

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராண வெண்பா.

குமரகோட்டச் சூரபிரமணிய சுவாமி

திருவருட்டிறத்தால்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுறை யாதீனத்துச் சீஷரும்

சை ஆதினத்து மஹாவித்தவான்

பூரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்

தில்லைவடங்கன் பிரபலனத்துவான்

மார்முத்துப்பிள்ளையவர்கள் புத்திரபிர பேளத்திரட்டும்

ஆகிய

தி. சு. வேலுசாமிப் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

கா ள் சி பு ம்

ஸ்ரீமான் சரவணப்பெருமாள் முதலியாரவர்கள்

(பர்மாவில் சட்டிவிஷனல் ஆபிஸர்.)

பேருதவியைக்கொண்டு

சை தூலாசிரியரவர்களால்

சென்னை - புதுச்சை,

ராமநிலய விழைகாந்த அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1913-பிரமாதிசௌ இடபரவி

சிவமயம்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடு துறையாதீனத்து வித்துவானும

இத்துலாசிரியருடன் கல்வியின் தவருமாகிய

புரீலபுரீ பருங்கிதூராகவாமுந் ஸியநீரியநுளிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறசீர்க்கழி நெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

மாமேவு கயிலாய பரம்பரையா வடுதுறைமா வாதினத்திற் [பப்
ரமேவுவிறல்வெண்பாப்புலியெனும்போளித்தவொருபரிசிற்றேந்
புமேவுசேருட்கந்தபுராணமதை வெண்பாவிற்பொருள்குன்றாமே
யேமேவுபலநயமுமினி துறநன்கியற்றினானவன்யாரென்னில். (க)

அருநதில்லை விடங்கனமர்தருசுப்பராயவே ளளித்தமைந்தன்
பெருநதில்லையம்பலத்துளாடியடிமணத்திருத்தும்பெருமையானன்
மருந்துநிகராமவேலுசாமியெனுநாமத்தோன்வாரிக்கொப்பாய்ப்
பொருந்துதமிழுணர்ந்தவனென்னகக்கணிலு முகக்கணிலும்பொலி
[வான் மன்றோ. (உ)

நெடி ஆதினத்துஞான நடராசரீபுசை

புரீலபுரீ, சுப்பிரமணிய சுவாமிகுளியநீறியநுளிய

அரங்கேற்றி சிறப்பு.

நலமார் குருசுப்பிரமணியஞானகுருவா லிருவகையாங்
குலமார் தீக்கைபெற்றதவகருரிசில் தில்லைவிடங்கனெனுந்
தலமார் சுப்பராயவே டந்ததனயன் றமிழ்க்கல்விப்
பலமார் துறைசையாதீன வித்துவானென்றேபகரும். (க)

திங்கள் போலங் கல்வியினுற் றிகழ்மினாட்சி சுந்தரானம்
புங்கமாரும் பெருஞ்சீர்த்திப்புலவன் றன்பாலேகற்றோன்
சங்கையறவே சொற்பொருள்சொல்தகையார்வே லுச்சாமியெனுங்
கங்கைகுலத்தோன்கந்தன் றன்கழற்கேயன்பு மிகவுடையோன். (உ)

வேறு

சீர்தருபதினெண்சதத்திருபதின்மேற்றிகழுமொன்பானெனச்செ
மேர்தரு சாலிவாகனசகாப்தமியையிலவங்கவற்சரத்திற் [ப்பு
சார்தரு மிடபமதிபுதவாரத் தசமிகல்லுத்திரமொன்பா
ஞர்தரு தேதிசீர்தருகின்ற வணிதிகழ் சுபதினமதனில். (ங)

வேறு

கந்தமார்பொழில்குழ்க்கசிக்கவின்மிகு குமரகோட்டத்
தெந்தையாங்குமரன் முன்னரியற்புலவோர்களாக
வந்தவருளங்கீளிக்கமாபிரசங்கஞ்செய்து
கந்தபுராணவெண்பாக்கவியரங்கேற்றினானே. (ச)

முகவுரை.

நேர்சையாசிரியப்பா.

1 மணிகிளர்வாரி திவளை இயவுலகத்—தணிகிளர்காவிரி யளப்
பில்வனத்தருஉஞ்—சோனாடெனுஞ்— நீண்டதனி — ஞாதமத்தி
ரைபுடைப் பூதமாத் தலமார்— தில்லையம்பதிக்குத் திகழுடீசானத்—
தெல்லையில்வனங்கூர் தில்லைவிடங்க—னெனுமுதாரி லினிதமர்
வேளாண்—குலத்தினன்மேழிக் கொடியினன்றிருவரு — னலத்தி
ன்னவெற்பி னங்கைகாணிய—புன்னகமுனியொடு பன்னகமுனி
தொழ—வாடகமன்றி ஞடகம்புரிபுஞ்—சிம்பரசிவன்மேற் பற்பல்
வகைக்கவி—மாரிமுத்தெனப்பொழி மாரிமுத்தேந்தல் — மேலாம்
புலியூர் வெண்பாமுதலிய—தூலாதியநவி னுண்ணறிவானன்—செய்
தவப்பேரூந் தெய்வங்கள்பெருமா — னென்னபிதான னியனூல்
கற்கும்—பன்னிருவயதிற் பன்னருமுமையவன்—மாணியெனுமொ
ரு தூலையிற்பிப் — பின்னரும்பற்பல கன்னர் தூனவின்னே —
ன்னவன் தனயனா மையாசாமியே—எருங்கலைவல்லோ னருடரு
குமாரன்—பராவுமுன்னவர்போற் கிராமாதிகாரஞ் — செலுத்திவந்
தோனலத்தின்மிக்கோன்—விற்பனனா யசுப்பராயமால்—செய்தவத்
திறத்தி னெய்தருஞ்சிறப்பிற்—பொன்புதன்வாக்கதி பன்கேந்திரத்
துறத் — தருமகருமத் திருவருமொருவராய்ப் — பதினென்றினட்
பின் வதிதரக்கற்புடைச்—சுந்தரமின்வயின் வந்துதித்தனன்சேய்—
படையுட்சிறந்த தடையடுத்தெவர்க்கும்—பொதுவாயுளபெய ரது
தற்குச்சிறப்பா — யுற்றுநண்ணுமம் வைத்ததுதெளிவாய்ப் —பூயி
புகழ்வேலு சாமியெனவிளங்க—வளருமைந்தாண்டிற் கிளரும்பள்
ளிக்கு—வைத்திடவாசான் கைத்தலரோகையை—புற்றுணர்ந்திவன்
முனோர் பெற்றபேர்பெறுவனென் — றினிதுகற்பிக்க வெழுதவும்
படிக்கவும்—நனியின் தனன்பிதா நலிக்கல்வியாதி—விருத்தியாக
வருத்தியோடு—வேற்காவடிக்குப் பாற்காவடிகொடு—தைப்பூசந்
தொறு மெய்ப்பூசைசெய்வித்து—நிகழ்தருநாளிற் நிகழ்தசுவேலி—
யவிர்கிலமுடைமையால் விவசாயத்தொழி—நிறமையினேழான் நெ
ட்டத்திவருகையில்—வாணுனெல்லாம் வீணாகச்—சென்றனவினிப்
பொற் குன்றனமன்றற்—கிந்தப்பிறவியிற் சந்தத்தமிழின்—முந்தை
யோர்போ லெந்தையார்க்குப்—பாமாலைகட்டிப் பரசியலின்றேனும்—
பூமாலைகட்டிப் புனைவிப்போமென—ந்தவனம்வைப்பா ஞட் கொ
ளீஇப்பூஞ்செடி—யந்தவனமாதி யரும்விதைபதிகொடி—நாடுங்கா
லை யாடும்பெம்மான்—தன்னருட்டிறத்தாற் சென்னையம்பதிக்குக்—
குலைவில்துரைத்தனக் கலையதுபயில்வான் — தந்தைபனுப்பின்
தயங்கம்மொழியொடு — பைந்தமிழ்து லும் பயின்றுவந்தன—எரிரு
திறநூலி லிம்மையொன்றினையே—தருதிறநூலைத் தணந்துமும்

மையு—நல்குநதமிழ்து னகைதுயெவ்வயிற்— செல்குதுமென்னுச்
சிந்தைசெய்போழ்து—கீடுமாளிகை மிசை யாடுகேதனங்கள்— சித்
தியோடு மூத்தியும்பெறலாம்—வாவடுதூதையிதா மற்றிலென்குறி
காட்—டாவடுதூதையொன் நகத்திற்குேற்றவல்—வயினடைந்தருங்
கலை பயிலலாமென்னு—வண்ணுபுலங்கு ணண் ணுநவகோடி—சித்
தர்வதிநகு மத்தநாடனாவு—மடர்ந்தகிளையோடு படர்ந்தவோரரசின்—
தென்பாவிவிளங்கு மொன்பான்மணிகொண்—டியற்றித்திகழ்மடா
லயத்திலமர்ந்தருள் — சின்மூத்திரையுடன் புன்முறவல்காட்டிங்—
குருநமச்சிவாய குரவன்கழல்பணிந் — தப்பரன்வழிவநூ ழப்பிரம
ணிய—தேசிகன்றாடொழிஇப் பேசிடக்குறைகளை—யன்னவனருள்
கூர்ந் துண்ணும்பலதல்—மான்மியருரைத்துள மேன்மையும்புகழு
மண் — வாளுட்சிகொண்டிலா மீளுட்சிசந்தரப் — பாவலன் தன்பா
லாவலிற் கலையின்—மாணவருடன் கூட்ட மாணுறவன் னு—னிலக்
கியதூல்களு மிலக்கணதூல்களு—மையந்திரிபறச் செய்யமேற்
கோளொடு—போதித்துவருநா ளாதித்தனெழுமுன--மாசானுவப்
பப் பூசாவிதிப்படி—நால்வகைப்புட்பமு மேல்வகைகொணர்ந்த—நல்
குவழிபாடு மல்குநீர்மையா—லாசுகவிவெள்ளையிற் பேசுவல்லபமு—
மற்றமுக்கவிகளுஞ் சொற்றிடுதிருமையும்— பெற்றிருக்கின்றமை
யுற்றுணர்ந்தாவோன்—சித்திதருதீக்கையின் மூத்திரிலைகாட்டி—
விடைதந்தனுப்ப விடைதந்தனையர்வாழ்—திருக்கிளர்நகருற் றிருக்
குநாட்புலியூ—ரற்பகமேவிய கற்பகவிநாயகர்—மும்மணிக்கோவை
யுஞ் செம்மணிச்சபையி—லமர்தருபெருமா னமர்தரு நிரோட்டக—
யமகவந்தாதிபு மமைசிலநூல்களு—மியற்றியாங்கேற்றிப் பயனுற்றி
ருக்கையி—லிமசேதபரியந்தந் தமதிசைநிறுவிய—கசுசிப்பதியா
பச்சையப்பமால்—கல்விச்சாலையின் மல்குசெந்தமிழ்துல்—சொல்
விக்கும்படி சூழ்சருசபையார்—நியமிக்கவத்தொழி னையமுறநடாத்
தி—யநகரத்தின் மன்னியமர்போது—கந்தவேட்கு கந்தவன்புடை
யோய் — புலவர்க்குவெண்பாப் புலியெனவான்குேர் — சொலுவர்
நிற்குதான் சலவமாயிருக்கையாற்—நிருவருட்டிதத்தி னிருவரியற
றிய—சந்தவின்றமிழ்க் கந்தபுராணம்—பெருக்கமாகவுஞ் சுருக்க
மாகவு—மிருக்குமாண்பா லிருவர்துறற்கு—நடுத்தரமாக நனிவெண்
பாவிற்—படுத்துவமுறவே பாடித்தருகென—முருகன்புடையிற்
பெருகன்புடையர்—மல்கார்வத்தின் பல்காலினவச்—செப்பருஞ்
சிறப்பி னப்புராணதூல்—செயற்கரிதெனினும் புயற்கிருபாநிதி—
குமரகோட்டத் தமர்குருபரன்றான்—ரித்தியநியமமாய்ப் பத்தியொ
டுசென்று—வழிபடுதகவிற் பொழிதருகருணையாற்—செய்துவரு
கையி லுய்தருவான்முன் — பண்டரும்புகழ்த்திருத் தொண்டர்
புராண—மாக்கவியாகச் சேக்கிழார்செய்கையில்—திவநுமாக்காத
யெவனவாயிற்றென—வினவுமனுகுலத் தனபாயனெனவே—யே
டாதினவின் மாடாதிபர்சீர்—தருகுமரகோட்டத் * தருமகருத்தா

மேவுறுவாம் தேவதேசிகரும்—பண்பார்புராண வெண்பாவெது
வரை — யாயிற்றென்றடிக்கடி நேயுற்றவினவத் — திரியியமகஞ்
சிலேடைமடக்குக்—கரிசில்சுத்திரம் சுற்பனையலங்காரஞ் — சொன்
னயம்பொருணயந் தொடைநயநடைநய — முன்னயமெல்லா
முயங்கிக்கினர்தரப் — பெருவில்கந்த புராணவெண்பாவென் —
றொருபெயர்விளங்க வுரைத்தனனின்னர் — நன்னாட்குறித்துப்
பன்னாட்டி லுமுள—பாவலாதமக்குங் காவலாதமக்கும் — பிரபலமா
ன பிழுகளுக்கும்—புத்திமாண்களுக்கும் பத்திமாண்களுக்கு—திரு
முகம்பெய்தி வருமுகமேகை—வந்தவாதமக்கு வந்துபசரி, து—
நலங்கிளர்ச்சனமனை யலங்கரிசெய்யாரிர்வெண்—சங்கமுதலிய மாந
லவாத தி—மார்சுவியோலொலி கூடாநரவோர்சரும் — வித்சகவடிவ
மாம் புதநகமதேனப்—புதநகபுரிசுதும்பாறு நுசலர்புனைத்து—சிவி
கையில்கைத்துக் கலிகைநிழற்பு — கவரிமிரட்டக் கவின்கொடி
யாதி—துன்னவயிர்ப்புரு சின்னமுதக்—கண்ணையர்நடிப்ப வணி
மதிக்கலவந் — திருநகாவலமா புருகையிழக்கசித் — தெருவில்
மேவார்சிலிகையிற் றிருவிழாககோலமா—வெழுந்தருள்காட்சி செழுந்
தமிழ்துலை — யெதிர்கொண்டழைக்கு முதிர்ச்சுருநுணை—
யீசெனயவருமோதிட முன்பி—னீதியாரிசா வீதியாய்ப்பாந்து—
குமர்கொட்டத்துட் குமரன்வீற்றிருப்ப — நன்கொரிநேட்டினை
முன்கொடுவைத்து—முலகாரணனாய் முன்னருஞ்சிருட்டிசெய்—
கோலமாபெழுந்தருள் குழுகன்றனக்குசு—சிறப்பொடுபுசனை யுறப்
பெரிதாற்றியே—யொப்பருவகச்சி யப்பசிவநாமத்—தருசுகர்கொ
ளர்ந்த திருப்புராணத்தேசு—சன்னிதானத்தின் முன்னவிர்பீட
மே—லிளிதுவைத்தருக — னிதருமன்பிற் — கந்தனையுளத்திற்
சிந்தனைசெய்து—சுராசுரகுருமா நிருவரு கவிலந்—துக்கினையுற்று
கோக்குறவாச்சித்—தகதவறுநுரைத்தகவாய்க்கணமு—னற்றவர்கந்
றவருற்றவார்மற்றவர் — செவப்புலமதுகரங் கவப்பிரசுததேன்—
றெவிட்ட டனியுண் டவப்புறன்னய — மெய்துபிரசங்கஞ் செய்
தரவகேற்றிக்—கயிலாயபரம்பரை யெயிலாவடுதறை — யாதீனமா
பி லோதுபதினேழாம்—பட்டமேவிய சிட்டராகிய—வாசில்சீர்ப்
பெருந்தகை யம்பலவாண—தேசிகர் மெய்கண்ட தேவர் சந்தானம்—
ஞானபீட மானகாஞ்சி—புரமடம்ஞானப் பிரகாசதேசிக—ரளித்திடு
வரிசையுந் களிப்புறப்பெற்று—மாண்டகுபுகழொடு மஞ்ஞகு—
ரண்டகையருளு மடைந்தனனன்றே.

இப்பா வியற்றினவர் யாரெனின் மா. சி. சொ.

அப்பாவுப் பின்னா யவர்

எழுதீர்க்கழி நேடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

பூரணிமைத்தன் புகலருங்கந்தபுராணவெண்பாவையச்சிட்டுத்
தாரணியெங்குந் தயங்கிடப் புரிந்து சண்முக னருட்கிலக்கானான்
காரணியில்குழக்கச்சியம்பதியான் கங்கைதன் குலத்துவந்தற்றேன்
ராரணியின் டோட்சரவணப்பெருமாள்சகமெலாம்புகழ்தனபதியே.

காண்ட வகராதி.

காண்டம்.	பக்கம்.
அகரகாண்டம்	ககக
உற்பத்திகாண்டம்	சௌ
தகுகாண்டம்	நூஉஉ
தேவகாண்டம்	நூநூ
மகேந்திரகாண்டம்	உகநி
பித்தகாண்டம்	ககந

படல வகராதி.

படலம்.	பக்கம்.	படலம்.	பக்கம்.
அகத்தியப்படலம்	உௌ	தூரணியன்யுததப்படலம்	ககக
அகினிமுகாகாசன் வதை	உௌ	தூண்டாநாட்குரபன்	
அசமுகிசோகப் படலம்	உௌ	யன்யுத்தப்படலம்	ககநி
அசமுகிநகர்காண்படலம்	உௌ	தூலகசைலீழ்படலம்	உகநி
அசமுகிபுலம்புறுபடலம்	உௌ	உபதேசப்படலம்	நூஉஉ
அசமுகிப்படலம்	உௌ	உமைகயிலைநீங்குபடலம்	நூசு
அசுரர்தோற்றுபடலம்	சௌ	உமைதவம்புரிபடலம்	நூநி
அசுரர்மாடிப்படலம்	ககக	உமைவறுபடலம்	ககக
அசுரேந்திரனமகே.தி		உருத்திரர்மேள்வீப்படலம்	உௌ
ரஞ்செல்படலம்	ககக	எதாநொள்படலம்	உௌ
அடிமுடிதேடுபடலம்	கௌ	எமகூடப்படலம்	ககக
அண்டகோசப்படலம்	உௌ	சடல்பாய்படலம்	உௌ
அதிவீரன்வதைப்படலம்	உௌ	கடவுள்வாழ்ச்சுதுபடலம்	க
அமரர்சிறைபுகுபடலம்	உௌ	கணங்கன்செல்படலம்	உௌ
அயனைச்சிறைநீக்குபடலம்	ககக	கந்தவர்தப்படலம்	ககநி
அயனைச்சிறைபுரிபடலம்	ககக	கந்தவெற்புறுபடலம்	நூஉ
அயிராணியோகப்படலம்	உௌ	கயமுகனுற்பத்திப்படலம்	நூசு
அரகசெய்படலம்	உௌ	கயமுகன்வதைப்படலம்	உௌ
அவைபுகுபடலம்	நூஅ	காசிபனுபதேசப்படலம்	கௌ
அவையடக்கப்படலம்	க	காசிபன்புலம்புறுபடலம்	ககநி
அனந்தன்சாபநீங்குபடலம்	கௌ	காமதகனப்படலம்	கௌ
ஆற்றுப்படலம்	ௌ	காவலாளர்வதைப்படலம்	கௌ
ஆந்திரபுரிப்படலம்	நூசு	காவிரிநீங்குபடலம்	உௌ
இந்திரனருச்சிதைப்படலம்	உௌ	காளிந்திப்படலம்	நூசு
இந்திரன்கயிலைசெல்படலம்	உௌ	கிரவுஞ்சப்படலம்	உௌ
இந்திரன்காந்துறைபடலம்	உௌ	குமாரபுரிப்படலம்	நூசு
இந்திரன்மீட்சிப்படலம்	உௌ	சகத்திரவாகுள்வதை	நூசு
இந்திராணிமறுதலைப்படலம்	உௌ	சதமுகன்வதைப்படலம்	ககக
இரணியன்புலம்புறுபடலம்	நூசு	சந்திரசாபப்படலம்	நூசு

பகவ.	பகவ.
சயந்தன்கனவுசுரண்பட	௩௦௩
சயந்தன்புலம்புறுபடலம்	௩௦௦
சரவணப்படலம்	௩௦௭
சாலசெய்படலம்	௩௦௯
சிங்கமுகாசுரன்வதைப்	௩௩௩
சுக்கிரனுபதேசப்படலம்	௩௯௯
சுரம்புகுபடலம்	௩௯௩
சூரபன்மன்வதைப்படலம்	௪௯௩
சூரண்குழிபடலம்	௩௩௩
சூரணமைச்சியற்படலம்	௩௩௨
சூரனரசிருக்கைப்படலம்	௨௯௯
சூரன்நண்டஞ்செய்பட	௨௭௪
தகரேறுபடலம்	௩௯௯
தக்கன்சயிலசெல்படலம்	௩௯௩
தக்கன்சிவபூசைசெய்பட	௩௩௪
தக்கன்மகப்பெறுபடலம்	௩௩௭
தக்கன்றவஞ்செய்படலம்	௩௩௩
ததிசிப்படலம்	௩௯௨
ததியுத்தரப்படலம்	௩௯௭
தருமகோபன்வதைப்பட	௪௨௨
தவங்காண்படலம்	௭௦
தாரகன்வதைப்படலம்	௧௨௩
தானப்படலம்	௯௦௯
திக்குவிசயப்படலம்	௨௯௩
திருக்கல்யாணப்படலம்	௮௨
திருக்குற்றாலப்படலம்	௨௪௮
திருக்கைலாசப்படலம்	௪௭
திருச்செந்திப்படலம்	௧௩௮
திருநகர்படலம்	௨௩
திருநாட்டுப்படலம்	௧௨
திருப்பரங்குன்றுசேர்பட	௩௦௩
திருமணப்படலம்	௩௩௨
திருவவதாரப்படலம்	௮௯
திருவிளையாட்டுப்படலம்	௧௦௦
துணைவர்வருபடலம்	௯௪
தெய்வயானையம்மை	
திருமணப்படலம்	௩௦௭
தேவகிரிப்படலம்	௧௩௭
தேவரையேவல்கொன்பட	௨௨௭
தேவர்கன்போற்றுபடலம்	௩௦௦
தேவர்புலம்புறுபடலம்	௨௩௨
நகரழிபடலம்	௩௯௯
நகர்செய்படலம்	௨௨௨
நகர்புகுபடலம்	௨௯௭
நகர்புகுபடலம்	௩௯௯
படையெழுபடலம்	௧௨௯

பகவ.	பகவ.
பட்டாபிஷேகப்படலம்	௨௨௪
பாயிரப்படலம்	௩௯
பார்ப்பதிப்படலம்	௪௯
பானுகோபன்வதைப்பட	௪௨௯
பிரமயாகப்படலம்	௩௩௭
புதல்வரைப்பெறுபடலம்	௨௨௯
மகாகாளர்வருபடலம்	௨௯௩
மகாசாத்தாப்படலம்	௨௩௩
மகேந்திரஞ்செல்படலம்	௨௯௩
மணம்பேசுபடலம்	௭௪
மாயைநீங்குபடலம்	௧௩௦
மாயைப்படலம்	௧௯௯
மாயையுபதேசப்படலம்	௧௮௮
மாரக்கண்டேயப்படலம்	௧௭௯
மீட்சிப்படலம்	௩௦௨
முதனாபானுகோபன்	
யுத்தப்படலம்	௩௪௮
மூவாயிரர்வதைப்படலம்	௪௯௭
மூன்றாட்பானுகோ	
பன்யுத்தப்படலம்	௩௮௯
மேருப்படலம்	௩௩௩
மோனநீங்குபடலம்	௭௨
யாகசங்காரப்படலம்	௯௯௭
யாளிமுகன்வதைப்பட	௩௨௭
வச்சிரவாகுவதைப்பட	௩௨௩
வரம்பெறுபடலம்	௧௯௭
வரவுகேள்விப்படலம்	௩௪௩
வரைபுனைபடலம்	௭௯
வழிநடைப்படலம்	௧௪௩
வள்ளியம்மைதிரு	
மணப்படலம்	௯௪௩
விடைபெறுபடலம்	௧௯௭
வினாகுடியேற்றுபடலம்	௩௨௩
விந்தகிரிப்படலம்	௨௩௯
விந்தம்பிலம்புகுபடலம்	௨௪௦
வில்வலன்வாதாவிப்பட	௨௩௯
வில்வலன்வாதாவி	
வதைப்படலம்	௨௪௯
வீரசிங்கன்வதைப்படலம்	௨௮௮
வீரபத்திரப்படலம்	௯௯௩
வீரவாகுந்தமாதனஞ்	
செல்படலம்	௨௮௩
வீரவாகுசயந்தனைத்	
தேற்றுபடலம்	௩௦௩
வீரவாகுமீட்சிப்படலம்	௩௨௯
வேள்விப்படலம்	௯௦௮

ஆ படலம் ௧௪௯-க்குத் திருவெண்பா-௩௯௯௩.

முதற்பக்கம் முதற்பாட்டு சக்கரம்-மலை, சக்கு அரம் மாது (உ) மா வண்டு, வடி-வினைத்தென்கை, கங்-தேன், ஆர்தல்-உண்ணல், அடிகள்-சுவாமிகள், (ங) போதத்தி உதிப்பார்.

செடி கடவுள் வாழ்த்து (க) மலையான்-அணியான்,

(உ) பரசி வந்தனை (ங) படராசன்மம் கலப்பு ஆம் (ச) கோ ல்நாட்டம்-அம்புவிழி, மேல்வைப்பார்-தேவர். (ரு) மு திஷா-மூன்றுதிரை, (ஈ) சரம்-பாணம் (எ) முடுகு அன்பு (அ) பத்திரை-காளி.

(க) திருப்பு அரங்குன்றதான் (க0) வினைக்கு அஞ்சிர் அலை வுஆய, (கக) அம் கதிர் உவா இனன்-சந்திராகுரியர் (கஉ) திரு ஏர் அகம், (கங) நேர்குன்று தொல் தான்தலை, (கச) சோ-மதில், (கரு), குருகு-கிரவுஞ்சம், மரம்-மா, கோட்டம்-கோணல், (கஈ) சரியார்-வளையலை யணிந்தவர்.

(கஎ) சிந்தியும், (கஈ) சங்கு அரி முத்து அமிழ்து அந்தம். (உ0) சம் பந்தர். அத்ததரு-கற்பகத்தரு. (உக) ஒதம் கடன் எஞ்சேல் (உஉ) சந்து ஏக போக்கினார் (உங) திருக்குலவு ளி.

(உஈ) மரு படி கம் மன்னா, (உஅ) அமா பதி என் தேத்து அமர. (உக) நெஞ்ச ஆக்கு அரன், (ங0) மாச இகல்நாயன் (ஙக) புகழம் பல வாணர், (ஙஉ) மெச்சும்தர ஆசானும் (க) உகந்த புராண (ச) வெள்ளை-வெண்பா, விருத்தம்-வியர்த் தம் (ஈ) சுகம்-கிளி.

(ஈ) கார்முகம்துன் அம்பு எய்யும், கார்முகந்த உன்அம்பெ ய்யும், (கஉ) எழும் புகை எழும்புகை, (கங) பால் யாறு.

(கஅ) நந்திவரை-இடபம், நந்திமலை, நாட்டுஉளர், நாடுஉளர், அம்-அழகு, சலம், மன் அகம், மன் நகம், (கஈ) கமலை ஆங் கு அமலை மார்பு ஆர்பு, நந்திகிரி அந்திகிரி (உ0) கலைமான்-சரகவதி, கர் தலை, சலம், மால் உந்தி-திருமாலினுடைய வந்தி, பெரியநீர்ச்சுழி (உக) ஆகு இவரும், மோது அகம், கோடு-தந்தம், (உஉ) வேல் ஆல் மா, கரை-சொல், (உங) நந்தி-சிவன், சேய் ஆறு, சேயாறு, (உச) ஆல்நந்ததே ஆரம்

மோதி (உரு) கம் மண்தலம். புலம்-நிலம், (உஎ) நந்திமாபு-கைலாயபரம்பரை, அந்தநிலை முடிவு அம்சலிக்க, (உஅ) எண்குஅண் ஆன், கடல்மன், தீவினை - அக்கினிகாரியம்,

(உக) வாம் குதிரை, மதகுஇரிய, வை-வைக்கோல், வேல்-மரம், மருவவர்-பகைவர், (உக) வே-மூங்கில், ஊரு-துடை முத்து அலை (உஉ) கீம்பால்-கிந்திணைகள்.

கத (உஉ) கிந்திணைப்பொருள்-கிந்து இணைப்பொருள் (உச) முலை-மூல்லை, பயம்-பால், சலம், (உசு) மயன்-மயம், (சக) கங்குலி கா, ஏரி.

கஉ (உ) நாஞ்சில் நகர், (உ) பெண்ணை-நதி, கலை-காளத்தி, உருமு என் தொண்டை, (ச) குணத்தோர்-குணத்தையுடை பார், கீர்மலை ௧௦௮ திருப்பதியுனொன்று, தண்டி அகன்மா வே-மூங்கில், (ரு) தனித்து உண்திரன், (எ) கங்கு-வரம்பு, காவரி உளவையை ஐயை, கோட்டம்-நிலப்பிரிவு

கஉ (௧௦) சேண் பன் ஐயர், (௧௪) திருக்கு அழுக்கு உன்றன்

கச (௧௮) வான் ஏய்தல், (௧௯) ஆம்பல்—யானை, ஆம்பல்,

கரு (உசு) வேழம், மூங்கில், கோடு-கொம்பு, கிரி-பன்றி, அரு வி-அறுத்த திணைத்தான், (உஎ) சே-இடபம், (உக) ஆர்தல்-

கசு உண்ணல், (ருரு) மனப்புலி-மணமாகியபுலி, புலன்-அறிவு (ரு௮) வேள்-மன்மதன், அறுமுகவன், (௪௦) மரை-முதற் குறை,

கஎ (௪௬) கோபாலன்-கண்ணுதலோன், (௪௭) இன்புல்நாரம், இன்பு உன் ஆர, உன் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்,

கஅ (ருஉ) சிந்து ஆம், (௪௦) நடு இடை,

கக (௬௧) கரு மையில் வென் அக்கரம், (௬௬) களை-கள்ளை, (௬௬) புகா-வெள்ளி, கவிஞன்-புதன்; கவி-சனி, வெண்க திர்-சந்திரன், செங்கதிர்-சூரியன், சேய்-செவ்வாய்,

உ௦ (௭௦) பசுநீர்மை-பசுத்தன்மை, ஆதிவடிவு-விரைநெல் (௭௨) வை-வைக்கோல், (௭௩) வைவேல்தாக்கும், சொல்-கெல்,

உக (௭௪) மூலம்-கிழங்கு,

உஉ (௬௧) கருவான்மி ஊரும்-மி குறுக்கல்விகாரம், (௬௨) அத்தி-என்பு, மயிலை-ஒருவகைமீன்.

உஎ (௧௮) ஒரு கொம்பு ஆர் அத்தி-விநாயகர், வேங்கை-முரு கன், சம்பு-சிவன், (௨௦) பை-பாம்பின்படம், (உ௧) கால்-காற்று, வரம்பு-எல்லை, தேன் அரம் பை, (௨௩) வடு-தழும்பு

உஅ (௩௦) பலகண் இயைந்து, சசி-சந்திரன், இந்திராணி,

உக (௩௧) பயம்-பலன், சலம் அச்சம், (௪௧) கிணல்-இழை நா. யொத்த இடை, அனந்தன்-திருமால், சேடன், அனம்-அன்னம்.

- ௩௦ (சச) எல்லை-சூரியன், (சஅ) கன்று-வளையல், (௩௦) கோடு-கறை, கோடி-முன்னிலைநீணுமற்று, (௩௧) சுவர்கம் தனம், மத்தியம்-இடை, பாதலம்-பரந்த இடம்,
- ௩௧ (௩௩) கால்-காம்பு, களநீர். சிறை-இடம், (௩௧) அபுபம்-பலகாரம், மருந்து-அமிர்தம்.
- ௩௨ (சஉ) மாழா மை-மயங்கிடேகம், (௩௩) தில்-விருப்பம், செல்-மேகம், (சச) கான்நான் தனவு,
- ௩௩ (எக) ஆகம்மன்னால், (எஉ) வடு-மாம்பிஞ்சு (எ௩) குந்தீம்-கைவேல், சதி-தாளவரிசை, (எ௪) முளரி-தாமரை, தீ, தருமன்று-தரும் அன்று.
- ௩௪ (௩௬) நரையானையுள்ளான் வெள்ளைநிறத்தையுடைய இட பத்தையுடையசின், கொக்கு-மாமரம், குயில்-உமை,
- ௩௫ (௩௭) கலைமான்-சரசுவதி, (௩௮) மின்-இலக்குமி, (௩௯) திகிரி-மலை, அத்தி கிரி-யானை, வராகம், வையம்-தேர், (௪௦) உனம் ஆம் சனி, வடு-பிஞ்சு, (௪௦௩) ஆண் மகன்-அரிகரபுத்திரன், (௪௦௪) புலவன்-வித்வான், மாமன்-சிபதி,
- ௩௮ (௪௧௬) திருக்குஆம் அகோட்டம் (௪௧௮) காயா-மரம், (௪௧௬) அயம் ஆவான்-கற்கியவதார மெடுப்பவன்.
- ௪௦ (எ) சாக்க-கிளை, மரன் அயல், ஒது இனார், (அ) முனி-வில், வரை-மலை, சோதிபூவை-மரங்கள், (௬) படியோதரம்-மேகம், தனம், (௧௦) மஞ்ச-மேகம்,
- ௪௧ (௧) திருக்குஆயில், (உ) மாதா இருக்கை, (௩) ஒருங்கு ஆயில் ஆயன், (௪) வெள்ளிய சலம்,
- ௪௮ (அ) அங்கம் மலை, மலைக்கும் பெயரெச்சம்,
- ௪௯ (௧௭) வந்து-காற்று.
- ௬௬ (௩௭) கல் நல் கிலை, அரி-பாம்பு, மால்-மயக்கம்.
- ௮௩ (௩) சாடிஉடைபேரிய-குடப்பறை, உடுக்கை,
- ௯௬ (௧௩) மருவு ஈரஆகு உவந்தான், (௧௬) நல்லஉணர்வுஆன் தவம் (௧௭) நாமகேந்திரம், (௧௮) கேசத்து அனை, (௨௦) குர் தார சதத்து அலை, (௨௧) பாரம் ஆர்த்து ஆண்ட (௨௨) பார் ஆம் தனன், (௨௩) குரது ஈரல் நாமம்.
- ௧௧௩ (௩) குது ஆரக்கண்டு ஆம். (௪) மர சிநகரம்,
- ௧௧௬ (௩௬) திருபதம் உண்டான், (௬) அதம்-பிலம், குருவேங்கடம் (அ) உருவால் அருகு ஆகும், (௬) மன்று அனகரகண்டு ஆர், (௧௧) கண்டான்-ஆக்கினகன், (௧௨) பெண்ணி இடம்,

கசஎ (கச) வளை-மூங்கில், (கடு) தாமரை, கடப்பந்தாமரை, தாய் அரை, (கச) தேசம்பல, தேசஅம்பலம், கான்வற்றான் நத் தன், (கஎ) போத திருந்தார், போதத்து இருந்தார். (கஅ) கானம் கடப்பம் என்றார் கடப்பம் தன்மைப்பன்மைவினை முற்று. மருந்து இல்லை என்றே, எந்தேம், (கச) என் தேத்தர் அங்கு தூன் இயல்,

கசஅ (உஉ) தாய்-தாவி, அஞ்சம் கிரிதாம் அன்று, அங்கு அண்டான், (உஉ) சிர்க்கணம்-ஞானகாயம் (உச) தீதுஆதி தீத்து அதீதத்து இதத்தது ஏது அதே காதா, தீதத்து அத் தத்தா, துதித்து ஒத்து ஒதுஆதி, தேம்மொத்ததாது ஆத்தி தே, தத்து உததிதுதை தேத்து ஒத்ததாதாதிதிந்து, தத்து-விபத்து (உரு) மந்தரும் ஆய்வு, மருந்து எய்வார் (உஎ) வள பவ இவை விளி,

கசக (உஅ) நிகளம் தீர், அசரச அவி அநிப, (உஃ) மால்-காற்று, (உஃ) சாமன்-இந்திரன், மன்மதன், வனி வன்னி-தி.

கசக (க) உருக்கு அரக்கு ஒட்டம்,

௨௪௩ (கஅ) வா தாவி வாது ஆவி.

௨௪௪ (கஅ) கா-கற்பகத்தரு, காக்கை-காத்தல்,

௨௪௫ (உஅ) கந்து-தூண், கம்பு-மூங்கில்,

௩௨௭ (க) சூர் இயல், மஞ்ச பார்

௩௪௩ (க) உருகுஅரக்கு ஒட்டம் ஆம்,

௩௫௩ (க) அரகோட்டு அத்த-சேடகிரியிலுள்ளவ,

௩௫௨ (க) ஒழுகு அரகோள்-இராகுகேதுகள்,

உ-
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராண வெண்பா.

விநாயகர் காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

பூமேவு கந்த புராணத் திருக்கதைவெண்
பாமேவு வண்ணம் பணிசுவா—மாமேவு
சக்கரமா தங்கத் தனிமுதலின் மாவிகட
சக்கரமா தங்கச் சரண்.

(க)

கப்பிரமணியர் காப்பு.

சேவலுநன் மாமயிலுஞ் செங்கையிலொள் வேலுமல்க
மாவகிர்க்கண் மாதரிரு மாடுமுறக்—காவலரின்
மாவடிக ளாருமன வண்காஞ்சி மாவடிவாழ்
மாவடிக ளாருமன மன்று.

(-)

நூற்பயன்.

கந்தமலர் மன்முற் கடவுளாக ளேத்தன்கு
கந்தசார் காவலனைக் காய்தவைவேற்—கத்தனற்சர்
போதத் துதிப்பார் புணங் கடந்துபர
போதத் துதிப்பார் பொலிந்து.

(ங)

வாழ்த்து.

மன்னுகமா வேள்வி வழங்குகவொள் வான்சுரத்து
துன்னுகசெங் கோன்முறையே துன்னற்க—புன்னெறிகள்
குழ்க்கைவ சித்தாந்தத் தூயநெறி யெஞ்ஞான்றும்
வாழ்கவுல கெல்லா மகிழ்த்து.

(ர)

கடவுள் வாழ்த்து

சிவபெருமான்

திருவளிக்குங் கல்வித திறனளிக்குந் தன்னே
ருருவளிக்கு முள்ளமே யுன்னாய்—மருவளிக்கும்
வெள்ளி மலையான் விமலையான் கேதகையை
யெள்ளி மலையா னினிது.

(ச)

அநாதிதொட் டெண்ணைவிடா வாணவமாம் பேய்க்குத்
தனாதுதிறல் ருன் றவிடை தந்தேன்—பிணகியாஞ்
சிற்பரசி வந்தனையே சித்தியுற வாக்குசிரத்
சிற்பரசி வந்தனையே செய்து.

(௨)

அம்மாதா லந்தழைப்ப டாண்டேர் மகிழ்ப்ப
அம்மா துளங்கனிய பாட்ரசாம்—அம்மாண்
நடராசன் மங்கலப்பா நன்கேத்தி னெஞ்சே
படராசன் மங்கலப்பாம் பார்.

(௩)

சிவசத்தி

பங்கமல முற்றுமற்றுப் பல்வகைய வான்மாக்கள்
அங்கமல முற்றுமற்றின் பாரவே—செங்கமலங்
கோளுட்ட மேல்வைப்பார் கோநாடத் தானாடுங்
கோளுட்ட மேல்வைப்பார் கூறு.

(௪)

தட்சண முர்த்தி.

பன்னியலோர் கூறும் பசுவியலும் பாசமென
மன்னியலு மற்றொளிநு மாபதியாந்—தன்னியலுள்
சின்முத் திரையாற் நெரித்தருள்வா னுணவமுன்
னுன்முத் திரையா ருயிர்க்கு.

(௫)

விநாயகர்.

வஞ்சக் கவடொடித்து வன்பாச மைந்துத்து
நெஞ்சக் குவடேறி நிற்குமொன்னு—ரஞ்சத்
தூரக்குஞ் சரமா நெழுமிநைசே யைந்து
கரக்குஞ் சரமா களித்து.

(௬)

வைரவக் கடவுள்

ஆடன் மருவவுண ராருயிர்கொள் செங்கதிர்வேல்
வேடன் கதைநில வித்தையன்பு—சேடன்
முடுகன் புடையாரின் முந்தநல்கு நெஞ்சே
வடுகன் புடையார் மகிழ்து.

(௭)

விநாயக்திரக கடவுள்

என்றன் றுதியேற நெனையுஞ் சினமென்னுங்
குன்றிலிவ ராமலருள் கூர்வதூஉ—மன்றி
விருப்பத் திரையுள்ளும் வீழாமற் காப்பான்
திருப்பத் திரையுள்ளுந் தே.

(௮)

கடவுள் வாழ்த்து.

ங

அப்பிரமணியக் கடவுள்.

உரைக்கலா முள்ளமே யோரைம் புலனை
யரைக்கணமத் தன்சே யடித்தா—மரைக்கண்
திருப்பரங் குன்றத்தான் றேசுறுவேற் கந்தன்
திருப்பரங் குன்றத்தான் சீர். (௬)

தொல்வினையின் பத்தத் தொடரறுப்பா னெண்ணுவீர்
நல்வினையே செய்வீர் நலந்தருவான்—வல்வினைக்கஞ்
சீரலை வாயமருந் தேநிகருஞ் செவ்வேளாஞ்
சீரலை வாயமருந் தே. (௧௦)

அங்கமுறு சென்மத் தலைவுறுவெந் நோயனைத்து
மங்கருணன் முன்னிமம்போ லாகுமே—யங்க
திருவாவி னன்குடியாச் சேர்முகத்தர் சேயாச்
திருவாவி னன்குடியாற் செப்பு. (௧௧)

சிந்திக்கத் தித்திக்குந் தீயவினைக் கோர்மருந்தாம்
வந்திக்க முத்திரல்கும் வாய்த்தசுழி—யுந்தித்
திருவே ரகமேவுந் தேருலாம் நெள்ளல்
திருவே ரகமேவுந் தேன். (௧௨)

என்மனமாங் கல்லி லினிதுறைத லற்புதமோ
தென்மலையான் றேசிகனற் செங்கமல—மென்மலர்நேர்
குன்றுதொ ருடலைமுன் கோலமனந் தேடரன்சேப்
குன்றுதொ ருடலைமுன் கோ. (௧௩)

காமனென்றுஞ் சோமனென்றுங் காமனென்றுஞ் சோமனென்
பூமனென்றும் பூரியரைப் போற்றுநெஞ்சே—நாமன் [றும்
பழமுதிர் சோலையனைப் பண்டுவலம் வந்த
பழமுதிர் சோலையனைப் பாடு. (௧௪)

தன்னே ரிசைவருத்தத் தாற்சொலமுன் னின்றமைபோ
லென்னே ரிசைவெண்பா விந்கருள்வான்—முன்னே
குருகுமரக் கோட்டக் கொடுமனநே ராப்பண்
குருகுமரக் கோட்டக் குகன். (௧௫)

தெய்வயானை வள்ளியம்மை

என்னன் புடைமொழிகட் கின்னருள்செய் வார்கடம்பார்
மன்னன் புடையமரு மங்கையராம்—வன்னகில்சேர்
வார்க்குஞ் சரியாரும் வள்ளியெனுங் காத்தளங்கை
யார்க்குஞ் சரியாரு மாங்கு. (௧௬)

திருநந்திதேவர்.

சிந்தியா நெஞ்சே சிவனயன்மா லாதியரைப்
பந்தியா யுய்த்துப் பளிவித்தே—யந்தி
வருணர் தியங்கத்தன் மன்கயிலை காக்குந்
தெருணந்தி யங்கத்தன் ஓர். (௧௭)

நவவ ராகள்.

மன்வாகு கேசரி மாகேந் திரன்மாகே
சன்புரந்த ரன்ராக்க தன்மார்த்தாண்—டன்ன
தகன் தீரன் வீரந் தலைக்கொளிவர் நாயே
னகன் தீரஞ் செய்வா ரமர்ந்து. (௧௮)

ஆசிரியரகத்தியனார்

சங்கரியைச் சங்கராளுத் தாபித்தோன் சற்குருவாஞ்
சங்கரிசேய் தன்கதைக்குட் சார்ந்தருளுஞ்—சங்கரிநேர்
முத்தமிழ் தந்த முனியிலவீழ் பன்மொழிசேர்
முத்தமிழ் தந்த முனி. (௧௯)

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திராயனார்.

பிருந்தையென்பி லேபுரண்டு பேதுறுமா னுண
வருந்தைய லென்பினைப்பெண் ணாக்கும்—பெருந்தகையாஞ்
சம்பந்த ரத்த சரணசனை மாவெயிற்குச்
சம்பந்த ரத்த தரு. (௨௦)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

அணையாழிக் கிட்டிலங்கைக் கண்ணரியுட் கக்கற்
புணையாக் கடல்கடந்தோன் பூந்தா—டுணையாஞ்சீர்
ஓதக் கடனெஞ்சே லோதிக் கடபிறப்பாம்
ஓதக் கடனெஞ்சே யோர்ந்து. (௨௧)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

மாலயமா நெஞ்சம் வலிகாந்த மாமவண்ண
மாலயமா வீற்றிருப்பா ரஞ்ஞான்று—மாலயனாஞ்
சந்தேகப் போக்கினார் தாமருள நின்றவரைச்
சந்தேகப் போக்கினார் தாம். (௨௨)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

வரையா மறைவாய் மலரயன்மாற் கண்ணான்
வரையா மறைவாய் மலர்ந்தோன்—வரையத்
திருக்கோவை யாரென் நெருணுலைக் கூறுந்
திருக்கோவை யாரென் நிரு. (௨௩)

கடவுள் வாழ்த்து.

௫

தன்மசு நாயனா

அரக்கனைக்கொல் பாவ மகலவருச் சித்த
கரக்கமலன் கண்டேக் கறுப்ப—விரக்கமிலாத்
தந்தை யிருந்தா டடிந்தரன்றாள் சார்த்தவென்
சிந்தை யிருந்தாள் சிறந்து.

(௨௪)

அறுபத்துமூவர்.

கயற்கணுமை காந்தன் களிக்க வலகிற்
செயற்கரிய செய்தவன்றாள் சேர்த—பெயற்சருணை
யொன்பா நெழுவ ரொளிந்தா ணினைக்கினவ
ரன்பா நெழுவ ரகத்து.

(௨௫)

சரசுவதி.

இவளவென் றில்குகன்சீ ரேய்த்திசைவெண் பாவிற்
றிவளவருள் செய்வளிதழ் செய்ய—பவள
மருப்படிக மன்னா வளரளக நீல
முருப்படிக மன்னா ளுகத்து.

(௨௬)

மற்றையடிபார்.

கண்டிகையும் வெண்ணீ றுங் கண்ணீரு மாகமுற
எண்டிகையு மேத்து மிறைவருக்குப்—பண்டிகையாத்
தேவார மாதியைத்துந் தேர்ந்தோதித் தொண்டினுக்கு
மாவாரந் தாடலைமே லாம்.

(௨௭)

சந்தானகுரவர்.

சீராரு மெய்கண்ட தேவ னருணந்தி
தாரார் மறைஞான சம்பந்த—னேரா
ருமாபதியென் றேத்தமர வோங்குவர்தாள் சார்வே
னமாபதியென் றேத்தமர வாங்கு.

(௨௮)

பஞ்சாக்கரதேசிகர்.

நியம முறத்துதிக்க நித்தியமே நல்கு
மயமதுறக் கொள்காந்த மாத்தன்—வயமுறவெ
னெஞ்சாக் கரனா நெடுமா வடுதுறைவாழ்
பஞ்சாக் கரனா பதம்.

(௨௯)

தீக்ஷாகுரு.

நஞ்சக் கரத்தாலக் கஞ்ச நெழுத்தழித்தே
யஞ்சக் கரத்தா லகவிருணீத்—தஞ்சலென்றான்
மாசிக னாயன் மனச்சுப் பிரமணிய
தேசிக னாய சிவன்.

(௩௦)

இதுவுமது.

குருநமச்சிவாய குரவன் மரபில்
வருசுப் பிரமணிய மனை—மொருவன்
திகழும் பலவாண தேசிகன்ற னன்றிப்
புகழும் பலவாணர்ப் போந்து. (ஙங)

ளித்தியா குரு
சின்னைய வாரியனற் சின்னசா மிக்ருவ
னென்னைய ராமிவரோ டெத்தலமும்—பொன்னென்மெச்
சந்தரவா சானுந் துணையிலருண் மீனாட்சி
சந்தரவா சானுந் துணை. (ஙஉ)

அவைபடக்கம்

வெண்பாவி னுனடக்கு மேன்மையது மூகைகண்—
பண்பார் கனாவிளக்கும் பான்மையதே—விண்பாரு
கந்த புராண கருணா கரவயில்வேள்
கந்த புராணக் கதை. (ஈ)

பெருக்கமா நூற்கும் பெருந்தகையோர் கூற்றாந்
சுருக்கமா நூற்குநடுத் தோன்ற—வருக்கமா
வெண்பாவால் வேள்சீர் விளம்புகென்றார் விதகன் ப-
ணண்பாவார் நல்லோர் நயந்து. (உ)

அன்னவர்தஞ் சொன்மறுத்தற் கஞ்சியிது சொல்லலுற்றே
னுன்னுகவி நாயகனு மோர்புலவ—னென்ன
வழுத்தவரு மாண்பான் மதியிலன்சொன் னூலில்
வழுத்தவறு வையான் மகிழ்ந்து. (ங)

ஒள்ளறிவிற் கேற்பவொண்பா வோங்குபுல வோர்நவின்னார்
வெள்ளறிவிற் கேற்பவெண்பா வேட்கறைந்தேன்—நெள்ளறிநார்
வெள்ளையிதென் னானும் விருத்தமெனார் முற்பாவாக்
கொள்ளையினிற் கொள்வார் குறித்து. (ச)

ஐயனருள் பெற்றகச்சி யப்பசிவா சாரியர்தஞ்
செய்யநான் மாட்சி தெரிதரவே—துய்யவன்ரு
ரொண்பாத தாமரையை யுள்ளத் தடத்திருத்தி
வெண்பாவி னூற்கலுற்றேன் வேட்டு. (ஞ)

புதிதாக வொன்றும் புகல்கிலன்வேள் காதை
துதிதாக மேற்கொண்டு சொற்றேன்—மதிவல்லீர்
சொன்னதுசொன் னாலுஞ் சுகமொழியைத் தள்ளுவரோ
வன்னதுபோ லென்னுரையு மாம். (சு)

இத்தமாக் காதை யெயிற்கச் சயிலிருந்து
கந்தவே ளின்னருளாற் கட்டுரைத்தேன்—சந்தமுநீ
சாற்றிபொ ரெண்ணுஞ் சகாத்தமோ ராயிரக்தீண்
ணுற்றிருபான் மூன்றி ணுனித்து.

(எ)

சொப்பிப்பாயிரஃ

கண்பாவா யார்க்கமையுஞ் கந்தவேண் மாக்கதையை
வெண்பாவாற கூறி விளக்கினு—னண்பாருன்
நில்லை விடங்கன்வாழ் சீர்வேலு சாமிமிக் ிசா
னெல்லையினு லாயந்தோ னினிது.

(அ)

கூட திருவெண்பா சச

ஆற்றுப் படலம்.

அருண்மொழித் தேவாகச்சி யப்பர்சிவ ஞானத்
தெருண்முனிவ ராதி சிறந்தோ—பொருண்மாட்சி
தோற்றநனி போற்றுபுகழ் ச தொண்டைநாட் டெண்டல சமை
சாற்றநகை யெற்கே தரும்

(க)

கோட்டிற் கணியாங் குலவு மணிச்சிகர
மாட்டிற் கணியா மபிநயஞ்சீர்—நாட்டியனற்
பாட்டிற் கணியாம் பளகிலணி யாங்குதுபோ
னாட்டிற் கணியா நதி.

(உ)

கங்கையுருக் கொண்டேகிக் கார்த்திரைநீர் மேய்ந்துவரை
மங்கையுருக் கொண்டெ வந்த மாமுகில்கள்—செங்கையான்
கோடர மேய்ப்பமின்னிக் கூரருள்போ னந்திவரைக்
கோடர மேற்பொழிந்த கூர்ந்து

(ங)

எழிலிவீரை தோறு மிவர்ந்திறங்குந் தோற்ற
மெழிலியையும் வானவர்கோ னீர்ந்த—வுழிநின்று
தம்மின் வளர்ந்திறகிற் ருவிப் பறப்பதற்கே
யம்ம முயல்வதொக்கு மாங்கு.

(ச)

அன்னதனைக் கண்டுபொரு ளுகிச் சதக்கிருது
கொன்னுதிய வுச்சிரவாள் கொண்டரிய—மன்னசலம்
வாய்விட் டரற்றல்போல் வான்குமுறுந் தெவ்வர்மூன்
மேய்வுந் திருக்கினுண்டோ தீங்கு.

(சி)

முன்னஞ் சிறுகரிந்த மொய்கவிரங் கொள்குறும்பை
யின்னஞ் சிவதப்பமென விந்திரன்சீர்—மன்னவே
கார்முகந்துன் னம்பெய்யுங் காட்சியிர்கன் மேற்கடனீர்
கார்முகந்துன் னம்பெய்யுங் காண்.

(சு)

வானவர்கோ னெய்த வழிநின் றொழுகுநின்
மானு மெழிற்செம் மணியிளிந்த—லேனலுயர்
சாரலகந் தோறுந் தயங்கிந் திரகோபம்
வார வுமர்ந்தொழுகு மாண்பு.

(எ)

வீரையாஞ் சாலயிலார் மேக வுறையிற் பெய்
தாரையா மீட்டியுறத் தான்வீசித்—திரமொடு
வாடையா மீளி வரப்போ யொளித்ததே
கோடையாம் வெய்யோன் கொதிப்பு.

(அ)

வானவின்மா மஞ்சில் வயங்கி மறைகாட்சி
வானமரர் வாழ்த்துநந்தி வானவருக்—காண்திரு
மஞ்சனநீ ராட்ட மணிவா சிகைகளிந்தே
யஞ்சலமன் வைத்ததொக்கு மாங்கு.

(க)

கருத்தியைந்து காண்டக் கடவுள் கனமாந்
துருத்தியின்மூந் நீர்முகந்து தூய்தாய்த்—திருத்தியநீ
ராட்டுவது மானுமுகி லங்கிரியைத் துங்கவிரு
கோட்டுநந்தி யாகக் குறித்து.

(க௦)

ஓங்கருஞ்சீர் நந்தியெனு மும்பந் கணிகோட்டிற்
நூங்கருவி வெள்ளைத் துகினிகர்க்கு—மாங்கதன்கட்
சாந்தகினில் வேங்கைத் தருமலர்கள் வாய்த்துநிற்றல்
பூந்தொடைய லொக்கும் பொலிந்து.

(க௧)

தூநந் கிரியிறைக்காந் தூபமொடு தீபமொக்குந்
தானக் குறிச்சிதொறுஞ் சந்தகிலின்—வானம்
விளர்க்க வெழும்புகையில் வில்லினர்செந் தீயை
வளர்க்க வெழும்புகையின் மாண்பு.

(க௨)

மைமதவழி மஞ்ஞாபெயர் வண்மையவான் மால்வரையிற்
செய்தவத்தோன் றன்சுரயி தீர்த்தமாய்ப்—பெய்தவந்தப்
பாலியா நென்னப் படர்தலிஞ் லாங்கதன்பேர்
பாலியா நென்பர் பரிந்து

(க௩)

ஐந்திணையா மண்ணைமா ராங்காங் களித்தபொரு
ளுந்துதிரைக் கையா னுகந்துகொடு—சிந்துவெணுந்
தன்பதியு ளோகையுறத் தந்து கலந்ததே
வண்பதிரீர்ப் பாலி மகிழ்த்து.

(க௪)

• மேதிகழை யுண்சாறும் வெம்முக் கனித்தேனு
மோதுமுல்லைப் பாறயிர்நெய் யோடுகொடு—மோதுதினர்ப் .
பாலி கடன்மடுப்பப் பண்ணியிதென் வாரிபென்
ஞாலமயிர்ப் பாளுற்று நன்கு. (௧௫)

வரையிற் றவழ்ந்துவந்து மாமுல்லை யாய்
நுரையிற் றருபா னுகர்ந்து—மருதத்
துறையிற் படிந்தாடித் தூயநீர்ப் பாலி
யிறையிற் புணரு மினிது. (௧௬)

முல்லை குறிஞ்சியென முன்னவே நன்மருத
முல்லையென மன்ன முடைநெய்தல்—சொல்லரிய
தண்மருத் வைப்பாச் சமைத்ததே சித்தரென
நண்பொருளாற் பாலி நதி. (௧௭)

நந்திவரை மேற்றோன்றி நாட்டுளர்க்கங் காட்சிதர
வந்தின் னலமளித்து மன்னகஞ்சே—ரந்திறலாற்
றுங்கமுறு பாலி துதிதருக பாலியாஞ்
சங்கரனை மாணுந் தகைத்து. (௧௮)

ஆங்கமலை யும்வனமு மார்புறலா னந்திகிரி
தாங்குகையான் மீனாமை தாமுருக்கொண்—டோங்குதலா
லெண்ணற்கு நேரா விரும்பாலி காயாம்பூ
வண்ணற்கு நேரா வரும். (௧௯)

செய்யகலை மான்றழுவித் திக்குதொறுங் கந்திகழ்த்
துய்யவன மூர்ந்துவந்து தோன்றுதலாற்—பையனைக்கண்
மாலுந்தி மேலிவரு மாட்சியினாற் காட்சியாயன்
போலுந் திரையார் புனல். (௨௦)

தூயமலை யாகிவருந் தன்மையினான் மோதகத்தை
மேயதன்கைக் கொண்டு விளங்குதலா—ஞயவெண்
கோடுமுறித் தேமாவைக் குத்திச்சாய்த் தைங்கரனே
ரோடுபுனற் பாலி யுறும். (௨௧)

வரையி லீருந்துவந்து மாமயின்மேற் கொண்டு
விரைவினில்வே லான்மாவை வீட்டிக்—கரையிருபான்
மாதங்க மான்றருநல் வல்லிதழீஇ வேணிகரு
நாதங்கொள் பாலி நதி. (௨௨)

நந்தியிட மன்னிவந்து நன்றுறுசே யாறுபெற்று
நிந்தையின்பேர் பாலியெனு நீர்மையொடு—சந்தகிலைப்
பாரா நிருகரையும் பாற்றி வருந்த
நாரா யணியையொக்கு நன்கு. (௨௩)

ஆரமணி திங்கனிகொண் டானந்தக் கண்ணீர் தான்
வாரமலர் சித்தி வுழிபடுவான்—நீரமுதத்
தேவார மோதிச் சிவாட்ச்சனைசெய் மெய்யன்ப
ராவாரை நேரு மறல். (உச)

காயரித்தோல் போர்த்துங் கமண்டலங்கைக் கொண்டுமன்னைந்
தாய புலநெறிபோ யாபிபதிபாற்—ரோய்த்து
மல்லொழுக்கின் மேவா வறமா முனிவார்த
நல்லெழுக்கின் மேவு நதி. (உரு)

தாயா யுலகளிக்குத் தன்னேடு வேகவதி
சேயா றிருபாலுஞ் சேர்ந்திறைகைத்—தீயாரு
முத்தலையே லொக்கு முனிவன் சுரபியரு
ணத்தலையீர்ப் பாலி நதி. (உசு)

நந்தி மரபுவந்து நற்பொருளுள் லாமோதி
யந்தநிலை காட்டிலில மஞ்சலிக்கச்—சுத்தமு
மேவுறலாற் பாலி விழையா வுடுதுறைவாழ்
தாவில் குருவையொக்குந் தான். (உஎ)

எண்கணு னெற்றிவந்தெண் ணில்கலையு மோதுதலா
னண்கடன்மன் னுண்மகிழ நன்கியற்றி—மண்புகழ்த்
திவினையு மாற்றித் திவளவர லானீத்த
மேவந் தணர்ச்சிவணு மே. (உஅ)

வாங்குதிரை வைய மதகிரிய மள்ளராத்
தாங்குறுவை வேல்விடுத் தஞ்சிறைசெய்—தாங்கண்
மருவலரை வாட்டி வருகையால் வாரி
பொருவரையர் தம்மைப் பொரும். (உக)

சந்தகிலின் மென்குறடி தந்தமணி யாதிகொண்
டந்தலேமேற் றாங்கி யவனிடொழ—முந்தி
வருகையால் வைசியரை மாணுமே பாலிப்
பொருகையார் வெள்ளப் புனல். (உ௦)

வேதன்கால் வந்தூரு மேன்முத் தலையார்க்கும்
போதநகூ. டேர்வளத்தாற் பூப்பிக்கு—மேதி
னருணத்தார் கூல மலிர்பாலி நாலாம்
வருணத்தா ரென்ன வரும். (உ௧)

மொயம்பா ரிருகையு மொய்வளைபெய் தாரம்பூண்
டைம்பான் மலர்வேய்த் தவிர்மணியும்—பைம்பொன்னு
மான்மதமுங் கொண்டு வரலான் மணமகளைப்
போன்மருவு நீத்தப் புனல். (உ௨)

வன்பா ரிருகோடு வாய்ந்தைந் திணைப்பொருள்
டன்பாற் படவே த்ரணியில்வந்—தன்பான்
மருவண்டர் போற்று மகிமையினு னேரும்
பொருவண்டர் குழும் புனல்.

(௩௩)

ஒங்கான் முலையின்க ணுற்றதுணர்ந் தேமாக்க
ளாங்காங் கணைதந் தரும்பயத்தைத்—தாங்கான்
முதலமடுப் பூன்மறித்து முந்தவிடு நீராற்
கதமினிரை யொக்குநதி காண்.

(௩௪)

ஆலும்வெண் சங்குகள மாயசுழி யுந்திவரால்
காலுன் குமிழி கதிர்த்தமுலை—சேலொளிர்கட்
பாலியாம் பாவைதொண்டைப் பார்க்கட்கு நற்றாயாய்ப்
பாலியா நிற்கும் பயம்.

(௩௫)

ஒதும் வரைகடந்தே யோரைம் புலன்வழியே
காதுலுற வோடிக் கலங்கிப்பின்—மாதர்பொன்
மண்மய னீத்த மனம்போற் றெறிந்ததே
மண்மய னீத்த மறுத்து.

(௩௬)

சேயாறு பொன்முகரி சீர்நந் தினியாதி
பாயாறு நீர்பெருகிப் பாயுமால்—தூயோர்
மனனாடு தொண்டை வளனாடு முற்றும்
புனனாடு போனன் புனல்.

(௩௭)

பாலியா நற்றாய் பதியிடத்திற் றேய்ந்துபயம்
பாலியா நின்ற பருவத்திற்—சீலமணற்
குன்றுதன மாகக் குலவுமள்ளர் சேயாக
நன்றுதொட நல்குமபா னீர்.

(௩௮)

கொள்ளுநருக் கீந்தார் குடைவுவந்த காலத்து
முள்ள துசவு முயர்குணத்த—வள்ளல்போற்
காலினீர் வேண்டிக் களமர் தொடக்குறிப்பிற
பாலினீர் நல்கும் பரிந்து.

(௩௯)

வறிஞர்க்கு மல்குபொருள் வாய்க்கினவர் தக்க
நெறியுக்கு மாறுபோ னீத்தஞ்—செறியமள்ள
ரோடைகுள னேரி யுறத்தேக்கிச் செய்யகநீர்
சேடையுறப் பாய்ச்சுவார் தேர்ந்து.

(௪௦)

கங்கை யுயர்விழியக் காவே ரியுமடங்கப்
பொங்குதிரைப் பாலி புறப்பட்டிப்—பங்கயமே
பல்கு பலகாலிற் பாய்ந்தெங்கும் பல்வளனு
நல்குசீர் மைத்துதொண்டை நாடு.

(௪௧)

ஆற்றுப்படலம் முற்றுப் பெற்றது.

திருநாட்டுப் படலம்.

திருமான் முதலமரர் தேவிமா ரோடு
மருமா மலர்தூய் வழிபட்—டொருமாத்
தனிமுதலைச் சார்ந்தனையுன் றண்ணருள்பெற் றன்பி
னனியமர்நீர் மைத்துதொண்டை நாடு. (க)

எம்மையா ளீசினையீ ரேழுலகு மீன்றருளு
மம்மையா ரர்ச்சித் தருள்பெறுஉஞ்—செம்மையார்
காஞ்சி நகராசாள் காவலன்போல் வீற்றிருப்ப
நாஞ்சினகர் குழுவதொண்டை நாடு. (உ)

பெண்ணையொரு பால்வைத்தும் பேர்பெறுநற் கையெயுற்றுங்
கண்ணுருமென் றொண்டைமான் கையமர்ந்து—மண்ணுலகிற்
பொன்னுடி செஞ்சடையான் போன்றதே சான்றோர்வாழ்
நன்னுடி சீர்த்தொண்டை நாடு. (ங)

ஆழிசுணத் தோர்கைதந்து மார்நீர் மலையுற்றுங்
காழிசைமன் றண்டகன்மாக் கையடைந்தும்—வீழ்வாய்
வேதனைநே ராந்துணைத்தோள் வீக்கணமர் மாக்கமல்
நாதனைநே ராந்தொண்டை நாடு. (ச)

தேர்ந்தமறையோர்நால்வாய்த் தேத்தலிர்ந்து மாழிநில
மோர்ந்துதனித் துண்டா லுந்திவந்து—மார்ந்தசெழும்
பூமன் னிருக்கையுற்றும் போதனைநே ராம்புலவர்
நாமன் றிருத்தொண்டை நாடு. (ஞ)

செந்நாப்போ தார்பெருந் தேவனார் சேக்கிழார்
செந்நாப் புலவர்கச்சி யப்பசிவன்—முன்னாகப்
பன்னா வலர்பலர்வாழ் பண்பாற் சிறந்தன்றே
நன்னுடி சீர்த்தொண்டை நாடு. (சு)

கங்கை யுடைத்துவருங் காவேரி நன்குடைத்து
துங்கமுள வையை தொழுந்தகைத்து—பொங்குதிரைப்
பாலாறு பாயும் பயனுடைத்தே கோட்டமோர்
நாலா றுடையதொண்டை நாடு. (எ)

வடபாற் பணியசல மன்குணபால் வாரி
குடபாற் பவளக் குவடு—தடமாருந்
தென்பாற் பிண்கி திகழெல்லே யாய்க்கொளுமே
நன்பாலி சூழ்தொண்டை நாடு. (அ)

பேய்க்கரும்பே தித்திக்கப் பெற்றருள்வெண் கரடாருள்
வாய்க்கரும்பே றுற்றதிந்த வையகத்திற்—காய்க்கரும்பே,
யின்றியுடைத் தாருபல னீப்பெனவுள் ளன்பினர்செய்
நன்றி யுடைத்துதொண்டை நாடு.

(க)

ஆண்பனையைப் பெண்பனைய தாகமறைந் சேயுலகின்
மாண்பனையின் பால்கமழ வாய்மலர்ந்த—சேண்பனையர்
தாமேவு மோத்தூர்த் தலமுடைத்து பாவலர்த
நாமேவு நற்றொண்டை நாடு.

(கி)

தெள்ளிடையன் வாட்டமும்புந் தென்னவன்மாற் றொண்டமும்புங்
கொள்ளியமுன் னாற்று கொடியநா—டெள்ளி
முகிற்றகர மைக்குழலாண் முன்னோன் மகிழ
நகிற்றமும்பு வைத்ததந்த நாடு.

(கக)

சேர வளநாடுந் தீம்புனனா டோடுவையை
நீர வளநாடு நேராகா—தாரவே

தொண்டைநா டந்தகைவாற் றுண்டிர நன்னாட்டைத்
தொண்டைநா டென்பர் துதித்து.

(கஉ)

பளகினன்மாற் பேரூதி பஃதலமும் பேரற்றித்
துளவணிமால் சூழ்கிடக்குந் தொண்டை—வளநாடு
சான்றோ ருடைத்தென் றகையுணர்ந்தே தாங்குமரா
ஆன்றோய் முடியி லுலகு.

(கங)

நிலமார் திருத்தொண்டை நாட்டிற் கணியார்
தலமார் கயிலை தணிகை—மலமா
திருக்கழக் குன்றற் றெரிசிக்கிற் நீர்க்குந்
திருக்கழக் குன்றஞ் சிறந்து.

(கச)

பாரே யுயிர்வளர்க்கும் பாய சலத்தோடு
காரே யசலமுற்றுங் காரணத்தாற்—பேரேயந்
திடுநா டிரண்டினியல் பேற்றிடலான் மேலா
நடுநா டெனப்படுமந் நாடு.

(கஊ)

செருப்பரீர்த் தெவருந் தியங்கநடு நாட்டார்
நெருப்பார் மலைவெம்மை நீங்க—விருப்பாரு
நீர்மலையும் பெற்றதென்றா னீடுதொண்டை நாடுபெறுஉஞ்
சீர்மலையா தார்நவில்வார் தேர்ந்து.

(ககூ)

வேழ முகம்படா மேவாநா டுண்சோற்றுச்
சோழவள நாடுநூத்தந் தோன்றுநா—டாழவுட்கி
யான்ற வரையே யகப்பொருளாக் கொண்டியர்ந்தெஞ்
ஞான்றுகை காட்டிமந்த நாடு.

(கௌ)

வானெய்தன் மேவும் வரையி னிரையின் தீம்
பானெய்தன் ஷாசம் பரிமளிக்குங்—கானில்வே
டானெய்த ணூரூஞ் சரங்கொய்யும் வண்பணையிற்
கானெய்த னுநெய்தற் கண். (கஅ)

ஆம்பல் படரு மணிவடையி லாய்ச்சியர்வா
யாம்பல் லவாவுமுல்லை யார்வனீத்திற்—தேம்பிலிற்று,
மாம்பல் படரு மவீர்செறுவி னெய்தலின் க
ணம்பல் வளஞ்சரக்கு மாங்கு. (கஆ)

வாலிதாந் தொண்டை வளநாட்டி லேரிதொறுஞ்
சாலிதா மோங்கச் சலநிறைதல்—பாலிதான்
செய்யென்னுந் சேயருந்தத் தீம்பால் சிலகலத்திற்
பெய்துவைத்தன் மானும் பெரிது. (உ௦)

பன்னே ரியல்பனைத்தும் பல்ருந் திருநாட்டிற்
றுன்னேரி யுஞ்செறுவுஞ் சூழ்காட்சி—மன்னேயா
மாயிரங்கண் பெற்றவற்கொப் பாக மருதநங்கை
மாயிரங்கண் பெற்றதொக்கு மாங்கு. (உ௧)

வரையின் வளனும் வனத்தின் வளனுந்
திரையின் வளனுஞ் செழுநீர்க்—கரையின்
வளனு மெடுத்தரைக்க வாயு நினைக்க
வளனு மெவர்தா முளர். (உ௨)

படியனார் நீலி பழிக்குவே ளாள்
ரெழுபதின்ம ராலங்காட் டீசர்—கடினினேந்தே
தீப்புருந்தா டென்னிற் றிருத்தொண்டை நாட்டருமை
நாப்புருந்தா சொல்வார் நயந்து. (உ௩)

குறிஞ்சி.

அன்னை பிறப்பிடமு மத்த னிருப்பிடமு
மின்னை யளித்தோர் விருப்பிடமு—மென்ன
வுறிஞ்சிக்கண் மாவுண் டிகந்தினிசை பாடுங்
குறிஞ்சிக்கண் மேவுங் குகன். (உ௪)

வள்ளிபசுழ் வன்குழியின் மன்மணியை வன்னியென
வள்ளி பொதுங்கு முளியமதைத்—துள்ளிநனை
மண்ட வுடல்பணிப்ப வோடி யுயர்தீயின்
குண்டமெனச் சாருங் குரங்கு. (உ௫)

ஆங்கமருந் திண்வேழ மாயிரங்கண் பெற்றொளிரும்
வேங்கையயு தங்கோடு மேவுங்கோ—டோங்குங்
கிரிபெயர்ந் தோடுங் கிளரருவி நிற்கு
மரியவளஞ் சொல்வ தரிது.

(௨௬)

வேங்கையெதி ரிற்சே விளங்குங் திளையுட்னே
யோங்கரிமுன் னும்ப லுராய்நிற்குந்—திங்கின்னி
வேடர் குழவியும்பாய் வெய்ய புலிப்பறழு
மாட லுஞற்று மவண்.

(௨௭)

துங்கவரை கும்பமதிற் றாங்கருவி யாங்கடத்திற்
பொங்குவெள்ளைத் தானைதொங்கல் போலுமே—யங்கொரிதி
குண்டமொக்கும் பாங்கார் குறவர்மகஞ் செய்கின்ற
மொண்டவரை நேர்வ ருகந்து.

(௨௮)

வாக்குமன்பொன் கல்லையுழ வாரங் கொடுவெறிந்து
மோக்கவிருப் பொன்றினையே முன்னுதல்போன்—மாக்குறவ
ராரத் தினைநிதியை யாய்ந்தெறிந்து சாரலின்க
ஹரத் தினைவிளைப்பா ராங்கு.

(௨௯)

அங்கணிதண் மேவிமணி யாங்கல் கவண்வைத்துக்
கொங்கண் குயந்துளங்கக் கூர்சினத்திற்—பைங்கிளிகள்
வன்சொற் கொடுகடிந்து மற்றவைபோய் மீளுமன்ற
ரின்கொற் பயில்வா னினிது.

(௩௦)

முள்வா ணகையார்புள் ளோச்சுதொறும் பேச்சுணர்ந்தே
யுள்வா ரெனத்தெளிவுற் றெண்கவண்கைக்—கொள்வார்
விரல்கொ ணுகிர்போன் மிளிர்நாசி யின்வாய்க்
குரல்கவர்ந்து போம்பைங் குருகு.

(௩௧)

அருவி முழுவதிர வஞ்சகம்பண் பாடக்
குருமஞ்ஞை யாடல் குனிப்பக்—கருமுங்ங்லவி
தானமா மேவு தணிகை வரைகுகற்குத்
தானமா மேவுந் தகைத்து.

(௩௨)

உளவன் றிறலெயின ரோரைந் திணையார்
களவன்றி யாற்றார் களவங்—களவில்
கொடுவன்றி வேட்டத்திற் கூர்ங்கோடு தைத்த
வடுவன்றி யாற்றார் வடு.

(௩௩)

செறிவேட்டஞ் செய்துந் தினையே விளைத்தும்
வெறியாட் டயர்களைத்தில் வேலன்—குறிகேட்டுந்
தூநீர்ச் சூணதோய்ந்துஞ் தோகையரந் தோன்சேர்ந்தும்
போநீ ளெயினர்க்குப் போது.

(௩௪)

மன்புலியின் றேலார் மயக்க மனப்புலியைப்
புன்பொறியு னாக்கிப் புலன்போக்காத்—தன்மையினுன்
மாச்சிரம வேடரவர் டாதவராம் வாழ்குமுறு
மாச்சிரமம் போன்றொளிரு மாங்கு.

(ந.௫)

விற்றிறத்தில் வல்ல விடியனையும் பேடியா
மற்றிறத்திற் கண்ணையு மாலாகக்—கைத்திறத்தில்
வீழினையு மோம்மடைய னாகச்செய் வேடுவர்வாழ்
காமர் குறிச்சிபல காண்.

(ந.௬)

தேனுந் தினைமாவூந் தீங்கனியும் வான்கிழங்குங்
கானுந் தலர்த்தொடையுங் கைக்கொடுபோய்க்—கானவர்கள்
வான்றோய் குடுமி வரைதோறு மாடலய
நான்றோன் தனக்களிப்பா ராங்கு.

(ந.௭)

ஒருவே டனைக்காய்ந் தொருவே டனைக்கண்
டொருவேட னெச்சி லுகந்தோ—ஒருவேடன்
வேடமுற்று னென்னில் விளம்பும் விறவினரார்
வேடர் குலச்சீர் வியந்து.

(ந.௮)

முல்லை.

மருக னினே ஞானவன் வானுணையா மேவி
யருகி லமர்வமென்றே வாயர்—தருமகளிர்
நேயமுற வோதயிர்பா நெய்விழைந்தோ முல்லையின்கண்
மாயன் வதிவான் மகிழ்ந்து.

(ந.௯)

தேனுமணி வான்றருவாற் றீம்பா லமிர்தமரை
மானுனி தெய்வதமா மன்னுறலா—லூனமரும்
வேற்கடைக்க னாயமின்னார் மேவுறலால் வண்புறவம்
பாற்கடலென் றெண்ணப் படும்.

(௪௦)

மனையின் மணக்கு மடுபா றயிர்நெய்
நனையின் மணக்கு நறும்பூ—வினைவி
லதரின் மணக்கு மவிர்தருகத் தூரி
புதரின் மணக்கும் புழுகு.

(௪௧)

அடைகாட்டும் வில்வ மலர்காட்டு மெய்காய்
சடைகாட்டுங் கொன்றைத் தருமால்—விடைகாட்டுந்
தேவையொக்கு மாங்கதனைச் சேரநிற்கும் பூவைவிழி
யேவையொக்கு மீசையொக்கு மே.

(௪௨)

ஆழிவா யின்னமுத மன்மமரர்க் கீந்தபிரான்
ருழிவா யின்னமுதந் தான்விழைந்து—வீழிவா
யாயமின்னார் தாங்கட் டடியுடனேற் றங்கவரை
மேயதினா லன்னவர்கீர் மேல்.

(சங்)

குருந்தடியிற் கோமான் குருவடிவங் கொண்டு
திருந்தடியர் மூப்பொருளுந் தேர்வா—னிருந்தவர்போ
றந்நிலையு மன்பசுபா சந்நிலையுங் காட்டிநிற்ப
ரென்னிலவர்க் குண்டோ வீணை.

(சச)

கண்ணகன்மா ஞாலமெலாங் காக்குந் தனிக்கடவுள்
கண்ணனெனப் பேர்வாய்ந்து கன்றுடனாக்—கண்ணன்மை
மேவவண்டர் தங்குலத்தின் மேயதனா லக்குலப்பேர்
தேவரெலாம் பூண்டார் தெரிந்து.

(சரு)

மாயப் பசுக்கடிந்தான் மால்விடையி லேறிவந்து
நேயப் பசுமுன்னர் நின்றளித்தான்—றாய
கொடியிடைப்பெண் கொண்டனாங் கோபாலன் மேவு
கடிகொணகர் முல்லையுறுங் கான்.

(சசு)

நேசமுற்றே யோடாம னிற்கும் பசுக்களைவன்
பாசரீத் தொண்சிற் பரவெளியில்—வாசமுறச்
சேர்த்தின்புன் றாரல்குஞ் சிற்றிடைய னாலவனாஞ்
சீர்தொளிநு முல்லைத் திணை.

(சஎ)

எந்தைபிரா னேறு மிடபத் தினத்ததூஉ
மைந்துபொரு ளன்னாற் களிப்பதூஉ—நந்தமா
ராரிடர்தங் கூறங்கத் தார்வதூஉ மாநிரைசேர்
சீரிடமா முல்லைத் திணை.

(சஅ)

துங்கநீர்க் கான்யாற்றிற் றோய்வார் தொடைபுனைவா
ரங்கனோ வாம லடுவிடையைச்—சிங்க
மீளையார் தழுவ வவரையிடைச் சிங்க
மனையார் தழுவிகிழ் வார்.

(சக)

இடையற்ப மாத ரிளந்தயிர்சங் கார்ப்பக்
கடைமுழக்கு மண்டர் கவின்கொள்—விடைநள்
பிணியார்ப்பும் வன்கோட்டுப் பெற்றநங் களங்கொண்
மணியார்ப்பு மாறா வனம்.

(ரு)

ஆடகமஞ் சூர மவரைமுற்கங் காணமிதை
மாட மிறுங்கெண் வாகிவைகா—னீடு
தரையிற் கிளர்ந்து தலந்தோறு மேவி
வரையிற் கிடக்கு மலிந்து.

(ருக)

மருதம்.

இங்குமுத்தி யெய்தா திருநிலத்தி லெய்துமென்றே
சங்கம் பதுமஞ்சிந் தாமணிமு—னங்கங்
கருதத் துறைவான் கயங்காட்ட வேந்தன்
மருதத் துறைவான் மகிழ்ந்து.

(௫௨)

ஒருபா லுழுவா ரொருபால் விதைப்பா
ரொருபா னடுவா ருழுநர்—மருவி
யொருபா லறுப்பா ரொருபா லடிப்பா
ரொருபர் லளப்பா ருகந்து.

(௫௩)

கார்பூட்டு வார்போற் கடாவி னெழிற்களத்தில்
வார்பூட்டு வார்துகத்தை வைத்திணைத்துச்—சீர்பூட்டு
மேர்பூட்டு வாருழுந ரேழ்பரியைச் செங்கதிரோன்
தேர்பூட்டு முன்னர்த் தெளிந்து.

(௫௪)

வடபா லிருநதுதென்பான் மல்கிடவே ரேர்ச்சால்
குடபா லிருநது குணபா—னடவவளாக்
கோலித் துகைப்பார் குளப்படிய காராவை
யாலித் துகைப்பா ரவர்.

(௫௫)

எழுதருநா ரும்புலத்தி லேர்பலசா லோச்சி
யுழுதுபரம் பாற்றியொண்ணீ ருய்த்துப்—பழுதுவரா
திந்திரதெய் வம்போற்றி யீசானமா திசையின்
முந்திவித்து வார்பென் முளை.

(௫௬)

மற்றைநா ணீர்கவிழ்த்து வாலங் குரம்பெள்ளி
வற்றிகழுங் கம்பியென மேவிடவே—பெற்றவிளங்
கான்முளைக்குப் பாலருத்துங் காரிகைபோற் றிண்களமர்
பான்முளைக்குப் பாய்ச்சுவர்நீர் பார்த்து.

(௫௭)

அள்ள லுறு வித்தனைத்து மங்குரித்து மேனோக்கி
வெள்ளிறந் தீர்ந்துபுதன் மேனியா—வொள்ளியமா
நீல மணிக்கொழுந்து நேர வளருமே
ஞால மகிழ்ச்சிகொள் நன்கு.

(௫௮)

நா று பறித்துமள்ளர் நன்முடிக ளாயமைத்துக்
கூறுபட யாத்துக் கொடுபோய்வண்—சேறுபடு
செய்யிற் பரப்பவே சேற்க ணுழுத்தியர்தங்
கையிற் பதிப்பார் களித்து.

(௫௯)

நடுவா ரிசைமள்ளர் நா று பரப்ப
நடுவா ரிசைப்பண் ணலங்கேட்—டடுவா
ருழுநர்க் குகைப்புரப்பு மோவவே போமேர்க்
கொழுநற் கட்டாமகிழ்வு கொண்டு.

(௬௦)

கதிப்பார் கழனிக் கருஞ்சேற்றி னாற்றின்
பதிப்பார் தருகாட்சி பாங்கின்—விதிப்பார்
கருமையினில் வெள்ளக் கரம்விசும்பின் மீளு
மிருமையுமே யேய்க்கு மினிது.

(௬௪)

அம்மான் மகளு மயலான் மகளுமணஞ்
செய்ம்மாண் லாரன்மனையுட் சேர்ந்துழிமுன்—னுய்ம்மாண்பி
னுட்டகவும் வெள்கலும்போ லுற்ற பசுமைவெண்மை
உட்டமுன்பின் னாஞ்சேற்றி னாறு

(௬௫)

இருதிறத்த மாத ரியலும் பயில
வொருதிறத்த வாயினபோ லோங்கி—வருதிறத்த
பைங்கூழ் தனைவளைத்த பண்டுளபுன் முற்களைக
ளங்கூழ் வினையி னடுத்து.

(௬௬)

மள்ளர்கள் னுண்மயக்கான் மாதர்தம் மெய்ந்நோக்கிக்
கள்ளமரை மொட்டாதி கட்டனதாங்—கொள்ளையினும்
மேல்வளைந்த வென்கொலென வெம்முலைமுன் பற்றுவார்
கோல்வளையார் நாணுட் கொள.

(௬௭)

தள்ளுண் கடைசியர்கைக் கல்லையினுட் டம்வதனம்
விள்ளவென்றோ டுண்பவரார் வேந்தென்ன—மள்ளனவ
னன்னதுற்றென் போனின் னருகிருது பார்ப்பவன
ரன்னமே யென்ற னடுத்து.

(௬௮)

செங்கமலங் கைகாட்டச் சேதாம்பல் வாய்காட்டப்
பைங்குலளை கண்காட்டப் பண்ணையிற்பெண்—ணங்கங்
களையன்றி வேறு களைதேற மள்ளர்
களையுண்டு தீர்வார் களை.

(௬௯)

கண்ணீர்மை கண்டு கயல்புரளக் கால்வண்ண
நண்ணீர்மை கண்டுவரா னன்குலவப்—பெண்ணீர்மை
குன்ற வுழத்தியர்தாங் கூர்களையை வேர்களையா
நின்றார் திகைத்தார் நினைந்து.

(௭௦)

யானை மன்றய விரதமெனக் கூழ்முதல்கொண்
டேனை யுலகமு மின்புறவே—தானைமள்ள
ரீட்டியென மேல்போ யெழிற்கலின மாவதனங்
காட்டியவே செந்நெற் கதிர்.

(௭௧)

பொன்னிறமார் செந்நெல் புகர்நிறமுற் றங்கவிஞன்
றன்னிறமாய் கின்று தயங்குகலி—மன்னிறமாய்
வேய்போற் கிளைத்துறுசுல் வெண்கதிராய்ச் செங்கதிராய்ச்
சேய்போற் கிடந்த செயில்.

(௭௨)

உற்றசீரி யையாதி யோதிடுநாற் பாதமரீஇப்
பற்றற் தலுர்போற் பசுநீர்மை—யற்றுமுன்
ஞாதி வடிவடைந்த வுங்குரங்கூழ் குல்கதிராய்
மீதிவர்ந்து கீழ்சாய் விளைவு.

(௭௦)

வயங்கொள் தளமர் வாரீசையினினை் தங்கைக்
குயங்கொண் டறுத்தவரிக் கூறு—தயங்கிடயாத்
தொன்றிற் பொலிசுமைக ளொண்சிரம்வைத் தண்களத்திற்
குன்றிற் குவிப்பார் கொணர்ந்து.

(௭௧)

அடிபடியென் பார்சில்லோ ராங்கடிப்பான் குட்டைப்
பிடிபிடியென் பார்சிலவர் பின்வை—கடிகடியென்
றார்வினவில் வார்சிலரிவ் வார்ப்பார் களமுழவர்
போர்செய் களமே பொரும்.

(௭௨)

தம்மினத்து ளொன்றார் தருமனுயிர் மெய்பிரித்தாங்
கம்ம பிணையலி லார்பகடு—வெம்மனத்தர்
வெல்வாவே றுக்கும் வியன்களனேர் போர்க்களத்திற்
சொல்வாவே றுக்குந் துகைத்து.

(௭௩)

ஆற்றல்சான் மள்ள ரவீர்களத்திற் பொங்கழியைக்
காற்றெதிரில் வாரிக் கலகவெனத்—தூற்றவந்நென்
மெய்மையோர் சொல்லின் வினங்கப் பதரகன்ற
பொய்மையோர் சொல்லிற் புலர்ந்து.

(௭௪)

தூநெல் லளந்து தொகைப்படுத்தி யாறுக்கிக்
கோனிறைக்கொன் நீந்துமற்றக் கூறாய—மாநெல்லைத்
திண்டிறல்கொண் மள்ளர் சிலம்பெனவே வீடுதொறும்
பண்டியிற்கொண் டுய்ப்பர் பரிந்து.

(௭௫)

தீஞ்சா நடுபுகைதான் சேணைக்கிப் பின்றொடர்வாய்ப்
போஞ்சாலங் கண்டுமுகில் பூதலமு—மாஞ்சாலக்
கார்பெறுமோ வென்னாக்கற் கறங்கியதன் கட்டாரை
நீர்பொழியு மங்க ணிலத்து.

(௭௬)

சரியைமுற்றி யேகிரியை சார்ந்ததன்பின் யோக
மரீஇ யுயர்ஞான மல்கும்—பெரியவராம்
வாகாய் வளர்கன்னன் மன்னமுற்றிச் சாறுகிப்
பாகாய்ச் சருக்கரையாம் பண்பு.

(௭௭)

உட்புறமா றுற்ற வுயர்சாக் கிடரையொக்கு
முட்புறமார் காய் தூங்கன் முன்சினன்பா—னட்புறவாம்
வம்புறவெங் குண்டர் வழிக்குருவை யொக்குமும்பற்
கொம்புறமும் வாழைக் குலை.

(௭௮)

ஒங்குமஞ்ச ளிஞ்சி யுலோபரெனத் தம்பொருள்கீழ்ப்
பாங்குவைத்தல் கண்டுமள்ளர் பன்னவர்க்குத்—தீங்கிழைத்தே
யுள்ளமூ லப்பொருளை யொண்கருவி கொண்டுதொட்டுக்
களீரெனக் கொள்வார் களித்து. (எக)

மஞ்சளாயர் வாழை மணிக்கமுஞ் தாழையிலைவ
விஞ்சவொன்றை யொன்றுதொட விண்ணுறுத்—லஞ்சாரியை
முன்னுன்கு பாத முறைபயின்றெண் ணற்பதஞ்சே
ரந்நால் வரையொக்கு மாம். (எஃ)

நெய்தல்.

மாயன் முருகனிவர் வार्கணேவென் மேல்விடுத்தார்
நேயமவ ரோடுசெயே னேர்குணதிக்—காயமன்சார்
பெய்தனைன்றென் நெண்ணி யிருநீர்க் கிழவனட்பி
னெய்தலின்கண் வாழ்வா னிதம். (அக)

பாயதுளை மாதர் படுமீ னுணக்கொலியு
மேயபல்புள் ளோச்சும் வியனொலியுஞ்—சேயவலை
யீர்க்கு மொலியு மிருமகரம் போழொலியு
மார்க்குமலை யார்ப்படக்கு மாங்கு. (அஉ)

வானந் துறுகலியும் வன்மீ னுகள்கலியு
மீனங் கவர்கலியும் வெவ்வலைஞ்—ரானகல
மூர்கலியுஞ் சார்முகிலீ ருண்கலியு மோர்ந்தறிஞ்
ரார்கலியென் பார்கடலை யாங்கு. (அங)

கொடியாற் றருவாற் கொழுஞ்செங் கழையாஞ்
செடியாற் சுவைநல்கு தேத்தைக்—கடியார்ம
ணைய்துமோர் வித்தின் றி யேற்றசுவை யொன்றளித்தே
நெய்த னகைக்கு நெடிது. (அச)

எண்ண னிலத்தினர்க்கு மின்றியமை யாததா
யுண்ண றுசுவையு ளொப்பிலதாய்—மண்ண
லரைபோ முமணரமை யுப்பொளிரும் வெள்ளி
வரைபோ ளளமா வரைப்பு (அரு)

ஓதமுடை நாற்ற முணக்குமீன் றுன்னுற்றம்
போத விரண்டிடு போயொடுங்கக்—கேதகைபொன்
பெய்த முடிப்பிற் பிறங்குபுண்ணை யோடுகரு
நெய்தன் மணக்கு நெடிது. (அசு)

திகைவுறுநன் மாதர் தழுவநகை செய்ய
முனைவி ஈருவினியன் முன்னி—நகைதரல்போன்
மேக்குமே கத்தவிரு பின்னலைத்தான் காண்டோறும்
பூக்குமே கைதைநறும் பூ.

(அஎ)

பத்திவலையிற் படுவோன் வலைஞஞச்
சத்தி வலைச்சி தனைமணப்பா—னத்தியின்சண்
மன்னுவலை வீசியே வான்மீன் படுக்கினன்றோ
துன்னுதொழிற் குண்டோ துகள்.

(அஅ)

இச்சகந்தி யானித் திறைஞ்சும் வியாசமுனி
மச்சகந்தி தன்வயிற்றில் வந்துதிர்க்கின்—வச்சகந்தி
நேர்கந் தரத்தியர்தோ ணைய முறும்பரதர்
சீர்கழுறற் பாலதோ தேர்ந்து.

(அசு)

இருளுமுந் நீரி லெழிவலைஞர் நாண
மருளறுமொண் பாவின் மறைநற்—பொருணிலைகண்
டோர்ந்து கவரு முரவினர்போன் மீனிலையைத்
தேர்ந்து கவருஞ் சிரல்.

(க௦)

மஞ்ச மறைகருமிள மாமதிய மோவுயிர்ப்பிற்
றுஞ்சுபுள்ளோ வென்னமலர்த் தூயமடல்—விஞ்சக்
கருவான்மி யூருங் கவின்கைதை யாருந்
திருவான்மி யூருநெய்தற் றேம்.

(கக)

பத்தியினோ ரன்பர் பரசமறைச் சேயுரையா
லத்தியிற்பல் பூமலர்ந்த வற்புதமாந்—தத்தி
வருமயிலை யாதி வளருததிப் பாங்கார்
திருமயிலை நெய்தற் றிணை.

(கஉ)

சீரூ மறையவனைச் சங்கிலியி லார்த்திரவோ
ராரும் பரவையிற்றள் ளாத்தொன்றி—யூருங்
கருநெய்தன் மாதர்தங் கண்போன் மலர்கா
மருநெய்த லாயதோர் வைப்பு.

(கங)

பாலே.

நானிலமாத் தேவரோடு நட்புறீஇ யாங்காங்குத்
தானிலவ வன்னோர் தரப்பெற்ற—வேநிலத்தின்
மின்கோ லொடுவின் மினிர்வாள் கொடுதுர்க்கை
தன்கோல் ஓசலுத்துந் தனித்து.

(கச)

மேனிலத்தி னுமம் விளம்பிடப்பெற் றுர்பொருளான்
மாளிலத்தி னுள்ளே மருவுவது—கானிலத்திற்
ரோயாக் கடவுளருந் துன்னரிது வெப்பினெடு
பாயாக் கிடக்கும் பரல்.

(கரு)

அலகைரத நீர்ப்பரவை யாமொட்ட கம்போங்
கலமுக்கைப்போ னோட்டிமீ காம—னிலவுறவே
தூர திருட்டித் துவக்குடையார்க் கேசோற்று
நீரதுயர் பாலை நிலம்

(ககசு)

தாமலதோ ராதரவு தானில்லான் வாழ்பவர்க்குக்
காமர் நிழலுந் கனியுநல்க—வாமலகம்
பாங்கமைத்தா னன்னார் பரலுறுத்தா மேநடப்பான்
கோங்கமைத்தான் பஞ்ச குறித்து.

(ககி)

நீந்திலயின் வேய்ந்த விருங்குடிலர் செந்நாயர்
காது சினத்தர் கடுமொழிய—ரோந்துதனக்
கொற்றவையே தெய்வமெனக் கொள்வர் நெறியலைத்துப்
பெற்றவையே யுண்பர் பெரிது.

(ககி)

திங்கரும்பைச் செங்கையிற்கொள் சித்தசுநா றேர் ததவரி
ஞங்கரும்பைத் தேன்விரையார்ந் தன்பினனி—கோங்கரும்பை
யண்டுபு சிண்டி யகமலர்வித் தொள்ளிதழ்த்தே
னுண்டு களிக்கு முகந்து.

(ககசு)

முகையாதவ கொங்கையையே மாணுமதற் கோர்குறைபுண்
டங்கதனை யானிறைய வாற்றுவென்—நங்ககணைக்
கோடக முகைமேற் குடி கொளுத்தே ஞாவமிசத்
தூங்கலிசை பாடுஞ் சுரும்பு.

(ககக)

பதநிமையா லாங்குள்ளோர் பைந்துகிலாற் சித்திரித்து
முத்திசைத்த மேற்கட்டி முன்னிலங்கக்—கொற்றி
யிருப்பை யலங்கரித்த தென்னலா நீர்மைத்
யிருப்பை யலர்ந்த வியல்பு

(ககக)

ஒள்ளியசெம் பொன்காட்டு மோங்குமெழிற் கோங்கரும்பு
வெள்ளியது காட்டுமலர் வீழுருங்கை—வள்ளியசெவ
வித்துருமங் காட்டு மிளிர்பாட லங்காட்டு
முத்து மதுக முகை.

(ககஉ)

ஆயகனி வுட்புறம்பொன் றுந்தகையோர தன்மைநெல்லித்
தூயகனி காட்டுந்துகளுடையார்—நேயமது
சாய்பெரிதாய் மேலுட் கனிந்துகனி வில்லிலவ
மாய்தருநீர் மைகாட்டு மாங்கு.

(ககஉ)

துணையக்கம்.

வணமயங்க வேங்கையின்மேன் மௌவல் படர்ந்து
மணமயங்கப் பூத்துதிர்பூ வாய்த்தத்—கணமயங்க
வன்புலியின் வெம்பறமும் வான்புடையார் மான்பறமு
மின்பி னுறங்கு மினிது. (க0ச)

அந்தா மரையினின் மார்வனத்தார் வாரணமுஞ்
செந்தா மரையிற் றிகழனமுங்—கொந்தார்
குருது மருதுமுராய்க் கூடு நிழற்க
ணிருந்துவின யாடு மினிது. (க0ரு)

வேழமுத்த மென்கழையின் வெண்மணிவெற் பார்மருத
வாய்மன் சிறுமியர்கள் வைத்தவண்டற்—கேய்தரம
தூகமௌவல் புண்ணுகை சூழ்நிலத்துப் பேதையர்முத்
தாக்கவைத்தங் காடுவா ரார்த்து. (க0சு)

மென்கமுகம் பாளை விரிதரக்கொக் கென்னவெரீது
மின்கயல்வா விக்கழியின் வீழுவதின்—மன்கரண்ட
மஞ்சமிரி யப்பயமுற் றுர்த்தேகி யந்தடததிற்
கஞ்சமிசை யாருங் களித்து. (க0எ)

தேன்கொண் டெயினச் சிறுமியர்க்கான் பாலளிப்பார்
காண்கொ ளிடைச்சியரங் கண்வாவி—தான்கொண்ட
மீன்கொண் டுழத்தியர்க்கு வேலைபடு மீனளிப்பர்
காண்கொ ணுளைச்சியரங் கண். (க0அ)

இன்னவணம் பல்வளனு மேய்ந்துசிறப் புற்றோங்கு
நன்னரெழிற் றெண்டைவள நாட்டின்க—ஊன்னரிய
வுத்தமமா நாற்குடியு மோங்கியெஃகு மெஞ்ஞான் னுந்
தத்தநெறி சாருந் தக (க0ஈ)

சிவதலமெண் ணுன்குவிண்டு தேமிரண்டோ டைந்நான்
கவிர்தருசீர்க் கோட்டநா லாறு—நிவரமே
ழாறுமலி தாக வகன்கொடொண்டை நாடுபெற்ற
பேறு மிகவும் பெரிது. (க0)

வேத முழக்கும் விழாவின் பெருமுழக்கு
மோது மணமுழக்கு மும்பருற—மீதிவந்தது
நீடெங்கும் புகமுடே நேந்துசெலுஞ் சீர்த்தொண்பை
நாடெங்கு மேவுமே நன்கு. (க0க)

திருநாட்பெடலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவெண்பா ககசு.

திருநகரப் படலம்.

பூவினிலம் போருகமும் பொண்ணினிற்சாம் பூநதமுந
தேவினிலே சிற்பாணுஞ் செய்நிலில்வெண்—பாவுஞ்
சிகரத்தின் மேருவும்போற் சீர்த்ததே யேழ்மற
நகரத்திற் காஞ்சி நகர்.

(க)

முத்தேவர் முச்சத்தி முச்சுடர்மா நற்றவர்மான்
மெய்த்தேவ ரித்தகையோர் வித்தகன்பால்—வைத்தேயன்
போன்று முளத்தோடுவந்து வழிபடுசீர்
நன்றுளது காஞ்சி நகர்.

(உ)

புகழுமன்பர்க் கன்றிப் புனைதருபொன் மாடந்
திகழுமணி நீறுடைத்து தேம்பா—யகழி
பயமுடைத்து ஞாயினிலே பத்தியுடைத் தோவ
நயமுடைத்து காஞ்சி நகர்.

(ங)

பத்திரெறி வேதநெறி பன்னா கமநெறிநற்
சித்திரெறி காணரிய சிற்பரமா—முத்திரெறி
காட்டுவது மூவுலகுங் காழுறுசீ ரெண்டிசையு
நாட்டுவது காஞ்சி நகர்.

(ச)

வானகர்சீர் தூக்கியத்த மாநகர மாகநிதிக்
கோனகர்நே ராதுநட்புக் கொள்ளவயன்—மானகர்கள்
வந்து வணங்க வயங்குவது சீர்த்தியென்று
நந்தலிலாக் காஞ்சி நகர்

(இ)

எல்லா நகரு மிவர்ந்துவட பாலுறத்தீஞ்
சொல்லார் முனிவனெனச் சூழ்ந்துதென்பா—னில்லாமன்
றென்னகரா மேழுட் டிலங்கிப் புதுமைசெயு
நன்னகராங் காஞ்சி நகர்.

(ஈ)

அலகில்,புகழ்பெற் றகிலநகர்க் கெல்லாந்
திலக மெனவே திகழ்வ—துலகிலெங்கு
மல்குபொருட் கோர்வைப்பாய் மன்னி யுயர்கதியு
நல்குவது காஞ்சி நகர்.

(ஐ)

ஏகம்ப மத்திகிரி யேண்முனையாச் சத்திநகர்
மாகம்பன் கச்சுலை மன்றண்கா—யோகவெஃகா
புகமணி கண்டிசம் பொன்வின் மணிக்கட்டா
நாகவில்லாங் காஞ்சி நகர்.

(அ)

திரைகடலே வாவி திகழ்நிலமே செந்தா
மரைபலதே யழ்மே மலிதோ—டுரைதருசீர்த்
தண்டகநா டேபொருட்டுத் தண்காஞ்சி யேயதன
ளெண்டகவார் மாவா ழுிடம்.

(க)

கச்சூர்கா ளத்தி கழுக்குன்றம் வல்வழுலை
மெச்சாலங் காடகடு விண்மயிலை—மெய்ச்சாயல்
பாசூர்தோ னொற்றிநள்ளே காம்பரங்கண் பன்னுதொண்டைத்
தேசூர்செவ் வாய்மான் றிறம்.

(க௦)

ஏகாம் பரமணிப்பை யோர்தருகச் சாலைகளம்
வாகாம் வரதபிரான் மந்திரம்வால்—யோகா
மணியவிர்பொற் பஹளிகள் வாங்குருவ மாகப்
பணியரசாங் கச்சிப் பதி.

(கக)

பத்தியிகு கச்சிப் பதியை யெவருமே
முத்திக ரென்ன மொழிவரது—சத்தியமா
வைகுந்த மோர்புறமு மண்கயிலை யோர்புறமும்
வைகுந் தகுங்கரியாய் வாய்ந்து.

(கஉ)

அளகா புரியோ டமரா வதிகே
ருளகா மருநகர்க்கென் றோ திற்—பளகாமேல்
சொன்னகரம் வந்து தொழுதலாற் கச்சியெனு
மந்ககர்க்கொப் பந்கரே யாம்.

(கங)

நற்றவர்குழ் கச்சி நகரமா நங்கைக்குப்
பொற்றை மணிச்சிகரி பொன்முடியாஞ்—சுற்றுமதி
றங்கக் கவயமாந் தண்டா மரைக்கிடங்கு
துங்கத் துகிலாந் துதைத்து.

(கச)

மகவா னகரம் வணங்க நெமொட
மிகவா னிவந்து மிளிருந்—தகவா
னெழுநகருட் சீர்த்தி யெழுநகரீ தென்றால்
விழுநகர மெங்குளது வேறு.

(கரு)

மாமுருக்கம் வில்வ மறைமுதற்கு நீழறந்து
தாமிருக்குந் தன்மை தனையுணராப்—பூமருக்கா
மற்றவற்றின் பெற்றிபெற மாநகரைச் சூழ்ந்தமர்ந்து
நற்றவத்தி னிற்பதொக்கு நன்கு.

(கசு)

காமர் பொடிதுலங்கக் கண்ணீர் துளிப்பவே
மாமென் றளிரா மயிர்பொடிப் ப்—பூமண்கா
வொன்றுசம்பு ஷட்டயங்க ஷடனம் பரணோக்கி
கின்றதவ மாற்று நெடிது.

(கசு)

ஒருகொம்பா ரத்தி யொருகோடி மான .
மிருகொம்பார் வேங்கையெண் ணில்ல—தருகொம்பார்
சம்புபல கோடி தயங்கும் வழிபடவே
யம்பொழில்கூழ் கச்சி யகம்.

(௧௮)

தன்னிலமா வேந்தன் றனிநகர மந்தரத்தின் .
மன்னுதலா லோர்கால் வருமிடரென்—றன்னதனை
யந்நிலைய னீங்கா தலர்தலையிற் றுங்குவபோ
றென்னமர மோங்குஞ் செறிந்து.

(௧௯)

பைந்நாக வல்லி பழமல்கு கந்தியின்மேற்
பைந்நாக மென்னப் படர்தோற்ற—மைந்நாகக்
காரிகையைக் காணக் கவின்றருகா ளாஞ்சியைப்பூ
நாரிகையி னீட்டலொக்கு நன்கு.

(௨௦)

தேவரம்பை மேவுதலாற் றென்காலி னுடுதலாற்
காவரம்பை மேவிக் கனிதரலாற்—பூவரம்பை
தேனரம்பை யின்சொற் றிருக்கு மணியல்குல்
வானரம்பை மாரையொக்கு மற்று.

(௨௧)

நன்னெழிற்செந் நாசியெனத் தாங்கனிந்த மாங்கனியை
வன்னியவ்வங் கத்தின் வலிந்துகொத்திப்—பின்னஞ்செய்
தொப்பின்மை காட்டு முயர்தருவான் பொங்கனின்மேற்
கப்பின்மை காட்டுங் கனம்.

(௨௨)

கல்லா லடியுற்ற கண்ணுதலோர் மாவின்கீழ்
கல்லா லடியுற்றுக் காயமதில்—வல்லார்
வடுக்கொண்டு மாவேட்கை மன்னி னதனைக்
கடுக்குமோ கற்பகமென் கா.

(௨௩)

நீருக்களுண்மே லாய தருக்கொடையிற் கொள்ளுந்
தருக்கை யொழிப்பான் றழைத்து—வருக்கைதான்
கீழ்தலம் பார்விண் கிளைகவர்வே ரேய்கனிக்
ளுழினுண் நல்கு முலகு.

(௨௪)

புறநகர்

செங்கண் பிரதாபந் திண்ணியவெண் கோடுபுக
ழங்கமுறக் காட்ட வமார்க்களம்போய்—வெங்கதத்திற்
ரூய்மதுகை யோடெதிர்ப்பார்த் தாக்கிவயங் கொண்டிலவும்
பாய்மதமா, வாரி பல.

(௨௫)

கொய்யுளைய கூர்ங்குரத்த கூரைங் கதியவுய்க்கும்
வெய்யர் சூறிப்பிற்செல் வீரத்த—துய்ய
வரிமாவின் மேற்பாய்த் தமர்செய்ய வல்ல
பரிமாவின் பந்தி பல.

(உச)

ஆழிபெற் றச்சுதன மச்சமைக்கப் பட்டயன
மூழித் தொழிலா னுருத்திரனும்—பாழி
யருந்தேவ ரங்கமா வங்கமைந்த தேர்நேர்
பருந்தேர் நிலயம் பல.

(உ௪)

ஒன்றிகல்வந் துற்றக்கா லுற்றுடற்பற் றற்றவர்போற்
சென்றெதிர்ப்பார்ச் செற்றுச் செயங்கொண்டு—வென்றி
யடைவீர மால யமரா பரணப்
படைவீரர் வாழ்தேம் பல.

(உ௫)

உன்னாற் படைகட்கு மொள்கிம் புரிபுரசை
கொன்னார் கலினமார் குப்பாய—முன்னா
வணிசெய் வனவும்வே ருவனவு மாக்கும்
பணிசெய் குநர்தேம் பல.

(உ௬)

இடைநகர்

பருமுகின்மே லூர்ந்த பலகணியைந் தேய்ந்தேர்
தருவினையுற் றங்கட் சசியை—மருவித்
தகவா னிவந்து தயங்குமணி மாட
மகவான் றினநிகர்க்கு மற்று.

(௩௦)

வெண்சந் திரகாந்த மின்றசும்பி லிந்தினனா
மொண்குடரி னீர்கான் றுலர்தோற்ற—மெண்சத்தி
தன்மையினி னுமனைத்துஞ் சம்பு லயப்படுத்துந்
தன்மையினைக் காட்டுந் தக.

(௩௧)

சீதமதி யார்கறையைச் செப்புவார் பற்பலவா
மீதவிர்பொன் மாடமேன் மேவியமர்—மாதர்
முகங்கண் டெழினலனை முன்னிமுன்னி யன்னா
னகங்கண் றினமையுன்னா ராங்கு.

(௩௨)

சீந்திரனு வாவின்மேற் சாளரத்துப் புக்குராய்
நொந்துகுறை லேவய்ந்து நுழைதோறு—முந்தவோர்
மிகக்கலை போகவர வேர்த்தருள்செய் வீரனாந்
தக்கன் றனைப்புகழ்வான் றான்.

(௩௩)

மாடமேன் மங்கையர்கள் வர்கூந்தற் கூட்டுபுகை
மேடமேற் சென்றகல்வான் மேவவதை—நாடமரர்,
நல்லார் மணந்தேர்த்து நாலவிட்டே ரேலமிட்ட
வல்லார் குழலிலுய்ப்பா ராங்கு.

(நச)

சந்தனத்தேயு வார்த்து தமனியக்குன் நென்னவருந்
தந்தனத்தை நேருந் தகையுணர்ந்தே—பந்தினைக்கண்
மானனையார் தாமடிப்ப மார்பிலது தாக்குறுத
ருனனையார்ச் சாடலொக்குஞ் சார்ந்து.

(நரு)

அம்மனையோர் மின்னுந்த வாங்குதுபோ யோங்குமணி
யம்மனையின் பாங்கி லவிர்விளவார்—வெம்முசுவின்
பாலுறவொ் தேற்றுப் பழம்பறித்துப் பாவையங்கை
மேலுறவே வீசும் விரைந்து.

(நசு)

சூழ்தருமில் ஓரெயிலின் சோபையினுற் கண்முகிழ்த்து
வீழ்தரலாற் றுனினைந்து வெய்யவன்விண்—போழ்தருமோ
ராழியந்தேர்க் கோர்மா வமையுமொ் தேர்த்தன்றோ
வேழியன்மா யாத்தா னினிது.

(நஎ)

கொடியார மாடமுடி கூர்ந்துலவ வான்யா
றடியார வேகவது யாறங்—கிடையாரச்
சேதாம்ப னீலஞ் செழுங்கமல முள்ளிட்ட
போதாங் கொடியொளிரும் பூத்து.

(நஅ)

தியங்குவன மாடமேற் செல்கடரா நின்றி
மயங்குவன மாதிரங்கண் மாக்க—ளியங்கப்
பயம்பெறுவ வாவிதரு பண்பார் நகரில்
வியம்பெறுவ தீய வினை.

(நக)

இடர்படுவ மாத ரிழைதுண் மருங்கு
றொடர்படுவ மும்மதத்த தூங்க—லடர்ஞாட்பில்
வாங்குவன மைந்தர் வரிவி நிருநகரிற்
றுங்குவன வானித் தொகை.

(ச௦)

அந்நகரிற் கற்றரு மாவனகற் கின்றாரும்
பன்னடுதாற் கற்பாரும் பாவையரு—முன்னு
மனந்தனையே வாங்குமெழின் மைந்தருமே நோக்கி
னனந்தனையே நேரென்ன லாம்.

(சக)

ஒவ்வோர் தலத்தினிலொவ் வோர்விழா மேலென்ப
ரவ்வோர் விழாவு மரைத்தரனு—மொவ்வாச்சீர்க்
கச்சி நகர்விழாக் கண்டகண் டான்விழைந்து
மெச்சமோ வேறுர் விழா.

(சஉ)

சைவ சமயத்தின் சத்துணர்ந்தோர் சாக்கியரத்
தெய்வத்தை யுள்ளுன்பிற் சிந்தித்து—மெய்வழிபா
டாற்றியுயர் வீட்டைந்த தாய்ந்துவிழாக் காண்பவர்போற்
பேரற்றிநிற்ப ரம்மதத்தர் போந்து. (௪௩)

இந்திரமா தீர்த்தந்நோய் தீனனற் றுழந்துவலம்
வந்திறையார் மந்திரங்கள் வந்தனைசெய்—தந்தியுறும்
போதுமுன்றேத் தாரினன்பர் போற்றுகர்க் கெல்லையெல்லை
யேதுவன்றி யில்லைவே நேது. (௪௪)

நூறேர்ந்து கொண்டு துவலரும்வெண் பாவாதி
யாதேய்ந்தெண் ணச்சளபிட் டங்கணய்தம்—வீறேய்ந்த
பாட்டிற் சிறந்துள்ள பண்புடையார் வீதிகடாங்
கூட்டிந்பல் கோடியுறுங் கூர்ந்து. (௪௫)

அஞ்ஞான் நறம்வளர்த்தா ளன்பி னழைத்தபொரு
ளெஞ்ஞான்று மெய்தவைத்த லேய்க்குமே—யிஞ்ஞான்று
நல்கியல்பிற் குன்ற நலமுடைத்தாய்ப் பல்பொருளு
மல்கியொளிர் சீரா வணம். (௪௬)

ஒருமணியின் சோதி யொருமணியிற் றுக்க
விறுமணியின் பேத மெளிதிற்—றெரிதரா
தம்பொற் கிடுகி லவீர்மணிகள் போலளகை
யம்பதியி னுங்காண் பரிது. (௪௭)

ஆர்க்குமறு கார்வணிக னொத்தி னோர்முததை
வார்க்குயத்தாள் வாங்கியங்கை வைத்துருவப்—பார்க்கவதிற்
கன்றிவருங் கைச்சிவப்புங் கண்ணீல முங்கதுவக்
குன்றிமுத்தோ வீதென்றாள் கூர்ந்து. (௪௮)

தோகாய்நின் மூக்கணியிற் றாங்கு மணிவன்றோ
வாகாவக் குன்றிமுத்தே யையமிலை—நீகாண்டி
யென்றடி காட்டவவ ளேரிதழ்கண் ணீலந்துப்
பொன்ற நிறத்தினுட்கு முற்று. (௪௯)

இக்கோ டியைகோடி யென்விலையென் பார்க்கிழைதான்
புக்கோடி நன்றாய்ப் பொலிந்ததுகாண்—கைக்கோடி
யென்றென்றைக் காட்டி யிதுகோடி யென்றுரைப்பர்
மன்றுகில்வின் மாக்கண் மகிழ்ந்து. (௫௦)

பட்டினு னெய்த படாமிதனைக் கொண்டுநீ
கட்டினு னெய்தற் கருங்ண்ணய்—வட்டினேர்
மன்னுஞ் சுவர்க்கமத்தி யம்பா தலமறைக்கு
மென்னலில் வார்வணிக ரேய்ந்து. (௫௧)

குங்குமப்பூ மான்மதநற் கோரோ சனையேலம்
வெங்ளபம் புளிதமுன் மேயபொரு—டுங்கமுற
வீச மணமறுகின் மேவுமின்னூர் மாவுருவார்
வாச மொமெயங்கு மற்று.

(௫௨)

முல்லை முகைதொடுக்கு மொய்குழலார் முத்துறழ்தம்
பல்லை யவமதிக்கும் பான்மைகண்—டொல்லையதைக்
காலதனிற் காலுறவே கட்டுபுவாய் விண்டெண்ணீர்
காலவைப்ப ரோர்சிறையின் கண்.

(௫௩)

மாலை பகரு மடவரலை யோர்காலை
மாலை தனக்குநல்கு வாயென்ன—மாலைமலர்
கண்ணியிது கோடியென்றான் கட்கடையான் மாழ்கியே
கண்ணியுட்டிள் ளாயினனங் கண்.

(௫௪)

பொன்னிரசி தாதியிற்செய் பொற்பார் கலமுமரந்
தன்னி லியலுறச்செய் தண்கலமு—மன்னிமண்ணிற்
செய்கலமும் விற்குந் தெருவின் மிளிருமின்னூர்
ஐய்கலமு மின்னிற் பெரிது.

(௫௫)

மேருவன நெற்குவியல் வித்தகன்வாழ் வெள்ளிவரை
நேருவன வாலரியி னீள்குவிய—லாருவன
வொன்பான் மணிமலைபோ லுற்ற முதிரையின
மன்பா ரவாவா வணம்.

(௫௬)

சேர்கை மிகுசனத்தாற் செப்புவன வின்னவென
வோர்கை யரிதா லுக்கத்தபொரு—ளேர்கை
விழியின் வினாயவர்க்கு வேட்டனவவ் வாநீந்
தெழில்வணிகர் விற்பா ரினிது.

(௫௭)

எந்நகர நாய்கருமெவ் வெப்பொருடம் பாலிலையோ
வுன்னவற்றிற் கொத்தபொரு ஞுண்டென்பர்—பன்னகரி
லெப்பொருள்கள் கேட்கினுமே யீகுவர்விண் டாருவென
வொப்பில் வணிக ருகந்து.

(௫௮)

தேசங் களிலிவண்செய் திறிற்போ லில்லெனவே
பேசவல்லோர் செய்துவிற்கும் பெற்றநன்னெய்—வாசம்
பொருந்தின் சுவையுடைய பூபமுண்டார்க் காமே
மருந்துங் கயப்பா மருந்து.

(௫௯)

பற்பலவங் காய்கன் பழங்கள் கிழங்கினங்கள்
பற்பலவங் காடிதொழும் பான்மையுற—வெப்பொழுது
மார்தலின லாங்கிருதோ ராறும் பிறநகரார்
தேர்த லரிது தெளிந்து.

(௬௦)

அகநகர்.

ஒங்கிவரும் லிவள்ள முமையவன்செய் பூசனைகண்
டேங்கியயல் சூழ்கிடந்த தேய்க்குமே—பாங்கி
னகாமதின் மேயமதி னுற்புறமு முற்று
மகாமுக ணீரகழி மாண்பு.

(௬௧)

நங்கைபுரி பூசனைக்கு னாந்தீர்தீத மாவமெனக்
கங்கைவந்து சூழ்கிடந்த காட்சியே—யங்கலென
மஹாமை மேலா மதினிலையைச் சூழ்கிடக்குங்
கீழாடையு மேலாங் கிடங்கு.

(௬௨)

இவ்வுலகி லிந்நகர்க்கொப் பில்லையென்ப தேதேற்ற
மவ்வுலகிற் போய்க்காண லாமெனவே—நவ்விபுதர்
வாழலக மேவு மதின்மணிப்பை நாகருறை
கீழலக மேவுங் கிடங்கு.

(௬௩)

மன்னர் சிறார்செம் மணிகொண் டெறியவெழி
லன்னமேல் சென்றனகீ ழார்ந்தகரா—வுன்னுங்
குரவற் புதழ்ந்திகழ்ந்தோர் கொள்பேறு காட்டும்
பரவகழி மேன்மை பல.

(௬௪)

மும்மதின மோர்மதிலா மும்மூர்த்தி வாசமதி
லம்மதினும் றார்ந்ததொக்கு மம்மதிலே—யம்மதின் முன்
வான்சென் முறையுணர்ந்தே வான்செல் வகைதகைவான்
வான்சென் மருவுமதில் வாய்ந்து.

(௬௫)

மாவலியை மேவியொண்மண் வாங்கிமுடி விண்ணதல
மாவடியும் வாய்ந்துபொறி மன்னியிருங்—காவலினுற்
காளு டளவு கமழ்முல்லை மாலெனலாம்
வாளு டளவு மதில்.

(௬௬)

நூ னெறியே கண்டு நுவல்பொருளுட் கொண்டெயர்ந்து
வானெறியே சென்று மதியுறவே—தானிலங்கி
மேவலினால் வித்தம் விழுமணியி னுயமதி
னுவலரை மானுமே நன்கு.

(௬௭)

தூ யதிருக் காஞ்சிநகர்த் தொன்மதிலார் பொன்மணிசெய்
ஞாயில் பகையரையர் நாடிவரி—னாயபல
தீயபடை கொண்டு செகுக்குமே லங்குறவேண்
மேயபடை மேவன் மிகை.

(௬௮)

கரி மதூல் கற்றுணராக் காணையர்கண் மாளிகையிற்
சேம நெடுஞ்சுவரிற் தீட்டியொளிர்—மாமையுறு
மோவியப்பா வையாலோர்ந் தொண்டொடியார் தோடழீஇ
மாவியப்பாவைகுவார் வாய்ந்து.

(௬௯)

கூந்த றனையவிழ்ப்பார் கூறைதனை வீக்குவார்
காந்தளங்கைச் சங்கைக் கலிப்பவய்ப்பா—ரேந்துகுயம்
வார்கொண்டசைப்பார் மறுகா டவர்க்காணி
னேர்கொள் கணிகையர்க ளேய்ந்து.

(௭௦)

வல்லாட வல்லாரை வல்லாலு மிங்கிதமாஞ் :
சொல்லாட வல்லாரைச் சொல்லாலும்—வில்லாவே
ளாகமதூல் வல்லாரை பாகமனூ லாலுமின்றோ
மோகமுற வெல்வார் முனம்.

(௭௧)

அழ்பதியி லார்பதியி லார்பதியென் றூரணஞ்சொல்
சம்புலவத்தன். கேளெனத் தீதர் தந்தனையா—தம்பை
யலைச்சவடு வைத்தா னடுகாம நோக்கி
முலைச்சவடு வைத்தாண் முனம்.

(௭௨)

பிணவுருவிற் புக்குப் பிறன்மனையாட் புல்லங்
கணவனியல் போடவிர்மைக கண்ணார்—குணமோர்
தருமரும மேவுந் தளிரியன்மா வன்னுள்
றிருமரும மேவுந் தினம்.

(௭௩)

இசையா னடத்தா லினியொருவ ரில்லென்
னசையார் மயக்கிலிறை யெய்தி—னசையானென்
னவிருப்பு மன்னு மருங்குலமான் பேசுமவ
னவிருப்பு மன்னு நயந்து.

(௭௪)

கண்ணகத்தில் வைகுந்தங் காட்டுவார் சார்ந்தவர்க்கு
நண்ணகத்தின் மாலையே நாட்டுவார்—விண்ணகத்தின்
மன்னுஞ் சுவர்க்கவின்ப மார்பகத்தி னல்கவல்லார்
துன்னுஞ் சதிநடையார் சூழ்ந்து.

(௭௫)

காமரையோர் வேளை முளரியக்கிற் காய்ந்தளிக்கு
நேமமொடு மாலையெல்கு நீர்மையினு—லேமந்
தருமன்றின் பாரத் தரலாற் பரனை
யிருமனத்த மாதரொப்ப ரேய்ந்து.

(௭௬)

வேதாந்த மோதும் விருத்தருங் கேசாதி
பாதாந்த நோக்கிப் பரத்தையே—நாதாந்த
மென்றவரிற் கேசுவரே லேந்திழையார் தஞ்சீர்த்தி
மன்றவுரைப் பார்யார் வகுத்து.

(௭௭)

கங்கை குலத்தராய்க் காவியஞ்செய் நாவலராய்த்
துங்க வமைச்சராய்த் துன்னருநா—லங்கமுறு
சேனைத் தலைவராய்ச் சீர்த்துவரும் வேளாளர்
சோனைப் புயனிகர்வார் சூழ்ந்து.

(௭௮)

நீராழிப் பூசித்து நேர்ந்தவிருந் தோடயின்றுஞ்
சேரார் பூரணஞ் சிரவணித்து—நாராரூங்
காமர் தளிதொழுதுங் காண்வறிஞர்க் கீந்துமே
பூமகார் போக்குவார் போது.

(௭௧)

ஆர்கோள் களைச்சிழைவைத் தாங்குவ தானியங்கள்
சேர்கோ மெழுகூட்டிற் சேமிப்பர்—கார்கூர்
சிறையினின்று காத்தோர் திருமா ளிகைமே
வீரையுமுகி னன்றிதனை யோர்ந்து.

(௮௦)

மன்னர் தணர்தொழிலு மன்னர் தொழிலுமன்னர்
பின்னர் தொழிலும் பிறர்தொழிலுந்—துன்ன
வுழுவார் தொழிலே யுளுந்துபவர் வீதி
விழுவார் தருமே மிக.

(௮௧)

ஆணிக் கனக வவீர்மா ளிகைதோறு
மாணிக்க மாதி வயங்குமணி—பேணி
யணிகலன்கட் கேற்பகொள்வா ரார்ப்படங்கா தென்றும்
வணிகருயர் செல்வ மறுகு.

(௮௨)

மன்னர் தமக்கு வருமுறையில் வைசியர்தாம்
பின்ன ரெனலாலெப் பேறுமுளா—ரன்னர்போற்
செங்கோ லிலாக்குறையுஞ் சீர்தூக்கி யேநிறைய
வங்கோ றனைக்கொள்வா ராங்கு.

(௮௩)

தினதனெனப் பேர்படைத்தோன் றன்னகரந் தன்னி
னினதனமொண் மாமணிக ளில்லை—யெனவருந்தி
முன்னவா வுற்று முயலி னவைமுடவ
னென்னவா மெய்து மினிது.

(௮௪)

இம்மி யினுமே யிலாபம் வரப்பார்ப்பார்
கம்மி யுறுமேற் கழறுமன்னர்—விம்மிநையா
ரோர்வைவென்ம தாணி யுரத்திலவ்து சூத்திரராஞ்
சீர்வை சியர்தாஞ் சிறந்து.

(௮௫)

செந்துவர்வாய் வீரத் திருவிழைய வீர்த
மைந்தர் படையிலு மாவார்ப்பும்—வெந்தறுகண்
யானை முழக்கு மிவுளி. கனைப்புமறு
மானவேன் மன்னர் மறுகு.

(௮௬)

கலையா ரணங்குங் கலையு ரணங்கு
மலையா ரணங்கு மமர—கிலையா
விருந்தரசான் கிற்பி னியம்பிகேர் மைத்தோ
திருந்துசெங்கோற் செல்வர் தெந்.

(௮௭)

பூதலமார் காஞ்சி புரிசிறந்தாங் கேந்தலமார்
மீதலமார் மாளிகையின் மேம்பாடு—மாதரர்வா
பூந்தப் புரத்தி னழகுமே மூவுலகி
லெந்தப் புரத்தினுமே யில்.

(௮௮)

செந்திருவாழ் வேந்தர் திருமணையின் பூங்கொளிரு
மந்திரர்தா மேஷமணி மந்திரமெண்— டந்திரியாஞ்
சேனைத் தலைவர் செழுமா ளிகையினுட
னேனைத் தலைவ ரிருப்பு.

(௮௯)

கூறங்க மொன்றிற் குலவிரண்டு சன்மமுற்றே
யாறங்கம் போற்று மருமறையோர்—வீறவருள்
பூத்தே மகமியற்றும் பொன்மணிசெய் மாளிகையின்
மீததேவ ருண்பார் விருந்து.

(௯௦)

நான்முதனே யன்னர் நவின்மூ விருதொழிலர்
தேன்முரலுங் கஞ்சத் தெரியலர்தாம்—வான்வழங்கற்
காதார மென்ப ரதுவிளக்கு மாங்கவரின்
மீதார மேக மிடைந்து.

(௯௧)

நான்மறையா றங்க நவிலெழுநா லாகமமு
நான்முறையே தேர்த்திசைகொ ணுன்மார்பர்—வான்மகங்க
ளாற்றியே வாநோர்க் கவியளித்து மாபதிதாள்
போற்றியே வாழ்வார் புரிந்து.

(௯௨)

முன்னு கமமுணர்ந்து முத்தீக்கை பெற்றுமறை
மன்னு குதிவளர்க்கு மாண்பினராய்—வின்னாக
னேதிசைவ லம்மெனுமை யும்பரைநண் கர்ச்சிக்கு
மாதிசைவர் வீதிபல வாம்.

(௯௩)

கஞ்சமரக் காம்பல் கழுநீர்நீ லாதிலலர்
பஞ்ச வொருவாவி பூத்தாங்கு—விஞ்சவே
ஞானமறை யோர்முதலா நால்வ ரொடுபிறரு
மாநகரில் வாழ்வார் மகிழ்ந்து.

(௯௪)

அயனுமயன் மேவ வளகையர்கோ னுண
மயனுமயன் மேவ வகுத்த—நியமமக்க
ளெண்ணிடவு மாகாமற் றெண்ணிடவு மாகாவே
யெண்ணிடவு மாகா வினிது.

(௯௫)

நரையானே யுள்ளானே நானுமருச் சிக்குந்
திரையார் தருகம்பைத் தீரத்—துரையார்சீர்
மிக்க வொருசிறையின் மேலமைநை யாநிற்குங்
கொக்கருகி னின்றோர் குயில்.

(௯௬)

சிங்கத் துரியஞ் சிறுகட் களிற்றுரியு
வங்கத் துற்போர்த்த வம்மாளைத்—துங்கத்
திருவடிவ மாணையுருச் சிக்கும் பலாச
மருவடியி னின்றுகலை மான். (௯௭)

மருவுமொரு தந்தையொடு மைந்தனுமே நோக்கி
வெருவநின்ற சேர்தினை வில்வத்—தருவடியி
லாகமத்தா றர்ச்சிக்கு மாழிமண்ணுண் ணீலமா
மேக நிறத்தமரோர் மின். (௯௮)

அத்திகிரி மேன்முகிலொன் ருகமின்னுற் றென்றுமொன்று
மத்திகிரி யாமுழையு ளாளரியோ—டத்திகிரி
மன்னுமதி லண்மேகம் வையமுறும் போதுசன
முன்னுபல கோடி யுறும். (௯௯)

பாமபஞ்ச தீர்த்தத்தின் பாலாழ் பிலத்தினின்றோர்
காமர் கொடிபடர்தே கம்பமன்னுற்—ராமரத்தின்
மன்னுவள மாங்கனியை வல்வடுவ தாக்கியின்பர்
துன்ன வயங்குமெங்குஞ் சூழ்ந்து. (௧௦௦)

முகநோக்கின் யானையா முன்னருந்திண் டோண்மார்
பகநோக்கின் வானவனே யாந்தா—ளுகநோக்கிற்
பூதமே யாமொருத்தன் பொன்மாட வீதிதொறுங்
காதலுற மேவுங் களித்து. (௧௦௧)

சம்புநல்கு வேங்கை தயங்கெழிலா ரோர்மாளைக்
கும்பமத யானைதனைக் கொண்டுதழீஇ—யிம்பரும்பர்
கூட்டத்த ரச்சங் கொளாது நலஞ்செயுமோர்
கோட்டத் தமார்த்தினருள் கூர்ந்து. (௧௦௨)

செய்யன் கரியனொடு சேர்ந்துபெற்ற வாண்மகன்செங்
கைய னிருவர் கணவனவன்—துய்யவிழாக்
கொண்டாடும் வீதிதொறுங் கொய்யுளோமா மேலேறிச்
செண்டாடும் நானுஞ் சிறந்து. (௧௦௩)

ஒருபுலவன் வெண்பாவை யோர்ந்தவன்பின் சென்று
வருபுலவ னெங்களரு மாமன்—மருவுமன்பர்
சொன்னவணஞ் செய்பவனற் றாதுசெல்ல வல்லவன்கா
ரன்னவண் வாழ்வொருபா லாய். (௧௦௪)

எத்தனையோ மான்மியங்க ளெத்தனையோ விம்மிதங்க
எத்தனையோ வற்புதங்க ளித்தனையென்—றீத்தனையும்
பன்னாப் பஃறலைய பார்தன் பரிந்தெடுத்துச்
சொன்னுற் சொல்லாந் தொகுத்து. (௧௦௫)

எங்குமொளி ஶாலயமற் றெங்கு முயர்தீர்த்த
மெங்கு மடியா ரிருப்பிடமா—வங்கச்சி
யெங்குந்தன் மச்சாலை யெங்குங் கலாசாலை
யெங்குந் தவச்சாலை யே.

(௧௦௬)

அங்கலைதந் தாரமுதீந் தல்லகற்றி யஞ்சேதித்
துங்கவுருக் காட்டித் துலங்குதலாற்—செங்குமுதப்
போதுறவு கொண்டார் பொருவின் மதிநிகரு
மாதுறவு கொண்டார் மடம்.

௨(௧௦௭)

அண்ணம் படைத்தொளிர்நா வாரச் சுவையமுதீந்
துன்னருந் பாகடைதந் தொண்கலையு—நன்னரளித்
தென்னறக்கூ ரம்புயம்வா ழெண்கணைய னேரராஞ்சீர்
பன்னறக்கூழ்ச் சாலை பல.

(௧௦௮)

இட்டசித்தி சைவகங்கை யேர்மங் கலவிந்தா
வுட்டடங்கா ரோண முலகாணி—சிட்டரமர்
மாசறுவ தீர்த்தமின வாரமுத லாடிமல
மாசறுவர் மாக்கண் மகிழ்ந்து.

(௧௦௯)

சுத்தநக ரத்திற் றலைமைத்தாய் வச்சிரத்தா
னத்தநக ரத்தி லவிற்கச்சிச்—சுத்த
நகர விறைக்கணியொண் ணன்மவுலி யொக்கும்
புகரி லெழிற்கோ புரம்.

(௧௧௦)

ஆயமகன் செய்தவத்திற் காண்டுணையும் வேண்டுமெனத்
தூயவிம வானமர்ந்த தோற்றமே—நேயந்
தருங்கோ புரத்தின் றகைவிளங்க வோங்கு
மிருங்கோ புரத்தி னியல்பு.

(௧௧௧)

மாமலைவின் னாடுணரீடு வைத்ததோ மாலயனா
தாமலைய நின்றவரை தாடுனாவார்ம்—பூமலையும்
பெம்மான்முன் னாட்டும் பிரதாபத் தம்பமோ
வம்மா சிகரி யமைவு.

(௧௧௨)

ஒன்பான் மணியி னுளுற்றி யொளிர்சிகரி
யொன்பா னிலைகொண் டியர்தோற்ற—மொன்பான்
றருபேதங் காட்டச் சமைந்ததொக்கும் யார்க்கும்
வருபேதம் வையா வரன்.

(௧௧௩)

வேதமா மூலத்தின், மேவு மறைப்பொருளை
யாதரத்தி னாலேழா மாகமமு—மோதுமற்ற
மாக்கலையுஞ் சூழ்ந்தாங்கு மந்திரத்தைச் சூழ்கிடக்கு
மாக்கலையிந் தாரு மதில்.

(௧௧௪)

கண்ணகன்பூ தேவிமுகங் காசிறெண்டை நாடதினற்
கண்ணமன்மா லேத்துதிருக் காஞ்சிறகர்—கண்ணகத்தி
னுட்பொலியும் பாடிவ யொளிருமணிக் கோயில்த
னுட்புலனே கம்பரென்ப ரோர்ந்து.

(கக௮)

சொல்லவெளி தோவடிண்மால் சுற்றிவலஞ் செய்வாதை
நல்லவிழா வென்றுலக நாட்டமுறின்—வல்ல
திருக்காமக் கோட்டத் திறலொழிக்குஞ் சத்தி
திருக்காமக் கோட்டச் சிறப்பு.

(கக௯)

விளங்கு மரன்நனக்கு மேவுமைக்கு நாப்ப
ணிளங்குமரன் வீற்றிருப்ப தேய்க்கும்—வளங்கெழுமே
கம்பன் றளிக்குங் கவுரி தளிக்குநடுச்
சம்புமைந்தன் செம்பொற் றளி.

(கக௭)

மருவுந் தொருபூ மருவுந் திருவுங்
குருவும் வழிபடுநற் கோயி—லுருவ
முருக்காயா ரோகினியா னும்பரொடும் போற்றுந்
திருக்காயா ரோகணமார் தேம்.

(கக௮)

மந்தரமா மத்திருத்தி வாசுகிநாண் வைத்ததொக்குஞ்
சந்தரமார் கோபுரமுஞ் சூழ்ந்திலு—மந்தரமார்
மாலய மாவான் வழிபட் ளெதுகச்ச
பாலய மாவான் பதி.

(கக௯)

அத்தளியிற் கண்ணுதலை யர்ச்சித்து வாணியொடு
சித்த மகிழ்ந்தயனந் தேத்திருந்தான்—மெய்த்தவத்தோ
ரங்க னடைந்தே யவன்றாள் பணிந்தேத்திப்
பொங்கன்பிற் சொல்வார் புரிந்து.

(க௭௦)

எந்தைகே ளின்றளவு மில்லறத்தி லெய்தினின்றோஞ்
சந்தைமே வொண்டவமே செய்துவைக—வீந்தையா
யோங்குதவக் காஞென் றுரைத்து விடுத்தியென்றார்
தேங்குபுகழ் மாதவத்தோர் தேர்ந்து.

(க௭௧)

நருமலரின் மேயோன் றருப்பையொன்றை வாங்கி
யொருதினிரி யாக்கி யுருட்டி—யிருநிலத்தி
லின்றிதன்பின் னெல்லீரு மேகியது தங்குவனத்
தொன்றி யுறைதிரென்றா னுற்று.

(க௭௨)

பங்கயன்றாட் போது பணிந்துவிடை கொண்டேக
வங்குசையி னெயிசென்றோ ராரணியந்—தங்க
வீருந்தா வெமக்கிதுதா னெய்திடமா மென்றா
வீருத்தா ரீருந்தவத்தோ ரேய்ந்து.

(க௭௩)

மாமறைநூ லாய்ந்த வரமுனிவர் தாம்வினவத்
தாமரையா னுய்த்த தருப்பையி—னேமியா
லன்றுமுத லந்தவன மார்நைமி சாரணிய
மென்றுபெய ரேய்ந்த தினிது.

(௧௨௪)

திருநகரப்படலம் முற்றப்பெற்றது.

ஆ திருவெண்பா. ௩௨௦.

பாயிரப் படலம்.

அம்புலியும் பாம்பு மரன்சடையி னட்புறல்போல்
வெம்புலியு மாதவரு மேவுவது—பம்பு
திரைபொருமுத் தாதி செழுமணியார் கங்கைக்
கரையுளது நைமிசவான் காடு.

(௧)

மந்தாரங் கோங்கு மருதங்கச் சோலமரா
சந்தாரந் தாலந் தமாலநமை—கந்தி
முருக்ககிலா மாகடுக்கை முந்திரிகை வேங்கை
வருக்கை வகுளம் வழை.

(௨)

இன்ன விருக்க மிலைதளிர்நூ காய்கனிக
டுன்ன வுயர்துறக்கந் தோய்ந்தளாய்—மின்னலரி
தன்னொளியும் வெம்மையுமே தாய்நுழையா மேன்மையது
மன்னைமி சாரணிய வைப்பு.

(௩)

அறந்தான் விளைநிலநா வாரணநூ லெல்லை
யிறந்தார் தமக்கிடநா யார்க்குஞ்—சிறந்தா
னடைப்பன் ளியனாதி யண்டர்க் கவியா
மடைப்பன் ளியுமாம் வனம்.

(௪)

மன்னாகந் தால் மருவி யலர்நூற்றப்
புன்னாகம் பாங்கிற் பொலியவே—மின்னாகத்
தோகையொளிர் கண்காணச் சோதிமன்னி யாடுதலா
ல்கைமன்று மாமடவி யே.

(௫)

செய்யமக மாற்று திறலினர்மன் னாவமர்ந்துந்
துய்யகரி மாநாநுஞ் சூழ்தந்து—மையரியார்
கேனலர்மந் தாரச் செழுந்தருமுன் னோங்கியுமே
வானகரு மாமவ் வனம்.

(௬)

சரிகைபல விட்டுத் தயங்கு மரணயன்மா
லோசையுட் னெழுந்தி யோதினர்முன்—ஐகவே
யாங்கதனுண் மேலி யமர்தலிணுண் வேதமொக்குந்
தேங்கமழும் நைமிசவான் தேம். (எ)

முனிவரையே கொண்டு முழல்கண்மே லுற்று
மினியபலன் றுளடைந்தார்க் கீந்துந்—சனிமுதலாஞ்
சோதியிடம் பூவை துதைந்துநைமி சாரணிய
மாத்ரி புகவனைநே ராம். (அ)

வேங்கையா வாயிடைமே விப்பைங் கொடிதழீ லுக
கோங்கமர்ப யோதரங்கைக் கொண்டுமே—நீங்கரிய,
மாதவரை யோர்பான் மகிழ்வைத்துஞ் செவ்வேளாங்
காதமரு வீசமந்தக் காண். (ஆ)

சும்புவையுட் கொண்டுபுறந் தாலிவரு மஞ்சடக்கிப்
பம்பின்பத் தேனாரும் பான்மையோ—டிம்ப
ரடுக்குமேன் மையா லறவோர்க டம்மைக்
கடுக்குமே நைமிசவான் காடு. (க0)

அங்க ணளிமேலி யாருங் கிளைதழீஇத்
துங்கமுறு தன்பாற் றுவன்றினர்க்குப்—பொங்குபொரு
ணல்கு மியல்பினு னற்கொடைஞர் போலுமண
மல்குநைமி சாரணிய வைப்பு. (க1)

பூங்கற்ப காடலியின் பொற்பெல்லா நோக்கியத
னோங்கு வளஞ்சிறிதென் றோர்ந்திறுமார்—தாங்கு
முகிழ்பூத் தொகையினக்கு மொயம்பாகத் தன்னுண்
மகிழ்பூத் திருக்கும் வனம். (க2)

பூமேவு வேள்விப் புகைமுகிலின் வானியிர
மீமேவு மேகம் வெரீஇயே—நாமேன்
மழையுங் கனிமா மலருண் மலிதேன்
மழையு மறவவ் வனம். (க3)

அன்னகார்க் காலமல்லா லவ்வனத்து வேறிருது
தன்னையா ரோருந் தகமையுளார்—முன்னுமும்மைக்
கால முணர்வார் கணியாதி பூநோக்கிக்
கால முணர்வார் கணித்து. (க4)

முதிரோம ராதி முனிவர்சூழ் கானி
லதிரோமத் தீயெரிகை யானுங்—கதிரோன்
வரவுஞ் செலவும் வயங்காமை யானு
மிரவும் புகலு மிலை. (க5)

வரவுஞ் செலவு மருவா நெறிதேர்ந்
திரவும் பகலு மிலாத—பரவெளியி
லுன்னமுற்றோர் மேவி யுறைதலினு னைமிசமு. •
மன்னர்பரி சாயிற்றே யாங்கு.

(௧௧)

மாழவே யொன்றலர்மா வண்ணக் கொடிதர்ங்கி
வேழமிர தம்மீவாண் மேவியெங்குஞ்—சூழப்
பரசு மிருக்கும் பயன்படுமக் கானத்
தரசு மிருக்கு மமர்ந்து.

(௧௨)

சோதிமருங் கிற்கைதைத் தூவெண் மடல்விரியக்
கோதில் பலவேர்க் கொழுங்கனியைக்—காதிமுசு
விள்ளவகழ் தோற்றம் விரிஞ்சனரி புண்மாவா
யுள்ளரனைத் தேடலொக்கு முற்று.

(௧௩)

வா னூறு கர்க்கடகம் வாவியுயர் சோலைபுகத்
தே னூறு திங்களிமுன் நின்னாமே—மானாநி
யிந்தியங்க ணீத்த விருடிகன்போற் செய்கையற்றுக்
குந்தி யிருக்குங் குரங்கு.

(௧௪)

சாந்தமுளார் கானத் தருவனைத்துங் கான்றரல்போற்
சாந்தமுளார் தானோக்குந் தண்ணளியாற்—சாந்தகைசெய்
செற்றத்தின் மேயபுலி சீயமுனெல் லாமனையார்
பெற்றத்தின் பெற்றி பெறும்.

(௧௫)

தீம்பகைஞ் னாயபான் றன்னை யகந்தழீஇ
வெம்பகைதீர் வுள்ளார் விழைவனத்து—எம்படரோ
டேமனுமே நாடா னிணர்ப்பூங் கணையாய்ந்து
காமனுமே நாடான் களித்து.

(௧௬)

மகப்புக்கையே தூதா மறைமந் திரமே
யுகப்புரையாத் தீயே யுதவத்—தகைப்புக்கழோ
டோதவிசூழ்ந் தும்பருண வுண்மலர்தந் தூட்டுமே
மாதவிசூழ்ந் தோங்கவ் வனம்.

(௧௭)

மறையேய் கிடையின் மறையோர் சிரர்க்கு
முறையே நவிலு மொழிகேட்—டிறையேனுங்
கண்ணிற் பிழையாமற் கற்றசுகம் பூவைசொலப்
பண்ணிற் பயிலுமிளம் பார்ப்பு.

(௧௮)

தாருவனத் தோர்பாற் சரியையுற்றோர் வாழ்வரோர்
சாருன் கிரியையுற்றோர் தாமுறைவா—ரோருழைத்தி
யானமுற்றோர் வாழ்வா ரிலங்கொருபாற் றாயசெவ
ஞானமுற்றோர் வாழ்வார் நயந்து.

(௧௯)

கங்கைநீ ராழிக் கவிஞர் சடையுலர்த்தித்
துங்கமாநீதணிந்து தோலுரியாத்—தங்கண்
மயானத்தி னட்டமிடி மாதேவற் போற்றித்
தியானத் திருப்பார் சிலர்.

(௨௫)

சீடைமேற் கொடிபுடீத் தம்பந்தா னென்னப்
புடைமே லெழுஞ்சிதலார் புற்று—மிடைய
மறவா நிலையின் மனம்போக்கி நாட்டந்
திறவா திருப்பார் சிலர்.

(௨௬)

நீரைதிரைமூப் பாதி நவிலு நவிலின்றி
விரைசெறிபொற் ருமரைவாழ் வேத—ருரைமனையா
வத்திபெற்று வாழ்வா ரளவிலரைக் காண்காய
சித்திபெற்று வாழ்வார் சிலர்.

(௨௭)

அவமா நெறியி லலைந்துலைந்தெய்க் காமற்
சிவமா நெறியடைந்து தீய—பவமாசு
வீசித் திருக்ககற்று மெய்ஞ்ஞான நூல்களுப
தேசித் திருப்பார் சிலர்.

(௨௮)

வேதங் கலிப்ப விதியாக மத்துறையிற்
பேதஞ் சிறிதும் பிறவாமே—யாதருநன்
னெய்து வரச்சொரிந்து நீன்வேன்வி நாடோறுஞ்
செய்து களிப்பார் சிலர்.

(௨௯)

காசிபஞ் பத்தம்பன் கௌண்டி னியன்பரத்து
வாச னுரோமன் வசிட்டன்வி—யாசன்
பிருகுவான் மீகி பிருங்கி கபிலன்
துருவாசன் சங்கன் சுகன்.

(௩௦)

கௌ தமன்வ சச்சிரவன் கற்கன் சமூவர்த்தன்
சௌனகன்ப ராசரன் றத்தாத்திரேயன்—கௌசிகன்
கும்பன் பிஞ்சி குசருவிந்தன் மார்க்கண்டன்
சம்புகண்ணு வன் னுர தன்.

(௩௧)

அத்திரியாங் கீரசனே ரண்டன் கலைக்கோட்டன்
சத்தகூர் மன்புலிப்பா தன்லிகிதன்—சத்தி
சனகன் சனற்குமரன் சச்சிதா னந்தன்
பனகன் புலத்தியன்பற் பன்.

(௩௨)

சீரபங்கன் ஷசமினிப தங்கன் றதீசி
கிரதுமுத லாகக் கிளக்கும்—வரமுனிவர்
தங்களுந் தூய்தாகத் தாமோர் மகமியற்றி
வங்க ணிருந்தா ரமர்ந்து.

(௩௩)

அின்ன தறிந்தா னருள்வாத ராயணன்பான்
மன்னுமறை யாகமங்கண் மற்றுமுள—பன்னருதால்
கற்றேன் பரண்சீர் கழறுவோன் சூதனென்டேர்
பெற்றேன் பிறங்கப் பெரிது.

(௩௪)

தூயதிரு நீறுந் துலங்குமணிக் கண்டிஷையும்,
பாயவொளி மெய்யிற் பரப்பவே—சேயதாய்ப்
போதவத்து வாளுண் புராணம் புகல்கூத
மாதவத்து வாளுண் வரும்.

(௩௫)

இருந்த வறவோ ரெதிர்போ யிறைஞ்சி
யருந்தவநீ யிங்க னடையப்—பெருந்தவமே
யாற்றினமென் னுமணிகொ ளாதனத்தின் மாதவோ
வீற்றிருக்க வென்றார் விழைந்து.

(௩௬)

இருக்க முனிவ னெழிற்றூட் கறலீந்
தருக்கியமு னல்கி யகத்தை—யுருக்கியம்பல்
கூறி யறவோர் குழாமருங்கிற் சூத்தரவா
யூறியமர்ந் தொன்றுரைப்பா ருற்று.

(௩௭)

மாரன் றையெரித்தோன் வாணுதற்கண் வந்துகொடுஞ்
சூரன் றையெவல் சுடர்வடிவேல்—வீரன் றன்
மாக்கையெங் கட்சூரைக்க மாதவவென் றாரன்பு
தேக்க முறுமுளத்தார் தேர்த்து.

(௨௮)

அரியவின்சொற் கேட்டளவி லானந்தக் கண்ணீர்
சொரிய வுடல்பணிப்பச் சூதன்—பரவசமா
நின்று முனிவீர்கா ணீவீர் வினவியது
நன்றுபய னுள்ளதென்ற னன்கு.

(௩௯)

அன்னகதை கேட்போ ரறைவோ ரிகபரமாம்
பன்னரிய போகப் பயன்றுய்ப்ப—ருன்னுமதை
யேதமலீர் நீவி ரினிதுகேண் மின்களென்றான்
கோதி லருந்தவத்தோர் கோன்.

(௪௦)

வேத முத்தலாம் விமலன் கமலமலர்ப்
பாதமுனிச் சூதமுனி பன்னருவி—யாதன்றான்
பந்தியா நின்ற பரிவோடு சின்னேரஞ்
சிந்தியா நின்றான் நெளிந்து.

(௪௧)

அன்றரஞர் கூறுமறை யாகி முறைபிறழா
நின்றமையு மும்பொருடு நீன்புவியோர்—நன்றுநெறி
விண்டு மறநெறியே மேவி யிருந்தமையு
மொண்டுவோன் கொண்டா னுளத்து.

(௪௨)

மறையின் பிறழ்வை வான்முறையே வைத்து
முறைசெய்ய யாரான் முடியு—மறைதந்த
முன்னவனா லன்றி மூடியா தெனவுணர்ந்தான்
மன்னவனா மாநிலமாண் மால்.

(சக)

அந்திநிறத் தண்ண லமர்கைலைக் கம்புயத்தோ
னிந்திரன்முற் றேவரோ டேகியரி—நந்திமலர்ப்
பாத்தத் துணைபோற்றிப் பையவே யெம்வரவு
நாதற் கறைகென்றா னன்கு.

(சச)

அன்னவன்போய் வேதனரி யண்டரொடும் போந்தமையை
முன்னவன்முன் ருழ்ந்து மொழியவே—யுன்னவரை
யிங்கழைக்க வென்றா னிதயமெங்கு நின் னுணருந்
தீங்கழைக்கட் சாறன்னாண் றேர்ந்து.

(சரு)

தெருணந்தி தேவரயன் சீதரன்முன் னேரை
யருணந்தி முன்னுய்ப்ப வன்னா—கருணைப்
பரசங் கராதற் பரசங் கரவோ
மரகரவென் னார்த்தடைந்தா ராங்கு

(சசு)

முறையாக வேதன் முதலோ ரிறைஞ்ச
மறையா கமம்வாய் மலர்த்தோ—னிறையியல்கள்
செய்யவோ வென்னத் திருமானின் னின்னருளே
செய்யவுண்டோ தீதென்றான் றேர்ந்து.

(சஎ)

மற்றுமொன் னுண்டஃது மாதேவ கேட்டிநினைச்
சற்றுநினை யாதுலகு தத்தமுள—முற்ற
நெறியே யுறுதி நிலையென்ன மாழ்கி
வறிதே கிளக்கு மகிழ்ந்து.

(சஅ)

ஆகையா லன்னா ரறநெறியுற் றுன்மலர்த்தா
ளோகையா னேத்தி யுறுதிபெறத்—தோகையார்
பாகமே வத்தவருள் பாலியென்றான் கோவியர்மேன்
மோகமே வைத்த முகில்.

(சஈ)

மின்கலையொண் மானீ வியாத னெனப்பெயர்கொண்
டுன்கலையு ளோர்கலையோ டிற்பவித்து—மன்கலையார்
வேதம் வருத்து விளக்குகென்றான் மாரன்றன்
போதம் புதையான் புரிந்து.

(சூ)

தீராதலத்தி லஃதுணரார் தாமறியக் கூறும்
பராவருஞ்சீர் மேய பதினெண்—புராணநா
னந்தியெப்பாற் கேட்க நயத்துரைத்தோ மென்றுரைத்தா
னந்திநிறங் கொண்ட வரன்.

(சூக)

தனியருள்கூர் நந்தி சனற்குமா ரற்கு
நனிநவின்ரு னம்முனிபா னண்ணி—யினிதுணர் தி
யென்ற நெதிர்த்துவரு மேமனையுங் காமனையும்
வென்ற நருளின் விழைந்து. (௫௨)

ஆதி பகவ னடித்தா மரைபோற்றிக்
கோதில் விஷடபெற்றுக் கோகனகப்—போதினன் முற்
றேவரெலாந் தத்தமிடஞ் சென்றனர்தன் னோர்கலையின்
மேவுதற்கு முன்னுவான் விண்டு. (௫௩)

கங்கையிற்ப ராசரன்மா கந்திபுயந் தோயவந்த
நங்கை வயிள்வியாத நாமமுற்றுச்—செங்கண்மா
லோர்கலையி னோடுதித்தே யோதாமன் முன்னுணர்வா
னோர்கலையெ லாமுணர்ந்தா னுங்கு. (௫௪)

பைல்ர்வைசம் பாயனரே பன்சை மினிசுமந்துக்
கெய்தருநூல் வேதமுறை யேநவின்ருன்—செய்தவத்தோன்
நேத்திரமி தென்ன நிலந்துதிப்ப வேதாந்தச்
சூத்திரமுன் சொற்றான் றொகுத்து. (௫௫)

வானார் வதரிவன மன்னிச் சனற்குமா
னான சிரிய னயந்தீரோன்—பானைய
சீர்கொள் புராணநூல் செப்பியிஃ தார்க்குமே
யோர்தரச்செய் யென்ற னுவந்து. (௫௬)

உற்ற சனற்குமா னோதியவா றேயன்பு
பற்று புராணம் பதினெட்டு—முற்றத்
தனக்குவமை யில்லாத் தகைபெறுவி யாத
னெனக்கு நவின்ரு னினிது. (௫௭)

போற்று பதினெண் புராணங்க டம்முளரற்
கேற்றவீ ரைந்தரிக் கேற்றநான்—காற்றலயற்
கேற்ற விரண்டுசெந்தீக் கேற்றதொன் றேழ்பரியோர்க்
கேற்றதொன் றுய்ப்பொலிந்த வே. (௫௮)

சுண்டனையு தைத்தவற்காஞ் சைவம் பவடிகமார்க்
கண்ட மிலிங்கமா காந்தமேர்—கொண்ட
வரவரா கம்வா மனமச்சங் கூர்மம்
பிரமாண்ட மாங்கவற்றின் பேர் (௫௯)

மதுகு தனற்கா மகிழ்கா ருடநா
ரதம்விண்டு பாகவ்தஞ் சேய்க்காம்—பதுமம்
பிரமமிர விக்காம் பிரமகைவர்த் தந்தீ
யரசினுக்கா மாக்கி னெயம். (௬௦)

மறையின் பிறழ்வை வான்முறையே வைத்து
முறைசெய்ய யாரான் முடியு—மறைதந்த
முன்னவன லன்றி மூடியா தெனவுணர்ந்தான்
மன்னவன மாநிலமாண் மால்.

(சு௩)

அந்திநிறத் தண்ண லமர்கைலை கமபுயத்தோ
னிந்திரன்முற் றேவரோ டேகியரி—நந்திமலர்ப்
பாதத் துணைபோற்றிப் பையவே யெம்வரவு
நாதற் கறைகென்ற னன்கு.

(சு௪)

அின்னவன்போய் வேதனரி யண்டரொடும் போந்தமையை
முன்னவன்முன் றுழ்ந்து மொழியவே—யின்னவரை
யீங்கழைக்க வென்ற னிதயமெங்கு நின் னுணருந்
தீங்கழைக்கட் சாறன்னுன் றேர்ந்து.

(சு௫)

தெருணந்தி தேவராயன் சீதரன்முன் னேரை
யருணந்தி முன்னுய்ப்ப வன்னார்—கருணைப்
பரசங் கரதற் பரசங் கரவோ
மரகரவென் றுர்த்தடைந்தா ராங்கு.

(சு௬)

முறையாக வேதன் முதலோ ரிறைஞ்ச
மறையா கமம்வாய் மலர்த்தோ—னிறையில்கள்
செய்யவோ வென்னத் திருமானின் னின்னருளே
செய்யவுண்டோ தீதென்றான் றேர்ந்து.

(சு௭)

மற்றுமொன் றுண்டஃது மாதேவ கேட்டிநினைச்
சற்றுநினை யாதுலகு தத்தமுள்—முற்ற
நெறியே யுறுதி நிலையென்ன மாழ்கி
வறிதே கிளங்கு மகிழ்து.

(சு௮)

ஆகையா லன்ன ரறநெறியுற் றுன்மலர்த்தா
ளோகையா னேத்தி யுறுதிபெறத்—தோகையார்
பாகமே வத்தவருள் பாலியென்றான் கோவியர்மேன்
மோகமே வைத்த முகில்.

(சு௯)

மின்கலைகொண் மானீ வியாத னெனப்பெயர்கொண்
ன்கலையு ளோர்கலையோ நற்பவித்து—மன்கலையார்
வேதம் வகுத்து விளக்குகென்றான் மாரன்றன்
போதம் புதையான் புரிந்து.

(சு௧௦)

திராதலத்தி லஃதுணரார் தாமறியக் கூறும்
பராவருஞ்சீர் மேய பதினெண்—புராணநூ
னந்தியெப்பாற் கேட்க நயத்துரைத்தோ மென்றுரைத்தா
னந்திநிறம் கொண்ட வான்.

(சு௧௧)

தனியருள்கூர் நந்தி சனற்குமா ரற்கு
நனிநவின்ரு னம்முனிபா னண்ணி—யினிதுணர் தி
யென்ற நெதிர்த்துவரு மேமனையுங் காமனையும்
வென்ற னருளின் விழைந்து. (ருஉ)

இதி பகவ னடித்தா மரைபோற்றிக் ;
கோதில் விஷடபெற்றுக் கோகனகப்—போதினன் முற்
தேவரெலாந் தத்தமிடஞ் சென்றனர்தன் னோர்கலையின்
மேவுதற்கு முன்னுவான் விண்டு. (ருங)

கங்கையிற்ப ராசரன்மா கந்திபுயந் தோயவந்த
நங்கை வயின்வியாத நாமமுற்றுச்—செங்கண்மா
லோர்கலையி னோடுதித்தே யோதாமன் முன்னுணர்வா
னோர்கலையெ லாமுணர்ந்தா னாங்கு. (ருச)

பைலர்வைசம் பாயனரே பன்சை மினிசுமந்துக்
கெய்தருநூல் வேதமுறை யேநவின்ருன்—செய்தவத்தோன்
நேத்திரமி தென்ன நிலந்துதிப்ப வேதாந்தச்
சூத்திரமுன் சொற்றான் றொகுத்து. (ருரு)

வா னார் வதரிவன மன்னிச் சனற்குமா
னா ன சிரிய னயந்தீரோன்—பா னய
சீர்கொள் புராணநூல் செப்பியிஃ தார்க்குமே
யோர்தரச்செய் யென்ற னுவந்து. (ருக)

உற்ற சனற்குமா னோதியவா நேயன்பு
பற்று புராணம் பதினெட்டு—முற்றத்
தனக்குவமை யில்லாத் தகைபெறுவி யாத
னெனக்கு நவின்ரு னினிது. (ரு௭)

போற்று பதினெண் புராணங்க டம்முளரற்
கேற்றவ் ரைந்தரிக் கேற்றநான்—காற்றலயற்
கேற்ற விரண்டுசெந்தீக் கேற்றதொன் நேழ்பரியோர்க்
கேற்றதொன் றாய்ப்பொலிந்த வே. (ருஅ)

சுண்டனையு தைத்தவற்காஞ் சைவம் பவடிகமார்க்
கண்ட மிலிங்கமா காந்தமேர்—கொண்ட
வரவரா கம்வா மனமச்சங் கூர்மம்
பிரமாண்ட மாங்கவற்றின் பேர் (ருக)

மதுகு தனற்கா மகிழ்கா ருடநா
ரதம்விண்டு பாகவதஞ் சேய்க்காம்—பதுமம்
பிரமமிர விக்காம் பிரமகைவர்த் தந்தி
யரசினுக்கா மாக்கி னெயம். (க௦)

உற்றவான் காதைபத்து ளோங்கு புகழ்படைத்த
கொற்றவேற் றந்தனருள் கூர்நாதை—சொற்றனனால்
வேத வியாதன் வியன்மா ணவனென்னுஞ்
சூதமுனி யென்பான்' றுதித்து.

(சுக)

இமவான் மகளா யிறைவீவந்த தாதி
தமவான் குழற்குஞ் சரியோ—டமாரிமான்
றன்மகளைச் சேய்வேட்டுத் தன்வரையி லுற்றவரை
தோஷமுனிவன் சொன்னான் ரொகுத்து.

(சுஉ)

அக்கதையின் சார மனைத்துஞ் செவிவழியே
புக்கத்தின் மேலிட்டுப் பொங்கிவெளி—மக்கெழுந்து,
கண்வழியே வார்வதுபோற் காதனீ ருற்றறவோர்
பண்வழியிற் சொல்வார் பரிந்து.

(சுங)

சூருக்கமாச் சொன்னகுகன் ரொல்கதையெங் கட்டுப்
பெருக்கமாக் கேட்கப் பிரிய—முருக்கமா
மெய்ப்படிவ நற்றவத்தோய் மேவியரு ளென்றுரைத்தார்
மைப்படியா நெஞ்சத் தவர்.

(சுச)

உரைகண்ட சொன்மலியீ ரொன்பான் புராணங்
கரைகண்ட சூதன் கழறுந்—நிரைகண்ட
மாவையொரு மாவை மாவயிலான் மாய்த்தரிக்குக்
காவையருள் வேண்மாக் கதை.

(சுரு)

பாயிரப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவெண்பா டுஅரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

உற்பத்தி காண்டம்.

திருக்கைகலாசப் பட்டலம்.

திருவமரு மார்பன் நிசைமுகத்தோ னுதி
வருவமா ரேத்திடுநீர் மைத்தேர்—மருவுந்
திருக்கயி லாய சிவையொடிநை மேவுந்
திருக்கயி லாயச் சிலம்பு. (க)

மண்ணியற்று மாதவத்தின் மாவடிவும் வாய்ந்தபெரும்
புண்ணியத்தின் றோற்றமுமே போன்றெ றுளிரு—நண்ணியற்சொன்
மாதிருக்கை லாய மறைப்பரிக்கா நாவின்னருழ்
மாதிருக்கை லாய மலை. (உ)

பலகதியிற் றோன்றிப் படுந்துயர மேவா
திலகுபர னென்னவழி வில்ல—துலக
மொருங்கயி லாய வுரவோ னுரைசீர்
வருங்கயி லாய மலை. (ங)

ஊழிதொறு மோங்குவதே யோங்கலப்பேர் மற்றவரைக்
கூழி னுரைப்ப துபசாரம்—வாழியபார்
வெள்ளி யசலமே மின்முடியின் மேலணிந்தார்
வெள்ளி யசலமே மேல். (ச)

தீண்டா மரையனரி தாமழிமா லுழியப்பில்
வெண்டா மரைபோன் விளங்குமாற்—பண்டாய
மீதண்ட வொட்டான் மிளிருலகி லன்பருக்குத்
தீதண்ட வொட்டான் சிலம்பு. (ஞ)

அடிமேல் வீழுந்தலற வன்பி னெடுத்து
முடிமே லமர்த்து முதல்வன்—குடிகொள்வா
னுள்ளி வரையா வுயர்புகழோ டிற்றதொக்கும்
வெள்ளி வரையா விது. (சு)

பாலமருங் கோட்டாற் பாசுதுதிக் கையாற்கோன்
மேலமரு நீர்மையான் மேவியே—நாலேந்து
கைரா வண்ணெடுக்குங் கைலை மலையாணா
ரைரா வணநிகர்க்கு மால். (ஊ)

அங்கமலை நாத னயனாதி வானவர்த
மங்கமலை நாத னவிரகயிலைத்—துங்கமலை
வில்லா மலைக்கும் விழுந்மலைக்கு மெண்மலைக்கு
மெல்லா மலைக்கு மிறை.

(அ)

மன்பாற் கலந்தொளிராண் மாக்கு ளபேதமா
யின்பார் தரவொன் றியைபெணலாந்—தன்பாற்
கறங்கொள் ளருவியுமக் கைலையும் வேறு
நிறங்கொள் கிலாத நிலை.

(க)

ஆழிமுத லைம்படைக ளங்கங்குங் கொண்டடைமா
லூழிதொறு மோங்குமுய ரோங்கலிடை—ஆழின்
றரிசிக்க வெய்திநிறச் சங்கைகொண்டு சங்கைப்
பரிசிக்க மாட்டான் பரிந்து.

(க0)

பங்கயமன் னுள்ளும் பதவிதொறு மோர்நொடிப்பிற்
றுங்கமுறப் போய்வரும்வெண் டேவியன்—மங்கயிலைக்
கேகவவ னுய்க்கினுமே யேகாது பின்னிடையு
தேகநிற மொவ்வாமை தேர்ந்து.

(கக)

உலர்கின்ற வோர்கரிதன் னோர்வண்ண நோர்குன்றப்
பேர்கில்லா நீர்மையினாற் பேர்கயிலைக்—கேர்மகவான்
கார்தியங்க லூர்ந்துசெலுங் காரணத்தாற் கார்மேக
லூர்தியெனப் பேர்பெற்றா னோர்ந்து.

(கஉ)

வெள்ளி யகன்மா விலங்கலதி னெய்சுடரா
மொள்ளிய கன்மா துட னுறைவோ—னுள்ளியத்தீ
பந்தனைக் கண்ணாற் பயனுறக்காண் பார்மலமா
பந்தனைக் கண்ணாற் பரிந்து.

(கங)

வெள்ளிமலை யாக வியாழப்புத் தேண்முதலோ
ருள்ளியதி லாலயமா வோங்குவமென்—ருள்ளியசீர்
நன்மணியின் ரோற்றமாய் நன்கமர்த லேய்க்குமே
பொன்மணியின் கோயிற் பொலிவு.

(கச)

இன்னவண் மென்றறியா வீசனிலை காட்டுமே
சொன்னமணி மண்டபத்தின் சொதியன்னாண்—மின்னதனு
ளோருமறைச் சென்னியின்க னுற்றநிலை காட்டுமே
சாருமணிச் சிம்மா தனம்.

(கஐ)

அன்னவரி யாசனத்தி லாயிழையோர் பாகத்தின்
மன்னவிறை மேவன் மரகதமா—மின்னு
மணியின் மருங்கின் மருவுமொப்பில் செங்கேழ்
மணியின் வயங்கு மகிழ்ந்து.

(கஃ)

பொற்பி னிசைதும் புருநா ரதர்பாட
வற்பி னடமரமின் னூராட—நம்புவர்
கட்டங் கவரி கரத்திரட்டக் காலால
வட்டந் துளக்கினவே வந்து.

(௧௭)

நிரந்தரமா லாதியரை நீண்மவுலி தாக்கத்
தரந்தரமாச் சந்திதியிற் றந்து—வரந்தரவிட்
டந்திரேர் வண்ணன்சீ ராய்ந்தாய்ந்து தூயதிரு
நந்தியெங்கோன் சொல்வா னயந்து.

(௧௮)

மின்னுருக்கொண் டாங்கு மிளிர்சடிவத் திந்துடையான்
றன்னுருக்கொண் டார்பலரோர் சார்புறவே—கொன்னுருக்கொள்
பூதர் தவமுனிவர் புகுவர்சீர் மேவுகண
நாதர் புகழ்வார் நயந்து.

(௧௯)

தொழும்பண் ணவருகர் தூயசித்த ராதி
தொழும்பண் ணடியார் துகிராத்—தழும்பப்
புகரவென் னூர்குலப் பூங்கரமா தேவ
வரகரவென் னூர்பா ரமர்ந்து.

(௨௦)

சில்லோர்க்கு வாய்மலர்ந்துஞ் சில்லோர்க்குக் கையமைத்துஞ்
சில்லோர்க்கு நோக்களித்துஞ் சீதரன்முற்—பல்லோர்
தெருள்செய் யடிமைத் திறத்திற் கமைய
வருள்செய் திருந்தா னவண்.

(௨௧)

திருக்கைலாசப் படலம்

முற்றுப் பெற்றது.

ஆ. திருவெண்பா ௪௦௬.

பார்ப்பதிப் படலம்.

போற்றிருக்குங் கண்டறியாப் புண்ணியமெய்த் தேவொடவண்
வீற்றிருக்கும் போது விளங்கருள்சேர்—சேற்றிருக்கு
மன்னினு ளெவ்வுயிர்க்கு மாதா வெனத்திகழ்வா
ளுன்னினு ளுள்ளத்து ளொன்று.

(௧)

இன்பவளங் காட்டு மிறைகழலிற் ருழந்தெழீஇ
மன்பவளங் காட்டுமீனை வாய்மலர்தந்—தன்பநினை
நிந்தனைசெய் தக்கனிட நின் றுவளர்ந் தன்னவன் றன்
பந்தனையென் பேர்சுமந்தேன் பண்டு.

(௨)

அன்ன பெயரினையு மன்னவன்க ணெய்திவள
ரின்ன வுடலினையும் யானொழிப்பா—ஹன்னியவை
நீங்கும் வகைநினைத்தே னித்தவரு ளென்றுரைத்தா
னோங்கும் புகழ்சே ருமை.

(௩)

பத்தியே யெம்பாற் பழீத்திடுந் தன்மையினாற்
சத்தியே நின்போற் சகத்திலுண்டோ—வித்திறீ
டின்னியதுன் புத்திரர்க ளாய்யும் பொருட்டென்றான்
மின்னியுகோ டரன் வியந்து.

(௪)

ஆயசுவை நோக்க மறிந்ததைவா னெம்பெருமான்
நாயமக மேருவினற் சுற்றமதா—மேய
குலைவி லிமயக் குவடார் பொருப்பின்
றலைவன் புரிவான் தவம்.

(௫)

தற்பரையே நின்றனையே தன்றனைய யாப்பெற்று
வெற்ப னெமக்குதவ மேவுதவ—நற்பயனா
வன்னோன் மகிழ்மக வாகிவளர்ந் தைந்தாண்டின்
பின்னோன் பியற்று பெரிது.

(௬)

அங்க ணறவோ ரமரர் கணநாதர்
துங்க முனிவரொடு சூழவந்து—நகை
கருதரிய நின்னைமணங் கண்டரிதிற் கொண்டு
வ்ருதுமீண் டென்றான் வரன்.

(௭)

இன்னவா றெம்பெருமா னின்னருள்செய் திட்டளவின்
மின்னவா மெல்லிடைக்கு மேவுவகை—யின்னலின்போ
டெல்லையில் பேரருளு மீண்டி யொருங்கேசென்
றெல்லையி லுற்ற துளத்து.

(௮)

இறைதா ளிறைஞ்சி யிறைபெற் றிறையின்
மறையா கமதூல் வழத்து—நிறைசீர்த்
தனிவரையே நின்றொரீ இத் தாபதர்கள் சூழும்
பனிவரையே சென்றான் பரை.

(௯)

அடிக்கு முழவி னருவி முழங்க
வடிக்குந்தீஞ் சொல்லாரின் மஞ்ஞை—நடிக்க
மகரயா மென்ன மதுகரம்பண் மீட்டச்
சுகமொழியிற் பாடுஞ் சுகம்.

(௧௦)

பனிவரையா மேயுறையும் பண்பாற் கயிலைத்
தனிவரையா மேடத் தனிலென்—னனியா
ரமயத் திமையவரன் காடு மருவிச்
சிமயத் திமையச் சிலம்பு.

(௧௧)

பனிப்போர்வை யான்மெய்ப் படிவ மறையாத்
தனிப்போர்நற் கங்கைதலை தங்க—வுனிப்போந்தே
யம்மைபிரி வாற்றா தானவண்முன் னிற்பதொக்குஞ்
செம்மை யிமவான் சிலம்பு.

(௧௨)

மன்மலைமே னுப்பண் மணியறையிற் றுன்டுறளிந்து
நன்மணங்கூர்ந் தங்கமல நாளரும்ப—கன்மலர்நத்
தங்க ணறவோ ரகம்போன் றிருக்குமோர்
துங்க மணிநீர்ச் சூனை.

(௧௩)

முன்னமலை வான் றடத்தின் முன்னிமவா னேற்ற்ருந்தா
னுன்னமலை யீரே முலகீன்ற—வன்னை
யொருமகளா மேவிடவு மோதுதனக் கத்தன்
மருமகளு மேவிடவும் வந்து.

(௧௪)

அந்த மலர்த்தடத்தி லம்பிகையா மென்னருட்டாய்
பந்தமல வேரைப் பறித்துநன்கு—கந்தவர்த
நெஞ்சத் திருந்தா ணிலதெரித்தல் போன்மகவாய்க்
கஞ்சத் திருந்தாள் களித்து.

(௧௫)

இருந்தவந்த மாமகவை யின்பமுற நோக்கி
யருந்தவந்தன் பேறுதர வண்மிப்—பொருந்தவந்த
வேருருவே யல்லையே லீசன் றிருவருளே
யோருருவே யென்றுணர்ந்தா னுற்று.

(௧௬)

கூண்ணிலின்ப வெள்ளநீர் கால வுடல்பொடிப்பப்
பண்ணி னுரைகுழறப் பார்ப்பதியை—யுண்ணினையாப்
பாடினா னன்பிற் பரசினா னுய்ந்தனனென்
ராடினான் வெற்பி னரசு.

(௧௭)

பங்கயத்தின் மேய பரையைத் தொழுதிறைஞ்சி
யங்கயத்தின் மேயவன்ன மன்னவலை—வெங்கயத்தி
னீண்டகையாற் றானெடுத்து நீண்முடிபோற் சென்னிவைத்தா
னாண்டகையா மோங்க லரசு.

(௧௮)

முத்தார மாப்பின் முழுநா யகமணிபோல்
வைத்தாரச் சேர்த்துவந்து மாமகவைப்—பைத்தாரன்
மையிற் றிகழ்நயன மானனைய மேனைதொழக்
கையிற் கொடுத்தான் களித்து.

(௧௯)

காந்தன் றருமகவைக் காதலுற வாங்கியுச்சி
மோந்தன்பின் முத்தமிட்டு மொய்குழலான்—சேந்த
திருக்கார்தாண்முன் னாந் திருவுருவந் தீண்ட
வுருக்கார்தாண் மேவு முவப்பு.

(௨௦)

கொங்கையின்பாற் பால்சொரியக் கூடியற்க ணீர்சொரிய
நங்கையின்பு லன்பு நனிபெருக—மங்கைநில்லாக்
கந்தவாந் திண்டியத்தாய் கன்னியர வோதுகென
வந்தவா றோதினான் மன்.

(25)

உருவருவென் றுன்னி யுணர்தல் கொணாதான்
றிருவருளே செல்விடுனச் சித்தித்—தொருவருஞ்சீர்த்
தோகைதனப் பாலார்த்தித் தோன்றன் மகிழ்கொள்ள
வோகைமிகக் கொண்டா ளுளத்து.

(26)

மஞ்சனீர் மைக்குழலில் வாசநுந் தைலமிட்டு
மஞ்சனநீ ராட்டி மயிர் புலர்த்தி—யஞ்சனங்கார்
கோணயன மேலெழுதித் கூன்பிறைமே லோர்கறைபோல்
வாணுதலிற் பொட்டிட்டாண் மாகு.

(27)

து யமணிப் பட்டாடை தோகைக் கரைக்கசைத்து
மேயமணி மேகலேதோண் மேலணியாப்—பாயமணிச்
சுட்டி மதாணிதண்டை சொல்லும்பிறவுமிட்டுத்
திட்டி சுற்றிக் காப்பமைத்தா டேர்ந்து.

(28)

வினைக்கா னிநீ இ விளங்குசம விட்டந்
தனைச்சார்த்திப் பந்தவடந் தாழத்—தனைச்சார்ந்தா
ரின்பமணித் தொட்டிலின்க ணேற்றுவபோற் பார்ப்பதியை
யின்பமணித் தொட்டிலிட்டா ளிங்கு.

(29)

மன்னாட்ட மேல்வைக்கு மாறாக் கருணையாந்
தன்னாட்ட மூடிற் சகனாயுமோ—மின்னாட்டப்
பண்வளருந் தாலாட்டின் பண்புணர்தல் போலுணர்விற்
கண்வளரு நற்றாய் களித்து.

(30)

பொற்பாவை தானெடுத்துப் புவை மா ரோடாடி
யற்பாவை கோன்மகிழ வன்னவன்றன்—கற்பாரு
மில்லாள் வளர்க்கவே யெவ்வயிரு மேவளர்க்க
வல்லாள் வளர்வாண் மகிழ்ந்து

(31)

ஐந்துவய தாமெல்வை யன்பிற் பெறுதுபெற்ற
தந்தைவயிற் சார்ந்துமணஞ் சம்புவது—யந்துசெய்வான்
செய்யபணி மாதரோடு சென்று தவம்புரிய
வையபணி யென்று ளாணங்கு.

(32)

அின்னையே கேட்டி யரிய தவங்கெய்தற்
கின்னதோர் காலமன்றி யாண்டுமைந்து—நின்னுடல
மம்மபொரு தாதலின லன்ன தநீ தீர்தியென்றான்
செம்மனத்த செம்ம நெரிந்து.

(33)

மாசற்ற சொற்குநகை வாய்மலர்ந்தெல் லாம்வல்ல
வீசனே காப்ப னிதுதுணிபா—நீசற்று
மஞ்சே லெனவம்மை யன்பொடுநோன் பாற்றுகென்றான்
மஞ்சே நிமயத்து மன்.

(௩௦)

வரவயங்கா நிற்கு மிமயச் சிமயத்தின்
சார்பிலொரு சூலை சமைத்ததன்—ஞர்வமுற '
மன்மரபில் வந்த மகளி ரொடும்விடுத்தான்
மின்மருங்கு னன்மகளை வேந்து.

(௩௧)

அந்தத் தவச்சாலை யன்மி யிளங்கோதை
பந்தத் தளையறுகும் பண்ணவனைச்—சிந்தித்
தருமா தவம்புரிந்தா ளன்னபணி யாற்றத்
திருமா தரைவைத்தா டேர்ந்து.

(௩௨)

ஊற்றிருந்தா லென்னவுள்ளன் போங்கவைக றே துமத்தன்
போற்றிருந்தாய் போற்றியே போகவனை—நோற்றிருந்தான்
பின்போ தவுட்பிரிந்த பெம்மான் செயன்முறையே
யன்போ டறையலுற்றே னுங்கு.

(௩௩)

பார்ப்பதிப் படலம்

முற்றுப் பெற்றது.

ஆட திருவெண்பா சங்கு.

மேருப் படலம்.

பன்னியா மேனை பரசிமவான் பாற்கவுரி
கன்னியாய் நோற்றிருந்த காலையிங்கு—மன்னிலாத
துண்டத் தெயிற்றவுணர் சூழ்சரவெஞ் சூரபன்ம
னண்டத் திறையாளு னுண்டு.

(௧)

அன்னபோழ் தாலின்கீ ழாரணத்தின் மெய்ப்பொருளை
முன்னமோர்ந் திட்ட முனிவாரே—யுன்னமுறப்
பின்னுந் தவமியற்றிப் பெம்மான் நிருவருளான்
மன்னுங் கயிலையுற்றார் வந்து.

(௨)

அந்தின்முற் காவனந்தி யம்பலத்தா னேத்திரிந்
புந்தி யகங்கருணை பூத்தவரைப்—பந்தியுறக்
கொண்டு செலமணிப்பொற் கோயிலின்க னாயகனைக்
கண்டு தொழுதார் களித்து.

(௩)

தீண்டா ரிதழித் தனிமுதலைக் கண்குளிரக்
கண்டா ரிணைஞ்சினார் காமாதி—விண்டார்
மறையாற் றுதியா மறைமாக்க் கடற்கோர்
துறையாற் றுதியென்றார் சூழ்ந்து. (ச)

என்றவர்க்கொன் மாற்றி மினிதோர்க் தறிவமைந்தே
யொன்றுபெற மாதவத்தி ருங்கிருமி—என்றுதரு
நன்னூ லுரைத்துமென்றா னுன்மறையா நங்கமுதற்
பின்னூல் வருத்த பான். (சு)

என்னவிலை கூறு மிறைதா டனாதுமுன்னர்
நன்னருணர் காட்சிகொளு நால்வருமங்—குன்னியுற்றார்
சென்றிடுமேர் நந்தியெங்கோன் சீரா னெனநோக்கி
யொன்றியம்பும் வாச்சடையோ ளேற்ற்து. (சு)

பொங்கெழிப்பூ வாளியன்றிப் புங்கவயார் போந்தாலு
மிங்குத் தருதியல்ல யென்னநந்தி—யங்கதுதா
னாற்றுவ லென்ன வரனை வணங்கியங்கண்
போற்றன் முறைபுரிந்தான் போந்து. (எ)

நீங்கிகடை போற்றவே நாதன் சனகாதி
யந்தவத்தோர் கேட்பவொளி ராகமத்தின்—மூத்துபத
மூன்று மொழிந்தருள முன்னாந் போதகமே
தான்றுலங்கப் போதியென்றார் தாம். (அ)

என்னநகைத் தொன்று மெதிர்மொழிசொன் னுனல்லன்
பன்னுவதன் றிந்தப் பரிசிருத்த—லுன்னமுறக்
கண்டாரவ் வாராகுங் காணென்றா னுங்கவர்க்குத்
திண்டார வேறுகைக்குத் தே. (க)

ஓவருமென் பார வுரத்திலோர் கையமைத்து
மேவருமற் றோர்கரத்தில் வித்தகஞ்சேர்த்—தேவருக்கு
மேலாம் பான்ணந்தான் மேவியே யோருசெய்வார்
போலாங் கிருந்தான் பொலிந்து. (க௦)

அன்னனித் தன்மையா யாங்குணர்த்தக் கண்டு
சனகா தியர்மோனந் தான்சொற்—நனையதன்மென்
றந்திரிற் தண்ண லருளா லவரவர்தம்
புந்தி யொடுக்கமுற்றார் போந்து. (க௧)

ஞானபோ தம்பெற்ற நற்றவத்தோர் தற்பாண்கொண்
மோன வடிவியே முன்னியுற்று—ராணபான்
யோகிருந்த லோர்கணமு மோரா யிரம்புகங்க
னாகியவேமான்முதலோர்க் காங்கு. (க௨)

ஆரணன் கேத்து மான்மோனக் காட்சியா
ரூரணன் னான்முகன் நங்கையர்கள்—வாசமுத,
ஆடியே கூடு முவப்பின்றி மோகமிலாப்
பேடியே போன்றார் பெரிது.

(கங்)

போகியா நின்ற புரந்தரன்முற் றேவரெல்
மோகியா நின்று முயங்குகிலார்—யோகியா
மன்னன் செயலொத் தனைத்துயிரு நின்றவென்ற
லென்னு மெறுழ்வலிவேட் கிங்கு.

*(கச)

பூமன் மகர்க்கரூர் போதித்த வோர்கணத்திற்
ருமின் படைதற்கா தாரமெழிற்—காம
னவனென் றிருந்த வனைவோரு மூலஞ்
சிவனென் றுணர்ந்தார் தெளிந்து.

(கரு)

காமம் விளைவிக்குங் காமனுந்தன் றேவியோ
டேமமுறும் வண்ண மினிதுவந்து—நேமமுறத்
துன்னுகிலா னென்னிற் றெடுகடன்மா ஞாலத்து
மன்னுயிர்க்கு முண்டோ மகிழ்வு.

(கசு)

இவ்வண்ண நால்வர்க் கிறைஞான போதநிலை
யுவ்வண்ண மென்னவிருந் தோர்விக்கு—மவ்வெல்லை
வெந்திறல்கொள் சூரனிறை வெம்மையின லும்பொரு
மிந்திரன்பார் புக்கா னினைந்து.

(கசு)

காருகைமால் கைலையன்மிக் கண்ணுதலைக் காணமயந்
தேருகையின் ருகத் திருபியுயர்—மேருவுற்றே
சேடழித்த சூர்மைந்தன் சேயைச் சிறைகொடுவின்
னாடழித்த வாறுணர்ந்தா னன்கு.

(கஅ)

எடுத்தவரை யேய்ந்திறுமாந் தேறுநீ ராடை
யுடுத்தவரை மாதகட்டி லோங்கு—மடுத்தவரைத்
தன்மயம தாக்குந் தனிக்குருவற் சார்ந்தவெலாம்
பொன்மயம தாக்கும் பொருப்பு.

(கக)

அத்தநெறி யிற்சந்தி ராதித்தர் மாறாமே
தத்தநெறி செல்லவைத்த தம்பமே—யொத்திலகும்
விண்ணகத்தின் மேவு விபுதருக் காலயமா
மண்ணகத்தி லோங்கு மலை.

(உ௦)

அரிய சிறியவுரு வாவணுக்கண் டாங்குப்
பெரிய வுருவும் பிறங்கித்—தெரியக்
கடுத்தயங்குங் கண்டனது காணினதன் சீர்த்தி
யெடுத்துரைக்க வல்லா ரெவர்.

(உ௧)

மாமேரு வெற்பின் மகவா நெடுங்கால
நோமேவு மெய்யுழந்து நோற்றிடலுஞ்—சேமேல்
வருமா தியைக்கண்டு மாதவத்தோன் போற்றப்
பெருமா னருள்வான் பெரிது. (௨௨)

போற்று மலனைப் புரங்காரீ பன்னெடுநா
ளாற்ற வுடனெந் தரியத்வ—நோற்றமைதா
னென்னிமித்த மென்ற நெதுவுந் தெரியான்போல்
வன்னிமத்தஞ் சூழும் வரன். (௨௩)

வணங்கியெந்தாய் சூரன் வருத்தியென்றோர் சேயை
யிணங்கண் டரைச்சிறையி லிட்டே—யணங்குறவெம்,
மூரி லெரிகொளீஇ யூறிழைத்தா னன்னவற்செந்
றாரருள்செய் கென்ற னரசு. (௨௪)

வாய்மையிலாத் தக்கன் மகத்தவியுண் பாவதும்மி
னோய்மைதரு துன்பாக நோந்துழந்தீர்—சேய்மரபிற்
செட்டமையினம் பால்வந்து தீதுறுவெஞ் சூர்க்காதி
யும்மையுமே காப்பனென்ற னுற்று. (௨௫)

என்னவின் நெம்பெருமா னேகியபின் வானவர்கோன்
முன்னவன்சொன் மாற்றமெலா முன்னியே—யுன்னகத்து
டுன்புமிறை சொல்லாற் றுணிபு முவகையு
மின்புமிறை யுற்ற வினிகு. (௨௬)

வெள்ளிவரை யுற்றான் விமல னிறைந்தபனி
யொள்ளியவெற் புற்ற னுமைமாதா—வள்ளலா
மாகில் குமரனன்றோர் கங்கடைவ தெங்கனெனா
வாசவன் றுன் புற்றான் மனத்து. (௨௭)

மன்னின்ன லோடு மனோவதியென் னுமங்கொண்
மின்னகரி யெய்தியங்கண் வீற்றிருக்கும்—பொன்னி
னியன்மனைவி தன்ஓழைத்தன் னில்லா டனைவைத்
தயன்மந் திரம்புகுந்தா னுக்கு. (௨௮)

இன்னதோர் காலையெங்கோ னீரிருநீத் தோருணர்வின்
முன்னமயோ குற்றமையான் மொய்மலரோன்—மன்னுபடைப்
பின்றியயர் வெய்துமன்றத் தேகியன்னுன் றுள்பணிந்தான்
மின்றிகழ்பு ணும்பரோடும் வேந்து. (௨௯)

மகபதிதாழ்ந் தேத்திநிற்ப மாமலரோ னன்பின்
முகமலர்ந்து நோக்கி முகத்தோ—டகமெலிவுந் *
நிங்கடைந்த தென்னென் றியம்பநலில் வான்குரா
லங்கடைந்த வெல்லா மயற்கு. (௩௦)

சேய்சிறையின் மேவியதூஉஞ் சிற்பரன்யோ குற்றதூஉ
நோய்மைகெட மாதவந்தா னோற்றதூஉவும்—பாய்விடைமே
ஸீசன்வந் துற்றே யியம்பிய தூஉ நான்முகற்கு,
வாசவன்முன் சொன்னான் வகுத்து. (௩௧)

என்றுமால் கூறிடவு மெண்கணன்மே லாந்தேவன்
மன்றனறுங் டுகான்றையந்தார் வானவனை—யன்றியுண்டோ
வன்னான் செயலனைத்து மாரறிவர் யோகிருந்தா
னுன்னு முனிபோ லுவந்து. (௩௨)

மா லுமா வாய்நானு மாபறவை யாய்க்கீழு
மேலுமா நேடுவனல் வெற்பாளேன்—சாலு
மணுவளனு வாவா னவன்செயலா ரோர்வா
ருணர்வுள்ளத் தாரன்றி யுற்று. (௩௩)

பெற்றவர்சேய் நோயைப் பிறராற் கடிவதுபோ
லுற்ற பவஞ்சுரா லோட்டுவித்துக்—குற்றமிலா
மேயவிற்ப நல்குவான் வேந்தநிகழ் செய்திவிண்டு
நாயகன்பாற் சொல்வமென்றார் நன்கு. (௩௪)

தேனோருந் தண்டிளவச் சீதானைக் காணுவான்
வானோர் குழாஞ்சூழ வைரவைவாட்—கோனோடும்
வைகுந்த னார்வ மனோவதியி னின்றறிவாழ்
வைகுந்தஞ் சென்றான் வரன். (௩௫)

அங்கண் கடைகாவ லாற்றுதிற் காவலன்றான்
பங்கயன்முன் னோர்கள் படர்ந்தமையைச்—செங்கண்மா
தன்பாற் புகலத் தருதியென்ற னன்னவரைப்
பொன்பாற் பிரியன் புரிந்து. (௩௬)

சங்காழி யேந்தித்தன் சாளுப மேற்றவர்கள்
பொங்காழி யார்ப்பதுபோற் போற்றிநிற்ப—வங்காழ்
துளவமலர்க் கண்ணி துலங்குநிறத் தோர்மா
துளவமலர்க் கண்டா ருவந்து. (௩௭)

கண்டதொழு தேத்திக் கரங்குவித்து நின்றலுமே
விண்வெரு னோக்கமுற்று வேதாவுக்—கண்டையிலோர்
பீடிகைதந் தீங்குப் பிரமவிரு வென்றுவகை
யோடிமையோர்க் கண்டா னுகந்து. (௩௮)

பாங்கிருந்த நான்முகனைப் பார்த்துன் றெழின்முறையே
யோங்குகின்ற வேர்வென்ன வோதுவான்—தேங்கமழூந்
தண்டிளப மார்பா சனகன்முன் னால்வருமே
பண்டிளம்வந் தெய்தினரென் பால். (௩௯)

டுஅ . உற்பத்தி காண்டம்.

மின்னவரை நோக்கியான் மாண்டொழிச்செய் தீண்டுறுதி
ரென்ன வதுகேட் டிலர்நகைத்துப்—பன்னுவா
ரோதுபடைப் பென்றோயி லுற்றயரோ மென்றான்ருட்
போதடைது மென்றார் புரிந்து. (ச௦)

மான்மருவா மைந்தர் மனமுழுன்று மாதவங்க
ளுன்மெலிய நோற்பவன்னு ருண்மகிழ்த்—தான்மேவி
யுன்னினைந்து பூதங்கட் குட்புறம்பா மீசனீ
ரென்னினைந்து நோற்றிரென்றா னீங்கு. (ச௧)

பிறைமீலந்த வேணிப் பெருமவெமக் கெண்ணின்
மறையுன்மை சொற்றியென மன்னு—மிறைகயிலைச்
சார்பிலோ ராலின்கீழ் தாபதர்க ணுல்வருக்கு
மோர்வரிய வோத்துரைத்தா னுற்று. (ச௨)

வேதப் பொருளுணர்த்தி வித்தகனங் கேகவன்னு
ரோதக் கடல்கு முலகடைந்து—போதத்தன்
சின்தைதா னென்றுந் திறனரிதென் ரோர்ந்துபின்னு
முந்தையி னோற்றார் முயன்று. (ச௩)

பின்னுந் தவமியற்றிப் பெம்மான் நிருவருளான்
மன்னுமைந்தர் வெள்ளி வரையுற்றா—ரன்னருளம்
பாகமுறும் பான்மையுமை பாகனுணர்ந் தாகமதூன்
மோகமறக் கூறினான் முன். (ச௪)

அமையானன் மோனநிலை யாங்கருள வீசன்
கமையா முனிவர் கருத்துந்—றுமையோர்
பயலந் நிருந்தான் பரன்றா ணினேந்து
செயலந் நிருந்தார் தெளிந்து. (ச௫)

வருமதிய வேணி வரன்யோ கிருந்த
வொருகணமும் பல்லுகமா யுற்ற—திருவனையார்
போகமுமே நீத்தார் புலனத்தோர் நீத்தார்போன்
மோகமுமே நீத்தார் முனிந்து. (ச௬)

ஒல்லமுனி போலரன்யோ குற்றமையால் வாணிபுயம்.
புல்லுகிலே னானும் பொருகடல்குழ்—தொல்லுகி
லாண்பெண் முயக்கின்மை யாலுயிர்கள் பல்கலில
மாண்பெண் டொழிந்நின்ற மற்று. (ச௭)

இத்தன்மை யாக விறைவாததால் வெஞ்சூரின்
புற்றிலொ னெற்கேவ லொன்றிட்டா—னித்தலுமே
நற்றே வரையரியை நாடுதிசைக் காவலரைக்
குற்றேவல் கொண்டான் குறித்து. (ச௮)

முறைசெய் சயந்தன் முதலிமையோர் தம்மைச்
சிறைசெய் திடுக்கணனி செய்தான்—கறைமிடற்றோ •
ஒன்று மறிகிலன்போ லுற்றிருந்தான் செய்வதென்னை
யென்றுசொன்னான் மாமலரோ னிங்கு. (௪௯)

திருமருமன் வேதன் நிகழ்வதன் நோக்கி ;
யருவுருவ மாடியரு ளத்தன்—பொருவரிய
தேமறையோன் யோகின் செயல்காட்டின் மன்னுயிர்க்குக்
காமமெவ்வா றுண்டாருங் காண். (௫௦)

திக்கன் புடையிருந்தோர் தம்மூழ் வினையெச்ச
மிக்கன் புடைத்தவத்தான் மேவுவளன்—ரெக்கவெஞ்சூர்
தன்னை முடித்துத் தனியருள்செய் வான்போலும்
பின்னான் மவுலிப் பிரான். (௫௧)

முனிவர்க் குணர்த்தியருண் மோனநிலை நீங்கிப்
பனிவெற் புயிர்த்த பரைதோ—டனிமுதல்சேர்ந்
திங்கொருசேய் நல்கி நெறுழுவலிச்சூர் பொன்னுமடர்
திங்கொழியு மென்றான் நெளிந்து. (௫௨)

அன்னசெயன் முற்ற வனைத்துயிர்க்கு மாலியற்றுங்
கன்னல்வில் வேலாக் கடிதுய்க்கின்—மன்னுமான்
மோனநிலை தீர்ந்துமைமேன் மோகங்கொண் டோர்சேயைத்
தானளிக்கு மென்றான் நக. (௫௩)

மாற்றமயன் நேர்ந்துவகை மன்னியிது நன்றெந்தா
யேற்றனை சொற்றா யெனவவனைப்—பார்த்துக்
கடுத்திகழுங் கந்தரன்பாற் காமனைக்கூய் வல்லை
விடுத்தியென்றான் வேலையிலார்விண்டு. (௫௪)

வண்டுழாய் மௌலி மலர்த்தான் வணங்கிவிடை
கொண்டுசெழுங் கோகனாக் கோயிலா—னண்டரொடு
மன்னகரி யாய மனோவதியைச் சார்ந்தங்கண்
டன்னகரில் வீற்றிருந்தான் ருன். (௫௫)

மேருப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௪௯௪.

காமதகனப் படலம்.

இந்திரன்வா னும்பேரோ டேகிமலர்ப் பண்ணவன்மென்
வந்திரத வைங்கணையேரூன் வந்தடைவான்—புந்தியின்கட்
சிந்தனைசெய் போது திசைமுகன்முன் வல்விரைவில்
வந்தனையற் ருழந்தான் மதன்.

(க)

இன்னனிநற் போற்றிநீ யென்னை நினைந்ததென்னை
யென்னமதன் கேட்ப வியம்புமயன்—முன்னரன்கன்
மாதனைச்சேர் வான்கணை தூய் மொனமகற் ருயின்னே
போதியென்றா னெங்கள் பொருட்டு.

(உ)

பங்கயனிவ் வாறு பகர்கூற்றங் காதிடையே
பொங்கழலின் மேவியுளம் போயனங்க—னங்கமெலாஞ்
சுட்டதெளிற் கூற்றுதைத்தோன் சூழ்ந்துவரு மன்னவனை
யட்டிடுத லற்புதமோ வாங்கு.

(ங)

போதினா னிச்சொல் புகலவினைக் கையினிரு
காதினார் வேள்பொத்திக் கத்தன்பே—ரோதினான்
பல்வகையி னுய பவமெய் துவதாருஞ்
சொல்வகையிற் கேட்டேன் றுயர்ந்து.

(ச)

வன்பருமா சற்றவர்பான் மன்னினுய்பு மாறருள்வா
ருன்பினுறி னித்தவறே யோதினையா—லன்ப
வடிகட் கமல மலர்த்தளியோ யென்பா
லடிகட் கிலையோ வருள்.

(இ)

வண்ணநில மாதை மலர்த்திருவை மற்றவரை
யெண்ணமுறப் புல்கிடுவா னீர்ங்கழைலிற்—கண்ணமும்பு
நற்றிறவைங் கோல்கொடுபோர் நன்றிழைத்தென் னத்தனைசேர்
பெற்றிலனோ வன்னான் பெரிது.

(ஈ)

செய்யவளை மானிறத்திற் சேர்த்திலனோ சொன்மகளைத்
துய்யநின்னா விறற்கழத் தோய்வித்து—மைய
திருவிற் சிறந்த திலோத்தமைமேல் சிந்தை
மருவப் புரிந்திலனோ வந்து.

(எ)

புங்கவர்கோன் சுந்தரிதோள் புல்கிடநான் செய்ததன்றி
யங்கவன்ற னாக்கைமுற்று மம்பகமாம்—வெங்குறிகள்
கண்டிலனோ வைம்பூங் கணையினாற் றேவனாயுங்
கொண்டிலனோ வெற்றி குறித்து.

(அ)

மாதவத்தின் மிக்க வசிட்டன் முதற்றுறவோர்
கோதிறிற னெல்லாங் குலைத்திலனோ—வோத
வவரி புடைகு மூலகிற் கடந்தா
ரெவரென் கணையி னிலக்கு.

(க)

இத்திறமாற் றேனெம் மிறையோ' னிடத்திருஞ்
சத்திசெய லேயாகுஞ் சாற்றுமைத்து—கொத்தினரே
நொய்துறுதும் மேலன்றி நோன்மை யுறவான்மே
லெய்துறுமோ வெய்வா னெ திர்ந்து.

(க௦)

நைகைகண் மெய்யழலாங் கத்தன் றனையெதிர்ந்தே
யெய்திடினிவ் வாவி யிருக்குமோ—நொய்தினீ
வானையரோ டும்பர் வணங்கிடமெம் மீசனையு
மேனையரோ டெண்ணினையோ ளிங்கு.

(க௧)

சூழல்கான் முனம்புன் றரும்பெதிர்ந்து நிற்பி
னழல்கான் மழுலேந் தான்மேல்—விழலேன்
பொரமே வுவனிறைபாற் போர்புரிவ னென்றேன்
றுமே வினரா ளுள்.

(க௨)

பாத் தே வருக்கண் டிறும்பு தடையவே
மீத்தேவ ரங்கமா மேவுமணிப்—புத்தே
ருலையா வமரியற்று மொன்றார் புரம்புன்
னையா லெரித்ததைநீ நாடு

(க௩)

முரனுயிர்கொள் செங்கண் முகுந்தனெடு நீயு
பாம்பொருள்தா மென்னப் பாரும்—வாணுற்
றிகழ்ந்த சிரத்தொன் றெழிற்கை யுகிரா
லகழ்ந்த தறிகிலையோ உன்று

(க௪)

நஞ்சமெனச் சார்ந்த தனிமுனிவன் சேய்க்குநீ
யஞ்சலென வாக்களித்தங் கார்த்துவரும்—வஞ்சக்
சதைத்தடக்கைக் காலனைமுன் காலினால் வீழ
வுதைத்த துணர்கிலையோ வுற்று.

(க௫)

அன்றல மார்த்துவர வஞ்சி யமரரோடு
குன்றலங் கோவளித்த கோவலனு—மன்றல
மானவரும் போற்றவது மாந்தியர னீலகண்ட
னாதுவு மோர்கிலையோ வங்கு.

(க௬)

நின்மகன்செய் வேள்வியின்க ணின்றவியு ணும்பரெலாம்
லின்மகனும் வீரனால் வீற்றிந்து—மன்மகனுஞ்
சாபவவன் கம்போய்த் தகைவி றகர்ச்சென்னி
யாயதுவு யாய்கிலையோ உன்று.

(க௭)

வினத்திருடி மாரணுப்பு மாபுலித்தோ லாடை
மனத்திருடி யங்கவருன் வாணெய்—துணத்திருடி
யுண்டவரி யேர்ரா வருவி லுடுத்தியதைக்
கண்ட திலையோநீ காண்.

(௧௮)

தீழுவோர் கடைகா டினையே நீசுரு
மழுவோர் கரத்து வீரன்கண்—விழுமோர்
பொறியி னுலகம் பொடிபட் டிடன்
உதிகின் திலையோ வது.

(௧௯)

இத்தகைய ஞாய விறையோன்மே லைக்கணையே
யுய்த்தமர்செய் கின்றிலே னுன்னுயிர்மெய்ப்—பற்றற்
தவரே புரிவா னமைவா ருனிமற்
தெவரே புரிவா ரிது.

(௨௦)

உலகமெலாம் பூப்ப வொருதன் னருளைக்
குலவுநலங் கூர்கொடியாக் கொண்டே—யிலகொருபாற்
ருனா விருத்துந் தனிமுதலாஞ் சிற்பரனை
ளா மயல்புரிவே னன்று.

(௨௧)

என்று மதவே னிசையா மொழிநவில
மன்றன் மலரோன் மனங்கவலுந்—ரென் னுமத்தன்
றன்னேர முன்னாத் தணியா வுயிர்ப்புராச்
சின்னேர நின்றான் றிகைத்து.

(௨௨)

வெளிற்றறிவாற் றடமை வியந்திவொ ணோர்பாற்
களிற்றுரிவை போர்த்த கடவு—டளிர்ந்தவியல்
சொற்றினையா லுண்மையதாஞ் சொற்பொருளா மன்னவனைச்
செற்றினையா ரின்னரெனச் செப்பு.

(௨௩)

அன்னதகை யேயெனினு மண்ட ரெவராலு
மின்ன கருமமுடி வெய்தலரி—துன்னு
மிதற்கா ரணமேத் திறையருளுந் ருலு
முதற்கா ரணநீயா முன்.

(௨௪)

எல்லார் செயலு மிறையோன் செயலாவ
தல்லா லொருவர்க் கமையுமோ—வல்லான்
றும்பொன்று நட்புறைமை தோற்றுவித்த செய்தி
கரும்பொன்று வில்லாய் கருது.

(௨௫)

செழுமலரோன் மான்முதலாந் தேவதரி யாரோ
மழுவலற்கு வாய்ந்த வலிமை—யுழுவமுன்
மானெதிர்க்கப் போந்த வணமாமே சிற்பரனை
யானெதிர்க்கப் போந்த விது.

(௨௬)

ஐயோவென் செய்தயர்ந்தே ஞாயிரமாஞ் செங்கதிர்கொன்
வெய்யோன்முன் வைத்த வினக்கேயார்—துய்யோனாந்
திண்ணியன்முன் கங்கை சீரம்வைத் துலகளித்த
புண்ணியன்முன் மற்றோர் புகழ்.

(௨௭)

உளட்டுவிப்பான் றாளு யுயிர்க்குயிராய் நின்றெவையு
மாட்டுவிப்பா னுன் றிரம்மா லாவதுண்டோ—கோட்டுவில்லான்
றன்மை யிதுகாதுந் தானோர் நிலையோவோர்
வின்மதநீ யென்றான் விதி.

(௨௮)

கருப்புச் சிலைகுனித்துக் கான்மலர்க்கோல் பூட்டிப்
பொருப்புச் சிலையாற் பொரவோ—விருப்பின்
வழிக்கொள் ளுதியதுவு மற்றோ னருள்காண்
மொழிக்கெதிரின் றேகாய் முனம்.

(௨௯)

நதலதி யாரோனு மீங்கிதுசெய் யென்றக்கா
லாதரவி னாற்றுவார்க் காகுமற—மோதிதனைச்
செய்யா தவர்க்கமாஞ் சீருயிலே பேருயிலே
யையா விலங்கா மவர்.

(௩௦)

தும்மை யடுத்தொருவர் தாம்வேண் டியவின்வி
லம்மவுயிர் தீத்து மளிப்பாராற்—செம்மனத்தோ
னின் னுயிரென் றெண்ணு திமையோ ரிறைவேண்ட
வென்னென் பளித்தான் விழைந்து

(௩௧)

ஞர்வான் வலியாற் றுயருழந்தோ மாருமது
திர்வான் சிவனுக்கந்தோர் சேய்தரவைங்—கூர்வாளி
யேறுயர்த்தோன் மேல்விடுப்ப யாம்வேண் டினதின்னை
மாறுரையே லென்றனன்பு மன்.

(௩௨)

வேத னிதுசொல்லும் வேளயர்ந்து தற்பராளு
மாதியொடு மாற யமர்புரியே—னீதன்றி
யெற்கடுத்த திங்கொன் றியம்புதியேல் யான்செய்வ
னற்கமலத் தையவென்ற னன்கு.

(௩௩)

அன்னதுகேட் டம்புயத்தோ ஞாயசின மேற்கொண்டு
மன்னயங்கொ ணஞ்சொன் மறுத்தியாற்—சொன்னவனஞ்
செய்தியே லுய்தியது செய்யாக்கால் வெஞ்சாப
மெய்துமெண்ண மென்னென்ற னீங்கு.

(௩௪)

அங்கயன்வெஞ் சொற்கேட் டமுங்கிமனந் தேற்றியே
செங்கழைவி லங்கையிர்கொன் சித்தசவேன்—பங்கயநின்
குளினுறு துன்பினிலஞ் சோதிதன்மேற் கோன்மலர் தூய்
மானினுய்வுண் டென்றான் மதன்.

(௩௫)

செற்றமுதே லையவின்றே சிற்பான்மேற் போர்புரிவா
ஹற்றிடுவே னானென் றுருமதவேள்—செற்றிட லு
மன்பி னயன்கிழ்வுற் றுதரத்திற் கூறுவான்
றன்பணியி னின்றான் றனக்கு. (௩௬)

நன்றான்பா னின்னைவிட்டு நாம்பிரியோம் பின்றோடர்வோ
மென்றயன்வே டின்னையன்பி னேவினான்—மன்றன றுங்
கற்பகத்தார் வேந்தன் கவலை யறிதிமைந்த
சிற்பார்க்கின் பாக்கென்றான் சென்று. (௩௭)

அன்னதுகேட் டங்கைகுவித் தம்போ ருத்தமர்வோன்
மன்னுலக நீங்கித்தன் மாநகருந்—றுன்னியவை
தேவிதனக் கோதித் தெளிவித் தொருப்படுத்தி
மேவினன்மெம் போர்புரிய வேள். (௩௮)

பொருவின்மெய் மேற்றளிராம் போர்க்கவசம் பூண்டே
யிருமருங்கிற் கேதகைவான் யாத்து—மருமலர்க்கோ
லாவம் புறத்திட் டவர்கழைவிற் கைக்கொண்டான்
பூவம் புடையான் புரிந்து. (௩௯)

வாரி முரசார்ப்ப மன்குயில்கா ளநகறடகச
சீரிற் சிகரமே சீகரமாச்—சாரிலசைச்
தேகமக டக்கொடிவிண் ணையத்துலவ வித்துருடை
யாகநிழற் றக்கள்பா னாகு. (௪௦)

வெஞ்சகுனஞ் சென்னெறியின் மேவ வணங்கிடுறொ
பைஞ்சிறைய கிள்ளைப் பரிபூண்ட—மஞ்சமருந்
தென்றலாந் தேரிவாந்து சென்றனனே சித்தசவேண்
மன்றலாங் கைலை மருங்கு. (௪௧)

ஒங்கு மதவே ஞாயர்கயிலே கண்டிடைஞ்சிப்
பாங்கு வருந்தன் பரிசனத்தை—யாங்கிருத்தித்
துங்கு புலியைத் துயிலுணர்த்தச சென்மான்போ
லாங்குமனப் போதலுற்ற னுற்று. (௪௨)

ஐத்திறமார் பூங்கணைகொண் டத்தரமார் புண்மாமே
லுத்தினனான் மாலுறவன் துள்ளுணர்த்தா—நத்தியொங்கோ
லும்மெனூரப் பாலவைமே லொன்றது விண்ணின்ற
வம்மென் மலர்ப்பகழி யாக்கு. (௪௩)

அம்மவிலி தென்னென் றதிசயித்து மாரவேள்
வம்மிநந்தி யந்தாள் விரைந்திறைஞ்சச்—செம்மீனீ
யிவ்வரைக்கண் வந்ததென்கொ லென்னவயன் செய்திறத்தா
மெவ்வெழுலாஞ் சொன்னு னெடுத்து (௪௪)

ஆங்கதுகேட் டுள்ளுணர்வா னண்டரின்ன னேய்தீர்வா
ஊங்கிவனை யுய்த்திட்டார் யோகுசெய்போ—திங்காணர்
வந்தாலும் விட்டிடேன் மாரனிறப் பெய்துவான்
வந்தாற் றடேலென்றான் மன்.

(௪௫)

ஆதலின்வேள் வந்த தருளதே யாணையென்க்
காத லுறவுணர்ந்து காலம்பார்த்—தோதமா
ரீண்டுதுயர் நீங்கச்செய் யீசன்முன் னீயேகல்
வேண்டுமோ வென்றான் விரைந்து.

(௪௬)

ஈறு வரினு மிறையோன்முன் யானடையு
மாறு தெரிவித் தருளுகென—வேறுமுக
மேயபிரா னன்னவனை மேலவாய் தன்னெறியே
போயடைதி யென்றான் புரிந்த.

(௪௭)

அன்றா னடிதாழ்ந் தருள்விடைகொண் டங்கசவேண்
மின்றா நுடங்குமிடை மெல்லியலோ—டுன்றா
வருந்தவிடங் கண்டத் தறிகுறியா வைத்தோ
னிருந்தவிடங் கண்டனன்வே ளேய்ந்து.

(௪௮)

புங்கவர்தம் போதனையாற் போர்புரிவான் போற்றுதிற்
சிங்கமதன் மேற்செல் சிறுநரிபோ—லங்கசவே
னீறுபூத் தோங்கு நெருப்பினைய தேவையுற்றா
னூறுபூத் தோவ வுயிர்.

(௪௯)

கண்டங் கரியவனைக் கண்டளவில் வல்லேறு
கண்ட களிமென்னக் கால்சாய்த்து—கண்டனிலீர்
வார வுடல்பணிப்ப வாய்மொன்று வில்லெந்நீ
மாரவேள் வீழ்ந்தான் மருண்டு.

(௫௦)

அருகிருந்த தேவி யவனை யெடுத்து
முருகிருந்த நீரான் முகத்திற்—குருகிருந்த
கையிற் றெளிப்பக் களுக்கண் டெழுபவன்போற்
பைய வெழுந்தான் பணித்தா.

(௫௧)

பொங்கரவம் பூண்ட புனிதற் பொரு தியென்றே
பங்கயன்மா லாதியராம் பண்ணவர்க—டங்கனூறு
சிங்ககல விங்கனூய்த்தார் தீவினையேற் கீறுவந்த
சிங்கசனுக் கைய மிலே.

(௫௨)

எண்டருசீ ரேய்ந்த விறையோ னிருந்தநிலை
கண்டளவி லாவி கழனிளையேன்—கொண்ட
சுருப்புவில்லா மூவர் கருதபூஞ் செற்ற
பொருப்புவில்லான் றன்னிப் பொரும்.

(௫௩)

*வன்பார் மருத்தின்முன் மன்றீப நிற்பதுண்டோ
தன்பாழ்மதுபோற் றுயர்தேவ—ரன்பா
மனத்தமர்வான் முன்னுய்த்தார் மாதேவ னோக்கா
மனற்றழலில் வீவனென்ற னாகு. (௮௪)

இனையபல வெண்ணி யெழுந்தே ரிரதி
தனையக லாதுசெல்ச் சாற்றும்—புனித
ஒருசார்போய் வெம்போ ருளுற்றுவகை தேர்ந்தான்
வருசார்பு முன்னு மதன். (௮௫)

துங்க மலரோன் சுடர்வைச் சிரமேத்தும்
புங்கவர்கோ னாதி புலவரொலா—மங்கசவே
ளாரிருந்தார் மன்னோ டமர்விளைத்தல் காணியவோர்
சாரிருந்தார் போற்றெடுத்துத் தாம். (௮௬)

கன்னற் சிலைகுனியாக் காஃரரி நானேற்ற
மன்னற் கொழுங்கண் மலர்மாலம்—பின்னிற்
திரிபுரத்தை வென்ற சிவனா மவன்மேல்
விரிபுறத்தி லெய்தனன்வெவ் வேன். (௮௭)

விட்டமலர்க் கோலரன்மேல் வேகமாய்ப் போயுடலிற்
பட்டளவிற் நீவண்ணன் பாலமுறுங்—கட்டழலி
லங்குமதன் மெய்பொடியா யாயதே மேயதுசீர்
பொங்கு வரையிற் புகை. (௮௮)

பாநிறங்கொண் மாயோன் பயோததியி லார்கடுவா
னீனிற் கொண் டாங்கு நெடுங்கயிலை—தனமர்பூங்
கோலமதன் மாயக் கொதித்தெழுந்த தீப்புகையா
னீலமலை யாயதே நேர்ந்து. (௮௯)

அங்கசவே ளாக மனல்படவங் கைலைக்கண்
பொங்குபுகை தீவிடம்போற் போர்த்திடமால்—பங்கயன்முற்
றேவரயர் வெய்தந்தி சித்தசன்பா டாயினனென்
றேவருமே வச்சொல்வா னீது. (௯௦)

உன்னுணர்வின் மிக்கீ ருமக்கிதுசொல் வேனிணறையான்
றுன்னுதற்கட் டமதனைச் சுட்டதன் று—முன்னவனை
யெய்வனென வன்னு னியைதுணிவிற் கூறிவந்த
செய்கையே சுட்டவம்மா சேர்ந்து. (௯௧)

ஆண்டகையா மெங்கோனை யங்கரதி தன்கணவன்
மாண்ட வியுனாடி வயிறலைத்து—வேண்ட
மருவாளி யானை மழுவாளி நேர்ந்து
தருவா னருளினென்றான் றான். (௯௨)

திருநக்தி தேவரின்ன செப்பவன்னார் கேளாப்
பொருவி லருனோக்கிப் போற்றி—மருவினர்காண்,
சொல்லா ரணமுணரான் றென்மைநிலை போலிருந்தா
னெல்லாரு மேத்த வினிது.

(௬௩)

போது மலர் தூய்ப் பொடியாம் வரற்கிரங்கி
மாது வயிறிலேத்து வன்சுழல்கான்—மோதக்
கொழுக்கொம் பொடிபூங் கொடிபோல் விழுந்தே
யழுகின் றனள்புலம்பி யாங்கு.

(௬௪)

என்னபவஞ் செய்தனனோ வின்னலெவர்க் காற்றினனோ
முன்னேவினே தான்குழந்து மூண்டதுவோ—வின்னபரி
சென்றறியே நென்கணவா வென்செய்கே னின்னொடியான்
பொன்றிலனே யன்றிலினம் போல்.

(௬௫)

புன்முறுவல் கொண்முகமும் பொன்மலைநேர் திண்புயமு
முன்மணியா ரந்துயலு மொண்மார்பு—மன்முதல்வ
னென்றுனா தேற்றெறிந்த வேர்வடிவு மென்கணவா
வென்றுநான் காண்பே னினி.

(௬௬)

ஐயம்பாற் புண்பட் டழுங்கயன்முற் றேவரெலாம்
பொய்யன்பு காட்டிப் புரவலின்—செய்யகழை
வில்லாமற் கொன்றார் விளம்பிஹைபா லேவிநினைக்
கொல்லாமற் கொன்றார் குறித்து.

(௬௭)

ஐங்கணைகட் காற்றா தலமந் தயர்ந்துழலும்
பங்கடன்மால் வான்கோ பதிமுதலாம்—புங்கவர்போ
லுண்ணினாவார்க் கின்ப முவந்தளிக்கு மீசனையு
மெண்ணினவா ரிக்குவில்லோ யிங்கு.

(௬௮)

தீபத்தில் வீழ்பதங்கந் தீந்ததுபோற் செங்கழையாஞ்
சாபத்தி லைவகைய சாயகங்கோத்—தாபத்தான்
யின்கணவா விட்டவான் மேல்விடுத்தே நீராறு
யென்கணவா வென்செய்கேன் யான்.

(௬௯)

செந்தழவி னீரூந் திருமகனின் போலாது
கொந்தழவில் வீழ்பூங் கொடிபோன்று—வெந்துயர
மார்கின்றே னார்கின்றே னந்தோரின் பால்வந்து
சொர்கின்றே நென்றினந்தா டித்து.

(௭௦)

காமதகணப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௩௮௩.

மோன நீங்கு படலம்.

இவ்வா நிரதி யிரங்குவெங்கோ னெண்ணோகத்
தவ்வா றணமதனீ ருனதுகண்—டெவ்வா
நினித்துயர்மா னீங்குவதென் றேங்கியயர் வற்றார்
தனித்துயர்மா லாதியும்பர் தாம். (க)

மெய்யார் மணிமிடற்றோன் மாதை மணந்தருள்வா
னையார் பகழியனை யங்குவிட்டோ—மெய்யா
வவன்மடிந்தான் முன்போ லரன்யோ கிருந்தா
னெவன்புரிவோ மென்றுழல்வா ரிங்கு. (உ)

வேத்திரத்தா னந்தி விலக்குமுன்றி னின்றறைநந்
தோத்திரத்தாற் றீர்க்குமிறை துன்பெனவெண்—ணைத்திரத்தான்
முன்னனை காத்தோன் முதற்றேவ ரெல்லாந்தா
யன்னனை யேத்துவா ராங்கு. (ங)

வண்டோட் டிதழியணி மார்பவடி யார்துயரங்
கண்டோட்டு மின்பக் கருணைவைப் ப—வெண்டோட்டுக
காதரா வித்துவொடு காதரா வேணிக்கங்
காதரா காவாய் கனிந்து. (ச)

அடியில் விழுமதியை யஞ்சவெனக் கங்கை
முடியி லணிகருணை பூர்த்தி—படியினினைத்
தஞ்சமெனச் சார்த்தோத் தனயருக்குத் தாதையன்றி
யஞ்சவகை யுண்டோ வுரை. (ஞ)

எல்லா மறிந்து மிறைபு மறியான்போல்
வல்லானீ மோன வடிவுற்றல்—வில்லாரும்
புதரவார் வில்லிற் புரம்பொடித்த புண்ணியனை
யாதரவா ரெங்கட் கறை (ஈ)

கெட தித்துவரு நஞ்சங் குடுத்தெம் முயிரைக்
கதித்துவரு வண்ணமன்ற காத்தோய்—விதித்துவரு
வன்மாவைக் கொன்றன் வகைபோ லிதற்றூ
பன்மாவைக் கொன்றான் பரிந்து. (ஊ)

என்றயன்மா லாதி யிமையோ ரழலாரசகி
ஞென்றமனங் கண்ணீ ருகத்துதிப்ப—வன்றிறலார்
தந்தியுரி போர்த்தோன் நயைகூர்ந் தகத்தின் க
ணத்தினை யெண்ணினு னன்கு (அ)

தேனோ ரிதழியனருட் செத்தா மரைவணங்கி
யானோர் முகத்தா னணுக்கணிற்—வானோரை
நம்முன் கொணர்தியென்ற னந்தியடி தாழ்த்தன்னு
னம்முன் கடையனைந்தா னுங்கு. (ஐ)

அங்க ணடைந்த வருணந்தி தேவன்றும்
செங்கண்மா லாதியீர் தீர்த்தகின்ன—ஹங்கணன்பா
லம்மினீர் வேணி யன்ற னழைக்கின்றன்
வம்மினீர் ரென்றன் மகிழ்ந்து.

(க௦)

அன்னவுரை கேட்டளவி லானந்த முற்றயின்மான்
முன்னமா ரெல்லா முனைவன்றன—சந்திதியிற்
பந்தியினங் கைகூப்பிப் பண்பினுற வங்கவரை
நந்தியங்கோன் கொண்டெய்ததா னன்கு.

(க௧)

கண்டங் கரியவனைக் கண்டளவிற்பேரன்பு
கொண்டங் கரியவன்முற் கோதலத்தோர்—பண்டங்
கினிய துதிக னெடுத்துரைத்தா ருள்ளங்
கனிய வரனா கனிகது.

(க௨)

வணங்கு மிமையோரை மாதேவ னோக்கி
யுணங்குநெஞ்சிர் நும்விருப்பு முற்ற—வணங்குமென்னென்
ருரருளிற் கேட்பவெஞ்சு ராற்றுமிடர் ின்னையன்றி
யாரருளிற் நீர்ப்பா ரெமக்கு.

(க௩)

ஆயகொடுஞ் சூரன்ற ஞருயிரை நீக்கவொரு
சேயருள்வான் மன்னிமயஞ் சேர்ந்துநின்றே --டோயும்
வணம்புரிவி னோற்கு மடவரலே மேவி
மணம்புரிதல் வேண்டு மகிழ்ந்து.

(க௪)

என்றமார் கூறி யிறைஞ்சமின்னை நம்பொருட்டு
மன்றலயார் தும்வருத்த யாய்ததருள்வ—நன்றிங்
கினியா வருமே யினிதேகு கென்றன்
றனியா மலைவில்லி தான்.

(க௫)

பொருகரவம் புண்டோன் புகலவிது தாழ்த்திறைஞ்சிச்
செங்கரவம் பொருகக்கட் சீராலும்—பங்கயனும்
தாருவின்ன னுற்றருந் தாமமெனத் தாழருவி
மேருவின்ன னுற்றார் விழைந்து.

(க௬)

அஞ்ஞான் நிரதிபணித் தங்கசன்மேற் சூற்றமுண்டோ
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து மாதேவா—வய்ஞ்ஞான்
றனித்தருள்வான் றன்புணர்ப்பா லாவியிழந் தானை
யளித்தருள்வா யென்ற ளழுது.

(க௭)

இமயத் திறைபெற்ற வேந்திழையை யந்தச்
சிமயத்தில் வந்துமணைஞ் செய்யு—மமயத்தி
னின்கேள் வனையு ினக்களிப்போம் போதியென்ற
னின்கே ளிலாத விறை.

(க௮)

அணங்கிற் சிறந்தரதி யன்பிற் பரணை
வணங்கிவிடை பெற்று மணியின்—வணங்கினரும்
பொன்னு ரிமயப் பொருப்பின்கட் சென்றரணை
யுன்னு விருந்தா ளுள்தது. (கக)

பயமென் மொழியான் பனிவரையின் மேவ
வயர்வுற் றழுங்கு மீரர்—துயரம்
தண்ப்பவுமுட் காற்புரம்பெவல் சம்புவுமை மாதை
மண்ப்பவுமுட் கொண்டான் மகிழ்ந்து. (௨௦)

அங்கண் சனகன்முன் னத்தணரை நோக்கிகீர்
துங்கமுறு மோனநிலை சொல்வரையன்—நிங்கியாங்
காட்டியவா வந்நிலையிற் காட்சியுற நின்மினென்றான்
கோட்டியவிற் குன்றுடைய கோ. (௨௧)

அந்நால் வருமரணை யன்பிற் றுதித்தலுமே
மின்னால் சடைமுடியோன் மேவுநிட்டை—தன்னுனீர்
மேற்றிகழு மெம்பதமே மேவுவீ ரென்றருளிற்
சாற்றியுப்தா னன்னவரைத் தான். (௨௨)

மோன நீங்கு படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௬௦௭.

தவநிகாண் படலம்.

முனிவரரங் கேகுதலு மூவா முதல்வன்
பனிவரையி—னோற்கும் பரையின்—றனியன்புங்
காதலுமே யார்க்குமுறக் காட்டிநிவான் சோதனையிற்
போதலுமேற் கொண்டான் புரிந்து. (க)

துவருடைய னஞ்சிசையன் றானீற்று மெய்ய
னவீர்நூலன் குண்டிகைசே ரத்தன்—கவிகையனீள்
கோலன் மறைமுதியோர் கோலங் கொடுபோனான்
சேலனுமை நோற்குஞ் சிலம்பு. (௨)

தாய்தவஞ்செய் சாலை தனநடையிற் சாரவன்னன்
வேய்புரைதோட் காவனல்லார் மேவருமீவ்—வாய்முதியீர்
வந்தா நென்னென்றார் மாதுதவ நாடிவந்தே
நந்தவா வேரெடென்று னன்கு. (௩)

அதுகேட் டினிசென் றணங்கினிடஞ் சில்லோர்
முதமறையோன் றன்மை மொழிய—விதுமுகத்தா
ளொன்றமுதி யோராயி னுய்க்குதிநிங் கென்னவுய்த்தார்
துன்றமுதி னல்லார் தொழுது.

(ச)

எய்துமிவ ரெந்தைக் கினியா ரென்வன்பின்
மைதிகழ்சேற் கண்ணி வணங்கவந்த—வைதிகர்க்கு
மெய்த்துணைவ் யாய விசயைதவி சிட்டானோற்
றெய்த்துணைவில் லீகசநின்ற னேய்தது.

(சு)

அங்கமர்ந்தார் வகதோ டயனின் றவட்பாரா
வங்கமெலி வெய்த வருந்தவநீ—யங்கட்
புலகுதி யொன்றப் புரிவதெதற் கென்ற
னிலகுதி யானோ னினேந்த.

(சு)

அதுதியந்த மில்லா னறையமலை மான்விசயை
மாதின் முககோக்கி மற்றவற்குக்—கோதில்
விடைதருக வென்ன விழியா னவின்ற
ளிடையிலவன் சொல்வா ளெடுத்து.

(எ)

இன்பா ருயர்க்கருளு மீசன் மணம்புரித் து
மன்பா லிருத்தினன்கொள் வானெனவே—வன்பாற்
றகைசெய் தவமிழைத்தான் சங்கரிதா னென்ற
ணகைசெய் தருள்வா னயந்து.

(அ)

திவளுவ னோடயனுந் தேடரிய பெம்மா
னிவடவத்திற் கெய்திடினு மெய்து—மவனுவப்பின்
மன்னவளை மேவி வரையுமோ மாதறியா
தின்னதவஞ் செய்திட்டா ளிக்கு.

(சு)

இன்னலுற னோற்கு மிவட்கித் துணையரும்பே
றென்ன கிடைத்த லெளிதாமோ—நன்ன
ருடல்வருந்த நோற்றெ னுமைக்கித் தவந்தான்
விடல்கடனென் றுன்மறையோர் வேந்து.

(க)

இன்னமொழி கேட்டலுமே யெம்பிராற் கன்பரிவ
ரென்னவிருந் தேனறியே னென்றயர்வுற்—றன்னகத்திற்
சீற்றமுள நானீக்கிச் சிந்தை பொருதுசில
மாற்றமொழி கின்றனன்கள் மாத.

(கக)

அழிவிலனென் வேட்கைக் கருளிலனே லின்னக்
கழியவரு னோன்பிழைத்துக் காய—மழிவதன்றி
யித்தவம்வி டேன னினாமுதுமை யானவன்றாய்
பித்தனோ நீயென்றான் பெண்.

(கஉ)

அண்ட மனைத்து மளித்தா ளவைசொலமைக்
கண்ட மறைத்தோன் கருத்துளொன்று—கொண்டதன்மேன்
மாதூர் வெஃகும் வரனிலைமை யாய்ந்துசில
வோதுகின்றேன் கேட்டியென்ற னுற்று. (௧௩)

ஆடைபுன்றோ லாணஞ் சனியென் புகைபரியோர்
மாடுண் கலமோடு ழாழ்சிர மாடுமிடங்
காடுபடை பூதங் கமழ்சாந்த நீறுநீ
நீடு கடவுளுக்கா நன்கு. (௧௪)

தாய்தநீதை கேளுருவஞ் சார்குணமி லன்னவனுக்
கேய்வளமுண் டின்ன வெவையுமே—தூய்மையுற
நின்னவாக் கொள்ளவோ நீடுதவ மாற்றினைகொண்
மன்னன் மகளே மகிழ்ந்து. (௧௫)

புரமெரித்தோ னின்ன புகலவையை கேட்டுக்
கரமலராற் காதுபொசுதிக்கண்ணு—மரணம
மோதி யிரங்கி யுறுகினங்கொண் டேயுழந்தாள்
கோதில் வரைப்பூவ கொடி. (௧௬)

மன்னந் தண்கேட்டி மாதேவன் றன்னிடத்திற்
றன்னமுமன் டன்மனத்திற் சார்ந்ததிலை—மன்னுபுதர்
வேடனீள் புட்கவர்வான் மேவுமியல் போலுமே
வேடநீ கொண்ட விதம். (௧௭)

அன்பின்றித் தக்க னரனை யிழித்துநின்போல்
வன்பி னுரைத்ததுவு மற்றவன்பின்—தூன்பினனி
மாய்ந்ததுவுங் கேட்டிலையோ மாதே வனைபிழிந்தா
யாய்த்திலை யோமறைக ளாண்டு. (௧௮)

எல்லா மறைபு மியம்பியும்மச் சாற்புகில்லார்
பொல்லா வொழுக்கமே பூண்டுமலை—வில்லான்
றனையிழிந்து முன்மறையோர் தாம்பெற்ற சாப
நினையுமயக் காத்தோநேர் நின்று. (௧௯)

பறைமுறையே வேடமுற்று மாபதியை நிந்தித்
தறைபவருண் டோவுலகி லந்தோ—வறைநினைப்போ
நீய ரவுணர் திறத்து மிலையென்ற
நியரகத் தார்பைத் தொடி. (௨௦)

மின்புரையும் வேணி விமலனைநீ நிந்தித்த
வன்புரையெல் லானோக்கின் மன்னுயிர்க்க—ஊன்புடைமை
பூண்டகையிற் கொண்ட புகழ்ச்சியே யன்றிமுக்க
ணுண்டகையின் மாண்பறிகா ரார். (௨௧)

வேதன் முதலா விளம்பிமையோ ரேத்தவெல்லாம்
போதவளித் தாளிறைமை பூண்டருளு—நாதன்றா
னிச்சைவெறுப் பின்றி யியல்கருணை செய்திறங்காண்
கொச்சையவா நீயிகழ்ந்த கூற்று. (உஉ)

இன்னமறை யாதிசொலு மித்தகையான் றேர்த்தெளிவார்
மன்னிறையை யென்னுநின்பால் வாதிக்கிற்—பின்னகமாம்
பொய்ப்படிவத் தோடும் புறத்திலீ போதியென்றான்
மைப்படியுங் கண்ணுள் வலிந்து. (உ௩)

அங்களைசொற் கேளா வுணங்கேயிங் குன்றிறத்திற்
பொங்கருளிற் போந்தவெனைப் போதியென்றா—யிங்கு
வரைந்திடற்கொவ் வாத மறைச்சடங்கி னின்னை
வரைந்திடற்கா மென்றான் வரன். (உ௪)

மறைமுதல்வன் வாய்மலர்ந்த வாசகத்தைக் கேளா
விறைவிசெவி பொத்திடயர் வெய்தி—நிறைதுயரின்
நீங்கின் முதியன் செலான்செல்வன் யானெனவோர்
பாங்கி னடைந்தாள் பரை. (உ௫)

சென்றிமொ வெற்பினங்கை செய்கையுணர்ந் தெம்பெருமான்
றுன்றிமொர் வத்தொடும்பர் சூழுவெள்ளிக்—குன்றமதே
போன்றிலகு செங்கட் பொருமால் விடையின்மேற்
றேன்றியருள் வானமைமென் றோட்கு. (உ௬)

துாயவன்விண் மீத்தோன்றத் தோகைகண் ணெண்ணங்கி
நேயமொடு போற்றி நிமலந்நன்—மாயை
யறியே னினையிகழ்ந்தே னையபுல னில்லாச்
சிறியென் பொறுத்தியென்றா டேர்ந்து. (உ௭)

நன்னலங் காய்கே ணமதிடத்தன் பின்முனந்
சொன்னவெலா மீண்டுத் துதியெமக்கா—மந்நவையுந்
துய்யவா நோன்பாற் றுயருறே னுறாமணஞ்
செய்ய வருதுமென்றான் தே. (உ௮)

இங்கத்தன் கூறிமறைந் தேகுதலு முண்மகிழ்ச்சி
பொங்கத்தன் மன்னையுமை போற்றியங்கண்—டங்குநிலை
மல்வற் புறுதோண் மருவுபனி மால்வரையின்
செல்வற் குரைத்தார் சிலர். (உ௯)

வள்ளலெங்கோ மானங்கு வந்தருளிச் செய்கையுணர்ந்
துன்னவயர் வெல்லா மொழிந்திமவான்—கள்ளமரை
யன்னகர மாதுமையை யார்வமுறப் பல்வளங்கூர்
தன்னகரக் கொண்டிய்த்தான் ருன்.

(௩௦)

தவங்காண் பீடலம் முற்றும்.

ஆதிருவெண்பா கூருள

மணம்பேசு படலம்.

பொன்னசல மாது புரிதவங்கண் டெம்பெருமா
னின்னருள்செய் தங்கயிலைக் கேகியபி—னுன்னமதின்
முன்னினு னேழ்மா முனிவரையு மன்னவர்தா
மன்னினு ரச்சமொடு வந்து.

(௧)

ஆதி பகவ னடிதாழ்ந் தெழுமுனிவர்
போதி லயன்மால் புரந்தரன்முன்—னோதிமையோ
ரேவலிடு மென்றென் றெதிர்நோக்க நின்னையெம்மைத்
தேவ நினைந்தையற்றோர் தீது.

(௨)

இருடிகன்பல் லாதேத்தி யெம்மையுன்ன லென்கொ
லிருடியங்குங் கண்ட வியம்பி—யருடியென
வம்முனிவர் சொற்கேட் டறைகின்ற னன்புடையார்
தம்முனிவர் சேவுகைக்குஞ் சம்பு.

(௩)

இமவா னிடமேகி யேயெமக்கிவ் வைக
றமவான் குழலியுமை தன்னை—யமர்வதுவை
யம்மி னுதவுவா னன்பின் வினவிலல்லே
வம்மினென்ற னம்முன் மகிழ்ந்து.

(௪)

நாதனுரை கேளா நலதெனவே தாழ்ந்தேகிப்
போத முனிவோர் பொருப்பியை—மீ திறைமு
னண்ணவன்னு னில்லோ டடைவினெதிர் கொண்டிறைஞ்சி
யெண்ணமுற வர்ச்சித்தா னேய்ந்து.

(௫)

ஒப்பருதுந் தாளின் டிறையவிம யம்மேருச்
செப்பருமா வெற்பினுமே சீர்த்ததன்றே—வெப்பமிகத்
துன்பாவ முற்றுந் தொணந்தனவே மாதவத்தி
ரென்பானீர் வந்ததென்கொ லின்று.

(௬)

அதுகேட் டிறைவ வகிலநல்கு மாண்த
வதுவைபுரி வானினைந்து மத்த—விதுமுடியா
னுன்னோ ரைப்பதற்கே யுய்த்தா னெமையென்றார்
பொன்னோடொப் பென்பார் புரிந்தா.

(௭)

நன்னியமங் கொண்முனிவீர் நாடு முயிர்க்குயிராய்
மன்னிறைவ ஞர்க்கு மணமுறையிற்—கன்னி
யுமையணங்கு தன்னே யுவந்தளிப்பே னென்றா
னிமைய வரைமே விறை.

(௮)

மேனையோர்,வார்த்தைசொல்வண் மேனாள் விதியின்சேய்
தானையோர் மாதநல்கித் தந்தனன்பி—னேனையோர்
தாநகைக்க வன்னாள் றிலைதுமித்தா னென்பரது
மேனகைக்க வுள்ளஞ்சு மே.

(௯)

என்றமொழி கேளா வெழுமுனிவ ரீர்வனெந்ந்
சொன்றமொழி வாரிறையோ னுற்றசெய—னன்றுநீ
தேர்ந்திலையாற் றக்கனிகழ் தீவினையாற் சென்னிகொண்டான்
பேர்ந்திலையால் வேறு பிழை.

(௧௦)

அன்பர்க் கருள்வதூஉ மன்பின்றித் தீயசெயும்
வன்பர்க்குத் தண்டம் வழங்குவதூஉ—மன்செய்கை
முந்தை விதியின் முறைபிறழான் வேறுநீ
சிந்தைசெயே லென்றார் தெரிந்து.

(௧௧)

முனிவோர் மொழிகேட்டு முன்னிமவான் வாய்மை
யெனலோடு மேனமன மேங்கிச்—சினவிடையோன்
செய்கையுண ராதுரைத்தேன் றேவர் பொறுக்கவென்றாள்
கைகுவித்து நெஞ்சங் கனிந்து.

(௧௨)

தாழ்ந்தின்ன மேனசொலத் தாபதர்க ளன்னவன்பா
லாழ்ந்தவன்பி னோடே யருள்செயவின்—போழ்ந்தமலை
காவலன்மின் மாற்றங் கருதன்மின் றேவைமண
மேவவரச் சொன்மினென்றான் வேட்டு.

(௧௩)

கனமகிழ்வி னுரிமயக் காவலன்சொற் கேளா
மனமகிழ்வி னோடுமுவர் வாழ்த்தி—யன்கமுறு
மங்கையிலை மேவி யவன்றா டொழுதிறையை
யிங்கிதுகே னென்றா ரினிது.

(௧௪)

மணவினையின் மன்னிசைவு மாற்றமுரை செய்யத்
தணவிலருள் செய்து தனியெண்—குணவிறையோன்
பொன்னார் சடைமுனிவிர் போகுதிர்நீ ரென்னத்தாழ்ந்
தன்னார் பதஞ்சென்ற ராங்கு.

(கடு)

மணம் பேசுபீடலம் முற்றும்.

ஆதிருவெண்பா சுரு:

வரைபுவண படலம்.

கன்னியுமை மாதுதவங் கண்டிறைவ னின்னையா
மன்னி மணத்துமென்ற மாற்றமொடு—நன்னியம்
விண்முநிவர்க் கொண்டிவியை விட்ட தூஉம் வேந்துநினைந்
துண்மகிழ்வு கொண்டா னுகந்து.

(க)

ஆருயிரெல் லாங்கலந்த வத்தருக்குத் தன்மகளை
வாரமணஞ் செய்திறத்தின் மாண்புமதித்—தேரமரர்
கம்மியனை யுன்னவன்னான் கைதொழுது செய்பணியா
தம்மநவில் கென்ற னனைந்து.

(உ)

என்னையா எத்தருக்கி யான்றவஞ்சாற் பெற்றவன்னை
தன்னையளிப் பேனித் தனிவரைக்கண்—முன்னைக்
கடிநகர மெல்லாங் கவின்கிறப்ப நன்னூற்
படிபுனைதி யென்றான் பரிந்து.

(ங)

மன்னனுரை கேளா மகிழ்கொண்டு தேவதச்சன்
பொன்னகரம் பொற்பிற் புகர்க்கா—மென்னவற்றுக்
காண்போர் நவில்க் கவின்குடிக்கொண் டோங்குவே
மாண்போர் நகர்புனைவான் வாய்த்து

(ச)

வானிலைகொள் கோபுரமு மன்றமொடு குளிகையு
மாநிலைசெய் தேர்நிழ்ந்து மண்டபமு—மானபல
ஆடுமலர்ப் பந்தரவை யுன்ன வணந்தோறு
பீடுபெறச் செய்தான் பெரிது.

(ரு)

கதலிகைநீள் கேதனங்கள் காவணமேற் றந்து
ளிதமணிசெய் கம்பலமாங் கிட்டற்—புதமன்
னிரைத்தோயில் வாழைகந்தி நீள்குலையி னாட்டி
விரைத்தோ ரணம்புனைந்தான் விண்.

(சு)

பொன்னகர மேயவரும் புட்பகவி மானத்தோன்
றன்னகர மேயவருந் தாங்கணுறி—னிந்நகர
மன்னகர மென்ன வழுத்தவனைந் தானிமவா
னன்னகரந் தன்னை நயந்து.

(௭)

ஒரயுத யோசனையி லொண்புரிசை செய்ததனுட்
கூரெழில்கொள், கோயில் சூழிற்றிமலர்—நீர
கரநான் குடையான் கயிலை யெனக்கோ
புரநான் கமைத்தான் புரிந்து.

(௮)

அன்னதனாப் பண்வதுவை யாற்றுமணிச் சாலையொன்று
பொன்னதனான் மேவப் புரிந்ததன்க—ணன்ன னுஞ்சந்
தாதி விரைநீ ரணநீலிப் பன்மலர் தூ
யாதனமிட் டானமாரந் காங்கு.

(௯)

போதிலய னாணப் புகரி னவமணியில்
வேதிகைவெவ் வேறு விதித்தனன்பின்—கோதிலெழிற்
கண்ணடிகளாதி கவின்கொள்வ தூக்கினான்
விண்ணவர்கண் கொள்ள விருந்து.

(௧௦)

வானோர் முனிவர் மருவுந் திருவன்ன
ருனோ ருருவி னுஞ்ற்றியே—தேனோர்பூந்
தார்கவரி யேர்வீணை சாங்கிப் பணிசெய்வார்
நேர்தரவே வைத்தா னிரைத்து.

(௧௧)

அமரவேற் கண்கை யபி நயங்கள் காட்ட
வமரமட வாரினமைத் தன்னா—ரமரவே
தண்ணுமைமுன் னற்கருவி தாங்கவெண்ணிப் பாலையார்க்குந்
கண்ணுவகை கண்டான் களித்து.

(௧௨)

பரிசா தகமன்னம் பஞ்சவன்னக் கிள்ளை
பரிசார் கரிமுதல பல்ல—பரிசாப்
பணியின் றிறங்காண் பவர்கண் கவர
மணியின் வுனைந்தான் மயன்.

(௧௩)

அரியிந் திரனாதி யார்க்கு மரிதா
யரியிந் திரநீலத் தாரு—மரியிணையான்
நேவ மிலாவெம் மிறைவ னிறைவியொடு
மேவ விதித்தான் வியத்து.

(௧௪)

மன்குண்டம் வேதி வகைமண் டலம்வகுத்துப்
பன்பண்டம் வேள்விசெய் பாற்படுத்தி—யுன்கடவு
ளெண்மங் கலமு மிருத்தியெண்ணின் மண்டபங்கண்
மண்மணியிற் கண்டான் மருங்கு.

(௧௫)

காவி மலருங் கயமுற் பலவோ

மாவியலார் பூம்பொய்கை வாவினொடு—மேவு
மரகதயின் னூர்பளிங்கு வைரமணிப் பொன்னுல்
வரமன் நடம்வகுத்தான் மன்.

(௧௬)

கிற்பகஞ்சந் தாரங் கதலிகந்தி மாவருக்கை

பொற்பமரும் புண்ணமுதற் பொன்மணியா—வற்புனைமைத்
தன்னவைக ணற்பலன்க ளங்குத் தரச்செய்தான்
நின்னவைமுன் னிற்கு மயன்.

(௧௭)

இவ்வண்ண மெண்ணிலவே யெண்ணருஞ்சீர் நண்ணுமய
னவ்வண்ண லுங்கண் டதிசயிப்பச்—செவ்விதினு
ளுன்னி யமைத்தவெலா மொவ்வொன்றுங் கண்டெவந்தான்
மன்னிமய மால்வரையின் மன்.

(௧௮)

செந்திருமால் பங்கயன்முற் நேவர் தொகுதியகல்
பந்த முனிவோர் பகுதியொடு—முந்துமவர்
மாதரையு மாது மணங்காணப் போந்திடவே
நூதரையங் கங்குமுய்த்தான் சூழ்ந்து.

(௧௯)

ஒற்றருரை கேளா வுணத்தோ னுதியும்பர்
நற்றவரெல் லாங்கயிலை நாயகற்றழ்—வுற்றுக்
கருதுமென்றார் குடுமத்தக் கண்ணுதலோ னோடு
வருதுமென்றா ருள்ள மகிழ்ந்து.

(௨௦)

கொற்றவைமுன் னைக் குழியுமமா காளிகளுஞ்
சுற்று மெழுந்தியுஞ் தொல்லிமய—முற்றுமையை
மன்னினார் மாவாணி மன்னுசசி யாமுனிவர்
பன்னியரும் வந்தார் பரிந்து.

(௨௧)

மலைமகண்மெய் நோன்பின் வருமெலிவு தோற்றா
தலைமகளு மாரணநூ லாய்ந்த—கலைமகளும்
பாதாதி கேசமுற்றும் பல்பணிகள் பூட்டிமுன்போ
லோதாதி யைமறைத்தா ருற்று.

(௨௨)

சூழ்தருமா மேருமுதற் சுற்றமுமேழ் மாக்கடலும்
வீழ்தருபைக் காசுரக வேந்தருமா—காழ்மத்தத்
மாதிரத்த யானைகளும் மன்பிறவும் வந்தனவே
யாதரத்தி னோடே யவண்.

(௨௩)

இக்காலை தன்னி விமகிரியான் கோமானுந்
தக்கார்க ளாய தமரோடு—மிக்கான
வெள்ளிவரை.மேவ வியனத்தி கொண்டுப்ப
வெள்ளியன்றா டாழ்ந்துரைப்பா னென்று.

(௨௪)

வீருகணித நூலோர் வருத்தமுகூர்த் தஞ்சீர்
தருபங் குனியிற் றனியுத்—தரநாளிற்
கோட்டிடமே வந்தென் குலமகளை யண்ணனி
வேட்டிடவே வேண்டுமென்றான் வேந்து. (௨௫)

அருளுருவ னோக்கி யரசையின்னே யாங்கர்
மருகணங்கள் சூழ வரைமேல்—வருதுமுனம்
போதிநீ யென்றலொடும் பொற்றா னினைபோற்றி
யோதிமயஞ் சென்ற னுவந்து. (௨௬)

வரைபுனை படலம் முற்றும்.

ஆ திருநெல்வண்பா ௬௪௮.

கணங்கள் செல் படலம்.

அன்னபோ தங்கயில யத்தனந்தி யண்ணலைக்கடய்
நன்னர் மணக்கோல நாடவே—யுன்னு
முருத்திரர்கண் மாலயன்மு னும்பர்த் தருதி
யருத்தியுட னென்றிசைத்தா னங்கு. (௧)

துன்பின் பிலானீது சொல்லநந்தி தேவனன்னு
ரன்பின் மணத்தெய்த வங்குனிநு—னுன்பினிதோர்ந்
தாய்ந்தார் மணஞ்செ யருள்போற்றிப் பத்திமகிழ்
வாய்ந்தார் கயிலைபடர் வார். (௨)

ஆடியறிக் கட்பாலத் தையான னன்முதலாஞ்
சாடியல்பிற் றேர்ந்த சுகத்திரமாங்—கோடி
யருத்திரிமா சூலத்த ரோடொளிர்கா லாக்கி
யருத்திரனங் குற்ற னுவந்து (௩)

கொழுவடவை சூறை சூலையுயிர் வர்க்க
முழுதுஞ் சுழல வுயிர்ப்போ—னெழுபத்
திருகோடி பாரிடங்க ணீண்டிடக்கூர் மாண்ட,
னருகோடி வந்தா னவண். (௪)

பாதலத்து வாழ்பவர்கட் பாலர் பெரியர்பல்
கோதினிறத் தார்சோடி கோடிய—ரேதயிலர்
நாட வருத்திரரா நற்கணத்தோர் கூட்டமோ
டாடகே சன்வந்தா னங்கு. (௫)

பன்னுந் தொகைநூறு பத்தா யிரகோடி
யென்னுமெழும் சாரதர்க ளீண்டியயன்—முன்னுபல
பத்திரனு மஞ்சப் புடிசரப மாம்வீர
பத்திரனங் குற்றான் பரிந்து.

(சு)

ஓர்தருமா வண்டமெலந் மோர்நொடியிற் பந்தெனக்கொள்
கூர்திண் குறட்படைகள் கோடிநூ — றூர்தாமெய்ச்
செய்யன் கரியனொடு சேர்ந்தளித்த செண்டுறுகை
யைய னடைந்தா னவண்.

(எ)

சாலமலர் மன்றியங்கத் தந்தையரு ளாலவன்றன்
பாலமதிற் றேன்றிப் பகரரிய—வாலறிவு
பண்பி னுணர்த்தும் பதினே ருருத்திரர்க
ளொண்பிறக வுற்ற ருகத்து

(சு)

வன்பி னுருத்திரரா மாகணமல் லாதேனை
மன்புவனங் கண்டங்கு மன்னிமன்பா—லன்புரம்வைத்
திட்ட வருத்திரர்க ளேற்றநெறி சேர்புத்தி
யட்டகமு தல்வருற்ற ரங்கு.

(சு)

மண்ணாறு வாரிமுற்று மன்றுகளி னெற்றுர்கு
மெண்ணாறு கோடி யெனுங்கணங்கன்—விண்ணாறு
தீர்த்த முடிவைத்துத் திகழ்பவர்முன் னுகவட்ட
மூர்த்திகளங் குற்றார் முனம்

(கௌ)

இகனாறு செய்கீறே டெண்மணிகொண் மெய்யர்
புகனாறு கோடியாம் பூதத்—தொகையோடு
விண்டோ தரனா மேவத் துதித்தெறுழ்கொள்
குண்டோ தரன்படர்தான் குன்று.

(கக)

ஓரவெண்ணி லண்ட முயிர்த்தொகையெல் லாமழித்துத்
தீரமுன்போ லாக்குந் திறலுள்ள—சாரதர்கள்
கொன்னன்கு நூற்றிரண்டு கோடியர்தம் மோடுகண்ட
கன்னன் பினுகிவந்தான் காண்.

(கஉ)

ஆட்சிபெறு மானனங்க ளாயிரநீ ராயிரங்கைக்
காட்சிபெறுஞ் செய்ய கவின்மேனி—நீட்சியினர்
பானுகம்ப னூற்றைம் பதுகோடி யோர்குழப்
பானுகம்பன் சென்றனனப் பால்.

(கங)

நீத்தம் புகழ்மதித்தே தற்போதங் கொள்கடவு
ளத்தகே சந்தலையோ டாயுதமும்—பற்றியே
பங்கமில்சீர் மன்கணங்கள் பங்கோடி யோர்மேவச்
சங்குகன்னன் வந்தனனோர் சார்.

(கச)

காளகண்டன் நண்டி சுரன்விச் சுவமாலி
நீளமர்செய் தீரமுள நீலனுமே—யாளிமொயம்பின்
வானையடு சேகரத்த வன்பூத ராயகடற்
முனையொடு சார்ந்தனரோர் சார்

கார்நிறங்கொள் காலனையே காய்ந்திடுமா சரதர்கள்
கூர்நூற்று முப்பது கோடியோர்—சார்தரவே
தற்பரன்ற னேத்துமீ சான நெழிற்கயிலை
வெற்பகத்தில் வந்தான் விழைந்து.

(௧௬)

போதிலயன் மாண்கவான் புங்கவர்தி சாபால
ரோதிரவி யாலோன்மீ நெண்கோளேழ்—மாதர்கள்
மாவசுக்கள் வேறுள்ளார் மாமுனிவர் விஞ்சையர்க
ளேவருமங் குற்றா ரினிது.

(௧௭)

தூயமறை யாகமங்கள் சொல்லரிய மந்திரங்கண்
மேயபல பூதங்கண் மேவுலக—மாயநகர்
காலமொடு மேனைக் கரைபொருளால் லாங்கடவுட்
கோலமெய்தி வந்தனவக் குன்று.

(௧௮)

இத்திறத்திற் கைலையின்கண் யாவரும்யா வும்வந்த
வத்திறத்தை நோக்கு மருணந்தி—முத்திறத்தார்
தம்மு னிறைஞ்சியன்னார் தன்மைசொல வன்னவரை
நம்முன் கொணர்கென்ற னன்கு.

(௧௯)

நந்திகடை வாயடைந்து நண்ணு முருத்திரர்மா
லிந்திரன்வா னோமுனிவ ரேவரைபு—மந்தி
நிறத்தா னரியணையி னேரார் திருமு
னுறத்தான் விடுத்த னுகந்து.

(௨௦)

அன்னார் நெருங்குற் றரியணைமேல் வீற்றிருக்கு
மொன்னார் புரம்பெல் லொருவனைக்கண்—டுனாந்
தொடர்ந்தவன்பி னீண்டித் துதிகளெடுத்தோதி
யடர்ந்தணுகி னுரிமையா ரங்கு.

(௨௧)

மேவு முருத்திரரை மேவரிய பல்கணத்தைத்
தேவர் முனிவரைத் சேர்ந்தினரென்—னாவிசையா
நன்றேய் விரற்கட்டி நாயகர்க்குக் காட்டியே
நின்றேத் தினனந்தி நேர்.

(௨௨)

கூரனலி னுமத்தோன் கூர்மாண்ட னுடகத்தோன்
வீரபத்தி ரன்முதலா மேவுருதார்—பாரிடத்த
ரேவருநின் தேத்தினு ரெம்பெருமான் பான்மிடைந்தே
யோவருமன் புற்றசின்தை யோடு.

(௨௩)

அப்போ தயன்ற னானணிவா னுன்னியே
யொப்போ ஐருமுடிமு னெண்கலங்கள்—செப்போர்
கனகமணிப் பீடிகையிற் கையிற் கொடுபோந்
தனகனெதிர் வைத்தறைவா னாய்ந்து.

(உசு)

அரவடியே முய்யமண் மாற்ற நினைந்தாய்
பரவுநின்மேற் பூண்டமணிப் பார்தன்—விரவும்
பூணியெலா மாற்றிப் பசும்பொற் பணிக
ளணிகென் றறைந்தா னயன்.

(உரு)

முற்பணியெ லாமையன் முன்னுதிரு வுள்ளமுன்னப்
பொற்பணியா மேவிப் பொலிந்தனவோ—ரற்புதமோ
வோலமிட் டும்ப ருணங்குநிலை யோர்ந்துகட
லாலமமு தாக்கொள் ளரற்கு.

(உசு)

போற்றே வருமற் புதமடைந்து கைகொழுவே
கீற்றேய் மதிதுதல்பாற் கிட்டுவா—னேற்றினு
னுன்னித் தலைவற் குணர்த்தி யெழுகின்றான்
மன்னிப் படர மகிழ்ந்து.

(உஎ)

கணங்கள் செல்படலம் முற்றும்.

ஆ திருவெண்பா ௭௦௫.

திருக்கல்யாணப் படலம்.

நந்திசெல முன்னேத்தி நாரதர்முன் னேர்பாடப்
புந்தி மகிழ்ந்தமரர் போற்றவா—விந்தவடி
சால்புடைய குண்டோ தரன்றோண் மிசைவைத்து
மால்விடையி லேறினான் மன்.

(க)

சின்மயமா மால்விடைமேற் றேவாதி சேவனுற
மன்புடைநின் றாரன்றி மற்றவரு—மன்பிடுனெடு
கண்டுதுணைக் கண்களிப்பக் கார்க்கடலி னூர்ப்புமிக
வண்டுதிக னேத்தினர்முன் வந்து

(உ)

ஐந்தூற் றெழுகோடி யாம்பூதத் தானையொடு
மன்னுற் றெழும்பின் வந்திறைஞ்சிக்—கெரன்னேற்றின்
முன்போ யினன்மா முகத்தவணன் சாயவன்று
கன்போர் விளைத்திட்ட மன்.

காய்கதிரோன் சோமன் கவிகையுங்கால் சீகரமும்
பாய்திரைமன் சாந்தாற்றி பண்ணுவர்கோன்—றாய்மைமென்கால்
செய்வட் டமுமெடுத்தே தேவன் புடைசென்ற
ருய்வகையி னுண்மை யுணர்ந்து. (ச)

பேரி குடமுழாப் பீலிபம்பை சாடியுடைப்
பேரியத டாரிமுதற் பேசுபல—பேரியழை
பாரிடத்தோர் பாணிகொடு பண்போ டியம்பினர்விண்
பாரிடத்தோர் கேட்டுமருள் பாக்கு. (இ)

முன்னோன்ற நேவலினான் மொயம்பா ருருத்திரர்மா
மன்னோ டயனமரர் மாமுனிவ—ரின்னோர்
விரிதேர் விமானமா வீழுதலாந் தத்தம்
பரிமே லிவர்ந்தார் பரிந்து. (ஈ)

தீன்பணிக ளாற்றுந் தலைவருமா பூதருமே
மன்பணிசெ யேனைய மன்கணமு—மன்பருளந்
தாவு கயிலை தணந்தே கினனுலக
மேவு மிமயவரை மேல். (எ)

வார்முரசு மாதிரி வரம்பி லியமுழக்கு
மூர்படையி னூர்ப்புமண்ட ரோதைபுமே—யார்கலியின்
மன்னவா னங்கனுறு மன்கிளைஞ ரோடெதிர்போய்
மின்னகர்க்குக் கொண்டிணைந்தான் வேந்து. (அ)

மின்னகரின் வீதிதொறு மேவு விழாவயரப்
பொன்னனையா ரஞ்சலித்துப் போற்றியே—மன்னான்ற
னற்புதமா மாவுருக்கண் டன்பினிற்றூழ்ந் தாயையெனு
நற்புணரி யுட்படிந்தார் நன்கு. (ஆ)

மின்னா மாதிரி மிளிர்கலனும் பூந்தொடையும்
பொன்னார் திருநெருவைப் பொத்தியதா—லன்னான்
கழிநலமெல் லாமுற்றக் காண்கிலே மென்பார்
செழிநலமுற் றாரிற் சிலர். (இ)

மால்விடைமே லேறிவரும் வளனலுக்கு நீதியோ
கோல்வளையார் தானைகலன் கோடலென்பார்—சால்வளையார்
கோற்கண் கொலையின் று கூடருளின் கொள்கைகற்குந்
சேற்கண் மடவார் சிலர். (ஈ)

தவளமதி குடிவந்து தானைகலன் கொண்டு
முவகையின்றி நாணுடனெம் முன்னங்—கவர்கன்வன்
முத்தனோ மூவா முதல்வனோ முற்றும்வல்ல
சித்தனோ வென்பார் சிலர். (உ)

க1 னையின் மேலமர்ந்த காளையித்தக் கோலமொடு
நாளே வருணானோ நம்முனென்பார்—வாளே
மறுவிலுறை யுள்வைத்தன் மானும் வடுக்கட்
சிறுமியர்க டம்மிற் சிலர்.

(க௬)

மஞ்சறுகு வேம்படிசின் மஞ்சள் சிறுகடுகு
பஞ்சின் விதைபுன்ல்கொள் பாத்திரமே—கஞ்சமல,
ரங்கைதனி லேந்தியே யன்போ டளவிலா
மங்கையர்கள் வந்தார் மகிழ்ந்து.

(க௭)

நர்வளையா ரன்பி னெதிர்போத் திறையவனை
யார்வமுற வேத்தி யவர்தொழில்செய்—தார்சிலர்பொ
னம்மணிக் கோடிக்கக் ளங்கைக் கொடுவலமா
மும்முறையே சுற்றினார் முன்.

(க௮)

ஆயபோ தீச னரியமணச் சாலநண்ணித்
தூயவிடை நின் றிழியத தோகையன் னு—ராயமொடு
மேனையன்பா லன்னவன்றாண் மேனையுளத் தோடான்பா
றானைதி னாட்டினு டாழ்த்து.

(க௯)

ஒது மிறைவனநதி யுய்த்திடுபொற் பாதுகைக்குட்
பாதமல ரிட்டயன்மால் பால்கைதர—வேதன்
கணக்கோ விலாத கணஞ்சூழ் தரமா
மணக்கோ விலையடைந்தான் வந்து.

(க௯)

சுரர்பரவப் பல்வகைய தூரியமார்ப் பச்சி
கரவயன்மால் வேண்டக் கணஞ்சூழ்—தரமெல்
லெணப்புருந்து பொன்னி னியற்றமணிக் கோயில்
வனப்பனைத்துங் கண்டான் வரன்.

(க௯)

துன்னு மயன்வகுத்த தூயமல ரோடைகய
மன்றமணி மண்டபங்கண் மற்றுளவொவ்—வொன்றினையு
நன்றுநன்று நத்தியென நற்கையிற் காட்டவன் னுன்
சென்றுசென்று கண்டான் சிவன்.

(க௯)

இந்நகரின் காட்சி யெலாநோக் கலுமிங்குப்
பொன்னகரம் வந்து பொலித்ததென்கொ—லென்னவயர்ந்
தாவிருளங் கேணி யகன்புன னீராடியும்பர்
காவினின் காடினரங் கண்.

(௨0)

முன்னவன்ற னென்ன முனவிந் திரநீல
மின்னு மணித்தவிசில் வீற்றிருந்தான்—மன்னுருளால்
வாழயன்மா ளாதியரு மாடிவரும் பீடிகையிற்
சூழ் வீருந்தார் துதித்து.

(௨௧)

விமலன் மணங்காண மேலையண்டத் தின்கண்
ணமரெப் புவனத் தருமே—நிமிரத்
துளங்குந் துதவெந் துயரத் துதைத்து
வளங்கொ ளிமைய வரை.

(௨௨)

மின்பான் மணம்வேட்டு மேலேத் தவப்புேற்றி
னன்பா லகிலலெலா மண்மியதால்—மன்பார்தான்
வன்பாற்றூழ் வாக வடபா லுயர்ந்ததே
தென்பாற் பணிமால் சிலம்பு.

(௨௩)

தென்பா ருயரத் திகைப்புந் தனார்யாரு
மன்பா லரணையெய் மத்தவென—முன்பா
லிரங்கநகை செய்திறையோ னேற்றிறையை நோக்கித்
தரங்கமுண்டாற் தந்திடென்றான் றான்.

(௨௪)

அதுகாலே நந்தி யரன்றா ளிறைஞ்சி
முதுமா தவற்கூவ முன்னங்—கிதமாக
வுற்றா னவற்கொடுபோ யுத்தமன்பா லுய்ப்பவன்னான்
பொற்றாள் பணிந்தான் புரிந்து.

(௨௫)

பணிமா தவனையரன் பார்த்துக் குறியோ
யணியிங் கெவரு மமர்ந்து—கணிதென்பார்
சால வுயரச் சராசரமெ லாங்கலக்கர்
தாலமதிற் கொண்டயர்ந்த தாழ்ந்து.

(௨௬)

ஆகையான் மாமுனிகே ளன்புடனிக் கோடொர் இ
யோகையிற்றென் னாடுநண்ணி யொண்சிறைய—தோகை
யமர்பொதிய வெற்பி லமர்திவைய மெல்லாஞ்
சமமாகு மென்றான் சயம்பு.

(௨௭)

கீற்று நிலாவெறிக்குங் கேழ்கிளர்செவ் வேணியன்சொன்
மாற்றமுணர்ந் தச்சமுநீ இ மாமுனிவ—ஞற்றுங்
குறையொன் நிலாத கொடியேனை பாங்கே
யுறையென் றுரைத்தி யுகந்து.

(௨௮)

என்றகுறு மாமுனியை யெந்தைபிரா னோக்கிரின்போ
லொன்றுமுனி வோருலகத் துண்டுகொலோ—மன்றனறு
மம்புயனு நின்னைநே ராகா னதனான்
நம்பெவையு மேமுடித்தி நன்கு.

(௨௯)

மான்மா மலரோன் மகபதிநிற் கத்தியேன்
றான்செய் திடவருள்கூர் தன்மையிதே—ஞன்செய்
தவமே தவமார் தனிமணமே சாணத்
தவமே வியதெனுளந் தான்.

(௩௦)

வெந்துயா மேவாமே வின்மலயஞ் சேறியங்கு
நந்தமணக் கோலமது நல்குதுமு—வந்துறுதி
யெம்மையுன்னி யாங்கே யிருத்திசில நானென்றான்
மும்மைத் தமிழ்க்கு முதல்.

(௩௧)

என்னவிவை யீச னியம்ப லீசைபுலத்தான்
பொன்னங் கழல்பணைந்து போற்றிசெய்—துன்னலுற்றே
தென்றிசையிற் சென்றான் சிறுமுனிவன் நென்மலயக்
குன்றிசையின் மேவக் குறித்து.

(௩௨)

தீவினைநேர் வெற்புவிந்தஞ் சிந்தவில்வ லன்றுணைவா
தாவிகெடக் காவிரிநீத் தத்தோடு—மேவியே
முற்பகல்சென் றாங்கு முனிவான்நென் கோடுபுக்கான்
பொற்புரமேற் போகுமான்போல்.

(௩௩)

மலைய மலையின்கண் மாமுனிவன் வைகத்
துலையினிரு பாலுநிகர் தோன்றி—நிலபெறவே
யன்றுயிர்க ளானோ ராளுரொஃஇ யீசனையே
மன்றவெடுத் தேத்திரார் வாய்ந்து.

(௩௪)

மன்னனிசை வாலெங்கண் மாதுமையை யைகாப்பக்
பன்னிந் திராணியடைப் பையேந்த—வுன்னுகங்கை
வெண்கவரி வீசமா வீரிசுடை பற்றமா
வண்கைதர வந்தாண் மகிழ்ந்து.

(௩௫)

பாரதி முன்பரவப் பார்ப்பதியஞ் சாலையெண்ணி
யாரணனன் கேத்து மடிவணங்கக்—காரணன்றான்
முன்னிவர்மா பீடத்தேர் மொய்மி னிருத்தியெனப்
பன்னி யிருந்தான் பரிந்து.

(௩௬)

மணங்கொனை மன்னேல வார்குழலி யென்னு
மணங்கை யானுக் களிக்க—விணங்குமுள
வேந்தனிசை வான்மேனை மின்பொற் கரகநீர்
சாந்தமல ராதிதந்தா டாழ்ந்து.

(௩௭)

தந்தவிம வான்ருழ்ந் தன்னிருந்து தேவிபுணல்
சிந்தவான் றுள்விளக்கிச் செய்யநறுஞ்—சந்தமொடு
வாச மலர்புனைந்து மற்றக் கடனாற்றிப்
பூசை புரிந்தான் புரிந்து.

(௩௮)

பூதரத்தின் வேந்துமைகைப் போதையான் கைமலர்வைத்
தாதாத்தி டோடே யளித்தனென—மாதாத்தி
னன்மறைகள் கூறிநன்னீர் நல்கினு னன்னவினை
மன்மருக னாக மதித்து.

(௩௯)

அந்தவமை யந்தன்னி லாடினார்வா னோர்மாதர்
கந்தருவர் காணங் கனிந்திசைத்தார்—முந்திருவ
ரோழிசையாங் கீத மியற்றினர்மற் றோர்மறைக
ளுழினெடுத் தோதினா ருற்று.

(ச௦)

அங்கமல மேய வரிவையரு மற்றவரு
மங்கலமாம் பாடண் மகிழ்ந்துரைத்தார்—சங்கமுதற்
பல்லியமெல் லாயியம்பிப் பாரிடமே பாரிடந்தா
னில்லெனச்சூழ்ந் தார்த்தா ரினிது.

(ச௧)

அப்போ தரசனென்பி னுன்பா லரம்பைமுதன்
முப்போக் கனிகனெய்தேன் முன்வர்க்க—மொப்பேயில்
பொற்பா சனத்தின்கட் புண்ணியன்மு னுய்த்தனனே
யெற்பா சனத்தின்க ணிட்டு.

(ச௨)

யந்தன் மறையினெறி யின்னவெலா முய்த்தெவர்க்கும்
வேந்த விவைநுகர்தல் வேண்டுமெனச்—சேந்தமலர்த்
துய்யகரத் தாலவற்றைத் தொட்டுவந்தோங் கோடியென்றான்
செய்ய ரகத்தமருந் தே.

(ச௩)

தொன்முதலென் கோனருளாற் றுய்த்தனவாக் கொண்டவுணு
மன்மகிழ்வி னாலெடுத்து மாற்றியங்க—னின்மலசீ
ருற்ற மணமுலக மொப்பச் சடங்கெல்லா
முற்றவருடியென்றான் முன்.

(ச௪)

இன்னகைசெய் தேயெயம் மிறையோ னருள்புரிய
மன்னதற்கு வேண்டுவன மல்கத்தந்—துன்னி
முனைவர் புடைசூழ முன்னரிய மன்றல்
வினையனைத்துஞ் செய்தான் விதி.

(ச௫)

தாய்தந்தை யென்றுலகஞ் சாற்று மிருவரைபு
மாய்தந்த மாமலரா லர்ச்சனைசெய்—தேய்மலரோன்
மான்மகவான் வாறோர் வணங்கமுறை யாகவிம
வான்மகிழ்விற் றாழ்ந்தனனே வந்து.

(ச௬)

முன்பணிகின் றோர்க்கெல்லா மூவா முதல்வனெடு
மின்பணிபூண் மாதருள மேவியஃ—துன்பதமென்
றுன்னிமலை வேந்தின் டிறையயன்முன் றோர்க்கீசன்
றன்னவிசந் தாதி கந்தான் றாழ்ந்து.

(ச௭)

ஆனார் கொடியா ரமலப் பொருளேற்றே
பூனார் முடியணிந்து மூட்கொண்டு—மாறா
வினைமுற் றியதென்றே வேதனெழு வாயா
முனைவரெலா முன்மகிழ்ந்தார் முன்.

(ச௮)

அக்காலே தன்னி லமலமா நற்பொருளை
மிக்கார் புகழிறையு மேனையுந்த—மொக்கலுமற்
றேனையரு நன்கருந்தி யெல்லையிலா விற்பமுற்றார்
சோனைமுகில் காண்மயில்போற் சூழ்ந்து. (௪௧)

மணக்கோலங் கண்டதன்பின் மாதிரதி யைந்து
குணக்கோல னாங்கண் கொழுந—னணக்கோல
மன்னு மலர்த்தாள் வணங்க வருந்தனீ
யென்னு வுரைத்தா னிறை. (௫௦)

மால்ம் புயனாதி வாறோர் மருளமலர்க்
கோலஞ் சடைய குனிசிலவேன்—சீல
வமைநேரந் தோள்தொழ வத்த னினைக்க
விமைநேரத் துற்றா னெகிர். (௫௧)

குழைசிலவேன் கெளரியொடு கோமான் றிருத்தா
டழையன்பி னேத்தித் தமிழேன்—பிழைபொறுத்தி
யெந்தா யெனவே யீரங்கிந்ற்பப் பேதுறனீ
மைந்தா வெனநவின்ருன் மன். (௫௨)

தீயிற் றிகழ்நோக்காற் தீர்த்திடுநின் மெய்நீராய்ப்
போயிற்றன் றேரதிக்குப் பொற்புருவ—மாயிருத்தி
யுன்னியயா வர்க்கு முருவிலியா மேவியுன்றன்
மன்னியல்செய் யென்றான் வான். (௫௩)

கோலமதன் றன்னுரிமை கொண்டேச வித்திரமா
நீல மணித்தவிசி னின்றிழிந்தே—யாலமணி
கண்டனம்மை யோடுகுறுங் காற்புத ராப்பும்க
வண்டர் தொழச்சென்றா னங்கு. (௫௪)

வித்தகன்செங் கண்மால் விடையேறி மாதிரையோ
ரத்தமுறக் கொண்டுதழீஇ யன்பி னுக்கைத்—துத்தம மா
நற்கணங்கள் சுற்ற நவிலிமய வெற்பொரிஇப்
பொற்கயில வந்தான் புரிந்து. (௫௫)

மாலயனை வெற்பாசை வானவரை மாசுவரைச்
சீலமுறு தத்தமிடஞ் செல்லவுய்த்தே—சீலகண்டன்
செத்தழலோ னாகியர்க்குச் செப்புமற்றை யோர்க் குவிடை
தந்தந் தளிபுக்கான் றுன். (௫௬)

ஏற்றின்மே னின்றிழிந்தே யெம்பெருமா னர்பிகையோ
டாற்றலரியணையா மாதனத்தில்—வீற்றிருந்தான்
துன்புற்றிருந்த தொகையிருபா லாமுயிர்க்
னிற்புற் றிருந்த வினிது. (௫௭)

திருக்கல்யாணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா எசுஉ.

திருவவதாரப் படலம்.

பலநாளில் வாறு படர்தலுமோர் வைகல்
வலமார்வெஞ் சூரால் வருமா—குலமேவிப்
பூமே லயன்மால் புரந்தரன்முற் றேவவெலா
மாமேரு வெற்பிலுற்றார் வந்து.

(க)

உலகவுணர்க் கீந்தையன் யோகிபோ லாகி
லிலக் விருந்தனனும் வேண்டிச்—சொலவிரங்கி
மன்கன்னி யை மண்தான் மைத்தனைத்தத் தின்னுநமக்
கின்கருணை செய்யாத தென்.

(உ)

ஐயன்றாள் போற்றியடையினெலாங் கைகூடு
மெய்யன்பி னெண்கயிலே மேவிமழுக்—கையனாற்
தேவதே வர்க்கிதனைச் செப்பிடநாம் போதுமென்றார்
தூவலரோ னாகியோர் சூழ்ந்து.

(ங)

போம்போ தரன்செய்கை போத வினவியே
நாம்போ தரவேண்டு நாடுமிதற்—காம்போதத்
தூதா வொருவனைத்தான் றாண்டவே வேண்டுமென்றான்
போதா தனத்தான் புரிந்து.

(ச)

வந்திறையை னோக்கியயன் மாவரையின் மூன்றுமுடி
சிந்துவிற்கொண் டிய்ககுந் திறலுடையோ—யந்தயிலாக்
கோடிவரும் பொற்கயிலைக் கோமான் செயலுணர்ந்தே
மீடி வருதியென்றான் வேட்டு.

(ரு)

பூமன் னரசே புகன்றுநீ ரன்றுவிட்ட
காமன் கதிதெரிதுங் கண்ணுதல்பா—ஓமமுதப்
போதிநீ யென்றாற் புகலா ரெனக்கென்றான்
கோதி லுலவையெனுங் கோ.

(சு)

பன்னுரைகேட் டன்னான் பவனவெங்குஞ் செல்வவல்லா
ருன்னிற் சிறந்தோ ருலகிலுண்டோ—மன்னாற்
றுழியுதவி செய்வோ ருயிர்க்கிடர்வத் தாலு
மழிவரோ நெஞ்ச மவர்.

(ஏ)

ஆதலினீ போதியென்றா ரன்னா ரிடெவிடைகொண்
டோதலின்று யேயிசைவி னுற்றனலின்—காதலனாங் ,
கால்வரையி லற்புதங்கள் காட்டு மெழிற்கயிலே
மால்வரையிற் சென்றான் மகிழ்ந்து.

(அ)

அக்குன்றின் பால்விழுந் ராற்றிற் படிந்துபொழி
றொக்கமலர் வாசநறுந் தூளணிந்து—நற்கதியிற்
பைய வருவளியைப் பார்த்துரப்ப நந்தியன்ன
னைய விழுந்தா னடர்ந்து.

(க)

விமுகா வெழுந்தச்ச மேவிநந்தி பொற்ற
டொழுதிறைவ சம்புசேயல் சொல்வான்—வழுவிலண்டர்
நோன்வந்தே போதியென தூக்கவன்னார் சொற்கிசைந்து
நான்வந்தே னென்ற நயந்து.

(க0)

என்பிழைபூண் டாடு மிறைவர் கணத்தலைவ
வென்பிழையெ லாம்பொறுத்தி யென்னத்தாழ்ந்—தன்பில்லாச்
சூரான் மாணம்போய்த் துன்புற் றுணர்கிலன்வின்
னாரண் டருமினைய ராம்.

(கக)

அனிலனந்தி தாளிறைஞ்சி யன்பினுரை கூற
முனிவிகந்து கூராளின் முன்னி—யினியநின்ற
னாவு யளித்து மகன்றே குதியென்றான்
சேவி னுருவமைந்த தே.

(கஉ)

அன்னா னடிபணிந்தே யங்கயில வெற்பினின்ற
பொன்னார் பொருப்பின்கட் போயுற்றான்—முன்ன
வெதிர்நோக்கும் வாறோர்க் கெடுத்தாரைத்தா னந்தி
விதிர்நோக்கச் செய்செயல்கால் வேர்த்து.

(கங)

அன்னதுகேட் டம்புயத்தோ னுதியாந் தேவரெலா
மென்னசெயி னின்ன விரிபுமென—முன்னமுன்னி
யோதுமறைக் கெட்டா னுயர்மலைக்கே நாமெல்லாம்
போதுமெனத் தேர்ந்தார் புரிந்து.

(கச)

மாலயனே யாதியும்பர் மன்வரையி னின்றொர் இச்
சீவ முறுங்கயில சென்றுநந்தி—காலமலர்
தாழ்த்துறெல் லாமரற்குச் சாற்றியருள் கென்னவன்ன
னாழ்ந்தவன்பி னுட்புகுந்தா னுண்டு.

(கசி)

இறைதான் பணிந்துன் னிணைமலர்த்தான் காண
மறைவேந் தரிமகவான் வாறே—ரறைகடைமு
னண்ணினு ரென்னநந்தி நம்முன் றருதியென்றான்
தெண்ணிலா வேணிச் சிவன்.

(கசு)

செம்மின் முடிநந்தி தேவர் தமைக்கூவி
யம்மின் சனூடையோ னழைக்கின்றான்—வம்மினென
வன்னார் முறைவர் தரன்றான் பணிந்துதுதி
யுன்னு தரைப்பா ருவந்து.

(கசு)

பூதங்க ளாகிப் புலனாகி யாங்கவற்றின்
பேதங்க ளாகிப் பிறவாகி—வேதங்கள்
காண்டற் கரிய கருணைத் திருவுருயாம்
வேண்டற் கெளிதோ விழைந்து.

(௧௮)

முச்சுடரு முக்கண்ணாய் மூதண்ட கோளத்தி
னுச்சமுறுஞ் சென்னி யுருமணிப்பை—நச்சர்வார்
பாதலத்தி னப்புறத்தும் பாதமலர் மேவினின்னைக்
காதலுற்றுக் காண்பவரார் காண்.

(௧௯)

உருவா யருவா யுருவருவாய் நிற்றி
குருவாய் வருவை குலவுந்—திருவாய்ச்
செறிவையிகை காணிற் றெறுவையெண்ண மெல்லா
மறிவையின்செய் கையறிவா ரார்.

(௨௦)

பற்பலவா ராகப் பணிந்தமா ரேத்திரிற்பச்
சிற்பரனு முட்கனியாத் தேவர்கா—ளற்பிடுனாடு
வந்தனைசெய் தீரென் வரம்வேண்டு நீர்கொண்ட
சிந்தனையென் சொன்மினென்றான் தேர்ந்து.

(௨௧)

உலகமெலா மீன்று மொருகன்னி யாகி
மிலகமண மாதிரி னிடமா—நிலவணிந்தோய்
நின்போ லொருமகவு நீயருள வேண்டுமென்ற
ரன்போ டுமர ரணைந்து.

(௨௨)

துதிக்குஞ் சுரந்துந் துயர்கெடவேவர் சேயைக்
கதிக்க வளித்துமெனாக் கங்கை—மதிக்குடில
னெல்லையில் டேரருளே யேய்ந்துமுக மாறிலங்கத்
தொல்லையுருக் கொண்டான் றொழ.

(௨௩)

ஆறுறுக் கப்புறத்து மையாறுக் குள்ளமுளா
றா னனங்கொண் டமர்ந்தனைல்—லாறாக
வாறுகளைக் கண்முளரி யாறு பொறிதந்த
வாறுகைக்குச் சூர்வெம்மை யாங்கு.

(௨௪)

அப்புலிங்க மான வானுதற்க ணின்றுவந்த
வப்புலிங்க வெப்பினக்கண் டஞ்சிவிண்ணோ—ரிப்புலியோ
ராழித்தீ யேயாகு மல்லையே லாங்கதூதா
னாழித்தீ யேயென்ற ரோர்ந்து.

(௨௫)

தீங்கிருந்த வர்க்கொழிக்குந் தீத்திரளைக் கண்டாரார்
பாங்கிருந்த மாதும் பணித்தேக—வாங்கிருந்த
வும்பரெலா மோடினா ரொள்ளனற்க வாலைதா
னிம்பரெலாஞ் சூழ்த்தத் தே.

(௨௬)

இன்பத்தை வேண்டுக வீன்றருள வேண்டுமென்றேந்
துன்பத்தின் மேற்றுன்பந் துய்க்கவைத்த—தன்பருளங்
கோயிலாக் கொண்டருளுங்கோமான்தன் கூத்தென்றார்
தாயிலாச் சேயனையார் தாம். (உஎ)

அன்னிறங்கொண் டுஞ்ஞான் றடர்த்தவந்த வாலந்தான்
செந்நிறங்கொண் டுஞ்ஞான்று சேர்ந்ததுகொ—ஒண்ணவயர்ந்
தாகண் டலன்முதலோ ராகுலந்தீர் வானுமையோர்
பாகன் றினையடைந்தார் பற்று. (உஅ)

கண்டமட்டுங் கார்ந்நங்கொள் கத்தன் றிருவுளத்திற்
கொண்ட துறிப்பிற் குறுகியே—யண்டமெலா
மீறு பெறப்பேந் திலங்கும் புலிங்கமோ
ராறு மமர்ந்தனமுன் னாங்கு. (உக)

உனற்கரிய வேகத் துலவைவேந் தோடு
கனற்கிறையை நோக்கிக் கடவுட்—புனற்கங்கை
யாற்றி லவிர்பொறியோ ராறினையுஞ் சேர்க்கவென்றான்
கூற்றி னுயிர்குடித்த கோ. (உ௦)

அன்ன ரதுகேட் டனலா ருருப்பத்திற்
கென்ன தரவா மெனவிறைஞ்ச—மன்னு
மொருவா துமைபென்று யோங்கிடத்தான் வெம்மை
மருவா தமையென்றான் வந்து. (உ௧)

ஆய பொறித்திரளை யன்னார் முறையாகத்
தூய முடிமேற் சுமந்துகொடு—போயனலைச்
செவகையிற்கொண் டாடுஞ் சிவன்கட் டோப்படியே
கங்கையிற்கொண் டிப்த்தார் கடிது. (உ௨)

கங்கையா ட்கை கனற்பொறியை வெண்டிரையா
மலகையா லேத்தி யலிர்மணிநீன்—றுக
வரவணத்தி னுற்றிகழும் வாசமலர்ப் பொய்கைச்
சரவணத்திற் கொண்டிவிட்டா டான் (உ௩)

ஆறு திருமுகமு மாறிரண்டு செங்கரமும்
வீறுபெறக் கொண்டுகங்கை வேணியனே—பேறுதரச்
செங்கமலப் போதகத்தோர் சேயாக வீற்றிருத்தா
னங்கமலப் பொய்கை யதில். (உ௪)

மரதமாம் பாசடைகண் மன்கமலம் பூத்த
வரதனமாக் கம்பலமே யாகுஞ்—சரவணத்தி
லாறு முடியிலேத்தோ னாறு ருணங்களுமே
யாறுமுக மாயமர்ந்தா னாங்கு. (உ௫)

சுற்றுமா மேகாலாத் தூங்குகொடியேதொடராத்
தூற்றமலர்ப் பொய்கையே தொட்டிலா—மற்றதன்கட்
செங்கேழ் நிறச்சேய் திருக்கண் வளரவளரி
யங்கே யசைக்கு மமர்ந்து.

(௩௬)

மன்கார்த் திகையா மடவார் தமைவிளியா
நன்கார் சரணத்தி னம்பரனா—மின்காலம்
பாலனுக்குங் கோலமுலைப் பாலருத்திப் போற்றிரென்றார்
மாலனுக்குந் தேவர் மகிழ்ந்து.

(௩௭)

அன்னொரு மாங்கவர்டா லன்பின் விடைபெறாப்
பொன்னொரும் பொயகைநண்ணிப் போற்றினார்—மின்னொரு
மூவிருமா வத்திரமு முந்நான்கு செங்கரமு
மேவுமகந் காணா விழைந்து.

(௩௮)

காண்டலுமே யன்னான் சுதுமெனச்சே யாடாக
மாண்டவுடு மாதர் மனமகிழ்வந்—முண்டகையா
மொவ்வோர் மகவினையு மொவ்வோர் மடவரலுந்
தெவ்வோர் தரவெடுத்தார் தேர்ந்து.

(௩௯)

மொவ்வோர் மகவு முறுபசியுந் றாரெனவவ்
வொவ்வோ ரணங்குமுலை புண்டிவந்த—தொவ்வோர்மான்
செங்கைவளர் சேயைத் திருக்கண் வளர்த்தினா
ரங்கை மலர் மேற்கிடத்தி யாண்டு.

(௪௦)

ஒருருவந் தஞ்சமந் றேருருவந் சொற்பயில
வோருருவந் தாய்முலைப்பா லுண்ணவே—யோருருவ
முண்ணகைப்ப வோருருவ முற்றிட வோருருவ
மண்ணியிரா கச்செய்தா றுஞ்

(௪௧)

அன்று தவழமெல்ல வொன்று னாராதொடைய
வொன்றுவிழ வொன்றிருக்க வொன்றுமுகம்—வொன்று தாய்
பாலமா உன்னான் பலவுருவம் காண்டிழை, தான்
சிலமுற்றுந் தித்தரெனத் தோந்து.

(௪௨)

ஒருருவ மாடவே யோருருவங் கையாலைய
வோருருவம் பாடவே யோருருவம்—பார்வையுந்
வோருருவ மோடவே யோருருவ மேயொளிக்க
வோருருவேள் செய்யவுற்றா னேந்து

(௪௩)

இன்னவா றுருண யாக்கையுமே யோர்கணத்தி
லுன்னு சதபத் துறுபேத—மன்னநின்ற
சிற்பரன்ற னொற்ற நிறனோக்கி யண்டொலா
மற்புதமே யுற்ற ரகத்து.

(௪௪)

காயம் பலவெடுத்தே காண்போ ரதிசயிப்ப
மாயம் பலபுரிய வல்லாரார்—நேயம்
வருகுமா னேயென்றான் மங் செயலாற் றுனெஞ்
சுருகுமா னேயென்ற ருற்று.

(சடு)

இனையா னுருவி லினையான் நிறலில்
வினையா டலைக்கண்டு வேரித்—துளவார்
தருந்தார் முகுந்தனயன் தம்மோ டிறைஞ்சி
யிருந்தா ரிமையோ ரொலாம்.

(சக)

ஆரலா மாத ரறுவ நஞ்சே யாடறனை
நேரதா நோக்கி நிறைமன்பி—னீரதா
யுய்வகையி னம்பா லுக்கத்தோன் வழிபடுவான்
தெய்வமெனப் போற்றினார் தேர்த்து.

(சஎ)

திருவவதாரப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௮௦௯.

துவணவர்வரு படலம்.

ஆலமர்ந்தோன் பாலவழி யார் பொறிவெம் மைக்காற்றா
தேவ வறற்குழல் பொன் னேய்சிலம்புக்—கோலமென்ற
ஹடியுறு தாக்கி னவமணிகள் சித்தவஞ்சி
யோடினஞ் ஞள்ளினு ளொன்று.

(க)

வானோர் வணங்கியோர் மைத்தனைநல் கென்னவெங்கோன்
ருளோர் மகவளித்தான் சங்கரிமுன்—ருளோர்சேய்
தன்பாற் பெருமே தடுத்தவன் னார் பன்னியர்க்கு
மன்பால னிலவென்றான் மாதா.

(உ)

கன்னியிவ் வாறு கரைந்துமீண் டேகியான்
முன்னருமொண் டாட்கமல முன்னிமகிழ்—மன்னவா
நின்க ணனற்பொறியா னீங்குனைன் மீண்டுமே
யுன்க ணடைந்தே னுகந்து.

(ங)

மின்னோர் தினைய விளம்புதலு மெம்பெருமான்
தன்னோ ரிடத்துவைத்தான் தையனல்லாண்—முன்னோடச்
சிந்து சிலம்புமணி தேவன் நிருமுனொளி
நந்த விலங்கினவே நன்கு.

(ச)

இலங்கு நவமணிக ளின்னானை யாலே
நலங்கினருஞ் சத்தியரு நண்ணி—வலங்கொளிறை
தற்பதத்தாழ்ந் தார்வமுறத் தாபதர்தம் மாதரொனக்
கர்ப்ப மடைந்தார் கடிது.

(இ)

உன்னுலகெ லாமீன் றுவப்புற்று என்னவர்பான்
மன்னுசினங் கொண்டெனக்கு மாறாகித்—துன்னியதா
னீர்கொள் கருப்பமொடு நீணு ளிருத்திரென
வோர்தரச்சு ளொன்றுரைத்தா னுற்று.

(௬)

அவ்வெல்லே மாதர்தா மச்சமுறிது டெய்வியர்த்தார்
வெவ்வியர்ப்பி லீசன் வியனருளா—லெவ்வம்
விலக்கு மினத்திரன்போல் வென்றிகொளும் வீர
ரிலக்கர்வந் துற்று ரினிது.

(௭)

பொற்றுகிலர் கோடையிடி போன்ற கடுஞ்சொல்லர்
வெற்றியுறு வாள்பலகை மேவுகார்—பற்றிலக்கர்
வாட்டானை வீரர் மழுவா ளனைத்துதியாத்
தாட்டாமரை தொழுதார் தாம்.

(௮)

திடமகார் நீரமரர் தெவ்வொழியச் செவ்வேள்
படையாகு தீரென்னப் பாருண்—விடையாள
னன்னார் பரிசனரா யத்தன்மு னீங்காமே
துன்னு வொழுகினர் சூழ்ந்து.

(௯)

சீற்றங்கொ ளம்மைசொலாற் சிந்தா குலமெய்தாப்
போற்றியரன் பாதம் புரிந்துபணி—யாற்றுநல்லார்
தங்கருவி னந்திகணத் தார்மகவாய் வீற்றிருந்தார்
துங்க முறுஞ்சுகர்போல் சூழ்ந்து.

(௧௦)

மாதர் கருவின் வருத்தம் பொறுசிருவர்
பாதம் பணிந்துகருப் பம்பரியேம்—போதற்
கருன்புரிக வென்ற ராதிமல முத்த
னிருள்குழலை நோக்கினு ணேய்ந்து.

(௧௧)

நீளார் கயற்கணுமை நின்றாட் சிலம்புதித்தோர்
குளான் மிகமெலிந்து சூலினால்—வாளா
வருந்துகின்ற ரன்னார் மகப்பெறநீ யன்பிற்
றிருந்தருள்செய் கென்றான் சிவன்.

(௧௨)

அத்தனுரை கேளா வளைநன் றெனவிசையா
முத்த நகையாரை மொய்ப்பினரைப்—பெற்றிடென
வன்னார் வயின்யோகி னூர்த்தவர்போற் பேர்த்துவரற்
குன்னு முயன்ற ருகந்து.

(௧௩)

தூயமணி மாதருமை சொற்கேட் டதுங்கவலை
போயவர்தா டாடின்தொருவிப் புந்திமகிழ்—வேயவே
யொன்பான் மடவார்பா ளொன்பான் மகாருமே
யன்பா லவதரித்தா ராங்கு.

(௧௪)

வானமர ரோங்கிடவெவ் வல்லவுண ரோங்கிடவார்ந்
தேனமர் தார் வேந்தருளாற் செம்மணியிற்—ருன
மருவீர வாகுவந்தாண் மன்னிளவன் மேவ
வொருவீர வாகுவந்தா னுற்று.

(௧௬)

திங்கண் முகநோக்கித் தேய்வுறவென் னாழ்கமலச்
செங்கைகண்டு செல்லலுறச் சீர்த்தமுத்த—நங்கைபா
னல்லவுணர் வாடவந்தா னண்வீர கேசரிவெவ்
வல்லவுணர் வாடவந்தான் மற்று

(௧௭)

புட்பரா கத்திபாற் புங்கவர்க ளேத்தவந்தான்
றிட்பவின னாகியர்கள் சென்றாட்சி—நட்புச்ச
நாமகேந்தி ரப்பேர் நவிதேத் துறவீர
மாமகேந்தி ரத்தனன் வாய்ந்து.

(௧௮)

அகனமர்ந்து தேவரெலா மச்சமொழிந் தேத்தக்
குகன்மே விளவலாக் கோமே—தகமெனகிற்
ஹாமகே சத்தனைபாற் றேன்றினான் நிண்வீர
மாமகே சத்தனையன் வந்து.

(௧௯)

சூரியல்பெ லாகுகுன்றத் தோன்றினான் வான்நலத்தோர்
சூரியல்பி லாவுஞ் சிறுதிடவை—சூரியமா
தூபுரந்த ரக்கோதி னோண்மணிப்பெண் பால்வீர
மாபுரந்த ரக்கோ மகிழ்ந்து

(௨௦)

அயர்வுற் றழுங்கு மமர ரகத்தார்
துயரத் தொலையத் துலங்கும்—உயிரமன்பாற்
சூரராக்க தத்தலெவன் றுன்னார் துதிக்கவந்தான்
வீரராக்க தத்தலெவன் வேட்டு.

(௨௧)

கூண்டமுது சேனைக் கடுத்திடுமின் சொற்பவளத்
துண்டவிதழ்ப் பச்சைமின்பாற் றேன்றினன் வார்—கொண்ட
பாரமார்த் தாண்ட பழவிலேந் தையைமெச்ச
வீரமார்த் தாண்டன் விழைந்து.

[முலைப்

(௨௨)

சூவளையொடு சேதாம்பல் கோகநகம் பூத்த
பவளவல்லி பாற்சீர் பரவித்—திவளவிரும்
பாராந் தகனன் பவனனண்ட முட்கவந்தான்
வீராந் தகனன் விளக்கு.

(௨௩)

சூலமணிகரத்தெஞ் சோதி களநிறத்த
நீல மணிப்புவை நீடுதவத்—தேலவன்பாற்
சூரந் தன்னுமன் துன்னித் துளங்கவந்தான்
வீரந் தன்னுமன் வேட்டு.

(௨௪)

இவ்வீர ரொன்பதின்ம ரீசன் திருவருளா
லவ்வீர வண்ணைமா ரார்வணமாய்த்—தெவ்வீய
முந்தி வளருறுப்பின் முண்டகன்போற் கண்டனையா
ருந்தியின்கண் வந்துதித்தா ருற்று.

(௨௪)

அந்தலிறல் வீர ரரியணையின் மேவீருவ
ரந்தணடி தாழ லவரவர்க்கண்—டந்தரிந
மைந்தர் புதியரலர் மான வருங்கலத்தர்
நந்தி கணத்தரென்றா னன்து

(௨௫)

அண்ண யதுகேட் டனையார்க் கருள்புரிய
மன்னு சிவனவர்க்கொன் வாளுதவிப்—பன்னிலக்க
மேவுமைந்த ரோடுநீர் வேலவனை நீங்கலின்றி
யேவுபணி செய்திரென்றா னேய்ந்து.

(௨௬)

ஒன்பா னிலக்கருமற் றேரெண் ணிலக்கருமே
யன்பா யிறைஞ்சியத்த னாலயத்தின்—முன்பாகச்
சத்திகளோ ரொன்பதின்மர் சார்ந்துமைதா னிட்டபணி
பத்தியொடு செய்யலுற்றார் பாங்கு.

(௨௭)

துணைவர்வருபடலம் முற்றிற்று.

அக திருமொண்பா ௨௫௩௬.

சரவணப் படலம்.

வான்றலநன் கேத்துமந்தி வண்ண னுலகனைத்து
மீன்றவளை நோக்கிநம சேர்விழிக்கட்—மீடான்றி
மணிரீர்ச் சரவணத்தின் மன்னியநின் சேயை
யணிமலைக்க ணுய்த்துமென்றா னாகு.

(௧)

நம்பனுரை கெட்டளவி னாடரிய பச்சிளம்பூந்
கொம்பனா ஞள்ளன்பு கொண்டெழீஇத்—தும்பி
கொழுதியா லாரோய் குமரற்கொண் டேக
வெழுதியா லென்றா ளினிது.

(௨)

தூய விடைமேற் றுடியிடையுந் தானுமாய்
நேயமுட னேறினா னீளிமையோர்—மேய
விழுத்தன் னுருக்கொள் விமலர் கணத்தோர்
வழுத்திக் குழவினார் வந்து.

(௩)

நந்தியெங்கோ னுய்ப்பவரி நான்முகத்தோ னுதியர்கள்
பந்திகொடு தாழ்ந்து பரசினார்—சிந்துவெனப்
பேரிகைமுன் னாகப் பிறவு முழங்கினவே
பாரிடங்கள் சூழப் பீரிந்து.

(ச)

வான்மதியு மீன்குழுவும் வந்திறஞ்சிச் சூழுவன
போன்மின் கவிதைவெய்யோர் போற்றினார்—மேன்மையுறு
காமருநீர்க் கங்கைதவழ் காட்சிபோன் மன்பூதர்
சர்மரங்கள் வீசினார் சார்ந்து.

(ரு)

ஔருகரி பூட்கைபுலி யெண்கிரலை முன்னாக
வேறுமுகச் சாரதர்ஈள் மேவினரோர்—தூறென்னுங்
கோடியர்வென் னேற்றுக் கொடிகள் புகழுருக்கொண்
டாடியபோ லேந்தினா ராங்கு.

(சு)

அின்னபோ தன்னையொடு மங்கயிலை வெற்பினின்று
முன்னுஞ் சரவணத்தி லும்பரெலாந்—துன்னவே
மின்னேற்ற செஞ்சடையான் வெள்ளிமலை யன்னவோர்
மன்னேற்றி னின்றிழிந்தான் வந்து.

(எ)

நீருலாம் வேணி நிமலனுந்தன் பாங்கமருங்
காருலாங் கூந்தற் கவுரியுமா—வாருந்
திரைசுனையி லாறுருக்கொள் சேய்வினையாட் டெல்லாங்
கரையமர்ந்து கண்டார் களித்து.

(அ)

பாங்கண் பரையைப் பரிவிற் பரேனாக்கி
யீங்கணின் சேயை யெடுக்கவென—வோங்கவென
நின்ற விடையின்க ணின்றிழிந்து பேரன்பிற்
சென்றனனஞ் சேற்கட் சிவை.

(க)

சீர்கொள் சரவணஞ்சேர் சேயா றுருத்தனையு
மோர்கொள் கரத்தினெடுத் தின்பினணைத்—தோர்மூ
விருமுகமு மோர்பன் னிருபுயமுஞ் சேர்ந்த
வுருவொன் றமைத்தா னுமை.

(க௦)

அந்தமிலான் றன்னே றறுவடிவு மொன்றாகித்
கந்தனெனப் பேர்பெற்றான் கௌரிமைந்த—னந்தலையை
மோந்துபுற நீவ முலைசுரந்து பால்சொரிந்த
வாந்தலையன் பார்தன்மை யாம்.

(க௧)

அத்த னருளா யமலமாய்ப் போதமாய்ப்
புத்தமுத மென்னப் பொழிமுலைப்பால்—வித்தமணி
மாவன்னத் தேற்றெழில்கூர் மைந்தற் கருத்தினாள்
பூவலர்க்கொம் பன்னாள் புரிந்து.

(க௨)

தன்பா லருத்தித் தனயற் கொடுசென்றே
யின்பா ரிஹபா லிறைஞ்சவிக்க—வன்பா
லிருகரத்தாற் சேயை யெடுத்தகல மேல்வைத்
தருகிருத்தி னானே யான்.

(௧௩)

ஒப்பில் குமரவே னோர்புடையின் 'மேவவே
முப்புவன முற்றுநல்கு மொய்குழலைச்—செப்பரிய
வண்கரத்தாற் பண்புறவே வாங்கி யிருத்தினு
னெண்குணத்தான் றன்பா லினிது.

(௧௪)

வளஞ்சூழ் துவர்பச்சை மாமலையி னுப்ப
ணிளஞ்சூ ரியனிருந்த தேய்க்கு—முளஞ்சூழ்த்
தோங்குமர னோர்பா லுமையொருபா லாகநடு
வாங்குமரன் மேவு மமைவு.

(௧௫)

தூய விடையவற்குந் தோகை யனையவட்கு
மேயநடு வீற்றிருக்கு மெங்கோனை—நாயகனை
தோமா ரிகல்கூர் தொலையவரு ளென்றமார்
பூமாரி பெய்தார் புகழ்ந்து.

(௧௬)

தளிக்கமலன் கண்ட தனியண்ட மெல்லாங்
களிக்கவந்த சேய்க்குமணங் காற்பா—லளிக்கவந்த
வாரன் மடவா ரதுகாலை யெங்கோன்முன்
வாரமுறத் தாழ்ந்தனரே வந்து.

(௧௭)

கந்தனைநீர் போற்றுங் கடனா லீவனுங்கண்
மைந்த நெனப்பேர் வழங்குகவே—நூத்தநான்
மன்னிவன்ற ளன்பின் வழிபடுவோர் தங்குறைதீர்த்
துன்னியதந் தாள்வமென்ற னுற்று.

(௧௮)

என்றலுங்கள் மாதெதிர்சென் றேர்மைந் தனைத்தழீஇச்
சுன்றென் றனத்திழிபால் கொண்புவள்ளத்—தன்றருத்த
வண்ணமுலைப் பாலுக் கவைவா னதியினுறு
மன்னுஞ் சரவணத்தில் வந்து.

(௧௯)

அன்னபுடத் தார்பா லருந்திமுன்சா பத்தான்மீன்
றன்னுருவங் கொள்ளுறவர் தாபதராய்—மன்னியரன்
முன்றரிசித் தேத்த முனிமைந்தர் நீர்பாங்குன்
றின்றவஞ்செய் மின்னென்ற னேய்ந்து.

(௨௦)

சின்னாட் கடந்தபின்னிச் சேய்வந் தருளுமென
மின்னார் சடையோன் விளம்புதலு—மன்னார்கோன்
முன்றழந் தகலவுடு மொய்குழலா ரோடரிமு
னின்றார்க் கருள்புரிந்தா னேர்ந்து.

(௨௧)

செங்கண்மா லேற்றிற் றிருமகனுங் கோமகளு
மெங்கண்மா தேவனுமே யேறிப்போ—யங்கண்
பரிசனங்கள் சூழ்ந்து பரவவெள்ளி வெற்பி
லரியணையில் வீற்றிருந்தா னுங்கு.

(உஉ)

சேயென்னுந் தெய்வ சிகாமணியை தூபுரத்து
மேயமணி நல்குகொன்பான் வீரருட—னயிலக்க
மான வருமிறைஞ்சி மாமலர் தூ யன்னவற்குழ்ந்
தூனுயிரி னென்றிநின்ற ருந்து

(உ௩)

சரவணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா அருக.

ருவிவளயாட்டுப் படலம்.

அமரர்க் கரிய வரியா சனத்தி
லமரிருவர் தந்நடுவி லாகுங்—குமர
னினையா ருடனெழுந் தெண்ணருளி லீரான்
வினையா டலைமதித்தான் வேட்டு.

(க)

சேயடியி லாருஞ் சிறுகிண் சிணிசிலம்ப
வாயவரை ஞாண்மணிக ளார்ப்பமணி—மேயகுழை
தோடவர்கே யூரமுடி சூழ்மாமதாணிமின்ன
வாடல் புரிகின்ற னுங்கு.

(உ)

குளந்தோறுங் கண்படைத்த கோமா னுயிர்க
ளுளந்தோறுஞ் சென்றருள்வோ னோர்சேய்—வளந்தோய்ந்த
மன்று தொறுமுலவும் வாவி தொறுமுலவுங்
குன்று தொறுமுலவுங் கூர்ந்து.

(௩)

நீந்தையிடந் தோறுலவுந் தாயினிடந் தோறுலவுஞ்
சீந்தையிடந் தோறுலவுஞ் செய்கையிலங்—கந்தவேள்
பாதலங்க டோறுலவும் பார்நிலங்க டோறுலவு
மீதலங்க டோறுலவு மீண்டு.

(ச)

காந்தருவர் சித்தர் கருடர் முதலோர்வாழ்
வாந்தலம்விண் ணோர்கோ னமர் தலந்தோந்—தீழ்ந்ததவர்
மன்றலம்போ தன்றலமா மன்றலங்கன் மின்றலங்கோன்
மின்றலமெங் கும்முலவும் வேள்.

(௫)

மண்ணகத்திற் றேரன் று மனுக்களெலா நோக்கவே
விண்ணகத்திற் றேரன் றும் விரைவிளிலே—கண்ணகத்திற்,
காணு திருக்குங் கதுமெனக்கீழ் பாற்றேரன் றுஞ்
சேனார் மதிமிலைந்தோன் சேய். (க)

தேரிற் செலுங்கரியிற் செல்லுமா மேற்செலுமார்
காரிற் செலுந்தகரின் கட்செல்லும்—பாரின்கட்
காலிற் செலும்பொற் கதிர்மான மேற்செல்லுஞ்
சேலிற் நிகழ்கணுமை சேய். (எ)

திருமுகங்க ளாறினெடுஞ் சென்று திரியு
மொருமுகத்தி னோடு முலவு—மருமறையோ
ரென்னமுனி வோரென்ன வெண்வீர ரென்னவே
ஞன்னுமிடந் தோடலவு முற்று. (அ)

மணியார்த் திடுவீணை மல்கப் பயிலும்
பனைமென் குழலிசைக்கும் பார்விண்—ணினையிலார்
நாடு மியமெறியு நல்லிசையி லேபாடு
மாடுமுரு கேச னமர்ந்து. (க)

உருவம் பலகொண் டொருகுமர னுடுங்
திருவா டலைநோக்கித் தேவி—யொருவ
னிருமா மலர்தாழ்ந் தினஞ்சேய் நிலையெய்
பெருமா னருள்கென்றான் பெட்டு. (க0)

நங்கை நமது நயனத்து வந்தமைந்தன்
கங்கை சரவணத்தின் கண்ணிடலாற்—றுங்கமுறு
காங்கையனப் பொய்கையினுற் காண்சரவ ணேற்பவளு
மாங்கவன்பே ரென்ற னான். (கக)

தையெனப்போந் தார றனங்கொடுத்த லாற்கார்த்தி
கேயனெனப் பேர்பெற்றான் கேழுருவா—தேயவொன்றாத்
தந்ததனான் மாதுன் றைய னபிதானங்
கத்த னெனவயங்குங் காண். (கஉ)

நன்முகமா றுண்டா னமக்கவைதா மேகந்தன்
றன்முகமா வாய்ந்தவயிர் தாரகமாய்—முன்மொழியு
மாறெழுத்து மொன்றாநின் னார்மைந்த னுமத்தொன்
றாறெழுத்தென் றேத்தவற்ற வன்று. (கங)

ஆகையினஞ் சகதி யறுமுகனன் னொருடியா
மோகையினென் னும்பேத முற்றிலேந்—தோகையனா
யேற்றமிகு சேய்போல்வான் யாவுமுணர்ந் தான்வீடுங்
போற்றினர்க்கு கல்கவல்லான் போந்து. (கச)

இனிமே லினையசெவ்வே ளெண்கணனை வேதத்
தனிமூலத் தொண்பொருளென் சாற்று—கெனவன்னுன்
சால மயங்கத் தளையிட் டவனேமா
ஞாலவுயிர் நல்குவன்பின் னுள்.

(கடு)

தாரகனைச் சிங்கமுகன் நன்னையிடற் சூரனைமைக்
காரவுணர் தம்மைக் கடினாதடிந்—தாரணன்விண்
ணைய்கா வலனமர ரின்னறொலைப் பான்பின்புன்
சேய்காண்டி யென்றான் சிவன்.

(கசு)

இன்னகுகன் செய்கையெலா மேந்திழையான் கேளாநன்
றென்னமகிழ் கொண்டணுக வெவ்வுலகு—முன்னவே
வள்ளற் குமரவேண் மற்றுமோ ராடறவே
யுள்ளத்தி னுன்னினு னுற்று.

(க௭)

குலகிரியெல் லாமோர்பாற் கூட்டுமவற் றைப்பின்
தலைமயங்க வைக்குந் தரைமே—லலைகட லை
யொன்றாக்கு மாழிவெற்பை யொண்பிலத்தாக் குங்கங்கை
துன்றற்றி னையடைக்குஞ் சூழ்ந்து.

(கஅ)

பாதலத்துள் வைகிடுமெண் பார்தன் களைப்பற்றி
மீதலத்தண் மேருவினில் வீக்கியே—பூதலத்தி
லாராவி கட்கூறின் ருகக் குமரவே
டேரா வருட்டிச் செலும்.

(கக)

மூண்கரிக டம்மையெடுத் தொன்றெடொன்று போர்வினோக்கும்
விண்கங்கை யால்வடவை வீறழிக்கும்—ண்கருளன்
தன்னோடு வாசுகியைத் தான்சேர்த் திகல்வினோக்கு
மின்னோடு வேணியன்சேய் வேள்.

(உ௦)

செங்கதிரோன் நன்னைமதி செல்பதத்தி லோச்சுந்த
ணங்கதிரோன் நன்னையின னார்பதத்தி—றங்கவுய்க்கு
மாதிரங்காப் போர்பதங்கண் மாறுபட வேவைக்குந்
கோதில் குமரனெனுங் கோ.

(உ௧)

இருசுடர்கோ ளேனோர்விண் ணேருவிமா னந்தேர்
மருவியமா பாசமுற்று மன்னுந்—துருவன்கை
யாருந் சுயிற்றினையீர் தண்வானி யில்விடுக்கும்
யாருந் திகைப்ப விறை.

(உ௨)

சேணிற் செலும்வார் சிலைபற்றி வானவர்மீன்
கோணிற் பனகோலாக் கொண்டமர—மாணமுரும்
பொற்றலேதோ ளாதி பொருந்துகுறி யாவெய்தே
விறற்றமை காட்டிஞ்செவ் வேள்.

(உ௩)

இத்திறமா மாவலகி லிம்பேரா மும்பாஞ்சிச்
சித்தந் தளர்ந்து சிதையாமே—வித்தகமா
வாடல் வியப்போ டமர்ந்துசெய்தான் மாமுத்தர்,
நாடுவிழி யார்விமல னன்கு. (௨௪)

அக்கால ஞாலத் தவுண ரதைநோக்கி
யிக்கா ரியஞ்செய்தார் யார்கொலென—பிக்காரெண்
ணதனுருக் கண்டிலார் நண்பவத்து ளாழ்தீய
ராதலான் மாழ்குற்ற ராங்கு. (௨௫)

எங்கோன் செயலவனி யின்மாக்க டாங்காணு
வெங்கோ லவுணரெலாம் வீதறிண்ண—மங்கதனுக்
கேதுவாம் விம்மிதமீ சென்ன வெருவலுற்
ரோ துவார் சில்லோ ருணர்ந்து. (௨௬)

இத்திரனே யாதியா வெண்டிசைகாப் பாளரினன்
சத்திரனேண் மற்றோர்சேய் தன்செய்கை—புந்தியிலோர்ந்
தன்ன னுருக்காணு ராரவுணர் செய்கையன்றும்
பின்னார் புரிந்தார் பெரிது. (௨௭)

தேருமண்டர் தேவர்கோன் சில்லோ ருடன்கூடி
மேருவிலுற் றுன்போலும் வேதனுமங்—காருமங்க
ணன்னவர்பா லேகி யறைவபென்று சூர்க்குமஞ்சித்
துன்னுதுய ரோடடைந்தார் சூழ்ந்து. (௨௮)

அந்தவரை தன்னி லமரர் செலுங்காலக்
கந்தவேள் செய்யாடல் கண்டன்னாள்—சந்தவுரு
வுந்துபுல னாற்காணு துள்ளத் திடருற்ற
விந்த ரனைக் கண்டா ரெதிர். (௨௯)

மகவான்முன் னெய்தி வணங்கியங்கண் வைகித்
தகவா ருலகுவிண்ணிற் சார்ந்த—தொகைநிலைமை
யாவுந் திரிய வெவர்செய்தார் தேர்ந்திலஞ்சூர்
மேவுதொழி லல்லென்றார் வேர்த்து. (௩௦)

வானவர்கோ னன்னவர்த மாற்றத் தனோக்கேளா
யானுமில்வா ரோர்ந்திருந்தே னின்னதிறை—யேனுமே
தேரோ னதனைத் தெரிய வே வேண்டினயன்
சாரேகிக் கேட்பமென்றார் சார்ந்து. (௩௧)

விண்ணவர்கோ னாதியர் தா மெய்த்தவஞ்செய் நீராற்சி
ரண்ணுலகி லாகு மறுமுகவ—னண்ணு
மழகுசூடி கொண்டருளு மாணனந்தா னென்றிற்
குழவியெனத் தோன்றினனக் குன்று. (௩௨)

அந்தரத்தோர் துன்பறத்த னுதுசெய்கை நாட்டவந்த
சந்தரத்தோர் னண்ணல் சுடர்மேரு —மந்தரத்தின்
சோடு பறித்தெறித்தான் கோகனக மாமலரி
னோடு பறித்தெறிவா ரின்.

(௩௩)

தோன்றுகுகன் தன்னைச் சுரர்முதலோர் கண்டவனி
வான்றிரிபு செய்தோன் மருவிவனே—யான்ற
முகவென்று கொள்கிலேம் வன்மைதனை நாடி
னிகலவுண ரின்வெய்ய நே.

(௩௪)

மற்றெவரு மெய்தாத மாய முளவீவனைக்
கொற்றவமர் செய்தாடல் கொள்வமென—முற்றிரின்று
ரன்னபோ தண்டர்கோ னேரா வசக்களிற்றை
யுன்னவே வந்ததவ னுற்று.

(௩௫)

அந்தமா மேற்போந் தடல்வச் சிரமொள்வான்
குந்தம்வில் கொண்டிகல்செய் கோலமெய்தி—மைந்தன்
பகல்செயணி பூண்குகன்மேற் பார்த்திபனோ ம்ப
ரிகல்செய்ய வுற்ற ரெதிர்த்து.

(௩௬)

அவ்வேளை யன்செவ்வே ளந்தரத்தில் வாழ்மார்
தெவ்வே யெனச்சூழ் திறனோகிச—செவ்வே
நகைத்தொன்று மெண்ணமே நண்ணுந்த னுட
றகைத்திற் புரிந்தனனே தான்.

(௩௭)

மாண்படைக டம்மு னெறிவவெலாந் தொட்டமார்
நண்படைக னோடு நனி தூர்க்கத்—திண்படைகள்
மட்டார்ந்த போதின் மருவவே வசசிரத்தை
வீட்டான் குமரன்மேல் வேந்து

(௩௮)

அவ வயிரவா னெந்தை நிறத்தின்கண்
மேவித் துகளாய் லீளிவாகக்—காவலனங்
கன்னதனை லோக்கி யழுககவே தொல்வேழந்
துன்னிறைமுன் சென்றதுவே சூழ்ந்து.

(௩௯)

செல்லுங் களிற்றையுமை செய்கண் டுளத்தாலோர் .
வில்லுங் கணைபலவு மேநல்கி—யொல்லியிலொள்
வெற்றிவில் வாங்கியம்பல் வேழத்தி னோடையவீர்
நெற்றியின்க ணுய்த்தா னிமிர்ந்து.

(௪௦)

வந்தமதக் குஞ்சரம்வேள் வன்கணையான் மாப்தலுமே
யந்தரத்தர் கோமா னயர்ந்தயல்போய்—நத்தவெருண்
டேலவொரு வில்வாங்க வீசன் மன்குகனோர்
கோலவன்றோண் மேலெய்தான் கூர்ந்து.

(௪௧)

அம்பொன் தமரர்க் கரையன்மேற் செய்விடுப்பக்
கும்பமதக் குஞ்சரத்த கோமணும—வெம்பிமணங்
கோலொன்று விற்பெழிலபோய்க் கூரெழிலோன் மேற்கரத்தார்
வேலொன்று விட்டான் விரைந்து. (௪௨)

கொற்றவயி லோர்சிதுபுற் கொள்ளையே போன்மிசைவந்
துற்றிடவிண் ணோரினுமபு துற்றனர்சீர்—பெற்றோன்
கடிதிற் தனுவிற் கணைபுட்டி யன்னான்
முடிதள்ளி யார்த்தான் முனிந்து. (௪௩)

துவசத்தை யோர்கணையாற் றுண்டித்து மார்பிற்
கவசத்தை யோர்கணையாற் காதி—யவசம்
படமகவான் மேலேழ் பகழி தொடுத்தான்
திடவிடையோ னீன்றருளுஞ் செய் (௪௪)

அந்தக் கணைபட்டமரர்கோன் லீழ்சலுமே
கந்தக் கடவுடனைக் காயந்தமரர்—வந்தெதிர்த்து
பாங்காய் வளைந்து பரவிப் பொருதார்பின்
நீங்காய் விளைவதுன்னார் சேர்ந்து. (௪௫)

இவ்வண்ணம் போர்புரியு மெல்லே யுமைமைந்தன்
கைவண்ண விற்குனித்துக் காய்கணைநான்—கைவருணன்
மேற்றொடுத்தே யன்னவளை வீட்டியயந்தம் பாற்சமன்ற
ஹற்ற லடக்கினு ஞுக்கு. (௪௬)

ஓர்கணையாற் நிற்களையு மொன்றிரண்டென் தேபகருங்
கூர்கணையாற் பானுவையுங் கூறிரண்டு—வார்கணையால்
வாயுவையு மூன்று வயக்கணையால் வீரஞ்சொல்
தேயுவையும் வீட்டினின்றான் செய் (௪௭)

ஆங்குநின்ற ரேவருமே யைய னிகளேக்கி
யீங்குநின்ற லேவரையு மேயடுமென்—தேங்கியே
சிம்புள் வரக்கண்ட சிங்கமென ஷோடிவுக்கி
வெம்புள் ளயர்ந்திருந்தார் வேர்த்து. (௪௮)

இரியு மிமையோ ரியளேக்கி யென்று
சொரிகதிர்நி லாவைத துரக்கும்—பரிசேபோ
லாடுங் குகன்ற னவரைத் துரந்தண்டர்
கூடுவ களத்தினின்றான் கூர்ந்து. (௪௯)

போரா தவரிற் புரிந்து சிலர்வீழ்
நேரா துடையண்டர் நீங்கவிக—லாராத்
தனியோர்வில் லேந்தினின்றான் சங்கார காலத்
தனியீ சனைநிகர்த்தான் றான். (௫௦)

போரதனி லும்பர்ப் புறங்கண்டோன் மேவுழியாழ்
நாரதனச் செய்கைகண்டு நற்கருவின்—சாரெய்தி
யுற்றவெலாவ் கூற வொளிரரசன் கேட்டழீ இ
யிற்றதுவின் வாழ்வென்ற னின்ற.

(௫௧)

என்றருந் தேகி யினன்மதிவா னோர்க்கிறைவன்
மன்றிசையி லாத்தலைவர் மால்கரிமுன்—பொன றலுற்ற
போர்க்களத்திற் பொன்னோன் புகுந்தனனன் போடுகண்டா
னார்க்குமுயி ரில்லாத வாறு.

(௫௨)

அங்கண் முருகேச னுடும் வியப்பினையே
யங்கண் விசம்புறைவோ ராசான்றன்—னங்க
ணிலவக்கண் டேர்கொ ணிமலன்ற ளாரன்
புலவத் துதித்தறைவா னென்று.

(௫௩)

தாரகநா மத்தன் றயங்குசிக்க மாமுகத்தன்
சூரபன்ம னுமவுணர் சூழ்ந்தொறுப்பத்—சேரும்
வரையிலரு ரெய்திமக வான்பதிவிட் டம்பொன்
வரையின் மறைந்துறைந்தான் வந்து.

(௫௪)

அின்னா னினதா ளடைந்துநினைக் கொண்டிடர்செ
யொன்னா ருயிர்தொலைத் தொப்பிலா—மன்னுன்கை
தன்னதாக் கொண்டு தலைவன்றா னாகவுமே
யுன்னினன்வே றுன்ன னுளத்து

(௫௫)

பல்காற் றவமே பயின் றுமிக வாடினா
னெல்காச் சரவணத்துன் னுற்பவங்கண்—டல்கா
வுவகையுற்றா னெம்பெருமா னுன்றொழும்பு செய்வான்
றவறிலனின் மாண்புணரான் றான்.

(௫௬)

நத்தனய னாகியோர் நாடி யறியொணா
வத்தனு மம்மையு மன்னரையுன்—சித்தருமே
யல்லதுநின் னாட லறியுந் திறத்தினரார்
வல்லமோ சிற்றுணர்வோ மற்று.

(௫௭)

அகையான் விண்ணோர்க் கரையனுணர் வின்மையா
லோகையிற்போர் நின்னா டுருற்றினாள்—வாகையினீ
தண்டமே செய்தையது தக்கதே யாமிகல்செய்
தண்டருமற் றாராவி யங்கு.

(௫௮)

நலத்தினிலீன் னோரே நவைசெய் சிறுரை
யலைக்கினளிப் பாரா ரவுணர்—குலத்தை
யொறுத்தருள்வா யென்றுனதா னுள்வார் பிழையைப்
பொறுத்தருள்வா யன்பு புரித்து.

(௫௯)

அன்னே ரெழுவா னருளென் நிறைஞ்சியே
பொன்னேன் புசுவருட் புன்முறுவன்—முன்னேன் செய்
தன்னவரை யெல்லா மடல்கொள் களிற்றோடு
மன்னி யெழுவருள்வான் வாய்ந்து. (௬௦)

சேந்த னெழுப்புதலும் சேவர்கோன் மாதிரத்தா
ரேந்த லிமையோர்மற் றேவருமே—தாந்தமா
லுன்ன மதினெய்ய யுணர்வுறமுன் செய்கையுணர்ந்
தென்னசெய்தோ மென்றெழுந்தா ரீண்டு. (௬௧)

கலுழந்தார் கவன்றார் கலங்கினு ருள்ளம்
புலந்தா ரிரங்கினார் போத—வுலந்தார்
தமையு மிகுந்தார் தனிவிடமுண் டார்போ
லமையும் பொலிவிகந்தா ரங்கு. (௬௨)

துஞ்சியெழு மன்னோர் துதிசுமர ணுடலைக்கண்
டஞ்சரணந் தாழ்ந்திறைஞ்சி யத்தநம—மஞ்சமருங்
கந்தநம வெந்தைநம கங்கையொடு மங்கையுமெ
மைந்தநம வென்றறைந்தார் வந்து. (௬௩)

அன்போ டெழுந்தவரிவ் வாறு புகழ்ந்துமனத்
துன்போடு மெய்நடுங்குந் தோற்றவகண்—டின்போத
னின்ன லுறீர் நீவி ரெனக்கருணை செய்திடலு
மன்னரச்ச நீங்கினு ராங்கு. (௬௪)

நக்கன் றனையிகழ்ந்து நாசந் தனையடைந்த
தக்கன் மகத்திலவி தானுண்ட—மிக்கபவ
மின்னு மகன்றிலே மீ திருக்கப் போர்புரிந்து
பின்னுமகம் பெற்றேம் பெரிது. (௬௫)

அன்னதனுக் காயதண்ட மாற்றி யதுதொலைத்தாய்
நின்னருட்கு வேறே நிகருண்டோ—முன்னவனே
பேதை படியோம் பிழைபொறுத்தி யென்னவன்பி
றோதை யுறத் தொழுதா ருற்று. (௬௬)

உமைசே யவையோர்ந் தொருசே யெனவே
நமைநீர் பொருதீர் நமதே—ரமைமொய்ப்பு
மோருயர்வு மின்னு முணர்வான் நெரித்துமென
மோருருவ மெய்தினு னுற்று. (௬௭)

ஒண்டிக் குலகுசிரி யோதநீர் நேமிவரை
யண்டமற்றும் வேறுதிரி பாகியுள்ள—வண்டநிரை
யாயவமெல் லாவுயிரு மாய்பொருளு மாமுவர்
மேயவுரு வொன்றெடுத்தான் வேள். (௬௮)

மண்பா தலமொளிர்தாண் மாதிரவெற் பேண்மிகுதோள்
விண்பான் முடிசுடர்கண் மெய்நடுநந்—பண்பாரும்
வேதமணி வாயுணர்வு மென்செவிபக் கம்மயன்மா
லேதுளமா தீசனூமி ரே.

(சுக)

பேருருவங் கொண்டு பிறங்கீழுரு கேசனுற
யாருமிறும் பூதிவதன் தேதீதியிமை—யோருமண்டர்
கோனுமிசை நோக்கினர்மெய்க் கூறுமுற்று மேகாணர்
சாணுவள வேகண்டார் தாம்.

(௭௦)

சேண்புவன முற்றுந் திகழ்சிற் பரவெம்முன்
மாண்புறநீ கொண்ட வடிவுதனை—காண்புறயாம்
காட்டியருள் கென்னக் கவின்முற் றுருந்காட்டக்
கோட்டினின்றோர் கண்டுவந்தார் கூர்ந்து.

(௭௧)

அன்ற னுருவமெல்லா மாரருளி னோக்கியண்டம்
முன்ற ருயிர்யாவு முச்சொழிற் த—மன்றவா
ரேருருவர் விண்ணுளா ரின்னோ ரிருக்கவே
யோருருவிற் கண்டா ருவந்து

(௭௨)

தேர்த்திலமிந் நான்காறுந் செப்புநீ யெல்லாமா
யார்த்தகன்மை நீ புணர்த்த வாங்குணாந்தோர்—தீர்த்தபொரு
ணின்வடிவ மன்றி நினைக்கவும்வே றுண்டு கொலை
மன்வடிவாய் நின்ற வர.

(௭௩)

பூவிலயன் றுஞ்சவரி பொங்காழி யிற்றஞ்ச
மேவகத்தை நீங்க விழிப்பாலன்—ஞவிலண்டப்
பூனூர மாவடிவிற் புண்டதன்மை நின்னுருவிற்
காணாக் கண்டேங் களித்து.

(௭௪)

திருமன் னயனொடமர் செய்தகிலத் தோடு
மொருவ ரொருவரையுண் டெந்தி—யிருமுத்ததார்
றத்தமர்செய் காலத் தயங்குருநீ கொண்டதுதா
னிந்தவுரு விற்கியைந்த தில்.

(௭௫)

ஆசலினெங் கோனீ வருவுருவாய் மன்னேக
நாதனே யாகு நலிவெமக்கும்—போதவுஞ்செய்
வெஞ்சூர் தடிந்தெம்மை விண்மே லிருத்துதற்கோ
மஞ்சூர்சேய் போலணந்தாய் வந்து.

(௭௬)

மெய்யுருவிற் காங்கோர் விளங்கிடனா புற்றவுன்றன்
செய்யவுருக் கண்டு சிறந்தனங்கா—ணைய
வெருக்கெ ளடியமுய்ய வித்தகமாந் தொல்லை
யுருக்கொண் டளித்தியென்ற ருற்று.

(௭௭)

என்னவிலை கூறுதலு மெங்கோ னருளால்வான்
மன்னுருநீத் தாறுமுக வானவனாய்—முன்னவே
தொல்லைவடி வத்தோடுந் தோன்றத் தொழுதிதையோ
நெல்லையி னேதுவா னென்று.

(எஅ)

துற்றநிலை தாவாத சூரன் முதலாய
பற்றலரைக் கொன்றும் பரும்பானு—மறறமற
நின்றேவல் செய்யவென்விண் ணீளரசு நல்கெந்தா
யென்றே யுரைத்தா னெடுத்து.

(எஆ)

இத்திரினை நோக்கிநகைத் தெம்பெருமா னீரமக்குத்
தந்ததொல்சீர் நாமுந் தருதுநினக்—கந்தரந்தீர்
நீர்படைக ளாகநா நீர்படைகட் கோர்பதியாய்ச்
சூர்கிளையை மாய்த்துமென்றான் சூழ்ந்து

(அ௦)

காந்தளந்தார் வேய்சேய் கனிந்திளைய கூறவிய
வேந்த னவைகேளா விறலவுணர்—வீந்துமுடி
மாத்திருவி னோடுபெற்ற வன்போல வானவரோ
டேத்திமகிழ் வற்றா னினிது.

(அக)

ஆறுமுகத் தேவை யமரர்கோ னோக்கியெந்தாய்
கூறுமண்டத் துன்றாற் குலவுபொருண்—மாறுகொண்டு
நின்றவற்றை முன்போ னிறுத்தி யெனக்களித்தான்
குன்றுதொறு மாடுங் குகன்.

(அ௨)

இத்தகைய வண்டத்தி லெம்மிற் பிறழ்ந்தவெல்லா
மத்தகையே யாகவென்றா னையனவை—தத்தநிலை
முன்போ லிருக்கு முறையுணர்ந்தே யந்தரர்முற்
றன்போடு நோக்கிநின்ற ராங்கு.

(அ௩)

அப்போது போகிதாழ்ந் தாண்டகைவ ணின்மலர்த்தான்
கைப்போது கொண்டிறைஞ்சக் கத்தவரு—ளிப்போது
செய்தியென நன்றென்று சேய்நடந்து கைலையின்சார்
பெய்துவரை புக்கா னினிது.

(அ௪)

ஔந்தலிமை யோரோன்றி யேத்திமகிழ் வெய்தியங்கோன்
சேந்தன்பின் சென்றே சிலம்பிலுற்றார்—சாந்தமனச்
சாரன் மணிவரையிற் சண்முகத்தோன் மேவவும்பர்
சேவன்றாள் பூசிப்பார் தேர்ந்து.

(அ௫)

அவ்வேலைக் கம்மியனை யண்டர்கோன் முன்னவன்றா
னெவ்வேலை யான்செய்வீ தென்றிறைஞ்சச்—செவ்வேட்டு
ந்த நகரி னனிசிறப்ப மந்திரமொன்
றந்தவயி னல்கென்றா னின்ற.

(அ௬)

ஆதித் தரையுருக்கி யாற்றியபோ லொண்மணியார்
சோதித் திருக்கோயில் சூழ்ச்சியிற்செய்—தோதியல்கொள்
பொற்சிகரி நாப்பண் புனைவர்கோ னன்கமைத்தா
னற்செகுசிம் மர்த்நமொன் றங்கு. (அ௭)

அந்தவெல்லை தன்னி லமரர்கோ னேவப்போய்ச்
சந்தமலர் வானீர் தழிற்புகைமுன் —றந்துநிற்ப்
போற்றிருக்குங் காணப் புனிதனையிக் கோயிலினீ
வீற்றிருக்க வென்றான்விண் வேந்து. (அ௮)

புந்திமகிழ்ந் தண்டரொலாம் போற்றத் தளியுளரி
விர்தைபெறு பீடமேல் வீற்றிருந்தான்—கந்தவேள்
விஞ்சமர ராங்கு விதிமுறைவா னீத்தத்து
மஞ்சனநன் காட்டினார் வந்து. (அ௯)

பொம்மென் றுகில்குழ்ந்து புஞ்சந்த மட்டதது
மன்கலன்கள் சாத்தி மருமலர்த்தார்—நன்கணிந்து
மேவித்து பந்தீபம் வேறுளவந்தேவாதி
தேவற்கிட டர்ச்சித்தார் தேர்ந்து. (௯௦)

வந்தனைசெய் தண்டர் வழுத்தலுமாங் குக்கார்து
கந்தவேள் சென்றான் கயிலையின்க—ணந்த
வமையத் திமையவர்க ளற்புதத்தி னோடச்
சிமையவரை நீங்கினார் சேர்ந்து. (௯௧)

மருந்தனைய வின்சொலுமை மைந்த னினையோன்
றிருந்தமரர் தாம்பூசை செய்யப்—பொருந்தலி
லந்தவரை தன்னையே யன்றுதொட்டி யாவருமே
கந்தவரை யென்றைவர் காண். (௯௨)

மான்மலையைத தீர்ந்து மனோவதியுற் றுனமரர்
வான்மருவு மவ்வவர்தம் வாழ்க்கைபெற்றா—மேன்மைபெறு
மங்கையிலே மேயகுக னண்வீரர் பாரிடர்பாற்
றங்கவவண் வைகினான் றுன். (௯௩)

திருவிளையாட்டுப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூருஉ

தகரேறு படலம்.

தெள்ளிவரை மீது விசாகன் விளையாட
தெள்ளிமையோர் சிந்திக்கச் செய்காலை—யொள்ளியநற்
பூரதமா தேவன் புகழ்யாழில் வைத்திசைக்கு
நாரதனோர் வேள்விகண்டா னன்கு. (க)

மாதவத்தோர் தங்கண் மனங்களிப்ப வந்தணர்கள்
வேத விதிப்படிசெய் வேள்வியிலே—தூதிற்
புகையோட வானிற் புலவரவி கொள்ளச்
சிகையோ டெழுந்ததுசெந் தீ. (உ)

மந்தணமா வார்ப்பு மறையா கமவார்ப்பு
மந்தணர்த மார்ப்பு மடங்கவே—விந்தச்
சிகரவரை யென்னமகத் தியினினின் றண்டந்
தகரமுழங் கிற்றோர் தகர். (ங)

அந்த வொலிகேட் டனல்வேந் திவர்ந்துவரும்
வெந்துகண் மேடம் வெருண்டோட—வந்திரனார்
வெண்கரியே யாதி விளம்புந் திறலாசை
யெண்கரியுஞ் சாய்ந்த விரிந்து. (ச)

விண்ணுலகிற் பாயும் விரைவி லவணிருந்து
மண்ணுலகிற் பாயு மறுத்துரகர்—நண்ணுலகிற்
பாயும் படிவமலை பன்னிறந்தீ யோசையுரு
மேயும் படிநின்ற யாடு. (ரு)

விசையான் மடிந்தாரெண் வீந்தா ரிடிநே
ரிசையான் மடிந்தா ரிலக்க—மிசையார்வன்
கோட்டான் மடிந்தார்பல் கோடிக்கு மேலுற்றா
ராட்டான் மடிந்தா ரளபு. (சு)

அந்தகரைக் கண்டளவி லாவி தளர்வதுபோ
லந்தகரைக் கண்டமர ரச்சமுறீஇ—யிந்தவிடர்க்
கெங்கே புகலிடமென் றெண்ணி யிருங்கயிலை
யங்கே யடைந்தா ரயர்ந்து. (ஏ)

அவ்வேளை வீரர்தூ றுயிரவர் சூழநின்ற
செவ்வேளை நோக்கியிந்தச் சேயுகந்தா—செவ்வே
விளையாட்டின் செய்கைபோல் வீப்பனிட றுறு
விளையாட்டின் நீய விறல். (அ)

என்ன நினைந் தன்னா னிணையடியிற் ருழந்தெழீஇ
யின்னிசையாழ் வல்லோ னிமையவரோ—டுன்னிநிற்க
மாதவத்தீர் நீவிரிவண் வந்தவா வென்னென்றான்
போதவத்து வாடுனான் புரிந்து.

(க)

யாழ்முனிவன் யாகத்தில் ஸாடு பிறந்துலகைப்
பாழ்செய்த வாறு பகர்ந்துபின்னவ்—வேழகத்தி
ஹற்ற லடக்கியிட்டி யாற்ற வருடியென்றார்
போற்று தவத்தோர் புகழ்ந்து.

(க௦)

வீக்கியநற் குற்றுடைவான் வீரமா மொய்ம்பினனை
நோக்கியும்பர் தந்துயா நோயறவே—தாக்கியமா
வத்தகரைப் பற்றி யடைதியென்றான் பற்றற்ற
வித்தகரைக் காத்தருள்செவ் வேள்.

(கக)

அன்னா னறுமுகத்தோ னங்கமலத் தான்போற்றி
யுன்னா விடைபெறீஇ யோர்நொடியின்—முன்னாக
மும்மை யுலகு முறையே துருவினா
னம்மைவிழி யுற்றே யணைந்து.

(கஉ)

கேட்டைக்கொ ணெஞ்சிற் கிளர்கேழ் திருகுபுரி
கோட்டைப் பிடித்துக் கொடுவந்தி—யாட்டையங்கை
முந்நாலுஞ் சீர்கொண் முகமாறுங் கொண்டபிரான்
முன்னால் விடுத்தனன்றின் மொயம்பு.

(கங)

ஆட்ட மொழிந்தந்த வாடுநிரப வாடுனார்கள்
வாட்ட மொழிந்ததென வாழ்த்திதுத—ஓட்டங்கொள்
காமாரி யின்ற கடவுண் மகிழ்ப்புப்ப
பூமாரி பெய்தார் புரிந்து.

(கச)

விரியாக மப்பொருளாம் வித்தகனை யாங்கள்
புரியாக மேவாட்டைப் பொற்பார்—பரியாக
ஆர்தியென நாரதன்முன் னும்பர் தொழுவதைச்சே
யூர்தியென ஆர்ந்தா னுகந்து.

(கௌ)

தகரோறு படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூகூரு.

அயவின்ச் சிறைபுரி படலம்.

தகரே பரியாச் சகமுழுது மூர்ந்து
புகரே பரியாப் புலவ—னிகரோயில்
வெள்ளிவெற்பின் மன்றின் மிளர்சிகரிமேலிருந்தா
னெள்ளியதிண் வீரரோடு முற்று. (க)

அல்லாருங் கந்தரத்தா ரம்மானைச் சேவிப்போ
ரெல்லாருந் தன்ன யிறைஞ்சியே—செல்லாநிற்
கின்றபக லோர்பகலிற் கேழ்கிளர்செந் தாமரைவாழ்
மன்றருக்கிற் செல்வான் மகிழ்ந்து (உ)

கரமா றுளான்காக்குங் கைலையினின் றேகும்
வரமா மலர்கிசைவாழ் வாளைப்—பிரமா
வருதியென வன்னாண் வரவிருக்க வென்றான்
சுருதியெலாங் கண்டோன் சுதன். (ங)

பணியா தயன்பரசும் பான்மை தெரிந்துண்
பணியா தெனப்படைப்பென் பான்பொற்—பணியார்
மறைவருமோ வென்ன வருமென்ன வேயொன்
றறைதியென்றா னெங்க ளரசு. (ச)

போத னெனப்புலவர் போற்றுவோன் மூவகையா
நாத முறக்குடிலை நன்கிசைத்து—வேத
முறையே நவில முருகவே ணிற்றி
யறையே லெனமருண்டா னுங்கு. (ரு)

ஓமென் னெழுத்திற் குரையா தெனவினவத்
தேமென் மலர்க்கிழவன் தேர்ந்திலனா—தாமனிற்ப
நான்கு தலைவாய் நனிகுலுங்கக் குட்டினான்
வான்கு தலைவாய் மகவு. (சு)

மறையாக மஞ்சார் மலர்க்கழலாற் போதி
லுறையா ரணனை யுதைத்துச்—சிறையாகக்
காலிற் றளையிட்டுக் கந்தவெற்பி லேவைத்தான்
சேலிற் நிகழ்கணுமை சேய். (ஏ)

தாரகமா வான்யாவன் சம்பு வெனவவன்வேய்
தாரகமா நின்றுகொண்வற தான்காட்ட—வோருகிலா
னாணவமேற் கொண்டா ரறிந்துணரற் பாலதோ
மாணவர்மேற் கொண்டோர் வது. (அ)

வரைமாது சேய்வினவு வான்சொற் கிறைதா
 னுரைமாது நாவிருந்து மொன்றுங்—கரையாம
 லாமனை வுற்றனனே லுந்திவந்தோ னூல்கற்றேரம்
 யாமென் றுரைப்பீ ரெவர்.

(க)

கரதலமோர் நாலுங் கரகமணி மாலை
 வரத மபயம் வயங்கச்—சிரதலமொன்
 றேங்குமுரு வத்தோ ளெருயிரெல் லாம்படைத்தா
 னுங்குவிதி போல்வே ளமர்ந்து.

(க0)

அஞ்சிறைய வன்னத் தயனென்பா னவ்வரையில்
 வெஞ்சிறையின் மேவ விதிசெய்தான்—அஞ்சிறையான்
 மைத்தமிடற் றானை வணங்கமர ருண்ணடுங்காத்
 தத்தமிடஞ் சார்ந்தார் தணந்து.

(கக)

அயனைச் சிறைபுரி படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூஎஅ

அயனைச் சிறை நீக்கு படலம்.

பன்னாள்வ வாறு படைப்புமைசேய் செய்காலை
 முன்னான் மறையின் முதற்பொருளை—யுன்னான்றன்
 வன்னி களங்கனைய வாடோர் முனிவரையே
 யுன்னினனே மாயோ னுகந்து.

(க)

விரகினுந்தி பூத்தோன் விழைந்தவணஞ் சித்த
 ருரக ரியக்க ருவண—ரிருகடர்கள்
 காந்தருவ ரட்—வசக் கள்வித்தி யாதார்கள்
 போந்தனர்க ளொன்றாய்ப் பொலிந்து.

(உ)

ஒன்பான் பிரமர்க ளொன்பான்கோள் கீர்த்திமிரு .
 தென்பான் மலயத் தெருண்முனிமுன்—னன்பா
 ரகலிடமா வானவரோ டண்மினன்மால் யார்க்கும்
 புகலிடமாங் கைலைப் பொருப்பு.

(ங)

அந்தமலை காக்கு மருணந்தி வானவரை
 முந்தமலை கேண்முன்முறையுப்ப—நந்தமரர்
 பொன்னென்றான் போற்றநீர் புந்திதளர்ந் திங்குவந்த
 தென்னென்றான் தேவர்க் கிறை.

(ச)

செங்கண்மால் வீழ்ந்திறைஞ்சிச் செப்புவா னின்மதலை
யங்கண்மா ஞாலமெல்லா மாக்குதொழிற்—புககவனை
யோமன் பொருள்வினவி யோர்சிறையிட் டாகுதுகன் னன்
நாமுநீடு வந்துமென்ற னன்து.

(ந)

அந்த மொழிகேட் டரனறியான் ழிபாலிருப்ப,
நந்தமருங் கையா னனியிறைஞ்சி—யெந்தையே
பூக்கமலத் தானைப் பொருவில் சிறையினின்று
நீக்கவரு ளென்ற னினைந்து.

புந்ருநின்ற நந்திசனைப் பார்த்தெழில்வேண் மாட்டணு
யோங்கு சிறையின் றுவுளகந்த—சேங்கயனை
விட்டுவிடச் சொன்னமென மெலி யறைதியென்றான்
கட்டுவிடப் பாப்பனியான் காண்.

(எ)

மின்னொரும வேணிநதி மேன்மதியந் தோணியினர்
பொன்னொரு மேனியன்றான் போற்றிநந்தி—தென்னொரு
மோதனத்தை நேர்ப லுமைமைந்தன் வாழ்கந்த
மாதனத்தைச் சேர்ந்தான் மகிழ்ந்து.

(அ)

ஐயன் புகன்றமொழி யாறுமுகன் றுளிறைஞ்சி
மெய்யன் புடைநந்தி மேவியுரை—செய்யவே
நிற்றியே னினைவைப்பே னீள்சிறையி லென்றனன்வாய்
பற்றியே சென்றான் பணிந்து.

(ஈ)

ஆறுமுகங் கொண்டோ னயனைவிடே மென்றமொழி
யேறுமுகங் கொண்டோ னியர்பவே—நீறுமெய்யின்
மானிக்க வெற்பினிலா மன்னி யெறிப்பதொக்கும்
வேணிக்க மன்னுணர்ந்தான் வேட்டு

(ஐ)

வெள்ளிவரை நேர்விடையின் மேவி வரும்பாளைத்
தெள்ளிமையோர் போற்றுகு சிகரிவா—யொள்ளியவேள்
நேர்கொண் டிறைஞ்சி நிமலவிவண் வந்ததென்னென்
றார்லின் வினவினா னாகு.

(க)

குண்டுகையான் நன்னைக் கொடியசிறை யிட்டனையென்
றெண்டுகையார் வேண்ட விரங்கிமணி—கண்டுகையான்
காப்புவிட வந்ததுவே காரியமா மென்றனன்நீப்
பாப்புவிட முண்டான் பரிந்து.

(கஉ)

வேதப் பொருளுணரான் வேதனெனப் பேர்பெற்றான்
போதச் செருக்கும் பொருந்தின—ஓதநினைச்
சேவித்துந் தன்னகத்தை தீருகிலான் யாவரையும்
பாவித்தும் பாரான் பரிந்து.

(கங)

அன்ன செயலி னயனைச் சிறையினினின்
மென்ன வுடைவிடலா மெந்தையே—யென்னவெதிர்
நின்று தொழுதா னினைப்பவர்த நெஞ்சினொடு
குன்றுதொறு மாடுங் குகன். (கச)

உந்திவந்தோன் றன்னை யுறுசிறையி னீக்கங்ந்பா
னந்தி தனைவிடுத்து நாமுரைத்து—மைந்தநீ
யெண்ணிலையே யென்னை யெனச்சினந்தான் போலிருந்தா
னுண்ணிலை யன்பீச னுகந்து. (கரு)

தன்சிறையி னின்றிடுமோர் சாரதனை யேவியே
வன்சிறையி னின்ற மலரோனைச்—செஞ்சுவே
நம்முன் கொணர்தியென்ற னாகரிகூர்ந்தார்
தெம்மு னயரவருஞ் சேய். (கசு)

சாரதன்கொண் டிக்கவெழிற் சண்முகனைக் கண்டி. றைஞ்சிப்
பாரதிகே வீசற் பணிந்துவென்கி—நேரினிற்பப்
போத வருந்தினகொல் போதவென்றான் நீதுறுதற்
போதமற்றோர் புந்தியிருப் போன். (கஎ)

ஐயநின் மைந்த னருஞ்சிறையில் வைத்தமையால்
வெய்யதா மென்னகந்தை வீந்ததெனப்—பையரவம்
பூண்டா னினதன்று போயே யொழிந்ததென்ற
னேண்டாங் குலகுக் கெலாம். (கஅ)

போதமே லிட்டுத்தற் போத மொழிதரவே
வேத மெடுத்து விளம்பவே—போதநீ
நின்பணிகொ ளென்றருளி நின்மகவைத் தானழைத்தா
னென்பணிகொ வீச னினிது. (கசு)

சங்கவா னற்குழையார் சம்புமணி யாசனத்தார்ந்
தங்கவான் மீதிருத்தி யார்மகவைத்—துங்கவான்
ருரகத்து மெய்ப்பொருளைத் தான்வினவச் சாற்றுவா
னேரகத்து மேயோ னெடுத்து. (உ௦)

அந்நா ளகிலநல் கன்னைக் கருள்பொருளைப்
பன்னா வுரைக்கப் படுக்கொலோ—வென்ற
விரைக்கலா ரத்தன் விளம்பமறை யீச
னுரைக்கலா மென்ற னுகந்து. (உக)

உணர்பொருளுந் தானு யுணர்த்துவனந் தானு
யுணர்பவனுந் தானு மொருத்த—னுணர்கிலன்கோன்
மந்திரமா மெய்ப்பொருள்சேய் வாய்மலரக் கேட்டுகந்தான்
தந்திரமா மென்குதலை தான். (உ௪)

மைந்தனவில் போத மழலைக் கருள்புரியாச்
சந்தநறும் பூங்கொன்றைத் தாமத்தோ—னிந்தையில்சீர்ப்
பூத கணங்கள் புடைசூழ நால்வகையாம்
வேத முழங்கநின்றான் வேட்டு.

(உ௩)

அரவென் றமரர்குழா மார்ப்பவிடி போலந்
தரதுந் துமிமுழங்கத் தாவில்—புரங்கையான்
வென்றான் விரைவனமால் வெள்ளேற்றின் மேலேறிச்
சென்றான் கயிலைச் சிலம்பு.

(உ௪)

தேனோரும் பூவினன்முற் றேவர் தொகுதியுட
னேனோரும் போற்றிசெய் தேகவே—வானோ
டருந்தா முகில்கூழ்ந் சமர்ந்த வெற்பி
லிருந்தான் குறிஞ்சிக் கிறை.

(உ௫)

ஐரற் கரிய வுமைகேள்வ னீன்றபிரா
னோரற் கடனெடுநீ ருண்டமுனி—கோரக்
கரத்தின் பொருளுந் கரைந்திறைவ னூலு
முரத்தி னவின்ற னாவந்து.

(உ௬)

அயனைச் சிறைநீக்கு படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா ௧௦௦௪

விடைபெறு படலம்.

அன்னபோ தம்மா லருள்கன் னியரிருவர்
துன்னு வனப்புமிக்கார் சுந்தரியோ—டின்னமுத
வல்லியிவர் சேய்தோண் மருவத் தவம்புரிந்தா
ரொல்லுஞ் சரவணத்தி லுற்று.

(௧)

எங்கோன் குமர னிருகன்னி மாருநோற்
றங்கே யிருப்பதுன்னி யாங்குநின்று—செங்கேழ்
கரவணத்தன் கண்போற் கமல மலருஞ்
சரவணத்தீ ற் சார்ந்தான் றனித்து.

(௨)

கந்தவேள் போதலுமக் கன்னியாருஞ் சித்துதிப்ப
றுந்தம் விழைவென் னுவறினென—நந்தமர்கை
மாதர் தொழுதெமைநீ மன்றலிழைத் தேமருவ
நாததவஞ் செய்துமென்றார் நன்கு.

(௩)

அங்கவுரை கேட்டளவி லாறுமுகக் கோமான்சீர்
பொங்கவரை நோக்கிப் புகல்வானே—தங்கமுத
வல்லி மகவான் மகளாய் வளர்த்தனையாங்
கொல்ல விருத்தியென்ற னுற்று.

(௪)

சுந்தரிப்பேர் மேவிலையா டொல்புவியின் மாமுனிதன்
பந்தனையாய் வேடர்தம் பாலமர் தி—முந்தநீ
ரங்குவளர் காலையா மண்ணிமன்ற னீர்மையா
ஹங்கடமைச் சேர்ந்திமென்ற னுற்று

(௫)

கன்னியர்தாழ்ந் தேத்திக் களித்தே கினர்பின்ன
ரின்னமுத வல்லிபென்பா ளிந்திரன்முன்—றுன்னிய
மன்மகவா யுன்னின் வருப்பந் திரன்மகன்யா
னின்மகள்போற் றெந்தையென்ற னீ.

(சு)

பொன்றனிவெற் புற்றேன் புதல்வி சனைநோக்கி
யென்றனையே யின்றயா யிங்குவரு—கென்றிசைத்தும்
பன்முன் றனாது பருஉத்தாண் மாக்களிற்றைத்
தன்முன் வரவிளித்தான் றான்.

(எ)

வந்தமத மாவைமக வாளுக்கியான்பெற்ற
லிந்த மகளை யெடுத்தப்போய்ப்—பந்தமுற்ப
போற்றுதிசீ ருண்டெனப்பின் பொன்மகளைத் தன்கந்த
மேற்றியன்பி னேகிற் றிபம்.

(அ)

மாதுகன்னி தன்னை மனோவதியிற் கொண்டுபோய்ப்
போதகமே யன்பினொடு போற்றிடுமவ்—வேதுவினா
லோதுதெய்வ யானையென வோர்பெயர்பெற் றாங்கிருந்தா
னாதன்செவ் வேளை நவின்று.

(க)

சொன்னாட்டின் புய்த்துணருஞ் சுந்தரிசேய் சொற்றபடி
பொன்னாட்டின் மேலாம் புகழ்த்தொண்டை—நன்னாட்டின்
மன்வள்ளி மால்வரையில் வாழுஞ் சிவமுளியன்
றன்மகளா வான்படர்ந்தா டான்.

(க௦)

மடமங்கை யர்க்கு வரநல்கிக் கந்தத்
தடவரையிற் போயிருந்தான் சார்முக்—கடவுளரா
யுன யுடலா யுயிராய்மற் றுள்ளவெலாந்
தானாய்த் தயங்குகுகன் றான்.

(க௧)

கந்தமலை நின்றேகிக் காங்கயனம் மாணையிடைத்
தந்தமலை தன்னையன்பிற் றுழந்திறைஞ்ச—விந்மலை
பொன்றப் புகழ்வீரர் புதர் புடைசூழச்
சென்றான் கைலைச் சிலம்பு.

(க௨)

அங்க னடைந்திறைஞ்சி யம்மையப்பர் தம்மினடு
வெங்கள் பெருமா னினிதிருந்தான்—புங்கவர்மீர்
றங்குறையெ லாஞ்சொலிப்போ தன்கண் ணனைமுன்கொண்
டங்கயிலை யெய்தினு ராண்டு.

(க௩)

அன்றா ஈடையு மமையத் தமலனெழிற்
பொன்றா லயமுறையே போற்றநந்தி—யென்றாத
னின்மி னெனத்தடுப்ப நெட்டுயிர்ப்புற் றின்னலொடு
முன்மின் றலேநின்றார் மொய்த்து. (கச)

பல்கலங் குற்றுநின்ற பண்ணவர்தா நந்தியிடம்
புல்குந் துயருரைத்துப் போற்றவன்னுண்—மல்காரன்பா
னுங்குறைதீர் கிற்பா னுவன்று வருமளவு
மிங்குறைதீ ரென்றா னினிது. (கரு)

போனநந்தி தேவன் புராரி தனைத்தொழுது
வான்வர்கோன் மான்முதலோர் மன்கடையார்—தானமுற்றா
ரென்னவவ ரேவரையு மெம்முன் கொணர்தியென
மன்னவரை வம்மினென்றான் வந்து. (கசு)

மன்னந்தி தேவன்சொன் மாற்றமுணர்ந் தேவருமே
மின்னந்தி வண்ண விமலனெழிற்—பொன்னி
னடிமுறையே தாழ்ந்தா ரதற்குள் வலாரி
கடிதி னன்றகுவன்புன் கண். (கௌ)

அம்மையப்ப னாக வகிலமெலா மீன்றளித்தோய்
மும்மை முரண்கூர் முதலவுணர்—வெம்மையிற்ேசய்
மன்னரம்பை மாரிமையோர் மற்றிவரைவன்சிறையிட்
டின்னலிழைக் கின்றா னொக்கு (கஅ)

மன்னுவது மாற்றுழிநீ வந்துநம்பான் மைந்தனெய்து
மன்னவனான் வெய்ய வுணரைச்செற்—நின்ன
றொலேத்துமென்றி யெங்கையிந்நாட் டோன்றலுமிங் குற்றா
னலேத்துயர்தீர் கில்லே மகத்து. (கக)

துன்னியவெஞ் சூர்முதலாந் தொல்பகையைக் கொன்றேயென்
முன்ன முடிக்கவல்ல மொய்ப்பினரார்—பின்னை
யினியா ரொடுநலிவ்வென் யாரைநா னோவேன்
றனியாய் நினையன்றித் தான். (உ௦)

தீதை யகற்றவுநற் செல்வ மளிக்கவுநீ
தாதையரே யன்றித் தனயருக்கா—ராதலினீ
யெம்மை யளிப்பா னினித்தாழ்க் கலையென்றான்
வெம்மைநோய் கொண்டவண்டர் வேந்து. (உக)

மகவான்சொற் கேட்டலும்பொன் வண்ண னினிநீ
ரகநோ யுறவென் டமர்சேய்—முகநோக்கி
மைந்தகே னொன்று மகிழ்வி னுரைத்துமெனக்
கந்தவேள் கூப்பினனங் கை. (உஉ)

ஆர்பல் லயிர்கட்டு மல்லல் வீளைத்துவிண்ணே
 ரூர்முருக்கித் தீமையிழைத் துன்வலிகொள்—ரூர்முதலோ
 டங்கிலையெ லாந்தடிந்தே யானுகைசந் திந்திரனுக்
 கிங்கடைதி யென்ற னிறை. (உ௩)

அன்புறுந் கந்தவே ளப்பணியான் செய்வென
 மன்புரத்தை யட்ட மழுவாளி—வன்பு
 முருத்திறலுந் தன்னே ருருத்திராக டம்மைக்
 கருத்தி னினைந்தான் கடிது. (உ௪)

பதினே ருருத்திரரும் பாங்குறவன் னரைப்
 பதினேர் படையாக்கிப் பாலன்—பதினேர்
 திருக்கமலக் கையிற் றிகழ வளித்தா
 னிருக்கமல மூர்த்தி யினிது. (உ௫)

மன்னு முருத்திரர்கண் மன்றே மரங்கொடிவாள்
 கொண்குலிசங் கோலங் குசமணிபூ—மின்கமலர்
 தண்ட மெழிவி றனிமழுவு மாகவே
 கொண்டனன்செங் கையிற் குகன். (உ௬)

ஆங்கிறைபின் னேவின்மூ தண்டத்தைம் பூதத்தோ
 போங்குயிரெ லாமுடிப்ப துய்க்கினவர்—வாங்குவா
 மங்கமுயிர் யாவுமுண்ப தாரெப் படைக்குமன்னாள்
 செங்கதிர்வே லங்கைதந்தான் சேய்க்கு. (உ௭)

பின்னர்ப் பிரான்பாற் பிரிவின்றி யேவினசெய்
 துன்னிலக்கத் தொன்பா னுறுமகர் நீர்—முன்னவனாள்
 சேய்தனொடு சென்றவுணர்த் தீர்க்குதிரென் றெண்படைதந்
 தாய்படையாத் தந்தா னவர்க்கு. (உ௮)

நாதனதற் பின்னண்ட வாபரண னந்தியுக்ர
 னேதுசண்டன் நீநயன னுன்சிங்க—ஓதியரை
 கோக்கியீ ராயிரமா நோன்பூத வெள்ளமொடு
 சேய்க்கணியாச் சென்மினென்றான் றே (உ௯)

ஐம்பூத வன்மையு மங்கண் பொருள்வலியு
 மம்போத னுதியர்வல் லாண்மையுங்கொள்—செம்பொற்றேர்
 வாம்பரிக னோரிலக்க வாய்ந்ததுள முன்செல்வ
 தாம்பரிசொன் றீந்தனன் சேய்க் காங்கு. (உ௧௦)

இன்னவையெல் லாமுதவி யேகுதிநீ யென்றலுஞ்சே
 யன்னையுமை யோடிதையை யன்பிற்றாழ்ந்—துன்னியெழீஇ
 நிற்புளத் தோகையினு னோர்சுழீஇ யார்வமொடு
 தற்பரையின் கைக்கொடுத்தான் சம்பு. (உ௧௧)

தருதலுமச் சேயைத் தழுவியின்ற னோடு
வருமிலக்கத் தொன்பான் வகையார்—பொருபடையாச்
சூழ்வரப்போய்ச் சூர்முதலைச் சுற்றமொட்டி டிம்பருக்கு
வாழ்வளித்து வாவென்றாண் மானா.

(ஙஉ)

படைகொண்ட செவ்வேள் பரைதாள் பணிந்து ,
விடைகொண்டு, சென்றனன்பின் வீரர்—மிடைதலைவ
ராரு மிருவ ரடித்தா மரையிறைஞ்சிச்
சேரவிடை கொண்டகன்றார் சேர்ந்து.

(ஙங)

மன்னயன்மால் வேந்தெந்தாய் மானீ யெமையளித்தா
யுன்னுகுறை யொன்றுமிலை யுய்ந்தனமென்—றுன்னிருவர்
மன்றலந்தா டாழ்ந்தெழநீர் மைந்த னுடனடமி
னென்றுவிடை தந்தா னிறை

(ஙச)

விடைபெறு படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௧௦௩௮

படையெழு படலம்.

விடைகொண் டரியயன்மால் விண்ணவர் தம்மோ
டிடையி லிளவெலாடு மேகிப்—புடையில்
வருகாலை நோக்கி வலவனுய்ப் போய்ச்சே
யொருதே ருகையென்று னுற்று.

(க)

பன்மா வினைய பணிப்பவளி நேர்ந்துவிண்ணெல்
பொன்மா ரதமேற் பொருக்கெனப்பாய்ந்—துன்மால்சீ
ருந்தையெட்டோ டொன்பதினம் ருங்குறச்சேய் முன்பணிந்துய்த்
தெந்தைவரு கென்ற னிதில்.

(உ)

தெருள்கூர் மருத்திறைஞ்சிச் செப்பினதோர்ந் தெங்கோ
னருள்கூர்ந் தடலவுண ராம்பே—ரிருள்போக
மால்வரைத்தேத் தங்கதிரோன் வந்துதயமாகுவது
போல்வரைத்தே ரேறினான் போந்து.

(ங)

கொற்றநெடுந் தேர்மேற் குமர னமர்தலுமே
மற்றவன் றன் னின்னருள்கொள் வன்றிறலோ—ருற்று
மருங்கடைந்தார் மாமுனிவர் வாளை ரெவரு
மொருங்குபுடை சூழ்ந்தா ருவந்து.

(ச)

ஔதுமினத் தோடவர்கா மோர்குகனைச் சார்தலுமே
நாதன் கயிலையின்க ணண்ணியவெம்—பூத
ரளிதவெள் ளத்தோரீ ராயிரவெள் ளத்தர்
புனைதலைவ ரேவவுற்றார் போந்து.

(இ)

கூதைசூல நேமிமழுக் கைவே லொளிர்வாண்
முதலெஃக மாதியுங்கொண் மொய்ம்பர்—மதிவகிர்ந்த
தென்ன வெயிற்ற டிரரிசால் விழியருரு
மன்ன கடுமொழிய ராம்.

(சு)

சிந்தர் நெடியர் திகழுமைந்து வண்ணத்தர்
கொந்துறுபொன் வேணியார் குஞ்சியர்பல்—சந்தமுகர்
நீறுகண்டி கைப்புணர்ப்பர் நின்மலனை யன்றியெண்ணூர்
மாறுகண்டா ராவிகொள்வார் வாய்ந்து.

(எ)

அண்ட மனைத்தையு மாருயிரோ ணெண்ணவல்லர்
பண்டுபோற் செய்வார் பரனருளான்—மண்டமரர்
சென்னியுறு மாலை சிரங்கந் தாமுரத்திற்
பொன்னினணி யோடுகொள்வர் பூண்டு.

(அ)

இவ்வண்ணஞ் சாரதர்க ளெண்ணிலரோ டுண்டியே
தெவ்வஞ் சமர்த்தலைவர் சேந்தன்பாற்—செவ்வீதினவந்
தேத்தினரப் போதிடியே நென்னச் சிலபுத
ரார்த்தனர்பற் பல்லியங்க ளாங்கு.

(சு)

அதுதேர்ந் தறுமுகத்தோ னந்தரத்த ளாவு
முத்திகள்கூழ் தந்திடவென் றுற்ற—விதமென்னப்
பாரிடமாத் தானைசுற்றப் பன்னுவெள்ளி வெற்பினின்று
பாரிடமேற் சென்றான் பரிந்து.

(க0)

அந்தமில்சீர்ச் சாரதரீ ராயிரமா வெள்ளமுறக்
கந்தவேள் பூயிவரக் கண்டுவெஞ்சூர்—முந்திவிடுந்
தூசிவந்து சூழறுணையப் புலியையெழுந்
தூசிவந்து போர்த்ததுவே சூழ்ந்து.

(கக)

மண்மறைத்த தாசை மறைத்த தெழுவாரி
விண்மறைத்த தும்பர்கோன் விண்டயனூர்—கண்மறைத்த
தன்றியெங்கு மேமறைத்த தார்சார தப்படையிற்
முன்றியெழுந் துற்ற துகள்.

(கஉ)

பூழியினல் விண்ணுமண்ணும் போர்ப்பவதைத் தன்னொளியாற்
சூழிமவான் சாலந் தொலைத்தென்று—மூழினனி
வெல்வாம் பரியிரத மேலேறிப் பூவலமாச்
செல்வா னெனச்செல்வான் சேய்.

(கங)

படையெழு படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா க0ருக.

தாரகன் வதைப் படலம்.

சூர்ந்த வருட்குமான் கோதி னெரிவிரைந்து
தேர்த்தபல சேனையொடு செல்லவம்ம—நேர்த்ததங்கண்
வாட்டுதிற் றுசுகற்கு வாழிடனாய்ச் சார்ந்தவரை
வீட்டுகிர வஞ்சமாம் வெற்பு.

(௪)

வான்றோய் கிரவுஞ்ச மால்வரையைக் கண்டமரர்
கான்றோய் தொடைமால் கலங்கிநிற்பத்—தேன்றோ
யிசைநா ரதனேகி யெங்கோன் கமல
மிசைதா டொழுதறைவா னீங்கு.

(௨)

உன்னு மறையோ ருறுமுனிவ ரிச்சுரம்போய்
மன்னுமெல்லை யாராய் வரவரவே—துன்னிமா
லாற்றி யகத்தியனா ரார்குளி னிவ்வடிவ
மேற்றகிர வஞ்ச மிது.

(௩)

மாய வரைக்கொருபான் மாய நகரதிற்கு
ராய் வவுணற்கே யாந்துணைவன்—காயமரி
ஞரணன்றன் னேமிதனை நற்பணிய தாப்புனைந்தோன்
ரூரகனா மன்னுறைந்தான் ருன்.

(௪)

இன்னோன் றினையடுதி யேலிக் கொடியோன்றன்
முன்னோன் றனை முடிப்பையென்றா—னன்னோ
னையோர்ந் தவிரவே லனக னவனை
வதைசெய் குதுமென்றான் மற்று.

(௫)

எங்கண் முருகேச னின்ன மொழிதலுமே
புங்கவரும் வாசவனும் பூரிப்ப—வங்கன்
மருங்கு வருவீர வாகுதனை நோக்கிச்
சுருங்கவினி தொன்றுரைப்பான் சூழ்த்து.

(௬)

உற்றவந்த வோங்குற னோங்குகிர வஞ்சமா
மற்றதன்பான் மாயநொச்சி மன்னுமதின்—முற்றவே
யாரவுணர் சேனையொடு மாங்கமர்தன் மேயினான்
தாரகனும் வெய்யோன் றனித்து.

(௭)

ஏற்றதுணை வோரிலுக்கத் தெண்மர்க ளாயிரமெண்
ணேற்றவெள்ள மாம்பூத ரேண்டலைவர்—பாற்றுனப்போய்ப்
பன்னரிய வெய்யோன் பதியை வளைத்தியென்ற
னுன்னரிய செவ்வே னாகந்து.

(௮)

போரவுணர் தானே புரியி னவர்ப்படுத்தித் .
தாரகனும் வெய்யோன் சமர்க்கெய்தி—னேரிற்
செருவிழைத்தி நிற்குரிதேற் நீரமுடிப் பானும்
வருதுமுன்னீ போதியென்றான் மன். (௧)

இன்னணநற் செவ்வே ளியம்பவிறல் வாகுநன்
மென்னவங்கை கூப்பி யிறைஞ்சிநிற்ப—மன்னிலக்கத்
தெண்மரைத்தின் பூதரையிவ் வேந்தலொடு போமினென்றான்
புண்செ யவுணர்ப் பொர. (௧௦)

என்றே வலுமாரு மெம்பிரான் றுளிறைஞ்சி
நின்றேரு தற்கு நினைதலும்பாங்—கொன்றமரர்
கம்மியனை நோக்கிக் கவின்வாகு வுதியர்க்கு
மம்மிரத நல்கென்ற னாங்கு. (௧௧)

ஆண்டகைசொற் கேட்குமுன்னே யன்னை பரியரிசேப்
பூண்டபல தேருதவப் பொற்புறுமம்—மாண்டாத
மன்வீர வாகுவொடு மற்றவர்க்கு நல்கினான்
முன்வீரர்க் கெல்லா முதல். (௧௨)

வலவ ருகைத்திடச்செல் வையங்கண் மேற்சீ
ருலவுதிறல் வாகுமுத லுற்றோர்—நிலவிறைதான்
போற்றிவல மும்முறைகுழ் போந்து விடைபெற்றுச்
சாற்றனிகத் தோடுசென்றார் தாம். (௧௩)

ஓகையிலக் கத்தெண்ம ரோதமென வார்த்துவர
வாகை பெறுவீர வாகுவைமுன்—போகலிட்டுப்
பீழை யுறுமாரர் பெட்பிற் றொழக்கடையாங்
கடழைதனிற் சென்றான் குகன். (௧௪)

பொற்றானைச் செவ்வேள்பின் போகமுன்செல் வீரரொடு
வற்றானை சூழ்ந்துசெல்ல வெய்யரகம்—பற்றானை
யுன்னருளி னூழித்தீ போங்கு சவாலையுடன்
மன்னி யெழுவதொக்கும் வந்து. (௧௫)

அரிநிறை பூண்டே ரலகைநிறை பூண்டேர்
பரிநிறை பூண்டேர் படர்தல்—சுரையிற்
நிரையுந் திடப்போந் திமிங்கிலநா வாய்கள்
புரையி லவற்றைப் பொரும். (௧௬)

தேரொடுதேர் தாக்கச் செறிபடைக ளொன்றொடொன்று
சாரதர்வென் றிக்கொடிக டாமுலவ—வார்முரசஞ்
சங்கமுத லெல்லார் தழங்கவெழும் பூழிபோ
யங்கயன்ற னூர்கவிந்த தாண்டு. (௧௭)

இன்ன வியல்பி லிகற்றானை வீரரொடு
மன்னியபற் றானைசெல வாகையா—ஒண்ணலா
னாய விதல்கூர்ந் தவிர்கோட்டு மாமுகன்வாழ் , ,
மாயநகர் சேர்ந்தான் மகிழ்ந்து.

(கஅ)

சார்ந்தவெல்லை வெம்பூதர் தானைபோ யூர்புக்கு ,
நேர்ந்த தவுணரொடு நீள்சமர்கை—யார்ந்தசெய
லாமா றறிந்தொற்ற ரங்கோயி லுற்றசுரர்
கோமாற் றொழுதுரைப்பர் கூர்ந்து.

(கக)

எங்கோ விதுகே ளிமையோர் தமையிட்ட
நங்கோர் சிறைநீக்க நக்கனருள்—செங்கோலக்
கந்தனென்போன் வந்தான் கடக்கு மவுணரையென்
றந்தரர்சொற் கேட்டுமே யன்று.

(உ௦)

என்னவவர் சொற்றாங் கிராயிர மாம்பூதர்
மன்னுவெள்ளத் தோடிறைவன் மைந்தனுற்றான்—பொன்னிஒளி
வீசமணி மாட வியநகரை முன்போந்த
தூசி தொலைத்ததென்றார் குழ்ந்து.

(உக)

மன்மருங்கு நின்ற வலியொற் றரைநோக்கி
மின்மறுகு மாநகரின் மேல்வந்த—வன்படையை
யின்னே முடிப்பனந்த மேண்படையை யோரிமைக்கு
முன்னே கொணர்நிரென்றான் முன்.

(உஉ)

ஒற்றர் பணிதலைக்கொண் டொல்லையிலங் கேகுதலு
மற்ற வரைக்கொணர்திர் வையமெனப்—பொற்றையன
மன்னதன்மேற் புக்கேகு வான்மந் திரர்வழுத்தக்
கொன்னுதிவேற் கையவுணர் கோன்.

(உ௩)

தனிவலிகொ டாரகன்றான் சாவதுவே திண்ண
மினிவரா னென்பதுபோ லேற்ற—வனிதங்
கொடிதுடங்கும் வெண்கவரி கோடி புரள
முடிவியனேர்ந் தார்க்கு முரசு.

(உ௪)

நிலவங் கவிகை நிழற்றவனை யார்ப்ப
வுலநிகர்த்த வைரத்தண் டொன்று—நலவயிரக்
கண்டையட லேநீர்க்குங் காமருதேர் மேற்செல்வான்
கொண்ட படையிலங்கக் கூர்ந்து.

(உ௫)

ஏவொற்றர் கூவியபோ தேற்றெழுந்த மாவவுணர்
தாவி வருங்கடல்போற் றுன்செலக்கைம்—மாவரிதே
ரீண்ட வினத்தோடு மேரிதத மேற்படையி
னேண்டலைவர் செல்வா ரினிது.

(உ௬)

ஊழிமுடி வென்றுலக முன்ன வருமவுண
ராழி யுடையி னதிர்ப்பினெழும்—பூழிதான்
காண்போர் கலங்கத், கதுமெனவே தூமமெனச்
சேண்போய் மறைத்ததுவே சேர்ந்து. (உஎ)

சென்றி வருந்தஹுவர் சேனை களைநோக்கி
வென்றிவரு பல்படையும் விண்ணுலவுங்—குன்றுஞ்
கூடையார் மரனுமங்கை தாங்கியே பூதர்
படையார்த் தெதிர்த்த பதைத்து. (உஅ)

வல்ல குகன்றாள் வழுத்தியிகல் வெம்புதர்
கல்லு மரங்கதையுங் காய்ந்தெறிய—லில்லங்
கதிர்நெடுவே னேமிகொடு காரவுணர் தானே
யெதிர்திறிப் போர்விளைத்தா ரேற்று. (உசு)

வெந்நீர்மை யுற்ற விறன்மாப் படைகளிரு
முந்நீர் முயங்குவபோன் மொய்த்தமர்செய்—செந்நீர்து
ஹைவஞ்செவ் வானிகர்த்த தங்கதுகா ணங்கையர்நே
ராகவஞ்சி னுரமர ரார்த்து (நஉ)

ஒல்லும் படையிரண்டு மொன்றாய்க் கலந்துடன்
வெல்லும் படிபோர் விளைத்திடும்போ—தல்லவுணர்
பல்லோர் மடிந்தார் பரவுறுவெம் பூதரிலுஞ்
சில்லோர் மடிந்தார் செகுத்து. (நக)

தேரை யுடைத்துத் திறன்மா விளைச்சிதைத்தே
யாரையுடை யாழியங்கை யாற்சுற்றிப்—போரினைச்செய்
திண்ணியர்மே லுய்க்குந் திறத்தாற் சிலர்பூதர்
கண்ணன் றனைநிகர்த்தார் காண். (நஉ)

வார்களிறி னீட்டமெலாம் வாரிக் கரத்தெற்றி
யூர்தடந்தேர் காலா லுருட்டியே—தார்புனையும்
பாய்மாப் படையைப் பதத்துழக்கிச் சென்றார்சே
ரேய்மாப் படையீர ரேற்று. (நக)

எதிரின் நிகல்செய் யெனுமவுணர்ப் பற்றி
விதிர்தரத்திண் வெம்பூதர் வீச—வதிர்தந்து
விண்ணின் றவர்கள் விழுந்தோற்ற மார்ப்பொடுவான்
மண்ணில் விழுவதொக்கும் வந்து. (நச)

ஓரா யிரம்வெள்ளத் தொண்கணங்க ளாங்கனுள்
காரா ரசலமெலாங் கைப்பற்றி—நேராராம்
வெங்க ணவுணர் விளியப் படுத்துநின்றார்
பொங்கிறுதிக் காலமுதில் போல். (நரு)

ஊன்கவரு வான்ஞமலி யோர்பாற் குரைப்ப்புள்
வான்கணங்க ளோடு மகிழ்ந்தலகை—தான்கறங்கக்
கூர்ந்தபிணக் குன்றீண்டிக் கூரமர்நீத் தச்சமுற ,
வார்த்தனவே நாப்ப ணடுத்து.

(௩௬)

பாயும் பரித்திண்டேர்ப் பாழவுணர் வேழமோ ,
ராயிரமொன் றிவ்வீழ வார்பணையான்—மாயவெற்றி
மூவிலைவல் வீசி முசலத்தான் மோதிப்பாய்ந்
தாவிகொண்டார் வெம்பூத ராங்கு.

(௩௭)

விழுந்தவரு வெங்கு மிடைந்த கவந்த
மெழுந்தசெந்நீர் நீகதத் திடையி—லமுந்திய
வாவிலிட்டோர் தம்யாக்கை யார்த்தனபு னூன்மிசைந்து
மேவிநடங் கூளிசெய்த வேட்டு.

(௩௮)

இன்னசெயல் கண்டவுண ரேந்தல் சினங்கொளீஇ
மின்னிரதம் விட்டவனி மேற்குப்புற்—றுன்னுதண்ட
மொன்றெடுத்துப் பூத ருடையமண்ணில் வீட்டியண்டம்
பொன்றிடவார்த் திட்டான் பொருது.

(௩௯)

காரன்ன மெய்யவுணர் கட்கிறைவன் கைத்தண்டாற்
போர்ப் புடைத்தலுமே பூதவெள்ளம்—பாரின்கட்
புள்ளிறைகண் டஞ்சம் புயங்கக் கணமென்ன
வுள்ளுடைந்து வீழ்ந்த வுலந்து.

(௪௦)

தாரகனா மன்கையிற் றண்டந் தலையெடுக்கப்
பாரகமெ லாம்பதைத்த பாய்ந்தோச்சப்—பேரகமா
மீதலமெ லாங்குலந்த மேதினியிற் றுக்கவது
பாதலமெ லாப்பனித்த பட்டு.

(௪௧)

அன்றங் கரிவிடுத்த வாழிதனை யாரமெனக்
குன்றுறழ்திண் மார்பணிந்தோன் கொள்கையொடு—வன்றிறலுந்
தம்பா விலாவணமுந் தாமோர்ந்து பின்னடைந்தார்
வெம்பூதர் நெஞ்ச மெலிந்து.

(௪௨)

திண்ணியமா புதமன்னர் சிந்திடலு முந்துசினத்
தெண்ணில் வரிவி லெடுத்துவளைத்—தொண்ணலனாந்
தோன்முகன்மேற் கோன்மாரி தூய்ச்சுழிந்தா ராரிலக்க
வூன்முகவேல் வீர ரொருங்கு.

(௪௩)

சூழ்ந்தார் துரத்தகணை தும்பி முகன்யாக்கை
போழ்ந்தாழ்ந் திலபுணர்ப்பிற் புல்லியதாய்த்—தாழ்ந்தார்
வறியோர்சொன் மன்ற மருவா வகைபோ
னெறியேபோய் மீண்ட நெடிது.

(௪௪)

ஏவுகணை மீண்டிடவு மேறெனவே சீறியும்பர்
மேவு படைமுறையே விட்டுநிற்ப—யாவுமே
வெய்யோன்மே லெய்தாமே மீழறங்கண் டண்டரெலா
மையோ வெனக்குலைந்தா ராங்கு. (சடு)

மாத்தருங்கால் ஷல்லோன் வயிரக் கதைசுழற்றிச்
சூழ்மணித்தே ரெற்றித் துதிக்கையா—லாழ்கடனீ
லெண்ணிலக்கர் தம்மை யிறவாரிப் பெய்யவன்னார்
திண்டிணை றழுந்தினரோர் தேத்து. (சசு)

கூற்ற நிகர்வீர கோளரியச் செய்கைகண்டு
சீற்றமொடு போய்க்குகன்றான் சிந்தனைசெய்—தேற்றமுறுந்
தன்வரிவில் வாங்கிச் சரதூறு தூய்ப்பதகன்
பொன்மவுலி வீழ்த்தார்த்தான் போழ்ந்து. (சஎ)

எய்து மொலிகேட் டிமையோ ரனையான்மேற்
பெய்தனர்பூ மாரிவெய்யோன் பின்னதுகண்—டுய்தரவிங்
கண்வீர கேசரிமே லங்கதையுத் தேதனது
திண்மான்மேற் மேற்சென்றான் மேர்ந்து. (சஅ)

போயொருமா மோலி புனையுழித்தண் டேர்திறலோன்
மேய நிறம்படலும் வீழ்ந்தனனங்—கேயதுகாண்
வீரமொய்ம் பேந்தல் வெகுண்டுவரை யன்னதோட்
டாரகனோ டேபொருவான் றான். (சக)

சாற்று விறல்வாகு தாரகவெய் யோனெதிர்போய்
வேர்த்திகல்வில் வாங்கி விடமுமிழ்திக்—கோற்றொகுதி
யன்னான் புரத்தி லடர்ந்தே யுறவளைத்தான்
மின்னார் தவரவுணர் வேந்து. (சூ)

பொழிசரநம் மேலோன் புரமே வதுபொ
திழிதருவன் மேல்விசிக மீரேழ்—பொழியக்
கயத்தின் முகத்தோன் கடுஞ்சுலந் தன்னைப்
புயத்திற் செலவுய்த்தான் போந்து. (சூக)

மூவிலவே லாங்கவன்றன் முன்மார் புறமோக
மேவிரின்ற னன்னதுகாண் வீரரெதிர்தாவிவே
தாரகவெங் கோன்மேற் சரமாரி பெய்தவற்கே
யோரெழுவர் தாமுடைந்தா ருற்று. (சூஉ)

மன்வீர வாகு வருத்தமுற்று நின்றுபின்னோ
ருன்போ ரெதிர்த்துடைந்த தோர்ந்தறிந்தே—கொன்மாய
வன்பதகன் முன்பணுக மற்றவனு நேரெதிர்த்தான்
பின்பு வளைத்தனர்வில் பேர்ந்து. (சூஉ)

ஆன்றார் பாசு மடல்வீர வாகுவென்பான்
வான்றரு நேர்வில் வளைத்துவெற்றித்—தேன்றார்
புனைதா ரகன்கட் பொறிசிந்த நோக்கி
யினையவுரைக் கின்ற னெடுத்து. (௫௪)

கொன்றார் வலிமிகவே கொண்டமர்செய் பூதர்சமை
மின்றார் சிலையேத்து வீரரையேண்—டன்றால்
வயமுற்ற மென்ன மதித்தைநினை நிற்கொன்
றுயிருண்ப னென்ற னுருத்து. (௫௫)

அடன்மா யனைவென் றவனேமி தன்னை
மிடன்மா மிடற்றணியுதேன் வீரத்—திடனீ
தெரிகிலவெல் வாமென்றாய் தீச்சொலரி தன்னை
நரிவெல்வ துண்டோ நவில். (௫௬)

ஆயகுறள் வெம்படையோ டவ்வீர ருஞ்சாயந்தார்
நீயுமயர்ந் தாய்வீர நின்றுரைப்பாய்—வீயும்
விளக்க நிகர்வாய் மிடலானின் னாவி
துளக்கமுறக் கொள்வனென்றான் சூழ்ந்து. (௫௭)

என்றலுமோ ராயிரங்கோ லேந்தலுய்ப்பத் தன்கையிலோர்
மின்றவரை வாங்கியே விண்டுவினை—வென்றான்
கணையா யிரமாறு காதவிட்டுப் பின்னுங்
கணைநூறு விட்டான் கடிது. (௫௮)

இக்கொடியன் விட்டவம்பை யேறனையான் கண்டேயவ்
வக்கணைக னுய்த்தே யவைமாற்ற—விற்குச்
சடையா னிவனைத் தனிச்செய் வதமாப்
படையாற் படுப்பனென்றான் பார்த்து. (௫௯)

வெங்கனனீர் செங்கதிர்கால் வேதன் முதற்தெய்வப்
பொங்குபடை தூண்டப் புழைக்கையோ—னங்கவற்றை
யவ்வப் படையா லகற்றினான் நெய்வருயிர்
வவ்வப் படைவீர வாகு. (௬௦)

அதுகண்டு தாரகனு மற்புதத்த னாகி
விதிவா னவர்படையை வென்றா—னதிவீரன்
மாயையா லிங்கவன்றன் வண்மை கொளுதுமெனத்
தீயைநிகர் வானினைந்தான் நேர்ந்து. (௬௧)

மாயத் தவுணன் வடிவு பலவெடுத்தே
மாயப் படைபொழிந்தான் மன்னியெங்கு—மாயவன்றா ,
னெல்லையிலாத விருளி னிருங்குழா
மொல்லைவந்து சூழ்ந்ததுவே யொத்து. (௬௨)

அன்னதுகாண் வாஹே ரயர்ந்தேங் கினர்விண்டு
முன்னரே சேணின்ற மொய்ப்புதர்—பின்னருமே
யோடினர்தின் லீரருமச் சுற்றனர்மா வல்லவுண
ராடினர்வன் பின்னகைத்தா ராங்கு. (௬௩)

தாரகனென் பேர்த்தருவன் றன்மாயை தன்னாற்செய்
போரதனைக் கண்டு பொறுனாகி—வீரமொய்ப்பு •
பாயுழன்மா வீரப படையெடுக்க மாயைகுன்றிப்
போயதினன் முன்னிருளே போல். (௬௪)

தன்னரிய மாயை தணிந்துடையத் தான்றனியே
முன்னின்ற தாரகன்சீர் மொய்ப்புடையோன்—றன்னாப்பின்
சொன்மாயை யிற்படுப்பான் சூழ்ச்சி தனைப்பிடித்தே
சென்மாத் தேர்விட்டிரிந்தான் றேர்ந்து. (௬௫)

வல்லான் றொலைந்தோட மன்வீர வாகுபோர்
வெல்லாது வென்னிட்டோன் மேற்புத்தேன்—வில்லாரும்
வீரப் படைவிடுத்தல் வீரமன்றென் றேபுட்டி
லாரச் செறித்தா னதை. (௬௬)

வென்னிட்ட தாரகனும் வெய்யோன்பின் சென்றணுகிப்
பின்னிட்ட நாணற் பிணித்தவனை—யென்னிட்ட
வொள்ளிலவேல் வேண்முன்ன ருய்க்குவன்யா நென்னவுன்னி
வள்ள றொடர்ந்தான் மகிழ்ந்து (௬௭)

மெய்தருமுள் ளன்பரையாள் வேளையுன்னி வன்றிறலோன்
பெய்தருமா மேகத்தின் பேரார்ப்பின்—வைதனுக்
மாயையிட னாக மருவுகிர வஞ்சுவெற்பிற்
ருயவுணன் போயொளித்தான் றுன். (௬௮)

தாரகன்போம் பூழைதனுட் டான்முமுகிச் சேறலுமே
கூரிருள்வந் துற்ற குறுகாற்றாற்—சீரடியா
னீனெறியொற் றிப்படர்ந்தா னேர்கிலனோங் கற்புணர்ப்பான்
மீனெறியுங் கண்டிலன்வில் வேந்து. (௬௯)

கொற்றமிக்கோன் மாயையிந்தக் கோடெனச்சித் தித்துறுகா
லற்றமிக்கோர் வல்லவுண னாகியமா—பொற்றையது
கண்டுமோ கத்துயிலே கண்டவன்றன் மெய்புணர்வை
மண்டுமயல் செய்ததுவே வந்து. (௭௦)

போதமுனி குளிகைவாற் போதவிறல் வாகுவையும்
பூதரமால் செய்திடலும் புந்திமருண்—டே துயின்ற
னங்கதுகண் டெண்ம ரவிநிலக்கர் சாரதரு
ளெங்கிவிம்ம லுற்றா ரினந்து. (௭௧)

உன்ற ரகனை யுரவோன் றொடர்ந்தனன் பின்
சென்றான் மீண் டில்லனவற் றேடுதும்யா—மென்றாரும்
விற்படைகொண் டாயிடையே விட்டுக் கிரவுஞ்சு,
வெற்படைவுற் றுரே விரைந்து. (௭௨)

அற்றவெற்பில் வீரமொய்ம் பாண்டகைசெல் பூழைதனுண்
மற்றவர்க டாம் புதுவு மாயவரை—யுற்றவர்க்கு
முன்னிழைத்தல் போன்மாய மொய்ம்பிற் செயவவரு
மன்னவன்போன் மாழ்கினு ராங்கு. (௭௩)

மன்னுவ வீரரொடு மற்றவருந் தன்மாயை
தன்னின் மயங்கினமை தாரகன்நண்—டுன்னதத்தின்
மேலெழுந்தா னாங்குதகாண் விண்ணவர்கொந் தோடினர்முன்
னெழுந்தாங் கார்த்தனர்போ லார்த்து. (௭௪)

வரைமே லெழுசுவன் மாவிரத மேல்கொண்
டுரைதா னவரவந் துவப்பின்—னிரைகுழிப்
பொற்றனுவை வாங்கியே போர்செய் நிலஞ்சென்றான்
கொற்ற முறுமகிழ்வு கூர்ந்து. (௭௫)

கோடியவின் னாணிநொலி கொண்டுகனை கள்கோடி
கோடிதொடை யாகக் கொளுவியே—நீடியவெம்
பூதர் குழாமேற் பொழியவெருண் டோடலுற்றார்
மாதிரமும் வானு மலைந்து (௭௬)

இனையசெயல் கண்டமுங்கி யாழ்முனிவன் மேனி
நனிவியர்ப்பத் தேவரோடு நண்ணித்—துனிவிரைந்து
சென்று புலவர்தஞ் சேனைத் தலைவன்ற
னின் நகடைக் கூழையுற்ற னேர்ந்து (௭௭)

ஆயிரமாம் பூதவெள்ளத் தாறருள்கூ ரானனை
மேயசகர் தம்மோடு மேவித்தாழ்ந்—தேயவிசை
கண்டினைய யாழிலமை கானத்தோன் கண்களிக்கக்
கண்டினைய சொல்வான் கனிந்து. (௭௮)

ஐயநின் சேனைத் தலைவ ரமராடி
மையவுணர்தானை வரவரமாய்த்—தெய்ய
வருமத் திரித்தலைவர் வல்லமைசசர்ச் செற்றுப்
பொருதகுவ னொடிழைத்தார் போர். (௭௯)

ஈற்றுதலை வீரனொடு தம்பியரு மற்றையரும்
போற்றிலக்க வீரரும்வன் பூதருமே—யாற்றலுறு
தாரகன் நன் னொடுபொரத் தன்மலைக்க னுயத்தனன்ச்
சாரவரைச் சூழ்ச்சியினு லாங்கு. (௮௦)

அங்கு வலியவுண ஞாய கிரவுஞ்சம்
பொங்குபல மாயை புரிதலுமேண்—டங்குமவர்
பித்த ரெனமயங்கிப் பேதுற்றா ரிஃதுணர்ந்தான்
மத்தகய வீரன் மனத்து. (அக)

ஒர்தா ரகன்மகிழ்வி னோடா கவஞ்சென்றே
ராரநம் பெரும்படையை யாய்க்ணையாங்—கார்பொழியப்
போத முரிந்திரிந்த புண்ணியவோர் வாய்நிகழ்ந்த
தீதறிதி யென்றா னெடுத்து. (அஉ)

உரைநா ரதனுளமு முப்ப ரயர்வு
மரிசோ கமுமா லயனார்—பெருமாத்
துயருமொன்றப் பன்னிருதிண் டோட்குமர னோக்கி
யுயவினுரை சொல்வா னுவந்து. (அங)

ஈதெவருங் கேண்மி னிகனிலம்போய்த் தாரகனைச்
சோதியயில் கொண்டு தொலைத்தவுணர்க்—கோதரணங்
காட்டிடுமால் வெற்பைக் கடிந்திறையில் வீரரையு
மீட்டிடுவ னென்றான் விழைந்து. (அச)

எங்கோ னிவைநவில் யாரு மவைதெரிந்து
பொங்கோத வார்ப்பிற் புகன்மறைக—எங்கோதிக்
கந்தனந்தாள் சார்ந்து களித்து வரன்முறையே
வந்தனந்தாஞ் செய்தார் மகிழ்ந்து. (அரு)

மன்னுமுரு கேசன் வலவன் றினைநோக்கி
யுன்னுமணித் தேரதனை யுந்திடுதி—யென்னத்தாழ்த்
தானவினத் தேழெழுவ ரங்கயல்போ தக்கவன
மானிரைக ஞய்த்தார்த்தான் வந்து. (அசு)

அந்தவம யத்தி லகில மெலாநடுங்க
வந்துகவின் மாவிரதம் வானெறிகொண்—டுத்தவதிற்
சேயிவாந்து செல்லவயல் சேர்த்தொளிர்பூ தப்படைகள்
போயினபன் மேகவினம் போல். (அஎ)

இகலழிந்து வெந்நிட் டெதிர்பூத ராருந்
தகநொந் திறைஞ்சத் தருவன்—செருகளத்தி
லுற்றனன்சேய் தானை யுவரிதனைக் கண்டவுணர்
செற்றமன்றஞ் சேனையுற்றார் சென்று. (அஅ)

பொய்கையில்வர் துற்றோன் பொருபடையுந் தீமையுறு
செய்கை யுடையவுணன் சேனையுமே—கைக்கலந்து
நேமிமழு வாதிவிட்டார் நீடருவர் பூதருநே
ராமலைபைந் தாருவிட்டா ரார்த்து. (அஆ)

முரிந்தனமாத் தேர்கண் முடிந்தனபாய் மாக்க
ணெரிந்தனவெய் யோர்சிரஞ்செந் நெய்த்தோர்—சொரிந்தனவெய்
பூதர்தம் மெய்துணரிந்த போய்த்திரிந்த பாற்றினங்கள்
காதலுற முற்றினவங் கண். (க௦)

செங்குருதி நீத்தமதாய்ச் சேர்ந்தோ டினகவந்தம்,
பொங்கடல்கொண் டாடுவன போர்க்களத்தி—லங்கெழுத்து
போரியற்ற வாகையுள பூதாதவ கைவலியாற்
காரவுணர் நொந்துரிந்தார் காண். (க௧)

தாரகன் தன் றானே சரிவுற் றதுதேரக்கி
வீரவாரி வில்வாங்கி வெங்கணை தூய்ச்—சாரதரா
மெல்லாரை யுந்தொடர்வுற் றேதாரது மேருமலை
வில்லான் மகன்முனுற்றான் வேர்த்து. (க௨)

அவனெற் றரைநோக்கி யார்தா ரகன்மற்
றிவன்கொலரன் மாமைநசு னென்ன—வுவனையா
மேந்த லெனவுரைக்க வேர்குருமாத் தோசெலுத்தி
சேந்தன்முன் ளுகவந்தான் தேர்த்து (க௩)

நிங்கணிகர் சண்முகமுரு சீருட்பன் லீரவிழியுஞ்
செங்குநிர்வேன் முற்படைகள் சோகரமும்—பொங்க
நகுதிண் கிணியாக்கு நற்பதமுட் கண்டான்
தருவன் றவமே தவம் (க௪)

வன்மையுறு தாரகன் னன் மற்றினைய வாற்றாலேர்
சின்மயமா மூர்த்தி கொண்ட சீருருவின்—றன்மைகண்டு
மிக்கலியப் பொதிநம்மேல் வெஞ்சமார்க்குற் றுனென்ற
னக்கனிவ னே கொலென்ற னன்கு (க௫)

இவ்வண்ண முன்னிப்பின் னேவர்க்கு மீசனரு
ளவ்வரமும் வீரமுமா வாண்மையு—தெவ்வர்பரன்
முன்னருற்ற சீருமுற்று முன்னிச சினத்துசெவ்வே
டன்னலோகக் குற்றறையான் ருன். (க௬)

நிருமா றனக்குத் திசைமா முகற்குந்
தருமா றனக்குஞ் சயம்புப்—பெருமாற்கு
மிந்த நிலைதெமக்கு மேய்த்துபொரற் கேடவிலலை
மைந்தவந் தென்கொலென்றான் மற்று. (க௭)

அங்கருளி னார்க்கு மருளோ டொறுத்சலிழை
நிங்கி லிறையாஞ் சிஷ்பிரா —நீங்களண்டர்
தம்மைச சிறுநயைத் தன்மைகண்டு வன்மைகுன்ற
வெம்மைவிடுத் தானென்ற னிங்கு. (க௮)

அங்கதிரவே லேந்த லருளினின்ன செப்புதலும்
பொங்கமர்செய் தாரகண்முண் போர்புரிந்தே—செங்கண்மால்
கைத்திசிரி யுய்த்தத்தென்றன் கண்டக் கலனாக
வைத்ததுநீ காண்கிலையோ மற்று. (௧௧௧)

இதுவரையி லெழ்மோ டிகல்புரிய வந்தோர்
மதுகைபோய் மாய்வரன்றி வன்போர்க்—கெதிர்தரந்
லிட்ட தலைவரையும் வென்றுவெற்பிற் பல்கணத்தை
யட்டனனோர் கில்லா யவை. (௧௦௦)

அன்னதா லெம்மோ டடலமர்செய் தாற்றவே
யின்ன லடையலேநீ ரேற்றசடை—மன்னரன்பாற்
போதிரீ பாலவென்றான் போதகத்தோர் போதகத்தார்
கோதில் குகனவில்வான் கூர்ந்து. (௧௦௧)

விண்டுததி சிம்மேல் விடுசக் கரங்கூர்போய்த்
தண்டசக்க ரத்தின் றகைத்ததியான்—கொண்டவோர்
செங்கதிரவே லெப்படைக்குந் தேவஃது நின்னுயிரை
யங்கந் துளைத்துண்ணு மாங்கு. (௧௦௨)

இங்கிருள்வெய் யோன்முனுற வோடுவபோ லுங்கடிற்
லீங்கியா மேவ லிமைப்பினொழிந்—தேங்கினமால்
கூட்டிடுவெற் போடுனவேல் கொண்டுசெற்றுத் தானையு
மீட்டிடுகின் றேனென்றான் வேள். (௧௦௩)

செப்பலுமே தாரகன்றான் சிறிச் சிலகோட்டி
யொப்பில் குணத்தி னொலியெழுப்ப—மெய்ப்படிவக்
கந்தவேள் கையிலமர் சார்முகத்தை வாங்கிநா
ணுந்துமொலி கொண்டா னுகந்து. (௧௦௪)

வென்ற ரகன்வயிர வான்கோல் பலவிடுத்தான்
சூன்ற வலிகொள் குமரவேன்—பின்றர்மார்
பன்னான் விடுவே வனைத்துமோ ராயிரங்கோ
றன்னான் விலக்கினான் றான். (௧௦௫)

இவ்வா றிருவோரு மேற்ற நெடும் போர்செயுங்காற்
றெவ்வா ர் கண்தொடுப்பச் செயிருகோ—றுவ்வா
முருகோடுந் தாரான் முகங்கொனொரு கையு
மிருகோடும் விட்டின னீங்கு. (௧௦௬)

தந்த மிரண்டுந் தனிக்கையொன்றுஞ் சிந்திடலு
நொந்தசுர ஞாயிரங்கோ ஞெய்தினெய்து—கந்தனந்தேர்
மன்றுவசந் தூள்கண்டு மாவோடு பாகனையுங்
கொன்றங்கு நின்றான் கொதித்து. (௧௦௭)

மற்றொருதேர் மேற்கொடுவில் வாங்கி விடுகணைக
ளுற்றகும் ரேசன்தே ரூர்வலவன்—வெற்றியந்தோ
ளார்வதுதேர் தந்தேசே யாயிரங்கோ லுய்ப்பவெய்யோன்
தேரினின் னு வீழ்ந்தான் நிகைத்து. (க௮)

மன்ற ரகனங்கு மாழாந்து வீழ்வன்னான்
றன்றனை வீராயர் தான்குறித்துக்—தன்றாங்கோன்
றன்னைச்சூழ் தந்தெங்குந் தண்டுகு லங்குவச
மின்னயில்வாள் விட்டார்த்தார் வேர்த்து. (க௯)

மெத்தா னவர்மேல் வரன்சிலையை வாங்கிவெங்கோ
லுய்த்தா னவர்கம் முரம்புயங்கை—மெய்த்தா
ளுடலா திகள்வெற்பி னேங்கவய னெய்ததேதார்
கடலா யடுத்தவண் காண். (க௧௦)

வென்றிவேற் கந்தன் விடுங்கணையாற் றானவரிற்
பொன்றினர்சில் லோர்செல் புனற்கடலி—னின் னுசில்லோர்
தத்தமுயிர் கொண்டிந்தார் தாரகன்மா நீர்த்துணர்ந்து
சித்தமயர் வுற்றான் நிகைத்து. (க௧௧)

செங்கையா னீன்ற சிறுவன் பொரமருப்போ
டங்கையான் போய்நொந் தலமந்தே—னிங்கையா
மாவழகிற் தம்படையு மாண்டவினித் தெய்வதக்கோ
லேவனன்றென் றெண்ணினன்வல் லேறு. (க௧௨)

மாலயன்முற் றேவர்தம் வான்படைக ளேவவவை
வேலவன்பாங் கேத்திநிற் பமேவலன்கண்—டாலமுண்டோன்
றொல்படையை யர்ச்சித்துத் தூண்டினான் வெங்கனல்கால்
பல்படையாய்ச் சென்றதுசேய் பால். (க௧௩)

கப்படைமா சூலங் கடுவனன்முன் னேருருவாய்
வெப்படையுற் றரும் வெருவவரு—மப்படையைக்
கந்தவே ளர்ச்சித்தங் கைநீட்டிப் பற்றினான்
றந்தவன்கொ டன்மையெனத் தான். (க௧௪)

யபடை தன்னைச்சே யோர்கரத்தி லேந்தியதைத்
தீயவுணன் கண்டு திருவிற்ற—தாயுங்கா
லன்னான் வலிமைதனை யாராற் சொலற்பாற்றென்
னுன்னு விருந்தா னுளைந்து. (க௧௫)

அரசனே யறத்தி னமரன்றி யாற்றான்
காவிற்போர் செய்வலெனக் கள்வன்—கிரவுஞ்ச
மாலசல முன்போய்நீ மாயைபல செய்குதியென்
ருலமன்னான் சொன்னு னடித்து. (க௧௬)

முடிவுகா லத்து முகிலொடுரு மென்னக்
கொடியவெற்புங் கொற் றவனுங் கூடி--வடிவிற
பலமாயை காட்டப் பரன்மகனோர்ந் தங்கைத
தலவேலை நோக்கினுன் றான். (௧௧௭)

அிறைதா ரகனை யடல்கிரவுஞ் சத்தை
யிறைசெலுமுன் கொன்றுபுறத் தேகி—நிறைபுது
மேற்படையும் வீரரையு மீட்டு வருகென விவ
வேற்படையை விட்டனன்செவ் ழேவன் (௧௧௮)

கந்தவேள் சீற்றமெனக் காயெரிகால் கூற்றமென
வந்துவே லேகககண் டுற்றவுண—னந்தவே
பற்றி யொடிப்பலெனப் பற்றவந்தா னச்சுமின்றி
யற்றவன்மார் பிறறைத்த தாகு. (௧௧௯)

உன்னுமடற் றரகன்மார் டீபாங்க றனைப்பினந்து
பன்னுகிர வஞ்சத்திற் பட்டுருவி—மன்னு
மிகல்வீர மோடுசீ ரேய்தென்னுச் செந்நீர்
துகளாடி மீண்டதுவே சூழ்ந்து (௧௨௦)

சீற்றவைவேன் மீண்டு திலப்பின் கூட்டுஞ்சுகின்ற
சாற்றரிய வீரர் தமையெழுப்பிப்—போற்று விண்போய்ச்
தேங்குகங்கை நீந்தோய்து செய்பவடி வாயையன்
பூங்கரம்வந் துற்றதுமுன் போல். (௧௨௧)

உந்தவேல் கந்தவே னொண்கரத்திற் கண்டவுண
னந்தமெ யுற்றா னசுரரு மாய்—தந்தனவென்
றமா லயன்முதல்ரா ராங்கினவந் றுழ்ந்திறைஞ்நிப்
பூமாரி பெய்தார் புகழ்து. (௧௨௨)

ஆர்வமுளார் தம்முளத்தி லார்துமரன் கூாதருவேல்
தார்மருவும் பேர்யாக்கைத் தாரகன்றன்—மார்புதனைப்
போழ்ந்துசெல வார்த்தடியிற் பொள்ளெனவே பூதலத்தில்
வீழ்ந்துபதைத் தாவிவிட்டான் வேர்த்து (௧௨௩)

அண்டம் வெடித்ததோ வாழி புடைந்ததோ
கொண்டலெலாங் கூடிக் குமுறியவோ—கண்டவொலி
யென்னோவென் றேங்கினு றேவரும்விண் ணின்றவுண
னன்னோவென் றார்த்துவிழு மாண்டு. (௧௨௪)

சூன்றுபொடி பட்டதுகள் கோநெறிபோய் வானதிவாய்
துன்றுமெக்க ாக்கியது சூருடலி—னின்னுவரு
வெங்குருதி நீத்தம்போய் மேவிக் கருங்கடலைச்
செங்கடலாய்ச் செய்ததுவே சேர்ந்து. (௧௨௫)

மாயவரை மாயவங்கண் மன்வீரர் மாலொழிந்து
போயமலன் பூங்கழல்சன் போற்றிநிற்பத்—தாயனையான்
சூருறுவெற் புட்பட்டுத் துன்புற்றீர் போலுந்
ராருமுணர் வின்னி யயர்ந்து.

(௧௨௭)

சேயவனில் வண்ணமருள் செய்யவடல் வீரர்நின்
றாயவருள் பெற்றோர்க்குத் துன்புளதோ—நீயருடி
யென்னவரன் மாப்படையை யேந்தலிளை மோன்வயிற்றந்
தின்னதைப்போற் றென்றா னினினது.

(௧௨௮)

தாழவுண னுற்றுஞ்சுஞ் சாரதர்க ளேவரையும்
வாழுவெழு வித்தே வலியனிகஞ்—சூழ
வருமா னவர்போற்ற வாள்வயவ ிண்டச்
செருமா நிலமகன்றான் சேய்.

(௧௨௮)

தாரகன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருமொன்பா ௧௩௭௮

தேவகிரிப் படலம்.

ஆகவமா மெல்லைகடந் தங்கண் படைசுற்றி
யேக விமகிரிதீர்த் தெண்கணன்மான்—மாகமன்மு
னேவருநன் கேத்த விரவிகுட வெற்புறத்தான்
றேவகிரி சேர்ந்தனனற் சேய்.

(௧)

மண்ணுலகிற் சூரிளவன் மாண்டமைதேர்த் தாரெவரும்
விண்ணுலகிற் சென்று விளம்பினன்கீழ்—நண்ணுலகிற்
சொல்லுவனா னேயென்னச் சூரனெனப் பேர்பெற்றோன்
செல்லுவன்போற் போய்மறைந்தான் சேண்.

(௨)

மைநீ ரவுணன்றாய் வானின்று வீழ்ந்தமைபோன்
முந்நீரில் வீழ்ந்தான் முளரிநண்பன்—செந்நீர்க்
களம்போன் றதுசெக்கர் கான்றிடுவெண் தந்த
வளம்போன் றனவடுவின் வைப்பு.

(௩)

காரவுணர் போன்றதுவான் கங்குலண்ட ரொத்தனவெண்
டாரகையேர் செவ்வேணர் தந்ததெழில்—கூரமுத
ல்கு நிசாபதியென் னுமம் படைத்துநிலா
மல்கு மிளமா மதி.

(௪)

தாமரைதன் கேள்வன் றணந்தேகச் சோர்ந்துமுக
மாமலர் கூம்ப மதியென்பான்—ஹாமனையாஞ்
செங்குமுதம் வாய்மலர்ந்து தேனினிசை பாடவந்தான்
கங்குலர சாள்வான் களித்து.

(௫)

மாலைவந்த பேர்தயன்மால் வானவர்பொன் மாமணிகள்
மாலையெனத் தூங்கருவி மாமலைபோய்—மாலை
*நிரந்தரஞ்செய் வெற்பொழித்தோய் நின்னையருச் சிப்பான்
வரந்தடிவே வேண்டுமென்றார் வந்து.

(ஈ)

பண்ணவர்கெய் பத்திமையின் பாங்குணர்ந்து பார்ப்பதிசேய்
விண்ணவர்தங் கம்மியனை மேலிக்கு—யெண்ணமிக்கோ
யிங்கமர்வா ரெம்மோ டிருப்பவிவ ணைநகரொன்
றங்கமுற வாக்கென்ற னாய்ந்து.

(எ)

விண்ணோர் புனைவன் விமல னடிதாழ்ந்து
மண்ணோர் புரிதவத்தால் வானகரிங்—கெண்ணோர்
பகரருஞ்சீ ரோடும் படர்ந்துவந்த தென்ன
நகரமொன்று நல்கினு னன்கு.

(அ)

அந்நகரி னல்லோ னணிமணிச்சிம் மாதனமொன்
றுன்னரிய செவ்வேட் குளுற்றினு—னென்னறிவே
யாகினுன் பூத வனிகமொடு மண்டரொடு
மேகினு னங்க ணினிது.

(ஆ)

துங்கநக ரேகித் தொழுதிதன்மாத் தானையினை
யங்கனெரு சார்நிநீ லு யாலயத்துச்—சிங்கம்
விளங்குமணிப் பீடிகையில் வீற்றிருந் னான் செவ்வேள்
வளங்கொனிலை யோர்குழ வந்து.

(க)

பன்னிருமார்த் தாண்டரொடு பன்னிருமாக் கோளுமொன்றாய்
மன்னியவை மாணு மணிப்பீட—மன்னதன்மே
லாறு முகநிலவீ ராறு குழைவெயில்கொள்
வீறுபெற மேவினன் செவ் வேள்.

(கக)

அதுபோ தரியயன்முன் னண்ட ரெவரும்
விதுபோ லொளிர்முகச்செவ் வேளை—மதுபோத
வாரு மலர்தூய் வழிபடுதற் குன்னினு
ராருஞ் சிறப்பி னவண்.

(கஉ)

கங்கைதனை வாறோர் கருதிடவந் துற்றதவூண்
பொங்கொளியெய் மாண்கலனும் பொற்றுதிவூ—மங்கணறும்
பூவும் பசரமும்வின் பூம்புனலும் வானமுதம்
யாவங் கொணர்ந்துவைத்தா ரேய்ந்து.

(கங)

அப்போ தயன்முதலா மண்டரொடு மாமுனிவர்
கைப்போ திணைகுவித்துக் கந்தன்பாற்—செப்போத
மஞ்சனவார்ப் பின்னவன்பேர் மந்திரங்கொண்டாயதிரு
மஞ்சனநீ ராட்டினார் வாய்ந்து.

(௧௪)

செங்கதிர்வேற் சேய்க்குத் திருமஞ் சனமாட்டித்
துங்கமுறு பொன்னுந் துகிலணிந்தே—யங்கணவீற்
ரோரா தனத்தி லுமைமைந் தனையிருத்தித்
தாராதி சாத்தினார் தாம்.

(௧௫)

சந்தனத்தின் நேய்வைகொட்டித் தண்பா ளிதமப்பி
யுந்துறு ஞானமட்டித் தொண்கதிர்வேற்—கந்தனெழின்
மெய்யின் மிளிர்கலன்கண் மேவுறவே சாத்தினார்
பொய்யில் புலவர் புரிந்து.

(௧௬)

சந்தகில்கர்ப் பூரந் தனிமணங்கால் குந்துருக்க
வுந்துவினாக் குக்குலவ வொண்டேபஞ்—செந்தழன்மாத
தீபமணி யார்ப்போடு தேவாதி தேவன்முன்
ரூபசர்கள் சுற்றினார் தாம்

(௧௭)

இவ்வண்ண மேனையவு மென்கவே லெந்துகரச்
செவ்வண்ண மேனிகொண்ட சேய்க்குநல்கி—யவ்வண்ணப்
பத்தியை யி னன்னாற் பணிந்தேத் தினரெவருந்
சித்திசங்கற் பத்தினராய்ச் சேர்ந்து.

(௧௮)

தேவுறுமா வெற்பிற் றிசைமுகன்மா லாதியும்ப
ரேவருநன் கர்ச்சனைசெய் தேத்தெடுப்ப—மேவி
யதுகொண் டமர்ந்தா னருட்குமுகங் கட்டும்
விதுகொண்ட னேரான் வியந்து.

(௧௯)

தேவகிரிப் படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா ௧௪௯௭

அசுரேந்திரன்

மகேந்திரஞ்செல் படலம்.

அந்திநிறத் தண்ண லருள்சே யயில்வேலாற்
றந்திமுகம் பெற்றவீற்றற் ரூரகன்றா—றெந்திறந்த
மாற்றமொற்ற ராற்றெரிந்து மாது சவரியன்னுன்
மேற்றுயர்ந்து வீழ்ந்தாண் மெலிந்து.

(௨)

மற்ற மனைவியரா மாதரொடு நீங்கரிய
சுற்றம்புதைத் திரடகத் துன்பநனி—யுற்றங்
கலம்புதுமுந் நீர்படிபு மம்மென் மயில்போற்
புலம்புதுவாண் மங்கை புலர்ந்து. (உ)

மாயோன் பதநீசெல் வாயன்று மாமலரின்
மேயோன் பதமுமற்றே வேதமுதற்—நூயோன்,
றிவணற் கயிலையின்கட் சென்றனையல் லான்மற்
றெவனுற் றனைசொல் வியம்பு. (ங)

எண்ணீர்மை யேயந்தா யிமைபோ ரெவருநின்பா
லெண்ணீர்மை யேயந்து மெழுந்திலைகொல்—கண்ணீர்த்
திவலைதீர்ந் தின்பந் தினாப்பவன்னு ருள்ளக்
கவலைதீர் நாளின்று காண். (ச)

ஆப்சம்பு நிற்கங் களித்த வரமுன்னியே
மாய்வில்லை யென்ன மதித்தனையாற்—சேய்விடுத்த
வென்றியாம் வேலால் வளிந்தவென தன்பநினை
யென்றியான் காண்பே னினி. (ரு)

தாசமுற்று நின்னைத் தழுவவது கண்டுநீ
மோசமுற்றென் னோடு முபங்குகிலாய்—போச
மயின்றையோர் மாற்ற மறையாய் வறிதே
துயின்றாய் துனிபுன்தோ சொல். (சு)

பொன்னார் மவுலி புனைந்தவுணர் நிற்குமு
மின்ன ரரியணைமேன் மேவியநீ—யிந்நாநிற்
பாங்கெவரு மின்றிப் படுகளத்திற் துஞ்சினையா
லுங்குதுவுஞ் சின்னோளோ வோது (எ)

உயிர்கா யகனென் றுனைநவின்றே னுனு
னுயிர்போ கியும்பா முடலி—லுயிர்சுமந்தே
னென்செய்கே னென் றுணைவா வென்றென் றிரங்கினுண்
மன்செய்கை காண்சுவரி மாது. (அ)

பின்னுமுள பன்னியரும் பீழை கொடுபுலம்பி
மன்னவனைச் சுற்றி வருந்துங்கா—லின்னதுகேட்
டாசரத்தின் பாற்செ லசுரேந் திரனுற்றான்
மாசரத்தின் மேவினன்போல் வந்து. (ஈ)

உயிர்த்தான் றன் றுதை யொழிந்ததனைக் கண்டான்
செயிர்த்தான் கலுழ்ந்தான் நியங்கி—யயிர்த்தநீ
னமுங்கினுன் நியுண்டா னன்னவெ வீழ்ந்தான்
புழுங்கினு னெஞ்சம் புலர்ந்து. (க)

ஒருநாளு மேவா வறுதுயரி லாழ்ந்தான்
 மருமா வனையினினைத் தான்வீழ்ந்—திருபுன்
 னருந்தலைவ னாண்டையா னன்னொயோ தென்னு
 வருந்தி யுழன்றான் மருண்டு.

(கக)

தாய்மார் தமைவிலக்கித் தாதைதனக் காற்றுவன
 வாய்மா விதியி னமைத்தியற்றித்—தூய்தாக
 முந்தியலிற் றேகாடித்தான் முன்னவனைக் கண்டமரர்
 நொந்திரியல் போக நுனிந்து.

(கஉ)

எந்திரத்தேர் மேல்வைய திபககிவந்து வன்களாதிற
 சந்தனத்தின் பள்ளிமசைத் தாதைலையிட்—டுத்துதுயர்ப்
 பாமக் கடன்மூழ்கிப் பண்பிற் றகனஞ்செய்
 தீமக கடன்முடித்தா னேய்து.

(கங)

தாயிரிய தாதையொடு தாடுவர்தில் லீழ்வனைய
 சேயிரிகக ணன்னாய் சிறியலுயவா—லீழிருத்தி
 யென்ன நல்லமறுத் தின்பல்லாள் வேந்ததுரைப்ப
 வன்னவா றுகென்று னாய்து.

(கச)

வேனோ புருவி லீளிதா ரகன்றினையா
 தேனேர் மொழிமடவார் தீயிழிந்து—வானேறிப்
 பொன்னகரம் புகாரா புகல்பரிவாற் றுதெவருந்
 தன்னகரத் துற்றார் தயர்.

(கஊ)

போகியசோர் கால புலம்புகர் நீங்கியுற்ற
 ராகியசில் லோர்தனைச் சூழ்த தன்பலும—வேகியே
 யாரிதியுண் மேவு மகேந்திரமூ தூருற்றான்
 குரினவ னல்கு சுதன்.

(ககா)

உள்ளத் தனர்ததுமுக னென்றோவரிதான் போய்க்கண்ணீர்
 வெள்ளத் தரவறுமை மேவினன்போ—வெள்ளலுற
 வந்து செல்லு மகந்திரத்து வாழவுணர்
 மைத்தனிலை கண்டார மருண்டு.

(ககி)

காரவுணர் கண்டு கரம்விதிர்ந்துக் கண்ணினீர்
 வாரநனி யேங்கி வருந்தியுளஞ்—சோரவே
 யார்ந்தவசு ரேந்திரமன் னாங்குமர லீங்குவர
 மேர்ந்ததென்கொ லென்பார் நினைந்து.

(ககii)

தீயசெயல் செய்யான் றிறனோக்கித் தாதை
 போயகலென் றேவீடுத்தான் போலுமென்ப—ராயவே
 தந்தைசெயுந் தீமை தனைக்கண் டவற்றணந்து
 வந்தனன்கொ லென்பர் மறுத்து.

(ககiii)

தாரகனென் னுமத் தருவர்கோன் போரியற்றி
யாருயிர்தீத் தானென் றறைவதற்குக்—காரணமுண்
டேழி^{ன்}னவுணரைமா லோங்கலிடைக் காண்கிலோம்
பூழிகண்டோ மென்பார் புலர்ந்து.

(உ0)

செங்கண்மால் செல்லான் செருச்செயமுன் செற்றமுணர்ந்
தங்கண்மா ஞாலிமளிப் பானுமுன்னான்—றிங்கண்மா
வில்வமுடி வேய்ந்த விமலனன்றி வேறொருவர்
வெவ்வதரி தென்பர் செஞ்ஞெ.

(உ1)

வா^னனோர் கருடர் வயங்கியக்கர் காந்தருவ
ரோனோ ரிபெணிக ளோபுரிவார்—கோனோ
டிகலமர்செய் வீரரெவ ரேருமைந்தன் செய்கை
புகலவரிதென்பர் புலர்ந்து.

(உ2)

எனப்பலவா நிவ்வண்ண மேவருமே யீண்டித்
துனப்படுதுன் போடுவாயின் ரோறு—மனப்பலசீர்
மல்குதிரு வாய்ந்த மகேந்திரத்திற் சென்றிறைவன்
செல்வமணிக் கோயிலுற்றான் சேய்.

(உ3)

வீர மகேந்திரத்துண் மேயவசு ரோந்திரன்றான்
கூரழகத் தாணி குறுகிடுங்காற்—சூரன்
வரியணைதார் சூடி வயவவுணர் சூழ
வரியணைமேல் வீற்றிருந்தா னுண்டு.

(உ4)

தொழுந்தகைய மன்னையெய்தித் தோன்றலன்னான் றுண்முன்
விழுந்தவற்றைப் பற்றநரி வேந்த—னமுந்துயர்கண்
டைய நிகழ்த்ததென்கொ லஞ்சே லறைதியென்றான்
பையமைந்தன் சொலவான் பணித்து

(உ5)

அதி பகவன்சே யாகண் டலன்புணர்ப்பா
லோதிடுமா பூதங்க ளோடேகி—மோதிகலிற்
ரோலாத் திறலுன் றுணைவனையும் வெற்பினையு
வேலாற்செற் றானென்றான் லேவர்த்து.

(உ6)

அன்ன துகே ளாச்சு ரழகிதென நக்கசல
மன்னவுண் ணோடினைய வன்றிறலோன்—றன்னையான்
வண்மையுடை மைந்தனோ மாய்தல்செய் வானிதுபொய்
யுண்மை யுரைத்தியென்ற னுற்று.

(உ7)

நந்தைகே ளீது சரதமலிர் தாரகனா
மெந்தையொடு சையத்தை யீசன்சே—யுத்தயிலா
னெய்தி னென்றிந்தா னுவலருமீ மக்கடனுஞ்
செய்துவந்தே னென்றான் நிகைத்து.

(உ8)

தாரகனா நற்றுணைவன் றுனிற்றத் செய்திசெவி
சேரவெய்ய குருளத்திற் சீற்றத்தீ—யாரப்
புருவநெற்றி யேறப் புகைதுண்ட மேவ
வுருவெகுளி பெற்றதொத்தா னுற்று. (௨௯)

கண்ணிரண்டுஞ் செக்கர் கடுப்ப விலங்கெயிற்
ரெண்ணிரண்டுத் தாழ்வாகையே யொப்பவனை—வண்ணிரண்டு
தந்தம் பிறையிற் தயங்கமெய்வான் போன்றதுநி
வந்தசினச் சூரபத மற்கு. (௩௦)

துன்பார் கடல்படியுஞ் சூரா தனத்தினின்று
வன்பாரில் வீழ்ந்துருமின் வாய்ப்தரற்ற—மன்பாய
ஞால நடுங்கியது ஞாயிறுமுற் கோளிரிந்த
காலனுமச் சுற்றனனங் கண். (௩௧)

அங்க ணமரவுண ராரஞரின் மூழ்கியே
செங்கணீர் காலத் தியங்கினார்—மங்கலமா
ரங்கரா முற்று மழுசூலி னூர்ப்புவரி
யென்ன மலிந்த தெழுந்து. (௩௨)

முந்துசினத் தோடெழுந்து முன்னெற் றரைநோக்கி
வெந்திறல்கொ ளைப்பியுயிர் வீட்டிவரு—கந்தனிகல்
போர்கடத்தல் வேண்டுமென்றன் பொற்றோ படையாவு
மோர்கணத்திற் றம்மினென்றா னுற்று (௩௩)

பன்னனிலை கூறுதலு மற்'ஃற வலர்யாருந்
துன்னனிகங் கொண்டணைந்தார் சூழ்ச்சியமோ—கன்னெழுந்து
சூர்வயத்தா டாழ்ந்தொன்று சொல்வலது கேட்டியென
வார்வமொடு செப்பு மமைந்து. (௩௪)

கச்சமிலா மாப்படைகள் கற்றுவல்லோர் பற்றலர்த
மச்சமிலாத் தானை யணிநகரை— நொச்சிதனை
யண்ணிற் றெனினு மமர்செயச்செல் லார்சினத்தே;FA
டெண்ணித் துணிவா ரினிது. (௩௫)

கூறு குலம்வினவிக் கொள்கை நிலம்வின வி
வீறு நெறிதான் வினவியிக—லேறு
சலம்வினவித் தானைத் தகைவினவி யன்னார்
வலம்வினவிச் செய்வெரோன்று மற்று. (௩௬)

வரத்தில் வலியரோ மாயையில்வல் லாரோ
கரத்தி லுறுபடையிற் கற்பி— ஹரத்தினரோ
சின்மையில்வல் லாரோ தெருளினின்மிக் காரோவென்
றொண்மையினு ராய்வ ருகந்து. (௩௭)

ஒற்றிற் தெரிந்துமற்றோ ரொற்றையுய்த்துத் தேர்வரின்னுந்
தெற்றெனவே தேர்துமெனச் சென் னுணர்வா—ருற்றவிலை
தன்விலைவு தானையவர் தன்மையிவை தன்மைதா
யுன்மனத்துட் கொள்ளா ருவந்து.

(௩௮)

நண்ணலரொப் பாராகி னுட்பினின்முன் றோர்ந்திழைப்பா
ரண்ணவைமுற் றாககா லரசியலின்—வண்ணைநீடு
சீற்றங் கொடுபடைஞர் சேனையொடு மேயெதிர்த்து
மாற்றலரை வென்றனைவார் மற்று.

(௩௯)

நேர்வலியி லார்ஞாட்பி னேர்திரெனத் துன்னிடினும்
போர்கருதிப் போதல் புகழன்று —சீர்பெறினுஞ்
சூர்தருமாத் தானைதனைக் தூண்டிப் புறம்போக்க
லேர்தருமா மன்ன ரியல்பு.

(௪௦)

ஈங்க ணிறையோ ரியற்கை யிதுவாகு
மோங்கண்ட மெல்லா மொருங்காள்வாய்—பாங்கயன்மால்
போற்றம் புகழுடையோய் பொன்றலிலா வன்றிறலோ
யேற்றமுளா ரார்திற் கினை

(௪௧)

இத்தகைய விண்ணொளிவிறைவீ யெண்மையொ
மத்தக ராளிசொறகேட் டாரமர்க்கு—நித்தனென்னல்
பெற்றபின்போ போதகாற் பெரிதாஞ் சமரியற்றி
மற்றவனை வேறல் வரை.

(௪௨)

ஒன்றார் வலியு முன்படைஞர் தவ்வலியு
முன்னு யுனதிறைமை போர்ந்திலாய்—மன்னு
வடச்சினத்தி லாய்வனஞ்நீர் தாய்நகிலாய் வானா
கமச்சினத்தின் வீட்வாய் கவித்து,

(௪௩)

பளபளவென் பொற்றண்டைப் பாசச சிறுவ
னளவறனைச் சாய்த திறுந்து—தாவில்
வலியோரு மோர்கால் வலிமை யிழப்பார்
மெலியோருங் கொள்வார் விறல்.

(௪௪)

எவருநே ரில்லோ யினஞ்சிறுவன் மேனீ
யிவரமருக் கேக லினிதன்—றவமார்
திறலொடுசீர் யாவும் தெரிந்தவனிற் தீர்ந்த
விறலினரை யேவுகென்றான் வேட்டு.

(௪௫)

ஆரமைச்சர் தம்மு ளமோகனின்ன தேற்றவே
குர ஹுதயென் டுட் டுச்சினத்திற்—தேரரிதாங்
காதனே லேறி யமர்த்துழைந் திற்சிலரை
காதலிதோக் குற்றைதான் காண்.

(௪௬)

பகன்மயுரன் சேனன் பரிதிப்பு னுமன்
சுகனின்னர் முற்றா துவரைத்—தகவிற்
கொணர்தி ரெனவுழைஞர் கொண்டும்ப வன்னுர்
வணமுறுஞர் தாள்பணிந்தார் வந்து.

(சஎ)

வாரமுறு சாரணர்கண் மன்னவன்றா டாழ்ந்துநிற்பசு
சூரவரை நோக்கிநீர் னெண்ணென்போய்ப்—பாரின்கண்
வந்தகந்தன் நன்மைபடை வன்மையிவை யாவுந்தேர்
தந்தடைதி ரென்றுரைத்தான் ருன்.

(சஅ)

ஒற்றாஃ தோர்த்தனையா னெண்கழற்கா ருழ்ந்தலைசூழ்
நற்றாணி நோக்கியே நாடலுற்றார்—கொற்றத்
திருந்தவுணர் போற்றிடச்சூர் சீயவணை மீதி
விருந்தரசு செய்தா னினிது.

(சக)

அசுரோந்திரன் மகேந்திரஞ் செல்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௧௨௪௬.

வழிநடைப் படலம்.

பாயிரமா வேதம் பரசுகுன் சேவடியை
யாயிரமாஞ் செங்கரமு மாருலகிற்—போயுலவத்
தாழ்த்தெழுவான் போன்றெழுந்தான் ருவிலரு மேழ்பரியோ
ளுழ்ந்த கடன்முகட்டி லார்த்து.

(க)

அப்போ தயன்மா லமரர் தொழநின்ற
வொப்போ தருங்குமர னும்பருயர்—வெற்போவி
மேற்றிசையை நோக்க விரிகதிரோன் நென்றிசையாய்ப்
போற்றிசையப் போனான் புரிந்து.

(உ)

அநக னிமித்த 'மரியதவ மாற்றச்
சினவரவப் பூணணிந்த செல்வன்—றனநகைசொல்
சூதாரங் கண்டாந் துணைவிக் கிடமளித்தோன்
கேதாரங் கண்டான் கிளர்ந்து.

(ங)

எடுத்த கரமே யிறைசிவனே யென்னல்
கடுத்ததிசைக் கம்பமொளக் காட்ட—விடுத்தவனுன்
மாசி நகரமதை மங்குலிவர்ந் தேமறைக்குங்
காநிகர் கண்டான் களித்து.

(ச)

நந்திதவ மேற்கொள்ள நாளுஞ் சிலாதரன்சேய்
நந்திதவ மேற்கொண்ட நற்பதியாஞ்—சந்தத்
திருப்பதங் கண்டான் நிகழவைத்தோ னேத்தும்
பருப்பதங் கண்டான் பணிந்து.

(௫)

மன்னன்னை யோடுமுனி வாகித்தன் வெற்பொரீஇக்
கொன்னதத்து டேகிக் குகைவழியே—முன்னும்
வருவேங் கடமாம் வரைகண்டா னன்பாங்
குருவேங் கடமாங் குகன்.

(௬)

சிலந்தியரா வேழஞ் சிவகோசன் கீரன்
வலந்திண்ணர் கன்னியருள் வள்ளல்—சலந்தரன்றான்
மாளத் திகிரிகண்டான் மாமைந்தன் றாயதிருக்
காளத் திகிரிகண்டான் காண்.

(௭)

ஆக்குமுயி ரெல்லா மழிக்கவருங் காளியுடக்க
காக்குமரி வேண்டக் கழல்சிரமே—றுக்கு
முருவாலங் காடு முமாபதிசேய் கண்டான்
நிருவாலங் காடு சிறந்து.

(௮)

செங்கதிர்வே லண்ண நிசைமுகத்தோ னுதியராம்
புங்கவர்கள் பூசித்துப் போற்றிடவே—பொங்கருளின்
மன்றனார் கண்டார் வயனியொடும் வாழ்கச்சி
மன்றனார் கண்டான் மகிழ்ந்து.

(௯)

கம்பா நதிக்கரையிற் கன்னியருச் சிக்குமே
கம்பாதி தேவனையுங் கண்டயன்மா—லம்பாவை
கள்ள மலர் தூய்க் கனிந்துபூ சித்ததளி
யுள்ளனவுங் கண்டா னுயந்து

(௧௦)

மா லு மயனும் வராகவன்ன மாய்க்கீழு
மே லுந் துருவ வெளியாகிக்—கோலநங்கை
பாதிவரை கண்டான் பரப்பிரம மாய்நின்ற
சோதிவரை கண்டான் றுதித்து.

(௧௧)

மாவணங் காட்டி மணந்தவிர்த் து வன்றொண்டர்க்
காவணங் காட்டி யமுமைகொளும்—புவணமார்
பெண்ணையிட மேவினான் பெண்ணையிடஞ் சூழ்கிடக்கும்
வெண்ணையிட மேவினான் வேள்.

(௧௨)

திரைக்கரத்தின் முத்துந் திச் சீர்மணர்முத் தாறு
மரைக்கழன்முன் வைத்திறைஞ்ச வந்து—ஊரைக்குமுத்
வாயமுது குன்ற வருமொழிசேய் கண்டனனே
தூயமுது குன்றத் தொழுது.

(௧௩)

திரிபு

நெருங்குவளை வேயமரு நீன்குறிஞ்சி பாந்த
 னொருங்குவளை யோடு முயர்கான்—சுருங்கை
 மருங்குவளை யேறு மருத மணங்கூர்
 கருங்குவளை மேவுங் கழி.

(கசு)

யமகம்

தாமரைமே யும்புறவந் தண்ணறிய பூங்கடப்பந்
 தாமரைமே வுங்குறிஞ்சி சங்கமுட—ஹமையிவை
 தாமரைமே லெய்துநெய்தல் சாரன்னம் வாவிதொறுந்
 தாமரைமே வும்மருதந் தான்.

(கரு)

பிரிமொழிச்சிலைடை.

வாசம் புரிந்துபவ மாய்க்கவும்பர் சேவிக்கத்
 தேசம் பலமேவுந் தில்லையே—பாசங்
 கரணேற்றா னத்தன் கருதரிய கங்கா
 தரணேற்றா னத்தன் றலம்.

(கசு)

செம்மொழிச்சிலைடை.

அங்கமல மாவகல மார்ந்துருமீ ஹமையுற்றுச்
 செங்கண்மா னேர்தடஞ்சூழ் தில்லையே—பங்கமுற்றுப்
 போதத் திருந்தார் புரஞ்செகுத்தார் மெய்யண்பர்
 போதத் திருந்தார் புரம்.

(கஎ)

பாடகமடக்கு

கானங் கடப்பமென்றார் கானே பிறவியெனுங்
 கானங் கடப்பமென்றார் காதனையக்—கான
 மருந்தில்லை யென்றே மயங்கவருள் சீர
 மருந்தில்லை யென்றேம் வரும்.

(கஅ)

நிரோட்டகம்

இரசிதநா கந்தேயந் தினையக் கனகாத்
 திரியரற்றாழ்ந் தாந்தகைத்தே சேணந்—தாநிலனே
 யென்றேத் தரங்கி னியனலந்தாங் கண்டதில்லை
 யென்றேத் தரங்கி னியல்.

(கக)

பிரிதுபடுபாட்டு

பொன்னன்ன வாகண் புரமுன்று மட்டோண்பன்
 னன்னமேற் கும்பரையத் தன்றேமா—மன்னன்ன
 வாவி மகர மிசைப்போய்ப்பம் மின்னன்ன
 மேவி விழுதில்லை மன்று.

(உ௦)

இதுவுமது

பொன்னன்ன வாகன் புரமுன்று மட்டோன்
பன்னன்ன மேற்கும் பரையத்தன் றேமா
மன்னன்ன வாவி மகரமிசைப் போய்ப்பம்
மின்னன்ன மேவி விழுதில்லை மன்று.

(உக)

திரிபு

தாய்நோக்க மின்பந் தரவெம் புலியரவந்
தாய்நோக்க மாலயனஞ் சங்கிரிய—தாய்நோக்கத்
தாமன்றங் கண்டான் றனித்தாண் டவம்புரியு
மாமன்றங் கண்டான் மகிழ்ந்து.

(உஉ)

பின்முநிசு

வேதாந்தத் தொண்சுடரா மெய்த்தகர வித்தையதா
நாதாந்த மாகி நவிலரிய—போதாந்தச்
சுற்சபையிற் செப்புமனா திக்கெட்டாச் சிற்றகனத்
தற்சொருப முற்றான் றனித்து.

(உ௩)

தகரவிகற்பத்தான்வந்தது

தீதாதி தீத்ததி தத்திதத்த தேததே
நாதாதீத் தத்தத்தத் தாதுதித்தோத்—தோதாதி
தேத்தொத்த தாதாத்தித் தேதத் துததிதுதை
தேத்தொத்த தாதா திதித்து.

(உ௪)

கோமுத்திரி

வருமந் தருமாய் வளைந்தார் பவமா
கருமந் தருநோய் களைந்தாள்—பரமா
வுருவம் பலவம ருந்தேய்வார் மோது
திருவம் பலமமர்ந்தாய் தேர்ந்து.

(உ௫)

கூடசதுங்கம்

எண்ணைதனி லோங்கணலை யேந்தியபூ தப்படையா
வண்சரியை யாதுயன்போ டாற்றுநர்க்கங்—குண்ம்கிழந்தி
சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்ய
பூலோக கைலையா போற்று.

(உ௬)

உபயநாகபந்தம்

அனக முனிவ ரநித ரியலண்
கனக வவையா கருது—மனனே
விரிமா வளபவ வேதாவோ தாத்த
வரியா மரிவையனே யாள்.

(உ௭)

உலக முழுதி னுமாபதி யீனக்

கலக மருவு கரும—மலமே

ததைநி களந்தீ ரசர சவவி

யதிப துயருவனே யாள்.

(௨௨)

இரதபந்தம்

பாகாய தேனேர் பகருஞ்சொல் லாடரக்க

னாகார மாலாய்க்கொள் ளத்தனன் றிற்—சாகாத

தினன் றினன்வாய்ந் தேத்திடமன் றில்லையகந் துன்னந்

கனகமன் றி லாடரனே கா.

(௨௩)

கமரபந்தம்

காமனம ரேமநம காமனம ரேமநம

காமருசி ரம்பலத்திற் கண்ணிசிவ—காம

வனிதைதிருக் கண்களிக்க வார்சடைநீர் செங்கை

வனிதைதரச் செய்தாண் டவ.

(௨௪)

என்றினைய பற்பலவா நெத்த வாமரர்குழாங்

கன்றிலகு செங்கையுமை காணியபொன்—மன்றிலர

னடுமா வாநந்த வாரமீர்த மைம்புலனுங்

கடுமா வார்ந்தான் குகன்.

(௨௫)

ஆனந்த நாடகங்கண் டாராத காதலொடு

வானந்த நீண்ட மதில்கடந்து—கானந்த

மன்னிவளர் காவியொடு வாவிபல மேவிமலி

சென்னிவன நாட டைந்தான் சேய்.

(௨௬)

குடமுனிவ னென்னக் குடத்திருந்து வந்து

புடவிமகிழ்ந் தேத்தவரு பொன்னி—வடகரையில்

விண்ணிவந்தான் மால்போல் விரிபொழில்சூழ் வண்கோட்டு

மண்ணிவந்தான் செவ்வேண் மகிழ்ந்து.

(௨௭)

வழிநடைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா ௩௨௪௬

குமாரபுரிப் படலம்.

செங்கதிர்வே லண்ணலொடு திண்வயவ ரொன்பதின்மர்

பொங்கிலக்கர் பூதர் பெருபடைஞர்—புங்கவர்

டண்ணியகா விண்ணைந் தருவோ டுறவாகு

மண்ணியகம் வைகிறார் வந்து.

(௨௮)

அன்னபோ தாங்கவுண் ணுடமரி லார்புழுதி
மன்னுருவின் வந்திரவி மைந்தனிடந்—துன்னித்
தொழுதனன் தன் மென்னநீர் தோய்பவன்போ லேகி
முழுகின்னமுந் நீரின் முனம். (உ)

செக்கர் சடைவுயங்கத் திங்கள் பிறைதயங்கச்
சுக்கை தலைத்தொடையல் சூழ்ந்திலங்—முக்கண்
முதல்வனன்பி னுற்றதொக்கு முன்ன ருமைதன்
புதல்வுனேதி ருற்றவந்திப் போது. (ங)

பானல் கறுவர்மற்றப் பம்மடவார் தம்மொடி ராக்
கோணல் வான்மகிழ்வு கூரவந்து—மானவேன்
மைந்தன் செயல்காண்பான் வாய்ந்ததொக்குந் தாராகையோ
டிந்துவிண்ணி வாரு மியல்பு. (ச)

நீனிற் கொள் பட்டி னிரைவெண்மணிகோத்து
மேனிலவ யாத் திடைபார் வெண்பட்டி—ஞனவொள்வி
தானத்தின் மேவுமே தாரா கணஞ்சுவ
வானத்தின் மேவு மதி. (ரு)

தீபமாநு சேய்க்குச் சிறப்பெடுப்பான் வானிலக்கத்
தீபமொடு நாப்பட் டிகழவிருந்—தீபமுமே
வானோர் மகிழ்வுற்று வைத்தொளிர் தன் மானுமிளிர்
மீனோ டவிரும் விது. (சு)

செங்கதிரோன் தோசிற் நிகழ்துமான் சேயொளியா
லங்கிருன்போய் விட்டதஃ தற்புதமோ—பங்கமல
வல்லிருளன் னுன்றிருநா மத்துளொன்றை யுள்பவர்முன்
னில்லெனினு நில்லாதெ னில். (எ)

மண்ணி யகன்கரைசார் மாதேவ னுமவனை
நண்ணியயன் மாலிமையோர் நம்பணம்—ரெண்ணி
விருந்தலங்க ளுண்டெளினு மிந்ததியின் நீரத்
திருந்தரு ள்க வென்ற ரினிது. (அ)

அன்ன ரகங்களிப்ப வாண்டருள்வா ளண்டரொடு
முன்னர் புனைவன் முகநோக்கிப்—பொன்னார்
முதுகரொன் றிங்கிமைக்கு முன்புனைதி யென்றான்
மதுகரஞ்சூழ் நீபத்தார் மன். (க)

அன்னவா ருக வயனோர் மயனென்போ
னுன்னு மனிகமும்ப ருள்ளிட்டோர்—மன்னவே
யங்க ணகரொன் தகத்தா னமைத்தனனே
யங்கண் விருந்துகொள வாண்டு. (க0)

திங்கண் முடிபுனைந்தோன் செல்வன் றனைநோக்கி
யிங்க ணகரி லெழுந்தருள்கென்—றங்கண்
பரவறிஞன் போற்றப் பரிசுனங்க ளோடும்
வரநகரிற் சேய்புகுந்தான் வந்து.

(கக)

மன்ற னகரின் வளநோக்கி யாமுறைய
நன்றறிஞ னுற்றிழை நன்னகரிஃ—தென்றலுமே
கூரெழிலோ டெவ்வனனுங் கொள்ளிந் நகர்சேய்ஞ
லூரதென்றோர் பேர்நவின்ரு ரோர்ந்து.

(கஉ)

பன்னிருதோ ளண்ணல் பரிந்தா லயத்திருந்தான்
மன்னயன்மா லுன்னிளவன் மாரிலக்கர்—முன்னெவரு
மத்தமணி யான்மயனா ராங்காங் கமைத்துவைத்த
தத்தமிடம் வைகிறார் சார்ந்து.

(கங)

தாரகன்குள் றோடிற்ச தன்மைகண்டு வானவர்கோ
ஞரமகிழ் வற்றிருந்தா னவ்வழியன்—பாரு
மனத்தினனி தாழ்ந்ததான் மன்னுபுகழ்க் கொச்சை
வனத்திற் றிகழ்தெய் வசம்.

(கச)

பொன்னகரோன் பூணும் புலோமசைதன் பூணுநனி
மன்னுகிழி யோடுமன்முன் வைத்தவைசான்—றுன்னமகண்
முன்னுய்த்து வேந்தநீ முன்காழி யில்வைத்த
வின்னதந்தான் கொள்ளென்ற தேற்று.

(கரு)

ஒண்மணிப்பூ ணிட்ட வொளிர்பூந் துகிற்பொதியைத்
தண்விரலி லீக்கிச் சதமகன்றன்—கண்களிக்கக்
கண்டா னணங்கைக் கருதனான் காமநோய்
கொண்டா னயர்ந்தான் குலைந்து.

(கசு)

வேந்தன் விரகநோய் மீக்கொண் டழுங்குகையாற்
போந்தமணிப் பூனோன் றும் பூண்டிலா—னேந்திமுன்போ
லிந்தக் கிழிதனைநீர் யாத்துவைமி னென்னவன்ரு
ரந்தக் கணம்புரிந்தா ராகு

(கஏ)

ஆனபோ தண்டர்கோ ளுந்தே வினைப்பார்த்துன்
ருனநீ செல்கெனலுந் தாழ்ந்திறைஞ்சிப்—போனதுபி
னுட்புகா மத்தி யுடலைச சுடுகையினாற்
றட்பமுள மேவினான் ருன்.

(கஅ)

வெஞ்சரநோய் மேயவனவ் வெம்மைதணி வான்குளிர்சா
லஞ்சலநீன் வாவி யடைந்தமைபோல்—விஞ்ச
நளின விழிச்ச்சிதோ ணச்சிமெலி வேந்தோர்
புளின மிசையமர்ந்தான் போய்.

(கக)

தண்ணென் புளினமுமத் தார்வேந் தினுக்குமிகத்
திண்ணென் பான்மண் சிலம்புறழ்—வெண்ணென்
கலைமதியும் வெய்யவனிற் காயப் புலம்பி
புலைவுறுவா னுள்ள முலர்ந்து.

(உ௦)

ஆரமுதி னோடுதித்து மந்தக் குணஞ்சிறி துஞ்
சாரவிலை வெண்மதியே சார்ந்தநஞ்சி—னீரதாண்
மேல்குளிர்தந் துள்சுடுதி வெவவஞ் சரினின்மெய்
பால்வயிண லங்கரந்த பண்பு.

(உ௧)

மீன்மதியோர் மாற்றமிடர் வாய்தார் தமையெடுத்த
னன்மதியோர் செய்கை நலமன்றே—சொன்மதியோர்
நின்பேர் நெறிகுழலை நெஞ்சினினைத் தெய்த்தேற்குத்
துன்பேரீ தான்புரிவாய் சூழ்ந்து.

(உ௨)

மதியே நினைக்கு மதியே மயக்குஞ்
சதியேய் நடையா டனக்கும்—விதியே
சசியெணும்பே ரிட்டான் றமியேன் வெளியுள்
வசிதந் திடர்செயவோ வந்து.

(உ௩)

பால்போ னிலவேரீ பம்மனையார் தம்மொடுற்றாய்
வேல்போ னயனியையான் விட்டகன்றேன்—சூல்போற்
பிரிவென் பதன்பொருளின் பெற்றி யுணர்ந்தாற்
பரிவென்ப துன்பாற் படும்.

(உ௪)

மருவலார் தம்மை வருத்தல் வழக்கா
முருவிலார்க் கூர்கியா புற்றாய்—செருவிலெனைக்
கொல்கின் றனைபின் கொடுபோவா யல்லைநினை
வெல்கின் றவரார் விளம்பு.

(உ௫)

தென்றலையி னின்றவரு தென்றல யென்றனுடல்
பொன்றவரு கின்றனைபேர்ப் போர்க்கால—னென்றமையாற்
சாமன்றா தென்று கரைவரவர் நிற்பநினை
யேமன்றா தென்றுரைப்பென் யான்.

(உ௬)

உன்றனுரு வன்றுகொண் டியந்தனனான் மன்குயின்
யின்றெனுயிர் கொல்லவரு மேர்மதற்கு—வென்றி
தருகாள மாய்த்தொனிக்கிற் சார்பெவர்கா மத்தி
னுருகா வழல்வே னுயிர்க்கு.

(உ௭)

கனைவார் கடன்முரசோன் கைக்கணையா னெந்தேன்
பனைவாழ் மகன்றிலென்றோய் பாரா—யினேவேன்
செவியிண ராசஞ் செறித்தாங் குறுத்துங்
குய்துயர்செய் நின்றிக் குரல்.

(௨௮)

குன்றிக்கட் டீவாய்க் குயில்காள் மூதவரு
மொன்றிக்கண் வில்லுடய வுத்தமநின்—வென்றிக்²கா
லாண்டென்மே றைத்தவடு வாயிரங்கண் ணாயினவே
யீண்டென் னுறுப்பா மெனக்கு. (உக)

பொருவிழிப தாகை புருவம்வில் கைமெய்
மருவுகணை யல்சூன், மணித்தே—ருருமகளி
ருன்படையார் சாலையா முத்தமவன் னாரையுன்னித்
துண்டையா தாரெவரீ சொல். (உ௧)

என்றன் பகைக்கண் திடர், சந்தா யெதன்றி
மன்றனுடெட் கின்று வயமுரசா—நின்றதிர்
யுன்னகத்திற் றீய துளதென்பர் வாரிமன்னெ
தென்னகத்திற் றேரந்தே னினிது. (உ௨)

சூரியமதி தென்ற றுயரன்றி லாதியான்
மேய பருவரலாம் வேலையுற்றுத்—சீய
கிரகமுற்றேன் கேடுறல்போற் கேதமுற லன்றி
விரகமுற்றே னென்செய்வான் வேறு. (உ௩)

இந்திரனுக் கின்ன லிரவி லிழைத்துலவுஞ்
சந்திரன் நன் மின்னொளிரோய்ச் சாம்பலிரு—ணந்திடவே
யங்கதிர்வாள் வீசியவ்வேந் தாரஞரைத் தீர்ப்பவன்போற்
செங்கதிரோன் றேன்றினான் சேண் (உ௪)

கீமலமன் றன்வரவு கண்டுண் மலரக்
குமுதமன்செய் கையுணர்ந்துள் கூம்ப—வமரரெலாந்
தத்தங் கடனுஞ்நறித் தாபதரோ டேத்தவின
னத்தமணி யிற்றிகழந்தா னாகு (உ௫)

தன் றிசையிற் றேன்று தபனனைமன் கண்டளவிற்
பொன்றருவெங் காமநோய் போய்தென்கொ—வென்றுவெள்கிப்
பூதிபடு மெய்யோடும் புண்ணியனைத் தாழ்ந்துமறை
யோதி மிகத்துதித்தா னுற்று. (உ௬)

முன்னின்ற வேந்தின் முகநோக்கிக் கந்தவே
ளின்னருள்செய் தாரணங்க ளேத்தியின்னுள்—துன்னுகிலாப்
புண்ணியன்றாள் பூசை புரிதூநா மாங்கதனுக்
கண்ணியவை நல்கென்றா னுய்த்து. (உ௭)

சொற்ற வளவிற றொழுதுபோ மேவலரைத்
துற்ற விடந் தோறுந் தூண்டிநறை—யுற்ற மலர்க்
கண்ணிதுகி னன்னீர் கமழவிதூ பந்தீப
நண்ணுகந்த மாதிரந்தா னன்கு. (உ௮)

செய்வதற்கொண் ணுதென்னச் செய்மயனைக் கொண்டெவரு
முவ்வதற்கோர் கோயி லுளுற்றியே—சைவநூல்
சாரு நெறிநாடித் தாதையெவ்வெக் காலமும்
னோருருவந் தாபித்தா னோர்ந்து.

(ஙஅ)

எண்ணெய்மா வாமலக மேரரிசு னங்கவியம்
பண்ணைத் தமிர்தம்வெண் பாறயிர்நெய்—தண்ணுறுவங்
கன்னலரி யுண்ட கனியருணச் சாறிளநீ
ரின்ன றுஞ்சுந் தாட்டு மிறைக்கு.

(ஙக)

தீர்த்தநன்னீ ராட்டியபின் நேசருவிற் பொற்றாசு
சாத்தி நறுங்கலவைச் சாந்தணிந்து—பூத்தெரிய
லின்பி னுற்புனைந்தே யின்புழுக்கன் மின்கலத்திட்
டன்பி னருத்தினு ளைவு.

(ச௦)

கந்த மடைகாய் கலந்துநல்கி வாசவிரை
முந்துபுகை தீப முதலாகத்—தந்தின்
றுறைகண்ட வாறுதவித் தூமலர்க்கை சேர்த்து
முறைவணங்கி யேத்தினுன் முன்.

(சக)

சந்த மலர் தூய்ச் சரணவத்தி லேயுதித்த
கந்தவேள் செய்ப்புகை கண்டருள்வா—னந்தக்
குழகனெதிர் கோதையொடுங் கோமான் குலையா
மழவிடைமேற் றோன்றினுன் வந்து.

(சஉ)

கங்கைதந்தோன் கண்ணுதலைக் கண்டளவிற் சென்னிமே
லங்கைகுவித் தேத்த வடல்வீரர்—பொங்கிலக்கர்
பூதரயன் மாலாதி புங்கவர்கள் போற்றினு
ரோத முழக்கி னுவந்து.

(சங)

அந்த வமயத் தருள்வடிவ மாமத்தன்
மைந்தனைப்பார்த் துன்றன் வழிபடற்கு—வந்தனநீ
யீதடைவிற் கோடியென வெவ்வெவ் படைக்குமன்னு
வோதுபடை யீந்தா னுகந்து.

(சச)

இந்தவியன் மாப்படைதா னெண்கணன்மால் பெற்றுளதன்
றுந்துவலி யோரா ருளரெழிலார்—மைந்தனை
பன்றிறல்வெஞ் சூர்படைமாய்ப் பாணீது பற்றுதிநீ
யென்றருளிப் போளு னிறை.

(சரு)

செவ்வேலை யேற்றோன் சிவனருள்செய் தங்கேரு
மவ்வேலை யுன்பி னரற்போற்றித்—தெவ்வேலை
யுற்றே யுழக்கிலக்கத் தொன்பதின்மர் வீரருறப்
போற்றேரி லேறினான் போய்.

(சக)

சேந்தன் விசம்புதோய் தேரின்மேற் சேந்தலுங்கால்
வேந்தன் றமரோடுந்த வேதன்மா—லேந்தலண்டர்
காற்றிடவே தாளர் கழல்வீரர் சூழநடுப்
போற்றிடவே போனான் புரிந்து.

(சஎ)

நின்னியமங் குன்றாச்சேய் ஞல்வாரி னின்றெழுந்து
பொன்னி நதிகடந்து போந்தெவரு—முன்னு
மிடைமருதூர் மாயூர மெண்பறிய லார்முன்
னடைதலமெ லாங்கண்டா னாகு.

(சசு)

அஞ்சமலர் துஞ்சிலஞ்சி யங்கான நோக்கிவரன்
செஞ்சரணம் போற்றியொளிர் செங்கதிர்வேன்—மஞ்சன்
பணியாளு ருறு படநகைத்தோன் மேவு
மணியாளுர் கண்டான் மகிழ்ந்து.

(சசு)

குமாரபுரிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா காநடஅ.

சுரம்புகு படலம்.

நற்றிடங்கொண் மேலோர் நவிறருசீர்ச் சோணாட்டிற்
புற்றிடக்கொ ளீசன் புரமதைச்சூழ்—மற்றிடமுங்
கண்டு கதிர்வேற் கடவுள் கணல்வீசி
மண்டுவதும் பாலையுற்றான் வாந்து.

(க)

இருசுடருங் காயத் திரவும் பரலு
மருவியர சாளவயன் மற்ற—வொருசுடரும்
வாளா விருப்பதுன்னி வன்னிலந்தந் தான்கொலதை
யாளா விருக்கு மரசு.

(உ)

தீயோ னரசு செயினந்த நாடுதான்
பேயோ டரனாடும் பேரடவி—மாயோ
னிறங்கொண் முகிலுமந்த நீணிலத்தின் மேவா
மறங்கொள் விலங்குமத்தன் மைத்து.

(ங)

பாலே நிலத்தின் பரிசுணர்ந்து மற்றுள்ள
நாலே நிலத்தி னவிலெஞ்சு—வாலையின்
வெப்புறவே வந்துலகின் மேவாமே யெப்புறமு
மப்புறவே வைத்தா னயன்.

(ச)

வீதிர்தருமா வன்னிலத்தின் வெம்மைதனக் காற்றா
துதிர்தருமா லும்ப ருநீக்கன்—கதிரவன்ரு
னநீர்மை மேவா தனுதினமும் போதிரண்டு
முநீரின் மூழ்குவான் முன்.

(௫)

மிக்கிரவி வெம்மைக்கும் வெவ்வடவைத் தீக்குமங்குத்
தொக்க வுயிர்த்தொகைக டுன்பமுறா—வுக்கிரன்றன்
பன்னிக்கு மந்தமெதிர் பார்த்திருக்கு மூழிமா
வன்னிக்கும் வாசமாம் வைப்பு.

(௬)

வேநிலத்தில் வாழ்வனவும் வெம்மை தனக்கஞ்சிச்
சேன நிழலினொடு சென்றுலவு—மாரினந்தீக்
கொள்ளியின் வைகுங் குலவு மணிப்பாந்தள்
களளியின் வைகுங் கணம்.

(௭)

இன்னவாம் பாலையின்க ணேமப் படையோடு
மின்னவாம் வேற்குமரன் மேவமே—தன்னதாம்
வன்சுறிஞ்சி தன்பான் மழைபொழிந்து விட்டபின்னர்
மன்குணமே மேவியது மற்று.

(௮)

சுராசரங்கண் டோன்சேய் தலைபுணர்வாற் கண்டா
ருராசரம்போன் மன்முரம்பி லுன்னும்—பராசரனீன்
றத்த னனந்தனந்தி சார்சதுர்மு கன்பரிதி
யத்தனொடு மாலி யமர்ந்து.

(௯)

புகழுற்ற மூவிருவர் பூசரத்தி னின்றி
திகழுத் தாநடவை செல்லத்—தகவுற்ற
வெந்தறுகட் சூர்முடிப்பான் மேவுகும் சேசனவண்
வந்தனிய னொண் மகிழ்ந்து.

(௧௦)

பன்னிருமாத் தோள்வரைதாழ் பன்னிருகா தொண்குழையும்
பன்னிருமார்த் தாண்டரெனப் பாயொளிதான்—மன்னவே
விண்களிக்க வந்த விமலனையம் மூவிருவர்
கண்களிக்கக் கண்டார் களித்து.

(௧௧)

பின்னான் மவுலிப் பெருந்தகையோர் முற்றுமுணர்
முந்நான்கு மொய்மபுடையோன் முண்டகத்தான்—மன்னூர்வம்
பொங்கப் பணிந்தேத்திப் போதவடி லாநாத
வெங்கட் கருடியென்றா ரிங்கு.

(௧௨)

என்னவிரு மூவ ரியம்புழிவ லாரிருகன்
பொன்னவீர்தான் போற்றியன்னார் போந்தநிலை—பன்னுவா
னின்னர் பராசரன்ரு னீன்றோர் சரவணநீர்
துன்னிவினா யாடலுற்றார் சூழ்ந்து.

(௧௩)

அத்தடத்தி னுரினா னு ராம்பருவத் தாட யே
தத்தலையின் மீனங் துத் தாவிவரு — மத்தஸககண்
டாங்கவற்றைப் பற்றி யவிற்கோட்டியத் தாரதனை
யோங்குபுகழ்த் தாதைகண்டா னுற்று.

(கச)

உச்சிக் கடன்செயவவ குற்றமுனி பெற்றவீவ
ரிச்சிதத புன்றொழிவு யெண்ணி யிங்குச்—சிச்சி
நலமில்செய் மைந்தர்நீர் நாடியமீ னாகிச்
சுலவுகிறென் றேறவின்றான் சூழ்ந்து.

(கக)

சொல்வத் திருசெவியிற் றுன்னுமுன்மே னொன்று
வல்லினையான் மீன வடிவெய்தி—யொல்லிமும
மெக் காலந் திரு மெனமைப்பர் முன்னுவான்
முக்காலந் தீதர்ந்த முனி.

(கக)

இத்தடத்தின் மேலைநா ளீராறு தோளுடைச்சே
யத்தனரு ளாண்வைக வன்னவனைக்—கைத்தலத்தேந்
தன்னை தனமுக்கு மாமுத நீரருந்த
முன்னையுரு வாதிரென்றான் முன்.

(கக)

இன்ன முனிவ னியம்பிப் பகற்கடனா
நன்னியமஞ் செய்தனன்பி னண்மகர—மன்னுருவுற்
றின்னரன்று தொட்டெண் ணிலாக்கால் மாழ்கறிவி
னன்னமல ராவியுற்றா ராண்டு.

(கக)

அத்தநீ யங்க ணமரவுமை கண்டெடுப்பத
தத்தருவி வெற்பிற் றனசதிழிபா—றுய்த்தின்னர்
சொல்லவடி வாயினார் சொல்லற் கரியதோர்
தொல்லவடி வாயினார் சூழ்ந்து.

(கக)

பருருவ மேய்ந்த விவர்தா மிறையோன்றன்
கூருளின் வந்துபரங் குன்றத்தி—லுரும்
விரசம்புண் டாங்கிருந்தார் விசதகநீ யீண்டு
வரவுணர்ந்து வந்தனரிவ் வைப்பு.

(உ௦)

மகவான் மொழிந்ததத்தை மார்வினவு மாபோன்
மகவான் மொழிகேட்டுவந்து—மகவான்சூர்த்
தெம்முனையைச் சாய்க்கும்வெற் செயவரை நோக்கிநீ
ரெம்முடனே செல்லிரென்றா னிங்கு.

(உ௧)

செய்ய பராசரன் தன் செல்வ ரவைநினவி
 யையசா ணென்றிறைஞ்சி யார்த்தசெல—வெய்ய
 சுரங்கடந்தான் சூர்முதன்முன் றேன்றியவன் வேண்டும்
 வாங்கடந்தான் மைந்தன் மகிழ்ந்து.

(உஉ)

சுரம்புகு படலம் முற்றிற்று.

ஆதி நடுவெண்பா கருநக.

திருச்செந்திப் படலம்.

உரன்மேவு பாறு முறைதற் கரிய
 பான்மேவு பாலு படர்சந்—தரன்மேவு
 செங்குன் றார் நோக்கியே சென்றனன் றெய்வமென
 வங்குன் றா ரேத்து மரசு.

(க)

பன்னிருநீர் செந்திருக்கை பாற்படலோ டாறுமுக
 மன்னியுற வெண்ணறுமீன் வாழ்வளர்த்—துன்னு
 மருணனொளி குன்றவொளி ரத்சனைநேர் தத்து
 வருணனன்பிற் கண்டான் மகிழ்ந்து.

(உ)

கண்ணீப வேள்வருகை கண்டு கடற்செல்வன்
 கண்ணீர் துளும்பப்பல் காற்புவியின்—கண்ணீர்
 வாரிலவாய் கையோச்சி ஈர்த்திறைஞ்சல் போற்றிரையார்
 சீரிலவாய் சென்றனைந்தான் சேய்

(ங)

தெய்வகம்மி யற்கூய்ச் சினகரமொன் றேற்பெறவே
 செய்க வெனவருளச் சேய்புனைவோன்—கைதொழுது
 கஞ்சத் தயனுட்கக் காமர் நகரொன்று
 நெஞ்சத் தமைத்தா னினினைந்து.

(ச)

அமைதருமவ் வாலயத்து ளாயமணிப் பீடத்
 துமைதருசேய் வீற்றிருந்தா னுற்ற—விமையவரு
 மாவிரத மாதவரும் வான்வீர ருஞ்சூழ்ந்தார்
 மாவிரத மேலிருந்து வந்து.

(ரு)

கின்னரமே யாதி கிளைமகர யாழினொளிர்
 மென்னரம்பு வீக்கி விளரிமுத—லின்னிகை
 னஞ்செவியில் வாரி யமுத முருப்பதுபோல்
 விஞ்சையர்கள் பாடினார் வேட்டு.

(சு)

ஈசனவீர் மோலி யீளம்பிறையும் வான்பிறையு
நேசமுறச் சேர்ந்தமர்ச னேரவே—பாசக்
சுவிகை வருணன் சுவவன லேலான் றாவெண்
கவிகை நிழற்றினரங் கண்.

(௭)

திங்கள் குடையிற் றிகழக் கதிர்வெள்ளீர்
பொங்கிருகூ றுனவா போற்கவரி—யங்கிரட்ட.
வட்டகுல நாக மலர்தனவெல் லாமால
வட்ட மசைத்த மகிழ்ந்து.

(௮)

மது மயனு மகவாணும் வெத்துயர்தீர்
காலமிஃ தென்னக் சுரு சிநிற்—வோலமிம
வானவர்க ளேத்தி மலர்மாரி தூற்றவே
மானவர்கள் போற்றினார் வந்து

(௯)

இலக்கமு புத ரிரைகடல்போற் றார்த்த
விலக்கமுறு வீரரோ டெணம—ரிலக்கிற்
நெரிகை மருங்கிற் றிறல்வீர வாசு
சுரிகைபற்றி நின்றான் ரெழுது

(௧௦)

அன்னபோ தங்க ணலமருநெஞ் சத்தனா
யின்னலின் மூழ்கி யிளைப்புற்றுப்—பொன்னகரம்
விண்டான் றனையாள மேவி யருள்கூர்ந்து
கண்டான் கருணைவள்ளல் காண்

(௧௧)

மற்றவனை நீசுர் வரவுமவர் வெந்திறலும்
பெற்ற வரமும் பிறவமே—முற்ற
முறையே யறைதிபென்றான் முன்பின ரி யான்போன்
மறையே வடிவாய உன்.

(௧௨)

அன்றலரு மம்புயம் போ லாயிரக்கண் கண்மலர்ந்து
மன்றனபூங் கற்பகத்தார் மன்னைய—னின்
தெருளின் மிகமாண்ட தேசிகனை நோக்கி
யருளி னறைகென்ற ஓங்கு.

(௧௩)

குன்றஞ் சிறகரித்த கோமா னதுகூற
நன்றென்று வேந்த னவின்றைத்தும்—வென்ற
வமலத்தா ருள்ளத் தரு மிளவல்
கமலத்தா டாழ்த்தான் களித்து.

(௧௪)

இரைந்து புதங்கட் குள்ளும் புறப்புமாப்ப்
பேரன் புடையார்க்குப் பெட்புருவா—நீரீ
கொண்ட சிறிய குழந்தைவடி விற்கேற்ப
விண்டனைபோ லும்மீவ் விளம்பு.

(௧௫)

வெய்யஞர் தன்மை விளம்பென் துனையெதெம்
பையுள்போ யின்பம் பயப்பவே—கையநீ
கொண்! - கருத்தென்றுட் கொண்டனனென் றுனிமையா
வண்டர் குருவா மரசு.

(கூ)

ஆகையா லந்த வவுணர்ந்த தன்மையெலா
மோகையா லாமா றுரைப்பென—வாகை||
ராறுபுயத் தண்ண லருளா னன்னோக்கிக்
கூறுகின்றான் வாணோர் குரு.

(கூ)

திருச்செங்கிட்டுடம் முற்றிற்று

ஆதிருவெண்பா கூடாது

முதலாவது உறபத்து காண்டம்.

முற்றிற்று.

—

திருச்சிற்றம்பலம்.
இரண்டாவது
அகரகாண்டம்.

மாயைப்படலம்

நின்றாராய் மேயதன்றி யெண்தருவாய் நெஞ்சமர்ந்து
தோன்றா தனவெல்லாந் தோற்றுவிக்குங்—கான்றா
ருருக்குமரக் கோட்டமுறு டோர்பிடிமான் மேவத்
திருக்குமரக் கோட்டமுறுஞ்சேய். (க)

உறகா சிபன்மகரா யோங்கு மறுபா
னறுகோடி யாய வவுணர்க்—கிறைவன்
வரமங் கலகேசி மான்றழீ ஆரீன்றான்
பரவு சுரசைதனைப் பண்டு. (உ)

துங்க மசுவனரத் தொல்லைப் புகர்மாய்
தங்குகலை யுள்ளவெலாந் தான்பயிற்றிப்—பொங்குறுமா
மாயைவிஞ்சை யின்மிச்சு வல்ல பங்கண் டன்னவட்கு
மாயையெனப் பேரிட்டான் யாய்ந்து. (ஃ)

ஆபவுண னீன்ற வணர்கை வருதியெனக்
கூயருள்செய் தோரிருவர் கொள்கையு ம்லண்—மேயர்
சுகமகலு மென்றநந்தி சொல்லு மீமார்ந் தொன்று
புகலுவலகே னென்றான் புநர். (ச)

மரீன்மகவான் வானவரான் வானவுணர் மாய்த்தனர்சீர்
தான்மல்வுற் றன்றூர் தழைவுறார்—பேன்மை
யிவணருக்குன் பெண்ணினெய்தும் யாவு மதுபோ
லவுணருக் குன்பொருட்டி னாம். (ஞ)

திருமகளு நாணத் திகழுருக்கொண் டேகி
மருவியசீர்க் காசிபற்குன் மாட்சி—தருவலபங்
காட்டியவற் சேர்ந்தவுணர் கட்பெறுதி தூவியன்னப்
பேட்டினடை யாளேநீ பெட்டு. (க)

பின்னவர்க்குப் பெர்விளம்பிப் பேர்வளமும் பெற்றிடவே
பின்னவுணர்க் காமவேர் மாவேள்வி—முன்னுணர்த்தி
நின்மகரின் பாரவொன்றூர் நிகழையுற மாடிவஞ்செய்
சன்மைகண்டு மீடியென்றான் ஞன். (எ)

வெங்குருவின் வாய்மை வினவியவன் றுள்வணங்கி
தங்குலவேந் தற்குணைச் சாற்றிவிடை—யங்கணுற்று
மேரு விடப்பால் விதிமகன்ற னேற்குநிலை
யாருமிடம் போளு ள்ணங்கு.

(அ)

வனப்பென் பனவெல்லாம் வாய்ந்தோர் வடிவ
முனப்பெற் றெருகொடியி னெல்கி—யனப்பெடையின்
பூசியவெண் ணீறு பொலியத் தவம்புரியுங்
காசிபன்முன் சென்றாள் கடிது.

(ஆ)

அங்கண் மணிக்குன்ற மாடருவி நீடுருமம்
பங்கயமார் ஷாவிமண்ட பம்பள்ளி—பொங்குரிவை
முன்னமற் றெல்லா முறையி னுறவேதன்
மன்னுமத் தாலிழைத்தாண் மாகு.

(க)

இன்னவா றெல்லாமங் கெய்தவெந்தை சாண்மனத்துண்
மன்னவைத்து நோர் கும் வரமுனிவ—னன்னவற்றை
யாக்கினரார் கொல்லென் றதிசயித்த நாத்றிசையு
நோக்கினன்காண் கில்லா னுனித்து.

(கக)

மாதவபொர் வைவிடுத்து மாமுனிபெண் மாயையினுற்
போவைத்த கண்ணுற்றப் புந்தியிறகொள்—காதலிற்பொன்
னாடிழிந்த தோசனத னாடிழித்த தோமற்றெந்
நாடிழிந்த தோவென்றா னென்து.

(கஉ)

பூவருவே தாமால் புராந்தகன்முன் னேரிவரு
ளேடர் கஞ் செய்கையோ வென்றயர்ந்த —மேவுமுனி
பின்றன் மனத்தேற்றிப் பேருங்கால் மாயாமணித்
குன்றின்கட் டோன்றினனோள் கூர்ந்து.

(கங)

தோன்று மணங்கரசைத் தூயோ னனிநோக்கி
வான் னலமார் கற்பகமா வல்லிதவத்—தீன்ற
விளங்கொடியிங் கெய்தியதந கேதுவென்கொ லென்று
வளங்கொடவம் விட்டகன்றான் மான்று.

(கச)

கிரிமேற் கடிதேகிக் கிட்டலுமத் தூயோ
னரிவையாய் மேவ வணங்கின்—னுருவிதுகொ
லென்றெண்ணி நீடுதவ மென்வரையி னின்றமய
லொன்றுகடற் கண்விழுந்தா னுற்று.

(கரு)

நிசிதானே நீள்குழலென் னீராதி யோவூர்
வசிதானே வாசவற்கு வாய்த்த—சசிதானே
காரோதி யென்றன் கருசனத வருத்தநீ
யாரோ வறிகிலென் யான்.

(ககூ)

உய்தருமா வண்டவுழி போர்கொடியி லாக்குவோன்
செய்கையெளி லித்துணைப சீர்ததவனப்—பெய்திடான்
வேயைநிகர் தோண்டிந்த வெற்பிணைநீர் கொங்கையிவண்
மாயைவடி வென்பான் வரன். (க௭)

இன்னவா பற்பலவா வெண்கணன்ற னீன்மகன்
மின்னவா வாற்றவழு மேகையும்பொய்த்—துன்னருவன்
கண்ணியுட்கொள் புன்மொற் கலங்கி யணங்கன்ற
ஞண்ணிலேதேர் கில்லெனன்ற னோர்ந்தா. (க௮)

மதிசருசீர்க் காசிபரு மாழனிவன் சாணத்
துதிசருமன் னொகட் டெனையாற்—பொதுவியலி
னோக்க மொடுபுணர்ச்சி காகநிலையுங் காட்டின
ஞாக்கமுறக் கண்டா னுவந்து. (க௯)

தோய்கல் குவதுமந்த னோய்க்குமருந் தாவதுமே
வேய்புரைதோண மாது விழியேயென்—ருய்துது
தேர்த்து தெளிந்த செருணாற் நிறமெல்லா
மோர்த்தமுனி சொல்வா னுகந்து. (௨௦)

ஒருவேளை யாங்கழித்து முன்னருளி னான்மற்
றொருவேளை யாங்கனிசது முன்பர்—பெருமானுந்
தேக்கமே வன்பருமன் சித்தமே வத்தனுத
னோக்கம் யொத்ததவ னோக்கு. (௨௧)

என்ன பலபலவா நெண்ணி யருந்தவத்தோ
ன்னவடன் பேரழகை யங்கணுற்று—மன்ன
வியப்புந் தழுங்கும் விழுமநெஞ்ச மோடு
நயப்பி னவிலுவா னன்கு (௨௨)

கார்த்திவின் மீனநாள் கந்திமேல் வந்தமரின்
வார்தூன்மு கம்பருவ மைவிழிபன்—னோர்தருமா
கும் மரா வாழைமேற் கொண்டமரின் வெம்முலைநி
தடபமொக்கு நங்கை தனக்கு (௨௩)

வேதனெழில் வேண்மகவான் விண்டுபரன் மேவிருக்கை
காதலொடு மேவிக் கவின்பெறவே—பாத
மணியல்கு னுண்மருங்குன் மன்னுதரங் கொங்கை
யணியங்க மாய வவட்து (௨௪)

மயிலினமஞ் சாயன் மராள நடைமாங்
குயிலினமின் மாற்றங் குலாவிப்—பயினீரன்
மாமோ கினிவணங்கு மாண்பா ளெளிற்சொல்லப்
போமோ விவருருவின் பொற்பு. (௨௫)

என்ற நினைத் தேந்திழைபா லேகியெழி லிற்சிறத்தோய்
நன்றுநன்று சின்றனொளிர் நல்வரவே—யென்றுமுன்னர்
நின்றுபி னுற்று நெறிப்படவே மாமுனிவ
னென்று நவிலவா னுகந்தது. (உசு)

எக்குத்தா யார்மகனீ யென்னின்பேர் யாதுன தூர்
புக்கவகை யாது புகறியென—மைக்குழலா
னேற்குமே தக்கோய் துவலரு மித் கேள்விநினக்
கேற்குமா வென்றா ளினிது. (உ௭)

வாதிநீவ நீத்துணர்வின் மாந்தரிலெற் சேர்வதுதா
னீதியன்றுன் னென்புனற்ற ிநராசப்—போதிபெனத்
துங்க முறுதவத்தோன் னேகாய்கேள் பற்பசனா
ளங்கநந்த நோற்றே னமர்தது. (உ௮)

அலகினெடுங் காலா னுற்றந் தவத்தின்
பலனெனநீ நொடி சினுற்றா ப பணபின்—நலதுகர்வான்
பேருர் வினவவொன்று ம் பேசிலநிறு சேரநினை
காசூர் குழலாய் களிந்தது. (உ௯)

நங்கையது கேளா நகைத்துத் தவம்புரித்த
தினகென் பொருட்டாமோ வென்னமுனி—பங்கயன்றன்
செம்மல்யா நென்பதனைத் தேர்பாரீ வோயிவண்
மெய்ப்பமைநவின் நேனென்றான் வேட்டு. (௩௦)

முற்றவம்பன் னானுற்றி முன்னியது முத்தியதே
புற்றதனை யெற்கருள்வா னுற்றனைநீ—மற்றெனக்கோர்
பேறுமீல யென்னவவன் பேசமவற் கண்ணுறீ இக்
கூறுமவ ளொன்றைக் குறித்து. (௩௧)

உன்னரும்வ டாதுபுல முள்ளென் மகமேரு
வென்னசலஞ் சேர்தென்பா லேயந்தகங்கை—நன்னதியின்
மன்கரையா னேகுவேன் மாதவநில் லென்றுசொல
முன்கரையா நிற்பன் முனி. (௩௨)

கங்கைமுத லாய கடஊணி யேழுமுமை
பங்னமர் மாதலங்கள் பற்பலவு—மங்கு
லமைப்பி னமைமெய்ய னுர்பதியும் யானோ
ரிமைப்பி ல்ழைப்ப லிவண். (௩௩)

மூவர் பதமோ முருகுமழ் கற்பகத்தார்த்
தேவர் பதமோவான் செல்வமோ—மேவரிய
மின்ன நினைக்கு விருப்பெதுசொ லன்னதனை
யின்னை யளிக்கவல்ல னீவது. (௩௪)

இசமுறவா நோர்லிழையு மோரம்மை மாநுன்
பதம்வருடச் செய்வேன் பணிதது—மதனையும்பூங்
கோலுக் குடைந்தடைந்தேன் கூர்ந்தருடி யென்றன்கண்
வேலுக் கீணையணங்கே வட்டு (௩௫)

முனிவன் மொழி கீகட்டு மெய்குழல் ளிங்குத
தனியளென வாய்வந்த சாற்ற—லினிதலயோ
மன்னுசுவ கோற்றிருத்தி மாதகீ யான்முன்ன
முன்னுமிடஞ் செல்வலென்ற னுற்று (௩௬)

பந்தா கினித்திசையை மன்னியவட் செல்வனென
விந்தா முகத்தவவ ளோகலும்பி—னந்தாத
துங்க முனிதொடரச் சூழ்மாயை யிற்காந்தா
ளெங்கனுங்கா னுதுவைவா னேய்த்து. (௩௭)

மாயைப்படல முற்றிற்று.

காசிபன்புலம்புறு படலம்.

தேனேர் மொழிமாயை சிந்தையொடென் செய்தவத்தைக்
கோனேர் விழியாற் குலைத்தகன்றாண்—மானே
மயிலே புறவே மடவனம வண்டே
குயிலேநீர் காண்கிலிர் கொல் கூர்ந்தா. (௧)

கடியே றலங்கற் கூதப்புடைமா யோணின்
படியே யெனநடந்தாள் பேர்த்து—கொடியேன்
தெரிகிலனத் தோகை யான் சென்றநெறி தானஞ்
சொரிகளிறே கண் மீடா சொல். (௨)

பொன்னகத்தை யேய்க்கும் புணர்முலையாண் மையல்செய்
தென்னகத்தை யீர்த்துக்கொண் டேருவாள்—வன்னச்
சுகமே யிருப்பைநீன் சோலையுற்றாள் கொல்லோ
சுகமே யிருப்பைநீ சொல். (௩)

என்னவே பற்பலவு மேர்முனிமால் கொண்டுரைப்ப
வன்னதனைக் கேளா வகமகிழா—மன்னுருவி
நோற்கு முனிவரன்பா நொய்தெனவே யெய்தினாள்
மாற்கொருவைப் பாவொளிநு மாதா (௪)

மாதவமா நோன்பழித்து மாமுனிக்கு மால்பூட்டுங்
பாதகியைப் பார்த்த பழிதீர—வாதவன்று
னேல்கடன்க ளாற்றுவா னென்ன விரைந்தேகி
மேல்கடலின் மூழ்கினான் வீழ்ந்து. (௫)

மனக்கருத்தை யோர்த்தினன்மேன் மாயைதான் வைத்த
சினக்குறியே போன்றதுவான் செக்கர்—கனக்கருமை
வாய்ந்த வவுணரினி மாயைபாற் றோன்முவந்
தேய்ந்தகுறி யேய்ந்த திருள்.

(க)

தீன்ற யகிமாராந் தாரா கணிஞ் சூழ
மின்றா கலைபெய் விளங்கவினன்—பின்னா
மன்னவன மாயை மகிழ்கூரத் தீதான்றினா
னிண்ணமுத மேவுகரத் திந்து.

(எ)

வானில் வதியு மதிபு மதனைச்சூழ்
மீனின் றிராந் மிளிர்ந்தோற்றந்—தானங்
குலவமர ருண்ணமிர்த சும்பமுற்ற வெள்ளிக்
கலநிரைத்து வைத்ததொக்குங் காண்.

(அ)

துங்காணி நீர்த்தடத்திற் றாவெண்முகை சுலவைப்
பங்கயமொன் றன்றலர்த பண்பெனலா—மங்கண்
விசம்பிற் றிகழுநிக்கண் மேவவமிழ் தாருந்
தசம்பிற் றிகழ்மதியந் தான்.

(ஈ)

சூடம்போற் றனத்தாட் குறித்துரைவா னிந்து
விடம்போற் குளிர்ந்துசடு வெம்மை—யுடம்போடச்
சோர்த்தா னலந்தான் றுயர்ந்தா னெடுங்கின
னோர்த்தா னிலவைகோக் குற்று.

(க)

காதன் மிகவுளத்திற் காமனல லேவிடுப்ப
மாதர்க் கரசியா மாயைதனைப்—போத
வளித்தறைவா னெள்ள வவலநெஞ்ச னாகி
வளித்தறைவான் மேலோன் விழைந்து.

(ச)

மங்கு னறுங்குழலீர் மாழ்குங் கொடியேன்மு
னெங்குமுறு கின்றீ ரிவர்கன்னி—னங்கமெகிரா
புல்லும் வணநில்லீர் போங்காலஞ் சேருதிர்கொல்
கல்லினுமுன் ளம்வலியீர் காண்.

(கஉ)

முன்கா தலைமூட்டி முன்னோன் பினையழித்தீர்
பின்கா மனையேவிப் பீடழித்தீர்—நன்கா
மறிவெல்லாஞ் சூறையிட்ட ரத்தோ வினமுஞ்
சிறியற்குச் செய்வதுண்டோ தீங்கு.

(கங)

அழல்கின்ற வெங்காமத் தாரழலின் மூழ்கி
யழல்கின்றே னங்கையீ ரொன்றுங்—கழநீ
ரருவித் திரளோ டவிர்தருசெய் குன்றம்
வருவித்தி ரொன்பொருட்டு வந்து.

(கச)

விண்டேன்வே ருயவெழின் மெல்லியரை நும்முழைமால்
கொண்டேனீர் யாயரெனக் கூர்ந்தபொருள் -கண்டே
னினியா ருமையன்றி யெற்கருள்வா ரிங்குக்
கனியா வருள்வீர் கடிது.

(௧௫)

இன்ன பலவா நியம்பி முனிபுலம்ப
வன்ன பலவுமுணர்ந் தன்னவன்முன் —மின்னலையும்
வேயையுமே வென்றவிடை மென்றோ ளாணங்கன்ன
மாயைவந்து நின்றாண் மகிழ்ந்து.

(௧௬)

நாசிபன்புலம்புழை படல முற்றிற்று.

ஆ திருமென்பா நுந்.

அசுரர்தோற்று படலம்.

அருந்தவனுங் காசிபன்ற னுயருவந்த மாயை
பொருந்துசெயல் கண்டுடலம் பூரித்—திருந்தவண்மேற்
பாடினா னாடினான் பற்றுமிக வாகவே
யோடினா னன்னவண்மு னுற்று.

(௧)

என்செயவேண் டிறுவற்றை யின்னே புரிகிற்பேன்
கொன்செய் முனிவிகந்தாள் கூர்ந்தென்னப்—பொன்செய்
மருவடியிற் றுழ்தலுமே மாயையவற் பாரா
வெருவனீ யென்றுசொல்வாள் வேட்டு

(௨)

என்னியலுக் கேற்றவுரு வேய்வதன்றி யான்கொள்ளு
மன்னன்ன மெய்புருக்கொள் வாயாகி—லுண்ணை
மருவுவே னென்ன மயிலன்னான் வைப்புத்
திருவெய் தினன்போன்றான் தோற்று.

(௩)

பூவா ளியுமேவப் பொற்புருக்கொ ளன்னவனை
மேவா நனிபுகழா மேவிருகை—கோவாநன்
கெண்டபத்தின் மாண்டபய னீருவன்போ லாண்டிளவோர்
மண்டபத்திற் கொண்டணைந்தாண் மாது.

(௪)

துங்கமணிச் சேக்கைதனிற் றுன்னி யிருள்குருங்
கங்குலின்முன் யாமத்திற் காரிகையைச்—செங்கழையாம்
வில்வினா னூலின் விதிதழீஇ மாமுனிவன்
புல்லினா னேருடலம் போன்று.

(௫)

இருவருந்தம் பான்மருவு மின்னமீர்கை மாறி
யொழுவர்க் கொருவ ருதவும்—பட்சேபோ
லாம்பல்போ யாழ் வுதர மருத்தியே
யாம்பல்போ கந்திளைத்தா ராங்கு.

(சு)

அந்த வமயத் தீரியு மயனுமெழி
லிந்திரனும் யாரு மிடுக்கணுற—வெந்திறலாம்
வன்போ டிளங்கோதை மாயைதன்பாற் சூரபன்மா
வென்போ னுதித்தா னினிது.

(எ)

கழிவெந் திறல்கொள் கடுஞ்சூர் வரலு
மொழியு மிருவர் முயக்கி—னிழிவியர்வின
பானவிஷ மேண்மூப் பதினா யிரவெள்ளத்
தானவர்கள் வந் துதித்தார் தாம்.

(அ)

அின்னரொடு சூரை யவணீஇ யங்ககன்று
பின்னரொரு மண்டபத்திற் பேர்ந்துபுகுட்—தன்னவடான்
கூறரிப்பி னுவுருவங் கொள்ளலுமன் னுன்மடங்க
லேறுருவங் கொண்டா னினிது.

(க)

வெயங்கொண் மடங்கலுரு வாய்ந்திரண்டாம் யாம
முயங்குகையின் மாயவள்பான் முன்னந்—தயங்குகர
மீரா யிரமா யிரமுகவகொள் சிங்கமுகப்
பேரா ரவுண்ணுற்றான் பெட்டு.

(க௦)

பன்னு வியர்ப்பிற் பதினா யிரவெள்ளந்
துன்னவுணர் கூற்றஞ்சத் தோன்றினா—ரன்னவரை
மைந்த னெடுநீஇ மாதவனா மாதவனுந்
சந்தநில யஞ்சார்ந்தார் தாம்

(க௧)

ஆயிடைமன் மாயையிடி யாகமுனி மால்களிற்றி
னேயவுரு வின்மூன்றாம் யா மத்தி—னேயமொடு
சேரவவ னுன்மருப்புச் சிந்தூரத்து மாமுகத்துத
தாரகனென் பானுதித்தான் னான்.

(க௨)

நின்னவர்த மெய்வியர்ப்பி னுற்பத்தோ ராயிரமா
வெள்ள விபமுகத்தர் மேவினா—ருள்ளவரைத்
தாரகனா டேநீஇத் தாழ்குழலுந் தூயனுமே
ரோரகமே வற்றா ருகந்து.

(க௩)

வீச்சைதரு மாயைதகர் மேவுபிண வாகமுனி
செச்சையுரு வாகிப்பிற் செல்பாமத்—திச்சையுட
னங்கட் புணர வசமுதியென் பாளமா
ரேங்கப் பிறந்தா னினிது.

(க௪)

ஆங்கு மருவிருவ ராக முறுவியர்ப்பின்
வீங்கு தகர்வடிவ மேவீனரா—யோங்குதொகை
யாரவுணர் முப்பதிற் றுயிர மாவெள்ள
வாரவுணர் தோன்றினார் வந்து.

(௧௫)

கிண்ட மகளோடுங் காரவுணர் தம்மைகிறீஇ
மண்டபங்க டோறுமவரன் மன்னியே—யெண்டபுமா
யாளிபுலி மான்புரவி யெண்டுகை மோரிமா
நீளுருவங் கொண்டணைந்தார் டேர்ந்து.

(௧௬)

கோதில் விலங்கினுருக் கொண்டதற்பின் மாயவரு
மாதவனு மாய் ப்புணர்ந்து வைகறையாம்—போதின்க
ணை வறுபதி னுயிரமா வெள்ளமுறந்
தானவரை நல்கினார் தாம்.

(௧௭)

ஆய விரண்டுநா றுயிரவென் னந்தகுவர்
மேயகு ராதியரை மேலிரவின்—மாயைதந்தா
ளாயவெல்லே சன்னிலண்ட மாயிரத் தெட்டி னுளுந்
தீயகுறி கண்டார் செறிந்து.

(௧௮)

நங்குல் கழியக் கவின்மாயை காசிபன்முன்
றுங்கவுருக் கொண்டார் சுடிரவி—யங்கவரை
விட்டகன்ற பின்னர் விளைந்தவெலாம் பார்ப்பனெனாத்
தொட்டகன்ற நீருதித்தான் டேர்ந்து.

(௧௯)

என்றுதயந் செய்தலுமே யின்றோர் நிலன்விசும்பி
வென்று சனத்தை யுறநோக்கி—நன்றி லெதன்
றற்புசங்கொண் டன்பினரா யாங்குறுநீர் மையுணர்ந்தான்
வெற்புறழ்தோட் குரன் விழைந்து.

(௨௦)

தந்த விருகுரவர் தான்பணிந்து செய்திறத்தி
னந்தவகை தேர்ந்திங் கடைவமென—வெந்திறல்கொள்
குரனிலே யோர்க்குரைப்பச் சூழ்ந்தவர்பின் செல்லவவண்
பேரன்பி னீங்கினார் டேர்ந்து.

(௨௧)

அசுரர் தோற்றுபடல முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா எசு.

காசிபனுபதேசப் படலம்.

துணைவரொடும் போந்துவிற்ற் சூர்பயத்தோர் பொற்றா
ளிணைபணிந்து மேலையீர் யரீங்க—னணைதந்து
செய்திறனென் செப்புகெனச் செப்புவான் செய்யமுனி
யுய்திறனிர் கேண்மினென வொன்று.

(க)

மன்னுந் தனயர்நீர் மாதவமா மாற்றினிற்றீர்
பன்னு பதியாவி பந்தமூன்—றென்ன
விதியா ரணநவிலு மேவுமவை தம்முட்
பதிபார்ப் பதிதன் பதி.

(உ)

அதிக்க லளித்த லழித்த லறிவொளித்த
றேக்கமுறு மின்னருளே செய்திடல்செய்—மாக்கடவுள்
பற்றிகலொன் றில்லான் பழமறையுங் காணரியான்
பெற்றியா ரோர்வார் பெரிது.

(ங)

அருமுத் தளையுந் தளவிலான் மாக்க
ளிருவினையாற் றேன்றி யிறக்கு—மிருநிலேனா
டம்பா லுதிக்கு மனலனில மாகாயந்
தம்பான் மருவுமவை தாம்.

(ச)

மக்கள் விலங்குபுள்புன் மன்றா வரமலையா
மெக்குலமாத் தேவுமாம் யாவுமா—மிக்கவவை
தோன்றுமுன்போந் தோன்ற றுகிகாளை மூப்பினிற்சா
மான்றவதன் தன்மைசொல்வா ரார்.

(ரு)

விற்புமொக் கல்வியும் வீரமுந் திண்வலியும்
வெற்புறமு மாநிதியும் வேறுளவும்—புற்புதமு
மின்னலுமே போற்றேன்றி வீயுமே லன்னவற்றை
யுன்னவும் பாலதோ வுற்று.

(சு)

தரும மெனவோர் தனித்தபொரு ளுண்டஃ
திருமையின் பேற்றையெளி தீயு—யொருமையதைப்
போற்றினன்பு மாரருளுங் பொற்றவவு மாமதன்மே
லாற்றலரற் சேருமுயி ராங்கு.

(எ)

சேர்ந்திடுங்காற் சென்மம்போந் தீயமலம் போம்பேரின்
பார்ந்திடுமத் தன்மை யறைவரெவ—ரோர்ந்திடுஞ்சீர்
மாதவமே யிம்மை மறுமைக்கு மேதுவா
மாதவமே பாவவிருட் காம்.

(அ)

அருந்தவஞ்செய் தேவீ டடைந்தார் சிலரே
திருந்துசெல்வ முற்றார் சிலரே—பொருந்த
விருமைபெற்ற ரேய்சிலரே யேற்றபதந் தோறுந்
திருமையின்மே வுற்றார் சிலர்.

(க)

பத்திமையி னோற்றுப் பரமுத்தி முன்னுற்றே
ரெத்தனைய ரோவா மிருமையுற்றோர்—நத்சனய
னாதியோர் நோலாதா ராரிருமைப் பேறுமுறா
ரோதருஞ்சென் மத்துலேவா ருற்று.

(க௦)

செய்ய தவத்திற் சிறப்புளதொன் றில்லையதை
யைய நிகர்வதூஉ மாங்கில்லை—தய்ய
சிவந்தனையே நேருந் திறம்போ லறங்கூர்
தவந்தனையே நேருந் தகைத்து.

(க௧)

ஆதலின்ன் மைந்தர்கா ளநதி வணற்குறித்து
மாதவநீர் செய்குதிர் மற்றதன்சீர்—போதமுற்று
நன்று செயதுமக்கு நல்ல திருக்காதை
யொன்றுசொல்வ லென்று சொல்வ னோர்ந்து.

(க௨)

காசிபனுபதேசப்படல முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா அகம்.

மார்க்கண்டேயப் படலம்.

இச்சகனன் கேத்து மியன்மறையோ னேர்மடவார்
நச்சகனன் னோக்கி னலியாத—குச்சகனென்
பேரன் மதிர்கடகப் பேர்நகரா னன்னவனுக்
கோரன் புளசே யுளன்.

(க)

மாமறைதேர் நர்வான் வயங்கு கவுச்சிகனெ
னமன் பவக்கடற்கோர் நாவாயாந்—தூமதிசேர்
சென்னியன்றான் போற்றித் திகழ்தவஞ்செய் வானங்கோர்
மன்னியநீன் வாவிபுக்கான் வந்து.

(உ)

ஆண்டொருபா லெய்தி யரணையுன்னி நோற்றனனான்
நீண்டுகுற்றி யென்னத் திகழுமன்னாந்—காண்டகைய
தாலில் விலங்கனைத்துந் தந்தமெய்ய கண்யேயம்
போவதுன்னி மெய்யுரைத்துப் போம்.

(ஈ)

இத்தகைய போழ்து மிறையுமுண ராதுதவ
மொத்த மனத்தோடு நெற்றுங்கா—னித்தனரு
ளீதென்னக் கூறி யிமையோர் குழாஞ்சூழ
மாதவன்றான் சேண்டைந்தான் வந்து. (ச)

சார்தந்த மாமுனியைத் தைவந் துனையுரைஞ்சித்
கார்தந்த மாமிநுகங் கண்டேயந்—தீர்தந்து
மீளுகையா னின்பேர் மிருககண் டேயனென
நாளும் விளங்கவென்ற னன்கு. (ரு)

அம்மா முனிவனெழுந் சன்பினரி தாளிறைஞ்ச
மும்மா மதிலெய்தோன் முன்னருள்பெற்—றிம்மா
நிலம்பரவ மாதவநீ நீழி வாழ்கென்
றுலம்பொருதோண் மான்மறைந்தா னுற்று. (சு)

போயபின்னர் நீத்தோன் புராரியந் ளாற்சென்று
மேயதந்தை தாளிறைஞ்ச மேவு மன்னன்—சேயை
யுறத்தழுவிக் கொண்டெவத் துற்றதறை கென்னத்
திறத்திலுற்ற வாறுரைத்தான் றேர்த்து (எ)

மைந்தநினைப் போனின் மரபிலெவர் நோன்மைபெற்ற
ரைந்துபுலன் வென்றேய்க் கரிதெனத்—தந்தை
புகழ்ந்து மகற்குரைப்பான் போற்றிலன்மா கூற்றை
யிகழ்ந்துவெலு மெண்ணமே லிட்டு. (அ)

அறைவதுனக் கொன்றுண்டா லையகேண் மேருண்
மறைமுதலூ லாதி வகுத்த—முறைநான்கா
மன்பிரம மில்லறத்தில் வாழ்தல் வனத், டைத
லின்றுறவின் மேவ லிவை. (க)

அந்தணரீ தாற்றுகட னுதிரீ யாற்றினைகொல்
பிந்திரண்டும் பின்னரே பேணுயன —முத்து
மனையறமே நீதொடங்கன் மைந்தநல மென்றான்
றனையனது கேட்டுநக்கான் றான். (சு)

பிறப்பெனும்பெள வத்தினின்று பேர்ந்துகதி சேர்த்
துறப்பெனுமோர் தெப்பந் துணையா—யுறப்பெறி
னல்லான் முடியுமோ வைய வசற்கெதிரா
மில்லா ளொடுசெயற மீங்கு. (கக)

காதலெனு மாறு கடப்பான் மிதவைவிட்டே
யோதுறுகல் பற்றியவா ரொக்குமே—மாதுறவா
நல்லறத்தை நீத்துவிழி நச்சினையார் தோண்மருவி
யில்லறத்தின் மேவு மியல்பு (கஉ)

அன்னா விழியி லகப்பட் டெவரும்ந்தா
ரென்னா ருயிராகு மெந்தையே—முன்னாநிற்
சந்திரனும் வெஃகுமுகத் தாபதர்கோன் பன்னியின
லந்திரனு முற்றா னிடர்.

(௧௩)

மீதவழி யாற்றி மறுமைப்பே நெய்துவன்வெம்,
பாதகமே கொண்டு படைநெடுங்கட்—பேதமையாம்
பெண்ணாகங் கண்டான் பிரமனது தேர்த் துமவர்
நண்ணாகந் தீண்டிவடு நான்.

(௧௪)

மகவான் முதற்றேவர் மன்சீரும் வேண்டே
னகவாழ் வெனுங்கடல் லாழேன்—நகவாய
வன்புற் றிருக்கு மறியா வரணநினைந்
திற்புற் றிருப்பனென்ற னீங்கு.

(௧௫)

இன்ன பலவா நியம்பலொடுங் குச்சகனேர்
மன்னில் லொழுக்கம் வழுவுன்றான்—பன்னுந்
தவழை தலைக்கொண்டான் சாற்றுவதென் னென்றாத்
தவழை விடுக்கனுற்றான் றான்.

(௧௬)

மன்னும் புலத்தியனே மாணும் பெருத்தகையோய்
பொன்னின் கலத்துமணம் பூண்டேயோர்—கன்னி
தனைக்கலத்தல் செயது தனயரைப்பெற் றன்றோ
நினைக்கருநோன் பாற்றுவார் நேர்ந்து.

(௧௭)

உலகத் தவர்போன்மா லுற்றுழலுங் காம
நலதுகர்த்த கன்றிறந்தோர் நல்ல—புலமுறவே
குத்திரவெந் தீநாகக் குண்டத்தி னின்றெடுப்போன்
புத்திரனப் பேறுதத்தெற் போற்று.

(௧௮)

விண்ணிவந்த வெற்பினுச்சி மேவுவோர் சாரலின்க
ணண்ணிவந்து பைப்பயவே யார்வதன்றி—மண்ணினின்று
பொன்னேர் முடியுகளல் போலுந் தவ்வொழுக்கி
வினனே முயலு மிது.

(௧௯)

நருவில் விலங்கிற் றருபயன்கோ டற்கண்
நிருமையுமே டீயுமக வெய்தற்—கொருமகளை
வேட்டில் லறம்புரிந்து விண்ணோர்க் கவியளித்து
வீட்டினெறி சார்வாய் விழைந்து.

(௨௦)

பூர்வில் லறத்தார்க் கொழுக்கந் தவறினுமே
தீர்வுண்டா மஃதில்லை தீசய்தவர்க்குக்—கார்வணன்மு
னேவருந்தம் மாதரோ டில்லறமே வப்பணித்தா
னேவருங்கன் மாதுபங்க னோர்ந்து.

(௨௧)

அறக்கலைதூல் சொல்லில் லறத்தின் மனத்தை
யிறக்கலைமேல் வைப்பையென் னின்சொ—றுறக்கலை
முன்னோ ரியற்று முறைபோ லியற்றுவையே
லென்னோர் மகனே யினிது. (உஉ)

மாதவத்து மிக்க வசிட்ட முனியென்போ
னோதுமனை யானோ டொருங்கமர்ந்து—போதனோன்
பாற்றிப் புகழடைந்த தன்றியிகழ் வுற்றதுண்டோ
சாற்றித் துணிதி தவம். (உ௩)

காண்டகுசீர்த் தங்கள் கணவரைத்தே வென்னவன்பு
பூண்டொழுகு வார்பாற் புவனநிற்கு—மாண்டவரை
மேவிற் றவமாகும் விண் ணுமுண்டு மண் ணுமுண்டு
தேவிற் றிகழ்வரென நோர். (உ௪)

மன்றல் வினைமுடித்து மன்னில் லறமதனை
நன்று புரிதி நமதானே—யென்றலுஞ்செய்
மின்செய் விதியும் விமலன் பணியுமென்ற
லென்செய்வ லென்றினைவா னிங்கு. (உ௫)

தாய்தந்தை மார்புரிந்து தாவெரியில் வீழ்கெனினும்
போய்விழுவ தல்லாற் புதல்வருக்கு—வாய்திறந்து
மற்றதுசெய் வேனென்னு மாற்றமுள தோவையா
சொற்றதுவே செய்வனென்றான் சூழ்ந்து. (உ௬)

தந்தை யுரைகடந்தோர் தாய்சொற் றுறந்தோர்சீர்
வந்தகுரு வாணை மறுத்திகந்தோர்—தந்திரதான்
மாற்றனா ரின்னவரை மாநாகத் தீக்குழியிற்
கூற்றனார் கொண்டிய்ப்பார் கொன்று. (உ௭)

ஆதலினு னான்விலக்கே னத்தவெனக் குச்சகன்பொற்
பாதம் பணிந்துன் பணியினிற்—னோநினுரை
கொள்ளா மனைவாழ்க்கை கொள்வதினும் வெந்நிரயத்
துள்ளாழ் வதுநலமா முற்று. (உ௮)

என்னுரைக டாதவிய லேந்திழையுள் ளாளேலக்
கன்னிகையை யான்மணப்பன் காயெரிமு—னென்னமுனி
யானுங் கிளையுமுயந்தோம் யாருமுயந்தார் ஞாலமொடு
வானுமுயந்த வென்றான் மகிழ்ந்து. (உ௯)

மைந்தநீ சொற்றவியன் மன்னுமொரு பூவைதனை
யிந்த நிலந்துருவி யான்கொணர்ந்து—வந்தன்
வயிற்புணர்க்கு வேனதுதான் வாய்க்கா விடின
னியற்றுதவ மாய்கவென்ற னிங்கு. (௩௦)

குச்சகன்குள் கூறுதலுங் கோகனகக் கோவுடையா
னிச்சகன்மு னேத்த விடுபெயரோன்—மெச்சவன்ருள்
புண்டுமைந்த னுய்வான் புகன்றினே வேண்டி யெயல்
பாண்டெது நிற்கரிய திக்கு.

(ஙக)

ஆயினிவ ராகா ரரியதந்தை யாயற்றோர்
மேயசன்னை தங்கைமார் மேவாதார்—நேயமுறு
மாடவர்தம் மோடுதியா ரன்னார் உமையிழந்தோர்
மாடகன்றோர் சுற்றமற்றோர் மற்று.

(ஙஉ)

நற்குடியிற் றோன்றிலர்நோய் நன்குரவர் பாலுற்றோ
ரற் றைத் த ராடியர்பே ராங்கிடார்—மங்கடம்பே
ரிட்டோ ரலகைதன்பே ரெய்கிடுனார் புன்னெரியிற்
பட்டோர்தா மாகார் பனரு.

(ஙங)

தோயினர்மூங் கையர் துவல்பங் கினர்வெதுரர்
மேயபிறர் தம்மனையின் மேவுவோர்—மாயக்
கணிகையரிற் பார்ப்போர் கடைவாயி னிற் றோ
ரணிபெறப்பூண் போராகா ராசு

(ஙச)

மருளுண் மிகவயில்வோர் மன்றுயிலர் மூத்தோ
ரொருகோத் திரத்த ருயர்ந்தோர்—வருகுறனர்
பேருருவர் மெல்லுறுப்போர் பீடில் கருநிறம்பொன்
னெருருவ ராகா ரிழிபு.

(ஙரு)

இருபசப்பர் மாவிலர்ப்ப ரேரெருவை யின் மா
வருமிக்கோர் நாணி லோ ரொன்றி—வருபுணர்ச்சி
மன்னநகைக் கின்றோர் வலியிலார் மாமிடல
ரின்னவரு மாகா ரிழுக்கு.

(ஙசு)

நன்றவர்கொ னீத்தோ ரிகலினர்சீற் றத்தினர்கொல்
வான்றொடங்கு வார்தன வாவிமதன்—கான்றருக்கால்
பட்டிழல்வோ ரீசன்பார் பத்தியிலார் மாதவரை
விட்டிகழ்வோ ராகார் விலக்கு.

(ஙஉ)

ஆவிமே னேசமிலா ரார்குலமா வாற்றினில்லார்
மேவுருண மில்லார் விளநிறையோர்—மூவியல்சொன்
மன்றே சிகனை மனிதனென்போர் தேவரைக்கல்
லென்றோரு மாகா ரிழுக்கு.

(ஙஅ)

இந்திரண்டின் மேற்பட்ட வாண்டினர்பூப் புப்பருவம்
வந்தடைவோ ரொத்தபூண்பு வாய்த்திலார்—தந்தைதாய்
தந்தருளு முன்னரே தாமொருவர் மேல்விழைவோர்
மைந்துருமென் சொல்லரொவ்வார் மாசு.

(ஙக)

மன்பெருமி தத்தர் மடம்பயிர்ப்பில் லார்விழிதான்
சனம்தொட் டில்லார் சனித்திழந்தோ—ருன்குறிப்புக்
கண்ணர் படலிகைசூய் கண்ணர் மறுப்புகளுக்
கண்ணரிவ ராகார் கரிசு.

(ச௦)

தூறுசென்னி யுற்றோர் துகணமபா லார்நரையார்
வீறுகுழ லார்சின்ன மேவளக—ரீறில்
விரிசூழலர் செம்பங்கி மேயவர்நீள் பார்சோய்
புரிசூழல ராகார் புகர்.

(ச௧)

சிறுகுண்ணர் நீண்முகர் சேர்த்தபுரு வத்தோர்
குறுசெவிய ரோங்கெயிற்றர் கோண—ஹுகளத்தர்
மன்மறுவு லாமுகத்தர் வார்சணங்கு ருமார்பர்
வன்மருங்கு லாரொவ்வார் மாசு.

(ச௨)

வன்சிலையின் மேவு வயிறுளார் காயநூன்
மன்விதியோ வல்குலார் வாய்கைநக—முன்கழல்க
ளஞ்சிவப்பி லார்மயிர்தா னூர்பதத்த ரன்னத்தின்
மஞ்சுநடை யில்லரொவ்வார் மாசு.

(ச௩)

அங்குலபார் மேற்றோயா ராகா ரிவரொழியத்
துக்கமுறு மானூலிற் சொல்லியலார்—வங்குலத்துக்
கேற்றவொரு கன்னியுண்டேல் யான்மணப்ப னல்கென்ற
னோற்றபுக ழான னுனித்து

(ச௪)

மைந்தனின்சொற் கேளா மகிழ்ந்தவனை யங்கனிநீ இத்
தந்தையொல்லே சென்றுலகிற் றுபடர்கள்—வந்தணுக
வுன்னியவ ரோடுவினா டோர்மகளைத் தேர்வான்சீர்ச்
சென்னிமகிழ் தேயமுற்றான் ிற்றந்து.

(ச௫)

அங்க னநாமய மாம்பனத்து சத்தியன்பா
லங்கன்னி யுண்டா மஃதுணர்ந்தே—யங்கவன்பாற்
சேறலங்கண் ணுற்றிறைஞ்சச் செய்யா னெதிர்வணங்கக்
கூறுறையுள் கொண்டணைந்தான் கூர்ந்து.

(ச௬)

கருசா சனத்திருத்திக் கன்னிகையோ டேர்சீர்
வருதாரந் தன்னை வரித்துக்—ருருநாள்
பணிமினீ ரென்னப் பணிவித்துப் புசை
யணிபெறச்செய் திட்டா னமர்ந்து.

(ச௭)

இன்னமுது நன்கருத்தி யின்சொல் பலவலின்று
மன்னடிக ளென்ருதி வந்ததென—வெண்ணுஞ்சேய்க்
காசி வருந்தவநீ யன்பிற் பெறுமகளைப்
பேசவந்தே னென்றான் பெரிது.

(ச௮)

இன்னவுரை கேட்டுமென்து தென் மகளை நீபயக்
மன்னன் மகற்குதவு மாதவன்—தென்னவே
சாற்றி மணக்கிசைந்து சாபதனை யாங்கிருத்திப்
போற்றிசெயா நின்றனன்சில் போது.

(௪௧)

அன்றுசத்தி யன்பன்னி யாமங் கலைவிடுப்ப
மன்றன் மகள்விருத்தை மாதுதான்—அன்றிகுலை
யாயமத னோடு மவர்கயல்பாய் நீர்தினாப்பா
னையமுறப் போனா னெனடிது.

(௪௨)

பூங்கலுழி நீராடிப் பூக்கொய்து பண்ணையொடு
மாங்குவினா யாடிவரு மச்சமயத்—தோடகல்
வருவதுபோல் வன்மா வரக்கண்டு மாதர்
வெருவி யுளப்பதைத்தார் வேர்க்குது.

(௪௩)

மதமா துரத்தலுமே மாது விருத்தை
யிதமாத ராயமிரிந் தேக—வதரினனி
யாழ்ந்து புதன்மறைவுற ஈர்கூட வலிநோய்
வீழ்ந்து விளிந்தான் மெலிந்து.

(௪௪)

இரிந்தகல வந்தவிப மேகிற் றதனற்
பிரிந்தலமற் தேயுழன்று போந்துன்—விரிந்தவிளம்
பூணர் தொகையானா பொற்பார் விருத்தைதனைக்
காணா ரினவார் கலுழ்த்து

(௪௫)

மங்கையர வாவுழிலாய் வாரிசத்தில் வாழ்கிருவே
யங்கயனே ராகாத வம்பகத்து—நங்கையே
நின்றனையோ வேங்கநப நீரா டவுங்குறி சதுச்
சென்றனையோ வெம்மைமவிட்டுச் சேண்.

(௪௬)

கானப் புனலாட்டிக் காத்தென் னெருமகளா
மானைத் தருதிரென வல்லவிடை—தானளிதக
தாய்க்கென் னுரைப்போந் தனியே நினைவிட்டுப்
போய்க்கொ னுயிர்தாங்கினமிப் போது

(௪௭)

தாய்தத்தை மாருந் தனிவந்த மாதுலரு
மாய்தந்த மாற்ற மனங்கொண்டே—யாய்தத்து
பேரிடரின் மூழ்கப் பிரிந்தா யினியொருகா
லேருருவைக் காட்டாயோ வீங்கு

(௪௮)

உன்னிப் பலவிரங்கி யொள்வனத்து சத்தியன்றன்
பன்னிக் கிவைநவின்னூர் பாவையன்னா—ரன்னையது
கேட்டுணையா நின்றந்தோ கெட்டே னெனக்கணவன்
குட்டுணையில் வீழ்ந்துரைத்தா டான்.

(௪௯)

தூயனிலை கேட்டினைந்து தோகையொடு போயமயிற்
சாய்வுநகை மார்க டமைநோக்கி—மேயமத
மஞ்சா மெனப்பொழிபு மாதங்கங் கொன்றதுவோ
வஞ்சாமற் சொன்மினென்ற னாங்கு. (௫௮)

நீராடிப் பூக்கொய்து நேரிழைபா ரோடாடி
நேராக வந்த நெறியின்க—நீணாமப்
லோடிவரக் கண்டிரிந்தோ முயந்தோம் விருத்தைதனைத்
தேடியுங்காண் கில்லமென்றார் தேர்த்து. (௫௯)

அன்ற ரொடு முனிபோ யவ்வெல்லை காணமே
மின்றார் கலனெறியின் மேவிடக்கண்—இன்றாத்
துருவியெங்குஞ் செல்கையிலார் துன்னரும்பாழங் கூவன்
மருவிமகட் கண்டான் மருண்டு (௬௦)

காண்கிணற்றின் கண்ணிழந்து கன்னிதனைக் கண்டெடுத்து
வாண்கரையின் மேல்கிடத்தி மாமுனிவன்—ரூன்வருந்த
மாயமட வாரிரங்கு மார்ப்பொலிகேட் டன்னைநொந்து
வீயவண்மேல் வீழ்ந்தழுதாள் வேர்த்து. (௬௧)

என்றன்மகளே யெனதுயிரே யென்கண்ணே
மன்ற னறுங்குழலாய் மாவனப்புங்—குன்றரினைந்
தெல்லா வியலுநினக் கென்றமைத்தோ னின்னுயிர்நா
ணில்லாமற் செய்ததென்கொ னேர்த்து. (௬௨)

மின்னென்ன மேவிடையாய் வேழந் தூர்த்தம்போ
சென்னென்ன வெண்ணி யினைந்தனையோ—பொன்னென்னப்
போற்றி வளர்த்தமெய்யைப் பொய்யெனவிட் டின்னுயிர்கொள்
கூற்றினிய லம்மா கொடிது. (௬௩)

அறந்தா னிலையோ வருந்தவத்தின் பேராய்ப்
பிறந்தா யதுவும் பிழைத்துத்—துறந்தா
யினியா ரிருந்துமே னேந்திழையே யிங்க
னினியா ரெவரா மெக்கு. (௬௪)

என்றுபல வாறாற்று மெல்லமட மாரிரங்க
வொன்றுபுலக் குச்சகன்ற னெய்யெனமுன்—சென்றணங்கை
மீட்டுத் தருவன் விழிநீர் துடைமினென
மாட்டுறுதந் தைக்குரைப்பான் மற்று. (௬௫)

மறைமுதனா லெல்லாம் வரம்புகண்டோ யூழின்
முறையுணராய் நீதுயரின் மூழ்கி—னறைபவநீர்
நின்மகளை நானையா னின்பால் விளித்தளிப்பன்
மன்மகற்குச் செய்வாய் மணம் (௬௬)

உள்ளமதி லையமுதே வாழும்?ற மாமுனிவ
தெள்ளறிவி னொலுணர்ந்து செப்பினேன் —மெள்ளவெண்ணெய்த்
தோணியின்கட் டோகைசனைத் தோய்விப்பாயாவிதவம்
பேணி யளிப்பனென்றான் பேர்ந்து (௬௭)

அன்னபடி யாற்றிமுனி யாங்கிருப்பக் குச்சகனேண்
மன்னமனை நோக்கி மலர்ப்பொய்கை—தன்னினின்று
நோற்கமத மாமுன்போ னொய்தினுற்றன் னொற்பிடர்மே
லேற்கவைத்துப் போயதுசே ணையந்து. (௬௮)

திண்கனிற்றை நோக்கியிதன் செயகையென்னென்றுள்ளுணர்ந்தா
னண்கலிங்க நாட்டி லரிபுரத்தி—லெண்வணிகர்
தங்குலமிக் கோன்றேவ தத்தன் மசன்றிருவிற்
பிங்கலனை ரோர்வான் பெரிது. (௬௯)

நுமதத்த நென்பேர் தரிசுதோ னளித்த
விருவருமே யூழா லிறக்கப் —பருவரலுற்
றோதியிற்பின் தேர்ந்திருக்க வுங்கவன்பால் வேங்கலிபோல்
வாதி யொருத்தனுற்றான் வந்து. (௭௦)

கண்டுகையு நீறுங் கவினவணிந் தோனவனை
யெண்டுகையு மேத்துமிறை யென்னவன்பிற்—கொண்டில்
விருத்தி முகமனவின் றின்னடிசி லார
வருத்தியவற் போற்றிநின்ற னொரு (௭௧)

அன்றா னடிதாழ்ந் தடிகளிவண் வந்தவா
மென்ற வெனக்கரவ னீசனெமக்—குன்னுவோர்
விஞ்சைதந்தா னெதெவர்க்கு மேவரி து வஞ்சமிலா
நெஞ்சநிற்கு நல்கவந்தே னேர்ந்து (௭௨)

மின்னுண்மை யீதானின் மேவிரத முண்டதுபொன்
னென்னவிழைத் தோமெமக்கிங் கேதரிதா—மன்னதுபோ
லுள்ளபல தாழ்ந்த வுலோகங் கூறாயும்பொன்
வெள்ளையெனச் செய்குவோம் வேட்டு. (௭௩)

ஒன்றுதரி னம்பொன் னொருகோடி யாக்குவோ
நன்றதன்மே லோர்கோடி நல்கினுற்—குன்றெனவே
செய்குவறிற் குள்ளநிதி சேர்த்தளிக்கி னின்முழுதும்
வைகநல்கு வோமென்றான் மற்று. (௭௪)

என்னமொழி சோர னிணையடிக டாழ்ந்திமைப்பின்
மன்ன விருவகைய மாநிதியு—மின்னணியு
முன்கொணர்ந்து வைத்தான் முழுதுமிது வோவென்ன
நன்கு புரிந்தா னகை. (௭௫)

இந்த நினதுபொரு ளெம்விஞ்சைக் கேலாது
செந்தழலி னொழுக்குந் தேத்திருந்து—நந்திடவே
சிந்துதற்கொவ் வாது சிறிதிஓதென் பின்றிரியிற்
றந்திடுவ மென்றுரைத்தான் றான்.

(௭௬)

முனியனீ யைபரிதி முற்றுங் கொணர்வ
னினிதிருத்தி யென்றுரிய வெல்லா—நனிவிற்
று நுமதத்த வும்பலின்மா லுற்றநமும் விற்தே
தருமசந்த னுயினான் றான்.

(௭௭)

உற்றநிதி யாவு மொருங்கவன்முன் காணவைத்து
நிற்றலுங்கண் டெண்மகிழ்ந்து நீணிதிய—முற்றுங்கொண்
டோங்கனலில் வைத்துருக்கி போருருவ மாக்கின
னங்குருவின் வந்தா னமைத்து.

(௭௮)

சொன்ன மிரட்டியது தூங்கிய மாவிரசு
முன்னு சிலையிட் டெரைத்துருக்கி—மன்னுமோர்
மட்குடையி னின்மருந்துள் வைத்துறுத்தான் மெய்ப்படிம
வுட்கரவி னுற்ற னுறுகத்து.

(௭௯)

பன்கனமுள் எரிட்டபுதன் பாலு மிசைக்கண் ணு
மன்கனங்க மொன்றிட்டு வானறுகிலா—னன்குபொதி
தந்தினச் சோரன் றயங்கிபெரி யாநிற்குஞ்
செந்தீ மிசைக்காரந்தான் றோந்து.

(௮௦)

சொன்னுற்றெட் டிக்குக் குடபுட்டம்வெவ் வேறிட்டே
யுள்ளேக்கி ளைதனை யுற்றுநனி—முன்னான்
மாற்றுற் றதுபழுக்குர் வாராகி யின்மருளேல்
காற்றிலறை காட்டென்றான் காண்.

(௮௧)

சேமவுறை யுள்காட்டச் சென்றிந் தனக்குவைவமே
லீமவெரி யில்வராகி மேலிட்டுத்—தூமமுறச்
செய்ய வன றுரந்தான் நீயிலுற்றான் போல்வணிக
னைய வெதும்பின னாகு.

(௮௨)

அன்னபொழு தன்னதிலா ரப்பொற் குகையெடுத்துத்
தன்னதுடை யிற்கார்தான் றந்திரத்தான்—முன்னதெனப்
பாங்கிருந்த வொன்றைப் பழமைபோற் செல்லவைத்தா
னெங்குபுகை தான்றணித்தா னோந்து.

(௮௩)

இக்குகைநின் கைக்கொண் டெரிதழன்மேல் வைத்தியென
வைக்கவவன் சேமிந்தீ தார் வான்விதித்தான்—மைக்கட்
டிருவுணவு வெஃகல் செழுமனத்தெம் மைக்கொண்
டிருமும் பகவென்றா னேய்ந்து.

(௮௪)

செய்யசடை நீலிமுன்னோர் செய்கடனுண் டஃதுமுற்றி
யையநால் வைகலின்வந் தண்ணுதுயிங்—சூய்யுமா
செய்முறையே செய்கென்னச் செல்வனவன் ருடொழுவங்
கைதவன்றான் சென்றான் கடிது. (அடு)

காதமொரு கன்னலிற்போயக் காயங் காவெய்தி ,
யேதயிலோர் பாடியுற்ற நேர்வணிக—வேதியதோர்
முப்பகலும் போக முடிவுன்னி மெய்த்தவத்தோன்
றப்புவுனோ வென்றினைத்தான் றான். (அ௮)

நீலியுறை கோட்டமெங்கு நெடியுமே காணாய்
மாலின் மனவணிகன் மாழாந்து—கோலமனை
சென்று குகைதகர்த்தான் செம்பொனய மானதென்கொ
லென்று விழுந்தா னினைந்து. (அ௯)

மாயுறுவா ரென்ன மதிமயங்கிச் சோர்வுற்ற
னாயு ளளவுமங் வாறாகத்—தூயசா
மத்தவுல குற்ற நருநிதியந் தானிழந்த
தத்தனென்னு நாமத்தன் றான். (அ௮)

நீருமந் தனைவிற்ற தன்மையாற் றத்தன்
பெருமதமான் மாவாய்ப் பிறந்தான்—கருமமுன்ன
தாற்றமந் தானென் றசத்திற்கொண் டிப்பவத்தை
மாற்றவன் வல்லையென்றான் மற்று. (அ௯)

முற்றவஞ்செய் வேலை முனிநோற்கு மோர்பகனோன்
புற்றகரிக் காகுகவென் றோதிடலோ—டறறைபன்னான்
மேவருமா வேழத்தின் மெய்ப்படிவம் வீட்டினான்
றேவருவ மானான் சிறந்து. (௯௦)

வந்ததோர் மானமதில் வானவர்கள் வாழ்த்தெடுப்ப
வீந்திரனா மென்ன விவரந்தவனார்—தந்தவெழிற்
றேசிகவென் வல்வினையைத் தீர்த்தனையென் னாப்பணிந்து
மாசிலுல குற்றான் மகிழ்ந்து. (௯௧)

அன்னவன்விண் ணைக வருந்தவன்முன் போனோற்க
வென்னமன்வந் தென்னவரம் வேண்டுமென—மன்னவற்றாழ்ந்
துன்னுசத்தி யன்மகளென் னோர்மகன்வேட் கடொழிந்தா
ளென்னவவ ணல்கென்றா னேர்ந்து. (௯௨)

காலனது கேளாத்தங் காற்படரை யேவவன்னார்
சாலம் வியப்பவயிர் தாண்டித்தார்—சாலவே
நல்ல நினைவின்றி நன்கு துயின்றவன்போன்
மெல்ல வெழுந்தாள் வியர்த்து. (௯௩)

தாய்தந்தை மார்தாந் தனயை தனைத்தழீஇ
யாய்தந்த வம்மா, னருந்தவத்தான்—மாய்தந்த
நின்னை மறுத்துஞ்ற்றே நேரிழா யென்றாங்கி
யெண்ணிவிதி யீதென்றா ரிங்கு.

(க௮)

சூற்றமுமற் றே ருந் துவன்றி யதிசயிப்ப
வுற்ற வணங்கை யுறநோக்கிப்—பொற்றொழிநீ
சென்றதுமுன் சேர்ந்தவரைச் செய்திமுறை செபுகென
வொன்றுமொழி யாதுரைத்தா ளோர்ந்து.

(க௯)

மாற்றமுணர்ந் தாரு மகிழ்கூ ரமையத்திற்
கூற்றனருள் பெற்றுவருங் குச்சகன்றான்—போற்றிமுனி
பன்னிதன் னோடும் பணிந்து பலபுகட்டிந்து
தன்னுறையுள் கொண்டணைந்தான் ருன்.

(க௯)

சின்னாட் செலமுனிதன் செல்வி தனைமணப்பான்
கொன்னார் வரனைக் கொணர்கென்ன—நன்னாடேர்ந்
தன்னான் கொடுவருஞ்செய்க் காரணங்கை நல்கினன் றீ
முன்னு னவர்தம் முனம்.

(க௯)

காதலரு வோருங் களித்தில் லறமியற்ற
மாதவனோன் பாற்ற வடபுலத்திற்—போதலுற்றான்
மாய்வி னலத்தவர்பான் மன்மிருகண் டென்பெயர்கொள்
சேய்வந் துதித்தான் சிறந்து.

(க௮)

மிறையவர்க்குக் கூறும் வணஞ்சடங்கு கால
முறைபிழறா வாறு முடித்து—நிறைதவஞ்செய்
வான்சென் றனன்முனிவர் மன்னகல வன னற்குத்
தான்செய் கடன்புரிந்தான் சார்ந்து.

(க௯)

விருகண்டு மன்சொன் மருத்து வதியை
மிருகண்டு வேட்டான் விதியிற்—குருகண்
டமையத்திற் சேயின்னி யாரஞர்கொண் டன்னு
னுனுவடைந்தான் காசநக ரோர்ந்து.

(க௦௦)

கங்கைநீ ராடிமிரு கண்டு மனைவியொடு
மங்குமணி கன்றிகையா மாலயத்திற்—புங்கவன்றா
னூற்றினன்பி னேத்தியத னோர்பாற் பரசிவனைப்
போற்றிவழி பட்டான் புரிந்து.

(க௦௧)

அன்னான் மகற்குறித்தோ ராண்டருநோன் பாற்றவரன்
முன்னாற் குறுக முனிபோற்ற—வென்னோநீ
சிந்தித்த தென்றனென் சிந்தனைதான் மைத்தன்மேற்
பந்தித்த தென்றான் பணிந்து.

(க௦௨)

புன்முதுவல் செய்திறையோன் பூரணமாதுருண்டின்
மன்முடங்கூடேனோக்குமின்றி வன்பிணிகொண்—மென்மெய்மைப்
போதமுயில் லுரதவோர் புத்திரன் றன்னைரினக்,
கீதுமோ வன்ப வினிது. (க0௩)

ஓரா நுருவாய்ந் தெமக்குமன் புள்ளவனாய்
பாராய நோயின்றிப் பன்னிடுமாண்—ஓராறிற்
பல்கலைநூல் பண்பிற் பயின் துவல்ல பாலகனை
நல்குதுமோ வென்றா னயந்து. (க0௪)

அறைந்த வவையோர்ந் தருந்தவத்தோ னுண்டு
குறைந்திடினுங் கூறிவுங் கோல—நிறைந்தமெய்யு
மல்குமுடற் குற்றமின்றி யத்தநின்பாற் பத்தியுள
செல்வனைநீ நல்கென்றான் றேர்ந்து. (க0௫)

என்றுமுனி கூற விறையருள்கூர்ந் தைம்புலனுங்
வென்றவறிற் கோர்சேய் விழைந்தளித்தோ—மென்றுரைப்ப
மன்னுமவற் போற்றி மகிழ்வுற்றுக் கேளிரொடுந்
தன்னுறையுள் சார்ந்திருந்தான் றான். (க0௬)

திருத்துவதி லாச்செய்கைச் சீர்கொ ளணங்கா
மருத்துவதி மாது வயிற்றிற்—கருத்துவன்றத்
திங்கடொறுஞ் செய்கடன்கள் செய்து சிவனடியா
ரங்குவிழை வானதந்தா னூர்ந்து. (க0௭)

தெய்வதநாள் கோள்சிறந்த தேத்தமர வைதிகமுஞ்
சைவமுமெஞ் ஞானறுந் தழைத்தோங்கப்—பைவை
கறையிடற்றான் றாய கருணையினோர் சேயைப்
பொறையுயிர்த்தாள் பூவை புரிந்து. (க0௮)

தாழையது கேளாத் துணிக்கங்கை நீராடி
வேதியர்முன் னேவருக்கும் வித்தநல்கப்—போதமர்வோன்
பார்க்கண் டரணி படவருசேய்க் கோர்நாம
மார்க்கண்ட னென்றுசெய்தான் வந்து. (க0௯)

மைந்தன் மதிபோல் வளர மதிதோறு
முந்து கடன்புரிந்தான் டொன்றிரண்டோ—டைந்தினல்லோ
ரோதியவா றுற்றிமுன்னு லோதியுணர்ந் தெப்பொருட்கு
மாதிரிவ னென்றுணர்ந்தா னுங்கு. (க௧0)

சங்கரனைத் தாழ்த்தடியார் தம்மைப் பணிந்தாசான்
பங்கயத்தாள் போற்றிப் பயந்தவரை—யங்கிறைஞ்சி
மாணியியன் மாறாமே மன்பிரம மாவொழுக்கம்
பேணி யிருந்தான் பெரிது. (க௧௧)

இவ்வா நியலும்போ தெண்ணிரண்டா மாண்டுவரத்
தெவ்வா மெனவிருவர் தேர்த்துமன -- ரொவ்வா
விருந்தனர்சே யாங்குதுணர்ந் தென்னிமித்த நீவிர்
வருந்துவது சொல்விரென்றான் மற்று.

(ககஉ)

அன்னதுதேர்ந் தங்குமர வத்த னினக்களித்த
முன்னுபதி னூண்டு முற்றியதா—லின்ன லுற்றே
மென்ன வவரினையீ ரீசனைப்பூ சித்துவல்லை
தென்னவனை வெவ்வனென்றான் சேய்.

(ககஉ)

நங்கிருத்தி ரொன்றாப்பல் லேதுவினாற் றேற்றியன்றா
பூங்கழல்க டாமுகம் புல்லிமகிழ்ந்—தாங்கிருப்ப
வாரா லயமா மருவுமணி கன்றிகையாம்
பேரா லயம்புக்கான் பேர்ந்து.

(கக௩)

அன்பா நெனக்கண்ணீ ராகவலம் வந்தீசன்
முன்பாகத் தாழ்ந்து முறையேத்தத்தித்—தென்பாற்
றிருந்தொருசா ரெய்திச் சிவவுருச்செய் தர்ச்சித்
தருந்தவஞ்செய் திட்டா னவன்.

(ககந்)

ந்சனங்க னெய்திரினக் கென்னவரம் வேண்டுமென
நேச னடிபணிந்து நின்மலயான்—பாசதான்
கையுற தாள்கென லுங் காண்முடிவைத் தஞ்சிலை
யைய வெனமறைந்தா னாங்கு.

(கக௧)

பின்னரூண் மைந்தனுக்குப் பேசிடமாண் டெண்ணிரண்டுந்
துன்னநமன் றாதுவன்முன் றேன் றவான்—மன்னடியான்
பூசனைகண் டஞ்சியே போயினன் நன் னாயகன்பாற்
றேசனையன் செய்கைசொலத் தேர்ந்து.

(கக௨)

சென்றுதூ தன்மென் றிசைக்கா வலற்றொழுது
நின்ற னுரைப்படிபோய் நேடனையான்—குன்றவில்லி
பூசனை செய்கினான் பூசான்மார்க் கண்டனெழிற்
காசியிலுள் ளானென்றான் காண்.

(கக௩)

அன்றோன் றனையனுக் கஞ்சினே னஞ்சயின்ற
முன்றோ னருளுடையோன் முன்னுதிநீ—மன்றோ
வெனநங் கரணிகரை யீங்கழையி னென்றான்
சினமன் னியமன் சிவந்து.

(கக௪)

அஞ்சித் திரகுத்த ரஞ்சியடி தாழநமன்
வஞ்சியிடத் தாற்பரசு மார்க்கண்டன்—துஞ்சுவரை
யென்றெனநன் கேத்தி யிருவோரு மேட்டினைப்பார்த்
தென்றுமக் கென்னவென்றா ரீங்கு.

(க௨௦)

ஐயவர னர்ச்சனைசெய் தண்ணியமா புண்ணியத்தாற்
றுய்யவீசம் பெய்தலன்றிச் சொல்லரிய—வெய்யதாந்
தீநரகெய் தானிஃது திண்ணமென்றார் தங்குறிப்பே
டான கணக்கினையா ராய்ந்து.

(கஉக)

கால னமைச்சனாங் காலன் றனைவிளித்து
ஞாலமுறு காசியின்க ணன்மறையோன்—பாலனுயிர்
நல்கெனலு மங்கவன்போய் நற்றவன்செய் பூசைகண்டு
வெல்குணமில் வென்றுணர்ந்தான் வேர்த்து.

(கஉஉ)

ஏர்மைந் தனைத்தொழுதான் யாரைநீ சொல்கெனலு
கார்மெய்த் நமற்றொழுதங் காலன்யான்—சார்வதிங்க
னென்னநின் க் கெய்தவய தெண்ணிரண்டு மேகியதே
நென்னலோ டென்ற நெடிது.

(கஉங)

தடைசெய் பவரார் சமைப்பளிப்பு வீப்பு
விடையனருள் லேலை விதித்தான்—படைமறவி
யொன்றுமுன்னீ ரந்தகனூ குற்றீரேல் வான்பதவி
ன்றுதவு மென்ற நயநது.

(கஉச)

அன்னதுகேட் டசனன்ப ரார்விண் பதம்போகார்
கொன்னமன்ற னூருங் குறுகார்சீர்—மன்னுஞ்
சிவபதஞ்சார் வார்யானுஞ் சிந்தியென் வேறு
தவறிலேன் போதியென்றான் றான்.

(கஉரு)

காலனும்போய்க் கூற்றவனைக் கண்டு நிகழ்ந்தவெலா
மேலவுரைக் கக்கண் ணெரிசொரியச்—சாலவே
சுற்றங் கொடுவெந் திறன்மேதி மேலிவாந்தே
யாற்றலொடு வந்தா னடித்து.

(கஉக)

நீல நிறமு நிவரம்போ ளீள்வடிவுஞ்
சூல முறுகாமுந் தோன்றவே—பாலனெதிர்
நின்ற னமன்செய் நினைந்திறைஞ்சி னுன்புரத்தை
வென்றான் மலரடியில் வீழ்ந்து.

(கஉஎ)

மைந்தநீ யூழின் வலியுமரன் சொல்லாறுஞ்
சிந்தனைசெய் கில்லாய் சிறிதுமிஃ—தந்தவர்க்கும்
போக்கவரி தேயீசன் பூசனையென் பாசமதை
நீக்குமோ வென்ற நெடிது.

(கஉஅ)

அத்திமண லெண்ணினுமென் னுணையின்மா ளிந்திரனை
யித்தனைபே ரென்றே ஷுணலாமோ—நத்தன்
றனக்கு மலரோன் றனக்குமெற்கு முண்டே
யுனக்கும் பிறப்பொடிதப் புண்டு.

(கஉக)

வாச மலர் தாய் வழிபட்டு மாபதியாற்
பேசிறைடைக் கேற்றபடை பெற்றுளே—னீசற்றுந்
துன்புறிலே யேவரையுஞ் சூழ்தென் புலமும்பீப
னென்பினே கென்ற னினிது. (க௭௦)

மைந்தனது கேட்டு மறலிகே ளீசனண்ப
ரத்தமுறிற் கைலை யடைவான்றி—நந்துமயன்
மன்பதமு மேவார்மால் வான்பதமு மேவாரே
யுன்பதமு மேவா ருவந்து. (க௭௧)

அன்னார் தகையறிவா ராரயன்மா லாதியரை
யுன்ன ரானையே யுன்குவா—ரெந்நாளுந்
துன்பமே யில்லார் துறத்தே தலைநிற்பா
ரின்பமே யெய்துவா ரீங்கு. (க௭௨)

சிவநேயச் செல்வர் திறன்றெரியார் ஞாலத்
தவர்போ னினீந்தாய் சமனே—யவமேநீ
யென்னு ருயிர்க்குமிட ரெண்ணினு யிங்கிஷைத்
னுன்னு ருயிர்க்கொழிவென றோர். (க௭௩)

தீதாய் தருசொல் செவியேறச் செப்பினுப்
பேதாய் நீ முன்னின்று பேசாமே—போதா
யெனமைந்தன் கூற வியமனிரு கண்ணுங்
கனலுகவே பார்த்தான் கறுத்து. (க௭௪)

பாசந் தனையெடுத்துப் பாலகன்றன் மேலெறிய
நேசமுளான் கண்ணுதரு ணீழலுற—வீசன்றன்
மார்க்கண்டன் முன்றோன்றி மைந்தவஞ்சே னின் னுன்ப்
தீர்க்கின்ற மென்றான் றெரிந்து. (க௭௫)

மைந்த னிடரு மறலியிறு மாப்புநந்தச்
சிந்தைதனி லுன்னித் திருவருள்கூர்ந்—தெந்தைபிரான்
சீற்றங் கொடுவாமச் சேவடியி னுலுதைத்தான்
கூற்றன் விழுந்தான் குலைந்து. (க௭௬)

விழும்போ தவனி வெரின்கீண் டதுமால்
கொழும்போத னுதியர்மால் கொண்டா—ரெழும்போத
வாழ்வேலை யார்த்திலபல் லண்ட மனைத்துமே
கீழ்மேலா யுற்ற கிளர்ந்து. (க௭௭)

பானின்ற தானை பகடும்பார் வீழ்ந்திறந்த
தானவுயிர் காப்பா னரனுண்டா—னீனிற்றுகான்
கூற்றனென்செய் வானென்னுக் கோதில்வட மொழியாற்
போற்றல் புரிந்தான் புரிந்து. (க௭௮)

பாலீ பூசனெசெய் பான்மையினிற் காயுனெந்தக்
கலமுநந் தாதனித்தாங் காணென்னச்—சீலமொடு
பூசைசெய்சம் புக்கிடையிற் பொற்பிற் குறுகினு
னீசனென் கோமா னினிது. (௧௩.௧)

நிந்தைதாய் தாடமுவித் தாழ்ந்தவருண் ணையமாற்றி
யுந்து சிலபகலங் குற்றிருந்து—நந்துமன்பி
னத்தனம ராலயங்க ளத்தனையுஞ் சூழ்ந்தேத்தி
முத்தியெய்தி னுன்மா முனி. (௧௪௦)

நிற்வஞ்செய் தாரு ணைநில்லன் மூவுலகு
மற்றவன்சீ ரென்றும் வயங்குமல—ருற்றவனும்
பொற்பதுமை கேள்வனுமே பொன்ற வவன்கண்ட
கற்பங் கண்க்கில்லை காண். (௧௪௧)

அன்னாற் கலக்கண்செ யந்தகனு மந்தமுறப்
பன்னாக மன்சுமந்த பாரினுயிர்—மன்னா
வளர்ந்துமடி வின்றிமல்க வன்பரத் தாற் பூமான்
றளர்ந்தரிதான் வீழ்ந்தறைந்தா டான். (௧௪௨)

மாலபனும் வாசவனு மன்கயிலைக் கேகியங்க
னீலகண்டன் ருள்பணிந்து நின்றேத்த—வேலவே
மாயவனை நோக்கினீர் வந்ததென்கொ லென்னவன்னான்
றாயவற்குச் சொல்வான் றுதித்து. (௧௪௩)

ஐயநின் தானையா லம்புயத்தோ னாகியர்சூஞ்
செய்யதொழில் போற்றினார் சேவடியா—லுய்யவே
சீறு நமன்றனைச் செற்றமையா னுயேற்குக்
கூற வுளதோர் குறை. (௧௪௪)

வையமகண் மன்னுயிர்கண் மாய்வின்றி வையகநனி
பையுளுற்றாள் பாரம் பரிப்பதனா—லைய
செறுத்தனீ தேர்வின்றித் தென்னவன்செய் தீமை
பொறுத்தவற்பே ணென்றான் புரிந்து (௧௪௫)

செங்கண்மால் வேண்டத் திருவருள்கூர்ந் தெம்பெருமா
னிங்கந் தகநீ யெழுக்கென்ன—வங்கண்
வளர்ந்தவன்றான் போன்றெழுந்து வந்தரன்றான் போற்றித்
தளர்ந்தனனுய்ந் தேனென்றான் ருழ்ந்து. (௧௪௬)

அம்மையப்ப னந்தகற்பார்த் தண்மணிவெண் ணீறுபுனைந்
தெம்மை நினைபவர்பா லீலகலைநீ—செம்மனநந்
தொண்டரையா மென்னத் துணிதியன்னார் நேர்பட்டாற்
கண்டவர்தான் வீழ்தி கடிது. (௧௪௭)

புந்திசொன்மெய் யாரூப் புரிபுண் ணியபவத்தா
ரந்தரமேல் கீழாக வாற்றுதியென்—றெந்தைபிரா
னின்படையோ டேகெனமா னேட்டிதாழ்ந் தூரடைந்தான்
கொன்படையோ றேப்பகடுங் கொண்டு. (கசஅ)

தென்றிசைக்கோன் போய்த்தன் செயல்புரிந்தான் தேவரெலாம்
பொன்றலிலான் றுள்பணிந்து பொற்கயிலைக்—குன்றினின்று
தத்தமிடஞ் சென்றார் சமன்படரான் மார்க்கண்டன்
மொய்த்தவருட் கைசெவ்வார் முன். (கசக)

ஆதலினற் குச்சகேனற் றாரணங்கி னுவிதந்தான்
போதகமெய் நீக்கிவிண் போக்கினான்—மாதவத்திற்
போகா மறலிவலி போக்கியே மார்க்கண்டன்
சாகா வரம்பெற்றான் றான். (கச௦)

மார்க்கண்டேயப் படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா ௨௩௩.

மாயையுபதேசப் படலம்.

ஆயதுண்மை யாமறிதி ராற்றுகோன் பின்னுமுண்டென்
றேயமுனி கூற வினிதுநகு—மாயவணன்
மாமுனிவ விவ்வுறுதி மாமுனிவர்க் காநவிறல்
நாமருள்வார்க் காங்கொலோ நன்கு. (க)

மேவியலார் செல்வமின்பம் வெற்றிநிறை யாபுள்சீர்
மாவியலார் வாழ்க்கையிவை மைந்தரெய்த—நீவகுத்தி
மாமுனிவ வென்னவிதன் மன்னுகருத் தோவவருக்
காமியல்பு சொற்றியென்ற னுங்கு. (உ.)

தேவ ஈழியா மாயவடன் செல்வர் தமைநோக்கி
மாமுனிவன் கூர் யது வாய்மையே—யாமவைதா
முக்களியற் காவதன்று னொன்றிரீர் கேண்மினென
வங்கவர்க்குச் சொல்வா ளமர்ந்து. (ங)

மயனாறு புந்தியின்கண் மன்சே தனம்பல்
லியனாறு மின்னுயிர்கட் கெல்லாம்—பயனாறு
மார்தருவண் கல்விதனி லாக்கத்தின் மேலொன்று
சீர்தருவ தில்லை சிறந்து. (ச)

இருமைத் திருவிலொன்றை யெய்சா வுயிரின்
மெருமைத்து பேயின் பிற்பே—யருமையாங்
கல்வியின்மேம் பட்டுக் கவினச் சிறந்ததே
செல்வமெனச் செப்பலாந் தேர்த்து

(௫)

பன்னரிய மாதூல் பயின்றுகலை தேர்த்துலகி
லின்னரைநேர் வாரில் லென விசைகொண்—டென்னபய
னையநல் விருநிதிய மெய்தாரை மெய்தியென்றுங்
காய்நல் குரவுற்றக் கால்.

(௬)

அளவின்மாக் கல்வி யறிவொழுக்கஞ் சீர்த்தி
பளகில் குணமாப் பயன்க—ளுளரேனு
மேலதா மாநிதிய மேவாக்கா லன்னவரை
ஞாலநனி கூறு நவை

(௭)

தெருளுடைய ரேனுந் திறலுடைய ரேனு
மருளுடைய ரேனு மவர்தாம்—பொருளுடைய
ரில்லாரே லீன்றரு மில்லாளு மேய்ச்சவரு
மெல்லாருஞ் சொல்வா ரிழுக்கு.

(௮)

ஆக்க மடையநினை வாராகி லாங்கவருக்
கூக்க முறவன்ன துண்டாகு—மீக்கொள்ளு
மத்தவளம் பல்வகைத்தா மாரும் பெறுகிலர்நீர்
சிந்தைசெய்மின் மேவுந் திரு.

(௯)

நெருநலின்யா மத்தோன்று நீர்மையினுற் றுங்க
நிருதர் கதியுற்றீர் நீவீர்—கருதுமுங்கட்
கொன்னு ருயர்சுரரா மோது முவர்முயற்சி
தன்னாற் றலைமைபெற்றார் தாம்.

(௧௦)

மாலிமையோர் தம்மினீர் மாட்சி நனிபெறுவீர்
மூவிரும்பாங் கூறு முறைமுயல்வீர்—மேவுதிக்கி
லானவா லத்தி வதனுதக்கார் பூமியது
தானவர்க ணேற்குந் தகைத்து.

(௧௧)

ஆழிநீரையெ ஞாற்ற வளவில் சனத்தொடுப்போய்
மேயகுண்ட மாதிசெய்து வேள்வியின்கட்—யயவாங்
காரிகொள்வெங் காட்டமிட்டுக் காயெரிசேர்த் தூனெய்த்தோர்
மாரியிற்பெய் தாற்றீர் மகம்.

(௧௨)

அம்மை வரற்குறித்தே யவ்வேள்வி யாற்றுகிரே
லிம்மையினீ ரெய்துவவு யாவுல்குஞ்—செம்மையின்
மூவிரும்புங் கட்போய் முயலவதற் காகுவன
மேவி யருள்வனென்றாள் வேட்டு.

(௧௩)

திந்திரதூ லாறுந் தனிமந் திரம்யாவு
மிந்திரசெல் வங்கொ ளிடலுமுள்ளு—கந்தறைந்தான்
பெர்ன்னவணன் மாமுனிதான் போற்றிவிடை பெற்றுமுன்னோன்
பின்னவரோ டேகினான் பேர்ந்து. (கச)

மாயையுபதீத்சப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௨௫௦.

மாயை நீங்கு படலம்.

ஆங்குண ரேகவுணங் கம்முனியை நோக்கியினி
யீங்கிரேன் செல்வரைப்பே னெண்ணங்கொண்—டேங்கலெனப்
போதியோ வெண்ணைவிட்டுப் பூங்கொடியே நீயேக
லீ தியோ வென்ற னினைந்து. (க)

சேயிழையான் சேய்பெறநிற் சேர்ந்ததன்றிச் சேரவன்று
மாயையறி கென்ன மறைந்தகன்றா—யேமுனி
வன்னாள் செலவவளோ டாயபொருள் போயதுணர்ந்
துன்னா வுளைந்தா னுளத்து. (உ)

சாரோதி மாயை கலினுருவங் காணாறுய்ப்
பேரோதிக் காசிபன்றான் பேதுறுங்கா—லாரோதி
மத்தன் மகன்றுயரான் வாடினமை நாடியே
யத்தநெறி வந்தா னினைந்து. (ங)

செந்தா மரைப்புத்தேள் சேணுறத்தன் றுதையென்றோர்ந்
தந்தா ளிறைஞ்சவன்னா னாசொலி—மைந்தா
நினதரிய நோன்பிழந்து நீமெலவ சென்கொ
லெனநிகழ்ந்த சொற்றா னினைந்து. (ச)

ஆரணதூ லெல்லா மறிந்தமுனி நீபிற்போற்
காரிகையை மேவிக் கவன்றனைமா—லோருமிடத்
துண்டழிக்குங் கள்ளி னுறநோக்கி னாவியையுங்
கொண்டழிக்குங் காமங் கொடிது. (ரு)

குரகதச்செந் தீக்குக் கொடுப்பகையாய்ப் பொல்லா
நரகதச்செந் தீயினுக்கு ஈட்பா—யுரகதத்தீழ்
சேர்ந்தாற் கொலுந்தீயிற் நீயதே சேராமே
தீர்த்தார்க் கொலுங்காமத் தீ. (சு)

காமங் களவுபொய் கள்ளுண்ணற் தேதுவாங்
காமங் கநெரகின் கண்ணுய்க்கு—மேமனாங்
காமம் பிறவிக்குக் காரணமாய் விற்குமதாங்
காம மெவைக்குங் கரு.

(௭)

ஆதலின்வெங் காமத் தழுங்கனீ கூடணங்கு
மோதருமா மாயையென வோர்கிலாய்—மாதவமே
போற்று கெனநீநீஇப் போனா னரற்கருதி
நோற்றனன்மெய்ந் தூலோ னுனித்து.

(௮)

ஆங்ககலு மாயை யருள்புதல்வர் செய்மகத்திற்
கோங்குபொருள் யாவு முசவுவான்—நீங்கினரை
வேண்டான் கழல்போற்றி வெங்குருவி னேவலாற்
பூண்டா டவமே புரிந்து.

(௯)

மாயை நீங்கு படலம் முற்றிற்று

ஆட திருவெண்பா ௨ நகூ.

அசுரர்யாகப் படலம்.

அின்னையறை யாகமுறை யாற்றநினைத் தேகியசூர்
பின்னவரை நோக்கிமகம் பெட்டுளுற்ற—வுன்னுதக்கின்
மன்னிப் படைசெலுங்கான் மல்குகடை நெற்றியின்கட்.
டுன்னிப் படர்திரென்றான் சூழ்ந்து.

(௧)

நன்றென்று தாழ்ந்தனிக நண்குழை நெற்றிதனிற்
முன்றுமிரு வோமுமுறை சூழ்ந்துசெல்வ—மென்று
விடைசொண்டு சென்றார் விரைந்தவர்செல் லாதே
படைவெள்ளஞ் சென்ற பரந்து.

(௨)

தார்துளங்க வேருந் தனியிப் படையதிர்ப்பாற்
பார்துளங்க வன்னதாற் பன்னருமுந்—நீர்துளங்க
மாமை மணிச்சேடன் மன்னு முடிதுளங்க
வாமை துளங்கிற் நயர்ந்து.

(௩)

இந்திரனே யாதியா மெண்டிசைகாப் பாளரெலாந்
தந்திறல்கொள் காவ றலீர்ந்துநொந்தா—ரத்தரமேல்
வாழ்வார்வான் காற்றெதிரின் மன்னோர் தருவினின்று
வீழ்வார்போன் மெய்வீதிர்ந்தார் வேர்த்து.

(௪)

ஆழிமீப் போர்த்துப் புகலருமா வான்மறைப்ப
வாழி யுடைந்ததுபோ லார்ப்புமிக—ஆழிக்
கட்டவெள்ள மென்று கலக்க வலகம்
படைவெள்ளம் பேர்த்த பர்த்து.

(கி)

செல்லுந் திறவுணர் சேனையின்முன் சீயமுகன்
வெல்லு மிடற்கூழை வேழமுக—ஞெல்லும்
படியேகச் சூர பதுமனென்போ னுப்பட்
கடியேறச் சென்றான் களித்து.

(கி)

மல்கவுணர் வானெயிறும் வான்குடையுங் கூன்மதியம்
பல்கலையுந் சேர்மதியின் பண்பேய்ப்பசு—செல்படையைப்
பண்டா ரெவருமிந்தப் பான்மையில் ரென்றுபுகர்
கண்டான் வியந்தாள் களித்து.

(கி)

செல்கின்ற வீரர் திறலும் பெருமிடலும்
வெல்கின்ற மாவிகலும் வேறுளவு—மல்கத்
தெரிவுற் றடர்ந்துபுகா தேவரிவர்க் காணி
னிரிவுற் றகல்வரென்ற னீங்கு.

(கி)

இவ்வன்மைக் கீறில்லை யேனுமுன்னோர் போற்செய்
தவம்வரமே யாதிகொளாத் தாழ்வுண்—டெவர்தமக்கு
மோதுகுறை வொவ்வொன் றுளதா மதற்குறுசீர்க்
காதிகே யாகுங் கரி.

(கி)

என்றிசைத்து நின்றவுணர்க் கேந்தலாஞ் சூரபன்மன்
முன்றகவி னேக முகமனுரை—நன்றியம்ப
முன்னினன்போய் வெந்தகுவன் முன்னுறவும் பேசிடவு
முன்னினனோர் விஞ்சை யுளத்து.

(க௦)

மன்னு முயிரை வசிரரித்து மந்தனென மான்
முன்னி விதியி னுறநோக்கித்—துன்னலிக
வாழியிடைப் புக்கவுண் ரஞ்சலிக்க மூவர்முன்
ஊழினவில் வாஞ்சி யோர்த்து.

(கக)

இந்திரன்முற் றேவர்க்கு மேவர்க்கு மேலாதி
வெந்திறல்கொள் வாள்வுணர் வேந்தவென—முந்துலகி
வெந்தவுல கத்தையோ வெந்தையே யாராரீ
வந்ததென்கொல் சொல்வையென்றான் மன்.

(கஉ)

நின்பா லெனதுள்ள நெக்குருகா நிற்குமா
லன்பா லுலக மளிக்குமன்னே—முன்பாற்
றமியே னிழைத்த தவவலிமை யன்றோ
விமையே நினையெதிர்த்தே னீங்கு.

(கங)

எனமழைக்கோள் கேளா விருவ்சும்பிற் செல்வே
னுனதுமர பிற்குருவா யுற்றே—னுனுமோர்
புகரெனுநா மம்பெற்றேன் போற்றுறுதி யொன்று
பகரவந்தே நென்றான் பரிந்து.

(கச்சு)

தானவர்கோன் கேட்டுவந்தெந் தாயுய்ந் தனனென்ற
வானவெள்ளி தான்பணிய வன்பினன்றான்—மானவன்
குந்து தவக்கிடையு ரென்றார் செயாவண்ண
மந்திரமொன் றீந்தான் மதித்து.

(கரு)

நீமன்றனைவென் மந்திரத்தை நல்கியிதை நாளு
மமர்த்துன்னி மாதவநீ யாற்றாய்—நிமிர
வெனநவில வன்னவற்றாழ்ந் தேத்தவெள்ளி யாசி
மனநவின்று சென்றான் மகிழ்ந்து.

(கசு)

மரியவடன் மைந்தன் வடபுலத் தேகிவடத்
தூயவனச் சூழலுற்றுச் சொன்மகத்திற்—காயமதி
லாதி யுறுப்பயுத மாய்யோ சனையளவின்
மாதிகிரி கொண்டமைத்தான் மற்று.

(கஞ)

சுற்று மதிலைச் சுவவத்தன் றுனைதனை
புற்றவா னாக வுருந்துவித் து—விற்தயங்க
நாற்புறமும் வாய்த னவிற்பியதிற் போர்மாதை
யேற்புறவே வைத்தா னினிது.

(கஅ)

கோ வுயர்வெற் பாலமைத்த கூரெழில்கொன் வாரிமுன்கீர்
மேவவுணர் கோனியற்றும் வேள்விக்குக்—காவலா
யாளியூர் காளி யினநிநீ இப் போற்றிவைத்தான்
ஞாளியூர் வைரவரை நன்கு.

(கக)

மன்னதனு ளாயிரமெண் மாயோ சனையன்
முன்னுவதோ ராழமுள வோமகுண்டர்—துன்னதைச்சூழ்
வேதிபுரி வித்தனன்மன் மேதினிமா துண்மெலிந்தா
ளாதியரா வச்சமுற்ற னாங்கு.

(கஉ)

கூரதலர் சோர்வுறச்செய் குண்டமுற்ற தூறுடனெட்
டாரவதைச் சூழ்வேதி யாயிரத்தெட்—டோடமரச்
செய்வித் தெழிற்றாயைச் சிந்தித்தான் செய்பொருள்கள்
பெய்வித் தருள்வான் பெரிது.

(கக)

மரியவனெங் கோனருளான் மன்சீயம் வேங்கையெண்கு
பாய்சுவம் யாடாதி பன்மிருகந்—தூய
வலிப்புழுக்க லின்னா னவீரேமி மெய்யி
லிவர்குருதி வாரிபெய்தா ளேய்ந்து.

(கஉ)

மாசுபடு மெண்ணெய் மதுவிழுது பாறயிராம்
வீசலைய நீத்தம்வெவ் வேறமைத்தாள்—பேசுகறி
மையவ்யோ ணைமா வசலம் பசுயாவுந்
துய்யவொவ்வோர் பானிறைத்தாள் சூழ்ந்து. (௨௩)

இருநா யகவேதி யின்னடுவ ணுட்ட
வொருவச் சிரகம்ப முய்த்தா—ளுருநெலரி
தாரமன் னரிசனந்தோய் தண்டுலண் மான்மதஞ்சீ
ரார்தருப்பை சேர்வித்தா ளாங்கு. (௨௪)

சார்வெவ் விடங்கால் சமிதைபொரி யொண்முதிரைக்
கூர்திரள்கள் யாவுங் குலவிடவே—யோர்மும்மை
யாயிரமா யோசனைத்தேத் தாரவய்த்தா ளாயினியான்
மேயிழைப்பேன் வேள்வியென்றான் வேந்து. (௨௫)

மனவே தியினுப்பண் வச்சிரமா கம்பநிதீ இப்
பின்வேள்வி யாற்றிடநாற் பேர்வாயி—லுன்வீர
மாதுபேய் பூதர் வயிரவர்க்கு மர்ச்சனையிற்
போதநல்கி னுன்பலிகள் போந்து. (௨௬)

மேவா யிரத்தெட்டு வேதிதொறு நாப்பணச்சுத்
தீவாய் சமிதையிட்டுத் தீமூட்டி—மூவாத்
தகமைபெறு வெஞ்சூரன் றம்பிமா ரோடு
மடியியற்ற நேர்த்தான் மகிழ்ந்து (௨௭)

ஊனவியின்! வர்க்க முதவு தொறு ம்பரன்பேர்
வானெறியிற் கூறியன்னான் மாட்டுறவுய்த்—தானவெஞ்சூர்
பின்னா ரகற்பாராப் பேர்வலிடோ யிவ்வேள்வி
குன்றாமற் போற்றுகென்றான் கூர்ந்து. (௨௮)

ஔதியவாம் பன்முகனை யூங்கிருத்தி நூற்றெட்டு
வேதிதொடர் வேள்வி விழைந்தியற்றிக்—கோதிலாள்
சீயமுகற் பாராத் திண்டிறலோ யிம்மகரீ
நேயமொ டாற்றென்ற னின்னு. (௨௯)

அரிவெம் முகத்தானை யங்கிருத்திச் சூர
னுரியதன்மா வேதியின்ச ணுற்றுப்—பரிவின்
விதியினருச் சித்து விமலனைநெஞ் சத்து
மதியி னினைந்தான் மகிழ்ந்து. (௩௦)

நச்சார் தருச்சமிதை நண்வேதி யிற்றாவி
வெச்சா ரரணியிற்கொள் வெந்தழலிட்—டசசார
மந்திரத்தின் வானிழுது மாமழைபெய் தவீகுழிசி
யந்தரத்த மூணுய்த்தா னுற்று. (௩௧)

மகவெந் தழன்மேன் மடைநெயெண்ணெய் சோரி
நகுபா நதிபொரிமு னல்கித்—தகுறைபெய்
தைவனன் வாரமென் ளாதி முகிரைவர்க்கம்
பெய்து வளர்த்ரான் பெரிது.

(ந.உ)

இன்ன வகையியல்பி லீசன் நனையுன்னி
மன்னவுணர் கோன்பேர் வளஞ்சுட்டி—யுன்னரிய
வீரமுறு வேள்விதனை வேட்டலுந்தி விண்புவியச்
சாரவெழு த்த ததிர்தது

(ந.ந)

என்று பதவிசுட்ட திந்துபதஞ் சுட்டதுமீ
னென்றுறைவோர் தம்பதஞ்சுட் டிந்திரனார்—துன்றுபதந்
தாயதன்ம லோர்பதமுந் தான்சுட்ட தேமுனிவன்
செயுஞற்று மாமகச்செந் தீ.

(ந.ச)

மண்போர்த் ததுசலவு மாநிரர்கள் போர்த்ததுமேல்
விண்போர்த் ததுமால் விரிஞ்சனமர்—கண்போர்த்த
தார்த்து வருவிடத்தி னப்புகைபோ லெப்புறமும்
போர்த்ததது வேள்விப் புகை.

(ந.ந)

சூர்வேதி யிவ்வணந்தித் துன்னவவன் பின்வந்தோர்
போர்வேதி யெட்டிலக்கம் பேதஞ்செய்—தோர்வே
மனலுழித் தீயி னதிந்நெரிய வானோர்
மனன்கேட் டெரந்தான் மனன்.

(ந.ச)

பார்விண் ணடுங்கப் பதினா யிரமாண்டு
சூர்தன் னினைஞ்ஞொடு எழமக—மார்தரவே
கண்மெவன் முன்னிறையோன் காட்சி தராமையினால்
விண்டலமேற் சென்றான் விரைந்து.

(ந.௭)

வானின்று சூரன்கை வாள்கொண்டே யீர்த்துதன்மெ
பூனினைத்தீ மேலவியி னேச்சிநெய்த்தோ—ரானவிழு
தென்னலிட் டாற்றமெப்பூ வீரமுன்போ லாகவிண்ணோ
ரின்னரஞ்ச வார்த்தா னெழுந்து.

(ந.௮)

உள்ள முறுமகிழ்ச்சி யுற்றிச் செயலெந்தை
வள்ளலரு ளென்ன மனத்தெண்ணிக்—கொள்ளுமக
மோரா யிரமாண் டொற்றியுமா தேவனங்கு
வாராமை யாற்றுணிந்தான் மாய்வு.

(ந.க)

உன்வகையிற் றுயருளா லோங்குருண்ட நன்வதிந்து
மின்வச் சிரகம்ப மேற்குதித்தான்—கொன்முனையி
னின்றுருவி யக்கம்ப நீளடியிற் சென்றமையாற்
உன்றுடறு ளாய்முடிந்தான் சூர்.

(ச௦)

சிங்கமுகன் காணத் தெருமந் துளம்பதையாச்
செங்கணின்னு சோரிநீர் சித்தவா—யங்கையொரு
குண்டத் தொழின்மறந்த கூருயிர்ப்பின் மையுணர்ந்தே,
ருண்டுகொலோ வென்ற ருயிர். (சக)

ஆர்துயர வாழியின்க ணுழந்தயர்ந்து தொல்லுணர்ச்சி
சார்தாவே மாயை தருமகனே—பேர்மகநீ
பன்னாட்செய் துற்ற பயனிதுவோ வெங்கொளித்தா
யெநநா ணினிணக்காண்பேன் யான். (ச௨)

சூரனென நின்பேர் சொலினெவர்தாஞ் சூருநர்
வீரனினைப் போலிவ் வியனுகில்—யாருளா
ரிந்திரனு நீயிறக்க வின்னறவிந் தின்புற்றான்
வெந்தயர்ந்தோம் யாங்கண் மெலிந்து. (ச௩)

கூற்ற னுயிர்கவர்த சோமான யுட்டழீஇ
யாற்றவரீ நோற்றிறந்தா யந்தோமுன்—சாற்று
புறந்தழீஇ யேற்ற புரமெரித்த காளை
மறந்தனையோ மன்ன மருண்டு. (ச௪)

இன்னபல சொல்லி யிரங்கி யரிமுகத்தோ
னின்னருளி ளல்கா யினைக்காண—தின்னலுறு
கன்றெனவீழ் தந்துலையக் கண்டுதிற் றராகனுங்
குன்றெனவீழ் தந்தான் குலந்து. (ச௫)

வீழ்ந்துயிர்த்துத் தாரகன்றான் வேள்விக் களமுழுதுஞ்
சூழ்ந்தாற்று மோதை துணைச்செவியுந்—ரூழ்ந்த
பொருமிக் கலநீர்போற் போர்த்தா னவர்கள்
பொருமிப் புலம்பினார் போந்து. (ச௬)

தாரகனுங் சிங்கத் தனிமுகனுக் காரவுண
ராரு நெடிதாற்று மார்ப்பினைக்கேட்—டேரிகல்கொள்
வெஞ்சூர் மகத்தியில் வீந்த துணர்ந் தானொற்றான்
மஞ்சூர் மகவான் மகிழ்ந்து. (ச௭)

வானுலக நீங்கி மதியுலக நீங்கியுயர்
பானுலக நீங்கிப் பயிற்வத்தைத்—தானுளத்தி
லெண்ண வியந்திரங்கு மேரவுணர் தம்மினத்தைக்
கண்ணூரக் கண்டான் களிந்து. (ச௮)

வாளா வெனதாவி வாழ்வசென்கொ லென்றெண்ணி
வாளா ரரிமுகத்தோன்வானின்னு—வாளாற்ற
னோரா யிரஞ்சிரமு மொவ்வொன்றாய்க் கொய்திட்டான்
வீராவே சங்கொடுதி மேல். (ச௯)

முன்போற் சிரமுளப்ப மொய்ப்பினதைப் பேர்ந்திடமன்
முன்போற் சிலரிட்டுத் தாவதுகண்—ஒன்போர்த்
துணையிலரி மாமுகத்தீதான் குரனைப்போற் றுண
மிணையிலயர்க் கீறெணிஞ னேய்த்து. »

(௫௦)

முன்மா வுயிர்த்த முன்னவன்போற் பின்னவனு
முன்மா வீசும்பெழுவா னுட்கொளனு—மின்மா
சடையனறும் பூங்கக்கைத் தாமனோர் தூவெண்
விடையனது கண்டான் விசரந்து.

(௫௧)

அசுரர் யாகப்படலம் முற்றிற்று.

அ. ந. நெய்நீர் பா. ௩௧௦.

வரப்பெறு படலம்.

இந்திரன்முற் புங்கவர்க ளேத்தவரன் வெண்ணையின்முன்
சந்தரனை யாட்கொண்ட தொல்லுருக்கொண்—டந்தமக
வேதியண்மிச் சிங்கமுக வீரனைப்பார்த் தும்பரிசெ
னோது மெனவின்ரு னோர்த்து.

(௧)

ஈயமுகன் றேர்த்தான்றான் சென்னி யுறத்தாழ்த்து
மேயதந்தை காசிபனா மேவுமன்னை—மாயவளாம்
யாங்கண் மகர்முவ ரின்னுமுளர் யாப்பணியா
லிங்கமுகஞ் செய்தோ மினிது.

(௨)

ஆண்டபெல வாக வரும்வேள்வி யாற்றிடலு
நீண்டசடை நீத்த கிருமலன்வந்—தாண்டிலனன்
முன்னவன ி. தோர்த்துடல மொய்யு னரிந்திட்டுப்
பின்னவனும் தீப்புருந்தான் பேர்த்து.

(௩)

பூங்கனலின் முன்னோன்வீழ்ந் தொள்ளியநீ ருகியதை
யாங்கண் டகத்துயர்கொண் டெம்முயிரு—நீங்க
நினைந்தனமும் மைக்காண் நேர்ந்தமையாற் றுழ்த்தோ
மினைந்ததிது வென்றா னெடுத்து.

(௪)

அங்கணின்ற வீச னருளாற்குர் தன்னையின்னை
செங்கனலி னின்றவாச் செய்கின்றா—மிங்கதுநீர்
காண்டிரின்ன நீர்திரொனக் கங்கைதனை யுன்னவது
சேண்டலதின் றேகியது தேர்த்து, »

(௫)

விண்ணின் நிழிந்து விரைவிற றரையிடன
யண்ணிறுத் தாடாழ்ந் தவன்பணியா—னண்ணலேய்
குண்டத் துறவவுணர் கோண்கடனஞ் சார்த்தெழல்போன்
மண்டத் துறவெழுந்தான் வாய்த்து. (௬)

வேதியிற்குர் தோன்றுதலு மேவுதம்பி மாரணையான்
பாதமேல் வீழ்ந்து பணிசெயலை—யோதவுண
ரோந்தவ்வந் தான்வந்தா நென்றெவருங் கேட்பகலின்
முந்தகைகைய வாழியென்ற ரார்த்து. (௭)

சூந்தனைக்காண் வானவுணர் சூழமா ராந்திறத்தோர்
கார்தனைக்காண் மஞ்ஞை கருவகுயிலை—சேந்தரவே
பின்னவருங் கண்டிடமுன் பேசுருவ நீத்திறையோன்
முன்னுருவின் விண்ணின்றான் முன். (௮)

நாரியொரு பாகமுந்திண் ணுற்புயமு முக்கணுமாய்க்
கூரியல்கொண் மால்விடைமேற் கொண்டிறையோ—ரூ
வினையிலெழிற் சூர னிறைஞ்சியன்பிற் போற்றித்
துணைவ ரொடு நின்றான் ரொழுது. (௯)

புகல்கூர் முகனோக்கிப் பொற்பினைமை யுன்னி
யிகன்மா மகமியற்றி யெய்த்தாய்—தகநினைக்கு
வேண்டுமெதன் கொன்னீ விளம்புதி யென்னவிண்ணே
ரீண்டுழலச் சொல்வா னெடுத்து. (௧௦)

அண்டமெலா மாளு மாசு மதற்கேற்ற
தண்டனைசெ யாழித் தனிப்படையுந்—திண்டிற் கொ
ணுந்தியும்பே ராற்றலும்பல் லொண்படையு மெஞ்ஞான்று
மார்மெயுநல் கென்றனன்கு ராங்கு. (௧௧)

புண்டரும்பா ரண்டம் பலவவற்று ளாயிரத்தெட்
புண்டநூற் றெட்டுயுக மாளநல்கித்—திண்டிற் கொ
ளந்திரளு லத்தேரு மீந்தயன்மா லஞ்சாழி
தந்திரியி னூர்தித்தந்தான் றான். (௧௨)

பின்வானோ ளார்க்கும் பெருமுதன்மை தந்திகலை
வென்மாண்பண் பாசுபத மின்படையே—முன்வாய்ந்த
வானோர் படையுநல்கி வச்சிரமா யாக்கையுமே
தானோகை யோடுதந்தான் சம்பு. (௧௩)

கங்கையைவா னேவியந்தக் கங்கைக்கு மரவேள்விச்
செங்கனற்குந் தோற்றமெய்திச் சீர்க்குமா—பொங்குதிரைப்
பள்ளமுந்நீர் போலோர் பதினா யிரகோடி
வெள்ளவகைத் தானைத்தந்தான் ஷேட்டு. (௧௪)

இன்னவண்ணஞ் சூர்க்கருள்செ யெல்லே யவர்க்கிளைஞர்
மன்னி யடிபணிய மாசேவன்—முன்னவன் டோல்
வீர மொடுவிளங்கி மேவுறுநூற் றெட்டுசூர்ச்
ராரநீர் வாழ்திரென்ற னாங்கு.

(௧௫)

பத்தியின்வாய்த் தண்டர் பரசுறுசீர் துங்களைநஞ்
சத்தியன்றி வெல்லபவர் தாமிலையென்—றுத்தமமா ம்
பாகினர் தேரும் படையும் பிறவுநல்கி
யேகினு னெங்கட் கிறை.

(௧௬)

வரம்பெறு படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்ணா நு ௩. ௬.

சுக்கிரனுபதேசப் படலம்.

அவ்வேலை முன்னே ரரண்போற் கலவவுணர்
வெவ்வேலை வேத்தினேசீர் மேவினனென்—அவ்வேலை
யார்த்தனபோ லார்த்தவைபொன் னங்கிரியை யுழியின்கட்
போர்த்தனபோற் றோர்த்தார் புகழ்ந்து.

(௧)

முன்னுற்றார் தம்மை முகநோக்கிச் சூரனெனு
மன்னுற்ற னின்னருள்செய் மாண்புவந்து—துன்னுற்றார்
நேயுற்றற் றேவுண்டு நீயுண் டிடரற்றேற்
தாயுற்றர்க் குண்டோ தளர்வு.

(௨)

என்றவர்பா லன்பினுற வேந்தலண்ட ரித்தருவன்
வன்றி றலார் தன்மையினெவ் வண்ணமுய் டோ—மென்றினையப்
பேசவுணர் பூமாரி பெய்துஞர் வாழிபென
வாசிமொழி கூறினா ராங்கு.

(௩)

நீசனருள் கொண்டுவிந்த வெண்ணில் படைக்கெல்லா
மாசிலரை நற்றலைய ராக்கியே—வீசுதெவ்வை
மாள்விக்குந் தானேசன்விண் மண்செல்லப் பின்னரொடும்
வேள்விக் களமகன்றான் வேந்த.

(௪)

தாதைசா டாழ்ந்தரன்பாற் றாங்கொள் வரநவின்று
போதவினி யாங்கன்புரிவதியா—தோதுகென
வீசனரு ணன்றுநன்றென் றெண்ணியவர்ப் பார்த்தடைதிர்
நேசமுறு பார்க்கவன்பா லீர்.

(௫)

உற்றிரே லன்னவன்ற னுங்கட் குலைவிறு
பெற்றிடுநற் புந்திரனி பேசுமெனா—நற்றவர்கோ
னங்குவிடை நல்க வவுணர்கோன் ருனையொடு
சங்கனிடஞ் சென்றன் றுதைந்து (சு)

அங்கதுகேட் டாசா னகமகிழ்பூத் தார்சீடர்
தங்குமுவி னோடுவரம் தான்காணப்—பொங்குபெருந்
தானேமுன்போய்த் தம்பியர்க டம்மோடு சார்புகரின்
கானளினத் தாழ்த்தான் கனிந்து. (௭)

வாழியவென் றாசி மகிழ்ந்துரையாச் சூர்முதலைக்
கேழிருங்கை யாற்றமுவாக் கேடிலான்—குழிருக்கை
கொண்டணையத் தாரகனைக் கூர்படைகள் போற்றுகென
மண்டிளவ லோடடைந்தான் மன். (அ)

ஆரனந்தத் தாங்கிருத்தி யாசானீர் வந்ததென்கொல்
பேசுமெனச் சூரபன்மன் பேர்மகஞ்செய்—தீசன்
கரிசினலந் தந்தமைபுங் காசிபன்றான் கூறும்
பரிசும் பகர்ந்தான் பணிந்து. (சு)

ஐயீனி யாமுக்கி யாற்றுமுறை சாற்றுதியென்
றுய்யவே சூர்நவில யோதுவான்—வெய்யபுகர்
பாசம் பசுபதியென் பார்தளையா மித்தைமற்றி
லாசி லுயிர்சிவனென் றும். (40)

தீயநல்ல வென்னவே செய்வனைக ளாயிரண்டா
லையும் பிறவிதுன்பின் பெய்துமென்பர்—மேயதன்றி
பூழ்முறைவி ராய்த்துய்சகு மூழ்வினைக ளீட்டுமே
லாழ்வருதற் கென்ப ருயிர். (கக)

மேவுவனை யான்மீட்டு மீட்டும் பிறக்குமா
ராவியியல் போர்த்தனவை யாக்குமென்பர்—தாவிலா
வாதியுமி ரொன்றலவொன் றானுற்றே முண்டிறைவற்
சேதினவில் வேன்கேட்டி யிங்கு. (கஉ)

ஆதிமீந்த மற்றமல மாஞ்சோதி யாயசிவன்
கோதிலருண் மாநடத்தின் கொள்கைதனிற்—காத
லுறமொருதன் மாயையா லொண்பூதம் யாவும்
பிறவும் புரிவான் பெரிது. (கங)

அன்மையை யாலாக்கை யாக்கியவற் றாடு
கடன்கொள்வா னின்றான் கலந்தவ்—வுடன்மடிங்
குமெல்லியின்முன் போலுறுவ னீசனடஞ் செய்யுமென்று
மொல்லுமுத்தி மேவு முயிர். (கச)

பெய்யாம் பொறிபுலனென் போதிலவை காண்பொருளு
மெய்யாமோ புந்திசொன்மெய் மேவுசெய—ஹையா
வவையுமது வாஞ்செயலன் ருமதினா துன்பின்
பிவைமெய்யோ முன்னதா மிங்கு (௧௮)

மித்வதையெமெய் யாக்கொளினு மேவுதன்பு மின்பமுமெ
வித்தகனை மெய்துமோ மேயவிருப்—பத்தினாற்
ரேன்றுவது மாய்வதூஉஞ் சூழ்வினைகள் செய்வதூஉ
மான்றபரற் கில்லையுடற் காம். (௧௯)

தோற்றமழி வாதி தொடக்கின்றி யாவியொன்றாய்
வேற்றுமையில் லாப்பரன்சீர் மேவொரியல்—பெற்றதுமெய்
நெஞ்சுணர்ந்தி தீதுநல நேர்பாவம் புண்ணியமென்
றஞ்ச லறிவின்மை யாம். (௨௦)

யாதுவந் தெய்தியதோ வீதுநலத் தீசென்றா
தாதியா மாயையென்றாய்ந் தாற்றலயை—நீதி
யறஞ்செய்க பாதகஞ்செய் யற்கவென்பர் செய்யி
னுறவருவ தில்லையிவ் கொன்று. (௨௧)

சூனவில் விழைந்தனவுங் கூண்டுவந்த யாவு
நனவுவரிற் கண்டதில்லை நாழை—யனையசெய
லிம்மையிலே செய்வினப்பே நெய்தினுண்மை யாமதுதான்
பொய்ம்மையெனக் கோடி புரிந்து. (௨௨)

சிறியர் பெரியரெனக் கிந்திக்க லாடோ
விறுதியிற்பல் லாவியுமொன் நென்றோர்ந்—தறிதலுண்மை
யிங்கிவைமே லோர்கொள்கை யேந்தனீ கேட்டிதுங்கட்
காங்கருமஞ் சொல்வே னமர்ந்து. (௨௩)

சீதரனே யாதியாந் தேவரினுங் கோவியற்றை
யோதருமாச் செல்வநின்பா லுற்றதோ—ரேதுவினி
லுண்ணைப் பிரமமென்றே யோதியய ஞுகியரைப்
பன்ன லிறைஞ்சல் பரிந்து. (௨௪)

தேவர்தா முங்கட்குத் தெவ்வ ரவர்ச்செறுதி
மேவுமன்னார் தாம்பணியும் வேந்தனென்னன் —மாவவுண
ரரசர் சழித்தா னவற்பற்றி வன்னிகளஞ்
சேரச் சிறைபுரிதி தேர்ந்து. (௨௫)

சிறைபுரிந்து தீயபல செய்துமுனி வேர்வா
னுறைபவர்க ளாதியரை யோர்ந்து—முறைமுறையா
யேவனீ கொண்டிடுதி யேய்ந்தவவர் வான்பதமு
மாவவுணர்க் கீதி மகிழ்ந்து. (௨௬)

காமங் களவுகொலை கட்பொய்மை யாதியெலா
நேமமெனச் செய்தியற்றா னிற்குவருந்—தீமையொன்று
மில்லையவை செய்யாக்கா லேந்தனீ வேட்டவைதா
னெல்லையி லாமோ வுனக்கு. (௨௪)

அண்டர் பிரானளித்த வாயிரத்தெட் டண்டமுற்றுந்
திண்டிதன்மாத் தானையொடு சென்றுகண்டு—கண்டவணீ
யாற்று முறையிறைமை யாற்றி யிணைசையின்
வீற்றிருத்தி யென்றான் விழைந்து. (௨௫)

சுக்கிரனுபதேசப்படல முற்றிற்று.

உதிருவெண்பா நடுகு

அண்டகோசப் படலம்.

தீய வினையவுரை செப்பவிது நன்றெந்தை
யேயு பணியினிற்ப னீசனரு—ளாயிரத்தெட்
டண்டங் களினிலை யாய்ந்துரைக்க வென்னவெள்ளி
திண்டி றல்வாட் சூர்க்குரைப்பான் நேர்ந்து. (௧)

மேலுள் பொருடம் விளைவதுதா னிற்கவிப்பான்
மூலமுறும் புந்தியதின் முத்துமந்தை—யாலேம்
புலங்காணு மாங்கே புனிதவான் தொட்டு
நிலங்காறும் வந்த செடிது. (௨)

அபபுலா மபபுலக்கோ ராயிர கோடியண்ட
மொப்பிலவே யென்னவுண்டா லொன்றினுக்கொண்—தெப்படி
சொற்றிடுநீர் மைத்தன்று சூழ்த்திடினமா வைப்பெனலா [மேற்
மற்றவையம் பொன்னின் வணம். (௩)

உன்னருமா ஞாலவண்ட மோரா யிரகோடி
யன்னதின்னீ பெற்றவண்ட மாயிரத்தெட்—டின்னவற்றோ
ரண்டத் தியற்கை யறைகின்றேன் செங்கரத்திற்
கொண்டநெல்லி யின்னுளத்திற் கொள். (௪)

கதிருமுதூ ளெண்மூன் றுகசாக் கிரக
மிதுவிருநான் கேய்ந்த திலீக்கை—துதலிலீக்கை
யேரிருநான் காமபூகை யீதெட் டியவையிது
கூரிருநான் காமங் குலம். (௫)

அங்குலமெண் மூன்றுகர மக்கரமோர் நான்குதனு
தங்கு தனுவிரண்டு தண்டமே—பொங்குதண்ட
மீரா யிரங்குரோச மீதுநான்கி யோசனையென்
ருராய்ந்தோர் சொல்லு மளபு.

(௬)

பன்யோசனையைம் பதிற்றிரண்டு கோடிவந்த
துன்னண்டத் திற்காழி யோர்வைப்பு—மன்னிவப்பு
மா நிலவண் டங்கட்கிவ் வாறளவைத் சென்றறிதி
பூநிலவும் வேலோ யுகத்து.

(௭)

ஒண்புவளிக் கேகீழாம் யோசனையைம் பான்கோடி
மண்புவிக்கு மேலாச்சேர் மானமுமலி—செண்புகழ்கொண்
மாடியன்மா மேருவுக்கு மாதிரமோ ரெட்டுமைம்பான்
கோடிகடா கத்தினெல்லு கொள்.

(௮)

அண்டகட மோர்கோடி யாககசன்மே லோர்கோடி
யொண்டிறந்தா லத்தி யுருத்திரர்பொன்—கொண்டதளி
தாமவன லெல்லு தசகோடி யாமீக்கட்
மேவைப்பைங் கோடித் தொகை.

(௯)

சிம்மா தனத்துயர்ச்சி சேரா யிரமளவைந்
தம்மானத் திற்கிரட்டி யாம்பரப்புச்—செம்மா
ணுருத்திரர்தி மெய்யயுந் யோசனையே யாகு
திருத்தகுவா னேந்திரிந்ரப் சேர்ந்து.

(௧௦)

உருத்திரரைப் போல்வா ரொருபதின்மர் சூழ்வா
ரருத்தியொடன் னொரேவ லாற்றிப்—பருத்தச
கோடிப் பரிசனங்கள் கூடுமென்றோர் தழுவழுத்தி
நீடுகம டப்புலமா னேந்து.

(௧௧)

அப்புலன மீக்க ணடுக்கு நிலையவாய்ச்
செப்புநா லேழ்கோடி சேர்நிரய—வைப்புயர்வு
கோடியொன்று நீங்கமுப்பான் கூப்பன் னிரண்டிலக்கம்
பாடியலா ரண்டப் பரப்பு.

(௧௨)

உன்னிரய மீதொன் றொழியிலக்க நூறுயர்வு
தன்னிலுறு மோர்புவனந் சாழ்கீழ்மண்—இன்னுமரும்
பார்நாப்பண் மேற்பசும்பொ னாஞ்சோதி மற்றதன்மேற்
கூர்மாண்டர் வாழ்வர் குறித்து

(௧௩)

கூர்கா ழகமுகத்தர் கூர்வாய்க் கணிச்சியினர்
பேர்கனலை யன்ன பிறங்குருவர்—சூர்கணற்பொற்
பீடிகைசேர் கூர்மாண்டர் பேசுதம்பாற் சூழுருத்தர்
கோடியள வாரளப்பார் கூர்ந்து.

(௧௪)

அன்னபுவனத்துமீ தந்தரமிலக்கமொன்பான்
பன்னுவரத்தம்பர் பாதலங்க—னென்பயில
மொன்றற்கொன் பஃதாச வுன்னறுபான் முன்றிலக்க
மென்றறைவ ரேழ்பிலத்திற் றீங்கு. (௧௫)

பாரமுறுங்கனிப்ட பாதலவே ரெட்டிலக்க
மாரகல்வெவ் வேறயுத மாமலயதா—னேர்மும்மைப்
பாற்கா ரவுணர்கீழ் பாலுரகர் நள்ளரக்கர்
மேற்பா லுறைவார் விசுழ்த்து (௧௬)

இதன்மே லிலக்கமொன்பா நேராடகாவைப்
பிதன்மேல் வெளிகோடி லக்க—மதுவ்ருபா
னேரிதன்மேல் யானைபணி யேந்திநிறகு மாங்கதன்மேற்
பார லிலக்கமெட்டுப் பத். (௧௭)

வெணர் பிலங்கட் கெலாமிறைவ ராய்க்காப்போர்
மாணுடகர்நாகர் வானவுணர்—காணரக்கர்
தாடொழுலோ ரண்டகடந் தான்முற்பா ரீரைம்பான்
கோடியெனக் கோடியென்றான் கூர்ந்து. (௧௮)

பலபிலங்கட் கெல்லாம் பரமதாய்ச் சேர்பா
ருலகின் விரிவுசுவு முன்னிச—செலுவன்சீகர்
சம்பமுற்றீ வேழுமுறை சாரமுத்தீ வேழுமப்பால்
வெம்பவிசு முத்திகிரி வெற்பு. (௧௯)

அதற்கப்பால் வேலைக் கரசுபுற வாழி
யதற்கப்பாற் பேரிருள்வைப் பாசு—தற்ப்பான்
மண்டுறுமண் டத்தோடு மன்பொருள்யா வுஞ்சூழ்த்து
கொண்டிருக்குங் கண்ணிமன்னே கூர்ந்து. (௨௦)

முற்றீப மோரிலக்க முந்நீரு மந்தேறம்
துற்றனநே மிக்கொன்றற் கொன்றிரட்டி—பெற்றவென்பர்
கொண்ட தொகையிரண்டு கோடியைம்பா னுன்கிலக்கங்
கண்ட தொகையாங் கணித்து. (௨௧)

ஐயிரண்டு கோடிசொன்னத் தார்தலமலி தண்ணெமிச்
சைய மயுதமாஞ் சார்புறத்தி—னெய்துகடல்
கோடியிரு பாணேழ் குலவிலக்க மையிருள்சேர்
பீடுலகி னெல்லைசொல்வேன் பேர்ந்து. (௨௨)

கூரிருட்பார் முப்பாளைங் கோடிபத்தொன் பானிலக்க
மாரு மொருநான் கயுதமாம்—பேரிருள்கு
முண்டச் சுவர்க்கனமொன் றண்கோடி பாரகல்ங்
கண்டவதிற்பாதியது காண். (௨௩)

தொன்னூற் படியாஞ் சொலங்கணிதந் தன்னையே
மன்னுதிசை போன்மற்ற மாதிரத்துந்—தன்னவைக்கிற்
கூறுதிக்குங் கோணமுற்றுங் கூரிரண்டு கோடிமே
ஹாறுமா யோசனையா நோக்கு.

(௨௪)

அம்புயமாம் பீடத் தமர்வோன் றனாதுவல
மொய்த். ினுதித்த முரண்டருசா—யம்மடமைந்தன்
வேலவீருங் கைந்நப்பி மேவன் புடைவிரதன்
ருலமுற்று மாண்டான் றனித்து.

(௨௫)

அன்னவன்றன் மைந்தரா மங்கிதீரன் மேதாதி
துன்னு வபுட்டினாடு சோதிட்டுப்—பன்னுதுதி
மானவ் வியன்சுவனன் மன்னெழுவ ரேழ்தீவு
மானபய்குற் றுண்டா ரரசு.

(௨௬)

ஆரியனா வற்றீவா ளங்கிதீ ரன்பெற்ற
பாரதன்முன் னெண்பதினமர் பன்பேரா—லோரொருவர்க்
கொவ்வொன்றா வத்தீவை யொன்பதுகண் டஞ்செய்தே
யெவ்வமறத் தந்தா னினிது.

(௨௭)

மேலயரத் தீவினடு மேருமுள ரிப்பொகுட்டி
னெலுமதற் கியோசனைதா னெண்பத்து—நாலா
யிரமாகும் ஞாலமாழ்ந் திட்டதீ ரெண்ணு
யிரமாகு மென்ப வினிது.

(௨௮)

அத்தீவின் சென்னி யகலமெண்ணுன் காயிரமாம்
பைத்த பாரையதிற் பாதியா—முற்றவண்ண
மேகலைமூன் றன்னதுச்சி மேவும் பலகிகர
நாக மளாவிநிற்கு நன்கு.

(௨௯)

மேரு வரைக்குநடு வேதனண்ம நோவதியாங்
காருங் குடதிசையி லச்சதன்வாழ்—சீரியவை
குண்டம் வடகீழ்பாற் கூற்றுகைத்தோன் கைலையெண்ம
ரெண்டிசையு மேவு மிடம்.

(௩௦)

ஆருந்தெற் கதிவடக் காமளவு மத்திதனி
னேரியதோர் தேசமது நேர்போகு—மாரதற்கு
நேராகச் செல்லு நெடும்பூழை யொன்றுளது
சீராகத் தேர்க் தெரிந்து.

(௩௧)

மேருவுக்குக் கீழ்பான் மிளிர்மந் தரம்பெண்மை
சாருந்தென் பாற்கந்த மாதனம்பொன்—ஹேமேற்
கார்விபுல நீலமுதக் காமின்சு பார்சுபமாம்
வார்மா துளம்பூ வணம்.

(௩௨)

அங்குக் கடம்புசம்போ டாரரசா லிந்நான்கும்
பொங்குஞ்ஞ மாதி பொலிந்துநிற்குந்—தங்குசம்புத்
தாரு^௧ விரண்டா யிரயோ சனையேனை
யாரு மதிற்பாதி யாம்.

(௩௩)

அின்னகுண பான்முன் னருண் மசிதோத
முன்னரிய மானதமே யொண்மடுவாம்—பன்னுந்
தருசைத் திரநந் தனம்வைப் பிரசந்
திருதாக் கியமேவுஞ் சேர்ந்து.

(௩௪)

நாவலொன்றார் காரணத்தா னற்பார தன்கண்ட
நாவலந்தி வென்னவே சாமமுறு—நாவனுறுந்
திங்கனிநீ ராறுதக்குச் சென்றுசாம் பூநதப்பே
ராங்கடையு மந்த வயம்.

(௩௫)

பொருந்து பொருப்பைப் புடைகுழ்ந்து பேசுந்
திருந்துசெழுஞ் சாம்புநதத் தீர்த்த—மருந்தினோர்
மேயவுடன் பொன்மயந்தான் மேவி யொருபுதின்பு
வாயிரமாண் டாங்குறுவ ராம்.

(௩௬)

மன்னாற் றிசையில் வரைப்பரப்பு மேல்கீழ்தான்
யின்னாக மாமேரு விற்பாதி—பொன்னார்கீழ்
பான்மா லியவான்மேல் பாற்கந்த மாதன^௨தென்
பான்மா நிசதவெற் பாம்.

(௩௭)

கூடறுந்தென் பாலேம கூடமிம முத்தரத்தில்
வீறுறுநீ லஞ்சுவே தஞ்சிருங்கம்—பேறெணக
நீலநிதி மாமணிபொ னீன்பனிநீ லம்பெண்மை
சாலுமதி காந்தநிறந் தாம்.

(௩௮)

நீசதம்பொற் கூடமிம நீள்கிரிகீழ் மேலாத்
திசைமருவு மாக்கடலைச் சேரு—மிசைவடபா
லாரு மலையு மனையவே யெண்கிரியு
மீரா யிரமான மே.

(௩௯)

வார்கந்த மாதனன் மாலியவான் வெற்பயுத
மேர்மற் றிருமூன் றிராயிரமாஞ்—சார்வீற்
பொருவடமுந் நீர்முற் புகல்சிருககங் காறுங்
குருவருட மாகக் கொளும்.

(௪௦)

துின்னுசுருங் கம்முற் சுவேத வரையளவு
மன்னு மிரணியமா மாவருடம்—பன்னருஞ்ச
வேதமுரு நீல விலங்கலுக்கு நாப்பணுல^௩
கோது மிசமியமா முற்று.

(௪௧)

மேருவரை சூழ்வருட மேவு மினாவிருதம்
வாஃருவி யார்க்கத் மாதனமேல்—வீரைநடுக்
கேதுமான் மாவருடங் கீழுததி மாலியவா
னேதிடையிற் பத்திரமென் றுன்.

(௪௨)

காண்சித முன்னேமங் காறு மரிவருடஞ்
சேணுலவு மேமமுதற் சீரி மயம்—பேணுநடுக்
கிம்புருடந் தென்கடற்குக் கேழி மவெற் புக்குருடுப்
பம்புருமா பாரதமென் பார்.

(௪௩)

கேதுமால் பத்திரமும் கேடிவெண்ணான் காயிரமற்
ரோதொன் பதினயுத மொண்பரதம்—போதலுற
நின்றகண்ட மெட்டு ணிறைந்சோர் தமக்காயு
வென்றறைவர் மேலோ ரிசைந்து.

(௪௪)

சூருநாட் டிறைவோர் குலவாய்பா லாண்பெண்
ணுருவாகத் தோன்றியுட லொன்றாய்—மருவுவா
ராங்கவர்க்குத் தெய்வ மணிசுருபு நல்குமுணுத்
தீங்கனியுங் காயுமெனத் தேர்.

(௪௫)

அன்னாம்பெய் பச்சையா யுன்பதின்மூன் றாயிரமாம்
பன்னாங் கதற்குவட பாகத்திற்—றுன்னுவா
ராயமுனி வோர்சா ரணர்சித்தர் முன்னையர்க்கா
மாயுள் படிக்கிற மாம்.

(௪௬)

பத்திராச வத்தோர் பலங்காய்துய்ப் போர்பதின்மூன்
றுற்றிடு மாயிரமாண் நெற்றோம்பெய்—யத்த
ரிரமியத்தோ ணுண்கனிக ளிந்துறழ்மெய் யோர்முன்
கரையதற்கைஞ் னுறு கழிவு.

(௪௭)

ஆரு மிரணியத்தி லாலின் கனிநுகர்வர்
நேருங் கவலை நிறமுடையர்—சேரு
மவர்க்குவரு டம்பன்னீ ராயிரமாச் சொற்ற
நவர்கரிய தொன்மைமுன் னூல்.

(௪௮)

இளாவிருதத் தோர்வெண்மை யேந்றோர் கரும்பு
ணளாவுபன்னீ ராயிர மாகக்—கொளும்புகங்
கேதுமா லோர்வண்ணங் கேழ்குவளை யூண்கைதை
ரோதுபதி னாயிரமென் றுன்.

(௪௯)

அரிகண்டத் தோர்பதி னாயிரம தெல்லை
புரிய கனிகா யுணவீந்—திரிநிறங்
கிம்புருடத் தோரிநலிக் கேழ்கனியுண் பார்நிறம்பொன்
பம்பயுத மாய்வுவென் பார்.

(௫௦)

ஏமவரைத் தென்பா விமயவட பாறன்னிற்
காமருசீர் மேவுங் கயிலைநிற்கு—மாமதற்கு
மீதிமையா முக்கண் விமல னுமையென்னு
மாத்ரி னுடனமர்வான் வாழ்ந்து. (௫௧)

ஊழியிலண் டம்வரைமே லோடுகீழ் மேவுமலை
யூழினெட்டுக் கண்டத் துறைநீரார்—பீழையினி
யுன்னு நரைதிரைமூப் பொன்று மடைகிலா
ரென்னு மிறைநூ லிசைந்து. (௫௨)

முந்தையுக்ம் பேரலேனை மூன்றுளுமொய்ம் பாரறிவு
சந்தவுட லாயுளோர் தன்மையர்முன்—னுந்தலைகுழ்
பாரதத்தில் வந்துதித்தோர் பண்வினையின் பேறடைவர்
காரதங்கட் பெய்யா கவிந்து. (௫௩)

பாரதத்தாள் ளாருலகிற் பல்கித் தொழிப்புரிந்து
பேரறம்பா வம்மீட்டிப் பேசுமருள்—சேர்பொள
திகமுதலா மூன்றினிற் தேர்பயன்கொண் டெய்வர்
யுகமதிற் கேற்ப வுளர். (௫௪)

ஆற்ற லறிவுசீ ராயுருரு வுண்டிசெய்கை
யேற்றமிகு பாரதத்து ளேய்ந்தவர்கண்—மாற்றரிய
தோரைமுதற் பைங்கூழ் துதையும் வினாவாக்க
லாருவர்கற் சங்கனிகா யாங்கு. (௫௫)

எண்கண்டத் தோர்விண்ணோ ரேழ்நரகோ ரங்குவைகி
நண்வினையாற் றிப்பயன்க ணன்றுதுய்ப்பர்—பண்பினென்ப
பன்னுவகை யாற்பரதம் பல்வினைக்கெல் லாமூல
மென்னவடை வாரெவரு மேய்த்து. (௫௬)

பன்னுகண்டர் தம்முட் பரதகண்டஞ் சீர்த்ததென்றாங்
குன்னு குறைபெறினே யுற்றமர்ந்து—துன்னரிய
வாசவனும வானவரு மாதவரு மாதவமும்
பூசனையுஞ் செய்வர் புரிந்து. (௫௭)

பரதனிந்தி ரப்பேரோன் பனகசேரு கன்றா
மிரபன்னன் மின்கபத்தி நாகன்—றருசவுமி
யன்கற் தருவ னவிர்வுருண னுமகரோ
னெஞ்முரி மாதுதந்தா னுற்று. (௫௮)

மாயிருமா மண்போற்று மன்னவர்தம் பேரினொன்றற்
காயிரமா யோசனைய தாடவே—மேயவர்க்கே
யூக்கமிகும் பாரதத்தை யொன்பதுமா கண்டங்க
ளாக்கி யளித்தா னமர்ந்து. (௫௯)

கங்கையமு னைகவுரி காவிரிபாஞ் சாலிகம்பை
துங்கபத்தி ரைபம்பை சூரிசிகி—பிங்கலை
சார்வரி வெலிகாச் சரயு பொருணைமுத
லோர்வரிய வுந்தி யுறும். (௧௦)

உச்சவீந்தஞ் சையமுத லோரேழ் சிகரவெற்புங்
கச்சிமுத லேழாங் கடிநகரு—மிச்சை
தரமா யிரத்தெட்டுத் தானமுஞ் சேர்வ
திருங்குமரி யேனைவியப் பில். (௧௧)

சோகத்து மன்கோமே தாதிமைந்தர் சார்தவயன்
சோகச் சிசிரன் சுகோதயன்—வாருறுவா
னந்தசிவன் கேமந னந்ந ருவ னென்றெழுவ
ருந்து புந்நா ருளர். (௧௨)

மென்னவர்பே ராலேழ் வருடஞ்செய் தங்கவர்க்குத்
துன்னவளித் தான்காற் றெழுந்தெய்வ—மென்னவே
கொள்ளுவா ராரியர் கொன்விந் தகர்க்கு
ருள்ளுமா வாண்டெழைவ ருற்று. (௧௩)

சோமகமுன் ினழ்கிரியுஞ் சொல்சுவைமுன் னேழ்நதியுந்
தாமுறவே மேவுந் ததிக்கடல்கு—மேழமக்
ருசத்தீவி னில்வபுட்டுக் கோவவற்குச் சேயாங்
கசத்திண் ணெழுவரென்பர் காண். (௧௪)

உன்சுப் பிரத னுரேகிதன்நீ ரன்முகன்சீர்
மன்சுவேத கன்சித்தி யின்வயித்தி—தன்னென்னு
மிப்புதல்வர் பேரின லேழ்வருட மாக்கியே
யொப்பிலவர்க் கீந்தா னுகந்து. (௧௫)

உன்னதமுன் னேழ்மலையு மோதரிய வான்சோனை
யென்னு திரைநதிமுன் னேழுமுள—முன்னுதெய்வ
வந்திறையாந் தர்ப்பகரே வான்கபில ருள்ளிட்டோர்
சந்ததமங் காருஞ் சனம். (௧௬)

முண்ணெய்ப் புணரிகிர வுஞ்சதீ பத்திற்கே
யண்ணலவீர் சோதிட் டவன்மைந்தர்—நண்ணரிய
வேண்சா ரணன்கபில னெண்கிருதி கீர்த்திவேணு
பேணிலம்ப கன்னுற் பிதன். (௧௭)

மற்றவர்பே ராலேழ் வருடங்கண் டங்கவர்க்குக்
கொற்றமுறத் தந்தான் சூசேசயமு—னுற்றமலை
யேழுசுவை முன்னுந்தி யேழு தபதர்முன்
வாழுஞ் சனமயன்றெய் வம். (௧௮)

கின்னலின்னீர் சூழ்தீபங் கான்மலியுஞ் கான்மலியா
மன்னதனுக் கேந்த லவிந்துதிமா—னின்றையர்
மன்குசலன் வெய்யன்றே வன்முனி யந்தகாரன்
றுன்மரோர தன்றுந் துபி.

(௬௬)

மற்றவர்க்கேழ் கூறாக்கி மன்னதனை நல்கினான்
சொற்றிமிர முன்னேழ் சுடர்வரைவே—முற்றநதி
போது குமுதமுன்னும் புட்கலாதர் முற்சனமாங்
காதிபத வன்கடவு ளாம்.

(௭௦)

மதுக்கடல்குழ் தீபங்கோ மேதகப்பேர் மன்னு
மதற்கவ் வியனே யரசாம்—புதல்வரவி
மோகனன்மோ கன்சகலன் சோமன் சுகுமாரன்
மாகுமா ரன்மரீச கன்.

(௭௧)

கூறுமவர்க் காங்கதையேழ் கூறாக்கி யெகொடுத்தா
னேறுசிங்ங் மத்தமுத லேழ்கிரியும்—பேறபாதி
முன்னேழ் நதியுமுள முன்னங்கர் முன்மாக்கண்
மன்னோர் கடவுண் மதி.

(௭௨)

போற்றுநன்னீர் சூழ்தீபம் புட்கரமன் னன்சவனன்
பேற்றுமைந்தர் தாதகிமா பீதர்க்குச்—சாற்றதிரு
கூறுசெய்து தந்தான் குலவிடப முன்வரையே
ழாறுகுடி லேமுதலே ழாம்.

(௭௩)

சொன்னகரர் நாகரென்பர் சூரியனே தெய்வதமா
மன்னதந்தத் தில்லைம்ப தாயிரமா—முன்னன்
தருமான சோத்தரக்கல் சக்கரம்போ லாமங்
கரும்பதவி யெண்டிசையர்க் காம்.

(௭௪)

புணரியந்தந் தோறும் புடையுறவொவ் வோர்வெற்
பணவிறிற்ரு மன்சாக மாத்—நணுந்தீப
முற்று மிருக்குநர்க்கு மூப்பு நரைதிரைக
ளற்றமின்ன லாதியிலே யாம்.

(௭௫)

அன்னர் கலியிறுமே யார்கிம் புருடரியன்
மன்னுவா ராண்டயுதம் வாழ்வரே—பொன்னிறப்பார்
தன்னையே சூழ்போய்த் தடம்பெருநே டிப்பொருப்புத்
துன்னியங்குச் சார்வுற்ற து.

(௭௬)

நேமிவரைக் கிப்பா னிகழ்சுடரே யப்பாலாஞ்
சேம நிசிப்படலஞ் செம்மணிபோற்—காம
ரியக்க ரிராக்கதரே யேய்பேய்க் கணங்க
னியக்க முறவமர்வ ரே.

(௭௭)

இருந் திசைக்கடவு ளுற்றதத்த மாதிரத்தின்
மேருவின்கட் டங்குதல்போன் மேவுவா—ராருமதற்
சப்பாற் புறக்கடலா மாங்கதற்கப் பாலிருளா
மப்பாற் றயங்குமண்ட மாங்கு.

(எஅ)

உளழினெறி யாற்றம் முயிர்விடுவோர் ஞானமிலா
ராழி வரைப்புறஞ்சூழ் வாரப்பாற்—சூழிருள்சே
ரெல்லை தனிலநாதி யீசர்வா ழங்கயிலைத்
தொல்லை வரையுமுண்டு சூழ்ந்து.

(எக)

அின்னவண்டத் தின்மருங்கி லாருங் கணநீரைகண்
மன்ன வதிதந்து மல்குமே—பன்னரிய
வச்சம்புத் தீபமுத லண்டச் சுவர்காறு
மெச்சபுவி யென்பர் வியந்து.

(அ௦)

இப்புவியின் மேற்கணத்தி னேருலக மாமிதன்மே
லப்பரிசே யார்குய் யகலோகஞ்—செப்புமிதன்
மீதுறுகால் வாழுலக மேவிதன்மே லேழ்புயனு
மாதரவின் வாழுமெல்லை யாம்.

(அக)

மூவயுத கோடி முகிலொவ்வொன் னைமுறைசூழ்ந்
தேவமற மேவி யிருக்குமே—மேவரிதாய்க்
காண்கிம் புருடர் கருட ரியககர்சித்தர்
மாண்வித்தி யாதரர்வாழ் வைப்பு.

(அஉ)

இங்கி தன்மேல் வானகிசெல் லெல்லையப்பாற் பாதுலக
மங்குகனிக் கோரிலக்க மாகுமேர்—பொங்கதனின்
முப்பான்முக் கோடியண்டர் முன்னு மருக்கருட
னப்பால் வழிக்கொள்வா ரங்கு.

(அங்)

ஓரதன்மீ திந்துலக மோரிலக்க முப்பரிற்சேர்
தாரகையின் மாணுலகந் சானிலக்க—மாரதன்மேற்
புந்தியுல கீரிலக்கம் போற்றதன்மேல் வெள்ளியுல
கந்தி லிரண்டிலக்க மாம்.

(அச)

எண்ணதன்மேற் சேயுலக மீரிலக்க மேலரச
னண்ணுலக மீரிலக்க மாங்கதன்மே—னண்ணுமந்தன்
றன்னுலக மீரிலக்கஞ் சாற்றதன்மே லேழ்முனிவர்
துன்னுலகி லக்கத் தொகை.

(அதி)

அப்பாற் றருவ னமரு முலகிலக்கஞ்
செப்பார் புவரலோகத் தின்றொகைதா—ஞெப்பார்
பதினைந் திலக்கமாம் பின்னு மதன்மேல்
வதியுமா லேழு மருத்து.

(அசு)

சொல்பதத்தின் மீதித் சுவர்லோக மெண்பத்தைத்
தல்கிலக்க மாங்கே யமரரொடு—மல்குபிறர்
பேரீற்றப் புரந்தரன்றான் பொற்புறவே வீற்றிருந்தே
யாற்றப் புரிவா னரசு.

(௮௭)

அப்பான் மகலோக மாகு மிருகோடி
செப்பார்மார்ச் கண்டாதி சீர்முனிவர்—வைப்பாமே
வண்ணிகலோ கஞ்சனலோ கத்தினன வெண்கோடி
யெண்ணுபிதிர் தேவ ரிருப்பு.

(௮௮)

பன்னு தவலோகம் பன்னிரண்டு கோடியா
முன்னுசன காதியாங் குற்றுறைவா—ரன்னதன்மே
லெண்சத் தியவுலக் ரெண்டிகாடி யாங்கயன்றன்
மாண்பின் தலமளிக்கும் வைப்பு.

(௮௯)

சாரும் பிரமபதந் தான்மூன்று கோடிமா
லாரும் பதவியுமெண் ணத்தொகையே —யோருஞ்
சிவலோக நாற்கோடி சேணதன்மம் கோடி
யவிரண்ட கோளகையு மாங்கு.

(௯௦)

வேதமுத லாக விளம்பிடுநூல் வெவ்வேறு
வோதிடுமெண் டத்தியற்கை யுன்னிற்பல்—பேதமுற
வவ்வவற் றின்றிரிபா ராய்ந்தவுனக் குண்ணெடுசொற்றா
மெவ்வமிலா வேந்தே யினிது.

(௯௧)

வாதமிலிவ் வண்டத் திவர்புவன நூற்றெட்டா
மோதரன்சீ ரேத்து முருத்திரர்க—ளாதரவி
லின்பார் தரவே யினிதி னுறைந்தருளு
மன்பா ரிருக்கையுமாண் டாம்.

(௯௨)

இவ்வண்டத் தின்னியற்கை யேழு னுணக்கிறைநல்
கவ்வண்ட மாயிரத்தெட் டாமவைக்கு—முவ்வியல்பே
யேந்தனீ சென்றுகாண் கென்ன வகுத்துரைப்ப
வேந்த னுணர்ந்தான் விழைந்து.

(௯௩)

அண்டகோசப்படல முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா சாடா

திக்குவிசயப் படலம்.

குரவனடி போற்றிவிடை கொண்டுவ லோடும்
பரவையென மன்படைகள் பார்த்துர்—ஓரவுணர்ந்து
தாரகன்முன் போயிறையைத் தாழ்த்துமுன்னோன் தன்னையண்ம
யார வணங்கினின்று ஓங்கு. (க)

ஈங்கன் மகிழ்ந்துரைத்த சூழ்ச்சியெலாந் தாரகற்குச்
சிங்கமுகன் கூறச் சிரித்துநன்றென்—றங்கவனு
நற்றலவ நள்ளரை நாமினிவெல் வான்விரைவி
ஹறிடவே வேண்டுமென்று னோர்ந்து. (உ)

ஈந்திரமா மோலியான் தன்னருளான் மைந்தருற்ற
வெந்திறலுந் தொல்வரமு மோலியன்னை—யந்தாத்தில்
வந்துநீர்க்கக் கண்டவனோ வந்தித் தாமுகியோ
டந்தகுவர் தாழ்ந்தா ரிடுத்து. (ஃ)

மாயையிசு மாண்புணர்ந்து மைந்தரைத்தா னீன்றபொழு
தாயமகிழ் வின்மிகவுந் றாசுசொலி—மேயமகத்
தீச னருள்வரங்கேட் டெண்டும்மைக் காணவே
நேசமொடு வந்தே னினைந்து. (ஈ)

மைந்தர்கா ணீவிர் மகவான் முதலோரை
வெந்திறலான் வென்றவனி மேல்வாழ்தி—ரந்தமின்றி
மாயைகள் வேண்டினெனை மன்னுமுளத் துன்னுதிரந்
கேய முடித்துநின்பேன் யான். (இ)

என்று முமைப்பிரியேன் யானுமைக்காண் பான்பலகாற்
சென்றிடுவ ஸீர்பேசந் தீர்த்திருத்தீர்—நன்றெனவே
யீர்வனோசென் றுள்ளகைக் கேகவிற்ற றுனவர்க்குய்
வார்முரசு மெற்றுமென்றான் மன். (ஊ)

திராமன்ன னேவலினுற் றுனவர்கள் சாற்றுமுர
சார்முடிக்கங் கேட்டனிக மத்திசையே—சார்தரவே
யூழியின்கண் மிக்கார்த் துயர்ந்து பரந்துவரு
மாழியெனச் சென்றதே யாங்கு. (எ)

வரையெனவே சென்ற மதமா வாஹார்
தரையெனவே சென்ற சடந்தேர்—திரையெனவே
சென்ற பரிமா திறனிநீதி தானெனவே
சென்ற பதாதி திகழ்த்து. (ஐ)

கூறு படைமூன்று கோடியாம் யோசனையின்
காறும் பரவிக் கடிதேக—வீறு
மன்கா புரியை யடைந்தனவே தூசிப்
பன்கார் தராத படை.

(க)

மண்ணிற் பரப்புளது வாரியின்மிக் கார்ப்புளது
விண்ணிற் புகுவதுகால் வேகத்த—தண்ணருந்தீ
பேரிந் திரவியினும் பேரொளிய துன்னிமயன்
தேரிந் திரஞாலத் தேர்.

(க௦)

நூரி யொருபாக னல்கிந் திரஞாலத்
தேரி லிவர்ந்திறைவன் செல்லவிரு—சாரி
லணித்தே ரிகலிளையா ராளரிமான் பூண்ட
மணித்தேரிற் சென்றார் மகிழ்ந்து.

(க௧)

கிரிமே லிவர்ந்துங் கலினத் தொடர்பூண்
பரிமே லிவர்ந்தும் பருந்தேர்க்—கிரிமே
லிவர்ந்துஞ்செல் சூர்தனைச் சூழ்ந் தெண்ணனிச வீர
ரிவர்ந்துபுடை சென்றா ரினிது.

(க௨)

மன்னும் பதினெண் வகைமாப் படையேந்தித்
துன்னும் பலருநர் சூழ்ந்துவா—வுன்னனிகத்
தார்த்தவிய மார்த்தரத மார்த்தகய மார்த்தவய
மார்த்தகழ லார்த்தபடை யாங்கு.

(க௩)

மண்ணின் நெழுபுழுதி மார்த்தான் டனைமறைப் ப
விண்ணின் நமரர் வெருவிநைந்தா—ரெண்ணின்று
சாரசர மெல்லாஞ் சலித்தவிறல் சூரனெனும்
போரவுணன் றானைசெலும் போது

(க௪)

இத்தன்மை யாக விருஞ்சேனை யோடிறைவன்
சுத்தன்மை யின்னகரைச் சூழ்ந்தனனங்—கத்தன்மை
மேவலுறு மொற்றர் வினாவி நெடிதோடிக்
காவனகர் சென்றார் கடிது.

(க௫)

வயக்கயமாச் சூர்நகரை வந்துவளைந் தானென்
றியக்கர்கோன் முன்றூழ்ந் தியம்ப—மயக்கமுற்றுத்
தேர்ந்தனையார் பாகனருள் சீர்த்தலினும் வெல்வதிலென்
தேர்ந்தனையார்த் தாழ்தலுற்றா னுற்று.

(க௬)

புட்பகமேற் சென்றியக்கர் போற்றண்ணல் சூர்முதலை
நட்பகமேற் கொண்டாசி நன்கியம்பித்—திட்பமிலா
யானு முமக்கடிய னென்னநீ வாழ்தியென்று
தானவர்க ளேத்தநின்றான் ருன்.

(க௭)

அதுகண் டரசுமினா யாரு மகிழ
முதுநகரி லுன்னபொருண் முற்றுங்—கதுமெனவே
காரவுணர் மேவிக் கவர்த்துசென்றார் மீண்டுமக்கோ
ஹரஹோ டேகிஹ ஹங்கு. (கஅ)

பிங்கலனைத் தொண்டுகொண்டு பேரனிகத் தோடிழைச்சிர்
தங்குளகை நீங்கியா சைக்கடையாந்—துங்கநக
ரெய்தினன்மா னேந்தியுரு வெய்துபவன் வாழ்க்கையெனஞ்ச்
செய்திறனின் நென்றுசென்றான் சேண். (கக)

தானவர்கோன் பொன்னகரத் தான்புகவிலி தோர்த்தயர்ந்து
வானவர்கோன் விண்போய் மறைத்திட்டான்—மாநகரைக்
காயனற்கு நங்கிக் கடிதகன்று தானையொடு
தீயினகர் சென்றான் சினந்து. (க௦)

அந்தநகர்க் கேகலுந்தி யண்ணல் சினங்கொண்டு
வெந்திறல்கொள் பங்கோடி வீரரொடும்—வந்திடவே
சாரிருவர் தம்படையுந் தாவிச்சமர்புரிய
வாரனலின் சேனைபட்ட தாங்கு. (உக)

வன்னிபடை தோற்றலுமே மாதூயரங் கொண்டுழி
தன்னிலுல கெலலாந் தகிக்குமெழுந்—மின்னுபடை
யேந்தி யவுணர்கோ னேண்படையெல் லாஞ்சிதைத்தா
ஹந்திறல்கண் டானினையோ ஹங்கு. (உ௨)

சீற்றமொடு தாரகன்றன் நேரிற் கடிதேகி
யேற்றவனற் நேவை யெதிர்த்துகையி—லாற்றலெண்விஷ்
வாங்கியரன் மாப்படையை வந்தித் தெடுக்கவும்ப
ரேங்கியயர் வுற்றா ரினந்து. (உ௩)

பெடுத்தபடை தன்னைவிடி னேவரையு நாசப்
படுத்துமெனத் தீயோன் பணிவுந்—றடுத்துப்
பொறுத்திபிழை யென்றேத்தப் பொற்படையன் னான்மே
லுறுத்திலனுள் றுற்றா னுவப்பு. (உ௪)

பற்று மிவனைப் படுத்துந் துயமென்னு
மற்றகுவர் தீயை வளைக்கவே—சுற்றவரை
நன்றகற்றித் தாரகனீ நம்மே வலினிற்றி
யென்றுவிடை தந்தா னெரிக்கு. (உ௫)

அங்கிபடை தோற்றலுமே யன்னான் றிருநகரிற்
றங்கியசெல் வங்கவர்த்தார் தானவருண்—மங்கியன
லார்புகவெஞ் சூர்நடுவ ஹாஞ்செலவான் நேர்விடுதி
யேர்வலவ வென்றா னினிது. (உ௬)

வென்றிசையார் வெந்தருவர் வெள்ளம் விரைந்துவரத்
தென்றிசையான தோத்துழைஞன் சென்றிறைஞ்சி--நின் றநின் றன்
றொன்னகாஞ் சூரனிகஞ் சூழ்ந்தனவென் சொற்கேளா
மன்னஞரி லாழ்ந்தனனே மன். (௨௭)

நிதிபதியு நேர்த்தாரை நீறுசெய்வோ னென்று
துதிபதியும் போனாழுஞ் சூர—னதிபதிதா
டாழ்ந்தவனைச் சார்வெமெனத் தானையொடும் போய்ஞமலி
வீழ்ந்திறைஞ்சி னானே விரைந்து (௨௮)

தீய மறலி செயளுக்கிச் சூரனீ
யேயசனத் தோடிருத்தி யென்றேவி—மேயபடை
வானிதியெ லாங்கவர்ந்து வாரியென வார்த்தேக
மாநிருதி பாலடைந்தான் மன். (௨௯)

நிருதிமற்றை யோர்த ிலைமதெரித் தன் னூர்
பொருதிசைசொள் வன்பிலெனப் போதக்—கருதித்
தனது படைசுலவத் தாறவுணன் றுழ்ந்து
நினதுதமர் நானென்ற னினன்று. (௩௦)

நிருதிநகர் நீங்கி நிருதர்சகா னேக
வருணனுநல் வாயுவுமை வாரி—யிருளுநகம்
போயதுணர்ந் தன்னூர் பொருள்கவர்ந்து சூர்படை?யா
டேயதலம் புக்கா னினிது. (௩௧)

பன்னகனூர் சேனை படரவன்னுன் போரியற்றிப்
பின்னடைந்து போற்றவைகல் பேணிவைகி—முன்னமார்
வைத்தவமு தத்தைவன்பின் வாங்கி யிலையரொடுந்
துய்த்து மகிழ்ந்தகன்றான் சூர். (௩௨)

பிலங்கனிற்சென் றுங்காங்குப் பேர்விருந்து நாடி
ந்லங்கடல்போய்த் தீவனைத்து நீங்கி—வலங்கொ
ளயில்வேலை யேந்தனிக மார்த்துவர மாயோன்
டியில்வேலை புக்கான்வெஞ் சூர். (௩௩)

வஞ்சரிகற் றானே வருமோதை கேட்டவனி
கஞ்சமனை யாள கலந்தழிவி—யஞ்சமா
லஞ்சாதி ரென்றோதி யங்கையி லொண்சங்காதி
யஞ்சா யுதமெடுத்தா னார்த்து. (௩௪)

தன்றனிவில் வாங்கிச் சரங்க னெறும்பொழுக்காய்
மன்றுளங்த் தாம மணிமார்பன்—றுன்றுபடை
யார்போர்க் களத்தி லவணர்மேன் மின்னோனைக்
கார்போற் பொழிந்தான் கணன்று. (௩௫)

போர்செய் யவுணர் புரஞ்சிரங்கை காலொழிந்த
தேர்பரிமா வேழஞ் சிதைந்தழிந்த—கூர்சமரி
லெண்ணிலுருக் காட்டி யெவரும் பெயராமே
விண்ணிலந்துன் பெய்தவெய்தான் விண்டு.

(௩௧)

தின்ருளை தாழ்வடையுந் தன்மைகண்டு தாரகன்மு
னின்ரு தரவினஞ்ச னீரெண்ணுக்—குன்ற
மெனவொருவில் வாங்கி யிகலரிமேற் பெய்தான்
கனமுகில்போ லார்த்துக் கடிது.

(௩௨)

உரத்திவர்க்கொப் பில்லென் றுலகேத்த வாழிக்
கரத்தமைமால் பல்வடிவங் காட்டிப்—பொரத்தகையார்
தாய்சொன் மனுவோதித் தாரகனும் பல்லுருக்கொண்
டோய்வின் றமர்புரிந்தா னுற்று.

(௩௩)

மாயன் றகுவன் மணித்தேர் வலவன்மா
வீயவொரு கோடி விசிகமூய்த்தான்—நீயனது
கண்டளவிற் றண்டமொன்று கையேற் றரியெதிர்போ
யண்டமுக வார்த்தெழுந்தா னுங்கு

(௩௪)

ஒந்துபுகழ்த் தாரகன்மே லெண்ணில் கணைமாரி
சேந்தகண்ணன் சிந்தச் செலுமவற்றைக்—காந்தித்ரு
தண்டத்தி னாலே தடுப்பவெய்யோன் மாலாழி
கண்டத்தில் விட்டான் கனன்று.

(௪௦)

இமைக்குமுன்ன ரெவ்வுலகு மீறுசெய வல்ல
வமைக்கருமா வாற்றலுறு மாழி—சுமக்கருஞ்சீர்த்
தாரகன் றன் சுந்தரத்திற் றுணுவரத் தான்மணியி
னா மெனச்சிடந்த தாங்கு.

(௪௧)

அன்னதுகண் டச்சதனு மற்புத்த னாகியே
மன்னினவற் றாரகன்ருன் மாவலிய—னென்னநினைத்
தாரவுணர் வானமர ரானவரி னிற்குநிகர்
வீரனல்லா லில்லையென்றான் வேறு.

(௪௨)

மன்னாழி நிற்கு மணியார மாய்க்கிடக்கி
னென்னும் வலிபிறர்க்குன் னேணிதென்றான்—முன்னாவா
ராசி லிகலுரைப்பா ராமொக்கு நீர்தமரென்
ருசொல்லிப் போனா னரி.

(௪௩)

ஆங்கதுகண் டாரவுண ரார்த்தா ரமரெலாந்
தாங்கரிய துன்பந் தலைக்காண்டா—ரோங்கருஞ்சீர்த்
தாரகன்முன் போகத் தமய னவற்றழிஇப்
பேரனிகத் தோடகன்றான் பேர்ந்து.

(௪௪)

நேமிவரை காறு நிலவரைப்பு முற்றும்போய்த்
தேகமில் விசும்பேகிச் சூழ்தபன—ஐமுதலோர்
வாழியென் ருசினொல வான் றுறக்கம் புக்கான்ருர்
மாழிமையோர் மன்கேட்டான் மற்று. (சடு)

வேந்த னடுங்கி வீழும் தலைக்கொடவட்
போந்த வவுணனெதிர் போயமரி—னேர்ந்தனனே
லிந்தவுயிர்க் கீரு மிருக்கி னிடர்ப்பவ்வத்
துந்துழிக் கானாவே னுற்று. (சசு)

ஆகையாற் போருகுற்றி யாவிலிடேன் பேதுறே
ஐகைகொளன் னூர்நகையு முட்கொள்ளேன்—வாகையுறு
குரபன்மற் காணிற் றுகளார் தனையிடுமென்
ருர நினைந்தினைந்தா னுங்கு. (சஎ)

இந்திரனில் வாறெண்ணி யேய்ந்தருயின் மன்னுருவஞ்
சுந்தரியோ டெய்தித் துறக்கமுற்றான்—வெந்தருவர்
தேடியுக்கா னூரஃது தேர்ந்தொளிகொள் பொன்னகரம்
வாடியதே தன்பொலிவு மாய்ந்து. (சஅ)

பிடித்தா ரிமையவரைப் பேரவுணர் குற்றி
யடித்தார் புயங்கனையத் தத்தா—லொடித்தார்பின்
கொற்றவன்றன் முன்னர்க் கொடுவுய்த் தலுமிறைஞ்சி
யுற்றவரும் போற்றுவா ரோர்ந்து. (சக)

தூனவரில் வந்தாய் தவஞ்செய் தருள்பெற்ற
யானதிசை காவலரை யாட்கொண்டா—பூனமிலா
யின்றுமுத லெங்கட் கிறையுறவும் யாவுநீ
நின்றனதே வல்புரிது நின்னு. (சு)

என்ன லிவைகேட் டிமையோர் தமைநோக்கி
மன்னன்கை செய்துதனை வாங்கிநீ—ருன்னுபணி
செய்குதிரென் றேவிண் டிருக்கொண் டினைஞரொடு
மும்மகலோ கம்புக்கா னுற்று. (சுக)

காலன் றனைவென்மார்க் கண்டேய னுதியும்பர்
மேலதா மூன்றுலகு மேவியவர்—சாலப்
பரவ லிவைகடந்து பங்கயன்பாற் போக
வரவனெதிர் போதனுற்ற னோர்ந்து. (சுஉ)

மன்னவநீ வைகலுமே வாழியென வாசினொலி
யென்னதவஞ் செய்தனனே வீங்குவா—யின்னுசடை
யத்தனடி பேணி யருந்தவஞ்செய் துண்ணைப்போ
லித்தனைபே றுற்று ரெவர். (சுஉ)

வலையாழி கைக்கொண்ட மாலா தியரை
யினையாற் கொடுவென்ற தென்சீர்—கினையார்நீ
வாதையிலாக் காசிபன்றன் மைந்தனென்ற னாறுன்மூ
தாதைபிற் னல்லனென்றான் றான்.

(௫௪)

என்று முகம னியம்பியின யாரையுங்கண்
டொன்றுபடை யாதி யுதவச்சூர்—நன்றயனை
யங்க ணிருத்தி யரியுலகஞ் செல்லவந்து
செங்கண்மா லாசிசொன்னுந் தேர்ந்து

(௫௫)

மாயனுல கண்ணி மகிழ்வுறக்கண் டன்னவனை
நேய முடனிருத்தி நித்தனுறை—தூயவுல
கேகிப் பணியநந்தி யெந்தையுய்ப்ப வீசன்முன்
போகிப் பணிந்தான் புரிந்து.

(௫௬)

கிண்டிறல்வெஞ் சூரன் றிருமுன் றெழுதேத்தக்
கண்டங் காரியன் கருணைபுரிந்—தண்டமுற்றஞ்
சென்றுநின் தானை செலுத்தி யிறைபுரிதி
யென்றுவிடை தந்தா னினிது.

(௫௭)

புறமடைந்து சூரன் பொருமனிகஞ் சார்ந்து
திறலண்ட கோளகையைச் சேர—மறஞ்மலி
மேலோ ருருத்திரர்தா மேவினான் னொருமையோர்
பாலோ ரெனவுணர்ந்தார் பார்த்து.

(௫௮)

கூழண்டஞ் செல்வாயில் காட்டியவ ருய்க்கமற்ற
வாழண்டஞ் சூரபன்மன் வன்படைகள்—சூழவே
யண்டங்க டோறுமே யவ்வண்ணஞ் சென்றுவென்றி
கொண்டு வளங்கவாந்தான் கூர்ந்து.

(௫௯)

இவ்வண்ணம் வெவ்வேறு மெல்லையிலண் டந்தோறு
மவ்வவுணர் தம்மையா சாகவைத்தே—தெவ்வெரு
ரின் றுணைவ ரோடுமீண் டேகியண்டப் பித்திகையுட்
சென்று துறக்கமுற்றான் தேர்ந்து.

(௬௦)

, திக்கு விசயப்படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா ௫௦௪.

எதிர்கொள் படலம்.

சொல்லருஞ்சீர்ச் சூரன் றுறக்கமுற்ற காலதனில்
வல்லவுணர் காணு மகிழ்வுற்றா—ரொல்லையி
லன்னான் வரவை யரையன்முன் போயொற்றர்
சொன்னார் களிப்புற்றான் சூழ்ந்து.

(௬)

பின்றகுவர் கோன்கூர் பெறுமா வளம்பலவுங்
குன்றவில்லி யின்னருளுங் கொண்டுளத்திற்—றுன்றுபுகா
தன்னை யடைந்திறையைத் தானுறச்செல் வன்முன்போய்ப்
பன்னுதிநீ யென்றான் பரிந்து. (உ)

பாயொளிவி மானமேற் பார்க்கவன்செல் காலவெஞ்சூர்
நேயமொடு கண்டிறைஞ்சி நேர்நிற்பத்—தூயவனும்
பன்னரிய வாசி பகர்ந்துபணி தம்பியர்க்கு
மன்ன பரிசுரைத்தா னுங்கு. (ங)

பார்த்திபகேள் காசிபன்றன் பன்னிதுங்கை யைப்பயந்தான்
கூர்த்திமொ கேள்வியான் கூரவுணர்க்—காத்தமொய்ம்ப
னந்தரர்கோ னேற்றமர்செய் தாற்றலுற்றா னுதலான்
வெந்துயரின் மூழ்கினான் வேர்த்து. (ச)

மன்னவநீ நோற்றவரம் வாங்கிவிறல் கொண்டடைதல்
பன்னவுணர்க் துன்வரவைப் பார்க்கின்றா—னென்னவெஞ்சூர்
மொய்யா ரகமகிழ்ந்தான் முன்னவுணர் மன்னெதிர்த்தங்
கையாற் றொழுதான் களித்து. (ரு)

அன்னபோ தொன்கு ராசை யினிநிருத்தி
யென்னவைய நீயுளையே லேர்குலத்திற்—குன்னுங்
குறையுளதோ வென்றினிய கூறியயல் சென்றா
னறைதருவர் கோமா னடுத்து. (சு)

பார்தனில்வெஞ் சூர்வந்த பான்மைதெரிந் தம்புயத்தோன்
சீர்கொள் வலாரிமுதற் தேவரின்பா—லார்கலியிற்
றுஞ்சுதிரு மாலைத் தொழுதுவெய்யோன் செய்கைபகர்ந்
துஞ்சுவகை சொற்றியென்றா னோர்ந்து. (எ)

சுக்கிரியம் மாற்றந் தகக்கேளாப் புன்மையா
நக்கன் றனையிகழ்ந்து நாசமுறு—தக்கன்
மகத்தான் வருபாவ மன்பயனாந் துன்பை
யிகத்தான் விலக்குபவர் யார். (அ)

முன்னெயிலோர் மூன்றின் முரண்டர்ந்த முன்னவன்பாற்
பன்னுவரம் பெற்றுளான் பல்லண்டந்—துன்னிவென்றா
னுதலா னம்மா லவனைவெல்ல லாகாது
காதலாற் சென்றடைவோங் கண்டு. (க)

மன்றலல ரோனாதி வானோர் முனிவரிது
நன்றென் றிசைந்துநிற்ப நத்தனவர்—பின்றொடரச்
சென்றுவிற்ற் சூன் றிருமுன்னின் றுசொல்லத்
துன்றுமன்பிற் போற்றினார் சூழ்ந்து. (க௦)

கீண்டவுணர் கோமான்முகக் கட்பெருமா னென்னவுருக்
கொண்ட தொகையினர்யார் கூறுகென—மண்டு
முருத்திரர்தம் மேன்மை யுரைப்பான் றுளவ
மருத்தெரியன் மார்பன் வகுத்து.

(கக)

எதிர்கொள்படலம் முற்றிற்று

ஆ திருவெண்பா நுகநு.

உருத்திரர் கேள்விப் படலம்.

மின்னவர்மன் னேகேண்மோ மன்னயன்முன் னோர்கற்பத்
துன்னுலகு மூன்று முயிருல்கித்—துன்னும்
பரனெனவே தன்னையுன்னிப் பாழுகந்தை மேற்கொண்
டரனை யயர்வுற்றா னன்று.

(க)

பிரமன் விதித்த பெருகா வகையாற்
பரமன் றனைமறந்த பண்போர்ந்—தூவினினைந்
தன்னா னருள்கொண் டளிப்ப வெனத்தவஞ்செய்
துன்னா விருந்தா னுகம்.

(உ)

பன்னெடுநா னோற்றும் பான்வந் தருளாமை
யென்னவென வெண்ணியெண்ணி யேங்கியழு—முன்ன
ருலகையாக் காண்டகைதன் னெண்கணீர் வீழ்
வலகையா யீண்டிற்றே யாங்கு.

(ங)

கீண்டளவிற் பேய்கள் கருத்தி விடர்விளைப்ப
விண்டனன்றன் னாய்யென வீழ்ந்தயர்ந்தான்—மண்டரிவு
தந்தன் னவன்களவிற் சார்ந்தினிரீ யஞ்சற்க
மைந்தவெழு கென்றான் வான்.

(ச)

பரமென் றுனைமதித்த பான்மையா னீசெய்
கருமங்கை வந்ததிலை காணஃ—தூவினுற
நந்தம் பதத்தினரை நன்றுகின்பா லுய்ப்பமென்றான்
சந்தமறை தேடரிய சம்பு.

(ரு)

அன்னான் கனவி லரன்வந்து தேற்றவுணர்ந்
துன்னா விருக்கவிறை யோங்குமரு—டன்னாற்
பதினே ருருத்திரர்கள் பிலத் துதித்தே
விதினேன்மை மேவகின்றார் வேட்டு.

(சு)

ஐயநீ ரிங்க னடைந்ததென்கொ லென்னநீ
செய்யுஞ் செயன்முடிப்பான் தேவ்யப்பத்—தய்யநின்பால்
வந்தே மெனாவின்னார் மன்னுமான் தன்னுருப்போ
லந்தேக முற்ற ருடுத்து. (௭)

அன்னவரில் வாறருள வம்புயனென் பால்வந்தீர்
மன்னுயிர்க டம்மை வருக்குதீ—ரென்ன
வருத்திரண்ட தம்வடிவி னோர்பதினோர் கோடி
யுருத்திரரைத் தந்தா ருகந்து. (௮)

அதுதேர்ந் தயனுயிர்க ளார்வினைக்கீ டல்லா
விதுநீர் செய்கெறியன் நென்னப்—பதினோ
ருருத்திரரு மெம்பதத்தி லொல்லையிற் போது
மிருத்திமுறை செய்தியென்ற ரிங்கு. (௯)

பாங்கலரோன் யாவும் படைப்பா னருள்புரிந்தே
யோங்கறிவின் மிக்க வருத்திரர்சீர்—தேங்கரன்மு
னல்கு புவனமுற்றார் நாசரிற்று நல்கினரை
மல்க விருத்திஒன்றார் வாய்ந்து. (௧௦)

புவனமுன்னர் நல்கம் புயனுதலின் மேய
தவலில் விறலினர்தாந் தந்த—பவர்மு தலாம்
பன்னுருத்தி ரோசர் பதினொரு கோடியரா
மின்னரும்ப ரோடுற்று ரிங்கு. (௧௧)

உருத்திரர்கேள்விப்படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா ௫௨௬

நகர்செய் படலம்.

என்னவவர் கூற விதுவோ நிகழ்ந்ததென்றான்
பின்னமார் கம்மியனைப் பெட்பினிற்பார்த்—துன்னிப்
பகரருஞ்சீர் மன்கூர பன்மன்யா மேவ
நகரோன்று செய்தியென்ற னன்கு. (௧)

மியனனைக் கேட்டிறைஞ்சி மன்னுமக்குச் செய்யும்
வியனகருக் கேற்றவிட மேவ—வியம்புகென
வன்பார் புகரோன் வனநகர்கட் கெல்லொலாத்
தென்பா ஓததி யுற்றான் தோர்ந்து. (௨)

அல்லுறுமுந் நீரு ளயுதமெட்டி யோசனைவி
னெல்லைநகர் முன்னோர்க் கெனக்கோலி—யொல்லை
நிலம்படுத்த நீண்மா நிவரத்தாற் றூர்த்துத்
தலம்படுத்தி னுன்முன் தறை.

(௩)

இந்திரவி நாடொறுஞ்சூழ்ந் தேகவுயர் மாமதினீண்
மந்திரநாற் கோபுரம்பொன் மாளிகைக—டந்திரநா
லோதியவா றுற்றி யொருநாறி யோசனைமா
வீதிபல செய்தான் விரைந்து.

(௪)

மாளிகைசெய் குன்ற மணிமன்ற முன்றிலம்பொற்
சூளிகைமின் செய்யரங்கஞ் சூழ்நியமங்—கோள
னெழில்வாய்ந்த மேற்றலத்தோ டெண்ணிலாத் தெற்றி
பொழில்வாவி செய்தான் புனைந்து.

(௫)

அன்னதனாப் பண்ணோ ரயுதவெல்லை யின்மணிசெய்
பொன்னெடுமா நாஞ்சில் புனைவனல்கி—மின்னு
மருங்கோ விலையென்னு மாயைமகன் வைகப்
பெருங்கோ விலைவகுத்தான் பேர்ந்து.

(௬)

சிந்துரமா சேருமிடஞ் சேனையந்தேர் சாருமிடம்
வெந்தருவர் தந்தலைவர் மேவுமிட—மத்தரம்வாழ்
நாரிமா ராடாங்க நல்லிசையார் பாடாங்கப்
கூரியலிற் செய்தான் குறித்து.

(௭)

மாமறைதேர் மண்டபமும் மந்திரர்சேர் மண்டபமு
மாமகவான் வந்திருக்கு மண்டபமு— மாமகஞ்செய்
மண்டபமும் தானவர்கோன் மன்னியல்செ யத்தாணி
மண்டபமுஞ் செய்தான் மயன்.

(௮)

பன்னிதியார் மண்டபமும் பல்படையார் மண்டபமு
மன்னமிர்தி னின்னமுதுண் மண்டபமு—நன்னறுஞ்சாந்
தந்துவர்க்காய் வெள்ளிலைமுன் னூர்திருக்கு மண்டபமும்
விந்தைபெறச் செய்தான் வியந்து.

(௯)

பன்மணியின் மேவுப் பலமண் டபமாற்றிப்
பொன்மணியி னாலே புனைந்துறையுண்—மின்மருவ
மன்குலமாண் போங்க வகுத்தானஞ் சூரபன்மன்
றன்குலமா தோடமரத் தான்.

(௧௦)

அங்கதனைச் சூழ வகனிரைநீள் வீதியன்னா
னங்கையர்தம் மேடுறைய நன்கியற்றிப்— பொங்க
ரனத்தான் மலிகமல வுவிசெய்குன் றாதி
மனத்தான் வகுத்தான் மயன்.

(௧௧)

புன்மையின்விண்ணாளரி முதற் புங்கவரை மன்னவர்மன்
வன்மைகெட வென்றிகொடு வந்திறைமை—மன்முறையான்
வாமமுற்ற வீர மகேந்திர மாபுரமென்
னாமமுற்ற தம்மா நகர். (கஉ)

ஏம மிமைய மிலங்கை யொடுநீலஞ்
சோமமென்சு வேதந் துலங்கவுணர்—வாமம்
பதுமநா டப்புரங்கள் பன்னகர்க்கெண் டிக்குஞ்
சதுர முறவகுத்தான் றுன். (கங)

மன்னுறுசீர் வீர மகேந்திரமீவ் வாறுநல்கி
யன்னதுதா னென்றயர்க்க வாசுரமென்—றுன்னரிய
மாநகர மொன்றுவட வாரிநடுச் சீயமுகத்
தானவற்கு நல்கினான் றுன். (கச)

வாரியுறு தீவுதொறு மன்னனிகஞ் சுற்றமெலா
மாருதற்குத் தொன்னகர மாங்கமைத்து—மேருவின்றென்
பாளு வலத்தீவிற் பன்னுபொற்கு டத்தருகிற்
சானாகர் தச்சனுற்றான் சார்ந்து. (கரு)

சாற்றிடுமவ் வெல்லேதனிற் றரகற்கா வேவருமே
போற்றிடுசீர் மாயா புரமெனக—ராற்றிமன்னர்
மன்னவர்க்குக் கூற மகிழ்வினன்றென் றுங்கனெறுழ்
றுன்னனிகத் தோடடைந்தான் றுர். (கசு)

நகர்செய் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ருசுஉ

பட்டாபிடைகப் படலம்.

மன்னவர்மன் வீர மகேந்திர மாபுரமுற்
றுன்னருஞ்சீர்த் தன்கோயி லுட்புகுந்தா—னன்னவனுக்
கீண்டுமுடி சூட்டுதுமென் றெண்கண்ணமுற் றேவொலாம்
வேண்டுபொருள் யாவுமுய்த்தார் வேட்டு. (க)

மாடியலோர் பீடமுற்று மன்சுரநன் னீராட்ட
வாடியுடையுடஇ யாயந்தமலர்—சூடி
யணிபூண் டினைஞரரு காக நிருதர்
பணிபூண் டிசைபகர்ந்தார் பாங்கு. (உ)

வென்னிருதர் வேந்திறைஞ்ச வெங்குருவின் ணைப்போற்றத்
துன்னிந் திரன் றுயரச் சூரபன்மன்—மன்னரியின்
கான்முகத்தோர் பீடமுற்றான் காமருசீர் மோலிகொடு
நான்முகத்தோன் சூட்டினு னன்கு. (உ)

கூண்டவுணர் மாயைமகன் கான்மலர்த்தா டாழ்ந்தெழீஇ
மண்டுபெருங் காதன் மகிழ்ச்சியுற்றா—ரண்டரொடு
மாமுனிவர் மன்னவர்மன் மாமுடிமேற் றுமுறையே
தூமலர்கள் பெய்தார் துதித்து. (ச)

திருத்தவியின் பாற்றுணைவர் சீரயன்மா றம்மை
யிருத்திரேன வன்னு ரிருந்தார்—கருத்தினும்பர்
கோன்மன் களாசியக்கர் கோனடப்பை கூர்சமிரர்
வான்கவரி கொண்டார் மகிழ்ந்து. (ரு)

ஆரவுணர் கோனுடைவா ளங்கைதனிற் கொள்ளக்
கூடிரவி திங்கள் குடைநிழற்ற—வாரிமன்னு
டானமகா ராலவட்ட மாங்கசைப்ப விஞ்சையர்கள்
கான மிசைத்தனரங் கண். (க)

கூற்றுவுனுஞ் செந்தழன்மெய்க் கோமானும் வேத்திரங்கை
யேற்றெவரு நீங்க வெரிவிழியி—னார்த்து
நிரலுறவன் னுரை நிறுவிச்சூர் தன்சீர்
பரவியய னின்றார் பணிந்து. (எ)

நிருதர்கோன் கோடிகந்தா னீள்கரத்திற் கொண்டா
னிருகரவர் மாமுனிவர் யாருந்—தருகலச
வாசவற றூர்வையான் மாமறையோ தித்தெனீஇ
நேசமுற வாசிகொன்னார் நின்னு. (அ)

கூரமரர் மாத ரிசைபாடி யாடினார்
ஏரமரர் தத்தமுறை கொண்டாற்றச்—சூரபன்மன்
சீயத் தவ்சிற் நிருநிகழ் மேவியிவை
நேயத் துடனவில்வா ணேர். (க)

,பட்டாபிடேகப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா நூறு

அரசசெய் படலம்.

தீளிர் த்ததுழாய்த் தாமனைவெந் தானவர்கோன் றுன்பார்த்
தளித்தவன்மூ தாதைமுறை யானீ—விளித்திடுங்கான்
மேவுகென்றிங் கன்னவன்சேய் வேதனைப்பார்த் துன்மகரோ
டோவிலங்க மோதுகென்ற னுற்று. (க)

வெங்கதிரை நோக்கிமன்னன் மேவுகம்மூர் காறுமினஞ்
செங்கதிற்கான் நந்தரத்திற் செல்லெனத்தண்—ணங்கதிரைப்
பார்த்துன் கலைகுறைதல் பல்கவின்றி யோர்படித்தாய்ச்
சீர்த்தினன்போற் செல்லென்றான் நேர்ந்து. (உ)

வன்னிதனை நோக்கி வளநகரில் யாரொனினு
முன்னிலவர் தம்பணிசெய் தொண்மலரின்—றன்னியல்கொ
ளென்றெழைப் பார்த்துநம்ம ரெல்லையிலவாழ் மாபரியைக்
கொன்றகுவர்க் கொல்லென்றான் கோ. (ங)

காற்றிறையைப் பாராக் கடிநகருன் ளாரீத்த
நாற்றமல ராடைபணி நற்சாந்த—மாற்றுகியென்
றழிமன்னைக் கண்ணுநீ இ யாரநரந் தம்பனிநீர்
சூழிடத்திற் றாவென்றான் சூழ்ந்து (ச)

இந்திரனை நோக்கி யிமையோர் திசைகாப்போ
சந்தவரோ டார்ந்துபணி யாற்றுகென—வெந்திறலோ
யேவுபணி செய்குதுமென் நேவருமவ் வாரொழு
மேவுமண முன்னினுன் வேந்து. (சு)

பொருவிலெழில் விண்ணோர் புனைவன் நவத்தான்
வருபதும கோமனையா மாதைக்—சூருவெங்
கதிரயன்மா லும்பரொடு காரவுணர் போற்ற
விதியின் வதுவைசெய்தான் வேந்து. (சு)

ஆங்கதற்பின் வாறோ ரசுரரொடு கந்தருவ
ரோங்குசித்த ராதியர்த முண்கண றந்—தேங்குவனை
மானனையார் பும்மைவெஞ்சூர் மாமணஞ்செய் தின்பமலர்த்
தேனுகர்வண் டிற்றுய்த்தான் சேர்ந்து. (எ)

அரிமுகனும் பின்னவனுக் கந்தகன்ற னன்பாற்
றருவிபுதை யைக்கடியிற் றந்து—நிருதியென்பான்
றன்மகளாந் தையற் சவரிதனைத் தாரகற்கு
மன்மணஞ்செய் வித்திட்டான் மன். (அ)

ஏர்மணஞ்செய் பின்ன ரினோளுரைப்பார்த் துங்களுக்காற்
றார்புக் கிருகோடி யோங்குவெள்ள—மார்படைக
னோடிருத்தி ரென்றேவ வொண்புகழ்ச்சு ரன்னவர்தா
நாடியவ ணேகினார் நன்கு. (க)

தின்வன் படையின் றலைவரிற்பல் லோரைப்பார்த்
துன்மற் றிருகோடி யோதுவெள்ள—மன்படையோ
டாழியின்கட் டிவுதொறு மாற்றிய மூதுரேகி
வாழுகிரென் றுனவரை மன். (க0)

தெறுமவுணர் தம்மைவான் றிக்கதலம் யாவு
மறுகோடி வென்னமோ டாங்குத்—குறுகச்செய்
தெங்கு மனிதமுற வெண்ணிலக்கம் வென்னமுற்றோர்
துங்கநகர் மேவவைத்தான் சூர். (௧௧)

யானைபரி யேனமரை யாளிபுலி சீயமென்கி
ளுனனமா வீரரைத்திக் கார்நகரிற்—ளுனமர்த்தி
மன்னகர்காப் பான்செய்து வான்வீர ரைக்கோயின்
மின்னெயின்முன் காக்கவைத்தான் வேந்து. (௧௨)

கென்றுர்க் குணன்றரும கோபன் முதலோரைத்
துன்மர் திரியாத் துயேககொண்டு—பன்மலர்தூ
யாரமரர் போற்ற வரியணைமேல் வீற்றிருந்து
சூரசு செய்தான் றுதைந்து. (௧௩)

அரசுசெய்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௫௬௪.

தேவரையேவல்கொள் படலம்.

மேவுமர சாளுகையில் வேந்திமையோர் மாமுனிவ
ரேவரும்வெஞ் சூர்க்கு மினையோர்க்கும்—யாவர்க்கு
மன்னார் பதிதொறுஞ்சென் றங்கேவல் செய்தூச
லென்றா வழல்வா ரினைந்து. (௧)

பணிசெயுங்காற் சூர்சுரர்க்குய்ப் பன்னவுண ராற்றும்
பணியவர்க்குத் தம்பியராம் பண்பாற்—பணியுமதே
மைத்தகடன் மீனை வலையிட் டவர்க்குவைக
லுய்த்திடுதி ரென்ற னுகந்து. (௨)

சொன்மொழிகேட் டன்னார் துயருந் றுளடுங்கி
மன்சொன் மறுக்கும் வலியினமோ—வென்செய்வ
முய்திறன்வே ரில்லமென வோர்ந்திறையைத் தாழ்ந்தவணஞ்
செய்துமெனச் சென்றார் செறிந்து. (௩)

சென்னெறியி லிந்திரனுந் தேவரும்புன் கண்ணுற்றே
யன்னெறிய தாயபழி யண்ணுதற்கு—முன்ன
ரிற்பபுதான் றுதுமெய்க் கெய்தாதத் தோவென்
றுறப்புலம்பி வீரைபுக்காருற்று. (௪)

பகரா யிரங்கண்ணன் பன்வருணற் கூவி
மகரா லயந்தனக்கு மன்னாந்—தகவோய்
திரையேய் கரத்தாற் நிமிங்கலமுன் மீனிக்
கரையேற் றுதியென்றான் கண்டு. (இ)

வானத் திறையிரங்கும் வாய்மொழிகேட் டேர்வருணன்
யானத் தொழில்புரிவே னென்றியம்பி—மீனத்
தொகைபாவும் வாரித் துணைக்கரத்தாற் சேர்த்தான்
வகையர வரைபோன் மருங்கு. (ஈ)

உன்னமினீ ரேந்த லுவந்தொல்லை யிற்றந்த
மீனவெற்பை னோக்கியரி விண்ணவரைத்—தானழையா
வின்னமச்ச மெல்லா மெடுப்பதும் டேலையென்ற
ருன்னமச்ச முற்ற ருலெந்து. (ஊ)

மின்னுந் திமிங்கிலமா மீன்முதலா மீன்வரையை
யுன்னிரவி காய்தந் துலர்த்தவிண்ணேறர்—மன்னன்
சுமையாத் ததனைச் சுமந்தநகர் தோறு
மிமையா ரெடுத்துழல்வா ரேற்று. (அ)

இன்னலங்கொள் சூரபன்ம னென்னுங் கொடியவனுன்
முன்னந் துயர்க்கடலின் மூழ்கினேனும்—பின்ன
மிழிபாந் தொழிலா மிதுவும் புரிந்தே
பழிபாவ முற்றோம் பரிந்து. (ஈ)

மக்கட் கதியினிலும் வாறோர் கதிசிறப்பின்
மிக்கதென்பர் மேலோர் வியனுலகந்—தொக்குநகக்
கான்சுமந்த கற்பகந்தார்க் கம்மேற் கடல்படுபன்
மீன்சுமந்தம் வீந்திலநீர் வீழ்ந்து. (ஈ)

மறையொழிக்கிற் தீர்ந்தம் வலைஞர் தொழிலாந்
துறையொழுக்கிற் தேர்ந்தமெனத் துன்ப—நிறைய
வலம்பித் திரையு மலைபோற் நெருவிற்
புலம்பித் திரிவார் புலர்ந்து. (ஈ)

அன்ன செயல்கண் டவுணர் கடல்கலக்கி
யின்னமீ னல்கிஞ ரென்றுரைப்பார்—மின்னிரவி
யுண்ட வெறுங் கோதோ வும்ப ரொமக்குகந்து
கொண்டடைவ தென்றுரைப்பார் கூர்ந்து. (ஈ)

மீனந் தலைக்கொண்டு மேவு மிவர்தமக்கு
மானமில்லை யோவென்பார் மற்றவர்தாம்—ஞான
மதியின் மிகவும் வலியவரென் றாலும்
வியின் பயனென்பார் வேறு. (ஈ)

வானவர்கோன் மண்ணிகழும் வன்பழிவந் தெய்தியுமே
பூனமென வோரா துயிர்வாழ்த—லீன ண்றே
வன்னவன்பெண் கொல்லோ வலிதானே பேருருவோ
வென்ன வுரைப்பா ரிகழ்த்து.

(௧௪)

இவ்வணம்பல் லோரியம்ப வேந்தலு ம்ப ரோடேக
வவ்வயின்வா யில்காப்போ ரார்குய்ப்பச்—செவ்வி
யிருங்கோதின் மீன்கொடுபோ யேரவுணர் கோமான்
பெருங்கோயி லுள்ளுய்த்தார் டிபர்த்து.

(௧௫)

துன்னமா ருய்த்தமீன் சூர்முதல்கண் டோகையுற்றே
வன்னவும்பர் வந்தளித்தீர் மா ண்பிதென—மன்னகல
வேதவழு வத்திலவீழ்ந் தேவல்செய் தென்றுநொந்தும்
வேத வொழுக்கமற்றார் வேர்த்து.

(௧௬)

தேவரையேவல்கொள்படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருஸெண்பா ௫௪௦.

புதல்வரைப்பெறு படலம்.

மருவியவஞ் ஞானந்ருணர் மன்றவத்தின் சீரா
லொருபதம கோமனையென் றோதுந்—திருவணையா
டன்னுதரத் தோர்மை மச்சன் றான்வந்தான் கூற்றஞ்ச
வுன்னுமிளந் திங்கன்போ லுற்று

(௧)

மைந்தனைச்சூர் கண்டு மகிழ்வெய்தி மாவெறுக்கை
யந்தகுவர்க் கண்டரெலா மல்லலுறத்—தந்தனன்பின்
பொற்றொடியா ராசுசொலிப் போற்றிடவச் செல்வனைச்சீர்
நற்றொட்டி லிற்சேர்த்தார் நன்று.

(௨)

மாழைமணித் தொட்டிலின் கண் மைந்தன் றுயிலுடையி
லேழை யிவுளியந்தே ரேந்தலென்றுழ்—துழையிலுற்
றாரியன்மெய் யிற்பட்ட தாங்கதனை நாடியன்னான்
சூரியனைப் பார்த்தான் சுளித்து.

(௩)

பார்த்தெழிலார் தொட்டினின்று பால னிருவிசம்பிற்
கூர்த்தெழுந்து பாய்ந்தினனைக் கோளரவிற்—கார்த்தநெடுங்
கைத்தலத்திற் பற்றிவந்து கட்டியங்குக் கண்வளர்த்தான்
மெய்த்தவத்தின் மிக்கதுணடோ வேறு.

(௪)

செங்கதிரோன் சேணகத்திற் சேறலின்றித் தீங்குறுத
லங்கயன்வா னோர்கண் டயர்வொடுபோய்—நங்கக்
குறைநீத் தலரிதனைக் கொற்றவரின் செய்செய்
சிறைநீத் சளித்தியென்றார் சேர்ந்த.

(௩)

பன்னூர பன்மன் மலரோன் 'றனைபோக்கு
யென்கூரி யன்றீங் கிழைத்தொன—நின்சே
யெழின்முதத்தி லாதபந்தா நெய்தவவற் பற்றி
வழிசிறையிட் டானென்றா னீங்கு.

(௪)

மகவுசெயல் கேட்டு மகிழ்ந்திறைநீ ரன்பின்
மிகுசொனவின் நேர்சேய் விடுப்ப—பகலவனைக்
கொண்டே குதிரென்றான் கோகணகக் கோன்விடைகொண்
டொண்டேவ ரோடுசென்றா னூங்கு.

(௫)

அன்ன வமயத் தாமகனி ராடவிசை
மன்னமணித் தொட்டிலிலார் மைந்தன்பாற்—றுன்னிநின்றே
யாசுசொல வன்னா னளிப்பதென்கொ லென்னவினை
மாசிறையைத் தீர்த்தியென்றான் மற்று.

(௬)

பார்த்தத் நான்முகனைப் பார்த்துன் படைதந்தா
லோர்த்தத் வெல்லோனை யான்விடுப்ப—லோர்தியென
வங்கயன்றன் னுயுதத்தை யாசுசொலி லக்கமைந்தன்
செங்கதிரை விட்டான் சிறை.

(௭)

படைதந் தமையும் பாசுமனை வோர்க்கும்
விடைதந் தமையும் வினாவி—மிடைபுகழ்ச்சூர்
தாமம் புனைமதற்குத் தான்பாணு கோபனென
நாமம் புனைந்தனைந் நாள்.

(௮)

குருவி லெழிற்பாணு கோபன் மடவா
ருருவின் மதனென் றுரைப்ப—பொருவிற்
றிருமா லொடுசுமரஞ் செய்தனையான் தன்னைப்
பெருமா விறல்கொண்டான் பின்.

(௯)

பகலோன் பகையைப் பயந்தமைபோற் பின்கு
ரிகலோன் மயன்மகட்சேர்ந் தேர்தி—முகவெடு
செப்பிரணி யன்வச் சிரவாரு வைப்பெற்றான்
முப்புவன முந்துளங்க முன்.

(௧௦)

மற்றமனை யார்தோண் மருவ்வெஞ்சூர் பத்துநா
றுற்றமும்மை யார்புதல் வோர்தம்மைப்—பெற்றமர்ந்தா
ஹற்றவினை யான்பா லகிருரன் றேன்றினுன்பின்
தாற்றுவர்வத் தெய்தினார் ளொய்து.

(௧௧)

திங்கிமுகத் தாரகன்பாற் சார்முன் நயவலியான்
மைந்தனசு ரேந்திரன் வந்தனன்—சிகையுளான்
பாவம் புரியான் பழிபூணு னீதியன்றி
யாவும் புரியா னிசைந்து.

(௧௪)

பகைகையுளார் வீரம் பகர்த்தெதிர்ப்பி னன்னார்
வகைமைகெட வெல்வான் மனத்துன்—நகைகையுளான்
நீயகள்ளி நல்ககில்போற் சேயைநல்கித் தாரகன்றான்
மாயநகர் வைகினன்சீர் வாய்த்து.

(௧௫)

புதல்வரைப் பெறுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆதி நடுவென்பா நுகரு.

வில்வலன் வாதாவிப் படலம்.

அன்னார்க் கிளையா ளசமுகியென் னொத்தா
ளின்னார்க் கிவளில்லா ளென்பதில்லாள்—பொன்னு
நிறையில்லா ணல்ல நினைவில்லாள் வேள்வித்
துறையில்லா தூறுசெய்வாள் சூழ்த்து.

(௧)

தேசுற்ற காளையரைத் தேடிப் புணர்கிற்பாண்
மாசுற்றத் தாரையிகழ் வாரைவகைத்—தாசுற்ற
வாயிலிடு வானொருநாண் மாசிறுரு வாசுவெல்லே
மேயினளவ் வல்லாள் விரைந்து.

(௨)

மன்னிடலு மாமுனிவன் மாசே தனியே நீ
யுன்னிவந்த தென்கொ லுரைத்தியென—நன்னியம்
மாதவநின் பாண்டேவி மைத்தர்ப் பெறவந்தே
சேதுவதீ தென்றா ளாகந்து.

(௩)

நின்றனொடு கூடுவனே னீடு தவமெல்லாங்
குன்றிடுமே யென்னநினைக் கூடாதே—யின்றகலேன்
வாட்டமொழி கென்று வலியையினற் புல்லியவ
னோட்டவமிர் துண்டா ளுவந்து.

(௪)

மைமுகத்தான் மாமுனியை உன்மையினுற் புல்குதலு
நொய்தினிரு மைந்தருற்றார் தோன்மைசாரா—ரைதவரை
யண்ணைவரு கென்றுதழீ யாரவுண ரில்வந்தீர்
மன்னவலி நோற்பி ரென்றான் வாய்த்து.

(௫)

செல்வந்தாந் தாய்தந்தை சீரு நவ மெய்திணர்போர்
வீல்வலன்வா தாலியென மேவினராபச —சொல்வண்ண
மாசிலான் ருள்பணிய உன்னு னகாப்பாராப்
பேசுநிர்நும் வேட்கையென்றான் பன். (க)

செய்தவநல் கெண்டாச் சிறுவ ரவைகாரே
னுய்பொருள்வே றுண்ட லுரைத்திரென—வெய்துகிணங்
கொண்டு கயவர் கொலநினைத்தா ரன்னதனைக்
கண்டுமுனி செல்வான் கடிந்து. (எ)

சாருமைந்தர் கீவிர் தவத்தோர்க் கிடர்செய்வீ
ரோரு மலயமுனி யும்முடைய— ருயிரைக்
கொள்க வினியென்னக் கூறிவிஞ்சை யிற்கரத்தான்
னுள்கலை தோற்றதமுனி யுற்று. (அ)

தந்தை தனைக்காணார் தாய்பால் விடை கொண்டு
மைந்த ரிருவருமோர் மாவனமுற்—றந்தவரைக்
கொல்வான் மனத்துன்னிக் கிகாது லயற்குறித்து
நல்வான் றவம்புரிந்தார் நன்கு. (சு)

ஆரழவி னோற்று மயன்வந் துறையையுன்னிக்
கூரயில்வாள் கொண்டினையோற் கொன்றுடலின்—சோரிதசை
நெய்யலியரத் தீயிலன்ற னீண்மந் திரத் தினுய்த்து
வெய்யவனோர் வேள்விசெய்தான் வேட்டு. (க௦)

அதுகண் டயன்வந் தரியசெயல் செய்வா
யெதுநெஞ் சுகந்தசென வொதை—பதமிறைஞ்சி
வேவென்னற் றம்பிவர வேண்டுமென வாடாவி
வாவென்ன வந்தான் மகிழ்தது. (க௧)

வீல்வலனென் பின்னோன் விளிந்தக்கால் யானெழுப்பின்
வல்விரைவி லன்னோன் வரவரமே— நல்கென்ன
வல்வண்ண மேபலநா ளாக வெணநவின்ருன்
செவ்வண்ண மேவலரோன் தோற்றது. (க௨)

போசனருன் செய்திருஞ்சேண் போகமைந்தர் சூர்முன்போ
யேதமிலுன் மாமருகோர் யாமாது—மாதலத்தி
னற்றவரைக் கொல்வலிமை நண்ணியதா தத்தழீஇ
மற்றவரை வைத்தான் மருவது (க௩)

அன்னர் சிலவைக லங்கமர்ந்து பிங்குடகி
னன்ன ருறுகவலை நண்ணடவி—தன்னிலிக
லாரவுண ராச்சிரம மாற்றியதி லெப்பொருளுங்
கூரவைத்தா ராருமெச்சக் கொண்டு. (க௪)

ஆங்கா ரிடராயுற் றுருயிர்கொன் வான்கரு, ித்
தீங்கா ரினையோன் செழுத்தகரா—பூங்கார
முன்னோன் முனியாய் முனிவராய்ச் செல்வாரை,
தன்னோ ருறையுளய்ப்பான் ருழ்த்து. (௧௮)

முசும னுரைத்து முனிவீர்யா னோற்ற
வசுமன் றவத்திங் கடைந்தீ—ரிசுமன்
பயனுற்றே னில்லிற் பரித்தடிசி னுண்டு
சுயனுற்றே ஸ்சல்வினென்ற னன்து. (௧௯)

வில்வலன்பின் பின்னும் வெறி துணித்தட் னெருத்தி
மல்வலவா தாவி வருகென்ன—வல்லீரைவிற்
கிழோன் றவரவயிற்றைக் கிண்டுவா வாண்டவரு
டனா கிழா டயில்வா ருகத்து. (௨௦)

மாமுனிவ ருன்வாய் மடுத்துப் பழமைபோற்
காமுறநல் லாடாக் கவினமரு—மாமுனியா
வன்னா ரிருவோரு மாங்கமர்ந்து நாடோறுங்
கொன்னார் செயலினுற்றார் கூர்ந்து. (௨௧)

வில்வலன் வரதாவிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவென்பா ௬௪௩.

இந்திரன் கரந்துறை படலம்.

இன்னவணங் காரவண ரேர்முனிவ ரைச்சுரரை
புன்னுநர் தம்மை யொறுப்பவிகன்—மன்னவர்ம
ருயிரத்தெட் டண்டமெலா மாங்காங் கணித்தேர்மேற்
போயிறைமை செய்தான் புரித்து. (௧)

பாதலத்து மீதலத்தும் பன்மா நிரத்துமெழிற்
போதன் பக்ததும் புனத்துளையான்—மெத்தக்
வைகுத்த மென்பதத்தும் வைகியங்கங் கோர்பகற்குர்
வைகுந்தன் மந்திரத்துள் வந்து. (௨)

அவ்வகையா லாளு மடற்குர் மகவானென்
றெவ்வைச் சிறைபுரிந்து தேவிதனை—வவ்வவுன்னித்
தானைத் தலைவன் றனைவிளியா வொல்லையும்பர்
கோனைத் தருகென்றான் கூர்ந்து. (௩)

கூற்றனைய னென்பதெனுங் கோடியரைக் கூய்கீர்மாற்
கேற்ற மனை யாட்பற்றி யீமென்னச்—சீற்றமுனார்
செல்லவொற்றர் போயிறைக்குச் செப்பமன்னோர் தில்லாளோ
டொல்லையிற் சென்ற னுலகு. (சு)

போயயின்வெஞ் சூர்விட்ட பூவையரும் வீரரும்போய்க்
கரையநகர் நாடியெங்குங் காண்கிலார்—மேயசசி
யிந்திரசீனா டேகினா னென்செய்து மென்றயர்ந்து
வெந்துயரின் மூழ்கினார் வேர்த்து. (சு)

பன்னருஞ்சீர் வேந்தன் பணிமுடித்தி லேமென்னாத்
துன்னி நகரெங்குந் துருவியவண்—மன்னமார்ப்
பற்றிமக வாளைப் பகர்ச்சியைக் காட்டென்னக்
குற்றினர் வையத் தோருகவே கூர்ந்து. (சு)

வானமர்வார் யாரு மகவானுந் தேவியுமே
போன தண ராதுற்றோம் புன்கணென—மானவரை
விட்டு மகேந்திரத்துண் மேவியிறை பாற்றுயரப்
பட்டு நிகழ்த்தசொற்றார் பாங்கு. (எ)

செய்புவெஞ்சொற் கேட்டிறைவன் நீயின் வெகுண்டரிய
வைப்பிழந்தான் போல மறுக்கமுற்றே—யொப்பதிலா
வொற்றரைக்கூ யொண்டொடியோ மும்பர் கோனுற்றுழிநீ
ருற்றறிதி ரென்றன்ரு ரோர்ந்து. (அ)

மன்னவர்மன் றாண்டவொற்றர் மாவுலகெ லாந்தேடித்
துன்னனர்காண் கில்லர் துயர்ந்துநிற்கப்—பொன்னகரம்
வானிழந்த மாமதியும் வானுடுவும் போற்பொலிவு
தானிழந்த தன்றே தளர்ந்து (க)

உயிரிழந்த மெய்போ லொளிபோய்த் துறக்க
மயர்வுறவு பேந்திரனு மாண்டைப்—பெயர்வுற்று
வைகுண்ட மேவுமக வாளைக்காண் பான்போய்ச்சில்
வைகலங்குற் றுன்சயந்தன் வாய்த்து. (க0)

சூந்த முறுசயந்தன் றந்தையொடு தாய்கரந்து
போந்ததுமுன் னாகப் புலக்கேட்—டாந்துயருற்
றென்னகர மேதமற யான்புர்ப்ப லென்றுன்னிப்
பொன்னகரம் புக்கான் புரிந்து. (கக)

புக்க சயந்தன் புலம்பண் டரைக்கண்டான்
றக்கதந்தை யன்னை தனைக்காணன்—மிக்கதுயர்
மன்னுததி மூழ்கினன்யாழ் வல்லவனங் கண்ணவெழீஇப்
பன்னுதவி சீந்துநின்றான் பாங்கு. (கஉ)

நின்மசயத் தன்வருத்த நித்துலுஞ்செய் சூர்க்கஞ்சி
யென்றத்தை தாய்செல் விடந்தெரியேன்—மன்றுயர்
மென்றகலு மென்னமுனி யேர்மா மணித்தவிசி
னன்றிருத்திப் பின்னுரைப்பா னன்கு. (௧௩)

நலன் நீது வந்தெய்தி னுஞ்செய் வினையின்
பலனீ தெனத்துய்ப்பர் பண்பார்—புலன்வென்றோர்
துன்பின்போ டாக்கமின்மை துன்னலையின் மன்னுயிர்க்கு
முன்பின் வருமுடி முறை. (௧௪)

ஆசலினுந் தாழ்வு மவுணருயர் வுத்தரியா
வீதுண்மை யாக்கோடி யிங்ககன்றே—யோது
மிருகுரவர் தந்த மெழின்மெய் கரத்து
மருவினர்முந் நீர்மா வரைப்பு (௧௫)

அத்தினீ தோற்றுமுன்ன ரண்டர்க் கிடுக்கஞ்செய்
தந்திமுகத் தானவன்றான் சாகவந்தா—ஞந்நை
முயன்றதுபோ லின்று முயல்வான்குர் மாளும்
வியன்றநசீர் கொள்வாய் விரைந்து (௧௬)

நன்றிஃ தெனத்தேற்றி நாரதன்செல் லச்சயந்தன்
மன்றுயர்கொள் வாடோர் மனத்தேற்றி—வன்றிறல்கொள்
வெஞ்சூர் பணித்த விதஞ்செய் திடத்தூண்டி
மஞ்சூர் விசம்பிருந்தான் வாழ்ந்து (௧௭)

முன்புலியிற் சென்மகவாள் மொய்குழலோ டோறு
மன்பெயர்கொள் காழியுற்றிம் மாதலத்திற்—றன்பதியை
யந்தமல ஶாற்புசை யாற்றுதுமென் றுன்னியங்கோர்
நந்தவனம் வைக்கலுற்ற னன்கு. (௧௮)

எல்லேயுறு வேலி யிலாங்கலிமா சந்தகிலா
வில்லுவமார் கொன்றைகர வீரமௌவன்—முல்லமரு
வந்தவன மாதிரி யளவி தருப்புதரா
னந்தவனம் வைத்தா னயந்து. (௧௯)

அந்தவனத் தார்மலர்கொண் டத்தனடி யர்ச்சித்துச்
சந்தரியுந் தோன்றலுமன் சூழலின்கண்—வெந்திறற்கு
சொற்றர் தருவவஃ தோர்ந்திறைவி யோடமையா
யுற்றிறைவ னோற்றிருந்தா னுங்கு. (௨௦)

வேவினர்கா னாரகன்றார் வெய்யவராற் கார்மறுப்ப
மாவனத்திப் பட்டதுபோல் வாடியது—கோவயர்ந்து
மீன்செயலொன் றஞ்சடையார் வித்தகலை யுண்ணினவா
னுன்செயலொன் றில்லா னுளத்து. (௨௧)

தெவ்வர் திறலொழிக்குஞ் சேவகனைப் போற்றிடலு
மவ்வனம்வா டிற்றெனினு மவகொருயா—தெவ்வமற
வெய்துமகத் தேந்தலின்னே யின்னலுறே லென்றொருசொ
லெதெழுந்த தந்தரத்தி லார்த்து (௨௨)

காயமொழி கேட்டங் கருத்சனரு ளிஃசென்ன
நேயமுறத் தாழ்ந்தேத்தி நெஞ்ச மகிழ்ந்—தாயிடையார்
வன்போ டிருந்தான் வனநசியங் குற்றவா
றன்போ டறைவலமர்ந்து. (௨௩)

இந்திரன் காத்துறைபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்சி நெவஸ்பா சுருசு.

விந்தகிரிப் படலம்.

அந்த வமயத் தானருள்கூர் யாழ்முனிவன்
விந்தமுன்னுற் றாசிகொல வெற்பண்ணல்—வந்தனைசெய்
தெந்தை யிவண்வந்த தென்கொ லெனநவில்வான்
முந்தைமக மேருபெறு மொய்ப்பு. (௧)

நகனொள்வில் லாகையா லீசையுறு மோகையாற்
பேசு மலைக்கிறையாம் பெற்றியா—லாசிலண்டர்
வைகையாற் கோணுள் வலம்வரலான் மேருவொளி
செய்கையாற் கொள்ளுந் செருக்கு (௨)

மன்னசல மேன்மை மதித்திடுமாப் பெற்றியெலா
முன்னுழையா னொல்லு யுரைக்கவந்தே—னென்னமுனி
செப்புமொழி கேட்டலுந் தேவுருவா யார்வரையுள்
வெப்புமிக நக்கான் வெகுண்டு. (௩)

எல்லாத் தருக்குமுக யாரு மிகழ்வதன்றி
வில்லாக் குனிப்பதுவும் வீரமோ—நல்லாள்
புரிசுவத்தில் வந்தாள் புதல்வியோ கோணுள்
பரிதியெனைச் சூழ்ந்திலரோ பாங்கு. (௪)

தன்பா லமர்வானோர் தாமென்பால் வாழ்ந்திலரோ
மன்பா யரவ மறைத்திடுநான்—வன்பாருஞ்
சண்ட வளிபறித்துத் தன்றலையுண் மூன்றுதலை
கொண்ட துணர்ந்திலனோ கூர்ந்து. (௫)

மூங்கொருமா புள்ளமா லொன்வீர னண்டமெலா
மோங்குருக்கொன் ஞான்றோ ரு மபரல்போ—லாங்குனப்புண்
மன்னியதுந் தன்சிறைகொன் வன்மருத்தான் மின்மினிப்பாற்
றுன்னியது மோர்த்திலனோ குழந்தை. (க)

மான்னா விகழ்ந்துரையா யானந் நகத்தகந்தை
பன்னா ரதவொழிப்பல் பார்க்கவென—மூன்னா
முருவிகந்து விஞ்சையின லும்பர் பதம்போய்
மருவிநின்ற தம்மா வரை (எ)

மேக்குயர்த்தான் நவ்வீர மேவவின னித்துடுக்கோள்
போக்குவர வின்றயர்ந்து புன்கண்ணுற்றே—யாக்கமிகல்
கூர்தருவர் வல்லரக்கர் கூறயன்மா லண்டரிவ
ரார்செயலோ வீதென்பா ராங்கு (அ)

யாதிதுவென் நெம்பெருமா னின்னருளா னாடிபுணர்ந்
திதுவீர்த மேருவிக லேயந்ததென்றார்—தாதாவின்
மன்னகத்தி னோற்றிருந்த வாரியினீ ருண்டவனை
யுன்னகத்திற் கொண்டிரைப்பா ருற்று (ங)

வித்தகிரிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௩௪௩.

அகத்தியப் படலம்.

அந்நாட் கராப்பற்று மாம்பல் விளிப்பவரி
முன்னாகிக் காத்ததுஞ்சீர் முண்டகனல்—கின்னாரி
மேன்மயலாய்த் தத்தையாய் மெவவர காத்தியென
வான்முதலோ ஞாண்டதுமோர் வாய். (க)

வீத்து பிருகுதன் னில்லாத் தடித்தவெல்ல
மாத்தலத்தெண் ணில்பிறவி மன்னுகென—வாத்த
வருவென் றரிநோற்க வையன்பத் தாக
வருளினது மாங்கறிவா யன்று. (உ)

கருங்கடலை நீயோர் காத்தி லடக்கி
யொருங்கவுணன் றன்னிலகாட் டென்றன்—பெருங்கருணை
யிவ்வுலகன் நெந்தா யிழையோ ருலகன்றே
யெவ்வுலகுங் கொண்ட தீனிது (ங)

நாரதனார் சூழ்ச்சியினர் நாகமற்ற மேருவற்ற
சேரதனார் கொள்ளிகலிற் சேணியந்து—கடரெ மக்குஞ்
சென்மா நெறிமறைத்துத் தேயம் பொழுதுணரா
துன்மாறு காண்கிலையோ வுறறு. (ச)

அன்ன தினித் தீங்ககல வையவரங் வேண்டுமென
வுன்னவிதை வெற்பினிலாற் றொண்டவத்தோன்—றன்னுளத்தின்
மேக்குயரும் விந்தத்தினை வீறுமிமை யோர்குறையு
நீக்குவா னூக்கினு னோந்து (சு)

உள்ள முருக வுரொமம் பொடிப்பவிழி
வெள்ளம் பெருகவருகை மேற்குவிடா—வள்ளறனைச்
சிந்திக்கச் சேவேறித் தேவர் பிரான்பூசர்
வந்திக்க வந்தான் மகிழ்த்து (சு)

ஆத்த னுறவெழீஇ யாச்சொடு கும்பமுனி
பூத்தடங்கு கொம்பொடு பூமியிற்றூழ்—தேத்த
விரும்பியதி யாது விளம்புதியா லென்ற
னரும்பியபுன் மூர லரன். (எ)

விந்தவரை மேருவரை மேன்மாறு கொண்டுவிண்ணி
னந்த மறவடைத்த தன்னதனே—ணந்தவென்கண்
வண்மை சிறிது வழங்குகென முத்தமிழ்தோர்
தன்மையுளான் சாற்றினான் தாழ்ந்து. (அ)

அவ்வா றுனக்கே ணளித்தோடா விந்தத்தை
யிவ்வா ருலகிலிரா தேவீட்டி—யொவ்வாச்சீர்த்
தென்றிசையிற் சென்று திகழ்பொதியில் வைகென்றான்
மன்றனறுங் கொன்றையந்தார் மன். (ஆ)

என்றலுந்தாழ்ந் தேசதி யிறைவநின்றன் பூசைசெயத்
தென்றிசைக்கோர் தீம்புனலார் தீர்த்தமொன்று—நன்றுநல்க
வென்னவிதை யோர்கயிலை யில்வைகு யேழ்நதியுட்
பொன்னியையுட் கொண்டான் புரிந்து. (க)

அன்ன துணர்ந் தஞ்சி யனுடபொன்னி தான்வணங்க
மன்னிறைவ னோக்கியிம் மாமுனிவன்—றன்னொடுநீ
போதியா லென்றான் புகன்முனியின் யான்போத
னீதியா வென்றா ணினிந்து. (கக)

தூய மனத்தன் றுகளில் குணத்தனன்ப
ராயவ ருட்சிறந்தோ னன்னவன்பி—னையொடு
செல்கென்றான் தீதிலன்பின் செல்வனவற் றீர்வதென்று
சொல்கென்றான் பொன்னி தொழுது. (கஉ)

ஆயிழைநின் காரணத்தென் தம்மணிகை காட்டுவனன்
 நேயவன்பா லீங்கிலிவத் தின்பாவ—தாயகன்று
 வைகு கெனவதற்கு மன்னதியுந் தன்னகத்தி
 லுய்குவா னேயந்த துவந்து.

(௧௩)

கூறு குடிஞையின் குண்டிகையிற் கோடியெனத்
 தேறுவா னவ்வாறு செய்தலுமே—பாறுபுலன்
 சிந்து மகத்தியதென் நேயஞ்செல் கென்னவிடை
 தந்து மறைத்தகண்ருன் சம்பு.

(௧௪)

அத்த னவனொருவ வம்மா தவனீங்கிப்
 புத்திரனை வேண்டிப் புகழ்லோபா—மித்திரையை
 மனறல் வினைமுடித்து மன்மகனைப் பெற்றமுனி
 தென்றிசையாய்ச் சென்றான் செறிந்து.

(௧௫)

அகத்தியப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா ௬௬௦

கிரவுஞ்சப் படலம்.

பொன்வரையி னின்றதென்பாற் போதமுனி செல்லுமெல்லை
 வன்மைபெறு சீயமுக மாவவுணன்—பின்வந்தோன்
 மாயகர் வந்துறவும் மாடுறையன் நிற்பெயரோன்
 மேயதன்மை கண்டான் விரைந்து.

(௧)

ஒன்றுமுள யோகியர்க்கு முன்னரிய மாயையினான்
 மன்றிரைநீர் வன்னிநிலன் வானனுபெற்—பென்றுமதி
 யொன்றினையொன் றுக்கு முறகெடுநா னென்னிலவன்
 வன்றிறலார் சொல்வர் வகுத்து.

(௨)

அன்னதிற் றுனவர்கோ ஞயகிர வுஞ்செனென்பான்
 நென்னற் தமிழ்முனிவன் சென்னெறியைப்—பன்னு வந்த
 மென்னமல்கி வெற்புருக்கொண் டேடும் வழிபோக்கி
 முன்னமர்தல் கண்டான் முனி.

(௩)

அம்மா லசலநடு வாகவோ ரத்தமுறச்
 செம்மா நெறியெனவே செல்லமுனி—வெம்மா
 னெறியறமுன் போந்த நெறிசெலலு மஃது
 மறிவரிதாய்க் கண்டனன்வே ருறு

(௪)

அந்தநெறி போம்போ தனலுருமு மாரிமழை
செந்தவிருள் குறையுறச் செய்சனன்மால்—வந்தமுனி
யின்னவைதாம் வஞ்சமென்றோர்ந் தெண்ணரிய ஆழ்வலியை
புன்னிநக்கான் கைபுடைப்பி லுற்று. (இ)

நங்கவுணன் கொல்லா மிவன்வலியா னீப்பலென
வோங்கலுரு விற்குற்றி யோதமுண்டோன்—ஈங்குதண்டாற்
புழைசெய்து வெய்யோய் புகலுருப்போய் வெற்பாகிச்
குழுவார்க்குந் தீங்கிழைத்தி குழிந்து. (ஈ)

வன்மண்டான் மன்புழைகண் மாயைக் கிருப்பாக
வென்றிதரு வேளயிலா வ வீகுதிதீ—யென்றறைந்து
தன்கரக நீர்மந் தணத்திறைத்து மாயைதீத்
துன்முனிதென் பாற்சென்ற னுற்று. (எ)

கிரவுஞ்சப்படலம் முடிநிற்று.

ஆதிருவென்பா னாசுவ.

விந்தம் பிலம்புகு படலம்.

அன்ன தருவர்கோ னன்றுமுதல் வெற்பாகி
கென்னவின்முன் னுள்வகையி ளின்றனனவ்—வொன்னலலைக்
கூரருளின் மிக்க குணகருன்றே நீயன்றி
யாரடுதல் செய்கிற்பா ராகு. (க)

தண்ணசல நீங்கியுட்பர் சாரசலச் சாரெய்திக
கண்ணகன்மா ஞாலஞ்சூழ் காசிபுக்கங்—கண்ணகில
நாயகன்ற டாழ்ந்தகன்று நன்முனிபா லேகிவிந்த
மேயதன்மை கண்டான் வியந்து. (உ)

மீயார் வியன்பதந்தோய் விந்தங்கேண் மோபொதியிற்
போயாங் கிருக்கமுன்னிப் போந்தனம்யா—நீயா
றினிது சிறிதளித்தி யென்றான் முனநாட்
பனிதருநீ ருண்டான் பரிந்து. (ஈ)

செங்கதிரும் வெண்கதிரூந் செல்லுநெறி டோக்கிவிண்ணின்
மங்குனிம மால்போல் வளர்ந்துநின்றே—னிங்கெனது
தோற்றமரி யாய்குறியாய் தொன்னெறிநல் கேனென்று
சாற்றியது வெம்பூ தாம். (ச)

வில்வலன் வாதாவிவதைப் படலம். உசக

அதுகேட் டலுஞ்சினங்கொண் டத்தனற்ற னுன்னிப்
பதுமன் பதங்காறும் பாணி—துதைதரவே
சீட்டிவிந்த மேல்வைத்து நீனனந்த னூர்பிலத்தில்
வீட்டினனே மாதவத்தோர் வேந்து. (இ)

புரையார் பிழையைப் பொறுத்தியெள்ள னுள்ளேல்
சுரையார் முனிவரனே சாவாய்—வரையா
முருவதென்று கொள்வதென வோங்கல்யா மீண்டு
வருவதென்றன் நென்றான் வான். (க)

மாதலத்தில் விந்த மறையவெழி னீள்கரத்தை
நீதலத்தி னின்றெடுக்க விண்ணவர்ப்புத்—தாதலர் தூய்
வந்தனைசெய் தேத்த மலயஞ் செலவுளத்திற்
சித்தனைசெய் தான்முனிவன் நேர்ந்து. (எ)

அன்றருண னுதியா மண்ட ரகத்தியன்பாற்
சென்றிறைஞ்சி யேத்தியெந்தாய் செய்தவிந்த—நன்றியெவா
செய்வார்விண் னாறுபெற்றோர் தென்மலையி லீயாங்க
ஞய்வா னிருத்தியென்ற ருற்று. (அ)

மன்னநல்ல தென்ன விசைந்தண் டரைவிசம்பிற்
முன்னவுய்த்துத் தென்றேயஞ் சூழ்த்துசெல—மன்னசல
மீயுயர்மேற் றேயமுறும் வில்வலன்வா தாவியுயிர்
மாயமுனி வற்கண்டார் வந்து. (சு)

விச்சம்பிலம்புரு படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்டிற் றுள்க.

வில்வலன் வா தாவிவதைப் படலம்

வில்வலன்வா தாவிகண்டு வெந்தருவ ராருயிரைக்
கொல்வலன்கொண் டோனிவனே கொல்லற்கு—நல்விருந்து
ஊணருத்தி யாவியொடு னுண்குதுமென் றுன்னியே
வீணருத்தி யுற்றார் விழைந்து. (க)

தன்பின்வா தாவி தகரா யுலவமுன்னே
னன்பி னருட்படிவ மாமுனியாய்—வன்பினுறு
வஞ்ச மனத்தினனாய் மாமுனிவற் போற்றியெதி
ரஞ்சலிசெய் தோதுவா னுங்கு. (உ)

அடிகளிற்குப் போத வரியதவஞ் செய்தேன்
முடியவந்தீர் யானு முனியாம்—வடிவுற்றேன்
நீய னுறையுனிதிற் செல்குதிர் தூய் தாம்வணமென்
ரூயபின்னுந் தாழ்ந்தா னவன்.

(௩)

தாழ்தலுமா தூய தமிழ்முனிவெய் யோன்கரவு
சூழ்தலுண ராதுவகை தோன்றவே—வீழ்தவத்தின்
மிக்கோ யெழுதியென்றுன் மேவிருக்கை கெல்லுதுமெத்
திக்கோ வருகவென்றான் நேர்ந்து.

(௪)

ஈதென் னிருக்கையாம் யானுமெம்ம னோருமய்ய
மாதவந் யின்றிருந்து வாய்ந்தபுற்கை—யாதரவி
னுண்டகல்கென் றோர்பீடத் துட்ப ரிருத்தியன்னுன்
முண்டகத்தாள் வீழ்ந்தான் முறை.

(௫)

வில்வலன்சொற் கேளா வியந்துபுரி வின்மிக்கோ
யொல்வதோ ருண்டினின்பா லுண்டுபின்னர்ச்—செல்வமென
வாலமன்னுன் றுழ்ந்தீங் ககாக்கணந் தாழ்த்தியெனச்
சீலமொடு செய்வனடி சில்.

(௬)

பூமயநீர் தோய்ந்து புனிதனா யட்டிலண்மிக்
கோமயத்தாற் பூசிவண்ணக் கோல மட்டங்—காமனைத்துந்
தேடிவேந் தண்டிலத்தைத் தேசுறமுந் கால்கழீஇச்
சாடிவே றொன்றிலுய்த்தான் னுன்.

(௭)

தேக்ககிலா ரங்கொளிஇத தீயார் கருவிமேல்
வாக்குலைப்பெய் தேற்றியுயர் வாலரியு—ளாக்கிப்
பதங்கொண்டு னாக்கிப் பயறடிசி லட்டு
விதங்கொள் கறியமைத்தான் வேறு.

(௮)

ஆடா மிளையவனை யம்முனிமுள் னுய்த்தீர்ந்து
கூடா தனவகற்றிக் குட்டமிட்டுப்—ஈடாரு
மூனசும்பிற் பெய்துமண்ணி யுண்கறிக்கு வேண்டுவர்முன்
னாவெலா மிட்டட்டா னாங்கு.

(௯)

அரைப்புண் கறித்துடே யாநறுநெய் பெய்து
பொரிப்பபொரித் தாவியுறப் போற்றி—விரைப்பொடியுங்
காயமொடு கூட்டிக் கமழ்தருகும் காதமுற
வாயசில பாகுசெய்தா னாங்கு.

(௧௦)

முன்னளிக்க நின்ற முதிரைப் புழுக்கலட்டுக்
கன்னற் புளிங்கறியுங் காமுறச்செய்—தன்னதற்பின்
நீங்கனியின் சாரோடு தேன்விரவு மாமலர்க
ளரங்கமைத்தான் பூசனைக்கா மாறு.

(௧௧)

வில்வனின் வாதாவிவதைப்படலம். உசுந

ஆனா வகையுணவு மாற சுவைபடவே
யோரிமைப்பி லேயமைத்தாந கொல்லையிற்போய்—பூரணற்றாழ்ந்
தெந்தை பசியிடுஞ்ஈதையின்னமுடி டினையில்தான்
வந்தருள்க வென்றான் மகிழ்ந்து. (கஉ)

அடுசாலைச் சுண்ணகத்தி யற்கொடுபோ யங்க
னிடுபீ டிகையி லருத்தி—டுமுகமன்
கூறிவினா நீர்மலர்கள் கூர்புகைநீ பங்கொடுணமை
மாரியலிற் பூசைமெய்தான் வாய்த்து. (கங)

செம்பொனவீர் சட்டை திருமுன்னர் வைத்தாவனம்
பம்பரினா யாத்திருத்திப் பன்னரிய—கும்பமுனி
யுள்ள முவப்புறப்பல் லுண்டிவகை நல்கிநெய்மேல்
கொள்ளவிட்டான் வஞ்சங் குறித்து. (கச)

முறையா முதற்கண் முதிரைப் புழுக்கல்
கறையார் கறிகள் கலத்தி—னிறையா
மதூர முறுவனவு மல்கவைத்துச் செப்போன்
முதிர்கரத்து ணீர்பெய்தான் முன் (கரு)

தெண்டிரைநீ ருள்ளடங்குஞ் செங்கைநீர் தன்னாவனா
வுண்டிவகை மேற்சற்றி யோர்தரமுட்—கொண்டமுத
மன்னவுண வாதி யனையா னருத்தளவு
மன்னநீரி யுண்டான் வான் (கக)

கும்பனனை யானீர் கொணர்ந்துய்ப்ப வுண்டெழுவா
னம்பொடிகொண் டங்கை யலர்நீவி—வம்பறலான்
மண்ணிநீர் கொண்டுமிழ்ந்து வாய்ப்பு சறுத்தங்கோர்
நண்ணிடத்தில் வீற்றிருத்தா னன்கு. (கள)

விதியின் வாமுன்னி லீலவலன்மாய் வுன்னி
மதியின் மிகுந்தோன் வயிற்றில்—வதிபவனை
வாதானி யெம்பிநீ வாதாவி யென்னவஞ்ச
வாதாவி மாய்பவன்சொல் வான். (கஅ)

எண்ணதென் ளானயின்றோ னேரகடு கீண்டின்னே
யண்ண வருவலென வார்ப்புனி—விண்ணாரும்
வந்த மடக்குமர் விந்தவங்கை யாற்றடவ
வந்த மடைந்தா னவன். (கக)

வெய்யவன்முன் னோன்வெகுண்டு வேறுருக்கொண் டோர்தண்டங்
கையதனி லேந்திவருங் காற்றருப்பை—யையவொன்றை
யீசன் படையாக வேவ வவொழிந்தா
ஞசின் முனியகன்ற னுங்கு. (உ௦)

வில்வன்வாதாவிவதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா கூககூ.

காவிரி நீங்கு படலம்.

கரதலத்திற் றாங்குங் கரகீரோடும்
வரமுனிவன் கொங்கின் வழிப்போ—தரவமுங்கம்
மைந்த ரிருவோரும் மாதவர்போற் றீரமுடன்
வந்தஊகி னூர்நேர் வலிந்து.

(க)

சென்று மறைந்துநின் றுஞ் சேணுற்றுஞ் சூழ்பவர்தந்
துன்றுசெய னோக்கிமுனி துன்னவரைக்—கொன்று
மவத்தோர் நமைக்கருதி யண்மிவந்தார் சீர்மா
தவத்தோன் மகரா தலால்

(உ)

அன்னர் பிரமகத்தி யங்கடையக் கொங்கருகின்
மின்னறவோ னோரகத்தில் வீற்றிருந்து—துன்னியனோய்
தீர்வுறுவா னாங்கோர் சிவலிங்கந் தாபித்தன்
பார்வுறவார்ச் சித்தா னமர்ந்து.

(ங)

தூய்வன்றன் பூசனையாற் சூழ்ந்த பிரமகத்தி
போயதன்ன போதுதமிழ்ப் போதமுனி—மேயசெயன்
முன்னியுயர் யாழ்தேர் முனிவ னமரர்கோன்
மன்னுறையு னெய்தினுன் வந்து.

(ச)

உமையாண் மகிழ்ந் னொளிர்மலர்த்தா னுன்னி
யமையா யிருந்துதவ மாற்று—மிமையார்தந்
காவலன்சென் னோரதனைக் கண்டுகழ் ருழுவன்னுன்
கோவெழுக வென்றனனார் கூர்ந்து

(ந)

மன்னன் றனையெடுத்து மார்ப முறத்தழீஇச்
துன்னுமிவட் சார்தியெனச் சுந்தரிகே—நுன்னித்
தொழுதகையா னாய்முனிவர் தொன்றலிது காறுன்
கெழுதகையா னுயந்தேன் கிளர்ந்து.

(ஈ)

மாதின் மகரயாழ் வாசிப்ப தில்வல்லோ
யீசன் றனையருசுசித் தேத்தவே—வாச
நறையுளதென் னெவ்வகைய நாண்மலர்க ணண்ணக்
ருறையுளதொன் றென்றனன்விண் கோ.

(எ)

மன்னவரின் னூராச மற்றுளவு மெண்குணத்தோன்
மன்னருளாற் கிட்டிக் தளரேனீ—யுன்னவன்றன்
பூசைக்கூ றுன்னதென்றாய் பேரகமதன் பெற்றறிசொல்ல
னுசைக்கோ கேட்டி யமர்ந்து.

(அ)

தென்றலைநே ராகச் சிவன்முனியை யேவிய தூஉந்
தன்றவரை தாழ்த்த தூஉவுஞ் சூம்மருகர்க்—கொன்ற தூஉந்
கொன்னார் பழிக்கிலிங்கக் கொங்கிற்றா பித்த தூஉஞ்
சொன்னான் முனிவன் ரெகுத்து. (க)

பின்னுமொரு செய்கையுண்டு பேசருஞ்சீர்க் கொங்குதனின்
முன்னவனை யர்ச்சித்து மூதறிஞன்—மன்னுகின்றான்
பண்டுவரி யுண்டவன்னான் பாலேகிக் குண்டுகைநீர்
கொண்டுவரிற் நீருங் குறை. (க0)

நாரதன்சொற் கேனா நவின்முனிவர் கோன்கரக
நீர்திங்கெவ் வாறா நிகழ்த்துகெனப்—பேரமுது
வேழ முகற்கருத்தி வேண்டினந்த நீர்க் விழ்க்கும்
வாழரசே யென்றான் வரன் (கக)

மற்றவன்றன் கூற்றுணர்ந்து மன்னரசு சூரினின் று
பெற்றதுபோ லிந்திரனும் பேருவகை—யுற்றறவோ
பயந்தே லுனதருளா லும்பன் முகமுடைய
வந்தேவை யர்ச்சிப்பே னங்கு. (கஉ)

என்றலுமவ் வாறே யியற்றுதியென் நிந்திரனே
மன்றலத்தில் வையா மறைமுனிவன்—சென்றனன்ம
னீசை யளித்த விபமுகனைத் தாபித்துப்
பூசை புரிந்தான் புரிந்து. (கங)

புண்ணியமே யாய புகர்முகற்குத் தேங்கனிகள்
பண்ணியமே யாதி பலவகையு—ணுண்ணியரி
வேதித்து வேண்ட விமலன் வெளிப்பட்டா
எதித் திருவுருவி னங்கு. (கச)

உன்னுத் திருவுருக்கண் மும்பர்கோ மான்வெருவ
மன்னநீ யஞ்சேன் மனத்துற்ற—தென்னவென
வுய்ந்தனனென் நெங்கோ னுகளமலர்த் தாளிறைஞ்சி
யிந்திரன்றான் சொல்வா னெடுத்து. (கரு)

நந்தவன நம்பனுக்கு நன்குவைத்தே னரமின்றிச்
செந்தழரன் பட்டதுபோற் நீந்ததெனச்—தந்திமுகன்
முந்நீரோ கங்கையோ மூவுலகத் தொண்ணீரோ
வெந்நீர்நீ வேட்டதென்ற னீங்கு. (கக)

முந்தைமறை தேர்ந்தறியா மூலாதா ரப்பொருளே
சிந்தைதனக் கெட்டாச் சிவன்மதலா—யெந்தையே
கொங்கிலமர் கும்பமுனி குண்டுகைநீர் நீகவிழ்க்கி
னிங்குவரு மென்ற னிவிது. (கஎ)

எண்டிகையா ரேத்துகொங்கி லீசனையர்ச் சித்தொழுஞ்
கண்டிகையார் கண்டக் கலயமுனி—குண்டிகைமேற்
காக்கையைந்து பெற்றவன்வான் காக்கையிறை வேண்டவொரு
காக்கையுரு வாயமர்ந்தான் கரண். (௧௮)

கொங்கமரு மாமுனிபாற் குண்டிகைமேற் பொன்னியான்
றங்கருளின் வந்ததன்மை சார்புணர்ப்போர்ந்—தைங்கரனோர்
வாயசமாய் மேவமுனி மன்னவனென் றோராமே
யேயொருபுள் னென்றுகண்டா னேய்த்து. (௧௯)

பமண்டலத்தின் மீதெழுகும் பன்கரமோச சப்புள்
கமண்டலத்தி னீரைக் கவிழ்த்த—தமண்டலத்தில்
வாளு, நிழிந்துவான் மானவத னுட்பொன்னி
வாளு நொழுகியது வந்து. (௨௦)

பேருதலுஞ் சத்திமைந்தன் பிள்ளை புரு வத்தணந்து
தேருமறைப் பாலகன்போற் செல்லமுனி—கூருமுனி
வெய்தியிவன் யாரோ விவன்வலிமை காண்பமென
வைதிற்பின் சென்றா னடித்து. (௨௧)

சூட்டுவான் பின்படருங் கும்பமுனிக் கண்மையனாய்க்
கிட்டுவா னொசையெட்டுங் கேசமொடு—முட்டுவா
னன்னவன்செய் மாய மறிந்தினைய வஃதுணர்ந்து
தன்னுருவங் காட்டினான் றான். (௨௨)

ஆனேமுக னோவிங் கடைந்தனனந் தோகெட்டே
னேனையரென் றெண்ணி யிதுபுரிந்தேன்—யானினியென்
செய்வலென நெற்றியிற்றன் செங்கரத்தாற் றாக்கினான்,
னுய்வ னுணர்முனிவ னோர்ந்து. (௨௩)

ஐங்கரனப் போதருளி னம்முனியை நோக்கியன்ப
விங்குன் செயலெ னியம்பென்னத்—துங்கமறைச்
சேயென் றிதுசெய்யச் சிந்தைசெய்தேன் தீர்வதற்கு
மேயமுன்செய் கின்றனனா னிங்கு. (௨௪)

என்னநகைத் தின்னறவி ரென்னமுனி யன்னவன்றன்
பொன்னடியிற் றாழ்ந்தவன்சீர் போற்றியே—மன்னுள்
றிமுணரேன் செய்தபிழை சிந்தைகொளே நீமை
யறவருடி யென்றா னடித்து. (௨௫)

அந்தரத்தர் கோனெந்தை யர்ச்சனைக்கோர் நந்தவனஞ்
சந்தமுற வைத்தான் சலிலமின்றி—வெந்தவனம்
போற்கிடப்ப நீர்வேண்டிப் போற்றவெனையு யாங்கரச
மேற்கொடிபோ லாய்க்கவிழ்த்தோம் வேட்டு. (௨௬)

சிங்கதனையேக வியம்பினக் செய்தவருந்
சிங்கதனை யெட்டுணையுந் சிந்தைகொளே—மூங்கறியா
தாற்று செயலெமக்கோ ராடலெனக் காண்டிமுனக்
கேற்றவரங் கேளென்ற ஸீண்டு. (௨௭)

நீன்பாலு மின்பாலார் நின்மலன்பா லுத்தமியே
னன்பார் தரவளித்தே யையநின்றன்—முன்பாக
வென்போ னுதலி லிருகையாற் றுக்குநர்க்குந்
துன்போவச செய்தியென்றான் குழந்து. (௨௮)

அன்ன பரிசே யருளின மின்னமுனக்
சென்னவரம் வேண்டு மினைசெய்யெனத்—தென்னசலன்
வள்ளலீ சாயத்தீர் மா லுத்தி லோடியே
யெள்ளவரத் தங்கியில தங்கு. (௨௯)

ஐயவர்கீர் போல்வேற் றறலுளதோ காயற்குத்
துய்யன்னீர் கல்கென்னத் தும்பிமுகன்—கையாற்ற
போகும் புதிய புனலிற் சிறிதள்ளி
மாகுண் டிகையிலுய்த்தான் மற்று. (௩௦)

லைகம்மா முகத்தோன் கமண்டலத்தி லுய்த்திடலும்
பைம்மா வறனிரம்பிப் பார்மேய—தம்மாவி
தென்னற் புதல்வி யார்க்கமையு மென்றுனிஞன்
முன்னற் பொதியார் முனி. (௩௧)

என்றுநினைத் தேரம்ப னேரடிக டாழந்துகுறை
யொன்றுமில னுறு மொழுகியது—கன்றருளா
லுய்த்தனா னின்னெருக்கா லுன்னையன்பினு ன்னுழிநீ
வந்தருள்கு ரென்றான் வரன். (௩௨)

அன்னவா றுகவென வாரருள்செய் தானைமுகன்
றன்னவாந் தானையொடுந் தான்மறைந்தான்—மின்னவாஞ்
செஞ்சடையான் சித்தரனைச சிந்தித்துச் சிந்தைமகிழ்ந்
தஞ்சடையான் கொங்ககன்ற னுங்கு. (௩௩)

காவிரிநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா ௭௨௯.

திருக்குற்றாலப் படலம்.

சுற்றால வித்திற் சிறுத்தோங்கு மெய்த்தவத்தோன்
பற்றால முண்ட பரற்போற்றி—முற்றால
நற்றால முண்டளந்த நாரணமால் வைகுமெழிற்
குற்றால மேவினனன் கு. (க)

அந்தப் பதியின்க ண்ச்சுதற்கோர் முற்றமுள
செந்தப் பதியினுமஃ தேற்றமென்பர்—கந்தமுறு
செம்மறைநான் மெய்ப்பொருளைத் தேர்ந்துமகத் தீவினையார்
சுத்தமேற் கொண்டுன்னார் தாம். (உ)

அன்னவரெங் கோமா னடியார் தமைக்காணின்
முன்னலர்போ லென்னி முகநோக்கார்—துன்னெறிய
ரத்தனரென் பேர்க்கியைந்த வங்கயிலா ரங்கிருந்தார்
செந்தமிழ்வேந் தஃதுணர்ந்தான் தேர்ந்து. (ங)

முத்தமிழோன் குற்றால மூதூர் மறுகாக
நத்தனம ராலமூன் னண்ணுகையி—லத்தலமன்
வைணவர்கள் கண்டமுங்கி மாற்றலரைப் போற்கருதி
வெய்துயிர்த்துச் சொல்வார் வெகுண்டு. (ச)

வெய்யதா நீறுமணி மெய்யணிந்தா யாருமெள்ள
வைய மெடுத்தாற் கடியவனீ—கையதிலோர்
கோலாக் தரங்கொண்டோய் கோமா னகரணுகற்
கேலா தகல்கென்றா நீங்கு. (ரு)

என்னநகை செயதுமறை யின்றா நிகழ்ந்துநின்றார்
துன்னியிங்கு மேவுந் தொடர்புணரே—னன்னெறியென்
றுன்னிவந்தே னும்பான்மை யோர்வேனே னுனிவ்வூர்
தன்னிலுமேன் செல்வனென்றான் றான். (க)

பொதியமுனி யீது புகலப் போருதிப்
பதியில் வருவ தூஉம் பாவ—மிதியனீ
மீண்டே குதியென்றார் மேலோர் முறையமிதென்
றண்டே யகன்றுசெல்வா னுங்கு. (எ)

நிந்தியெங்கோன் மாமலரோ னாற்றுருவா சன்பிருகு
கந்தமுறு கௌதமன்சீர்க் கண்ணுவனே—டந்ததிசி
யின்னே ரிசொப மெல்லாம்மொய் யாரோவென்
றன்னே னினிந்துசெல்வா னுங்கு. (அ)

புகி முனிவ னிறையோன் றனையிகழ்வார்
மோகமுறு மந்தை முதலோடும்—போகமுன்னிப்
பன்னரிய மாயையினுற் பாகவத மாகுவதோர்
ன்னருருக் கொண்டா னயந்து. (க)

நாயகன்பா லன்புடையா னத்தனடிய வன்போன்
மாயமுறு மேனிகொடு மன்னவங்கு—நேயமொடு
வைணவர்க ணோர்போய் வருத்தியந்தான் லீழ்த்திடலு
மைவணத்தாற் காகவென்றான் மற்று. (கௌ)

நாளாரத் தாழந் தணர்தம்மை நோக்கியன்பு
கோளாழி யான்கணனி கொண்டிரெனக்—கோளா
வதுகாண்பா னுள்ளிவந்தா மாருமக்கு நேர்வார்
கதுவறிவுற் று தும்மைக் கண்டு. (கக)

முத்திதரு பேரழகர் ாய்வரையி லுற்றோமு
னத்தி கிரியுறச்செல் லாநின்றொ—மித்தலத்தார்
நம்பெருமான் கோயிரொழ நச்சிவந்தோ மென்னவன்னோ
ரம்பகவன் வாழ்வதென்றா ராங்கு. (கஉ.)

கார்வணன்வாழ் வல்தென்னக் காட்டிடலுங் கைதொழுது
சார்வலஞ்செய் தச்சுதன்றா டாழ்ந்தேத்தி—யோர்வி
லுணர்வினரை நோக்கி யுவரையருச் சிப்பான்
கொணர்மினென்றான் வேண்டுவன கூர்ந்து. (கங)

தூய நிருமஞ்சனமுந் தூமலருஞ் செஞ்சாந்து
மேயு மணித்துகிலு மேனையவு—மேயசிவர்
கொண்டுமுனி முன்னுய்ப்பக் கூர்ந்திவரை யர்ச்சிப்பேன்
கண்டிருமி னென்றான் களித்து (கச)

அறுகு மதிபுனையு மண்ணலையுட் கொண்டே
புறுகும்பன் மான்முடிகை யொச்சிக்—குறுகுறு
கென்றிருத்தித் தீயரக்கி னெய்து திறங்குழைவித்
தொன்றுசிவ மாக்கினு றோர்ந்து. (க'ங்)

பங்கயன்மால் காணரிய பண்ணவனைத் தாபித்துத்
தங்கமனுக் கொண்டோதிச் சூழ்முனிதொல்—லங்கமுற்றுச்
சந்தமலர் தூய்தாக்கிச் சம்புவையர்ச் சிப்பக்கண்
டந்தணர்கள் சேந்துரைப்பா ராங்கு (கஈ)

தேக மிகச்சிறியன் றீவணற்கன் பன்னிவன்முன்
னாகவந்தா னுமிகழ்ந்தோ மாயத்தான்—பாகவத
மாவிப்படிவமுற்றான் மான்மதத்தைத் தானொழித்தான்
மேவிப் பிடிமினென்றார் லீழ்ந்து. (கஎ)

பற்றகன்றான் தன்னைவனை பாசகரை கோக்கிவிட
முற்றதெனச் சேற்றத்தீ யுய்த்திடலு—மற்றவர்தாம்
வெந்துமன நொந்தயர்ந்து மேவப் பதியிகந்து
சிந்தினர்பார் மேலெங்குந் தேர்த்து.

(௧௮)

இன்றுமுத லீசனிட மீதாயிற் றென்றுமணி
மன்றகளை யர்ச்சித்து மன்விலைகொண்—டொன்றருவ்
தாய்வீழ் மலயத் தனிவரையின் மாமுனிவன்
போய்வீற் றிருந்தான் புரிந்து

(௧௯)

திருக்குற்றாலப்படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா ௭௮ ௪.

இந்திரனருச்சவினப் படலம்.

மன்னிந் திரன்வேண்ட மாமுகவ னோர்கொடியாய்த்
தன்னிகர்கும் பன்கரகஞ் சாய்த்தலுமப்—பொன்னிதான்
மாதவன்முன் வேண்டவிடு மந்தா கினியெனப்பேர்ந்
தோதவனி மேற்படர்ந்த துற்று.

(௧)

மன்கலையத் துற்றுவந்து மாவரையா டாழ்த்திநுங்கித்
தென்கலையு மோதியிலை தேக்குண்டு—நன்குற்
றிகத்தியனான் மாநிலம்வா னேத்சவரு நீரா
லகத்தியனார் போன்றொழுகு மாறு.

(௨)

பன்னாட் சிறையிருந்தான் பல்வகையுண் வேட்பதுபோற்
பொன்னார் கடத்துவந்த பொன்னிமலை—நன்னாரி
பாறயிர்நெய் கன்னல் பருகிமணி பூமிலைந்து
வீறுகொடு சென்றதுமண் மேல்.

(௩)

மேல்கடன்மாக் கீழ்கடலை வேவிடச்சென் றாங்குமுனி
சால்கடனீ ரோடித் தரணியின்கண்—மால்கடன்மா
வீர்த்துத் தருக்க ளிறமுரித்து வேரோடும்
பேர்த்துக் கொடுபோம் பெரிது.

(௪)

வேந்தனருச் சிப்பான்கா வேரிமலர் மான்மதஞ்செஞ்
சாந்தகிலா னைந்துகனி தண்ணறவந்—தீந்தடிமுன்
னாவெலாங் கொண்டுவந்துத் தார்த்தத் திரைக்கையினங்
கோணழைப்பச் செல்லுமன்பு கூடந்து.

(௫)

மன்கயிலா யத்திருந்து மாபதிகம் நல்கமுனி
மின்கடத்துற் றைங்காண்மால் வேண்டவுத்தித்—தென்கண்
வருங்கா விரியின் மகிமையெவர் சொல்வார்
சுருங்கா விரியுஞ் சொலின். (௬)

மன்னன் மனமும் வனமுங் குளிர்தருவான்
பன்னங் குடநீர்போய்ப் பாய்தலும்வேத்—துன்னை
தருவுற் றதுபோற் றளிர்ப்பவுளம் பூங்காத்
தருவுற் றனபைந் தளிர். (௭)

பல்வான் தருவோடு பைங்கொடிமா நீர்நிலப்பு
நல்வாசந் துன்னி நவமணியின்—வில்வீச
வாங்கா மகவா எனத்தின்மகிழ்நும்பப்
பூங்கா வரும்பின்மென் போது. (௮)

காதனின் முஞ்சுரப்போக் காரணமு டெமாந்துபல
காத மருவீசிக் கற்பமுற்றுந்—காதன்
மரபுன்ன ராணிமகிழ் மன்னுர மென்ன
சுரபுன்ன பூத்த துதைந்து. (௯)

நன்னையெந்தத் தெய்வதமுந் தாரகமென் றோர், தருவா
னென்ன மிலந்தா னிறப்பவரை—முன்னி
யடுக்கைபல னில்லெனல்போ லாங்கதிவ்வண் டார்ப்பக்
கடுக்கை மலர்ந்திடுங்கொள் கை. (௧௦)

ஆலங் கனிந்து ணரூர் களத்தமரால்
போலங் கறையுட் பொலிந்திலங்கிப்—பாலங்கொ
ணைத்திரனே ந்ததியனெ ளீர்மை தெரிப்பதுபோ
லாத்தி மலர்ந்த வவண். (௧௧)

வான்பார்ப்பா ரிக்காக மாமுனிநல் கம்பகத்தாற்
தேன்பார்ப்பார்ப் போவாச் செழுவனத்தைத்—தான்பார்ப்பான்
சந்தாரம் பூத்த தடம்புயத்தோ னிற்பதொக்கு
மந்தாரம் பூத்த வனப்பு. (௧௨)

எல்லாத்தெய் வத்தினுமெம் மீசனுயர் தாங்குமண
மெல்லாத் தருவினுந்தா னேற்றமுற்றே—ரெல்லாம்
பெறுஞ்சண் பகவனமென் பேர்கொடுவ கேத்த
நறுஞ்சண் பகமலர்ந்த நன்கு. (௧௩)

சேனுறமே லோங்கித் திகழ்மரனும் வல்லிபும்பல்
சாணுறமே லோங்கித் தளிர்பூடு—மாணுறவே
தாரினல்குஞ் சில்ல தாரினல்குஞ் சில்லவுறு
வேரினல்குஞ் சில்ல விரை. (௧௪)

எக்சிணையார் தாரு மெமக்கிணையா மோவெனவின்
புக்கிணையா துற்றதருப் பொற்பிழித்த—மூக்கிணையாய்ச்
சொல்வந் தனைக்கருளுஞ் சோதிசத்தி மாவடிவாம்
வில்வந் தளிர்ந்த யிளிர்ந்து.

(௧௫)

வேந்தன் கார்த்தகன்றான் மேதினியி னுமுமறைந்
தேந்த விருக்குமிட மெய்துவமென்—ரோர்ந்தங்கண்
வான்பொழிலும் பூந்தடமும் வந்தமைந்த வென்னிலவை
நான்புகழற் பாலதோ நன்கு.

(௧௬)

நந்தவன மெல்லா நறுமா மலர்ப்புப்
வந்தமல ரிந்திரன்வண் டாருதற்கு—முந்திவிடி
வைகறையிற் கொய்துவந்து மன்விதியி னீசனெளி
செய்கழலி லர்ச்சித்தான் தேர்ந்து.

(௧௭)

அன்றுமுத லாக வரனையிவ்வா றர்ச்சித்து
மன்றனறுங் கற்பகத்தார் மன்னவனோற்—மென்று
மனத்தினன்பு மல்க மருச்சண் பகமா
வனத்தில் வதிந்தான் மகிழ்ந்து.

(௧௮)

இந்திரனருச்சினப்படலம் முற்றிற்று

ஆதிருவெண்பா ௭௭௭.

தேவர்புலம்புறு படலம்.

அந்நாளிற் சூரோவ லாற்றிச் சிலதேவ
ரெந்நா ளெமைநீங்கு மின்னலெனாப்—பொன்னாடி
விட்டவனி போந்துகொச்சை மேலிமன்னைக் கண்டடிதாழ்ந்
துட்டளர்ந்து சொல்வா ருகந்து.

(௧)

எந்நா யகனே யிடருளுற்றுஞ் சூரபன்மன்
றன்னான் மெலியுந் தமியேமை—யுன்னா
தகல்வானி னின்மகன்றா யையநினை யன்றிப்
புகல்வே றுளதோ புகல்.

(௨)

தீய களிறுந் திறலரியுந் சூர்வரியு
மேயகிறை யிற்பசுவா மேவுமெமை—நீயடைத்தா
யுனமுற்று மாண்படுத்த வுன்பிடித்த மீனெடுத்தே
மாணமுற்று மற்றோ மனத்து.

(௩)

முன்னுளின் மாமுகனன் மொய்ம்பிழந்தோ மாயவன்
பின்னாற் குரனற் பீடழிந்தோ—மெய்யான
நின்னா தரவதனி னிற்குமெமைக் கைவிடுதன்
மன்னா நின்னகே வகை.

(அ)

வெஞ்சூர னாதி விளர்ப்புல வெவ்வவணர்
தஞ்சூர மேன்மை தனிவலிவு—நஞ்சூர்
மயலொன்று நெஞ்சக் கை மன்றுருத் தீர்வான்
செயலொன்ற செய்வாய் தெரிந்து

(ஆ)

என்று பலவா நிரங்குமொழி கேட்டிதையன்
துன்றமார் துன்புகண்டு சோர்த்துயிரா—வொன்றறிவான்
மாயை மகன் குரன் மகஞ்செயன்றே நம்வாழ்வு
போய்சென்றே சொந்தேன் புலர்ந்து.

(இ)

அன்றே மகஞ்செய் தரன்பால் வரம்பெற்ற
கன்றே நமதுபதங் கைக்கொள்ளா—நின்றே
நமை மயவல் கொண்டா னலிந்தனந்தி தொன்று
கமையேய விலன்குறித்தான் காண்.

(ஈ)

மற்றதியா தென்னிற்று மாணேர் புலையிசையைப்
பற்றியெனை யுஞ்சிறைவைப் பானினைந்தான்—கொற்றவெஞ்சூர்
யானுளத்தி லோர்த்தனை யாளியிடை யாளொடுமே
மாரிலத்தில் வந்தேன் மறைந்து.

(ஊ)

உள்ள முலர்ந்தே யுழலு முமைவிட்டுக்
கன்னவருக் கொண்டிபுலிக் கண்ணோற்று—வள்ளற்
நிருச்சித் துருவாஞ் சிவபெருமா னன்றா
ளருச்சித் திருந்தே னமர்ந்து.

(உ)

இன்ன லுஞ்ற்றவுண ரேவல் புரிந்துழன்று
தொன்னிலைய மேன்மைமுற்றற் சோற்றனமா—வின்னினியா
மெல்லவருங் கைலைமலைக் கேகியரற் கோதிநம
தல்ல தவிர்ப்பமென்றா னங்கு.

(ஊ)

மேவுமொழி கேளா விபுதர் மகிழ்ந்தெங்கள்
கோவுந் கூறுங் குருவுந்—தேவுந்
யெல்லாந் யென்னி லெமக்கோர் குறையுளதோ
சொல்லாய் புரவலனை சூழ்ந்து.

(ஊ)

அத்தல் கடனெமக்கே யேந்தறுயர் தீர்த்தெம்மைக்
காத்தல் கடனினக்கே காணையா—மாத்தருவர்
தீரத் தடிந்தாய்சூர் தீங்கொழிப்பா னீயன்றிச்
சோரந் தரர்க்கார் துணை.

(ஊ)

ஆகையாற் றுன்பகல்வா னங்கயிலைக் கெங்களைக்கொண்
டோகையாப் போதுநீ யுற்றென்னை—மாகபதி
நன்றென்றுட் கொண்டொன்றை நாசரையங் கண்ணிறீ இக்
குன்றுசரி பாலடைந்தான் கூர்ந்து. (கஉ)

தேவர்புலம்புறுபடல முற்றிற்று.

ஆ நிருவெண்பா எஎகூ.

அயிராணிசோகப் படலம்.

அங்கமலை யன்னு ளரிவாறு முன்னெதிராப்
பங்கயத்தான் பல்காற் பணிந்தெழீஇ—யிங்கடைந்த
தென்னெனவெஞ் சூர்பணியா லேய்சிலண்டர் தாம்வருந்தி
முன்னரிடர் சொன்னார் முறை. (க)

சோர்விபுதர் தந்தயருஞ் சூர்வலியுந் தீர்தாத்தொல்
சீர்தரவீ சற்குரைப்பான் நேவரொடு—மேர்மலைக்குப்
போகின்றே னீது புகலவந்தே னின்பாற்சொற்
பாகின்றே னன்னாய் பரிந்து. (உ)

என்றளவி லேவெய் திரங்குமயி லென்னநங்கை
மன்றிருமுன் வீழ்தாண் மயங்கியறி—வின்றியென்றுந்
தற்பிரியா மாதின் றளர்வுகண்டு சோர்வொடுவேந்
தற்பிரியா வாறெடுத்தா னாங்கு. (ங)

சோருமா மாகைத் துடைமே விருத்தியுணர்
வாருமா தேற்றி யறிவுவரக்—கூருமா
சந்தா குலமுற்றுந் தேவி நவில்கின்ற
ணந்தா வரன்பா னயந்து. (ச)

பொன்னு டிகந்து புலியின்கு னூர்வணத்தி
னின்னா தரவி னெடிதிருந்தேன்—மன்னா.
வெணப்பிரிய கீரினைந்தால் யாந்தான் துணையா
முனைப்பிரிய முற்றேற் குரை. (ரு)

கூருந்து வையவேற் கொற்றவனை நீயிரிந்தே
யாருந் துணையின்றி யானிருந்தாற்—சூருந்து
தொண்டா ரவுணர் துருவிநிற்பா ரிக்கெண்ணைக்
கண்டால் விவெரோ காண். (ர)

வன்புறுவெவ் வாள்வுணர் மாயம் பலபுரிவா
ருன்புதல்வ னிங்கில்லை யும்பரிலை—மன்புழைக்கை
மாவிலையா மாதரிலை மாதொருத்தி யான்றனித்தே -
மேவிலையா வஞ்சேசேனோ வேர்த்து.

(௪)

அன்னே ரவுணர்வந் தல்லா தனபுரிந்தான்
பன்னே பழியார்க்கு வந்தெய்து—மின்னே
ருயர்வாங் கயிலைவரைக் குன்னோ டடைவேன்
பெயர்வா யெனநவின்ருள் பேடு.

(௫)

மாரா யணங்கே வனத்தினினக் கோர்துணையா
யாரா யினுமின்றி யேகுவுனோ—வோராய்க்
நையனமற் காயற்கவனு நக்கனுமே சேர்த்தளித்த
வையனமக் கோரண மாம்.

(௬)

சனருண் மைந்தனாவா வென்றுளத்தி லுன்னினிங்கு
நேசமுற மேவுவா னீடுகயி—லாசவரை
யையடையா மீளளவு மாங்களிப்பா னின்னையன்னுன்
கையடையா நல்குவேன் காண்.

(௭)

சாற்றிமெவ் வையன் றனிவனத்தி லன்பினினைப்
போற்றிடுவ னஞ்சலெனப் புந்திதனைத் தேற்றிடலு
மன்னுன் சிறப்பென் னறைகென்ன நங்காய்கே
ளென்னு வியம்பு மிறை.

(௮)

அயிராணிசோகப்படல முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா எசுரு.

மகாசாத்தாப் படலம்.

முன்னஞ்ச னுதியர்கண் முன்னோ னருளின்றி
மின்னஞ் சலதிகடை வேலையெழு—மன்னஞ்சம்
பற்றா வரவிரியாப் பன்கயிலைக் கேகியர
னற்றா டித்தார் நயந்து.

(௯)

அன்னவனுண் டண்பரைப்பார்த் தஞ்சலிர்நீ ரார்கலியை
யின்னமொரு காற்கடையி னெய்துநீர்—மன்னமிர்த
மென்ற னதுகேட் டிமையோ ரெணங்கனித்துச்
சென்றார் பயோததியிற் றேர்ந்து.

(௧௦)

தீந்திமுகத் தானையுன்னுத் தன்மையினுன் மததம்வீழ்ந்
தூந்துமணி நாக ருறைவெய்த—வந்தரத்த
ரன்னதுணர்ந் தர்ச்சிக்க வன்னவன்ற னுரருளான்
முன்னதுபோ னின்றதுவே முன்.

(௨)

கருமான் முதலோர் கடலகடையும் போது
வருமா வமிர்கை மகிழா—விருமாத்
தரத்தாருந் தத்தத் தகையினுற்ற தென்னுப்
பொரத்தா நினைந்தா புகன்று.

(௪)

தாமோ தரனுரன்வாழ் தாக்கணங்கும் வெஃகவோர்
மாமோ கினிவடிவம் வாய்ந்துநின்ற—ஹோ
ரிருதிறத்த மாண்பினரு மின்னமுதை விட்டே
யொருதிறத்த ராய்ச்சூழ்ந்தா ருங் .

(௫)

மாலாக மோகினியா வானவருந் தானவரு
மாலாக மன்மதன்பூ வாளியைந்சின்—மாலாக
மெய்த்தார் கருக விரகத்தீ மூளுறவு
மூய்த்தான் கணைநான் கொருகரு.

(௬)

எண்ணுசை மூன்று எழைதுகிலான் மால்புரியும்
பெண்ணுசை போலிரண்டும் பித்திழையா—விண்ணுட
ருண்மயன்மே லுற்றணங்கை யுன்னியுன்னி மாழ்குவேரே
பெண்மயநீர் வாரோ பிறர்.

(௭)

மோகினியாம் புத்தேசன் முனநிற் பவர்ப்பாரா
வாகினியாம் போர்விடு பன் மன்னின னுன்—பாகினியா
வின்னமுத முள்ள தெதுநீரீர் வேண்டவது
முன்னமுதக் கொண்டினைன்றான் முன்

(௮)

பொன்னிறத்தன் கூறவது புந்தி நனிதிரித்தே
யன்னிறத்தர் நோக்கியெம்பா லாவதுநீ—யென்னமுன்மன்
றன்மையினு லின்னமுதந் தானெ மக்கென்று ம்பரதை
நன்மையுறக் கொண்டகன்றார் நன்கு.

(௯)

மின்னவுணர் மோகினியா மாலையொரு சார்கொடு போய்த்
துன்னினர்கு ழானோக்கிக் சூழாமளி—சன்னிவெனை
மாண்கிளரு மோர்வீரன் வந்ணைவா னின்னமுமே
காண்கிலனு னென்றான் களித்து

(௧௦)

அன்ன னுரைகேட். டகமகிழ்ந்திம் மூவுலகி
வென்னுற் றலுக்குறழ்வா ரில்கையெனப்—பன்னுத்தத்
தம்மின் மொழியாச் சமர்புரியா மாய்த்தனரே
வெம்மின் படையவுணர் வேட்டு.

(௧௧)

தீயவுணர் தஞ்சொகையிற் செரிருவர் மாயவன்றன்
மாயமுனி முன்னுருவ மறநியும். —ராயவருக்
கொண்டமர ரோடிருத்தார் கோதையெனப் போந்தகன்வ
ணண்டர்க் களிப்பா னமுது.

(௧௨)

நத்தலிலா வானவர்த நாப்பணிநு கன்வருஞ்சீர்
வந்தவெழின் மால்பகிரு மாவயிர்தை—மந்திரத்;ாற்
கொண்டில ருண்டார் குறிப்பா லிருசுடரும்
லிண்டறியப் பார்த்தார் விரைந்து.

(௧௩)

விட்டுனுவு மக்கள்வர் விண்ணவரோ டுண்பரெனச்
சட்டுவங்கொண் டன்னார் தலைதுமித்து—மட்டுப்
பொருந்தின் னமுதம் புலவர் களிப்ப
விருந்தி னளித்தான் விழைந்து.

(௧௪)

இன்னமுத முண்டா ரிருவிசும்பி னிற்பரெனச்
சென்னியற்று மாயாத தீயவர்க்கு—மன்னுமைதன்
கோளா மிறையோன் கிளரருளாக் கொண்டவிண்டு
கோளா நிலையளித்தான் கூர்ந்து.

(௧௫)

அன்ன ரரனா ரடிபோற்றி யார்சுவத்தாற்
செந்நாக மைந்நாகச் செய்கைபெற்றே—யுன்ன
மறைப்பார் தமைக்காட்டு வான்சுடரை விண்மேன்
மறைப்பார் வெருவ மகிழ்ந்து.

(௧௬)

நேடிலவ ராகு கேதுவெனு முன்னுமத்
தேடிடையந்தேர் பாணு வொளிர்திங்க — ணீடுறுசேய்
மின்புதன்பொன் வெள்ளிசனி மேவெழுவு ரோடமர்ந்தே
யொன்பதின்ம ராயினு ருற்று.

(௧௭)

இன்ன ரமுதுண்டோ ரேத்தவரி யாங்கிருந்தான்
மன்னுன்கு சத்திகளுண் மாலொருவ— னென்னு
முனக்கோல மாயக்காணன் முன்னிறையோன் காண
வனக்கோல மாய்நின்றான் வந்து.

(௧௮)

கார்வணன்கங் காதரணக் கண்டு வெஃகக் காமாரி
யார்வ மெமக்குமுள தன்பு யுறிற் — சீர்வுறீர்
கொண்டவுரு நன்றெனமால் கூசியுமை பாலுறமைக்
கண்டவெனை வேட்பதென்கொல் காண்.

(௧௯)

வேதன் செயன்முற்ற வேண்டினமுன் மாதைவெஃகக்
காதலினு லோநீ கலந்தது. — னேதுணக்கி
யார்வயினும் பற்றிகலே யில்லைபென்னு கந்தழுவ
மார்வமுற்ற துண்மையதே யன்று.

(௨௦)

என்னினைவினேகிணையோ வெம்பெருமான் யானறியே
 னின்னினையை யாரறிவார் நீயன்றி—மன்னின்ப
 மாடமைத்தோ ணல்லாரோ டார்வரது விட்டெனைவன்
 போடமையப் புலவதுபொற் போ. (௨௧)

மாயன் விளம்புதலு மாதேவ னீயுநமக்
 காயசத்தி தாருவணத் தாயிழையா—யாயினும்
 கந்தியபோ தஞ்சனினை நாந்தழுவ நீயவனை
 யந்தியிற்றந் தாயலையோ வுற்று. (௨௨)

ஆதலினின் னின்னலமன் பார்ந்துதுய்ப்பன் செல்கென்னக்
 காதலிற்கைப் பற்றவரக் கண்டோடிப்—போதலுமே
 செங்கையா னாரணனைச் சேணிலயன் போற்றிடவே
 செங்கையாற் பற்றினான் சென்று. (௨௩)

பற்றிப்போய்ப் பாரிற் பகர்நா வலந்தீவி
 லெற்றுக்கடற் சார்பினே ரேய்வடவைப்—புற்றவோர்
 சாலநண்ணி யங்கன் சபம்புமான் மால்கொடின்பஞ்
 சாலவெய்தக் கூடினான் றான். (௨௪)

முக்கண்ண னக்கண்ணன் முன்னிருவர் கூடுமெல்லை
 யுக்கபுனல் கண்டகியென் றோர்ந்தியா—யக்கவினீர்
 சாராழி தந்துவச்ர தந்தியென்பேர்க் கீடமுறை
 யேராகத் தோன்றின்பொன் னேய்த்து. (௨௫)

மல் கூங்குப் பஞ்சரம்போல் வாய்ந்துசில நாளாயிர்போய்த்
 தொல்கூடு நேமியுருத் தோன்றவே—பல்கூடு
 கண்டகியாந் தீர்த்தங் கடிதீர்த்து வந்திடுமா
 மண்டலத்தர் கொள்ள மகிழ்ந்து. (௨௬)

அக்குடம்பை யைநிலத்தா ரங்கெடுத்தூட் பொன்வாங்கி
 மெய்க்குறியை நோக்கியரி மெய் ன்முர்த்தந்—தொக்கதென
 நாளர்ச் சனைபுரிவார் நன்குசில ரங்கதன்பேர்
 சாணக் கிராமமென்பர் தாம் (௨௭)

தீ! துவனக் கொன்றையர்சேர் சால முறுங்கா
 மேதுவினா லந்நாம மேய்ந்ததலை—தோதரியாய்க்
 கந்துதித்தான் காம்புகித்தான் காமுறவங் கம்முயக்கில்
 வந்துதித்தான் வல்லையையன் வாய்த்து. (௨௮)

காருருவுஞ் செஞ்சடையுங் காமருசென் டார்சுமு
 மேருருவு முக்கிரமு மேய்ந்தொருசெய்—சேருதலு
 மத்தனந்தச் செல்வந் களிகா புத்தினைண்
 றுத்தமநற் பேர்புனைந்தா னோர்ந்து. (௨௯)

உன்னு முருத்திரரோ டொப்பவைத்து நல்லவர்த்
துன்னு புவனநல்கிச் சூழதற்கு—மன்னிறைமை
தந்திமையோ ரொண்மா தவரெவரும் போற்றுவாய்வு
மந்திவண னீந்தா னவற்கு.

(௩௦)

அன்னவர்க்கு மற்றவர்க்கு மன்பின் விடைநல்கி
முன்னவனங் கேக முராரியுந்—ரெண்ணகரம்
புக்கனன்பின் னையன் புவனமுற்றுத் தன்னியலிற்
ரெக்கவுல கேத்தநின்றான் சூழ்த்து.

(௩௧)

மண்ணவரும் விண்ணவரு மற்றவரு மற்றவரு
வெண்ணவரும் பூசனைசெய் சேத்தந்த—மண்ணலிவன்
றெவ்வின் றிறலொழிப்பான் சீர்த்தியினு னன்பினினை
யெவ்வமின்றிக் காப்பா னிவண்.

(௩௨)

வானவர்கோன் மங்கை மனலிசைவோர்ந் தையனையே
தானகத்தி லேத்தவன்னிக் தந்தியூர்ந்—தானதிற்ற
பூதர் புடைசூழப் பூரணையும் புட்கலையுங்
காதலுற வந்தான் களித்து.

(௩௩)

மன்னவனு மையுன் மலர்த்தாள் பணிந்தேத்த
வென்னலிவண் வேண்டு மியற்புகென—வின்னலங்கொள்
சூர்செய் கொடுமைமுற்றுஞ் சொல்லியயான் கைலேசெல்வே
னீர்வளையைக் காக்கவென்ற னீண்டு.

(௩௪)

மாதலமோர் மூன்றளிக்கு மன்னவனே நின்னருமைக்
காதலியைத் தீதின் நிக் காத்திடுவ—னீதனியென்
றெண்ண லிவண்வைத் திருங்கயிலைக் கேருதியென்
றண்ண லருள்புரிந்தா னாங்கு.

(௩௫)

வெற்றிபெறு காளனெனு மீளிகனை நோக்கியையன்
கற்றவருள் கத்தன் கயிலசென்று —பற்றமார்
கோமான் வருமளவுங் கோதைதனைத் தீதின் றி
காவென்ற னின்று.

(௩௬)

மகாசாத்தாப்படல முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா அஉஅ.

இந்திரன் கயிலை செல்படலர்.

அத்துணைதா னண்டர்கோ னேரா ணியைநாக்கி
யெய்த்திடனீ யைய னினிதாரிப்பன்—சித்தம்
வருந்தலெனத் தேற்றியவண் வைத்,மர ரோடுந்
நிருந்து கயிலைசென்றான் தேர்ந்து.

(க)

அங்க னடைந்துந்நி யந்தான் பராங்கிற்ப
லிங்கனீ வந்ததி யாதென்ன—வுங்கதனைச்
சொற்றனனெஃ தோர்ந்தெங்கோன் றென்மையி னுடியே
யிற்றிலகொ லின்னலென்ற ஸீண்டு.

(உ)

யோகநிலை நால்வர்க் குணர்த்தியுற்றான் கோனெவரு
மேக வமையமிதன் றென்றுரைக்கா—ஓகமநா
தேர்ந்தநந்தி யஃது செவியுற்று மாகபதி
சோர்ந்து விழுந்தான் றுயர்ந்து.

(ங)

கலந்தான் கடலிற் கவிழக் கலங்கி
புலந்தா ரெனமன்றோ டும்பர்—புலந்தார்சீர்
நத்தியெய்க்கோன் பொன்னார் நளினமலர்த் தான்போற்றி
யித்திரன் சொல்வா னெடுத்து.

(ச)

நியவனாள் சூரபன்மன் செய்தவமோர்ந் திசனவற்
காயுவுட னாற்ற லவீர்சிருவ—மீயரின்றான்
றுப்யநெறி நீங்கியன் னான் றெண்டுசெய்தெய்த் தோமிதுவு
மையன் செயலென்ற னாங்கு.

(சி)

சூனர் தொழில்புரிந்து சூராத் றுயர்ந்தாழ்நான்
பான துணர்த்தியடைத் தாமெனில ர்—மானதுபோ
தாண்டகற்றல் வேண்டுஞ்சு ராவியட னாற்றல்சீர்
மாண்டளி ச்தல் வேண்டுமென்றான் மன்

(சு)

அதுபுரியிற் சூர்மு னருந்தவஞ்செய் கால
புதவுவரம் பொய்த்தனனென் றோர்ந்து—துதல்வரல்ல
தெம்மல்ல நீர்த்திலனே லேரருளுக் கோர்குறைவு
மம்ம வருமே யடுத்து

(ஊ)

ஆகையின லின்னவகை யாய்த்துவர வோர்ந்துபரன்
யோகியனா ல் வர்க்குணர்த்தி யற்றனன்கொ —லேகனிய
னன்றியிடர் தீர்ப்பரெவ ரன்னவரோ டேற்றரியும்
வென்றிதரு மாழியற்றான் வேர்த்து.

(அ)

தூயோன் செயலி தெனிற் றொல்பு லீயிற் போந்திடினத்
தீயோர் சினறுரித நிண்ணமது — தீயோர்தி
புங்கவர்தம் மோடியான் போகிலனீ சுற்காண்பா
னுங்கமய மோர்வனென்ற னுற்று.

(௧)

அந்நந்தி தேவனதுசேனா வாய்க்கபெரு
மின்ன லிகந்தே யிவனீ வீர்— நுன்னுமென
வாங்கா ரருள்செய்ய வண்டரொடு மன்னவனோர்
பாங்கார் திருந்தான் பரிந்து.

(௧௧)

இந்திரன் கயிலைசெப்படலம் முற்றிற்று.

புது திருமொழி ௧௫௩௩

அசமுகிப் படலம்.

அழிவனத் தாரரிமுன் னண்டரோலாம் போற்றிடவோ
ஊழிவனத் தோர்கலனா வோங்குபுகழ்க்—காழிவனத்
தெண்ணமுற்றிக் கேள்வருவா னீர்க்கோபன் னானோற்பா
ணண்ணிலனெந் துண்மெலிந்தா னைந்து.

(௧)

மன்னன் பிரிவுன்னி மா கிரங்கி நோற்குமெல்லே
வன்னரும்வெம பாவமுரு வுற்றதொசுரு — மன்னிறத்தள்
சொற்கிளையாள் சூழலின்சட் குர்க்கிளையா னென்னலர் செய்
மற்கிளையாள் வர்சாண் மகிழ்ந்து.

(௨)

காய்கின்ற காமக் கணறணிப்பான் காலையர்வெற்
பேய்கின்ற தோளணைவா னொர்முடிலின்—வாப்குரலாள்
பொற்பில்லாள் பூணும் புசுழில்லா னுணில்லாள்
கற்பில்லா ளற்பில்லாள் காண்.

(௩)

உலக மனைத்து மொருநா ழிசையி
ஊலவிவரு மொய்ப்புளா னுன்னு— ஞலமுள்ளா
ணன்மையுளா டமையுளா ஞுற்றமுளாள் சீற்றமுளாள்
வன்மையுளா டயவுண் மானது.

(௪)

சீயமுசன் றுரகனேர் திண்டிறலான் மால்வரையொப்
பாயமெய்யாள் பொய்யுடையா ளாடகன்முன்—மேயவொரு
சிங்கமன்னாள் கூற்றடக்குந் திண்மையுளாள் பெண்மையுளாண்
மங்கு லெனவுலவு வாள்.

(௫)

கூடு மவுணர் குலத்தினுக்குத் தீயினையே
நாடி மசுமுகியா நாமத்தா—ணீடுறுகான்
பொங்கரோழி னோக்கியிகப் பொற்புளதவ் வான்பொழிலே
யிங்குளதன் றென்று எரினிது. (க)

மன்மலர்ப்பூங் காவின் வனப்பை யசுமுகிதான்
றுன்முகிக்குக் காட்டிக் சொலிக்காண்ப—லென்றே
மிசையெட்டும் வான்பொழிலின் மேவுவார் தம்மைத்
திசையெட்டிந் தேடலுற்று டேர்ந்து. (எ)

அதுகண்டே யைய னவிர்படைமா வீரன்
முதமைம் முகத்தாடான் முன்னி—யெதுகண்
டிவண்வருவ தோர்ந்ததன்மே லேற்பசெய்யவே னென்னு
வவண்மறைந்து நின்ற னருது. (அ)

அத்தரும மெங்கு மலைந்துதுரு வித்தவஞ்செய்
வித்துரும வாய்ச்சசிதான் மேவுமிட—மைத்துருமஞ்
சேண்குரலான் கண்டா எரிவளிந் திராணிவஞ்சிச்
சேண்கரந்து வந்தனளிந் தேத்து. (க)

திங்களின்பே ராலையெங்குந் தேடியுங்காண் கில்லமெனச்
சிங்கமெனச் சிறித் திரும்பவஞ்சு—ரிங்கிருப்ப
தோராம லொற்றரையங் குய்த்தா னவரினனுந்
தேரா ரிருக்குந் திசை. (க௦)

மின்னே யிடையிலுளே வேந்தன் மகிழ்பூப்ப
வின்னே கொடுபோ யியம்புமவன்—முன்னே
விடுவ னெனக்குறித்தாண் மேவவுணர் செய்யுங்
கொடுவினைக்கோர் வித்தன்னுள் கூர்ந்து. (க௧)

பாகின் மொழியாளைப் பண்ணவர்கோன் றுன்றனிலைத்
தேகினன்காப் பாரெவரு மீங்கிலைப்போ—தாருமுணங்
கொண்டே குவனென்னுக் கொண்டலிழிந் தேவரல்போற்
றண்டேம் பொழில்வந்தா டான். (க௨)

அத்துன் முகியோ டசுமுகிவெற் பென்னவா
மெய்த்தவஞ்செய் மின்காணு வெந்துளடொந்—தெய்த்திவடான்
வஞ்சிபோல் வானெவளோ வாய்மை யறியனெனு
வஞ்சி யெழுந்தா ளணங்கு. (க௩)

எழுவா டனில் லெனச்சொலிநே ரெய்தி
வழுலிலயி ராணிநின் வாய்மண்—செழுநலனை
யார வஞ்ந்தவமே யண்டமெலா மான்கின்ற
சூரபன்மன் செய்தின்றுன் சூழ்ந்து. (க௪)

அண்டமெட்டோ டாயிரஞ்சு ஈன்வனவோ ரண்டத்து
ளண்டமட்டு முன்கேள்வ னுள்வனிறை—யண்டவத்திற்
பெற்ற வரமும் பிறவு மறிந்திலையோ
நற்றளிர்போல் வாய்நீ நயத்து.

(கரு)

நண்டனைய வின்சொல்லாய் காமருஞர் மேல்வீழைவு
கொண்டனையி னிற்கோர் குறைவுனதோ பண்டவமு
மெய்வருந்தச் செய்வதென்கொண் மேவுபொருள் யாவுறின்
கைவருந்தப் பாதிதூநீ காண்.

(கரு)

மின்னவா மெல்லிடையாய் மேயினல முண்டிலையோ
லென்னவா மன்னலமெய் வெப்பொருளு—நின்ன துன்கேண்
மன்னேவல் செய்குர் மகிழ்மடவா ரெல்லாரு
நின்னேவல் செய்வார் நிதம்.

(கரு)

பஞ்சுர் பதமப் பதப்பதம கோமனையை
யஞ்சுர் வெறுத்திடுவ னையமிலை—மஞ்சுர
வன்பி னினைமகிழ்வ னாரணங்கே நீவிரும்பி
யென்பின் வருதியென்று ளீண்டு.

(கரு)

அசமுகிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா ௪௫௪

இந்திராணிமறுதலைப் படலம்.

மையா னனத்தாள்சொல் வன்னியின்வேல் போனுழையக்
கையாற் செவிபொத்திக் காரிகைகார் --மெய்யாளே
யேழந் சொற்றவுள்வா ரெய்துநர கென்னினிற்காங்
கேமனைத்தென் பாரார் கினர்ந்து.

(க)

சுருதியுணர் காசிபன்றன் றேகைநீ தீய
சுருதிவெய்யோ ரென்னக் கரைந்தாய்—தருமமுமே
நோக்கிலேனோன் போடுதற்பு நோக்கிலேமே லாம்பிறப்ப
நோக்கிலேநன் றாக நுனித்து

(உ)

மின்னுவான் வன்பாயுண் மேவார்க் கிதுதோன்று
மன்னுவை நீதுணியன் மாண்பிலவேந்—தென்னிறைக்கே
யல்லா தெவரிடத்து மாசைவையென் கற்பினேன்
சொல்லாது சொன்னாய் துணிந்து.

(உ)

கொடுமைசெய்த வாழ்வார் கொடுகரசிங் வீழ்வார்
கெடுகிலையர் தீமை கெடமேம்—படுவரா
லின்பொருது துன்பமியை யார்க்கும் பொதுவன்றே
வெண்பகர்ந்தாய் நீதியிலா யிங்கு (ச)

தீநெறிய னாதலினுற் சித்தியா தீ தரைத்தாய்
வானெறிய தன்று மறத்தியலி—தீனமெனை
யெய்தற்பா லார்யா ரெயர்வரினும் காப்பநம்பர்
வெய்தி எனகறியென்றாள் வேர்த்து. (இ)

சுந்தரிசொற் கேளாத் துருவைமுகி பற்கறியாச்
செந்தழனீள் கண்ணின்று சித்தவே—நத்தவிதழ்
தின்றிருமாக் கைபடையாச் செல்லுரு ம் னூர்ப்புற்ற
நன்றுநன்றென் னார்களன்று நக்கு. (ஈ)

உன்னுசரி சொல்லுறுதி யூற்றஞ்செய் தில்லவடட்
கென்னசொலி னும்பேதைத் கேறுமோ— னன்னதுபோல்
வெந்துயரங் கொண்டு வெறிமுகத்தாள் கற்புடைய
சுந்தரியை நோசுகிச் சொலும். (எ)

நல்லசொற்றேன் மாறுரைத்தாய் நங்கையட்டு துங்குவேன்
வெல்லண்ணற் காசவிட்டேன் மேவியென்பின்—செல்லலையே
லீர்த்தே குவனின்னை யீதுண்மை யாகுமென்றாள்
கார்த்தேக வல்லராகி காய்ந்து (அ)

முவர் தடைபுரிந்து முன்னின்று போர்செயினு
மேவர்வரி னும்விடேன் யானென்னுத்—தேவிகரங்
கையினுற் பற்றிக் கடிதீர் சுதுப் பாயினு
ளையகோ வென்றா ள் ணங்கு. (ஊ)

தீயவன்னா டண்டுதலுஞ் சிந்தா குலமெய்தி
மேய வுணர்வுபோய் வீந்தவன்போ—லாயவச
முற்றிருவேற் கண்ணீ நுமையுகவே தேம்பினுள்
பொற்றிருவே யன்னா புலர்ந்து. (க)

பூசைவா யுற்ற பொருவிலெழிற் கிள்ளையுந்தென்
னாசையான் பாசமுற்ற வாலியும்போன்—மாசைய
மென்முலையாள் கொண்டேகு மெல்லையாற்றினுண்
மின்மகவான் தேவி மெலிந்து. (கஈ)

இந்திராணி மறுதலைப் படலம் முற்றிற்று
ஆ திருவெண்பா அகநா.

மகாகாளர் வருபடலம்.

மூலரன்சே யேயோலம் வானவர்கோ டீவயோல
மாலவண்ணு வோலமே ரையனே—யோலந்தாத்
தீரனே யோலமெங்க டெய்வமே யோலமெறுழ்
வீரனே யோலமென்றான் மின். (க)

அின்னதுகேட் டைய னடுபடைமா வீரனும்பர்
மன்னவையெல் லாம்வியக்கு மாண்பினன்கை—தன்னிலொளிர்
வானனென்போ டாரணிவான் வான்பெயரோன் வீரமா
காளனென்போன் வந்தான் கடிது. (உ)

மஞ்சனையான் வந்தாற்று வான்சசியை நோக்கிங்கை
யஞ்சனீ வாழி யசமுகியாம்—வஞ்சகியைச்
சார்ந்துநினைத் தீண்டு தடக்கையை வாளினு
லீர்த்துவிடு விப்பனென்ற னீங்கு. (ங)

வீரனுரை கேட்டளவின் மெல்லியலாள் செல்லியல்பா
ராருயிரே பெற்று ளசமுகியத்—தீரனைக்கண்
டேவருமென் முன்னில்லா ரீண்டெற் சினந்திகழ்ந்தான்
தேவருளோர் வீரனென்ற டேர்ந்து. (ச)

செந்தழற்கண் சிந்தவிதழ் தின்று கறகமெனத்
தந்தத் கறித்தார்த்துச் சாற்றிவனைத்—தொந்தியின்கட்
பெய்துவலி தீர்ப்பனெனப் பேழ்வா யரக்கிற்ப
வெய்தினன்வாள் வீர னெதிர். (ஞ)

கற்பார் சசியைக் கரவிற் கொடுபடர்வாய்
பொற்பா ரிவளைவிட்டுப் போதியுற்ற—வற்பார்
பிழைபொறுப்ப னீயும் பிழைத்தியென்றான் வீர
னுழைபொருகண் ணுளைநோக் குற்று. (சு)

உருத்திந்தக் கூற்றுரைத்தா யுண்ணையிவட் போற்றென்
றருத்தியிலார் சொன்ன ரவரைத்—தெரித்தியென
வாருலக மூன்றளிக்கு மையன் பணியிதென்பேர்
வீரமா காளனென்றான் வேள். (ஏ)

என்ன விவன்மகவா னேவலா னென்றுளத்தி
லுன்னியரி யெற்றொழுவா னூறுசெய்யான்—மன்னிவனைச்
சிந்திநான் றீன்பனெனாச் செங்கையிலார் குலத்தை
யுத்தினான் வீர னுரம். (அ)

வருமுனதை வீரன் மாய்த்துங்கு ஊளா
லிருதுணியாச் சூலத்தை யீர—வொருமைந்தன்
மேகத்தின் மின்போல் விடுசூல மேவவன்கார்த்
தேகத்தின்பாற் பொழிந்த தீ.

(௧)

ஆலந்தோய்த் தூழித்தீ யார்ந்ததுநேர் மைம்முகத்தான்
சூலந் துணிபடலுந் துன்முகிகைக்—கோலமுறு
சுந்தரியைச் சேர்த்தவடன் சூலங் கொடுவீர
லுந்துரத்தி லுய்த்தா லுருத்து.

(௧௦)

ஏனியவம் முத்தலேவே லேண்வீர மாகாள
னாகமிசை மேவுயின்கு ரார்வசியாற்—பாகமுறக்
கண்டா நதனையவன் கண்டா ளிடையவுளங்
கொண்டா ளெழுந்தான் சூலந்து.

(௧௧)

சென்றாள் கிரிபெயர்த்துக் சீயமன்னான் மேலோச்ச
நின்றான் றடிதலும்வா ணைரொழிந்த—தொன்றாக்
கருங்கடல்போற் கார்நிறத்தான் காணுக் கறங்கு
பெருங்கடல்போ லார்த்தான் பெரிது.

(௧௨)

வீரமா காளகேள் வேதா முதற்றேவர்
தேரவந்தே யாசிசொலச் சீருலகான்—சூரனெம்முன்
ரோளாரக் கொண்டெய்ப்பேன் ரோகையைப்பே தாயுணராய்
வாளா விலக்கினையே வந்து.

(௧௩)

திடுத்த றகைமையன்று தாரகன்மாத் தானை
யடுத்துப் படிக்குமஃ தன்றி—யெடுத்தியா
ளின் றனையுண் பேன்றுய்க்கி னீன்பசிதா னீங்கிடா
தென்றுவிட்டேன் போதியென்றா ளிங்கு.

(௧௪)

கூண்டகிசொற் கேட்டளவிற் காளைவசி யாற்சூலந்
துண்டு படவெறிந்தேன் றொட்டநினைப்—பெண்டெனவே
வீக்கலைநின் றேனிவளை விட்டிரீ போதியாற்
போக்கலைகை யென்றான் புரிந்து.

(௧௫)

என்றதுகேட் டங்கிவன்வா ளின்னி யிருக்கின்றா
னென்றியம ராற்ற லொழுங்கன்தே—யன்றியுமே
வெல்ல லரிதிவனை மின்சசியைக் கொண்டெவல்லை
செல்லறிட மென்றெணிஞ டேர்ந்து.

(௧௬)

துன்முகிதன் கையுற்ற சுந்தரியைத் தான்பற்றிப்
பொன்மலையின் கொடுகொடு பேரம்வளிபோல்—வண்மையொடு
துண்டமதி தோற்பத் துலங்குந் துணையெயிற்றுக்
கண்டகிகொண் டேகினளங் கண்.

(௧௭)

போதலுமே பார்த்தையன் போகலின் னில்வெண்ணுத்
தீதிலான் செங்கரத்தாற் றீயவட—வேதியா
மையைப் பிடித்துடைவான் வாங்கியின்னைத் தொட்டருங்கு
கையைத் துணித்தான் கடிது. (௧௮)

இருன்பிலத்துற் றுரையெடுத் தேவெளிவிட் டாங்கு
வெருள்சசியை வீடுசெய்து மேட—மருண்முடியைத்
தாளினுதை தந்துதள்ளிச் சார்துன் முகிகரமும்
வாளி னரிந்தான் வரன். (௧௯)

மகாதாளர் வருபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அஅச.

அசமுகி சோகப்படலம்.

பொன்னங் கழல்வீரன் புல்லவுண மாதர்கை
சின்னம் படவேசே தித்தளவி—றுன்னெய்த்தோ
ராறுபோற் செல்ல வரற்றி விழுந்தனளே
யேறுநீர் போல விரைந்து. (௧)

கெழுவா டுமியக் கிடந்த வரம்பில்
வழுவா டுயர்வாள்பேழ் வாய்விட்—டழுவா
னெழுவாணின் றையகோ வென்பாண் மலைபோல்
விழுவாள் புரள்வாண் மெலிந்து. (௨)

இந்திரன் றன் தேவிதனை யின்னே பிடித்துவயிற்
செந்தழலுக் கீவனெனச் சென்றிடும்பின்—னெந்து
திகைக்குநன்று நன்றுநந்தஞ் செய்கையீ தென்னா
நகைக்குங் கறிக்கு நகை. (௩)

அற்ற கரத்தை யருதகரத் தாலெடுக்கு
மொற்றும் விழிநீ ருக்குங்கம்—மெற்றுமினிச்
சாவதுவே தின்னமெனுஞ் சாற்றுமெங்க ளண்ணர்முன்
போவதெவ்வா நென்னும் புலர்ந்து. (௪)

பங்கமுற்று மங்கமென்றன் பங்கயநே ரங்கைதனைப்
புங்கவர்கள் போவான் புணர்த்தினரா—லங்கவரைக்
கொன்றுலக் மெல்லாக் குலைப்பனென்றான் சேரியான்
பொன்றுவனென் முன்னம் புனைந்து. (௫)

பாரு ஞாயிரைப் படுத்திடவோ முந்ரீரு
ளாரு மழலை யவித்திடவோ—மேருவினைப்
பந்தெனவே யேந்திடவோ பல்லுமிக்கோ னைக்கழங்கா
வுந்திடவோ வெண்ணு முருத்து. (க)

ஆரும்ஞ்ச வில்வா றசமுங்சொல் வீரமொழி
சாருறுவா மென்முகியாந் தையல்கேட்—டோருந்
தருவர் குலத்துதித்துந் தக்கோ ரெனப்போ
யிகுளைமுன் சொல்வா னெடுத்து. (எ)

உலகமென் செய்யுமா வும்பரென் செய்வ
ரிலகொருவ னுற்கை யிழக்கி—னலகிலா
வண்ட மனைத்து மழிக்கினுமயார் கேட்கவல்லா
ரெண்டருவர் மாணே யியம்பு. (அ)

அன்னவை யாவுமுடை யண்ண னினைமுனிவன்
முன்னலை யொன்றுஞ்சூர் முன்னுறப்போ—யின்னவெலா
மாதரவிற் சொல்லினவ னண்டர் தமைமுடிப்பன்
போதறுணி பென்றாள் புரிந்து. (க)

திக்கன்செய் வேள்வியின்கட் சாரமரர் தானவருண்
மிக்கவர்மெய் யங்கபங்க மேவினரா—னக்கனெழிற்
காணையகத் தார்க்கன்றிக் காயமதிற் காயவடு
வேனையர்க்கு நீங்குமோ வீங்கு. (க௦)

ஆதலினு னங்கைநீ யங்கைநீங் கிற்றென்ன
வோதருமாச் சோகமுத லுன்னலைவெம்—மாதயா
மோகமுட னின்ப முறைமுறையெல் லாவுயிர்க்கு
மாகுமெனத் தேற்றினு ளாங்கு. (க௧)

துன்முகிசொற் கேளாத் துருமுகின் றென்றெழுந்து
மன்சசியைக் காணுஉ மானவெந்தீ—வன்பினெழ
வெங்கனொளித் தானு மினிப்பிழைப்புண் டாங்கொனுமக்
கெங்களுக்கு ராளு மிடத்து. (க௨)

கரந்திடுகின் கேள்வனெழிக் கான்வாழ் நினையும்
புரந்தனில்வாழ் தேவரையும் போயீர்—துரந்தனிற் கொண்
டென்னகரந் தன்னி லிருஞ்சிறையில் வைப்பறிண்ண
மன்னன் செயலால் வலிந்து. (க௩)

தியங்கு முமையான் சிறைபடுத்தே னென்னிற்
றயங்குலகெ லாம்வென்று தாவா—வயங்கொளுஞ்சூர்
நாடியநத் தங்கையல்ல னுன்றனமார் புற்றிடினும்
பேடியென்றெ னென்றகன்றாள் பேர்ந்து. (க௪)

அசுமுகிசோகப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அகஅ.

இந்திரன்மீட்சிப் படலம்.

ஆங்ககல நின்ற வடல்வீர மாகாள்

னேங்குமயி ராணியைப்பார்த் தேரன்னை—யிங்குறைநக

வான்புரக்கு மன்னன் வருமளவுந் தீங்கின்றி

நான்புரப்ப னென்றுரைத்தா னன்கு.

(க)

போனபின்னர் மாதப் புறவிலொரு பால்வைகிக்

கோனுறுதி பெற்றுவரக் கோதிறவந்—சானிழைத்தா

ளன்னா னுறுதுயர மங்கயிலைக் கேகிமன்பாற்

சொன்னா னிசைவல்லோன் சூழ்ந்து.

(உ)

இன்னன் மொழிகேட் டினேந்துபின்ன ருட்டெளிந்து

மன்னமா ரோடெசன் மாண்புகழ்தான்—பன்னிநந்தி

தேவன் பதமலரைச சென்னி தனிந்குடி

மேவன்பிற் சொல்வான் விழைந்து

(ஈ)

உய்வினையே யுன்னி யுயர்கயிலைக் குற்றன்னமுன்

செய்வினையே நாடியருள் செய்கிலன்ம—னைவினையும

போயின் புறநோற்பான் பிபாகவிடை நல்கென்றா

னோயின் றுழல்கோ னுனித்து.

(உ)

நன்றுபோ மென்னவரு ணத்தியெங்கொன் கூறமனங்

கன்றமா ரோடுங் கழுமலம்போய்—மன்றவனை

மெய்யன்பாற் புல்லியின்சொன் மிக்குரைத்து வீரவினி

யையன்பாற் போதியென்றா னுங்கு.

(ஊ)

அன்னமன்னா னேற்குமிடத் தண்மியவன் சோர்வகற்றித்

துன்னு மசமுகிசொல் சூள்வினவி—யென்னசெய்வ

தென்றிற் குரியனாட னேகியண்டர் சூழ்ந்திடப்பொற்

சூன்றிற் கரந்திருந்தான் கோ.

(க)

இந்திரன்மீட்சிப்படல முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா கூடச

சூரனரசிருக்கைப் படலம்.

இவ்வகைவின் னேந்த லிருந்தனன்பின் மைமம்முகத்தா

ளெவ்வமொடு மன்னகர மெய்தினு—ளவ்வமய

மாவீற் றிருக்கு மகேந்திரத்திற் சூரபன்

மாவீற் றிருந்தான் மகிழ்ந்து.

(க)

ஆயிரமாங் கோடியண்டத் தாடகமாப் பித்திகையு
யேகொடு விண்ணிழிந்த தொல்புவியிற்—பாயொளியிற்
சேயிதழும் போருகத்தோர் செய்தெனவும் பொற்பொதுவோ
ராயிரமா யோசனையே யாம். (௨)

இத்தரையார்ந் துள்ளதண்டத் தின்னிடையே யேய்ந்துநிற்கு
மத்தவரை யாவுமெடுத்தம்புயத்தோர்—வைத்தன்ன
வத்தாணி யம்பொற்று னாயிரமாங் கோடியுள
வத்தாணி யொன்றவரு மாங்கு. (௩)

கிண்டோர் மணங்கண் கவசோ வியமிலங்க
விண்டோய்செய் வானின் விதானமேற்—கொண்டோங்கு
வெண்ணிலா தித்த ரிறைபணியி னிற்பபோற்
கண்ணடிக ளாங்கவிருங் காண். (௪)

பல்லண்டத் துள்ள பகிலவெந்தீ யில்லுருக்கி
யொல்லவொன்றாக் கித்தவிசா வோங்கிடச்செய்—தெல்லுடுக்கன்
கொண்டு குயிற்றிக் குழுமதியைக் கோளரியாக்
கண்டனபீ டந்திகழுங் காண். (௫)

அின்ன வரியணைமே லாயிரமாங் கோடியண்டத்
துன்னுவட வைவிடஞ்சேர்ந் தோருருக்கொண்—டென்னவங்கைக்
கூற்றிருந்தா லன்னபடை கொண்டவுணர் போற்றெடுப்ப
வீற்றிருந்தான் வெந்தருவர் வேந்து. (௬)

ஒங்குபுகழோர் ருருக்கொண்டு ருரபன்மன்
பாங்குவந்தாங் கொண்டவிகை பாலவுணர்—தாங்கவிறற்
றாரகன்றின் சேயமுகன் சார்பிலுற மைந்தரொடு
கூரமைச்ச ராங்கமர்ந்தார் கூர்ந்து. (௭)

ஆயிரமா மண்டத் தமர்மருத்து நீர்க்கிறையுங்
தூயபனி நீர்தூயத் தொழுதெழல்போன்—மேயவெஞ்ஞர்
பாங்கிரட்ட வெண்கவரி பன்னவுண ரண்டத்தோ
ராங்கரிய நல்கிறின்பா ரங்கு. (௮)

கூர்ந்ம் பலம்பொற் களாகியொளிர் வான்பொருள்க
டேன்றயங்கு தாரவுணர் செங்கைகொள்—வான்றயங்கு
மென்கா னறியமணம் வீசவமிழ் திந்தளாய்
மின்கான் முகிறுளிக்கும் விண். (௯)

வாரீனவர்க டம்மகளிர் வானரக்கர் தம்மகளிர்
தானவர்க டம்மகளிர் ஶரணர்மு—ணேனைக்
கயனயனக் காரிகையார் காமுறவே வெவ்வே
றியுனடனஞ் செய்வா ரினிது. (௧௦)

அங்கமைத்துங் காலை டுறைவா னமையந்தான்
பங்கயனோர் பாங்கொதுங்கிப் பார்க்கவவன்—முங்கமைத்தர்
நன்றுகண்ண லீர்க்கடத்தி னாடிப் பதந்தோறுஞ்
சென்றுமுறை சொல்வர் திரிந்து. (௧௧)

மீன்னும் வாமுனிவர் வாழ்கெனவே யாசிசொலித
துன்னுங் கரம்விரித்துத் தோத்திரிக்க—நின்னிலென
நீன்கடைகா வல்லோர் நெருக்கிற் புடைப்பவும்பர்
மீன்குவர்தம் முள்ள மெலிந்து. (௧௨)

திருவனையார் தன்மனையிற் றீபினைமாத் தட்ட
மிருகரத்தாற் சுற்ற விசைக்கந்—தருவார்நன்
மங்கலமாப் பாட்டிசைப்ப மாகதர்பல் லோர்புடைநின்
றங்கவன்சீர் சொல்வ ரமர்ந்து. (௧௩)

கார்த்தருவ ரெண்டிசைமாக் காவலர்தன் னோன்கழற்காற்
றார்த்து மலர்துதிப்பத் தூமுனிவர்—சீர்த்தவனுள்
ளக்கதமுந் தாமலடுத் தாசிசொலி யாய்துணரு
மக்கதமுஞ் சிந்துவா ராங்கு. (௧௪)

ஆடுநர்க்குத் தன்சீ ரறைகுநர்க்கு மின்னிசைகள்
பாடுநர்க்குத் தக்க பரிசளிப்பன்—பீடுறுமாத்
தேவருமற் றேவருமன் சீற்றமுறி னச்சமுறீஇ
யோவறவே நிற்ப ருவந்து. (௧௫)

சூரனரசிருக்கைப்படல முற்றிற்று

ஆட திருவெண்பா கூககூ.

அசமுகி நகர்காண் படலம்.

இன்னபரி செய்திடச்சு ரேந்த லிருக்குமெல்லைத்
தொன்னகரின் மைம்முகத்தா மென்முகியின் —றன்னொடுற்றாள்
சீர்தரும கேந்திரமார் செல்வ முகத்தெளவை
யோர்துணையோ டெற்றதுபோ லுற்று. (௧)

நைகதுமிக்கப் பெற்றவளைக் கண்டினைய தீமைதனைச்
செய்தவரா ரோதேந் திலமென்றா—வெய்துயிர்த்துக்
கொந்தா ரவுணர் குழுக்குமுலாய் நின்றிறின்று
சிந்தா குலமெய் தினர். (௨)

அன்னதுகண் டங்கநான் காடுநரு மாடுகரி
முன்னெதிர்க்க விட்டமர மூட்டுநரு—மின்னபல
வாட்ட மயர்குநரு மன்னவைவிட் டாங்கெழுந்து
கூட்டமுறக் கூடுவார் கூர்ந்து. (௩)

பாடகயாழ் பாடுநரு மாதரிசை கேட்குநரும்
பாடகமின் கிண்கிணிக்காற் பாவையர்செய்—நாடகந்
கண்களிக்கக் காண்குநருங் கையறுசெய் கையுணர்ந்து
விண்களிக்க நொந்தெழுவார் வேர்த்து. (௪)

சொற்கிலைநூல் கற்பாருந் தூங்கலரி தேருகைக்கு
நற்கிலைநூல் கற்பாரு நாந்தகமா—விறகிலைநூல்
கற்பாருந் தத்தங் கழுகமிகந் தன்னவட்கண்
டற்பா ருறக்கவல்வா ராங்கு. (௫)

நின்மங் கலவேள்வி நன்மையுறச் செய்குநருங்
கன்மங் கடிந்து கடிதெழுந்து—துன்முகியோ
டங்கை துமிந்த வசமுகியின் கோலங்கண்
டங்கை குலைப்பா ரடுத்து. (௬)

அத்தகையர் பல்லோரு மன்னவனைக் கண்டழுங்கி
யெத்தகைய ரோவீ திழைத்தனர்கொ—லித்தகைய
செய்தா ரினியென்ன செய்யா ரெனப்பு ழங்கி
யெய்தா வீசைப்பா ரிவை. (௭)

மன்னவர்மன் றங்கை மறிமுகத்தி னாங்கை
யின்னபரி செய்திடுமேல் யாமெல்லா—மென்னபங்க
மெய்துவமோ வென்றுபல வெண்ணியெண்ணி யேங்கியினி
யுய்திறமே தென்பா ருயிர்க்கு. (௮)

அந்தகனை வென்ற வான்செயலோ மேதியங்ங
மந்தமுற வாற்றியவை யையெயலோ—வந்தந
சீயத்தைக் காய்ந்த திறல்வீரன் றன்செயலோ
வாயத்தேர் கில்லமென்பா ராங்கு. (௯)

மைய னெழின்மேனி மாயனரன் சேரவந்த
வையன்றன் செய்கைகொ லாமென்பார்—வெய்யதிறல்
வெள்ளைமணித் தந்தநந்தம் வேழமுகற் காய்ந்தவைங்கைப்
பிள்ளைசெய லோவென்பார் பேர்ந்து (௧௦)

போற்றுபரற் போற்றாது போற்றுபரந் தாமெனவே
சாற்றுதலை வர்க்கேற்ற தண்டநனி—யாற்றுவிறற்
சங்குகன்னன் குண்டோ தரன்பானு கம்பனா
துங்கவர்தஞ் செய்கையென்பார் குழிந்து. (௧௧)

மா லுமிது செய்யான் மலரோ னிதுநினையான்
சாலமக் கஞ்சஞ் சதமகனோ—வேலவிது
செய்வானன் றண்டர்தாஞ் செய்குவரோ வென்பருரு
மைவா யவுணர் மருண்டு.

(௧௨)

மன்னிருவர் தாஞ்சுன் வழங்கியொள்வாட் போர்புரியாப்
பன்னுகர மிற்றனரோ பார்மினென்பா—ரின்னவரை
நாடிவின் வின்முனிவர் நாமே நிலவரைப்பி
லோடி யறிதுமென்ப ருற்று.

(௧௩)

இன்ன பலவா நிருக்கரத் தார்சோராப்
பன்ன வசமுகிதான் பாங்கியொடு—மின்னலுற்று
வன்மருங்கு லாரிரங்க வாணவுணர் போற்றமன்னர்
மன்மருங்கிற் கிட்டினான் வந்து.

(௧௪)

அசமுகிநகர்காண்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௬௩௩.

அசமுகிபுலம்புறு படலம்.

இன்ன லுற்றே யாரு மிரங்க வசமுகிமன்
றென்னகர்வா யில்கடந்து சூர்முதன்முன்—றுன்னி
யினைந்தனையை முன்னேனரை யேனையரை நெஞ்சி
னினைந்துபுலம் புற்றா னெழுது.

(௧)

ஆங்கால கால னருள்புரிந்த ஞான லுவந்தாய்
நீங்கா துமைப்போற்றி நிற்பனென்றாய்—தீங்காய
போதுமன்னே யஞ்சலெனப் போந்திலையத் தோகரம்போ
யேதிலர்போ னிற்கின்றேன் யான்.

(௨)

எவ்வயினு நீர்வருவீ ரென்றுதுணிந் தேர்ச்சியை
வவ்வவந்தே னென்கையை வாங்கியே—வெவ்விறல்கொள்
வீரமா காளனென்போன் மெல்லியலை மீட்டகன்றான்
சூரர்காள் வந்திலிர்நீர் சூழ்ந்து.

(௩)

ஆழிசனிற் நீயடங்கி யாங்கமயம் பார்த்திருந்தே
யூழி தனில்வெளிப்பட் டோங்கியுல—கேழினையும்
பாழ்படுத்த மாபோற் பதுங்குதெவ்வ ருங்கனையு
மூழ்படுத்த வாரே யொளித்து.

(௪)

காண்டகுசே யாயுறுநாட் காய்கதிரோ னாதபமெய்
தீண்டவவற் பற்றிச் சிறையிலிட்ட—மாண்டகுசீர்
வாய்ந்தமரு காபோ மருகாபோ வீண்டொருவன்
காய்ந்தனன்கை யீர்த்தகன்றான் காண்.

(௫)

அச்சுதன்ற னாழிதனை யாரமென மார்பணிந்தோய்
வச்சிரத்தா னேவலினால் வந்தொருவ—னச்சுறுவை
வானா லெனதுகரம் வாங்கியகன் ருனந்தோ
வாளானின் ருயுலக மாங்கு.

(சு)

இந்திரனை யோர்கரத்தா லெற்றினைவா னின்றனையான்
றந்தியொடு வீழவுதை தந்தையென்பர்—நந்தவன்கேள்
வீரனென் கைதடிந்தான் வென்றியுறு சிங்கமுகா
குரவிது காண்கிலையோ சூழ்ந்து.

(எ)

சூரனெனப் பேர்படைத்த தோன்றறொல் லண்டமெங்குங்
வீரமொடு சென்றிடுநின் வெம்பரிதி—தீரமொடென்
கைதானீர் வீரமா காள னுறைவனத்தி
வெய்தாதோ வண்மையுளா ரென்று.

(அ)

ஒண்டலர்தஞ் சூழ்ச்சியின லோர்முனியென் மைந்தருயிர்
கொண்டகன்றான்மற்றொருவற் கொண்டென்கை—துண்டுசெய்தா
ரென்றா குலங்களையா தென்னரசு செய்கின்றாய்
மன்னுவோ மன்னுவோ வாய்ந்து.

(சு)

அண்டமெலாங் காத்தருளு மண்ணுவோ வண்ணுவோ
துண்டமுறு மென்கரத்தைத் தோகையார்கள்—கண்டிகழப்
பண்பிறந்து மின்னுமுடல் பாவியேன் மேவிரின்றேன்
பெண்பிறந்து பெற்றனனிப் பேறு.

(க௦)

அசமுகிபுலம்புறுபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா கூசாந்.

சூரன் றண்டஞ்செய் படலம்.

பேரன் புடையர் பெரிதிரங்கத் தான்புலம்பிச்
சூரன் சுவணத் துணைக்கழன்முன்—வீரன்வான்
போழ்ந்த புழையினின்று புண்ணீர் பொழியவெய்யோன்
வீழ்ந்து புரண்டான் மெலிந்து.

(க)

ஆழிபோ லன்ன ளவையிற் புரண்டலற
ஆழிபேர் தென்னவச்ச முட்கொண்டார்—பாழி
விழவிழித்துச் சூரன் வெகுண்டுகண்ணிற் செந்தி
யெழவிழித்துச் சொல்வா னிவை.

(௨)

என்னையோ விங்கெற் கினையோய் புலம்புகின்ற
யுன்னையோர் கில்லா ருறழ்வில்லேன்—தன்னையுமே
தேர்கின்ற ரில்லையிந்தத் தீங்குவீளைத் தாருயிரோ
டார்கின்ற ரார்தீ யதை.

(௩)

வானோர்க்கு மன்மனைவி மாதலத்தி லோர்புறத்திற்
றானோற் றனனின் றனக்கென்னக்—கோநோக்கிச்
சென்றெடுத்தே மோர்வீரன் சீறியெங்கள் கைதுணித்து
கின்றவளை மீட்டகன்ற னேர்ந்து.

(௪)

என்னுமுன்னோக் கிற்புலிங்க மேய்ந்துகழுக் கிற்புகைதான்
றுன்ன வுயிர்ப்பிற் சுவாலையெழ—மன்னித்
தொழுந்தகைய சூருன்னுந் தோறு முளத்தி
லெழுந்ததுதீற் றத்தி யெரிந்து.

(௫)

சீற்றமுறச் சூர்நடனஞ் செய்கின்றார் பாடுகின்றார்
பேற்றருவ ராரும் வெருண்டிரிந்தா—ராற்ற
நடுங்கினமண் முந்நீர் நடுங்கினவிண் மேரு
நடுங்கினமற் றெல்லா நலிந்து.

(௬)

எண்ணருஞ்சீர்ச் சூர னினையோர் தமைநோக்கி
விண்ணவர்கோ னேவல் வினைஞ்ஞ—மண்ணகத்தோர்
கானுறைவாற் கொண்டிவர்தங் கைதடிந்தா னென்னிலினி
மானுடரு மேயடுவார் வந்து.

(௭)

அரனே யலனயனே யல்லெனழிற் றாமோ
தரனே யலன்னைவரத் தானைக்—கரனே
யலனவனே வல்புரிவோ ஞமிவர்கை யீர்ந்தே
நிலனுலவி வாழ்வா னெடிது.

(௮)

வானவரைப் பற்றியென்முன் மன்னவுணர் வெம்பசிக்கிவ்
வூனயின்மி னீரென் றுதவுகிலேன்—கோனையவன்
வண்மையுறு மாதுதனை வான்சிறையில் வையாமே
யெண்மையரென் றெண்ணினேன் யான்.

(௯)

ரைகத்தலத்தூண் டப்பவிட்ட கார்மத்த யானையொத்தே
னித்தலத்தி லேயிவர்கை யீர்ந்திட்ட—துய்த்துணரி
னீனமன்றி யெற்குவே றில்லை யவர்த்துருவப்
போனவரும் போந்திலரிப் போது.

(௧௦)

ஐனுடைய நீரிருந்தி ரேற்றமைந்தர் தாமிருந்தார்
மாணுடைய தேர்நேமி வாய்த்திருந்த—நாணற்
றவரிருந்த கைவீரர் சாரிருந்தா ரந்தோ
வெவரிருந்து மாகின்ற தென்.

(௧௧)

துன்னு மசமுகிகைச் சோரித் துளிபாந்து
மன்னும் புகழை மறைத்ததென்று—லுன்னரிய
வென்றனர சின்னியறா னிவ்வண்டத் திவ்வுலகி
ன்னுநன் றென்றுநக்கா னேந்து.

(௧௨)

பின்னருஞ்சூர் தானகைக்கப் பாணுகோ பன்கவன்று
மன்னவர்மன் முன்புக்கு வந்தனைசெய்—தென்னைய
கேணமதே வல்செயண்டர் கேடுபுரி யார்நுங்கை
யேணமர்கை போமாய மென்.

(௧௩)

மீன்சுமந்துன் னேவல் வினையினிற்ரு மும்பரிது
தான்செய்யற் பாலரோ தாழ்ந்தவர்மேல்—வான்சினர்
கொள்ளுதியோ மூவர்மேற் கொள்ளினுமேன் மைத்தாரு
முள்ளுதியோர்ந் தெந்தா யுனத்து.

(௧௪)

என்றுநவின் றெந்தா யெடுத்த சினந்தவிர்தி
சென்றுளொடி யிற்சுவர்க்கந் தீக்கொளீஇ—யொன்றுபொரு
ளெற்றி யிமையவரை யிந்திரனை யேர்ச்சியைப்
பற்றிக் கொணர்வேன் பணி.

(௧௫)

தூதைசின நீங்கிவிடை தந்துமைந்த போதியெனத்
காதலனுந் தாழ்த்திருவர்க் கண்டிறைஞ்சிப்—போதலுஞ்சூர்
தம்முனுழை யர்ப்பார்த்தஞ் சன்வருவ னிங்கவனை
நம்முன் கொணர்திரென்று னன்கு.

(௧௬)

தூதரயற் கண்டின்னைச் சூரழைக்கின் றுனென்னப்
போதனெல்லை மன்னவன்முன் போயங்க—மோத
வெவர்க்குமத்த னுநீ யிழந்தகைமுன் போல
விவர்க்குதவு கென்று னிறை.

(௧௭)

மன்மலரோன் கூட்டரிவை மார்கரத்தைப் பார்த்துமெச்சி
வன்மறியி னுலோநகர் வாயிருத்தித்—துன்முகிபு
தாட்டிதனைச் சேயொடுய்த்தா னைராணி மேவிடத்தைக்
காட்டிவரு கென்னக் கரைந்து.

(௧௮)

பாங்கிருந்த வேவலரைப் பார்த்தினாள் கோளியரை
யிங்கழைத்தி ராலென் றியம்பவெஞ்சூ—ராங்கவர்போய்
நேடியவர்க் கொண்டு நிறுவவன் னூர்க் சுண்டளவி
னீடியதே சீற்ற நெருப்பு.

(௧௯)

வெங்கதத்த வேந்தன் லீரிகதிரோ னுதியர்க்கு
யெங்கைகரஞ் சேதித்தோ னின்னுயினா—றுங்கிலீர்
சேணிற் றிரிகீரிச் செய்தி தெரிகிலி ரோ
வேணுற்றீர் சொல்வீ ரெமக்க

(உ௭)

எண்டருவ ரேந்த லிவன்கரத்தை யீர்ந்தவரைக்
கண்டிலே மென்னக் கரையவவர்க்—கொண்டு
வருத்த முறச்சிறையில் வைத்துழையப் பாரா
மருத்துவரைத் தம்மினென்றான் மன்

(உ௮)

ஒற்றர் சிலரோடி யொல்ல மருத்துவரைப்
பற்றிமுன்ன ருய்த்திடலும் பார்சுதெங்கு—நிற்றிரொங்கை
கைதுமித்தோன் றன்னேநீர் காண்கிலிரோ வென்றவரைச
செய்தவததோன் வைத்தான் சிறை.

(உ௯)

மன்னாண் டிருது மதியெல்லையாளரையு
முன்னாற் றருதிரென மொய்ப்பருய்ப்ப—வுன்னாவிண்
கோன்சிறையி லுற்றீர் கொடியீர்நீ ரென்றவரை
வான்சிறையி லிட்டான் வலிந்து

(உ௧௦)

வவலரை போக்கி யிறைப்பொழுதி லிப்புவியின்
காவலரைத் தம்மினெனக் கால்ற்போயப்—பூவலயத்
தோடியெங்குந் தேடியொற்ற ருற்றவரைப் பற்றியுய்த்தார்
மோடியுறை தோட்குர் முனம்.

(உ௧௧)

அச்சமுறு மன்னவரை யாற்ற லவுணர்கோன்
வெசு சென்பார்த் தெம்மேவல் விட்டு ம்பர்—மெச்சிறைவன்
யின் ? னொளித்தனனிம் மேதினியில் விண்ணிலில்லை
யென்றோ வளித்ததுநீ ரிங்கு

(உ௧௨)

வானவர்கோன் றாதன் மறிமுகத்தா டன்கரத்தைத்
தானறுதது நின்றான் மலத்தழியீர்—பாணறைக்க
ஞண்டுறங்கி னீ ரோநீ ரோம்பலிர்கொல் லோபகைஞர்க்
கண்டுறவு கொண்டரோ காண்.

(உ௧௩)

கோவேநீ கூறுமா கொண்டிலநின் நெவ்வாரா
மேவே வரையுமே மேவிலங்கை—யோவே
ணிருவரையுங் கண்டிலே மிஃதென்ன மாயம்
பொருவரைய வென்றார் புலர்ந்து.

(உ௧௪)

ஏற்றவெறுக் கையான்மா லேய்ந்து புடவிநெருப்
போற்றல் புரிந்திலீர் பொற்பிதெணக்—கற்றின்
மினித்தயங்கு வாளுநீஇ வீரரைச்சு ரேவித்
தனித்தனியே தண்டித்தான் ருன்.

(உ௧௫)

சில்லோர்கை நாத்தடிந்தான் சில்லோர் செவிகளைந்தான்
சில்லோர் நிறந்துண்டஞ் சேதித்தான்—சில்லோர்தோள்
சென்னிதுமித் தானித் திறம்பலமா தண்டங்க
ண்ணி யுஞ்நினைன்வெஞ் சூர்.

(௨௬)

மா திறல்கொன் சூரன் யலரோனை நோக்கிநீ
போதியெனப் போதன் புரவலகே—ளாதவன்மீ
னேனோ ருலகிலிவ ரின்றிமுடி யாதுநமத்
கானோர் சிறைவிடென்றா னாங்கு.

(௩௦)

அன்னாரை யொற்றரைக்கொண் டாங்கழைத்து நீவிந்
மொன்னரைச் சேரீரென் றோதிவிட்டுத்—தன்னார்
புடைநின்ற சேயமைச்சர் போதனுள்ளிட் டோர்க்கும்
விடைதந்து கோயிலுற்றான் வேந்து.

(௩௧)

சூரன்றண்டஞ்செய்ப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௯௭௮.

அமரர்சிறைபுகு படலம்.

செல்படியுந் தன்கோயில் சென்றபின்பே ரேர்புனையாத்
தொல்படைகைக் கொண்டுதும்பை சூழமுற்ற—வெல்படைக
ளீரா யிரமிவுளி யீர்த்திடுந்தே ரேறியுய்த்தான்
சேரா யிரங்கதிரோன் றெங்.

(௧)

ஆரவுண ராநீத்த மாயிரமா வத்தொகையே
தேரிபமலி திற்பாதி சேரனிக—மாரநுண்டு
ளாடன் மலிவீர ரார்ப்பொடுவிண் சென்றனவே
சேட னெளித்தான் நிகைத்து.

(௨)

பன்னிறமார் கேதனங்கள் பல்கவிகை யிட்டங்க
டன்னிறமா கத்தூளி தாவியெழ—மன்னிளவ
றுற்றநகர் நீந்திப்போய்த் துன்முகியை நோக்கிநுங்கை
பிற்த்தெவண் சொல்கென்றா னீங்கு.

(௩)

அங்குமா கேண்மோவெம் மத்தமறுத் தோர்வீரன்
தங்கினனே ரைராணி தானுமுற்றான்—பொங்கரிங்க
னென்றுசுட்டிக் காட்ட வியமுறங்காக்காழிநகர்
மன்றனுங் காவடைந்தான் மன்.

(௪)

சூர்மைத்தன் முன்சென்ற தூசிப் படைசென்று
கார்மல்கு காவைவெளி காணவழித்—தார்வுறவி
ன்னனுதலை மீளிதனை நாடியெங்குங் காண்கிலன்சீர்ப்
பொன்னுலகிற் புக்கான் புலர்ந்து. (௮)

கிரவுணர் கூம்புக் கலனிருமீன் சீகரமாத்
தேரிபமா வோதை செயமுரசா—வாரணிச
முள்ளம்போர்க் கூக்கவெழுந் தூழியின் மலோங்கவெழு
வெள்ளம்போற் போர்த்த விரைந்து. (௯)

மிக்கு மக்கத்திரம்போன் மேவுகையாற் பொன்னகர
மொக்கு மெனும்பண் பொழியவே—புக்கவுணர்
வீரம்போர்சானையதை வீட்டிக் குரங்கின்கை
யாரம்போ லாககியதே யாங்கு. (௧௦)

வானுலகில் வந்தோன் வலிகெழுஞர் மைந்தனும்
பானுகோ பப்பேர்ப் பதகனெனா—வான்
பயந்தலைக்கொண் டோடிப் பதைபதைத்து வானோர்
சயந்தனிடஞ் சாற்றினார் தாம். (௧௧)

ஓது குரவனில்லை யும்பர் பலரில்லை
தாதையன்னை யிங்கில்லை சார்ந்தனும்மோ—டேதிலன்மெய்
வெவ்வண்ண மானேன் வினாவும் விதிவசமு
மெவ்வண்ண மாமோ வினி. (௧௨)

தந்தையெம்மோய் தாங்கரத்து தாரணியிற் றங்கினார்
தந்தைவரா மேபுகலா நிற்பவரார்—சந்தைநொந்தொன்
ருவதே யில்லை யமர்புரிந்தே யாகவத்திற்
சாவதே நன்றென்றான் றான். (௧௩)

வருதீர னோடமர்செய் வான்செல்வே னீவீர்
பொருதீரேல் வம்மினன்னிறற் போமின்—கருதீரவ்
வான்போர்க் கெலீரும் வராவிடினும் வீரமுடன்
யான்போய்ப் புரிவே னிகல் (௧௪)

இன்னசயத் தன்சொலநின் னெண்ணமெவ் வண்ணமோ
வன்னவண்ண மேயாங்க ளாற்றுவமென்—முன்னித்
தொழுதவுணர்ப் போற்றுவதிற் றஞ்சுவதே நன்ற
மெழுதிமைந்த வென்றா நிகற்கு. (௧௫)

சயந்த னிமையோர் தமையியந்து தன்வெண்
சயந்தனையே நெஞ்சிற் கருத—நயந்தலீதோர்ந்
தோங்கனடந் தாங்குவந்த வும்பறனை யூர்த்தகன்றான்
பாங்கமரர் சூழப் பரிந்து. (௧௬)

பூழியிருள் செய்யப் பொருபடையென் றாழ்விளைப்ப
வாழியுடைத் தேர்கயமா வானனிகஞ்—குழியவென்
ளானையிவர் தேண்சயுந்த னூரவுண் ளீன் றமைந்தன
நூனையெதிர் சென்றான் சமர்க்கு.

(௧௪)

புகவவுணர் கண்டற் புதமெய்தி யாரு
நகநமக்கே வல்புரியு நாகர்—தகவின லு
ருன்னினார் யாதோ வுணர்கிலே மென்றவரைத்
துன்னினார் துன்னலார் குழந்து.

(௧௫)

நெருங்கியிரு வோருநின்று நேர்நேர் கணை தூ
யொருங்கயின்முன் மொய்ப்படைமெய் யுய்ப்ப—வருங்குருதிச்
சோரிநீர் தோய்ந்து துறக்கமது தோன்றுசெக்கர்ப்
பேரியல்வா னாயதே பேர்ந்து.

(௧௬)

இருதிறத்தி னொரு மிகல்விளைக்குங் காலே
யொருதிறலின் றும்பொழிந் தோடப்—பொருதருவர்
பின்னொடர்ந்து பற்றிப் பிணித்திறைவன் முன்னருய்ப்ப
நன்றுகொனங் காவலென்ற னைக்கு.

(௧௭)

கண்டான் சயந்தன் கனல்லிழிகா லச்சீற்றங்
கொண்டான் தனுவைக் குனித்திகல்செ—யொண்டார்
பனைமார் பிருதோள் பதைபதைப்ப லுழிற்
கணைமாரி யுய்த்தான் கடிது.

(௧௮)

அன்ன பொழுதவுண் ரண்டர் படையெதிர் போய்
முன்னரன்வெஹ் டைக்கடைநீர் முற்றுதல்போன்—மன்னவ ளூர்
வெண்கரியைச் சுற்றியது மேற்சயந்தன் மேற்கோடி.
யெண்கணைக றீர்த்தா ரிரைந்து.

(௧௯)

சயந்தனவை சிந்தித் தவர்வளை இத் தெவ்வர்
கயந்தடந்தேர் மாவீரர் கன்சாய்ந்—தயர்ந்திரிய
வெங்கணை தூய் தூறுவென்னம் வீரரையு மாய்வுசெய்தான்
செங்குருதி யாறாய்ச் செல.

(௨௦)

நீலகே சன்சயுந்த னேர்போய்த் தனுவளைஇக்
கோலனிதம் பெய்தரவே கோவிளவுல்—சால
வவசந் தலைக்கொளவும் பாயிரந் தூ யன்னுண்
தவசந் துணித்தான் கறுத்து.

(௨௧)

அன்ன னிளவலத்தத் தார்தனுவைக் கூர்கணை தூய்ச்
சின்னாபின் னஞ்செய்யச் சேயுனத்தி—ஊன் னுவோர்
மாயமதா லெண்ணி லுரு மன்னியெங்கு மாய்கின்றான்
நீலவுணர் கண்டார் திகைத்து.

(௨௨)

சயந்தன் பலவுருவந் தாங்கியம ராற்ற
வயந்தன்பா லின்றியொண்ணான் மாழ்கி—யயர்ந்துகின்றான்
மாயமது மாற்றும் வலியிலன்ருர்மாபடையேன்
போயல மந்த புலர்ந்து. (உ௬)

சோமா சுரன்முதலாக் சொல்லும் படைத்தலைவ
ராமாய மீதென் றறிந்துணரார்—தாமாயந்த
விஞ்சைபலி யாதிருக்க வெயயரென்செய் வோமென்று
நெஞ்சங் குலைந்தார் நினைத்து. (உ௭)

அன்னபொழு தாயிரத்தெட் டண்டமுமாள் வான்மைந்தன்
தன்னனிகத் தாழ்வதனைத் தான்காண—வின்னதிக
லிந்திரன்சேய் செய்மாயை யென்றெண்ணி முன்புகர்சொன்
மந்திரமுட் கொண்டான் மதித்து. (உ௮)

மதிக்கவுஞ்சூர் மைந்தன் வலாரிமகன் மாயை
கதிக்குமுரு நீங்கக் கரிமேன்—மதிக்குறைபோற்
றோன்றினனிவ் விஞ்சைபுகர் சூழ்ச்சியென மானக்கோ
லான் றினன்றன் னுள்ளத் துருத்து. (உ௯)

வருதிமக வான்மகநின் மாயைவலி தீர்ந்த
கருதியான் போதருமுன் கண்டா—யிருகண்
டருதிவலை யேலவென்றிற் றுழ்ச்சிறையில் வைப்பன்
பொருதிவலை யேலென்றான் போந்து. (உ௧)

வல்லுநர்தாம் வெல்லுதூஉம் வல்லரல்லர் தோற்பதூஉ
மில்லையா னாழ்புணர்ந்து மேய்ந்துனைநீ—சொல்லுறுத
லொல்லுறுமோ வென்ன வைய்யோ றோதுவரிச் சொன்மடியார்
சொல்லுவரோ வீரரென்றான் சூழ்ந்து. (உ௨)

செங்கரவி னன்பகைஞன் சீறிச் சயந்தன்மே
லங்கரவி னன்குவளைத் தாயிரங்கோன்—மங்குலெணப்
பெய்தா னவனும் பிறங்குதனு வாங்கியே
வெய்தா னவன்மே லெதிர்த்து. (உ௩)

தானவர்கோன் சேய்விடுகோற் றுக்கவெதிர்த் தேவிடுத்தான்
வானவர்கோன் சேயிவ் வுணம்பலகா—லாண்
விருவருமே விற்குனித்தம் பெய்திருந் துயின்னும்
பொருவதுபோற் செய்தனர்வெம் போர். (உ௪)

விண்ணவர்கோன் மைந்தன் விடுசரம்போய்ச் சூர்மகன்றே
ரண்ணனிகத் துதப்படுத்த வண்ணவன்மேற்—துண்ணெணப்பெய்
கூர்ந்தகளை பட்டுரெய்த்தோர் கொப்பளிச்சுப் போரிதுற்று
சோர்ந்து இடந்தான் சுரன். (உ௫)

சயந்தன்பா வின்னிச் சயந்த நறிவு
வியந்தந்து சோருமெல்லை வேழந்—துயர்ந்தவுண்
ணாரித மேற்பாய்தந் தூறுசெய நோக்கினுன்
சூரினெழின் மைந்தன் சுளித்து. (உஉ)

மற்றவன்நன் மார்பினிடை மாதங்கந் தாக்குதலு
மிற்றனநாற் கோடு மிபக்கரத்தைப்—பற்றியொரு
கையிற் கவுளிற் கடிந்தொறுத்தா னெதரற்றி
யைய விழுந்த தயர்ந்து. (உ௩)

சேய்ஃதோர்ந் தும்மையை தீர்ந்திதுவெல் வன்மையிலேந்
தியரினிப் பற்றுவார் சீர்கெடுபுர்—நீயிரங்கே
னெஞ்சமே யூழி னெறிகாணென் றுன்சயந்தன்
துஞ்சவுணர் கண்டார்ந்தார் சூழ்ந்து. (உ௪)

தானைத் தலைவர் சயந்தன் றனையுழுவை
மானைத் தெறல்போல் வதைக்கவகைப்—பாணுப்
பகையவனை யீர்த்தொறுத்திற் பாழ்ஞ்சிறையி லானேர்
தொகையொழுவற் சேர்மினென்றான் சூழ்ந்து. (உ௫)

அன்னதுசெய் காலையருங்கா வலரைவிளித்
துன்னு சயந்தனிவ ரோயமற்ற—மன்னமரர்த்
தந்தெழிலார் தீக்குத் தருதிரெனத் தேர்ந்தவரை
யுந்திமுன்பின் நீயிட்டா ருற்று (உ௬)

அரிபுரந்தா விக்கிளர்தீக் காயபின்னவ் வுர்தீர்
திரிபுரந்தா னென்னத் திரியப்—பரிபுரந்தாட்
கிட்டசயந் தன்னிவர்க்கொண் டிருதிர்நீர் முன்னரென
விட்டவனி வந்தனன்சேய் மீண்டு. (உ௭)

வீர மகேந்நிரம்போய் வேந்தன் று டாழ்ந்தவன்முன்
கூரமரர் தம்மைக் கொடுந்நீ இ—யாரணங்கைக்
கண்டிலன் ின் னாளியையுங் காணெனெந் தாய்நகர்தீ
மண்டவைத்தே னென்றான் மகிழ்ந்து. (உ௮)

மகன்செயலோர்ந் தேந்தன் மகிழ்ந்தினவற் புல்கி
யிகன்மகனை விண்ணவரை யீர்த்தே—யகன்மெலிய
மோதியின்னீர் வாளான் முகம்புயந்தா ளாதியங்கஞ்
சேதியினீ ரென்றான் சினந்து. (உ௯)

புல்வா யினமேற் புலிபாய்ந் தெனத்தருவர்
சொல்வாய் சயந்தனண்டர்ச் சூழ்ந்துபற்றிப்—பல்வாய்
வங்கந் துணித்தா ரசமுகிதான் காணவெய்யோர்
பங்கமின்றல் வங்கமுற்ற பண்டு. (௪௦)

அன்னதனைக் கண்டுவெகுண் டாரவுணர் கோன்சிறையி
லின்னவரைக் கொண்டிடுகி ரென்னவெய்யோர்—மன்னிளவ
மன்னையண்டர் தம்மையுந்தித் தான்றிற் றனோபூட்டி
யுன்னுசிறை யுய்த்தா ருருத்து. (சக)

சூரனகரிற் சுரமகளிர் தாங்குறுகிக்
காரவுண ரேவல் களையாற்றி—வீரத்
தும்பாய் புலிவா யகப்பட்ட மான்போற்
படும்பா டறைபவர்தார் பார்த்து. (சஉ)

இன்னந் கடலி லிமையோர் விழுந்தழுந்தித்
துன்னந் கரிய துறைகாணு—துன்னுமெல்லை
வெந்தசூவர் கோன்மனோல் வெண்கோ டிழந்ததந்தி
யந்தலம்வந் துற்ற தயர்ந்து (ச௩)

பண்காட்டும் வேதப் பரியுடைய தாணுவினை
வெண்காட்டு ளர்ச்சித்து மெய்யெய்துங் -கண்காட்டு
மாற்கோடு மூர்தியா மாவிறையோன் மேவருளா
ஹற்கோடும் பெற்றதுவே நன்கு (ச௪)

அன்ன வமயத் சணங்கினொடு மேருவிற்பாற்
துன்னமரர் கோனகரஞ் சூரமகனாள்—வன்னி
கொளுவித் தனையனும்பர்க் கொண்டு சிறையிற்
றளுவித்தது தேர்ந்தான் றான். (ச௫)

ஆண்டழுங்கி மாளோற்ப வத்தனினக் கென்னவரம்
வேண்டுமெனச் சூரினத்தை வீட்டுகென்ற—ஞண்டகையு
மாதினையா மேவியொரு மைந்தற் றரவவன்கு
ராதியரை வெவ்வெனென்ற னாங்கு. (ச௬)

சொன்மகவான் தேர்ந்தயன்மால் சூழ்தரப்போய்ச் சோதிதன்பான்
மன்மதனை யுய்ப்பவன்ஞன் மாய்ந்தெழுந்த—பின்மலைமன்
மின்னையரன் மன்வரையில் வேட்டுவெள்ளி மால்வரையி
னின்னை யளித்தா னெடிது (ச௭)

எந்தைநீ வந்தபின்ன ரெம்மனோ ரெல்லோரு
முந்தைநீன் செல்வமுற்ற மொயம்பினர் போற்—சிந்தையுற்று
மஞ்சிக் கரந்திருந்தா ராரவுணர் கோன்காணில்
வெஞ்சிறைக்கண் வைப்பனென வேர்த்து. (ச௮)

சூரந்திமொல் காயத்தார் காரவுணர்க் காணி
ஹரந்துளங்க வேர்த்தலந்தா ரொத்துத்—தூரந்தவுயி
ருற்றுயிர்ப்பர் சூரையுன்னி னுண்மெலிவ ரேகண்டாற்
சிற்றுயிரு நீப்பரம்மா தீர்ந்து. (ச௯)

பொன்னகரைப் பாழ்படுத்திப் புத்திரனை யும்பொரு
மன்னுசிறை செய்துபொருள் வவ்விமன்னைப்—பின்னு⁵
கரந்துணைவா னாற்றவிகுக் கண்புரிவா னன்ன
ஊர்துணைவா ராரிவ் வுலகு.

(௧௦)

அண்டத் தனியண்டத் தாற்றினனிவ் வாறேனை
யண்டத் தவன்செய்கை யாரறிவா—ரண்டத்
தமர ரறியா ரயன்மா லறியார்
குமரநீ தேர்வை குறித்து.

(௧௧)

பூம னவர்க்குப் புகல்வனித னைந்தங்க
மாமன் பொருது வயமிழந்தான்—தேமனறுங்
கொன்றையா னன்னவரைக் கொல்லான் வரத்தினீ
கொன்றையா வாளென்றான் கூர்ந்து.

(௧௨)

இன்னவகை யன்பினு லெந்தை யுயக்கினையப்
பொன்ன னுரைப்பப் புதல்வர்சொ—லன்னையத்த
ரென்ன வினவி யினிதுரைத்தா யாவுமெனப்
பன்னியருள் செய்தான் பரிந்து.

(௧௩)

எல்லா மொருங்குணரு மெந்தா யெளியேன்புன்
சொல்லா லுணர்வதுண்டோ தோம்பொறுத்தி—நல்லார்
கருத்திலமர் வோயென்னக் கந்தவே னுன்னே
யிருத்திநீ யென்று னினிது.

(௧௪)

பொன்ன னிருக்கப் புரந்தரனை நோக்கிவெஞ்சூர்
மன்னினத்தின் மாய்த்திமையோர் வன்சிறைநீத்—துன்னாய்
விண்பதத்தை நீயாள மேவியளிப்பமென்று
னெண்பதத்துக் கெட்டா விறை.

(௧௫)

குணங்குறியில் கேசனிதனைக் கூறுதலு மேவி
மணங்கமழுவ் சுற்பகத்தார் மன்னன்—வணங்கித்
திசூந்திமையோ ரோடேத்திச் சிந்தை மகிழ்ச்சி
பொருந்தி யிருந்தான் புரிந்து.

(௧௬)

அமரர்சிறைபுகுபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௧௦௩௨

அசுரகாண்டம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

மகேந்திர காண்டம்.

வீரவாகுகந்த மாதனஞ்செல் படலம்.

ஊனவாக்குக் காயநினை வந்தனைசெய் தேத்தி

யுனவாக்கு நன்மையிலே னுய்யக்—கனவார்

திருகுமரக் கோட்ட திறன்மறியி லேறி

வருகுமரக் கோட்ட வர.

(க)

இந்திரனே யாதியும்ப ரேவரும்பாங் கேத்திரிற் பச்

செந்தியமர் செவ்வேள் சிவனளிக்தோ—ருந்திவந்தோ

ஹதியர்வெங் காரவுண ராயினுந்தி யோரையட

ளீதியெனத் தேர்தா னினைந்து.

(உ)

சூர்தருவெஞ் சூர்வயிரோர் தூதைவிண்ணோர் வன்சிறைதான்

நீர்தருவா னுய்ப்பினவன் செப்பியநற்—சீர்தருசொற்

கேளாமற் போகினவற் கேனொட்ட முன்னின

ஹான வர்க்கருள்வா ஹங்கு.

(ங)

அங்கதிரவே லண்ணலய ஹதியரைப் பார்த்தவுணர்

தங்களைவெல் வாறொரு தூ தைவிடுத்தப்—பொங்குவெஞ்சூர்

தன்கருத்தை யோர்துமெனத் தாழ்த்து சுரரிஃது

நன்கறத்தி னீர்மையென்றார் நன்று.

(ச)

கந்தவே ளிந்தக் கடுத்திறவோர் முன்றூதா

வுந்துவதி யாரை யுரைத்திரென—வந்தினுக்கும்

வீர மகேந்திரத்துண் மேவரிது போய்வருவான்

வீரமொய்ம்ப னென்றான் விதி.

(ரு)

போதனுரை தேர்த்துவகை பூத்துவிறல் வாகுவைப்பார்த்

தோதரும கேந்திரமு தாரேகிப்—பீதமுடிச்

சென்னியன்முன் வாறோர் சிறைவிட் டறத்தினுய்தி

யென்ன நவிரி யினிது.

(சு)

அதுமறுத்து ளானே லவுணநின்றன் கேளைக்

கதுமெனமாய்த் துன்னையெஃகாற் காயத்—துதைநாளைச்

சீறிகளுற் சேனையொடுஞ் செல்லுதும்யாந் திண்ணமெனக்

கூறியிள் கென்றான் குகன்.

(௭)

வென்றியவுணர்கூழ் வீர மகேந்திரத்துட்
சென்றுவெஞ்சூர் முன்பாநீ செப்புமரு—னொன்றமொழி
நன்றியம்பி மண்கருத்தை நாடி வருகின்றே
னென்றிறைஞ்சிப் போனா னெழுந்து. (௮)

மாலவன்பின் சென்று மகேந்திரத்தில் வெஞ்சிறையுட்
சாலவண்ட ரோடுஞ் சயந்தனுற்று—னெலவவற்
தேற்றியதன் பின்னின் செயல்முடித்தி யென்னந்ந்நி
யாற்றியது செய்வனென்ற னாகு. (௯)

எண்மரினோ யோரு மிலக்கரும்பின் சென்றிடக்கண்
டொண்டிறலீர் நீர்கேண்மி னென்னகர்போய்த்—திண்புயவெஞ்
சூர்கொளவேள் சொற்றவெலாஞ் சொல்வனவன் சொன்மறுக்கி
னூர்கொளுத்தி மீள்வனெல்லையுற்று. (௧௦)

என்றவரைப் புல்லி யினிநின்மி னென்றருளி
மின்றாளம் வீசலைக்கண் மேருவெனத்—துன்றி
யிலகுகந்த மாதனமே லேறினன்றின் வீரன்
கலகலவென் றார்ப்பக் கழல். (௧௧)

ஈருருக்கொள் சேவடியைத் தேருஞ்சேய் தேவருக்காப்
பேருருக்கொண் டாங்குப் பிறங்கலின்க—னேருருக்கொண்
டோகை யுறநின்ற னும்பர்க் குறுதிசெய்வான்
வாகை யுறுவீர வாரு. (௧௨)

வேதன்பல் புள்ளாருவா விண்பெல பாம்புருவா
மீததல நாடுதல்போல் வியாவம்—போதாவே
வேணுவேய் வெற்பில் விறல்வீரன் வெற்புருவாந்
தாணுவே யென்னநின்றான் றான் (௧௩)

வினாகமழ்தார் வீரன் விலங்கலின்மேற் செந்தாள்
வரிகழல்க ளார்ப்பவைக்க வன்க—னெனரிதரலுங்
கண்டிசைதான் கேட்டரிமான் கைம்மா முதலியன
வெண்டிசையுஞ் சென்ற விரிந்து (௧௪)

வலாரிமுதற் தேவர் வழுத்துதிறல் வாரு
சிலாதலமே னிற்கக் செறிபுள்—னெலாவிட்
புலஞ்சென் றனவே பொறியரவ மெல்லாம்
பிலஞ்சென் றனவே பிழைத்து. (௧௫)

எண்டிசையே ழாழி யிருநிலம்வின் னாழிநக
மண்டமுல கெல்லா மகன்விழியிற்—கண்டு
திகழ்கயிலை தாழ்ந்துமற்றச் சீர்நகர்கண் டொண்சூர்
நகரிதற்கொப் பிலையென்ற னன்கு. (௧௬)

வான்புரிசை வெஞ்சூர் வளநகர்கண் டேசினந்து
தான்பிசைய வெண்ணியதிற ருழ்சிறைமன்—கான்முதலோர்
நையவரு மென்றுவிட்டு நாழுருக்கண் டஞ்சநரைக்
கையமைத்தே யஞ்சலென்றான் காண். (௧௭)

மின்வீர வாகு விலங்கலிலிவ் வாறுநிற்பப்
பொன்வீ ழரியினையோர் பூதரும்பர்—மன்முனிவ
ராரும் வியத்தார்த் தவர்தூய்த் தொழுதுவெஞ்சூ
ருரடைத்து தீர்க்கென்றா னாறு. (௧௮)

அின்னதோர் காலையெந்நை யாறிருதோள் வாழ்கவருண்
மன்னுமறு மாமுகங்கள் வாழ்கதிண்ப—தின்றொருவர்
துங்க மணிப்படையுஞ் சூரலிலும் வாழ்க்கெவ்வே
ளங்கழல்கள் வாழ்கவென்ற னாங்கு. (௧௯)

கூரன்பு கொண்டு குமரற் றொழுதேத்தி
வீரன் புலவொன்ற மெய்பொடிப்பப்—பேரருளின்
மூழ்கிக் குதூகலிப்ப மூதுலகத் தாவிமகிழ்
வாழ்கடலில் வீழ்ந்த வந்திது. (௨௦)

ஆங்கணெழிற் செவ்வே ளருன்பெறுமா வீரனிந்த
வோங்குருவி னேகி னுலையுமெனாத்—தீங்கி லுரு
மெய்நிலவக் கொண்டோங்கி வீர மகேந்திரமா
மொய்ந்கரம் போந்தனனே முன். (௨௧)

வீரவாகுதந்த மாதனஞ்செல்படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா உக.

கடல்பாய் படலம்.

புனைகழற்கால் வீரன் புவிக்கீழ்வீழ் வெற்பை
யினையன் மீண்டெழுதி யென்ன—முனையினெழுப்
பன்னவன்செல் கால்விசைப்பிற் பார்வரைகள்பாற் படர்ந்த
பின்னவர்தற் சேறவெனப் பேர்ந்து. (௧)

விண்டலத்தா தேகுமையன் வேகத் தெழுமருத்தா
லண்டந் திரிந்தவுயி ரார்த்தயர்ந்த—கொண்டல்
சுழன்றகறங் கிற்கடலிற் றேன்றாழித் தீயு
மழன்றதன்மை போய்க்குளிர்த்த ாங்கு. (௨)

பன்வரைத்தின் டோனான் படர்விசையி னூர்வளியான்
மன்சவினார் மாட மகேந்திரத்தா—முன்கமழுஞ்
சோலைதரை சாய்ந்த சுருமுதலாம் பல்வகைமீன்
வேலைதனிற் பாய்ந்த வெருண்டு

(௩)

முதிர்ந்தவழி வார்வீர மொய்ப்புபாய் வேகத்
ததிர்ந்தசலங் கீழ்போ மமையத்—ததிர்ந்தகன்வான்
மீன் பாய் விழுவவரி மீன்பாய்ந் தெழுவிரண்டும்
வான்போர் புரிவதொக்கும் வாய்ந்து

(௪)

தேருந் திறல்வீரன் சென்றிடப்பாற் செங்கரத்தி
லுரு மணிகட்டகத் தாரொளிபோய்க்—கூருமணி
நேய்வெற்பிற் சூழிருளை நீக்கியிகல் செய்கின்ற
வேமலண்ட வில்லோ டெதிர்ந்து.

(௫)

தெவ்வறும் வீரன் சிலம்பினின்று பாய்ந்தமார்
வெவவே சனைதொலைப்பான் மேவருளிற்—செவ்வேள்
கடுவே நிகரவணர் காமர் நகர்மேல்
விடுவெலிற் சென்றான் விரைந்து.

(௬)

பொன்வரையின் கோடு பொருவளியின் வேகத்தாற்
நென்கடலிற் போய்விழல்போற் செல்வீரன்—மன்வளங்கொள்
சூரனகர்வடபாற் றுன்யாளி யானனன்போற்
ஹாரணித்தா மெல்லையுற்றா னோர்ந்து.

(௭)

கடல்பாய் படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௨௮.

வீரசிங்கன் வதைப் படலம்.

அன்னதன்முன் யாளி யபிதானன் சேனையொடு
பன்னருஞ்சீர்ச் சூரனைக்காண் பான்செல்ல—மன்ன
னலங்கலதி வீரனென்சே யாயிரவென் ளத்தோ
டிவங்கைவைகிப் போற்றியுற்றா னேய்ந்து.

(௧)

நோயிலதி வீர னுவறகுவர் போற்றநகர்
கோயிலின்க ணண்ணக் குலவடபால்—வாயிலின்கண்
ஞரவுணர் தானெவென்ன மைஞ்ஞாரே டங்குற்ற
வீரசிங்கன் கண்டான் வெகுண்டு.

(௨)

ஒல்லையிவ னுவி யொருங்குண்பே னென்றுன்னிச்
செல்லையுறழ் மெய்வீர சிங்கனென்போன்—வல்லையின்
ணைகுவினமன் றானையெஞ்ஞா தேய்த்தவெள்ளஞ் சூழவிறல்
வாகுவின்முன் சென்றான் வலிந்து. (௩)

சென்றளவில் வீரசிங்கன் நிண்வீர வாகுவைப்பார்த்
தின்றளவு மெங்காப் பினிலெவருந்—துன்றினவ
ரில்லையார் நீவந்த தென்னையுயிர் நண்பில்லாய்
சொல்லையா வென்றான் சளித்தா (௪)

மன்னிலங்கை வாவி வயமுறுஞர் வைகுமெழின்
மின்னகர்ம கேசுதிரம்போய் மீளுவா—ஹன்னிவந்தே
னீதென் செயல்வலியை யேல்வேண்டித் துற்றுதியென்
றோதினன்றின் டோள்வீர நோர்ந்து. (௫)

அின்னான் மொழிகேட் டவுணர் திறலானை
புன்னான் பவியோர்து மூங்குறனன்—றென்னுச்சோம்
பறறவிற் லோரையிவ னுவிக்கொள்வீ ரென்னவவர்
சுற்றினர்நின் வாகுவினைச் சூழ்ந்து (௬)

வேல்விடுப்பர் தண்டெடுத்தது வீசுவார் வில்வளைஇக்
கோலவிடுப்பர் சூலமது கொண்டிய்ப்பர்—சால்பரிதி
தன்மொழி முக்கொண்புத் தான்வளைந்தாற் போலவுணர்
துண்டியபர் செய்தார் துதைந்து. (௭)

மையதுமார் தோடும் பணித்திரலோ யோட்டுகின்ற
காய்ந்திரோ னென்னக் கனன்றுறையுள்—வாய்துணிவாள்
கொண்டவுணர் ிங்கள் குழுவனைத்துந் தான்றுமித்தான்
நிண்டிதல்கொள் வாகு ிரிந்து. (௮)

சிலர்கை யிழந்தார் சிலர்தோ ளிழந்தார்
சிலர்கம் மிழந்தார் திகைத்துச்—சிலர்தாம்
புரிந்தா ருயிரினையே போற்றிடுவான் மணவா
னிரிந்தா ரவுண ரெதிரிந்து. (௯)

சென்றிடலும் வீரசிங்கன் சிறிவிறல் வாகுவின்மே
லொன்றவொரு சூலமுய்ப்ப லுங்கதனை—வென்றிதரு
மேதியினு னீக்கவெய்யோ னேண்குவிசம் வீசவதை
யேதியினுன் மாற்றினன்கோ வேற்று. (௧௦)

சென்றுமுன்றன் வாளோச்சிச் செங்கை துமித்துவெய்யோ
 னென்றமுடி கொய்துவரி யுன்வீட்டி—வென்றிகொடு
 மின்றான் விடுவான் மிளிருறையுட் பெய்துறையுள்
 சென்றான் குகன் றாதன் தேர்ந்து.

(கக)

வீரசிங்கன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௩௬.

இலங்கைவீழ் படலம்.

அலங்கலத்தின் டோளா னவுண ரிருப்பா
 மிலங்கையின்மேற் பாய்தலுமே யேங்கிக்—கலங்கித்
 தயங்குமதி வீரன் றகுவரிடி யேற்ற
 புயங்கமென வீழ்ந்தார் புலர்ந்து.

(க)

வீரமொய்ம்பன் றானுன்ற வேலையிடை வீழிலங்கை
 கூரமரர் கோமான் குலிசமுறா—தார்கலியி
 னாடு புகலுற் றொளிதருமை நாகமெனுங்
 கோடு தனைநிகர்க்குங் கொல்.

(உ)

ஒர்தரும கேந்திரமு தூர்வடபான் மேவிலங்கை
 சீர்தருதின் டோள்வீரன் செய்யகழ்—லார்தந்தே
 யூழியின்க ணற்புறமு மோதநீ ரார்த்தெழுந்து
 சூழியவாழ் பாரிணையுஞ் சூழ்ந்து.

(ஈ)

கோளிலங்கை வேலேந்துங் கோமான் விடுதூ தன்
 வாளிலங்கை யத்தனடி வைத்தளவில்—வாளிலங்கை
 யாழ்கடலிற் சோமுகன்மா வாரணநா றுன்கவர்ந்து
 மூழ்கிக் கிடந்ததொக்கு முன்.

(ச)

இலங்கிலங்கை மூதூ ரிருங்கடலுண் மூழ்கத்
 தலங்கொடதில் வைகுந் தருவர்—கலங்கி
 மருண்டார் கவன்றார் மலங்கினர் சூழ்ந்து
 வெருண்டார் புலம்பினர் வேர்த்து.

(ரு)

கரமீர்ப்ப சில்ல கழலீர்ப்ப சில்ல
 கரமீர்ப்ப சில்ல தினிதோ—ரூரமீர்ப்ப
 சில்லவுண விற்றம்மைத் தின்று பருத்தவுட
 வல்லவுணர் தம்மைமச்ச மாங்கு.

(சு)

ஆயினோ டத்தனையு மன்பின் மனையோடு
சேயினையுங் கொண்டு சிலரகன்றார்—மேயசில
ரத்தமுறு வெய்ய வலிர்மாப் படையுய்த்துத்
தத்தமுயிர் தாங்கினார் தாம்.

(௭)

கிலங்கவிழ்த்தாங் காடற் கவின்புயமா வீரன்
பொலங்கழற்கா லூன்றப் புனலு—எலங்கைபுக
வக்கலஞ்சு ழம்பியின்மே லாங்குனா ரேறுதல்போன்
மிக்கவுண் ரேறினர்மீன் மேல்.

(௮)

வாரியதன் மீதெழுசில் வாள்வுணர் வேள்விடுதிண்
சீரியல்கொண் மீளி செயல்காண—வோரி
னயரு நமையு மடுவனென வல்லை
துயரினயல் போனார் துடித்து.

(௯)

இலங்கைவீழ்படல முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா ௪௮.

அதிவீரன்வதைப் படலம்.

ஆரிலங்கை மூழ்க வதிவீரன் கண்ணுற்றுக்
கூடின்ன னுனுட் கொடுசின்வி—யாரிழைப்பர்
சூரபன்மன் றானே துணைவரோ மைந்தரோ
தேரிவரல் லாலிச் செயல்.

(௧)

அன்ன ரிதுபுரிதற் காவதோ ரேதுமில்லை
பொன்னாட் டிறையுமுயிர் போற்றியுய்வான்—பின்னருந்
தெவ்வடுகு ராணையுன்னிச் சிந்தையினு மெண்ணுகிலார்
செவ்வீதென்றன் காவற் றிறம்.

(௨)

மின்றங் கிலங்கைதனை வீழ்த்தார் தமைநாடிக்
கொன்று குருதி குடிப்பலெனத்—துன்றனிகத்
தாரையுங் காண்பா னதிவீரன் சிற்றமொடு
லீரைமேல் வந்தான் விரைந்து.

(௩)

செழுந்திரைமுந் கீருட் டிகழ்வடவைச் சிசந்திக்
கொழுந்தினிகல் வாருவெனக் கூறுந்—தொழுந்தகையைச்
சோனைமுகி னேந்நிறத்த தோன்றலதி வீரன்றன்
சேனையொடு கண்டான் சினந்து.

(௪)

சேற்றமொடு கண்டுகை செய்திலங்கை வீழ்தருவா
 னொற்றிநின்ற ஞாவுண ராணைநன்றென்—தேற்றினதி
 வீரனிவ ஞவிதனை வீப்பனெனாச் சென்றிடலு
 தீரனது கண்டான் நெரிந்து. (௩)

அந்த வமயத் தவன்புடையி லார்த்துவந்த
 வெந்தருவர் போர்வினைப் வீரமொய்ம்ப—னந்தலில்ஈர்
 வாங்கொண்டு வீசவெங்கண் மார்பிருதோள் கைநெடுத்தா
 டீங்கொண்டு வீழ்ந்த துடித்து. (௪)

தின்னனிக மாயத் தரியா திகல்புரிவான்
 மன்னனதி வீரன் வருதலைக்கண்—டுன்னுதிறல்
 வாருவரு கென்றழைப்ப மற்றவனோர் குந்தமதை
 யாக மிசையெறித்தா னாங்கு. (௫)

உந்துமொரு குந்த முரத்தி லுறுமுன்னர்க்
 கந்தவே தேன்றன் கைத்தலத்தார்—கொந்தழனோர்
 வாளிலிரண் டாய்த்துணித்தான் மன்னனது கண்டுதண்டம்
 காலோநிறத் துய்த்தான் கனன்று. (௬)

திண்டந் தனைவாளாற் சண்முகன்று தன்றுணிக்கக்
 கண்டங் கதிவீரன் காய்த்து—திண்டடமார்
 புய்க்கவொரு குல முரவோ னதைநொடிப்பிற்
 கைக்கொண் டிழுத்தான் கடிந்து. (௭)

அதுகண் டிவனைவெல்ல லார்க்குமரி தென்றாக்
 கதிர்தருவான் கொண்டி ிது கஞ்ச—னுதவினது
 சாதிக்க வல்லையெல் சார்திக் யென்றுசில
 வோதிக்கற் றேன்முனுற்ற னுற்று. (௮)

நன்றுநன்று ஞண்மைநமை நாடிவெல்வை யெல்வியப்பார்
 நின்றசில கூறுவதெ னேர்தியால்—வென்றிதரு
 வீரருந் தம்மை வியப்பரோ வென்றான்மா
 வீரருண்மா வீரனும் வேந்து. (௯)

என்னவெய்யோ னோர விருவோரும் வாள்விதிர்த்து
 மின்னுமுகி றேன்றி மிளிர்வதுபோன்—மன்னுமொவ்வோ
 ரங்கமுறை நாடி யமர்புரிந்தார் சாரிவந்து
 செங்கணைல் சிந்தத் திரிந்து. (௧௦)

ஒதுமிரு வோரு முறுபோ ருளுந்துகையிற்
கோதில் குணத்தெங் குமரவே—தே
னறைத்தா ரவுணனைக்கூர் நான்தகத்தாற் சென்னி
குறைத்தா னுயிர்கொண்டான் கூற்று.

(௧௩)

அதிவீரன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சாக.

மகேந்திரஞ்செல் படலம்.

மேவும் விறல்வாகு வீர மகேந்திரத்துட்
போவதுன்னி வாணெழுந்த போதுவரி—யோவில்
கலங்கைநிமிர் பாரங் கழியவெழு மாபா
லிலங்கைநகர் மீண்டெழுந்த தீங்கு.

(௧)

நீரார் நெடுங்கலமே நேரிலங்கை நீதீவதழுத்து
சாரா யிரயோ சனைவிசம்பிற்—பேரா
மணிச்சிகரங் கண்டான் மகேந்திரவெல் லைபோய்க்
கணிச்சிகரங் கொண்டவன்சேய் காண்.

(௨)

மன்னார் வதியு மகேந்திரமழ தூர்வடபாற்
பொன்னார் மணிக்கோ புரத்தருகிற்—கொன்னாருங்
கோரனதி கோரனெனுங் கூர்வீரர் சேனையொடு
மாரநனி காத்திருந்தா ராங்கு.

(௩)

கரியா யிரவெள்ளங் காற்றேரு மத்தே
பரியா ளதற்கிரண்டு பங்கா—மிசியா
மிகுத்தானை வாரிகண்டு விம்மிதங்கொண் டாங்குப்
புகுந்தா னவில்வான் புலத்து.

(௪)

ஈண்டுறி னித்தானை யேற்றே யிகல்விளைக்கு
மூண்டிநா னேரினுநான் முற்றுமுற்று—மீண்டுநகர்ச்
சாரனிக் மேவுஞ் சமர்புரியிற் பல்பகலங்
காருண ரெண்மையரோ காண்.

(௫)

பல்பகல்சென் றாலும் பரப்பவுணர் தானெசெற்று
வெல்குவனெல் வெஞ்சூர் வெகுண்டுதிறன்—செல்வர்
துணைவரையுய்ப் பானவரைச் சூழ்ந்தடுவே னேனு
மிணையிலன்சா கான்வரத்தா லீண்டு.

(௬)

அன்னன் றனைமா லயன்றனக்கும் வெல்லரிதாற்
பின்ன ரவனைவெலும் பெற்றியார்—பன்னாட்
சமர்செயினுஞ் சாகான் சயமின்றி மீள
னமர்தமக்கே யாகு நகை.

(௭)

இத்தன்மை யாகவே யான்போ ரிழைத்திருந்தா
லுத்தமமார் தூ துணர்த்த வொல்லுமோ—பத்திமையு
ளாரைவார்க் காரருள்செய் யாறிருதோ எண்ணலன்றிச்
சூரனையார் வெல்வார் சுளித்த.

(௮)

இங்கியான் போர்தா னிழைத்துவெல்வ னேனுநிற
மங்கியான் சேய்பினண்ணி யச்சுரைச்—செங்கையார்
வேலாற் றடிந்தமார் வெஞ்சிறைமீட் பானொருநா
ளேலா வரல்வேண்டு மீண்டு.

(௯)

ஆதலால் வெஞ்சுமர மாற்ற னியதியன்றே
யீதெங்கோ மாற்கு மிசைவன்று—தூ தர்செய்
தன்மையாங் கொல்லோபோ தன்முறைமை யாமென்றான்
வன்மையார் மன்வீர வாகு.

(௧௦)

இப்பா லனிக மிருப்பதன லெய்தலரி
தப்பா லடைகுதுமென் னுவுன்னி—வெப்பார்
நிணவா யுடைவா ணெடுங்கரங்கொள் வீரன்
குணவாய் தலிற்சென்றான் கூர்ந்து.

(௧௧)

மேடிக் கணனு மிளிர்வீர பானுவுமா
மாதிக்கத் தாரவுண ராந்தலைவர்—மாதிக்
குதக்கண்வா யில்புரந்தா ரோங்குமங்க ணின்ற
கதக்கண் ணவுணவெள்ளங் காண்.

(௧௨)

மன்றன றுந் தார்வீர வாகு வதைக்கண்டு
துன்று கழக்காவல் சூழ்ச்சியுணர்ந்—தொன்றுநெறி
செல்லரிதென் றுன்னித்தென் றிக்குவழி போய்த்'துருவ
னல்லதென்றுட் கொண்டகன்ற னன்கு.

(௧௩)

மகேந்திரஞ்செல்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்டிள எச.

சுயமுகன்வதைப் படலம்.

செல்லுகையி லேந்தல்கீழ்த் திக்கு மரக்கலத்திற்
புல்லுமீ காமனின்வண் போற்றுவா—ஞெல்லங்
கதப்பற் தகலாக் கடுங்குந் தனையான்
சுதப்பத் திபமுகத்தோன் றான்.

(க)

நீரா யிரமொய்ம்ப னெண்ணு ரிலாக்குறையான்
காராழி யுண்டுவான் காரகறிக்கு—நீரான்
கரும்பா தகஞ்செய் சுயமுகவன் கண்டான்
வரும்பா டுடையவனை வாய்த்து.

(உ)

கண்டான் சுனன்றிவனென் காவல் கடந்துவந்தாய்
கொண்டாய்கொ லோமையை கூர்வரியு—மண்டாதே
யேனையிலா ரேரிலூ ரென் றெண்ணி னு யிந்கநர்நம்
மாணையறி யாடோ வுணைந்து.

(ங)

மூள்சினத்துற் றேன்வீர மொய்ப்பவல்ல மாய்த்தனைநீ
மீள்கின் றனையல்ல மேதகு—ரான்புரியிற்
சேர்கின் றனையீது சீயவிய லாயவுழை
பேர்கின்ற தாகும் பெரிது.

(ச)

சார்த்தம் கருமலங்கை தாவியவ்வுந் காணவந்தா
யோர்த்தம் கருமையை யுற்றையுனை—யார்விடுத்தா
ரால மயின்றவனே வம்பேர ருகத்தவனே
ஞால மயின்றவனே நன்கு.

(ரு)

சுற்றாநின் றுயிநகர் சூழவொற்றாய் வந்தனைதேர்
வுற்றா றுனையுய்த்தா ருற்றதென்கொ—லிற்றாயு
னையுய்தி யல்லசிறை யண்டார் செயலுணர்வான்
மேவினைநீ போலும் விரைந்து.

(சு)

வான்றோய் கனலின் மருத்துந்தப் பூனைபோ
லான்றோ யுனைக்கொண்டு முற்றதின—னீன்றோ
னெனச்செலுமென் முன்னில்லா யெங்கன்றீர் வாயென்
றுனச்சொற் றுரப்பினன்றெவ் வோர்ந்து.

(ஈ)

இவ்வா றியம்பி யெதிரி லெழும்போது
தெவ்வாங் கயாசுரன்முன் சென்றுகொடு—வெவ்வாயோய் *
சாவா யினியென் றலஞ்சார்ந் துளாய்கொலாம்
வாவாவென் றுன்வீர வாரு.

(அ)

உன்னுங் கயமுகளே ரோங்கல் பறித்தெறிய
பன்னருந்தின் வீரன்நன் பாற்படலு—மன்னதிரும்
பூதிவட்டு விண்டமைபோற் போயதுகண் டாயிரங்குன்
ரே தியன்மேல் விட்டா னுநுத்து.

(க)

விறுநாணி வீரன்மேல் வேழமுகன் விட்டவெலாங்
கற்றுண்மேல் வீழ்மட் கலம்போன்ற—நற்றூ தன்
நிண்மை தெரிந்து திகைத்தா யிரமரம்பேர்த்
தொண்டையன்மேல் விட்டா னுநுத்து.

(க0)

தாராரு மொம்பன் றருவான வையெலாங்
கூராரும் வாளாற் குனறத்தெறிந்தான்—காராம்பற்
பேரான்கல் பேர்ப்பப் பெருந்தகையன் னுன்புழைக்கை
யோராயிர மறுத்தா னுற்று.

(க1)

தீயனீ ராயிரங்கை சேர்த்திவனைக் கொண்டுணவா
வாயிடுவ னென்றுவர வாளினுற—சாயத்
தறித்தா னொருசார் தழுவா யிரங்கை
வெறித்தார் விறலோன் விரைந்து.

(க2)

மற்றா யிரங்கையான் மாமுகத்தோன் வீரன்மாந்
பெற்றாநிற் குங்கா லிளவலுங்கை—முற்றாக
வீழ்தருவா னுத்தகத்தால் வெட்டினுன் வெய்யவன்வீழ்
போழ்தருவா னேர்ந்தனனப் போது.

(க3)

துன்று கரமிழந்த தூங்கன் முகனவனைக்
கொன்றுயிரைக் கொள்வமெனக் கொண்டுளத்திற்—ருன்றினைய
தோளாற் குகன் றாதன் ரேண்மோதுக் கோடுடைகார்
கோளார்ப் பெனவார்த்தான் கூர்ந்து.

(க4)

கரத்திலொளிர் வாளோச்சிக் கரனை யவனை
யுரத்திலுயி ரோவ வுலதத்தா—னிரத்த
முடலினின் றந்தியா யோடி யுவரித்
கடலின்மே விற்பேற கடிது.

(க5)

சூன்றுறழ்தோண் மீளியவற் கொன்றகலக் கண்டவுணர்
துன்றுநெறி தோறுந் தொடர்ந்துவந்தார்—நின்றுசமர்
செய்தா லிவரோடு செல்லுநெடுங் காலமிது
நொய்தாமென் றோர்ந்தா னுனித்து.

(க6)

சீர்தருமா வீரனன்னார் சேனையெங்குஞ் சூத்தரலாற்
போர்தருவேற் புங்கவன்னாள் போற்றியே—சூரகரி
லாய்தற் கரிய வனுவுருவங் கொண்டிருண
வாய்தல் சிகரியுற்றான் வந்து.

(௧௭)

கயமுகன்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா கூக.

நகர்புகு படலம்.

கந்தவே னெந்தை கருணைகொடு தூதாக
வுந்தவே வந்த வொருவீர—னந்த
வியப்பார் மகேந்திரத்து மேவுவளம் யாவு
முயப்பார்த் துணுவா னுளத்து.

(௧)

அண்டத் தமரு மசல மருவியொடு
மண்டத்த வந்தனகைம் மாநிலை விண்—கொண்டல்
பலவுங் குழிஇப் பயிலைங் கதியி
னிலமுற் றனமா நிலை.

(௨)

ஆழியார் ஞாலத் தசலஞ்சு ராணையாற்
பாழியந்தே ராநின்ற பான்மையே—சூழனிகத்
தெண்ணிடவு மேலா தெனினவையோர் கண்ணிவா
னெண்ணிடவு மேயுமோ வீங்கு.

(௩)

பன்னுகரிக் கூடம் பதினா யிரமிரத
மந்நிலையம் தேமா வதற்கிரட்டி—யின்னுந்
துருவிடினோர் யோசனையே தோற்றுமெனிற் சீர்த்தி
மருவிநகர்க் கொப்பாமோ மற்று.

(௪)

ஆழி யகழியண்டத் தார்மாவெற் பேர்மாடஞ்
சூழிஞ்சி கோபுரங்கள் சூரியற்கே—பூழிற்
றிறங்கொணகர் செய்தயன்மார் தேர்ந்துபின்ன ரிந்தப்
பிறங்கொணகர் செய்தார் பெரிது.

(௫)

அண்டங் களின்மல் கரும்பொருளெ லாங்கண்டே
னெண்டரும மேய்ந்ததயை யெவ்விடத்துங்—கண்டிலேன்
மஞ்சிறைகொண் மாநகரில் வானவர்க ளோடவற்றை
வெஞ்சிறைகொண் டாண்கொலோ வேந்து.

(௬)

மேவுசத யோசனைவின் மேவியறு யோசனையா
மாவகலம் பெற்ற மணிகிளர்பொன்—னாவணங்க
னேண்மேவு நாற்படையு மெய்தவிட மின்மையாற்
சேண்மேவுஞ் சேனை சில.

(௭)

ஒங்குமணி மேற்றலத்தி லொக்னலரி மேவுதலுந்
திங்களியி தென்னச் சிறுப்பற்றித்—தாங்கறித்துத்
தியுறைப்ப விட்டினைய ரேர்ந்தவர் த நற்றாயர்
தூயகங்கை நீரளிப்பார் சூழ்ந்து.

(௮)

கொல்லவுணர் கோளுணை கொண்டிட னீர்பயிஇ
மல்லனறுங் காவளவி மாக்களிபோன்—மெல்லமென் கான்
மின்சான் முகிறவழும் வின்மா ளிகைதோறு
மன்சா ளரத்துலவும் வருது.

(௯)

ஓதமென்ப தெட்டுணையு மில்லா ரெழில்கூர்ந்த
மாதரார் விண்டொருநீண் மாடங்கண்—மீதுவருங்
கோளுருமுப் பற்றாக் கொடுகழங் கம்மனையா
நாளுமெறிந் தாடுவார் நன்கு.

(௧௦)

செங்கதிரோன் நேரிவர்ந்து செல்லச் சிலமடவார்
தங்கண் மகாரையதிற் றுன்வைத்தூர்ந்—திங்குக்
கொடுவா வெனவே கொடுபோ யவர்முன்
விடுவா னெனிறவமே மேல்.

(௧௧)

காரவுணர் காரிகையார் கால்வருடிக் காட்டேவ
லேசமார் மாத ரியற்றுவரைந்—தாரு
மணியு மிருந்தியு மற்றுளவும் வேண்டி
னணியுதவி யேதிரியு மாங்கு.

(௧௨)

மரிகி லிருங்காலேர் மாட முறைசீப்ப
வாசநீர் கொள்கலவை வாரிதிமன்—வீசவே
யீரமொளிர் வெய்யோ னினிது புலர்த்தியிட
வாரவுணர் மேவுவா ராங்கு.

(௧௩)

விண்ணறு செல்கின்ற வெய்யோன் றனைப்பற்றிக்
கண்ணடி யிற்கவினைக் காரிகையார்—பண்ணரக்
கண்டெறிவ ரங்கவர்சேய் காமுறத்தேர் மாவினைக்கைக்
கொண்டளிப்பர் பின்விடுவர் கூர்ந்து.

(௧௪)

விண்டோய் நெடுமாட மீதுசெலும் வானவரைக்
கண்டோர் சிலமடவார் கைப்பிடித்துத்—திண்டோள்க
டுன்னமணந் தின்பநலந் துய்த்துநீர் போதிரா
லென்ன விடுப்ப ரிசைந்து.

(௧௫)

குழலினொலி யாழினொலி கோட்டினொலி வார்கொண்
முழலினொலி பாட்டின் முழக்கம்—விழலினொலி
மேலை யொலியாவு மே தினியைக் குழுகிடக்கும்
வேலை யொலியின் மிகும்.

(௧௬)

மாநனெடு மாளிகைகண் மன்ன வணத்திலிந்தொப்
பாண மருப்பிருங்கை யத்திசொரி—தானநீ
ராறுபடர் தாங்கேகி யாடுசிறார் வண்கண்ணஞ்
சேறுபடு மாறு செய்யும்.

(௧௭)

சொற்கலையும் வாட்கலையுஞ் சொல்பல் படைக்கலையும்
விற்கலையுமாய வினைக்கலையு—மற்கலையு
மாற்றுபுல மிக்கோ ரவிரகட் புலனுக்குத்
தோற்றுபுலத் தோறுந் தொகும்.

(௧௮)

நிரைதிரைமூப் புற்று நலிகின் நவரை
யுரைமனா லாவியுலை வோரைக்—கரைநிர்ப்புக்
கொண்டவரைக் கூற்றனைய கொல்பல் கொடும்பிணிநோய்
கண்டவரைக் கண்டிலமங் கண்.

(௧௯)

கின்னற் கழைநீர் கமழ்நெய் கடுந்தேற
லின்னற் பயவாரி யேசுருங்கி—மன்னவார்மன்
றன்னுணை கொண்டநகர் சார்மனைதோ றுங்குளாறு
மன்னா மருவுமால் வந்து.

(௨௦)

பொன்னிறத்த வன்னமஞ்ஞை பூவைபுறக் கிள்ளைமுதற்
பன்னிறத்த புள்ளினைய பல்வளங்கூ—நிர்க்கரிற்
கோதில் கொழுநலங்கொள் கோதையர்தங் கொல்வளைக்கைப்
போதி லிருப்ப புரிந்து.

(௨௧)

கள்ளாற் றலினுங் களிப்பார் நறவ்னைக்கைக்
கொள்ளாக் கிளியாண் கொளவருத்தி—யுள்ளார்வ
மல்கச்சே வல்லிரங்க மன்னெகிழ மென்பெடைமேற்
புல்கப் புணர்ப்பார் புரிந்து.

(௨௨)

இடமா ரியன்மாடத் தேரிரதி யேயென்
மடமாதர் மாரனேர் மைந்தர்—தடமார்
புரவுறவே புல்கி யுவப்புறுநீர் மையா
லிரவுபக லோரா ரினிது.

(௨௩)

பன்னசத்தின் சோரி பலியுடனாக் கித்துணர் தூய்
மன்னகத்தெய் வம்பரவி வான்கடவு—டன்னோ
நெறியாற் றுறப்படுத்தி நேரிழையார் பல்லோர்
வெறியாட் டயர்வார் விழைந்து.

(௨௪)

கடுத்தடுகே யம்புலிமான் கண்முதலா வுண்ணற்
கடுத்த விலங்கனைத்து மாங்குப்—படுத்தவற்றின்
வண்டசையுன் வேண்டி மறுகுளர்கொள் வான்பண்டி
கொண்டளவி லார்வருவார் கூர்ந்து. (௨௫)

முன்சென் முரசினர்வாண் மொய்தீவி கைச்சடரார்
மின்செய் படைக்கலத்தார் மேவரிய—பொன்செயொற்றை
முக்குடையார் பாங்கார் முதுக்கவரி யார்வென்றி
மிக்குடையார் வீரமுற்றார் வேர்த்து. (௨௬)

உற்ற மகேந்திரமூ தூர்வண்மை பல்விழிநாப்
பெற்றவருங் கண்ணுற்றுப் பேசரிதான்—மற்று
வகுத்தும்யா மென்னவே வாய்திறந்தோர் நாவாற்
றொகுத்துஞ் சொல்படுமோ சூழ்ந்து. (௨௭)

ருருக்கொள் சேயருளாற் நிண்பே ருருக்கொள்வேன்
காருருக்கொள் வெந்தருவர் காண்பரென்றிசு—கூருருவிற்
பேணித் திருப்பதியின் பெற்றியெலா நோக்கினேன்
பாணித் திருப்பதிலில் பண்பு. (௨௮)

என்றுபல வாவுன்னி யேண்வீர வாகுபொன்னங்
குன்றுறழ்கீழ் கோபுரமேற் கொண்டுநக—ரொன்றி
மிடையத் திருநோக்கி வெஞ்சூர் நகர்தா
னடையத் துணிந்தா னடுத்து. (௨௯)

அங்கனிருந் தாறுமுக னொருளால் வானெறிதாய்த்
துங்கனஞர் மைந்தர்நகர் துன்னியப்பால்—வெங்கதச்சீ
வத்திரன்பொன் னுமத்தோன் வச்சிரமொய்ம் பேமுதலாம்
புத்திரந்தம் வாழ்வுகண்டான் போய். (௩௦)

வருமந் திரர்தம்முண் மன்றலைமை வாய்ந்த
தருமகோ பன்மனைமேற் றங்கிக்—கருமைக்
கறைக்களத்தன் சேய்தூதன் காளையண்ட ரோடார்
சிறைக்களத்தைக் கண்டான் நெளிந்து. (௩௧)

நகர்புகுபடல முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா ௧௨௨.

சயந்தன் புலம்புறு படலம்.

பாற்கடலின் மாலோன் படுத்துக் கிடந்தாங்கார்
பாற்கடலா னோர்தம் பாவையின்—பாற்கண்
சயந்த னமர்ந்து தளர்கோலங் கண்டான்
வயந்தனமர் வாள்வீர வாகு. (௧)

விற்றழும்பு பெற்றகையன் மேவுகிறைச் சாலையின்கட்
டுற்றிக னத்தாற் றுணைக்கழலா—தற்றழும்பன்
மானநான் போய்ப்பழித்தி மல்கவுயிர் பாலவின
லானகட லாழ்ந்தயர்வ னாங்கு.

(௨)

உன்பழியிற் றஞ்சுமழு துண்டமையா லஃதொழிவான்
மன்பகல்பற் பல்லுகமா னைகுவான்—மின்பசுமை
யேய்ந்தமணி யோலியமா சேறினமை போன்மழுக்கம்
வாய்த வருவினான் மன்.

(௩)

துன்புமல்கு மாற்றற் றுயில்கிலான் கண்ணிமையான்
மன்புரிதிக் குன்னியுன்னி மாழ்குறுவான்—வன்பின்
றழுதிடுவா னச்சமுற் று யஃதொழிவா னங்கண்
வீழுதருநீர் மெய்குளிப்பான் மீண்டு.

(௪)

சுசியிந் திரனைத் தமர்பற் றினரென்
றுசுதமில்பொய் மாற்ற முரைப்ப—விசனமுறு
மன்றருமுன் னெல்லா வளமுமெண்ணிச் சோருநக
ரென்றுமுன்போ லெய்து மெனும்.

(௫)

ஏண்டகுவர் கோன்சேனை யேவிடவீன் றோர்கரந்து
சேண்டுறந்து பாரகத்திற் சென்றவர்க—ளாண்டையரோ
வாங்கண்டார் பற்றினரோ வண்டர்சில ரேகினவர்
தாங்கண்டா ரோவென்னுந் தான்.

(௬)

கெய்வவர் செய்கொடுமை கூறவுமை கேள்வனுறை
மின்கயிலைக் கேகினனோ வேந்தென்னு—மென்கண்மு
னன்னைதனை யத்தனையிற் தார்த்தவுணர் பற்றிவிடி
னின்னுயிர்நிற் குங்கொல் லெனும்.

(௭)

எற்பகையோ டந்நா ளிகல்புரிந்து கோடிழந்த
வெற்புறமும் வேழமெங்கன் மேவியதோ—மைப்பிறங்க
வச்சிறைகொள் கண்டன் வரத்தவுணர் கோன்விளியா
னிச்சிறைதீர் நாளென் றெனும்.

(௮)

ஆற்றேன் றுயரீகுரவ ராகுலந்தீர் வான்புகுந்து
தேற்றேன் றமியேனுந் தேறுகிலே—னோற்றே
சிறந்ததோ பாவஞ் சிவன்ற னிலையோ
விறந்ததோ வேத மெனும்.

(௯)

சுந்தியினன் செய்கடனுந் தாவழுவு மோம்புகிலே
னந்தியினல் வேத மயர்ந்துறைவே—னெந்தைவழி
பாடுபுரிந் தேனில்லேன் பாழு முடல்சுமந்தேன்
வீடுகிலே னென்னும் வியர்த்து.

(௧௦)

மன்கருணை யேவடிவாய் மாநடஞ்செய் வானல்லா
லென்குறையை யோர்வா ரெவான்னா—என்கணருட்
பேறுடையே னென்னிற் பெருந்தயர மாக்கடனின்
தேறுவே னென்னு மினிது. (௧௧)

இன்னபல வெண்ணியெண்ணி யேங்கிச் சயந்தனிடர்
மன்னமா ரோடங்கன் வைகினான்—றுன்னக்
கறைக்களநேர் கண்டகன்முற் காரவுணர் பல்லோர்
சிறைக்களமுற் றேம்பினார் சேர்ந்து. (௧௨)

அின்னதோர் காப்பி லறுமுகக்கோ மானுதன்
மன்னுபகல் காவலர்கள் வானவரைத்—துன்னிறைமி
ன்னனாலோ டெங்குற்ற னாவிதொழி விப்போநீர்
சொன்னாலுய் வீரென்றார் சூழ்ந்து. (௧௩)

சாற்றமொழி கேட்ட சயந்தனச்ச முற்றெம்போற்
றேற்றுமவர்ப் பாராத் துயர்ந்தெந்தை—கோற்றொடியா
மாயோ டகன்ற னதுகண்டா மற்றென்றுந்
தியோமோர் கில்லமென்றான் தோர்ந்து. (௧௪)

அண்டருமல் வாறுரைப்ப வுத்தோர்ந் தகமொன்றாக்
கொண்டவர்மெய் கூறுவரோ கொல்லென்னக்—கண்டகர்கள்
கண்டம் புயநிறங்கங் கன்னமுத லங்கமெங்குந்
தண்டம் பலபுரிவார் தாம். (௧௫)

இவ்வண்ணங் காவலரெண் ணில்லுடற்றுன் பாற்றிமெய்
செவ்வண்ண மாக்கமைந்தன் தேவரோடு—மெவ்வமுற
வாற்றலரா யங்கபங்க மாகிநிற்பச் சோர்ந்தகங்கை
கூற்றினையார் நொந்தார் குலைந்து. (௧௬)

அக்கா வலரணித்தா யாங்கீண்டிக் காப்பவும்பர்
தொக்காரோ டிந்திரன்சேய் துன்பமுற்று—மிக்கார்விற்
பன்னிப் பலவாறு பண்ணவொங் கண்ணுதலை
யுன்னிப் புலம்புவா னுற்று. (௧௭)

ஐகீம்மா முதலாக் கருதுமெழும் பீராக
வம்மா மலர் தூ யருச்சிக்கப்—பெம்மானே
பேரருண்முன் செய்தினையால் பேரிடருண் மூழ்குமெமக்
காரருன்செய் யாயோ வமர்ந்து. (௧௮)

சங்கரனே கங்கா தரனே சயிலங்கை
பங்கரனே சோதி பரனையென்—தெங்களுடை
வாயகமெய் யொன்ற வழுத்த லுயிர்க்குயிரா
நாயகநீ கேட்டிலையோ நன்கு. (௧௯)

முரண்டமால் வீப்பான் முயன்றுமுற்று தேத்தக்
நுரண்டமாந் தானவனைக் கொன்று—திரண்டமா
மன்சிறையி லொன்றணிந்து வாநோர் நமைப்புரந்தோய்
வன்சிறையி னின்றெடுப்பாய் வந்து.

(௨௦)

அன்பா னவர்க்கருள்வா யஃது சிறிதேனு
மென்பா லிலையருளற் கேதுமுண்டோ—விற்பா
நிறைந்தவருள் கொண்ட நிமலநின்பா நெந்தே
யறைந்தமையென் பேதைமையே யாம்.

(௨௧)

ஆயினுநா யேனமுங்க வத்த வருள்கூரந்தே
யாயினுநீ யாரருள்செய் தாண்டாயே—லாயினுயர்
வென்னுந் துறக்கவள நெய்தே னநிலடைவ
பன்னுந் துயரம் பல.

(௨௨)

வாநோர் பதமு மலரோன் பதமுமற்றை
யேநோர் பதமுமவ ரிற்றொலவா—மாநோவாத்
தற்பதமாஞ் சம்புவே தாவாத நின்றனிததொ
னற்பதமே வேண்டுவே னான்.

(௨௩)

என்பதமும் வேண்டே னினித்தவமே யாற்றுவேன்
மின்பதமின் போற்றோன்றி வீவுறலா—னிற்பதமே
சிற்பரவி யோமமாஞ் சிற்றம் பலத்தாடும்
பொற்பதனே தந்தருள்வாய் போந்து.

(௨௪)

இன்னபல வேத்தி யிமையவர்கோ னீன்றருள்செய்
மன்னவச மாய்க்கிடந்தான் வன்சிறையி—லன்னவன்போற்
றோந்து துதித்தும்பர் சிந்தை தளர்வுற்றுச்
சோர்ந்து கிடந்தார் துயர்ந்து.

(௨௫)

சயந்தன் புலம்புறு படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா கசுள

சயந்தன்கனவுகாண் படலம்.

செம்மனத்தர் தீயர் திறந்தேர்ந் தருள்புரி யான்
நெம்மன் னகருட் சிறையிலும்பர்—தம்மொடுசோர்
தந்தையுற வீழ்நந் சயந்தன் கணவிலுறச்
சிந்தைசெய்தான் செந்தியமர் சேய்.

(௧)

தோர்கே தனம்வச் சிரமங்கு சம்விகிகந்
தார்வே லபயவர தங்கமல—மேர்கூர்
மணிமழுத்தண் டேண்வின் மலர்க்கையுறச் சேய்தா
னணிசதங்கை யார்ப்பவுற்றா னுண்டு.

(௨)

சுயந்தனுட லுட்கண்ணற் சண்முகனை கோக்கி
வியந்தன்பிற் ருழ்ந்திடுக்கண் வீப்பா—னயந்துவந்தாய்
நத்தனல்லை யத்தனளி னத்தனல்லை யத்தவுமை
யத்தனல்லை யார்நீ யருள்.

(௩)

என்ன வறுமுகத்தே யாம்ச் சுரன்குமா
முன்னல் லையுணர்ந்திங் குற்றனமான்—முன்னுந்தை
தன்குறையோ மின்குறையுஞ் சாற்றிநமை வேண்டலும்பார்
மன்குறைதீர்ப் பானடைந்தாம் வந்து.

(௪)

பாரகனாற் ருனை பரவவெய்தி வெற்பினெடு
தாரகனாஞ் சூரன் றனையுமட்டுச்—சேரலைவா
யங்கையமர்ந் தாமயன்மா லாதியர்நம் பாறுறைந்தார்
துங்கையுமா மேருவுற்றா ணேற்று.

(௫)

சொல்லீர வாகுவாந்து தனையா மிங்குய்த்தோங்
கொல்குர் மகனொருவற் கொன்றெதிர்த்த—வல்வீரர்
விம்மலீத் திந்நகரை வீட்டியுலைத் திப்பகலி
லம்மமீன் வான்புரிது மாங்கு.

(௬)

நாளையே செந்தி நகர்நீங்கி யிங்குவைகி
வாளையேந் தேண்குர் மரபோடும்—பூளையே
யென்னப்போய் வீந்துலைய வீரம் பகலிற்சீர்
துன்னப்போர் செய்தமெதுஞ் சூழ்ந்து.

(௭)

செற்றபின்ன ரேரினனைத் தேவருடன் வெஞ்சிறைநீத்
துற்றதிரு வெல்லா முகந்தீது—மற்றமொரீஇ
மைந்தநீ யின்ன லுறேல் வாழியென்றான் கேழ்கினர்நற்
கந்தநீ பத்தன் கனிந்து.

(௮)

அத்தனீங் கின்ன வறைந்த வெலாம்வினவிச்
சித்தமகிழ்ந் தேமெய் சிலிர்சிலிர்ந்துப்—புத்தமுதங்
கூரவுண்டா ரின்றகமை கொண்டாடிப் பாடினா
னொருவகைக் குண்டோ வளவு.

(௯)

மறவியகன் றிந்திரன்சேய் மாதேவன் பொற்றா
னறவிறைஞ்சிப் போற்றி யுளனோ—வறவளித்தி
யையறின்க ணேகை யடைபுகுந்தோங் காத்தியெனச்
செய்யனது செய்துமென்றான் தேர்ந்து.

(௧௦)

இந்த நகரடைவான் யாமே வியதுதன்
சந்தநினை யண்டர் தமைக்கண்டு—நந்தயிர்திற்
முன்றினைய மாற்றஞ் சொலிநடப்ப வுய்க்குதுங்காண்
கென்றருளிப் போனா னினிது.

(௧௧)

வீரவாகுசயந்தனைத்தேற்று படலம். ௩௦௫

மன்றனறுல் கற்பகத்தார் மன்மைத்தன் றுஞ்சினன்போற்
பொன்று புலங்கள் பொறியின்கட்—றுன் மக்
கனவகன்று கண்ட கருத்துறவேற் காளை
தனதருடேர் தின்புற்றான் றுன். (௧௨)

அுண்டர் கனவினும்வே எவ்வா றைந்தேகக்
கண்டகன வோர்ந்து களித்தும்பர்—மிண்டரிது
தேர்ந்தாற் செகுப்பரெனச் சேய்க்குமெலச் செப்பமகிழ்
வார்தான் றுதித்திருந்தா னுக்கு. (௧௩)

சயந்தன் கனவுகாண் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௧௬௦

வீரவாகு சயந்தனைத் தேற்றுபடலம்.

தேசிறையோன் மைந்தன் றிறல்வீர வாகுவெந்தை
யாசிறையு மில்லாளை யண்டரைவெம்—மாசிறையிற்
றுன்கா ரவுணர் தொகைகாத் திடக்கண்டான்
பொன்காத் திகெணமே போல். (௧)

கூாவல் புரியவுணர் காண தயர்தரவுந்
தேவர் தனைக்கண்டு தேற்றவு—மேவர்க்கு
மன்னுங் குகன்றான் வணங்கியன்னுன் மந்தணத்தை
யுன்னு வடைந்தா னுகந்து. (௨)

திண்டா னவரிற் சிறைகாப் பவர்மையல்
கொண்டா ரியலோவக் கொள்கையுறத்—தண்டார்வே
தேனாங் கேகத் துயர்சயந்த னோடும்பர்
காதலுட னுள்ளுவார் கண்டு. (௩)

அன்னார் கனமேய்ச்சே யார்பேர் புகன்றேத்தி
மன்னு மகன்முண்டல் வாகுவா—முன்னாரார்
நந்தமகி மூற்றிறைஞ்சி னைபுமுளத் தேமுழைநீ
வந்ததென்கொல் சொல்கென்றான்மன். (௪)

வன்பேர்கொன் வீரனந்தி மைந்தன்வேன் பின்வந்தே
னன்பே யவன்றாத னாயினே—னென்பேர்
திவன்வீர வாகுஞ் சிறைவிடுப்பான் குர்மு
னவிலவந்தே னென்று னயந்து. (௫)

அன்னதுகேட் டேந்த மம ருடன்மகிழ்பூத்
துன்னுகுறை தீர்ப்பா னுகந்துவந்தா—யின்ன
சிறையகன்றே மின்னலெலாந் தீர்த்துயந்தேம் யாங்க
ளறைகழன்மா வீரவென்று னுக்கு. (௬)

ஏண்டகுருர் மேவொற்று யென்னைவிடித் தோன்வல்தே
யாண்டிடுமன் னாக்கல்கு மன்னவனாற்—காண்டருமான்
மாரிலயன் வாநோர்தம் வாங்குடிக ஞாய்த்தவென்றும்
கூறுநமக் குண்டோ குறை.

(௭)

அம்மலரோற் கூர்சிறைசெய் தாருயிர்கள் கண்டோனிக்
கும்மைச் சிறைநீக்க வுற்றனனே—லம்மவன்பி
னீர்செய் தவம்பெரிதிந் நீணகருந் தேமெலிந்தே
னோநுமைக்கண் டேமகிழ்ந்தேன் யான்.

(௮)

என்னமகிழ்ந் திந்திரன்சே யெம்மை யிருஞ்சிறைசெய்
முன்னகன்ற ரீன்ற முதுகுரவர்—மன்னவந்தா
மன்றுமுத வின்றளவு மாற்றுசெய லோடுபய
னென்றுவிடா தோதுகென்று னோந்து.

(௯)

ஆழிவரை நோர்புயன்கேட் டாரணங்கோ மும்பர்கோ
ஊழியின்கண் ணூர்கலம்போ லோங்குமெழிற்—காழியின்கட்
சேர்ந்ததுழுன் னாகவைப்பிற் சேரலவாய் வந்தவரை
யோர்ந்து நவின்ரு னாகந்து.

(௧௦)

வயந்தருதோள் வீரன் வலாரிசெயல் கூறச்
சயந்தனுவர் தன்னையொடு தாதை—நயந்தரு
வேர்கொணித்த னுயிவரை யிங்கனெதிர்ந் தாலொத்தே
ஊர்கொணின்சொற் கேட்டென்ற னன்கு.

(௧௧)

உறைதருவா னோர்தம் மொடுமகவான் சேயை
நிறையறிஞன் கண்டமல னீடுஞ்—சிறையகற்று
மின்னுஞ் சிறிதுவைக விங்கிருத்தீர் நீரொன்றப்
பின்னுஞ்சொல் கின்றான் பெரிது.

(௧௨)

தின்னிகரின் றெள்ளொளியாந் தற்பரனே யாறுமுகம்
பன்னிருகை கொண்டெழில்கூர் பாலகன்போன்—துன்னருஞ்
கந்தனென்பேர் பூண்டெவருங் கண்டு களிப்பெய்த [சீர்க்
வந்தனெனங் கோமான் மகிழ்ந்து.

(௧௩)

எம்பெருமா னீங்குவந்த வேதுமற்றி யாதென்னிற்
செம்பதம நோக்கையன் தேவர்கோன்—வெம்புமனத்
துன்பார் சிறைதொலைத்துத் தொல்லுலகெ லாமளித்தே
யின்பார்தரக்கண்டா யேய்ந்து.

(௧௪)

தக்கன் மகத்திலவி தானயின்ற பாவமுற்று
முக்கிரன்முன் செற்று மொழிந்ததிலை—யக்குறையி
னுற்றவிந்தத் துன்ப முமக்குமுரு கேசனன்றி
மற்றெவந்தா நீக்கவல்லார் வந்து.

(௧௫)

வாசவன்றன் மைந்தகங்கை மைந்தனெந்தை வேவினாற்
காசுறவெற் பேண்டார கற்கடந்த—பூசலிகற்
ரோட்கொண்ட சூர்முதலைத் துன்னிக் களையமுன
நாட்கொண்ட தல்லவோ நன்று. (௧௯)

வில்கைக் குனித்துய்க்கும் வெங்கணைக்கே பூணுகார்
கல்லைப் பிளந்த கதிர்வடிவே—வெல்லையிற்
பார்முதலெல் லாம்படுத்தற் பாலதுசெவ் வேள்விடின்வெஞ்
சூர்முதலை வீப்பரிதோ சூழ்த்து. (௨௦)

நீள்கடண்மன் சூர னிறத்திலெறி வையேலான்
மாள்கினல்லால் வன்கிறையுள் வைஞநீர்—மீள்கலின்மை
தேற்றுப் பொருளர்செய் திங்குமுன்னி வன்பருளர்
தோற்றா நெனைவிடுத்தான் றாது. (௨௧)

நாயகன்றன் மாற்ற நகுதருவர் கோன்முன்னர்ப்
போயிதுகே னென்றுரைப்பிற் புந்திகொளா—ஞயிடைமீண்
டுற்றவெலா மோதுவன்கேட் டொள்ளயிலோ ஞ்ளைவந்து
மற்றிவரை மாய்ப்பன் வலிந்து. (௨௨)

திங்களர வோடணிந்த செஞ்சடையோள் செய்கதிர்வே
லங்கிருந்து முய்த்தவுண ராருயிரை—நுங்குங்
கொடுமனிகஞ் சூழக் கொடிஞ்சியந்தேர் மேல்வந்
தடுதலன்னாற் கின்னதுமோ ராட்டு. (௨௩)

ஈரைந் தெனுநா ளிடையே யிமயமின்சேய்
போரைப் புரிந்தவுணர் போயொழியச்—சூரை
யறமுடித்தம் வெஞ்சிறைநீத் தார்சிறப்பு நல்கும்
பிறவொன்று மெண்ணல் பெரிது. (௨௪)

என்றுபல வேந்த வியம்பவுழ்ப ரோடிளவ
னன்றென்று வந்தயில்வே னம்பிரனி—வென்றிடுக
வென்னத்தாழ்ந் தாசிரவின் றெந்தைக் கறைதிகழன்
மின்னற்றான் வீரவென்றான் வேட்டு. (௨௫)

வென்றியுறு மீளியவண் மேவவரை நீங்கியே
வன்றிறல்கொள் காவலருண் மாலகற்றிச்—சென்றகலச்
சுற்றியவர் தேறியண்டர் சூழச் சயந்தனையு
முற்றிமுன்போ லோம்பலுற்றார் மொய்த்து. (௨௬)

வீரவாகு சயந்தனைத் தேற்றுபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கஅரு.

அவைபுகு படலம்.

மற்றிறலோ னாக்ககன்று வானெறியுற் றுழந்தகன்று
முற்றுங் கிடங்கிகந்து மொய்படைகள்—சுற்றியவேங்
கெற்கோ புரமதின்முன் னேகிவரை யென்னநிமிர்
பொற்கோ புரங்கண்டான் போந்து. (௧)

முந்நீர் கலந்த முரிதிரைவா னுந்தியெலாந்
தந்நீர்மை போயுவரி தன்மையுற்றங்—கென்னீ
ணகரியிற் சூராணையா னாகமெலாம் போந்து
சிகரியுரு வாய்ந்ததுவே சேர்ந்து. (௨)

அிகனீ ரகழி யதினில் கலமா
நகரமுயர் கூம்பு நலங்கொன்—சுகரிநிமிர்
பாங்கேய் புரிசை பலதளம்பன் மேனிலையா
வாங்கேய் தருமே யமைந்து (௩)

பரனளித்த தேர்நிலையோ பல்லண்ட மும்போய்
வரவமைத்த சோபான வைப்போ—பிரதாபத்
தம்பமோ மூதூர் தனைக்கா ணறிகுறியோ
விம்பமோ வில்சிகரி வீறு. (௪)

மன்கொடியார் கோபுரத்தின் மாமையெலா னோக்கியே
வன்கழற்கால் வீரனவ் வாயிலின்கட்—டுன்கதமா
ருக்கிரன்முன் னோர்படையோ டோம்புதல்கா னாவவுணன்
மிக்குயர்கோ வில்புகும்விண் மீது. (௫)

சூளிகைமேற் போயிருந்து சூர்மா ளிகைவனங்கண்
மீனிநனி நோக்கி வியந்தடலார்—வானரியொண்
சென்னிகொன் பீடத்தாணை செய்மண் டபவண்மை
யுன்னி யுணர்ந்தா னுனத்து. (௬)

ஆயிரமா யோசனையான் ருடகத்தா னாகிமணி
பாயிருளைப் பாற்றுமண்ட பத்துவிண்ணு—லாயிழையார்
வன்கவரி வீசவொளிர் வட்ட மசைக்கவல்லோ
ரொண்கவிகை தாங்கினின்று குற்று. (௭)

மன்னடப்பை கோடிகம்வான் வட்டிலிவை தாங்கியுழைப்
பன்னவுணர் நிற்பப் பகற்பகைமு—னுன்னுமகார்
மூவா யிரவரோடு மூவர் முறையாகத்
தாவா மருங்கிருந்தார் தாழ்ந்து (௮)

தூவிலெறுழ்ச் சாரணர்நாத் ஞானமன்னர் சார்பினிற் ப
மாவாம்பை மாராட மாடகயாழ்—மேவிசைகள்
காந்தருவர் பாடக் கடுக்கஞ் சுகர்பிரம்பு
தாந்தரித்து வாழ்த்திகின்றார் தாழ்ந்து.

(க)

சாரா விரம்யோ சனையெல்லை யெள்ளிடவு
மாரா தெவரு மடர்ந்துநின்று—பேராச்
செலற்கரிய தென்னிற் சிறந்துளதோ யார்க்கும்
வெலற்கரிய வேத்தவையின் வீறு.

(க0)

மின்னு முடிபுனைந்து மேவருவி யின்னார்
துன்னு நிறத்திலக்கச் சூரபன்மா—மன்னுங்
கரியரியி னோடுவந்தண் கார்நீல வெற்பி
னரியணையில் வீற்றிருந்தா னுக்கு.

(க1)

கிமஞ்சுற் கொடுமின் கருமுகில்போற் சூர்மன்
சிமஞ்சுமந்த பீடந் திகழ்—வாரந்திருந்த
கோலங்கண் டென்னப் கூர்ந்தறையுஞ் சூளிகையின்
மேலுறைதிண் மேகம் வியந்து.

(க2)

காரவுணர் கோன்போற் கடுமா தவம்புரிந்தோ
ராருமிலை யன்னாற் களித்ததுபோ—லோரரிய
மூவர்க்கு முந்து முதல்வன்றான் முன்னமர்
சேவர்க்கு மீந்ததுவு மில்.

(க3)

பொருவி நவமே புரிந்திறையா முக்க
னொருவன்பாற் சூரபன்ம னொப்பி—நிருவமுட
னாடலுறு வச்சிரமா வாக்கைபெற்று மாவியதி
னீடரவெண் கில்லா னினைந்து.

(க4)

கச்சோதமென்று கனற்கொள்ளி யைக்குடம்பை
வச்சோதியில்குரீஇ மாள்கதைபோ—லச்சோரு
ராய்வின்றிக் கிச்சிறைவா னந்தரரை வைத்தமையான்
மாய்வெய்து நாளை வதைத்து.

(க5)

சிறுபகையார் புலேனுஞ் செய்யினவர் வீர
முறுவளமிக் குற்றலு முய்யார்—தெறுசிறையி
லண்டரைவைத் தந்தோ வழிதறிண்ண மொல்லவெஞ்சூர்
திண்டனயர் செல்வமொடுந் தீர்ந்து.

(க6)

என்றிவ் வணம்பன்னி யேண்கு ளிகையின் க
ணின்றவிரத் தாணி நிலயம்போய்—மன்றலந்தார்
மன்னவனை யண்மிவிறல் மன்னெவர்க்குந் தோன்றவெழிற்
தன்னுருவங் காட்டினான் றான்.

(க7)

வெல்லுமழு வானனருள் வேற்சாமி தூதெனயான்
சொல்லியின்று சூர்மருங்கிற் றுன்னிநிற்ற—லொல்லுபரன்
றன்பெருமை யின்னிழிபு சார்பிருப்ப தூந்தகவன்
றுன்பவமென் றுன்னின னுன். (கஅ)

திண்டி.றலோன் சிந்தைகொடு சேந்தனற்றாள் சிந்திங்கக்
கண்டனையா னின்னருளாற் காயிரவி—மண்டலம்போற்
பொன்மணிமாப் பீடமொன்று போந்ததுதிண் சூரபன்மா
வுன்மணிமாப் பேரவையி னூடு. (கக)

அண்டங் களிலா ரருக்கொன்றாய்ச் சூர்முதலாங்
கண்டகன்முன் காணவந்த காட்சியே—விண்டனினின்
றேரமார் லீரமொய்ம் பேந்த லிருக்கவெட்சித்
தாரமலன் விட்ட தவிசு. (உ0)

ஆரவுணர் கோன்மணிசெ யத்தாணி மண்டபமா
பேரவையி லுள்ள பெருந்தகுவர்—காருருவைப்
பொன்மயமா மேருவெணப் போந்தமர்ந்த மாபீடர்
தன்மயம தாக்கியதே தான். (உக)

அருமா தவஞ்செய் தவுணர்கோன் பெற்ற
திருமா னவரிற் சிதைபு—தாமோர்
தருமமே சந்தாகச் சாருந் தகைத்தெண்
கருமமே காண்பீடி கை. (உஉ)

ஆனதருக் கேண்சூர்க் கழிய விறல்வாகு
தானிருக்கச் செவ்வே டருந்தவிசு—வானின்
றிழிதந் திமையோ ரிடுக்க ணிரிய
வழிதந்த தேயெனலா மற்று. (உ௩)

மன்னு மவுணன்முன் வந்திருந்த பீடிகைகண்
டென்னு யகன்விடுத்த திஃதென்ன—வுன்னு
விருந்தா ளிறைஞ்சியண்ண லென்றுநடு வீச
னிருந்தாங் கிருந்தா னினிது. (உ௪)

காணத் தமனியனுங் காரவுண ரும்மந்நா
ணைத் தமர்ந்தருளுஞ் சூரரிபோன்—மாணத்
தகமைபெறு வீரன் றவிசிருந்த கோல
மிகநோக்கி யுற்றார் வியப்பு. (உ௫)

கண்டா னயனல்லன் கம்பியனு மல்லனென்பர்
கண்டான் கதுவுமெழில் காதுலறக்—கண்டார்மற்
றம்மா தனத்தி னமைந்துமணி வொள்ளொளிகால்
சிம்மா தனத்தின் செயல். (உ௬)

வார்த்துன்மன் முன்றலிசின் மன்னினன்வீ ரன்போலு
மோர்கின் றிலவ்வீனைய மோங்குமிவன்—யார்கொலோ
மன்ற நடுவனுற்ற மன்னவையெ லாங்கடந்து
சென்றதெவ்வா நென்பர் சிலர்.

(௨௭)

காயுறுவெஞ் சூர்முன் களிமனத்தோ டிற்றுளான்
மாயையின் மிக்க வலன்போலு—மேயவனை
நம்மிறைவ னானைகொடு நாமடுவோ மென்னிலது
செம்மையல்ல வென்பார் சிலர்.

(௨௮)

மூவருள் யாரோ முனிவனோ சித்தனோ
தேவருள் யாரோ தெரிந்திலநங்—கோவின்
றவனோந் தினும்வரத்தான் றந்திடுவான் மேவுஞ்
சிவனிவனே யென்பார் சிலர்

(௨௯)

தாரகனைக் கொன்ற தனநெடுவே லத்தனணன்
சூரனையுங் கொல்லத் துணிந்தனன்கொ—வேரண்
வியனுருவை நோக்கினிவன் வீரனே யாகுஞ்
செயலுணர்வோ மென்பார் சிலர்.

(௩௦)

மன்னவையி னுள்ளார் மனக்கிசைந்த பற்பலவாப்
பன்னவிறல் வாகு பரனளித்த—மின்னுமணிப்
பீடிகையில் வீற்றிருந்த பெற்றிதனை நோக்கிவெஞ்சூ
ராடிவரவோன் போன்ற னழன்று.

(௩௧)

பொறியுக்க ணைக்கிப் புரவலனிச் சித்து
சிறிதெவர்பாற் கற்றோ சிறியோ—யறியவே
யம்மநின்போற் காட்டினவ ராருமிலை நன்றுநன்று
நம்முனநீ காட்டு நடம்.

(௩௨)

சித்தர்மா லாதியருந் தேரந்தீது காட்டவஞ்சித்
தத்தமெல்லை யாற்றிநிற்பர் சாருணர்வில்—பித்த
தெரிவையருஞ் செய்வார் சிறுமகவு மாற்று
மரியதன்று நீபுரியு மாட்டு.

(௩௩)

என்னையுமெண் ணாய்நே ரிருந்தா யிதனானின்
சென்னிகொய்வேன் வாளினெல்லாச் செய்கையுந்தேர்ந்—தன்ன
செய்வா னகங்கொண்டேன் செய்விஞ்சைக் கேபரிசா [துபின்
வுய்வா னளித்தே னுயிர்.

(௩௪)

மகவான் கரந்தகன்றான் மற்றவரிஃ தெண்ணு
ருகவா னிதுதிருமா லும்பர்—தகவா
வருகிலிருந் தாசி யறைவார னென்பால்
வருகிலனார் நீயென்றான் மன்.

(௩௫)

தீயன்சொற் கேட்டலுமே சீற்றம் கொடுத்திலோன்
மாயஞ்செய் வார்போன் மதித்தையெனை—நீயமன்ற
வீண்மதியை விட்டு விடுமதியான் சொல்லுமிதைக்
கேண்மதியென் றேறுதல் இனர்த்து.

(௩௧)

வேந்தன் குறையும் விதிமுதலோர் புன்மையுமேன்
வீந்தமா சார்சிறையும் வீத்தவர்தம்—மாந்துமின்பச்
சிந்தா வனமுட்கச் செந்திருநர் வந்திருந்த
நந்தா விறையடியே னான்.

(௩௨)

தோனைத் தலைவராய்ச் சண்முகத்தோன் பின்வந்தோ
ரானவொன்பா னோடிவக்க ராம்பேரம்—மானவருண்
மன்னு மொருவனந்தி மாட்டமர்ந்தேன் வீரமொய்ம்
பென்னும் பெயருளேன் யான்.

(௩௩)

தோரகனை வஞ்சவரை தன்னைநொடி யிற்படுத்த
கூரயில்வே லாறுமுகக் கோமானுன்—குரோணம்பே
ருன்பாற் றமியனைத்து துய்த்தனனென் றுனருளால்
வன்பார் புகழ்வீர வாகு.

(௩௪)

அன்னதுமன் தேர்ந்துசின மார்த்துநம்பாற் றுதுவிடற்
கென்னிமித்த மென்னநீ யிந்திரனைப்—பன்னியொடு
வான்றார்தூர் தீக்கொளீது வானவரை வன்சிறைவைத்
தான்றசெயல் கேட்டனன்வே ளாங்கு.

(௪௦)

அந்தார்மால் வேண்ட வவர்குறைதீர்ப் பான்குகன்பார்
வந்தும் பியைவரையை மாய்த்துநென்னல்—செந்தியுற்ற
னொல்லு நினையுமட வுன்னினனின் மேலருட்சில்
சொல்லையெனைச் சொல்லவுய்த்தான் றாது.

(௪௧)

வானவரை வன்சிறையில் வைத்து வருத்தினைசெங்
கோனடத்து கொன்வேந்தர் கொள்கையன் று—மானவர்தஞ்
செய்கையுமன் றுரணதூல் செப்பொழுக்கு மன்றெங்க
னுய்கையுண்டு தீயோ யுனக்கு.

(௪௨)

தூய நெறியிற் றுலங்கு பவர்ச்சிறித்
தீயபல செய்யுந் திறலுடையார்—மேய
விழுமையும்போ யொல்லையினில் வீந்துதம ரோடு
மெழுமையுந்துன் பெய்துவா ரீண்டு.

(௪௩)

தீயநல தேர்ந்தே திலர்க்கவைதாஞ் செய்குவரே
லையவவர்க் செய்துமொல்லு யேழைநீ—மேய
வுறுதியுமே போவதன்றி யும்பர் சிறையா
லிதுதியுமே கொள்வை யினி.

(௪௪)

ஆயுமன வில்லாண் டருமையினோற் றாய்மகஞ்செய்
தேயுமனன் மூழ்கினோய்க் கெந்தையருண்—மாயுதலி
னீனா யுநந்திருவு நீதியிலா வாறுநற்றி
வானா விழுக்குவதோ மாண்பு.

(சுடு)

நீண்ட வனத்தினொடு நீயுந் தமருமய்ய
வேண்டினும்பர் வெஞ்சிறையை விட்டறமே—பூண்டிய்தி
மற்றிதனை மாறா மறுத்தனையே லீங்குவந்து
செற்றிடுவன் நிண்ணந் தெளி.

(சுக)

என்றினைய யாவு மெழிற்குமர வேணினைக்குச்
சென்றறைகென் றுனீயுந் தேவர்தம்—வன்றனையாந்
தாழ்சிறையை நீத்தறத்திற் சார்வளங்க மித்தனைநீ
வாழ்க வெனநலின்ருன் வாரு.

(சுஎ)

வீரனிலை கூற வெருளி தலைக்கொண்டே
ஊருமண்ட மாயிரத்தெட் டாள்வலியேற்—கேரெயிறே
யின்னமுமுன் டோன்றா விளங்குதலைப் பாலகனோ
வின்னபுத்தி கள்புகல்வா னீங்கு.

(சுஅ)

தோரவுணர் தங்குலத்தைச் சாய்த்து வறுமைசெய்தார்
சீரமர ரன்னார் திருமாற்றிக்—கூரவே
குற்றவல் கொண்டு குலவொழுக்குங் கொண்டுகிறை
வைத்தேன் குடிமைசெய்தேன் வாய்ந்து.

(சுக)

டோரதிலயன் றஞ்சுநான் பொங்கிமுந்நீர் விண்ணுறினு
மேதிலர்வா னோரைவிடே னேன்சிறையு—மீதிலுய்ப்பேன்
தேரரசைத் தேடிச் சிறைபடுத்துஞ் சிந்தையுளேன்
சூரனெனும் பேருமுளேன் சூழ்ந்து.

(சுஓ)

மன்வச் சிரயாக்கை மாவரங்க டன்றறதை
முன்பெனக்கு நல்கு முறையையெவர்—பின்பெயர்ப்பர்
குன்றனையா ரன்றிக் கொடுஞ்சமர மாற்றிவன்பா
வென்றனையார் வெல்வா ரெதிர்த்து.

(சுக)

தோரகனாந் தம்பி¹தனைமுன் றடிந்திட்ட
கூரயில்வேல் வேண்மேற் குறுகலுற்றேன்—சாரமர்ந்தோர்
தேனலர்பூம் பானல்வாய்ச் சேயொடுபோர் நீயியற்ற
வூனமென்றார் தேர்த்தொழிந்தே னோர்ந்து.

(சுட)

தோட்டுணையார் தூங்குகைய தும்பிமுகத் தெம்பியைத்தொல்
கோட்டுடனே யட்டசெயல் கூறநென்னல்—கேட்டுணர்ந்தேன்
பாங்குளரைப் பாலகன்றன் பாலுய்த்தே யென்பழியும்
வாங்குகின்றேன் காணுனை மற்று.

(சுட)

மாயவரென் ணில்லார் மகபதிக னெண்ணில்லார்
துயசுர ரெண்ணிலாண் டந்தோறு—மேயவர்போ
ராற்றார் துதித்தகன்ற ரார்த்தெதிர்நிற் பான்சிவன்
ணெற்றார் இதுவனோ நேர்ந்து.

(௫௪)

கீதையிலென் னும்விபுதர் காவல் விடுகிலனோர்
மேதையில்சேய் புன்சொல் வியந்தேற்றுப்—பேதைமையா
நீரதினெற் றாய்வந்தாய் நீபிழைத்துப் போதிநின்ற
னருயிர்தந் தேனென்ற னாங்கு.

(௫௫)

ஐயன் வெகுண்டெய் லாவதோர் பண்புணராக்
கையகேள் கானிதழிக் கண்ணியான்—செய்யநுதன்
மின்னனற்கண் மேவுபரன் மேன்மைதெரி யாய்ப்பால
னென்னவுரை தந்தா யிசைந்து.

(௫௬)

மக்கடமைத் தேவரென்பர் வானவரை மூவரென்பர்
மிக்கிருவ ரைப்பிரம மேயென்பர்—தொக்கபுகழ்
நீதத் துவமுணராய் நித்தியமா யோகியர்தம்
போதத்திற் கெட்டாப் பொருள்.

(௫௭)

மாலயனு மாபறவை மாவடிவாய் மேவரிய
நீல மணிமிடற்று னெற்றிவிழிப்—பாலந்
தகவார் சுடருருவாய்ச் தாவி லருளான்
மகவா யுதித்தான் மகிழ்ந்து.

(௫௮)

ந்சனவ னூடலா லேர்மதலை யாயினான்
தேசனவ னாறுமுகந் டேர்த்தறிநீ—மாசிலண்ட
மோரா யிரத்தெட்டு முன்வளனு முன்கொடுத்தோன்
பேரா விலக்கரிதோ பேசு.

(௫௯)

மாதா ரணியண்ட மல்கிடப்பெற் றோமென்றே
பேதாய் நினைந்தையவன் பேரண்பர்—மீதாம்
பரசியலே யண்டம் பலவற் றினுக்கு
மரசியலே செய்வா ரமர்ந்து.

(௬௦)

ஆதித் குடிலையு மாணமு மாகமமும்
பேதித்த பல்சூலயும் பேசவற்று—னோதி
யிருக்கு மனைத்து மெழிற்பன் னிருகை
யிருக்குமா னேரி லுரு.

(௬௧)

எங்குந் திருவதன மெங்குந் திருநோக்க
மெங்குந் திருக்கேள்வி யெங்குமெழிற்—செங்காமே
யெங்குந் திருச்சரண மெங்குந் திருவுருவ
மெங்குந் செறிவே னிறைக்கு.

(௬௨)

ஓமென் குடியையே யோர்முகமா னேன்சம்பு
மாமன்முற் றேவர்க்கு மற்றவன்மே—ரோமிலா
வெல்லா வுயர்க்கு மிருவினைப் போகநல்க
வல்லா னவன்கண்டாய் வாய்ந்து.

(௧௩)

கீம்மன் னுயிர்த்தொகையுங் காணருமைம் பூதத்
தமரண்டத் தோடனைத்து மாதிக்—குமரன்
கதித்த திருவுருவின் கண்ணிமிரு ரோமத்
துதித்திறுதி நானொடுங்கு முற்று.

(௧௪)

மேருவில்ந் நாட்கந்த வேளமரர்க் காக்காட்டு
மேருருவ நீகண் டிலையவன்மெய்—யாருசோ
மத்தளவி லண்டநின்ற வன்கொடியோய் பாலனென
வய்த்துணரா தோதினா யுள்.

(௧௫)

குறைவில் குணமுடையெங் கோமா னமரர்
சிறைமாற் றவுஞ்சலசத் தேசா—ரிறைமுதலோ
ராற்றவுமே யல்ல லகற்றவுமே வாரையட்டுப்
போற்றவுமே வந்தான் புரிந்து.

(௧௬)

வாழியுன்னா யுள்வரம்வன் மையுறவு வான்படையை
பூழிவளி போலடுஞ்சே யொள்ளொளியே—லேழை
பழையமறை நாயகனைப் பாலனென்ற யந்தப்
பிழையும் பொறுத்தாம் பெரிது.

(௧௭)

உன்னுறுதி யின்னமுமொன் றே துவநீ யுங்கிளையு
மன்னுறவே வேண்டுமேல் வான்றலத்தோர்—துன்னு
முரண்சிறையை விட்டு முனைதவிர்தி செவ்வேள்
சரண்சரனென் றோர்ந்தமர்தி சார்ந்து.

(௧௮)

என்றுபல செவ்வே ளியல்விளம்ப வீரன்கூர்
கன்றுசினங் கொண்டெயிறு காணருஞ்சேய்—துன்றிடுதூ
தென்ன நினைவிடுத்தே நேகலையெண் கூறுகின்ற
யுன்னுகிலா யென்சீற்ற முற்று.

(௧௯)

முன்னி மொழியில்சேய் மூவா முதல்வனே
யென்னினுநா னஞ்சுவனே வேற்றவண்ட—மன்னியமா
தேவரைவென் றேன்வெஞ் சிறைகனவி னும்விடே
ஓவதினிப் பாரென்ற னாங்கு.

(௨௦)

செற்றமிகு சூரனிலை செப்பி யருகிருந்த
கொற்றவெய்யோ ராயிரரைக் கூர்தரப்பார்த்—தொற்றி
யறையொற் றினையடனன் நன்றிவனைப் பற்றிச்
சிறைபடுத்தி ரென்றான் செறிந்து.

(௨௧)

என்னவவ ராயிரகு மேற்றனலைத் தூமமுற
லென்னமணிப் பீடத் தினிதமர்ந்த—வென்னத்தன்
றன்னவைவளை யன்னவர்தந் தாழ்சிகைகைப் பற்றியெற்றி
மன்னவைமுன் வீசினன்மின் வாரு. (௭௨)

எந்தை வடிவே லினியுன்னை மாய்த்தநீண்ண
முந்தை வகைய வுறுபுலன்கள்—சிந்தையுற
மாந்திடுவ வெல்லா மடுத்தே யினிதமர்தி
போந்திடுவ நென்றான் புரிந்து. (௭௩).

கூர்ந்தவிறல் வாருவெனுங் கோமா னிவைபுகன்று
பேர்ந்தகலப் போது பிறங்கவன்னான்—தேர்ந்திருந்த
வெல்லை மணித்தவிசு மீயுறப்போய் மாயையென
வொல்லை மறைந்த துயர்ந்து. (௭௪)

அவைபுகு படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உருஅ

சதமுகன்வதைப்படலம்.

அண்ணலட லாயிரரை யட்டங் ககல்காலை
கண்ணுஞ் சதமுகனைக் கண்ணுநீடு—யெண்ணருமென்
வெற்றியெள்ளி மேன்மைசெப்பி மேவுமிவற் கொல்லாமே
பற்றிவரு கென்றான் படர்ந்து (௧)

சூரனடி தாழாத் துணிந்து சதமுகன்மா
வீரர் புடைவரக்கை வெம்படையேற்—சூரவே
சென்றுசெவ்வே தேன் நிறல்வாரு வையெய்தி
யொன்றுநவில் கின்ற னுருத்து. (௨)

காவல் கடந்துவரு கள்வ வகிலத்தா
ரேவருநன் சேத்தவரு மெம்மிறைமுன்—மேவியிகழ்
தந்துசில வீரர் தமையட்டுப் போவதெவன்
வந்துநில்கான் போநின் வலி. (௩)

கொன்றாவே லத்தனின்சொற் கொன்னா னிகழ்ந்தென்மேன்
மன்னு யிரரையுய்த்தான் மாய்த்தகல்போ—துன்னுவோர்
மீளியைவிட் டானவனை வீத்துர்தீர்த் தேருவனென்
ருளியனை யானினைந்தா னுங்கு. (௪)

கண்ணிச் சதமுகனுங் காவலனை நோக்குநீஇப்
புண்ணியவேன் பூங்கழல்கள் புந்திகொடு—திண்ணிகலே
புண்ணியறை கூவினா யொல்லை வருதியென்றான்
மண்ணியசீர் கொள்வீர வாரு.

(இ)

ஆண்டுச் சதமுகன்குழந் தண்ணிலக்கர் பல்படைகொண்
டாண்டுணைவன் மேல்விடமற் றுய்துகளா—யாண்டுகவே
வெண்கு ளிகையொன் றெடுத்தெறிந்தான் மாவிலக்கத்
திண்கு ரனிகந் தெற.

(ஈ)

இலக்கரொடு குளிகைத நேர்முடிகள் சிந்தித்
தலக்கணிற்க வீரன் றருவன்—கலக்கமுற்றத்
தன்படைகா ணன்கவன்று தான்தேறி யேந்தன்மேற்
கொன்படைகள் கொண்டிய்த்தான் கூர்ந்து.

(எ)

உற்றபோ தண்ண லொருசிகரி பேர்த்தெறிய
வற்றருவன் விற்குனித்தம் பாயிரம்விட்—டிற்றுருவான்
பேர்த்துமின்கோ னூறுய்ப்பப் பெம்மா னவன்விலை
யோர்ந்து முறித்தெறிந்தா னுற்று.

(அ)

சாற்றுஞ் சதமுகத்தோன் தன்னா யிரங்கரத்தாற்
போற்றுங் குரிசிறனைப் போய்ப்பிடிக்கச்—சீற்றமொடு
தோளா னெருக்கவன்னான் சோர்ந்து விழுந்தெழுப்பின்
றளா லுரத்துதைத்தான் றான்.

(ஐ)

நாளை முயலகன்மேற் றானுன்று காட்சிநல்கி
வேதை சதமுகத்தோன் மேவிடக்கொன்—ரேதைய
னத்தன் றனையிகழ்ந்தோ னுரவைதீர்த் தூரழிப்பான்
சித்தந் தனினைந்தான் தேர்ந்து.

(ஐ)

சதமுகன்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௨௬௮.

காவலாளர் வதைப்படலம்.

சோதிவே லண்ண றுணைவனனை யின்முடிவின்
மீதிவரத் தோளாசை மேவிடப்பொற்—பாதம்
புடவிமுற்றும் பற்றப் பொருவி லுருவந்
திடமுறவே கொண்டினின்றான் தேர்ந்து.

(அ)

பேருருக்கொண் டண்ணனிற் பப் பேராவங் கூர்மமும்பு
பாச மிகையாற் பயமுற்ற—வாரு
மதலையுற்ற மாட மகேந்திரமா மூதூர்
விதலையுற்ற தாற்ற மெலிந்து. (௨)

தூயவன்றா னுன்றுபுழை தோறுமுறு கீத்தஞ்சூர்
கோயில் வளைந்து கொடிமாடஞ்—சாயநனி
வீதி வழிசென்று வேலை மடுத்ததே
யாதி நதியி னணைந்து. (௩)

வீரனுருக் கண்டெவரும் வேர்த்திரியக் காவலர்தா
மாரவொருங் குற்றிவற்றிங் கஞ்சிராம்—பேருவமே
லாடலுற்றி லேமென் றாசனமைச் சாடறிண்ணம்
வீடலிற்போர் செய்வமென்றார் வேட்டு. (௪)

மாரிபெய்யு மாறுபோல் வான்படைகள் வீரருய்ப்பச்
சோரிமெய்யிற் சோரநின்ற தோன்றல்வாள்—வீரரல்லார்
மேலெடுக்க லேனென்னு வேலை யலைக்குமசுதிற்
சாரவுணர்ச்சாட லுற்றான். (௫)

உதைத்தான் மிதித்தா னுருட்டினு னங்கஞ்
சுதைத்தான் குதித்தான் செகுத்தான்—புதைத்தான்
சிரநெரித்தான் மெய்யுரித்தான் நிண்டோ ளிறுத்தான்
கரமுரித்தான் வீரன் கனன்று. (௬)

எடுத்துச் சுழற்றி யெறிந்தான் சிலரைத்
தடுத்துவதைத் தான்சில்லோர் தம்மை -யடுத்துப்
பிடித்தான் பிசைந்து பிழித்தான் சிலரை
யடித்தான் சிலரை யணைந்து. (௭)

மருவுமின மானிரைந்து வந்துழியோர் சீற்றம்
வருபுலிபோற் புக்கு வளைஇ—யொருவனே
காணைம் பதுவெள்ளங் காவலரைத் தான்றடிந்தான்
றாணைவிறற் றோளான் றுதைந்து. (௮)

இன்னவணம் வீற்றுலீற் றின்னவுணர் சேனைபெலாஞ்
சின்னபின்ன மாகச் சிதைத்துநின்றான்—முன்னுமுன்ம
ணண்டிறந்தார் தாதேழு மள்ளனீர் மைத்தாங்கி
காண்டிறந்தா னில்லைவிழி கட்டு. (௯)

காவலாளர் வதைப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௨௭௭.

நகரழி படலம்.

காரவுண் வென்னமாங் காவலா னர்ச்செருத்தான்
மேருவென வான்றுயர்ந்த வித்தமணி—கடா
விரசிலக்க மாமுடிகொன் வேரமொன்றைச் சூா
னரசவையிற் பேர்த்தெறிந்தா னூர்த்து. (க)

வீரனுரு மார்த்துருத்து மின்பொன் மணிச்சிகர
வேரபது நீண்டிலங்க வீசியமர்—சூரன்
பொருவிலவை தீர்த்தீற்றிற் பொன்னண்டர் தீர்க்கு
மொருவனையே யொத்துநின்ற னூங்கு. (உ)

மன்று தகர்தலுமே மன்னவன்றன் பாங்கமர்ந்தோ
ரொன்றுசில ரோடினரில் லோரொழிந்தார்—துன்றுசிலர்
திங்கவத்தை யுற்றார் திசைசென்ற பூழியொலி
யாங்கவற்றைக் கண்டா னரசு. (ஃ)

அன்புடையார்க் காரருள்செ யண்ண லவனனைய
வன்புடையான் றன்மையுன்றோ மன்சினந்து—தன்புடையா
ராயிரரீ டோனெஞ்ஞா றுனனங்கள் கொள்கொடிய
ராயிரரைப் பார்த்ததைவா னூர்த்து. (ச)

சேயொருவன் றாதனுய்த்த செய்குன்றத் தான்மன்றம்
போயொழிந்த தென்சீர்த்தி போய்ப்பழிப்பு—மேயதொற்றன்
றன்னையமர் செய்தேனுந் தந்திடுதிர் மெய்வருத்த
மன்னுசிறை யுய்ப்பனென்றான் மன். (ரு)

அன்னரது கேளா வரசவிது கேளொற்றன்
றன்னுயிருஞ் செந்நீருந் தான்குடிப்போ—நின்னுடைய
வாழைதனக் கஞ்சியன்றோ வஃதுபுரி யாதுநின்றோந்
தோணைதரச் செய்துமது சூழ்ந்து. (ஃ)

நன்றென் றிறைவ னவின் றுவகை கண்டெய்ப்ப
வொன்றுதிற லாயிரமொய்ம் புற்றவர்தாஞ்—சென்றனர்கூர்
நந்துவளம் யாவு நகரோ டழிப்பனென
வுந்துவிறல் வாகுனிநா னுள். (எ)

மண்டபமா தெற்றி மணிக்குளி கைகழகங்
கண்டபல பொன்மாளி கைவீசி—விண்டபமன்
மாபுரத்தை மாய வயங்கு மணிச்சிகரக்
கோபுரத்தைப் பேர்த்தெறிந்தான் கோ (அ)

வேலா யுதன்றாதன் விண்ணு ரகப்பாவைக்
காலாற் சிதைத்துக் கமலமினன்—போலா
ரிடங்கருமே நீங்கா வியன்மனில்கூழ்ந் தாழ்ந்த
கிடங்கருமே தூர்த்திட்டான் கீண்டு. (௧)

மன்னவர்மன் வாச மணிக்கோயின் மற்றவர்வாழ்
மின்னகர்மா வாரிபரி மேவிடந்தேர்—துன்னுறையு
ளங்கங் குலைத்தாழ்ந் தவிர்தடங்கா வேனையவு
மங்கங் குலைத்தா னனைந்து. (௧௦)

துய்ய வுயிர்த்தொகைகள் சூழ்ந்துசில போழ்துகந்து
செய்யறந்தா னுய்ப்பவயர் சேணிவர்ந்து—வையகத்தில
வந்தமர்வ மாணும் வயவீர னுந்துபொரு
ளந்தரம்போய்க் கீழ்வீழுவ வாங்கு. (௧௧)

பொன்னகரர் தன்னைப் புரைபொற் பகலப்பன்
மன்னகரர் தன்னுறுப்பான் மாய்ப்பசொக்குந்—துன்னெவரும்
பேசுமதின் மாடம் பிறவுமெடுத் தேவீரன்
வீசுவவிண் போய்விழுவ மீண்டு. (௧௨)

அலைந்ததின னோங்க லதிர்த்ததுமா மேரு
குலைத்ததுகுழ் குன்றுவரி கொட்புறம்—றுலைந்த துயிர்
வாடினமன் னொருயிரகண் மாழ்கி யகமெலிந்தே
யோடினதிங் காம்ப லுடைந்து. (௧௩)

விந்தமுறழ் மாடநிறை மேருநிகர் பொற்சிகரி
சந்தமதின் மூதூர் தகர்ந்துவிழப்—பந்தவுயி
ரொன்றுவன மீப்போ யுகழிக்கு மீறுநாட்
பொன்றுவன போன்ற புலர்ந்து. (௧௪)

காவிலொடு வாவி சலின்கோ புரமிஞ்சி
மாவியல்கூர் மாடமணி மன்றமற்ற—யாவுமே
யுள்ளிடையாய் தந்தே யுரைக்கருஞ்சீர் மாநகரம்
வெள்ளிடையா யிற்தே விளிந்து. (௧௫)

வன்றறிபேர்த் தீர்த்துமத வாரியொடு சோரிநீர்
துன்றுமெய்யிற் கூரத் துதிக்கையெடுத்—தொன்றுறுகி
லன்ன முழக்கோ டவிற்கோ டொடிந்துபிடி
யென்ன விரிந்த லிபம். (௧௬)

கொடிமுரிந்த கொன்றார் கொடிஞ்சி குலைந்த
வடிவெரிந்த வார்கொடுக்கை யற்ற—வடிவு
துதைந்தசில்லி யோடார் துணிந்தமணிப் பீடஞ்
சிதைந்தபொடி யாயினதிண் டேர். (௧௭)

பந்தி யிகத்து பரவைங் கதியிகந்து
புந்தி கலங்கியெழில் போய்மெய்—333
நெரிந்தோ டிரத்த நெடுக்கடலி லோடப்
பரிந்தோ டினவே பரி

(௧௮)

வீரமொய்ம்பன் வீசின பூர் வீதி யின்கண் வீழ்தலுமே
யாருயிர் போய்ச் சில்லோர்கு டிரப்பக்கார்—போரமருந்
தோளிழந்தார் சில்லோர் துணிவிழந்தார் சில்லோர்கை
வாளிழந்தார் சில்லோர் மரிந்து.

(௧௯)

ஒப்பிலவ னுய்த்து வுயாவளங்க ளும்பர்போய்
வைப்பிலவை வீழ்தலுமூர் வாழவுணர்—தப்பி
மருவவன்னை தாதைமைத்தர் மாதரிவர்ப் பற்றித்
செருவெருவி நிற்பார் சிலர்.

(௨௦)

கடியேறு காமருதோட் காலோவிட்ட காருந்
திடியே நெனவீழு மெல்லை—குடியேயா
மல்லா ரவுணருண்மெ யங்கபங்க மாய்க்குருதி
யில்லா ரெவரு மிலை.

(௨௧)

அங்கமார் பெய்த்தோ ரமர்ந்தவுணர் பூணிடுவோடு
பங்கமார் பற்கள் பலவிலகித்—தங்கமார்
வீர மகேந்திரத்தான் மேவியல்போய்ச் செக்கர்வா
னீரசாய் மேவிற்றே நேர்த்து.

(௨௨)

நகரழிபடலம் முற்றிற்று.

ஆதிநடு ண்பா ௨௬௯

சகத்திரவாகுகள் வதைப்படலம்.

உன்னருஞ்சீர் வீரன்மூ தூர்மாய் தருமெல்லை
துன்னரும்வெங் காளத்திற் றோற்றுமெய்யர்—மன்னசுவத்
தீயினவர் புன்சிகையர் செல்லுருமின் வன்குரல
ராயிரமா மொய்ம்பருற்ற ரார்த்து.

(௧)

ஐம்பதிற்றுப் பத்துவரை யார்முடிநேர் வான்றைவருஞ்
செம்பங்கி சேர்தலையார் திக்களவும்—வெம்புயத்தர்
பல்படையார் கையர் பசியடங்காப் பேருதார்
வெல்கழற்கால் வீரருற்றார் வேர்த்து.

(௨)

இருபுயமு மோர்முகமு மெய்திவனை வெல்வான்
பொருவகை யாஞ்சென்றிதெல் புன்மை—மருவிவன்முன்
மாயையினல் வந்தமையால் வான்செலுமு னேகுமினென்
றாயிரகுஞ் செல்கின்ரு ரார்த்து. (௩)

வந்தலெறி வேர மெழின்மாளி கைவிழ்வ
வாந்தருவ ரேற்றுத்தூ னாக்கிவிழி—சேந்த
வெரியுகவே மீளிதனை மெய்தியடல் கூரு
மரியெளவே யார்த்தா ரடர்ந்து. (௪)

ஆர்க்கு மொலிகேட் டரன்போ னகைசெய்து
பார்க்கு மெவரும் பயங்கொடுமெம்—வேர்க்கவே
மந்தரமே யன்ன மராமர மொன்றுபறித்
தந்தரமே சுற்றினு னார்த்து. (௫)

அன்னதனை நோக்கியோ ராயிரா மொய்ப்புடையார்
கொன்னயில்வான் முற்படைகள் கொண்டெப்ப —வன்னவனும்
வன்பின் மரஞ்சுழற்றி வான்போர் புரியவன்னார்
மன்புயனை யண்மினார் வந்து. (௬)

ஒட்டி யமர்செ யொராயிரகுங் கெட்டிரியக்
கிட்டிவிதல் வாகு கிளைமரங்கொண்—டட்டிடவுஞ்
சென்னிமுத லங்கமெலாஞ் சித்தினர்நெய்த் தோரோடிச்
செந்நிறமாக் கிற்றுமுந்நீர் சென்று. (௭)

வீந்தார் சிலவர் மிதிபட் டெலநனி
தேய்ந்தார் சிலர்குடர்கள் சிந்திடவே—சாய்ந்தார்
சிலர்குருதி தோய்ந்தார் சிலரென் பொடிந்தார்
சிலர்மெய் துடித்தார் சிலர். (௮)

மரமா னவன் வீச வாள்வுணர் மாய்ந்து
சிரமாதி யங்கம்விண் செல்ல—வுரமான
வாண்கழுகி னின்குழுவ வானெறியிற் போர்புரியு
முன்குடர்க்கொன் றோடொன் றுடன்று. (௯)

இனைய பலநிகழ வேந்த லொருவன்
றினையளவு போதிற்றென் றிக்கார்—னைவில்
சமர்க்களப்பி லாற்றற் சுகத்திரரை யட்டுச்
சமர்க்களத்தி னின்றான் றனித்து. (௧௦)

சுகத்திரவாகுகள் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௩௦௯.

வச்சிரவாகு வதைப்படலம்.

விண்ணின்ற வொற்றர் விரைந்தோடிக் கொற்றவன்பா
லுண்ணின்ற வச்சமுட னோர்வீரன்—விண்ணெனுத்தோ
னாயிரரைத் தானையொடு மட்டனனோர் பாதவம்பேர்த்
தேயிறையென் போதிலென்றா னேற்று. (க)

கூறுமெல்லை வல்லவுணர் கோன்வடவை போற்கனன்று
சாறுயாங் கொண்டுமைசேய் சாரொருவன்—மாறினம்முன்
வந்திகழ்ந்து வெஞ்சுமரில் வன்பலரை யட்டுநின்று
னந்திறனன் நென்றுநக்கா னேந்து. (உ)

மன்னவனை நோக்கியுயர் வச்சிர வாகுமைந்தன்
றுன்னுமொற்றன் நன்பொருட்டிச் சொன்னவிந்—னின்னியலுக்
கேற்குமோ வையவிறை யீங்கமரத் தூதனையுன்
பாற்கடிது கொண்டுப்பேன் பார். (ங)

என்னலுமன் மைந்தனைப்பார்த் தின்புறநீ செய்தியெனப்
பன்னவவன் பாதம் பணிந்தகன்று—சன்னிருக்கைச்
சாரிருந்த போர்ப்படையார் சாலையின்கட் புக்கனன்சே
யாரும் வழத்த வினிது. (ச.)

போர்க்கவயம் பூண்டு புனைபட்டி கையணித்து
தோற்கருங்கோற் றாணிகொடு தும்பையிலைந்—தேற்கவே
கார்க்கோல மெய்யிற் கவின்சேயோர் வில்லெந்திப்
போர்க்கோலங் கொண்டான் புரிந்து. (ஐ)

பாங்கர் நிழலிலுறும் பாங்கர் தமைநோக்கி
ஞாங்கர்வே தோவனை ஞாட்பினில்வென்—நீங்கொ
ரிமைதருமுன் றும்பினில்யாத் தெந்தைமுனுய்ப் பேனீ
ரமைதிரமர்க் கென்று னரசு. (ஈ)

பாலனுரை கேளாப் பரிந்தினோ ளர் நன்றெனப்போர்க்
கோலமுநீஇக் கூட்டமுற்றுக் கொட்புறவே—காலதிற்செ
னுறுதா நென்னு நொறில்பரிமான் பூண்டேரில்
வீறுபெற வேறினான் வேந்து. (எ)

திந்திரத்தஞ் சீர்மைந் தருமந் திரர்மகருஞ்
சுந்தரமார் தேரிவந்து சூழுமனைக்—சந்தரநேர்
யானைமேற் கொண்டோரவோ ரெற்றுபறை யார்ப்பேற்றுச்
சேனைதம்முன் னுற்றசில சேர்ந்து. (அ)

ஐந்துறு வெள்ளந்தே ரத்தொகையே வேழம்
ரைந்துறு வெள்ள மசுவநான்—கைந்துறு
வெள்ளம் பதாதி வியனாற் படைகுழீஇ
வெள்ளம்போற் சூழ்ந் தார்த்த வேர்த்து. (௬)

பல்லியநன் கார்ப்பப் பலகொடிகள் விண்போர்ப்ப
வெல்லியலார் நாற்படைகள் மேவிவர—நல்லியலார்
கள்ளவிழ்ப்புந் தாமக் கவினவச் சிரமொய்ம்பன்
பெரன்னெனவே போனாண் புரிந்து. (௧௦)

போகையிற் சூர்மைந்தன் பொற்சேர்மேற் பேய்மலைந்த
கூகைகொடி சேனங் குழீஇயிரைந்த—மாகையி
லேந்தடன்மால் வில்வீழ்ந்த செற்றாணி யிற்றதிட
மார்த்தடந்தோள் கண்டுடித்த வாங்கு. (௧௧)

உற்றவந்தத் துன்னியித்த முன்கிலன்சேய் செற்றமொடு
மற்றொருநற் றாணி வரிசிலைகொண்—டெற்றுபடை
வெள்ளமுட னேகிச்செவ் வேடுத னின்றகளத்
துள்ளணலுங் கண்டிரைப்பா னோர்ந்து. (௧௨)

பொருவவுணர் கோனல்லன் புத்திரரு ளாரோ
வொருவன் வருபவனோ டோர்—ரிருபடையை
வான்போர் புரிந்துமுரண் மாய்த்தொல்லை யெந்தையடி
யான்போய்த் தொழுவனென்றானின்று (௧௩)

மற்றவனைச் செற்றீண்டு மாலவரு முன்விசயம்
பெற்றடியேன் மீளேனைற் பேரருளவே—ளொற்றனோ
வென்றார்த்தார் மன்மகன்ற னேத்தியிணைத் தோள்கொட்டி
நின்றார்த்தான் வீர நெடிது. (௧௪)

அஞ்சத்தொமா வார்ப்பினைக் கிட டாரமருக் காங்குவந்தோர்
வோத்தனருன் னுள்ளம் வெருவினரிக்—கார்த்தொனியின்
பேரொலியோர் நாளும் பிறந்ததில்லை யெவ்விடத்து
மாரொலியா தென்ற னரசு. (௧௫)

தேர்வலவ னும்விசையன் தேர்ந்தொற் றெனநின்றோன்
போர்புரிவா னார்க்குமொலி பொற்கழலோ—யோர்தியென
வோதநனி சீறிமுர னோர்கணத்திற் தீர்த்தவனைத்
தாதைமுன்கொண் டிய்ப்பனென்றானுன். (௧௬)

என்றிஃது கூறிப்போ மெல்லையின்முன் செல்லவுணர்
துன்னு படைவகுத்துச் சூழ்ந்தொற்றா—நின்றவன்மேற்
நெவ்வண் படைபலவுந் தேர்ந்துமழை போற்பொழிந்தார்
செவ்வன்வந் துற்ற செறிந்து. (௧௭)

அன்னபொழு தாடலந்தோ ளண்ணன் மறிக்குழுவிற்
தன்னுபுலி போற்றொடர்ந்து சூழவுணர்—செந்நிறத்த
குஞ்சியைக்கை யாட்பற்றிக் குன்றகத்து மன்றலத்தும்
விஞ்சுவெற்றி வீசெம்வின் மேல்.

(௧௮)

மேவுபடை யாவும் வியன்காத்தி னூற்பிசையு
மாவவுணர் தேர்கரிமா மன்னனிகம்—யாவுயிரு
தாளாற் றுகைத்தொழிக்குத் தாரணிகொள் வீரமணித்
தோளாற் றுதிபெயரோன் சூழ்ந்து.

(௧௯)

சிலரை யடித்தான் சிலரை யரைத்தான்
சிலரைக் கழற்காலாற் றேய்த்தான்—சிலரை
யுடைத்தான் சிலரை யுலைத்தான் வலிமை
யுடைத்தா னவரை யருத்து.

(௨௦)

தேருற்ற பாரிற்ற திண்புரவி வாரிற்ற
கூருற்ற கொல்களிற்றின் கொம்பிற்ற—சீருற்ற
தாரோடு மிற்ற தகுவர்தோ ளன்னவர்செய்
போரோடு மிற்ற புகழ்.

(௨௧)

பன்னவன்சேய் பாங்கர் வருகுமார் நாற்படையோ
டுன்னவற்குழ்ந் தோர் பா ருளுற்றமொய் ம்ப—ஐன்னுதண்டா
லன்னரடற் றானையோ டங்+மெலாம் பங்கமுற்றுச்
சின்னமுறச் செய்தான் நிரிந்து.

(௨௨)

வேல்களிற்ற பாலமிற்ற விற்களிற்ற சூலமிற்ற
கோல்களிற்ற நாஞ்சிலிற்ற கொட்புறுமா—தோல்களிற்ற
வார்களிற்ற மன்வீர வாகுவெனும் வாரகழலார்
தார்களுற்றோன் றண்டாற் றகர்ந்து.

(௨௩)

சிரந்துணிந்தார் சில்லோர் செவிதுணிந்தார் சில்லோர்
காந்துணிந்தார் சில்லோர் கவின்கொ—ஞாந்துணிந்தார்
சில்லோர் புயந்துணிந்தார் சில்லோர் உயந்துணிந்தார்
சில்லோர் வரனொடமர் செய்து.

(௨௪)

நோக்காற் சிலரையட்டா னெய்தி னிடியுரப்பு
வாக்காற் சிலரையட்டான் வாரகழல்கைத்—தாக்காற்
சிலரையட்டான் றண்டாற் சிலரையட்டான் மிண்டாற்
சிலரையட்டான் நீரான் நிரிந்து.

(௨௫)

போர்புரிந்து பின்னிடெந்து போகாமற் பொன்றினவர்
சேர்துறக்க மேல்வீ சினன்சிலரைக்—கூர்திசையி
லுந்தினன்சில் லோரை யுதகியிலுய்த் தான்சிலரை
நந்தி கணத்துவந்தோ னன்கு.

(௨௬)

மன்னிலைமை கண்டு வயவச் சிரவாகு
தன்னனிகம் பட்ட தகைநினைந்தொற்—ரென்னலன்முன்
சூரன் வலவனன்ன சூதவித்தே நுந்துகென
வீரன்முன் னுய்த்தான் விரைந்து. (௨௭)

சீற்றமொடு சூரன் சிறுவன் வரக்காணக்
கூற்றமன்ன னுள்ளமகிழ் கூர்ந்தெவரும் —போற்ற
வலகனந்தோன் சிந்துவென வோருருவேற் றேங்கி
யலகிலண்ட முட்டநின்ற னுர்த்து. (௨௮)

புரம்பெல் சரமனையான் பொன்னுரக் கீண்ட
நாமுடங்க லஞ்ச நகைத்தா—னுரமன்
முறுவலொலி கேட்டழன்று மொய்கந் துளக்கிச்
சிறுவ னவில்வான் சில. (௨௯)

வீரநன்றுன் னுண்மைநன்று மேதக்க பேருநன்று
சீருநன்று விஞ்சைநன்று செய்கின்ற—போருநன்று
னுற்றனன்று நின்ற னுடன்மிடலு நன்றுநினக்
கேற்றதிவ்வார்ப் பென்ற னிறை. (௩௦)

வீண்வந் தெதிர்மலைந்த வீரரையட் டோமென்ன
வுண்மகிழ்வுற் றய்மற் றெழிமதிநின்—நி னமிடலை
முற்றுமலைத் தெந்தைதிரு முன்னுய்ப்பே னின்னையென்று
னுற்றுமலைத் தோளா னுருத்து. (௩௧)

நினைவென் றிடமுயல்வ னீயும் விழைந்தே
யெனைவென் றிடமுயல்வா யீங்கு—நனியிதுபு
கன்றுபய னில்லை கடிதமர்முன் செய்கு திபின்
வென்றுளார் வெல்கவென்றான் வேட்டு (௩௨)

என்னமுன் வச்சிரமொய்ம் பென்போன்றன் விற்குழைத்தே
யன்னு னெலிகொண்டோ ராயிரமாங்—கொன்னுர்கோ
லொற்றன்மே னுய்க்கவன்னு னுர்காததை யோச்சியம்பை
விற்குளா கப்பிசைந்தான் லேர்த்து. (௩௩)

பன்னரும்வில் வாங்கிப் பதினா லிரங்கனைவே
டன்னிளவன் முன்னமுறத் தான்விடுத்தான்—முன்னமரிற்
ருனவர்நல் கம்முசலந் தன்னுற் புடைக்கவவை
யான திசை போய்வீழ்ந்த வார்த்து. (௩௪)

வாளி வறிதுபட மன்னுபதி னுயிரமே
மீளியெழு மேற்றாண்டி வீட்டிவிறற்—ரோளினைன்பொற்
காலாகந் தோள்கங் களத்திற் றனித்தனியாக்
கோலா யிரமுய்த்தான் கோன், (௩௫)

கையெழுவி யப்பகழி காமருமெய் முற்றுமுற
வைய னிறைவருந்தி யாங்கதன் பின்—வெய்யவனுர்
வையந் தனையுதைத்தான் மாவலவன் தேருகக்கண்
டொய்யெனவோர் தேரிவர்தா னோர்த்து. (௩௯)

சூர்மகன்பொற் தேரிவர்து தொல்கிலையி லாயிரமாங்
கூர்கணையாய்ந் தேந்தல் குளத்துய்க்க —வார்கழலோன்
நீயவன் நன் தேரினைநீள் செங்கரத்தி னுலெடுத்து
மீயெறிந்தான் விண்ணகத்தின் மேல். (௩௭)

வானெறிந்த பின்வீர வாருகனத் தேமமாய்த்
தானமர்தேர் யாவுந் தகர்க்குமெல்லை—கோணமர்சே
யோதிலக்கம் யோசனைமே லும்பருற்றுத் தேரொடுவே
நீதன்முன் வீழ்தான் றுயர்ந்து. (௩௮)

ஹைமந்த னெழுந்துசில வாங்கியம ருன்னுதலும்
வெந்திறலோன் கண்டுகையில் வில்லைமுரித்—துந்தவே
வச்சிரமொய்ம் பந்தரத்தில் வந்தெதிர்க்க வீரமொய்ம்பு
நச்சயில்வாள் கொண்டடைந்தா னன்கு. (௩௯)

மன்வச் சிரவாகு வாளை விலக்கியெங்கோன்
றன்வலிவாள் கொண்டு தடியவங்கை—வன்மகனுங்
கையிருந்த தண்டெறியக் கண்டுதுணித் தாரவுண
னையிரண்டு கந்தடிந்தா னாங்கு. (௪௦)

தாரவுணர் கோன்மைத்தன் றன்றலைபோய்ப் பொன்றுதலுங்
காரவுண ரஞ்சிக் கவன்றிந்தார்—சேரவிவ
ணின் றுமகிழ் கின்றனனே னேர்ந்திறையென் செய்குவனோ
வென்றுகரத் தாங்ககன்றா னென்று. (௪௧)

வச்சிரவாகு வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௩௩௦.

யாளிமுகன் வதைப்படலம்.

சூரியன்மா சேய்மடிந்தான் சூழ்ந்தமர்செய் வாருமிலை
சூரியனு மாய்ந்தான் றுதைந்தவீர்மஞ்—சூரியன்ம
னிஞ்சிறகர் மாய்த்தே னெதிர்த்தார் தமைவீத்தேன்
செஞ்சினமு நீத்தேன் சிறிது. (௪)

மாலையும்வந் துற்றதுயர் வான்புவிநன் தேத்துவெட்சி
மாலுபுனை வேளை மறப்பேடு—மாலமனத்
தேவரல்ல நீரவல்லைச் செல்வனெனச் சிந்தைகொடு
மேவுமறு குற்றன் விரைந்து.

(௨)

வன்றிறலோன் சென்மறு கின் மன்றகுவர் கூற்றனிவன்
றுன்றுகிலீர் கொல்வனெனச் சொல்லவவ—ணின் று
நிலங்கிளர்ம கேந்திரத்தை நீங்கிவரற் போற்றி
யிலங்கைநண்ணி னான் விசும்பா தேய்த்து.

(௩)

ஆங்குதுபோ தங்க னவிர்கூர் நகர்ச்சுதக்காரர்
தோங்கரண மேவிலங்கை யோம்புவோ—னீங்கரிய
வாயிரமா மாமுகனீ ராயிரமா மொய்ம்புடைய
னாயிரமாம் வெற்புருவ னாம்.

(௪)

தண்ணளியில் லுள்ளத்தான் றுவழல்கா னூட்டத்தான்
பண்ணருமா பாவம் பலயின்றேன்—நிண்ணியவில்
வாளிமழு நார்த்தமுன் மன்படைகொள் வன்கரத்தான்
யாளிமுகத் தீயனுனா னேன்.

(௫)

தூயவனங் கெய்துறுங்காற் குரையடைந் தேமீண்டு
மேயவன்றன் மைந்தன் விளிந்தமைதேந்—தாயதுயர்
சார்ந்திலங்கை யுற்றான் றமியன் செல்விவன்யா
ரோர்த்திலனென் னச்சொலுமோ ரொற்று.

(௬)

நங்குலக்கோ வேகுரை நண்ணவங்குப் போந்தனை
யிங்குன் மதலையிருந் தேமமுறத்—தங்கிவன்ற
னேர வரிப்பேரோ னேர்ந்துபடை யோடெதிர்க்கப்
போரிழைத்துக் கொன்றனனப் போது.

(௭)

வீரமொய்ம்பு தாளிலங்கை மேல்வைப்ப வாழியிலுற்
றாவது மாயந்தா ரளப்பிலர்நின்—சீரமர்சேய்
போர்தரவன் னொக்கொன்று போயினன்சூ ரூர்க்கிலங்கை
பேர்தரமேன் மேவியது பேர்ந்து.

(௮)

சூரமருந் துன்னியங்குத் தொல்சீர் தொலைத்துநத்தம்
வீரரொடு போர்விளைத்து வென்றெதிர்வா—ராருமிலா
தீங்கடைந்தா னென்றலுங்கண் ணிற்செந் தழல்பொங்கத்
தாங்கருமாச் சீற்றமுற்றான் றான்.

(௯)

காண்டியென் காவல் கடந்துமகற் கொன்றார்போய்
மீண்டிமொக் கன்வனில் வீரமொடு—மாண்டிடவே
வெல்வனெனத் தாணியொடும் வீரன்முன் போயினைய
இசால்வன் மிகவுஞ் சுளித்து.

(௧௦)

அம்மகற்கொண் றங்குற் றழிவுசெய் திங்குற்ற
யம்மகர வாரி யகல்வரிதா—மம்மரினே
மொய்சமராஞ் செய்தடுவன் முன்னிவணீ வல்லதுவே
செய்மதியி லாயென்றான் தேர்த்து. (௧௧)

சொர்க்கேட் டலும்வெகுண்டு சூழ்வீர மொய்ப்பமரி
னிற்கேற்ற வன்மை நிலைதெரித்தி—மற்கேற்ற
வாளிமுக நின்முகங்க ளாயிரமு மீண்டறுத்து
ஞாளிகொள வீவனென்றா னன்கு. (௧௨)

பன்னு மளவிற் படையுததி சூழ்ந்தாங்கு
மன்னுவரை நேர்புயனே வந்துவளைத்—தன்னவன்மேற்
கொல்படைக ணேடிக் கொடும்போர் விளைக்கவவன்
வெல்படைவாள் கொண்டடைந்தான் வேர்த்து. (௧௩)

துண்டநிறஞ் சென்னிகளந் தோள்கரந்தா ளானவெலாம்
விண்டழிவு கூரவே வெந்தகுவர்—தண்டமதைச்
செற்றிடவன் னுண்வீரற் றிண்கரமோ ராயிரத்தா
லெற்றினுன் பேரிடியி னேய்த்து. (௧௪)

அடித்த கரம்பிடித்தே பையனங்கை வாளாற்
றுடித்திடு மாறு துணிக்கத்—தடித்தவன்மற்
றாயிரமாங் கையினு லாயிரமா வெற்பெடுத்து
மேயவன்மேல் வீசினுன் வேர்த்து. (௧௫)

பொற்றைமுற்றும் பூழியாய்ப் போகவையன் றாதுவன்றான்
மற்றையோ ராயிரங்கை வாளினறுத்—தெற்றியே
யாளிமுகன் சென்னிகளோ ராயிரமு மீர்த்தெறிந்தான்
கூளிவிரூந் தார்விற் கொள. (௧௬)

யாளிமுகன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௩௬௬.

வீரவாகு மீட்சிப்படலம்.

இன்ன தன்மை யாளிமுக னென்பவனை யட்டபின்னர்த்
தன்னுடைவாள் பொன்னுறையுட் டான்செறித்து--மின்னவீர்மெய்
வெந்திறல்கொள் வீரன் வியனகரம் விட்டெழிலார்
செந்திகைர் சென்றுபுக்கான் தேர்த்து. (௧)

புக்கபோ தேந்தல் புகல்பா ரிடர்காணு
மைக்கடலி னூர்ப்ப வயவீரர்—மிக்கலிற்
வாகு துணைத்தழுவ மற்றவனைத் தான்றழீஇ
மாகருணை கூர்ந்தான் மகிழ்ந்து. (உ)

ஏரிலக்கத் தெண்ம ரெதிரந்தவன்றா டாழ்ந்திடமெய்
யாரவவர்ப் புல்லி யவரோடும்போய்—வீரன்பின்
விண்ணாரக் கண்டார் வியன்கோயி லுட்குகளைக்
கண்ணாரக் கண்டார் களித்து. (உ)

உள்ள முருக வொளிரகண் ணுறவெள்ளம்
வள்ளலடி தாழ்ந்துவிறல் வாகுநிற்ப—நள்ளலன்முன்
மேவிநந்த மாற்றம் விளம்பவவன் சாற்றுமொழி
யாவு மிசைத்தியென்று னீண்டு. (ச)

சூர்முனம்போய் நின்மாற்றஞ் சொற்றே னமராதங்
கூர்சிறைதா னீக்கவுளங் கொண்டிலனெ—ரோர்தந்திங்
குற்றனனென் றான்குகளின் றோர்செயலுஞ் சொற்றிலைந்
மற்ற திசைத்தியென்றுன் வாய்ந்து. (ரு)

தொடுத்தவண்டார் மொய்ப்பிறைஞ்சிச் சூர்நகர்செல் போது
தடுத்தவரை நின்றா டகையாற்—படுத்தவந்தே
னென்ன வருந்தினகொ லேண்டகுவ ராலென்றான்
முன்னருள்கூ ராறு முகன். (சு)

அங்கல் வமையமய னுழியா னண்டர்கோன்
றுங்க முகநோக்கிச் சூரன்பாற்—பொங்கருளிற்
றேவர் சிறைவிடுப்பான் செப்பவொரு தூதுவிட்டோம
பாவியது கேளான் பரிந்து. (௭)

வீதல் விதியவன்றன் வீரெழுப்பா னுளையே
போதுநா மென்று புகலவச்சொல்—காதுறுமு
னின்னலெலா மாறிற் றெனத்தம் மனத்தின்க
ணுன்னமா ருற்றா ருவப்பு. (அ)

ஆய வமையத் தடல்வீர மொய்ப்பவண்ணர்
மேயபதி யிற்சயந்தன் மேவியதுந்—தீயவர்கெ
யின்னலுமற் றேனையவு மின்பினுரைத் தேர்மகவான்
றன்னுளத்தைத் தேற்றினான் ருன். (க)

வீரவாகு மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று

ஆக திருவெண்பா ௩௭௩

சூரனகர்புரி படலம்.

மன்வச் சிரவாகு மாண்டதுந்தின் வாசுசெலுந்
தன்மையுமே வன்றாதர் தாரவுணர்—மன்முன்போய்ச்
சோரியல்பிற் சொற்றலுமே சூரடைந்து துன்பமெனும்
வாரியின்கண் வீழ்தான் மருண்டு. (௧)

ஒங்குந் துயர்க்கடலு ஞற்றவுணர் கோன்மெலியப்
பாங்குந் தவரும் பரிசினரு—மாங்கழவே
கற்பிற் றிசுழ்துமை காரனகஞ் சோரவிழந்
தற்பிற் புலம்பினு ளார்த்து. (௨)

அல்லாருங் கூந்த லவிழ்ந்துலய மாதரா
ரெல்லாருஞ் சூழ்தந் திரககுமொலி—உல்லார்
கலியி னெலியைக் கறங்கைந் தியமா
வொலியை மறைத்த துயர்ந்து. (௩)

அன்ன பொழுதி லறந்தனைக்காய் மங்கிரிசூர்
முன்னடைந்து தாழ்ந்து மொழி துவா—னுன்னுமெட்டோ
டாயிரங்கொ ணண்டமா ளாற்றலுளா யிங்கிதற்கு
நீயிரங்க லாமோ நினைந்து (௪)

தீந்தை யிறந்திடினுந் தாய்மாய்ந் திடினுமனை
மைந்தர் மடிந்திடினு மற்று முள்ளோர்—கந்திடினு
மண்ட புவன மனைத்து மொழிந் திடினுங்
கொண்டதிண்மை நீங்குவடரா கூறு. (௫)

மல்குவார் வீரரையு மாதரா ருழ்சேரின்
வெல்குவா ராங்கவர்சம் வென்றியெனச்—சொல்குவா
ராதலினின் சேய்க்கற்ப வாயுன் விளைந்துகாண்
தேனட்டா னென்பதோர் சொல். (௬)

முன்னர் வினையு முரனு மிகநாடி
யுன்னு வுறுதி யுருற்றாமே—மன்னுவெஞ்
சூரனெனும் பேர்பெற்ற தொன்றா விரங்கலைத்
தீரமிலார் போலே திகைத்து. (௭)

அறங்கா யமைச்ச னவுணர்கோ னெஞ்சந்
திறங்காண் டிறவின்று தேற்ற—வுறங்காத
வொற்றரைப்பார்த் திங்குற்ற வொற்றனெங்குந் ருனென்ன
மற்றதனைச் சொற்றார் வகுத்து. (௮)

அந்தமொழி தேர்கு ரயனின் றவர்ப்பாராச்
சந்த வயனையிங்குத் தம்மினென—வுந்தமவ
ருந்திவந்தோ னும்பரொடு மொள்ளயில்வே னோடெயிலார்
செந்தியமர்ந் தானென்றார் தேர்ந்து. (௬)

வேந்தனது கேளா விழுமிதென வெய்துயிராக்
காந்தனலிற் சீறிக் கமலத்தா—ரேந்தலைமற்
றண்டத் திருந்தே யழைமி னெனக்கொணர்ந்தார்
தண்டத்திற் கஞ்சழையர் தாம். (௭)

மற்றயனை நோக்கிவெஞ்சூர் மாணழிந்த மாநகர
முற்றிறத்திற் செய்தியென முண்டகணப்—பெற்றியுறப்
பொன்மதிலவே ரஞ்சுகரி பூம்பொழின்மன் நேனையவுந்
தொன்மைபோற் கண்டான் றுதைந்து. (௮)

மன்மந் திரமு மலரோன் வகுத்துநிற்பக்
கன்மந் திரமென்று கண்டெவந்து—பொன்மணிசெ
யாதனத்தில் வீற்றிருந்தா னரவுணர் போற்றவிடை
யோதனத்த னுதியர்க்கீர் தூங்கு. (௯)

சூரனகர்புரிபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௩௮௭.

சூரனமைச்சியற் படலம்.

அந்தவமை யஞ்செந்தி யம்பதியிற் கந்தவேள்
புந்திகொளி ராயிரமாம் பூதவென்னம்—வெந்தலைவ
ரோரிலக்கத் தொன்பதினம் ரோடுற் றனென்றார்
சூரிலக்கின் முன்செலொற்றர் சூழ்ந்து. (௧)

நாரகனை மாயவெற்பைச் சாய்த்தனன்முன் றாதினொரு
வீரனையே யேவவன்ஞன் மேவிலங்கை—பூரழித்தே
யாளிமுகற் கொன்றுசென்றா னூடல்செய் வானெண்ணிஞன்
வேளிதுண்மை தேர்தியென்றார் வேர்த்து. (௨)

ஒற்றர்சொற் கேட்டிறைவ னோர்தன் னினவறனை
யுற்ற வமைச்சரைநன் னோர்மகரைச்—சுற்றத்
துணர்வினரைத் தானைக் குறுதலைவர் தம்மைக்
கொணர்வித்தா னோர்கணத்திற் கூர்ந்து. (௩)

அங்கழறழ்த் தன்னா ரருகுவை வடலஞ்சூர்
பொங்கழலிற் சீறிப் புகலுவான்—புகவர்கோன்
தேவர் தமையான் சிறைவைத் தமைதீர்த்து
தாவிலரற் கோதினான் றான்.

(ச)

கண்ணுதலோர் சேயைநங்கிக் காமருசீர் மைந்தநீ
விண்ணவர்தம் வெஞ்சிறையை வீட்டுகென—வண்ணனந்தி
யங்கணத்து வீரரொடு மாரனிகப் பூதரொடு
அங்கணுற்றே வந்தா னினிது.

(சு)

கூர்தருவேல் கொண்டுகொன் குன்றோ டிளவிலக்கொன்
றார்கலியின் பாங்கமர்ந்தோ ராண்மையொற்றென்—சார்விடுப்ப
மன்னவனீர் பாய்ந்திலங்கை வீட்டி கசர்நகிப்புக்
கென்னவைக்கண் ணுற்றா னினிது.

(சு)

உற்றவனென் முன்சில் லுரைபகர்ந்து வீரர்போன்
மற்றவனென் முன்சிலரை மாய்த்துநகர்—செற்றழித்துப்
போயவன்மேற் சில்லோரைப் போக்கவவாச் சாய்த்தெனினஞ்
சேயுயிருங் கொண்டான் செகுத்து.

(எ)

எண்ணில் படைக ளிறத்த களேபரங்க
ணண்ணினவே தூதனையும் நான்சிறையிற்—நிண்ணமுற
வைத்திலனென் செய்கேன் வசையுற்றென் யாளிமுகப்
பைத்தருவற் கொன்றகன்றான் பார்.

(ஊ)

பொங்கரவம் பூண்டோன் புதல்வனமர் புந்திகொண்டே
யிங்குவரு வான்போலும் யாவுமொறநர்—நன்குரைத்தார்
சூரனென்றோர் பேர்படைத்தேன் றேன்நன்மேற் போர்புரிதல்
வீரமன்றென் றுன்னினேன் வீண்.

(க)

திருவிற் நிறலிற் நிகழ்ச்சி யின்மாண்
டருபெரியர் தாமெனினுந் தக்கோ—ரொருவினைசெய்
போதுவார்க் கேட்டுப் புரிகுவர்நா னுற்றலிதென்
றேதுதிரென் றேதினன்கு ரோர்ந்து.

(க௦)

அன்னதுணர்ந் தேமேதி யம்பெயரி னானிறஞ்சி
மன்னவனாஞ் சூரபது மன்முனியை—பன்னினான்
மாலினவெ லும்பிதனை மால்வரையை யட்டவனைப்
பரல னெனலாமோ பார்த்து.

(க௧)

தோதவிர்தார்த் தாரகன்றன் றுனைமுற்றஞ் சாய்த்தவரைப்
பூதரென வென்றாதுலும் புன்மைத்தூர்—சேதித்துன்
காதலன்றன் னாவி கவர்த்தகொடுங் கள்வனையும்
தூதனெனற் பாலதோ சூழ்ந்து.

(க௨)

சூன்றினவல் பொன்றிடுங்காற் கூரியவேற் காளைமேற்
சென்றிலையல் லாமலுந்ன் சேனையுய்த்து—கென்றிலைநீ
யாரணலை யற்பமென்றஃ தாற்றலடக் காராயிற்
பாரனைத்து மாய்க்கும் படர்ந்து. (௧௩)

மூன்னலர்தஞ் சூழ்ச்சி யுணர்ந்தகணுக் கேற்பசெய்வார்க்
கின்னலு ம்வந் தெய்துமோ வேண்குகன்மேன்—மூன்னுடன்றே
சேறியே லொற்றுமிங்குச் செல்லுமோ சேயுயிருர்
வீறழிந்த தென்றிரங்காய் வேர்த்து. (௧௪)

கூழிந்த பிழையைக் கருதி யுனந்தா
னழிந்திடனன் நன்றறிஞாக் காயின்—விழைந்துநீ
போதியமர்க் கென்றான் புரமெரித்தான் மைந்தன்மேன்
மேதியனன் நென்றனன்சூர் வேட்டு. (௧௫)

பின்னுர்க் குணனவில்வான் பேரமரர் மேலமர்க்குச்
சென்றிலைமெய்ப் பாலன்மேற் செல்லுதற்கோ—வன்றிறலு
மீறில் வயது மிருந்தியு மற்றமுன
பேறுநனி பெற்றாய் பெரிது. (௧௬)

காதியண்டர்க் காய்ந்துபுறங் கண்டோய் கணங்குளையுந்
தூதனையுஞ் சூழ்ந்து தொடர்ந்தமர்க்குப்—போதியோ
துன்றுன் படைத்தலைவர்த் தூண்டுவையே லாண்டவரை
வென்று வருவரென்றான் வீத்து. (௧௭)

அறங்கா யமைச்ச நறைவா னமரர்
திறங்காய் திறலோய் திடங்கொண்—மறங்காண்
பருமஞ் சரியன்னாய் பாலவொடு போர்செய்
கருமஞ் சரியன்று காண் (௧௮)

கண்ணுதலு மல்லை கரியவனு மல்லையன்
றிண்ணமனு மல்லை சிறுவன்மே—லண்ணனி
நேர்தரினின் னாற்ற னினைந்துடைவ தன்றியெதிர்
போர்செயவல் லானோ புல்ல. (௧௯)

கூருகிராற் கின்னமொன்றைக் கோடரியால் வெட்டுகின்ற
நீரதுதா னீனினைந்தாய் நின்மகரு—னாரொருவற்
காற்றலரங் கந்தனுமே யாரிலக்கத் தொன்பதின்ம
ராற்றலரும் பூதருமே யாங்கு. (௨௦)

வெற்பிடுவொடு தாடகளை வீத்தா னெனமதித்தாய்
வெற்பகத்தி யன்மொழியால் வீத்குதுவில்—வெற்பகத்தான்
றந்தவயில் கொண்டுபின்னை தான்விடுக்க மாறுபடை
யுத்திலன்பின் மாய்ந்தா னுலைந்து. (௨௧)

மைந்தனொரு தூதுவனான் மாய்தா னெனவினைந்தாய்
மைந்தனெழுப் வன்பை—கண் மன்கையுற்று—மைந்தன்மே
ஓந்நா தொழிந்தா னுரைத்தனனீ துண்மை நீ
சின்தா குலந்தயீர்தி தேர்ந்து. (௨௨)

தானை யதிபர் தமிலொருவற் கூய்விடுக்கிற்
சேனையொடு சேய் உலிமை செற்றடைவன்—மானவன்
யேவலிது செய்தியென்றா னேந்தன் முறுவலிக்கக்
காலசித்து சொல்வான் களித்து. (௨௩)

செந்தியமர் சேயமேற் சிலரைநீ யேவலன்றி
மந்திரமும் வேண்டுமோ மற்றிதனுக்—கிந்திரனை
மேவலரை வென்றிநான் வேந்தே வினவலையோர்
பாலகற்கல் தாற்றல் பழுது. (௨௪)

தியேன் றனைப்பணித்தி சாரதரை வேலை
யிமையளவற் கொண்டடையே நென்ன—வனொசுமரிற்
றண்டனென்போன் றுனுட்கத் தாக்குஞ் சதுருடைய
சண்டனென்போன் சாற்றுவான் றுழிந்து. (௨௫)

ஏவுகிநா யேனையின்னே யேவர்தாங் காப்பினுமே
மேவலனை வென்றிநகன் மீள்குவேன்—காவன்
மனவென் றிசைத்தளவில் வல்லவுண ளுய
வனலியென்பான் சொல்வா னடின்று. (௨௬)

தெம்முனையிற் சேயெனினுஞ் சென்றேற்கிற் சொல்லாமே
யெம்மொடுமா மந்திரத்தி லேய்வரென—லங்கவன்
குரர்க் கழகிதெனச் சொல்லலுமே சிங்கனென்போ
ளுரக் களன் றறைவா ளுர்த்து. (௨௭)

வெய்யமற வேரை வளித்தமைபு மந்திரமுஞ்
செய்யசிறு சேய்வன்மை சிந்திடவோ—வையதெவ்வா
யோர்ந்நண்டத் தோரெல்லா முரறலும் வெல்லுவனாற்
தேர்ந்திலையே நாயென் றிறல். (௨௮)

வன்மைசொல னின்றன்று மற்றென்னை யுய்க்கிற் நெவ்
வின்மையென வட்டடைவ னீண்டென்றா—றுன்மனன்மு
னின்னபல மந்திரரு மேனையருஞ் செப்பவெய்யோ
னென்னலன் சொல்வா னுகந்து. (௨௯)

குன்றுடன்வல் லும்பியைச்சேய் கொன்றிநா ளேவுகிவா
யின்று வினவுவதென் னெந்தை நீ—துன்மொற்றாற்
பாலனுயிர் தீர்த்தாய் பழிபூண்டா யூரொழித்தாய்
சாலவறி வின்மையினாற் றான். (௩௦)

பொருளலா தொன்றைப் பொருனெனக்கொண் டஞ்சி
வருவினைய மோராது வல்லை—யொருசெயல்செய்
தின்னலுற்று வாழ்தலுஞ்சே ரேயந்தோர் கடமையோ
மன்னவநன் காய்க மகிழ்ந்து. (௩௧)

ஆயிரத்தெட் டண்டமுமா னத்தநீ கத்தனல்கு
சேயொடமர் செய்யவெழல் சீரியதன்—தேயினெனை
யேற்றவரைக் கொன்றிமைப்பி லெய்துவனென் ருன்கனகன்
சாற்றுவன் நன் றந்தையெதிர் சார்ந்து. (௩௨)

ஆர்வலிகொள் சூர்சே யமார்க்கிரங்கி னானெனுமோர்
கூர்மொழிதத் தஞ்செவியிற் கொண்டுமுன்னின்—பேர்நினைப்புற்
றுள்ளத் தலமம் தொடுங்கு மருவிலா
ரென்னத் தகுமா யிது. (௩௩)

செந்நாவின் மாற்றந் திருந்தாத பாலன்மேன்
மன்னுநீ போர்க்கேகன் மாண்புடைத்தோ—வொன்னு
ரிரியவமர் செய்வனெனை யேவுதியென் ருன்பின்
னெரிமுகவன் சொல்வா னெடுத்து. (௩௪)

ஔரண்ட மோரா யிரத்தெட் டினுக்கிறநீ
தாரமர்தோட் சிங்கனாந் தம்பியுளன்—வாரமகா
ரெண்ணிலார் யாமுளோ மேய்கரிமா தேர்வயவர்
நண்ணனிக முள்ளபல நன்கு. (௩௫)

திண்மாப் படையோடு தெய்வப் படையுமுள
வொண்மாப் பரிதியுமான் றுண்டிலக—மெண்மாத்தே
ரேயிந் திரஞால மேர்மடங்க லூர்தியுள
மாயை பலவுமுள மற்று. (௩௬)

இன்ன வரும்வெறுக்கை யேயந்தீ நிலாதுறையு
மன்னநினைப் போன்றுளர்யார் மாதுமைசேய்—தன்னையொற்றைப்
பூதர் தமைவெல்லப் போற்றெமரை யேவாமற்
போதவிரங் குற்றாய் புலர்ந்து. (௩௭)

துற்றவெம்போர் செய்யென் றுணைவன் சிரந்தடிந்த
வொற்றனெடு பூத ருறுவீரர்—மற்றவரைக்
கொன்னே தடிந்தலது கோதினகர்க் கேமீண்டு
துன்னே னெனப்பகர்ந்தான் சூள். (௩௮)

வன்சிலைய் நில்லகவசம் வான்படைகள் பெற்றுளே
னென்செயனீ தேர்ந்திலா யெந்தையெனைக்—கொன்செயுமா
வெய்யவயில் வேண்மேல் விடுத்தியெனச் சிங்கமுகன்
கையமைத்துச் சொல்வான் கடிது. (௩௯)

மக்திரத்தர் வன்படையின் வான்றலைவர் மைந்தரவர்
தந்தமெறுழ் சாற்றியே தாமகன்றார்—புந்தியுற
வுன்றனக்கே யொன்று முரைத்திலரிம் மாற்றங்கே
னென்று புகல்வா நெடுத்த.

(௪௦)

உற்றசினங் கற்றா ருணர்வையும் வாங்குமது
முற்றமுனன் புள்ளார் முறையுணர்த்தல்—பெற்றியது
மன்னர்செவி யிற்றீ மடுத்தாங்கு நீதிசொலு
மன்னர் துணையமைச்ச ராம்.

(௪௧)

முற்று வதுமுதலு முன்பயனு மற்றுமுன்னித்
தெற்றெனத்தேர்ந் தொன்றினைப்பின் செய்வோற்—குற்றமுண்
மால்வினையுண் மேவியின் மாய்வதுபோல் வேந்தேநீ
மேல்வினாவ தோராய் விழைந்து.

[டோ

(௪௨)

வொனவரை யிந்திரனை மற்றவரை நோன்மைசெய்தா
ரான திரு வோடுயந்தா ராருமிலர்—மீன
மிமையார் தமைக்கொணர்வா நேவினையன் பச்சி
லமையா ரலதுசெய்வா ரார்.

(௪௩)

இந்திரங்காய்ந் தேரு ரெரிக்களித்தா யித்துணைத்துண்
பந்தரத்த ரானங்கட் காயதெனப்—புந்திகொளா
யார்சிறைவிட் டாயில்லை யன்னதனுக் கன்றோவேள்
போர்புரியப் போந்தனனிப் போது.

(௪௪)

திகமுமையோர் பங்கன் றிருவுடனீர் நூற்றெட்
கெமிருமென் றோதின னுற்ற—தகவையெஞ்
சத்திவெல்லு நும்மையென்றான் றுரகன்ற னாவியைவே
ருய்த்தசெவ்வே லுண்ட துருத்து.

(௪௫)

சூரவர் சிறுபாலர் கோதையர்தி தில்சீர்
விரதமது பூண்டினோர் மேலோர்—வரமறையோர்
தம்மையொறுத தாரன்றோ தாழ்நிரைய முற்றுமுற்றே
யம்ம வலமருவோ ராழ்ந்து.

(௪௬)

அமரர் சிறைவிடுவை யாயிலம் ராற்றக்
குமரவே ளீண்டுக் குறியா—னமதுபெருங்
குற்றமுற்றுஞ் சிந்தைகொளான் கொன்கைலைக் கேநானே
யுற்றிடுவ னோர்நொடியி லோர்ந்து.

(௪௭)

அின்னதுசெய் யாதிருப்பை யாயி லரன்குமர
னுன்னையொக்க லோட்டுத லுண்மையே—யென்ன லுஞ்சூர்
கைபுடைத்தங் கம்பதைப்பக் கட்புலிங்கங் காலவே
வெய்துயிர்த்துச் சொல்வான் வெருண்டு.

(௪௮)

ஏவல்செய் தேவர்க்கு மிந்திரற்கும் பாலற்குங்
காவல்செய் பூத கணங்கட்கு—மாவீதிர்ப்புக்
கொண்டனையோ வெண்ணக் குலைந்தனையோ மூவர்க்கு
மண்டருமா மொய்ப்புடையோ யாங்கு. (௪௬)

மன்றானங் கட்கு வரந்தருநா னெஞ்சத்தி
யன்றியழி வில்லெனுஞ்சொ லாங்கறியே—னின் று
மதியுடைய வெம்பிநீ வல்லைவல்லை வஞ்சம்
புதிதொன் றுரைத்தாய் புனைந்து. (௫௦)

நூற்றெட் கெங்க ணுவலரிய மாத்திருவின்
வீற்றிருந்து வேத்தியலை மேவுதிரென்—ரூற்றினுட
னரேய் சடையண்ண லன்றளித்த மாப்பேற்றை
யாரே விலக்கவல்லா ரின்றி. (௫௧)

ஆதிபர னெஞ்சத்தி யன்றிவல்லார் வெல்லாரென்
ரோதிடினுஞ் சத்தி யுடனிறையும்—பேதமோ
வன்றுவார் தந்தா னடுமென் பதுபிழையிஃ
தொன்றுவழிக் குண்மையன்றி ஓர்ங்கு. (௫௨)

செழியாகந் தாரகனுஞ் செய்துநம்போல் யாக்கை
யழியா வரம்பெற்றா னல்லன்—வழியா
மலைந்தா னலனுணர்வில் வச்சிரமொய்ம் பென்சேய்
குலைந்தா னிதுகொல் குறை. (௫௩)

நீவஞ்செய் துழலமார் தம்மி லரக்க
ரவுணரிலோ ராயிரத்தெட் டண்டந்—துவார்
புவனமுற்று மோராழி போக்கிப் புரந்தா
ரெவரெனக்கு நேரிருந்தா ரிங்கு. (௫௪)

முண்டகத்தோ னாதி முதுவரள வில்கால
மண்டர் தமைச்சிறையா னாற்றிடுதல்—கண்டமவர்
மன்றவெனக் கஞ்சியுயிர் வாழ்ந்தனரோர் பாலனோ
வென்ற னுயிர்ப்பெப்பா னிங்கு. (௫௫)

எண்ணிலொரு பால னெனைவெல்வ னென்பதும்ப
ரண்ணினனை யங்கனியென் றுசைகொடு—கண்ணிலவ
ஹற்றதனைக் காட்ட வறுகரமி லாதவன்போய்ப்
பற்றுறுவ தொக்கும் பரிந்து. (௫௬)

என்றிவைஞர் கூற விளவனன்று நன்றெனக்கேட்
டொன்றுசொல்வன் கேட்டியென வோதுவான்—துன்றுமதி
மின்சடையுஞ் செம்பவன மேனியுங்கொண் டேநின்றான்
மன்சகமெ லாநிறைந்த மன். (௫௭)

தன்னே ரிலாதான் தனியுருவங் கொண்டதுதா
னென்னேது வென்பையே லெண்டொழில்நன்—கொன்னேயைந்
தாற்றியுயிர்ப் பாச மகற்றியுயர் வீட்டின்க
ணேற்றின் னருளி னியல்.

(நிஅ)

அப்பரனை நோக்கி யருந்தவம்பன் னுளியற்ற
வொப்பில் வரந்தந் தொழிவுமே—செப்பிவைத்தா
னேரிமையோர்க் கின்னல்செ யேதுவினிற் கீறுசெய
நாசிபங்கன் று னினைந்தா னன்கு.

(நிங)

வ் ந்தந்த யாமழித்தன் மாண்பன் நெழிற்கு
ருந்தொலைப்பார் யாருளரென் றுன்னி—நிரந்தரமார்
தன்னினுரு வாமொருசேய் தன்னுன் முடித்துமென
வுன்னினு னீச னுனத்து.

(சு0)

செய்யதிரு மேனியுமேர் சேர்முகங்க ளோரானுந்
துய்யவவற் றிற்கிரட்டித் தோள்களுமா—வுய்ய
முனிக்குமா ரற்காய் முனரிக்கண் ணலோர்
தனிக்குமா ரற்றந்தான் சம்பு

(சுக)

மாந்தரிற்புண் மாவினத்தின் மற்றுமுழல் யாக்கையினி
லேயந்தா பிறந்தார்போ லெண்ணலைநீ—யாந்தந்
பரனுதற்கண் வந்தவனைப் பாலனென்றாய் வித்தின்
மரனெடுங்கல் போல்வனவன் வாய்ந்து

(சுஉ)

அருவமா வாணுருவ மாவா னுருவ
மருவமிலாத் தன்மையுமே யாவான்—கருமமுதீ
லாவான் மறைக்கு மறிவரியான் யாவுமே
யாவா னமல னமர்ந்து.

(சுங)

ஏயுமறி வாயவுரு வேந்தலியல் பையானு
நீயு மிசைத்துமென நேரினலி—தோயுமோ
வாரந்தமுனி வர்க்குமுற்ற வாதுளமுத் தந்திரதூ
தேர்ந்தவரு மோர்வர் சிறிது.

(சுச)

இத்தன்மை யாய விறையைச் சிறுவனெனச்
சித்தமதிற் கொண்டிகழ்ந்து செப்பினாய்—மைத்தருவர்
தங்கினையோ டென்னைத் தடிந்திடுவ னேரிமைப்பிற்
பொங்கிகன்மேற் போந்தனனிப் போது.

(சுதி)

ஆயிரத்தெட் டண்டம்பெற் றுமெனவே யெக்கமுத்த
மேயினைமா தத்துவத்தின் வேற்றுமைதா—னீயுணர்ந்தா
யில்லை புவியளப்பின் நெஞ்சமண்டங் கேட்டியே
வொல்லை மருளுதிகா னோர்ந்து.

(சுது)

ஆனவண்டம் யாவையுந்தன் னுணையினு லோரிமைப்பிற்
 ருனளித்துப் பின்னழிக்குஞ் சத்தியுன—ஞாந
 வுநச்செய்ய கந்தவே னுன்னே டெதிர்த்து
 செருச்செய்யச் செந்திவந்தான் நேர்ந்து. (௬௭)

வச்சிரமா யாக்கைபெற்றோ மாய்விலையென் நேமதித்தா
 யச்சுறுமவ் வாவி யழிந்திடுத—னிச்சயமே
 வானிலத்து வந்துதித்தோர் மாள்வதுண்மை மண்ணுரிமை
 யானதினின் னுக்கைபொன்று மாம். (௬௮)

அல்குமிமை யோரை யலைக்கின் றமைகுறியா
 மல்கு முயிர்க்குயிராய் மன்னிறையோ—ணல்கு
 முனம் வரத்தைத் தான்றவிர்த்தான் முன்னின்றேன் செய்தா
 யெனவினவித் தட்பா ரெவர். (௬௯)

நிகரில் வளனோடு நின்கினையு நீயு
 மிகலின்றி வாழ்தியென் நின்ன—பகர்தந்தேன்
 வன்சிறைநின் றும்பரைநீ வல்லே வீடுதியென்றான்
 மன்சினமேற் கொண்டறைவான் மன். (௭௦)

காற்றிற்றள் ளுண்டு கனலிற்கு டிண்டுகங்கை
 யாற்றிற்றாக் குண்டுபொய்கை யார்த்தலையுண்—டேற்றறுவர்
 பாலுண் டழுதாடும் பாலினையோ வான்பொருளா
 மாலுண்டு நீநினைந்தாய் வாய்ந்து. (௭௧)

பிரமமாம் வத்துயிரிற் பேர்பெற் றளவி
 லுருவமுற்று மாயையா லுன்பல்—கரும
 முனித்தனியாற் றும்மென் றுருநீர்க் கடத்துட்
 டனித்தனியாய்க் காட்டிடல்போற் சார்ந்து. (௭௨)

கடங்கடகர் காலையங்கண் காயங் ககனத்
 தொடுங்குதல்போன் மெய்ப்பேத முற்ற—வடங்கலுமே
 பொன்றுங்காற் றென்மையே போல வபேதமா
 யொன்றும் பெருஞ்சோதி யுற்று. (௭௩)

வன்மையிலார் தாழ்வர் வலியுளா ரோங்குவரித்
 தன்மை யுலகிற் றலைப்படுமீ—நின்மையுள
 யான்பெரியன் வேள்சிறிய னென்பதின லன்னவனை
 யான்வெலுவன் நிண்ண மிது. (௭௪)

பன்னரிய நங்குரவர் பல்லோ ருயிர்தொலைத்த
 வொன்னலராம் வானவரை யோர்சிறையுட்—டுன்னவைத்தேன்
 வல்லையிகை செய்தவரை மன்னொறுத்தன் மாண்பெனவே
 தொல்லைமனு நூல்கள் சொலும். (௭௫)

வின்னோர் சிறையை விடேனித் திரன்றனையுந்
திண்ணோர் சிறையிலுய்ப்பேன் செப்பருமுக—கண்ணோ
ரானெய் தினும்பொருவ னுகையினிம் மாற்றந்
தரலயர்த்தி தம்பி தளர்ந்து. (எக)

என்னினியான் பன்னுவதே யென்னெடுதித் தொன்னலரை
மன்னினியா ரென்ன மதித்தவர்பாற்—றுன்னினையேல்
வேறு பகைவருமே வேண்டுமோ நீயிருக்க
வேறுமுக மேற்றோ யெனக்கு. (எஎ)

ஆயிரமாஞ் சென்னியும்ப லாயிரமாந் தோளுமீ
ராயிரமாந் கையுமெந்துக் காற்றினா—யாயிருமேன்
மாதை ரியம்வீர மானமற்றுப் பித்தரினும்
பேதைமையே பெற்றாய் பெரிது. (எஅ)

வென்றகுடர்க் காய வழியிகந்தா யும்பரொத்தாய்
மன்றிறலுங் கொன்விறலு மாண்டனைசீர்—குன்றப்
பிறத்தாய் பயனென்றும் பெற்றிலாய் பேதா
யிறந்தா யிலையிருந்தா யிங்கு: (எக)

அன்றுணர்வில் லாப்பருவ மாதலிற்கூற் றைக்கடிந்தா
யின்றுணர்வெய் தப்பெண்மை யின்மெலிந்தாய்—நின்றிறலு
மாடலுமே காணவரு ளன்னையின்னும் வந்திலா
ணைடருவங் கொண்டமையா னேர். (எஃ)

பகையெனவொன் றுற்றாற் பதைத்தெழுந்து சீய
மிகைவிறலார் தன்மையாய் மிக்க—சிகையுறல்வீ
ணை திலரை யான்வயங்கொண் டேருவனீ நின்னகர்க்கே
யோதியிலான் போதியென்ற னுற்று. (அக)

என்றிவைசூர் சொல்ல விவனுணர்வு நன்றெனநக்
கொன்றுசினம் பொங்கவுளத் துன்னுவா—னன்றுரைத்தேன்
புந்தியிலா னென்னைப் புகைந்திகழ்ந்தான் மாண்பிலர்க்கு
முந்தறிவு கூறன் முரண். (அஉ)

தேன்பெய் யினுங்காஞ் சிரங்கனிதன் கைப்பரூப்
பான்மையின்வெஞ் சூர பதுமன்றான்—யான்பன்
மதியையுட்கொள் ளானுய் வகைகருதி லான்முன்
வதியைவெல்வார் யாவர் வெறுத்து. (அங)

ஈசனா நீந்தநா னேகியதீ நெய்தியது
பூசலின்மால் செய்தவமும் பொய்க்குமோ—நாச
மிறைவனெய்த நிண்ணநா னேகிமுடி வாதன்
முறையதென முன்னினான் முன். (அச)

சிந்தனைசெய் சிங்கமுகன் செப்புமுன்னேன் ருடொழுது
பிந்தெளியேன் செய்த பிழைபொறுத்தி—மைந்த
மறுத்தெதிர்கொண் மாற்றலரை வான்போரில் யான்போ
யொறுத்திகின் நேனதனை யோர். (௮௫)

செருவினுக்குச் செல்வேன் செருநர்மேந் செல்வ
தருதி விடையென்னத் தம்பி—வருதியென
வன்னான் நனைத்தழீஇ யையயிந்கி யாதரிதா
மென்றா விசைத்தா னெடுத்தா. (௮௬)

ஆன்றமா கேள்வியா யாய்ந்துநீ சொற்றவென்னெஞ்
சூன்ற வுளத்துணிவோ கேக்கமுற்ற—மான் நலர்தங்
கூற்றவிறன் மாக்கடமைக் கொல்லுவதோ ரேறலையோ
வாற்றலுணர் கில்லே னமர்ந்து. (௮௭)

நீண்டுக ரேகியவ ணையந்தபடை யோடிருநீ
யீண்டுருவே னெய்தினினை யேயழைப்ப—னாண்டுறினு
மொல்லெ யொருவனைத் தூ துய்க்குதியா னோங்கமார்க்கு
வல்லெ வருவனென்றான் மன். (௮௮)

என்றலுஞ்சூ ரீங்கிதுநன் நென்றுவிடை யெற்றிறைஞ்சிச்
சென்றுநகர் சேர்ந்துறைந்தான் சீயமுகன்—பின்றனய
ரானபடை யாள ரனைவரையு மாங்குய்த்து
மாநகரின் வைகிளுன் மன். (௮௯)

சூரனமைச்சியற்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவெண்பா சளகா.

மகேந்திரகாண்டம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

யுத்தகாண்டம்.

ஏமகூடப் படலம்.

அஞ்சவயற் றுழ்சிறைவைத் தன்னான் றொழில்புரிவே
டஞ்சமெனக் காயவன்றேஞ் சார்பவர்க்கு—நெஞ்ச
முருகுமரக் கோட்டமா முற்பவநற் சீர்த்தி
வருகுமரக் கோட்டமா வைப்பு.

(க)

செந்தியமர் செவ்வே டிறனுறுவெந் தீயவுணர்
வெந்திறலை வீப்பான் விழைந்தேகு—நந்திமையோ
ரன்னவன்பாற் செல்வா ரவண்யாஹஞ் செல்லுவே
னென்னவந்தான் போலுதித்தா னென்று.

(உ)

இரவிவந்து தோன்ற வெழிற்குமரன் வேதன்
றாவமரர் கேட்பத் தருவ—ருரமடங்கப்
போர்கொளமேற் கொண்டோம் புனைவீர வாகுநத்தின்
டேர்கொணர்தி யென்றான் நெரித்து.

(ங)

ஐயன்சொற் கேட்டயன்மா லாதியோ ருண்மகிழ்ந்தெம்
பையுளற்ற தென்றாடிப் பாடினார்—செய்யமொய்ப்பன்
வாமான்றே ரோடு வலவனைக்கூய் வல்லெயங்
கோமான்றே முய்த்தான் கொணர்ந்து.

(ச)

காலுந்தும் பொற்றடந்தேர் கந்தவே னேக்கியரி
மேலுந்தும் பீடிகையின் மீதிழிந்து—நாலுந்து
வேதநனி போற்றவதன் மீயிவரந்து சூழ்பவருக்
கோதுகின்ற னோந்தினைய தொன்று.

(ஊ)

வாரிதியி னுப்பண் வரம்பி லளவைத்தாய்த்
தேரியன்ம கேந்திரப்பேர்ச் சீர்தகர்மேய்ச்—சூரையடப்
போதுதுந்த மூர்தியுந்திப் பொள்ளெனநீ ரிங்கிமையாம்
போதுள் வருதிரென்றான் போய்.

(஋)

அத்தனுரை யாயந்தயன்மா லண்டர்கோ னுதியர்க
டத்தமுய ஞர்தியுறச் சாரிலக்க—ரொத்தவெண்மர்
மந்தரமே நெர்வீர வாகுமணித் தேரிவரந்து
சந்தரவேட் சூழ்ந்தார் துதைந்து.

(எ)

சூப்பிரன்க பாலி சசிமுகன்சோ மன்குமுத
 னப்பிரசித் துச்சித்தி ராங்கனந்தி—பிப்பலனுன்
 மத்தன் மனோபவன்வீ மன்மங் கலகேசன்
 மத்தன் மதங்கன்வா மன்.

(அ)

மத்தகன்வி யாக்கிரன்சு வாலகே சன்முதலா
 மொத்தவிற்றற் பூதவெள்ளத் துட்டலைவர்—மொத்தநூற்
 றெண்மர் புவனமெலா மெண்ணின் முடிக்கவல்லார்
 சண்முகனைச் சூழ்தந்தார் சார்ந்து.

(க)

ரீரா யிரவெள்ள மென்னனிக மின்னசெயல்
 பாரா வுலகம் பணிப்பவே—பேரா
 வெழுந்தனவே கத்தார்த் திமையோர்பூ மாரி
 விழுந்தனவே வெள்ளத்தின் மேல்.

(க௧)

பொன்பா ரிடம்பூழி போர்ப்ப வசலதிக
 ரென்பா ரிடம்பல் வியமியம்ப—வன்பார்
 கடைவெள்ள மென்னக் கறங்கிப் பெயராப்
 படைவெள்ளஞ் சென்ற பரந்து.

(க௨)

சேன்றடன்மா சேனைவெள்ளஞ் சேயிருந்தாள் சேவித்துப்
 பன்றலைவ ரோடனக்கர்ப் பாங்கிறுத்துப்—பின்றிரை
 ராறா நடந்தபொறை யாற்றா தராநெளிந்த
 சேறாயிற் றநீர் திரிந்து.

(க௩)

இவ்வகைவே லேந்தலோ ரீரா யிரம்வெள்ளங்
 கவ்வையி னேகக் கடல்வரைப்புற்—றெவ்வமொ
 தேய்ந்த விலங்கை யெனுங்கோ டிகந்தகன்று
 போந்தனன்கூர் மூதூர் புரிந்து.

(க௪)

அப்போ தயன்மா லயனுற்றெந் தாய்காண்டி
 யொப்போ தருஞ்சூர னூரின்துள்—வெப்போவா
 நீசருறை நீரினவ ணேர்ந்தடைத னீத்துமையோர்
 பாசறைசெய் வித்தமர்தல் பாங்கு.

(க௫)

அன்னதுசெய் தாவனபி னாய்ந்து புரிதியென
 மின்னயில்வேள் கம்மியனை மேவிவிளித்—துன்னருமோர்
 பாசறையீண் டாற்றெனலும் பண்பிற் படைக்குவனென்
 றசகன்றான் றன்பணிந்தா னங்கு.

(க௬)

மாடமண்ட பம்பொதும்பர் வாவி சிகரிஞென்ன
 னீடருதிக் கோர்கோடி நேருறச்செய்—தாடகத்தின்
 வாம நகரியற்றி மன்னேம கூடமென
 நாமமொன்று நாட்டிஞா னன்கு.

(க௭)

கருத்தி லவன்செய் கவின்மா புரங்கண்
டருத்தியினோ டாரருன்செய் தத்தன்—மருத்தன்னு
லுந்தி ரதத்திழிந்தே யும்பரொலாம் போற்றிசெய
மந்திரத்தைச் சார்ந்தான் மகிழ்ந்து. (௧௭)

அந்தமிலாச் சாரதரை யாவணத்தி லேநீநீஇ
யுந்தயன்மால் வாள்வயவ ரும்பரொடு—மந்திரத்துண்
மேவிவேள் சிக்கணைமேல் வீற்றிருந்தா னென்பதின்மர்
மாவிலக்கர் போற்ற மகிழ்ந்து. (௧௮)

ஏமகூடப்படல முற்றிற்று.

வரவுகேள்விப் படலம்.

என்ன டயிற்குமா னிங்க னிருந்தவெல்லை
நன்னூர தன்வா னலநாடிப்—பொன்னூர்
புரிசைகொண்ம கேந்திரத்திற் பேரயிறைவன் மேவும்
வரிசைகொள்கோ யில்புக்கான் வாய்ந்து. (௧)

காரவுண ருப்பவள்போய்க் காவலனா மாவலஞர்
சீரமர வீற்றிருக்குஞ் செவ்விகண்டு—நாரதனு
ளாக்கமும்பர்க் காகமுனி யாசிமொழி மாகமுனி
வாக்கினவின் றுற்றான் மருங்கு. (௨)

அங்கை யலர்தரநின் ருசிரவில் வாற்காணு
வெங்குளையீங் குற்றதென்னீ யாரையெனப்—பங்கிலொரு
மங்கையுளான் வையும் வடகைலை வாழ்வனும்பாற்
றங்கநலஞ் செய்வேன் றவம். (௩)

வஞ்சம் புகல்கிலன்செய் மாதவம கேகமுளேன்
விஞ்சமரர்க் கின்னல் விளை விப்பே—னெஞ்சமகிழ்
நண்புகர்பா னண்புடையே னூரதனென் னுமத்தேன்
பண்பினென்று சொல்வேன் பரிந்து. (௪)

செல்குழைநா றீர்வேணிச் செல்வனினைக் கொல்வதுனி
வெல்குகளும் வேளை விழியனலா—னல்கத்
துணிந்துவந்த சேயுழையுன் றெண்டுசெய்விண் ணோர்போய்ப்
பணிந்து பரசியுற்றார் பாங்கு. (௫)

உற்றவர்க்கு நின்னா லுறுதுயர்செவ் வேன்கேட்பச்
சொற்றலுமஞ் சேலென்று சோதியருள்—பெற்றவெய்ய
பூதப் படைபோடும் பூமியிற்சென் றும்பிவரை
வேதை யுறவெறிந்தான் வேல். (௬)

செற்றபின்னர்ச் சேந்தனெழிற் செந்திகர் சென்றுனக்கோ
ரொற்றன் றனையுய்ப்ப வொப்பிலன்மீண்—டுற்றதன்மேற்
றத்தலைநீர் தாண்டியடற் றானையொடன் னானிக
ருத்தரத்தில் வந்தா னுகந்து. (௭)

ஆங்கெழில்வேள் பாடிவீ டாக்குவித்து மாவனிகம்
பாங்கி லுறவிருந்தான் பார்த்தனனீ—தீங்கு
நிகழ்ந்தவண் மென்றலுஞ்சூர் நீன்சினத்தி னுனக்
கிகழ்ந்து நவில்வா னிவை. (௮)

இந்திரனம் போருகன்மா லின்னோர் நகரென்னப்
புந்திதனி லெண்ணினனோ போற்றுமண்ட—முந்துமோ
ராயிரமாவ் கோடியுமே யான்வேன்மா நீள்புரமேற்
சேயொருவ னும்பொருவான் சேர்ந்து. (௯)

செங்க ணரிக்குழுவைச் சீற்றத் தடலுன்னி
வெங்கரிமான் கன்றொடுற்று வெல்லுமன்றோ —வங்கதுபோ
னண்படையும் வாறோர் நலம்பேட்டு வன்பூத
வண்படையோ டிங்குவரு மாண்பு. (௧௦)

நேமிகடந் தென்னாணை நீங்கிநெடுந் தானையொடு
மாமினகர் சார்வாளு மாண்பழிப்ப—னாமின்
றிசைவி லினம்பால நென்றும் விடேன்மா
வசையென் பதும்பாரேன் மற்று (௧௧)

அந்நா ளசமுகிதன் னத்த முறிவித்தே
யொன்னாராய் மேவிமையோ ருய்ந்தாரோ—பின்னாவாற்
றென்னகத்தோ டட்டமெனத் தேர்வினுயிர் தீர்வறிபா
திந்நர்க்ககண் வந்தா னினிது. (௧௨)

மாலயன்வா னுடரிறை வாழியநம் பேர்கூறிற்
சாலவச்ச மேவிமறை தந்துறைவார்—மேலெங்கும்
பூழி புனைந்தோன் புரிபா லகனோபோ
ருழி னுஞ்ஞவா னுற்று (௧௩)

வான்மேல் வருமினனை வன்சிறைசெய் மைந்தனையோர்
நான்மே வனிகமுட னன்கேவி—வான்போரால்
வெந்திறல்கொள் பூதரொடு வீரரையும் பொன்றுவித்தே
கந்தனைவெல் வேனிதூகீ காண். (௧௪)

என்றிவைஞர் கூற விசைநார தன்கேனா
கன்றி லுது தாழ்க்கலையுன் னன்னகரிற்—சென்றவனை
யின்றுபொர நின்றானே யேவுதியான் செல்கின்றேன்
வென்றுறுந் கென்றகன்றான் விண்.

(கடு)

நாரதனங் கேகியபின் னுமென்றன் பாங்கு நின்ற
கோரனெடுந் கோரவொற்றர்க் கூய்கோக்கி—வாரி
யிறைவற் கொணர்ந்திரென வேகியவற் பற்றி
யிறையிற்கொண் டெய்தா ரெதிர்.

(கசு)

கன்று மனத்தனாய்க் கைதொழுது நின்றவனை
மன்றகுவ னெக்கி வருணநீ—குன்றவில்லி
மைந்தனெடு வன்பூத வான் படையை மாறாவிங்
குந்தினமை யென்கொ லுரை.

(கௌ)

சாந்தோடுந் தார்மார்ப தானவர்தங் கோவேகேள்
பூந்தோடோ ராயிரங்கொள் பூமகன்மால்—வேந்தோடும்
வாளுறு சென்றாங்கு வானுணைவர் பாங்காக
வாளுறு சென்றான்வேள் வாய்ந்து.

(கஅ)

வாளுறு சென்றிடவே மல்கென்பாற் செல்கணங்கள்
காளுறு வன்பரட்டிற் கால்வரையே—நாளுணை
னென்னிற் றடைசெய்ய வேலுமோ செல்செயலை
யுன்னிற் றுளங்கு முளம்.

(கக)

சூறுமா தவன்முன் குடங்கையிற்கொண் டெண்டாங்
சூறுமா விடற்பூத மொன்றுண்—டிறுமாக்கு
மங்கையா லள்ளுதற்கு லு தாற்றுக்கிலே னாதலினை
லுங்கையா வுய்ந்தே னுழன்று.

(உ௦)

விண்ணேற்றைப் பாந்தள் விலக்கவற்றோ சீற்றமுறு
திண்ணேற்றைச் சிந்துரந்தான் செற்றதுண்டோ—வெண்ணேற்
றெளியேயல் தேயன்றோ வெண்பூதர் தம்மை
யளியேன் றடுப்பதென்றா னாங்கு.

(உ௧)

எற்றுநீர்ச் செல்வ னிவையிசைத்து மெய்விதிர்ந்து
நிற்றலுஞ்செவ் வேற்பெருமா னீணகர்க்க—ஊற்றதன்மை
யொற்றர் சிலரோடி யொல்லையிற் சென்றிறைஞ்சிக்
கொற்றவன்பாற் சொல்வார் குறித்து.

(உ௨)

அராவணமால் போத னரியிமையோர் சூழ
விராவிலக்கத் தொன்பாளும் வீர—ரிராயிரமாம்
பூதவெள்ள மீண்டப் புராரிமைந்த னம்பதியிற்
போதவட வாசையுற்றான் போந்து.

(உ௩)

உத்தரமா திக்கினிற்போர் தும்பர் புனைவனற்
சித்திரமா பாசறைதான் செய்வித்தங்—கெத்திசையு
நாற்றிருந்து தானைசுற்ற நாப்ப னைகரமர்ந்து
வீற்றிருந்தான் வெங்கதிர்வேல் வேன். (௨௪)

கூண்டோ மிதனைக் கடவதொல்லை யிற்செயெனத்
திண்டோள் உயவொற்றர் செப்பலுமுட்—கொண்டோ து
மண்ட புவன மலமரவே சேந்துரைப்பா
னெண்டருவர் கோமா னிவை. (௨௫)

வரவுகேள்வீப் படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா சங்.

முதனாட்பா னுகோபன்யுத்தப் படலம்.

கொற்றவேற் செய்வலியுங் கொன்பூத ரேய்வலியு
மற்றவர்த மாவலியும் வாளமர்செ—யொற்றன்
றகைவலியு மேதொலைப்பன் ருழாது நீரெற்
பகைவற் கொணர்திரென்றான் பாங்கு. (௧)

நன்றெனவே சென்றலரி நன்னலன்கோ யிப்புருந்தங்
குன்றகுவற் ருழா வுழைஞருழை—நின்றரிய
வம்மான் பணியியம்ப வொதுணர்ந்து வெஃகுமணிச்
சிம்மா தனத்தெழுந்தான் சேய். (௨)

தொன்மந் திரத்தலைவர் சுற்றத் தவரனிக
வன்மந் தருதலைவர் மாடுறவே—மன்மைந்த
னைந்தியமு மார்ப்ப வணிமணித்தேர் மேலிவந்து
தந்தைநகர் வந்தடைந்தான் றுன். (௩)

தேரி விழிந்து திருக்கோயி லுட்புகுந்து
ஞானடி தாழ்த்தொளிர்தீர் துன்வீர—வீரரீ
யென்னவென்னை யீங்கழைத்த தென்ன விருங்கழற்கான்
மன்னனின்ன சொல்வான் வகுத்து. (௪)

முன்ற ரகனை முரண்வெற் புடன்முடித்த
மின்றூர்க் குகன்செந்தி விட்டரிதாய்ச்—சென்றூர்
திடவா னனிகமொடிச் சீர்கொ ணகர
வடவா யினிலிறுத்தான் வந்து. (௫)

முதலாபானு கோபன்யுத்தப் படலம். ௩௪௯

சிந்துருவாங் கன்வன் றிசைமுகன்வேத் தாதியரும்
வெந்திறலார் பூதமாம் வென்னமுமே—கத்தனோ
முன்றிவண்வந் தெய்தத் கெளிதுபட்ட தோசால
நன்றுநன்றம் மாவிந் நகர். (௬)

பின்னைவெற்பைச் சேயைப் பிறரைமுன்ன மட்டிமொ
வொன்னலர்க டம்மை யொறுத்திடுவான்—றுன்னியெதிர்
போதல் கடனனையர் புன்மையர்யான் மன்னவர்மன்
ஞதலின்வா ளாவிருந்தே றுய்ந்து. (௭)

என்மகவான் வேண்டலுமே யீசனரு ளாற்றந்த
சண்முகனைப் பூதத் தலைவரொடுந்—திண்மையுறு
நந்தமைப்போ ராற்றவுய்த்தா னனுமத னுல்வெற்றி
மைந்தநிற்கொண் டெய்தல் வழக்கு. (௮)

ஆகலாற் றானையொடு மாகவமுற் றுரணங்கோர்
பாகனார் மைந்தனையும் பன்வீர—வாகுவையும்
பூதரையு மேவரையும் பொன்றுவித்து வென்றிகொடு
காதலநீ மீன்வாய் கடிது. (௯)

என்றிவைசூர் கூற விருந்தடந்தோ ளும்பருற
நின்றுதிருச் செல்வனவிர் நீலகண்டன்—வன்றிறல்கொண்
மைந்தனையும் பூதரையு மற்றவர்தம் மோடுவென்று
வந்தடைவ னையுறனீ மற்று. (௧௦)

என்னினியான் சொல்வதுவே ளிங்குறுமுன் போர்புரிவா
னென்னல் வினவினே னீயதனை—யுன்னலைபின்
கூறல் பிழையனிகங் கொண்டமர்செய் சேவரையும்
வேறலுற்று மீள்வேன் விரைந்து. (௧௧)

கந்தனைவென் றன்னவன்றன் கட்பமொ னுன்முகத்தோ
னிந்திரன்முன் னோரை யிமைப்பினின்முன்—நந்திடுவன்
றக்கசெய்தி யென்றிறைஞ்சச் சார்மகநீ போய்வருதி
மிக்கதிற லோடென்றான் வேந்து. (௧௨)

விடையிற் பிரிந்திரத மேவியிய மார்ப்பப்
புடையிற் றுணைவர் பொலிய—நடையிலுறு
தொண்டடையொற் றர்க்காணத் தொல்படையெல் லாமிங்கள்
கொண்டடைவி ரென்றகன்றான் கோ. (௧௩)

மேய பரிசனரை விட்டொண் கலைமகள்வா
ழாயுதமா சாலை யாசினஞ்சேய்—போய்ஹைஞ்சிப்
பூசைமுற்றிப் பூக்கச்சப் பொற்பினுற வீக்கியொள்வாண்
மாசையெற்றச் சேர்த்தான் மருங்கு. (௧௪)

காலிற் கருங்கழல்கள் கல்லெனவார்ப் பான்யார்த்துச்
சாலிகையொண் மார்பிற் றயங்கிடப்பூண்—டேலுகையிற்
கோதைசுற்றித் தூணிவெந்நிற் கொண்டபட்ட நெற்றியிற்றெவ்
வேதைபுற வீக்கினுண் வேட்டு. (௧௫)

பொன்மணிப்பூண் பூண்டுதும்பைப் போதணிந்து போர்க்குடை
கொன்மணிப்பூண் வின்மோகக் கோலேந்தி—மன்மகன்றான் [யாக்
போரணியின் வாய்தலுறப் போனவொற்ற ருந்தனிகப்
பேரணியும் பேர்ந்த பெரிது. (௧௬)

விசயன் கனலி விசண்டன் மகிடன்
முசலிகண்ட கன்னசனி மூர்க்கன்—றசமுகனே
யாதியர்தெய் வப்படைக ளங்கையுற வந்தனர்போர்
காதியலிற் றேர்ந்தோர் களித்து. (௧௭)

பதினா யிரவெள்ளம் பன்றருவ ரானோர்
நதிபதியி னூர்த்தருகி னண்ண—துதியயில்வேன்
மைக்கொடுவில் வாளி மழுத்தண்டம் பாலமிவை
கைக்கொடுசென் றுரே கடிது. (௧௮)

கீதிமா கடமா கவின்றேரிம் மூன்றும்
பதினா யிரவெள்ளம் பாங்கிற்—றுதிதலைவர்
தம்மைச்சூழ் தந்துவரத் தாஞ்சென் றணர்பணிந்து
வெம்மைச்சூர் சேய்பால் விரைந்து. (௧௯)

என்றுதன்றெவ் வீங்கிவைகண் டேவலனை யேவியொரு
குன்றுறழ்தேர் நம்முன் கொணர்கவென—நன்றெனப்போ
யாயுதவைப் பண்ணிமுப்பா னாயிரமான் பூண்டரதம்
வேயுதவ மேலிவர்த்தான் வேட்டு. (௨௦)

காரவுண ரார்ப்பக் கவரி குடையடப்பை
கூரயில்வான் காளாஞ்சி கோடிகமுன்—வீரர்கொடு
சுற்றிவர வொற்றரைக்கூய்த் தொல்படையார் கோடியந்தேர்
பற்றிக் கொணர்மினென்றான் பாங்கு. (௨௧)

கொற்றமுறு கோடியந்தேர் கோமகன்பாற் கொண்டிய்ப்ப
வுற்றவல வர்ப்பாரா வொல்லையித்தேர்—துற்றகந்தன்
சார்வுழித்தூண் டென்னலுமே தாழ்ந்தசுவந் தூண்டுகெடுந்
தேர்கடவி னுன்வெய்யோன் றேர்ந்து. (௨௨)

எழுந்த தருவ ரிகற்படைமா வெள்ள
மெழுந்தபொலந் தேரெழுந்த யானை—யெழுந்தபரி
யார்த்த வியங்க னதிரந்த நிலமசலம்
போர்த்தவிண்பார் பூழி பொலிந்து. (௨௩)

முதலாப்பாளு கோபன்யுத்தப் படலம். ௩௫௧

வாசிபெயர்ந் தாங்கு வருமனிக மாவென்ஊம்
பாரினெறி யின்றிவிண்ணின் பாற்படரச்—சூரியனை
வன்சிறைசெய் வீரன் வருதிறங்கண்டி யாழ்முனிவேண்
மன்செழுந்தா டாழ்த்துரைப்பான் வந்து. (௨௪)

பூதவனி கத்தொடுநீ போந்தமைதேர்ந் தொற்றாற்
நீதுறுசூர் நின்மேற் சினந்துபொரச்—காதலனை
யுய்ப்பவவன் போர்க்கோல முற்றுவந்தான் மாக்கடல்போன்
மெய்ப்படைகள் சூழ வெகுண்டு. (௨௫)

நேருமிவ னோடெதிர்ப்போர் நீயுஞ் சிவனுமன்றி
யாருமில் யோர்நா ளரியைவென்றான்—போரி
லிசையிருந்தோன் மாயைவல்லோ னேன்மாப் படைக
டிசைமுகன்பாற் பெற்றோன் நெறிந்து. (௨௬)

வாரிமன்னே மன்பாசம் வவ்வினன்மா யோனேமி
தாரகனாற் தந்தையணி தன்மையினு—லோருகிலா
னாண்டுவினை யாள்கொண் டடலரிது நீயேகல்
வேண்டுமட வென்றுரைத்தான் வேட்டு. (௨௭)

நாரதன்சொற் கேளா நகைபுரிந்து வேள்புடையார்
வீரமொய்ம்பற் பாராநா மேவியது—சூரறிந்து
தன்மகனைத் தானையொடு தானுய்த்தா னீயும்போய்க்
கொன்மதிலைச் சூழ்திபடை கொண்டு. (௨௮)

சென்றுகடை வீத்தருணன் நெவ்வனிகத் தோடேற்று
வென்றியின்மீ னென்ன விடுத்தவனை—மன்றுணைவர்
சாரதமாத் தானைத் தலைவருட னேவினன்பூ
மாரதமா தேவன் மகன். (௨௯)

வேளின் விடைகொண்டு மேருநிகர் விற்பிடித்துத்
தோளிலொண் டேணி துலங்கவிட்டுத்—தாளிற்
கருங்கழல்கள் வீக்கிக் கவயம்பூண் டேசீர்
வருங்கவின்றே ரேறினன்றின் வாகு. (௩௦)

படையையம் பாங்கிற் பலசெலவெண் வீரர்
தொடையிலக்கர் பூதகணந் துன்ன—மிடைமணிப்பொற்
பாழியந்தே ரேறிப் பகர்வீர வாகுவின்பா
லாழிபெயர்ந் தாங்கடைந்தா ரார்த்து. (௩௧)

வையமெலா மோர்புயத்தில் வைக்குந் திறலுடையார்
வெய்யருக்குள் வெய்யர் விழுப்படைகொள்—கையர்
வரத்தினின்மே தக்கோர் வயங்கண்டம் வீக்கு
முரத்தினர்தம் மோடுசென்றா னுற்று. (௩௨)

இருதிறத்த தானை யிடையெழுந்த பூழி
யொருதிறத்த வாய்நே ருறுதல்—கருதவுணர்
பூதரிரு வோரும் பொருதிடுமுன் தம்முனே
யோதமர்செய் கின்றதொக்கு முற்று.

(௩௩)

செல்லலுமே பேரி திமிலைதுடி தாரைபம்பை
பல்லியங்க ளார்ப்பப் படைசுவ—வில்லுழவர்
வன்புரிசை யம்புரைதின் வாருவெய்ய சூர்மூதூர்
மன்புரிசை மாடுற்றான் வந்து.

(௩௪)

ஆனதொரு காலை யவுணர் சிலரோடித்
தானவன்பாற் சார்ந்திறைஞ்சிச் சண்முகனு—மானவரும்
பூதருமே போர்க்குநம்மூர்ப் பொன்மதிற்சார் போந்தணர்க
ளீது நிகழ்ந்ததென்ற ரீங்கு.

(௩௫)

4மற்றிவைதின் டானவர்கோன் மைந்தன் செவியுறலுஞ்
சென்ற முடனுயிர்த்துச் சேயையெதி—ரொற்றினவெம்
பூதரையான் போர்க்களத்திற் போர்புரிந்து போக்கேனேற்
காதுசின நீங்குமோ காண்.

(௩௬)

விடுகிலனன் னொரையெவண் மேவிடினுஞ் சென்று
கொடுவருகின் தோன்பின் கொடுபோய்க்—கெடுதலிச்சீர்க்
காவலன்முன் காணியவே காட்டிக் கடிந்திங்குத்
தேவரோடு வைப்பேன் சிறை.

(௩௭)

என்றிவைசூர் மைந்த னியம்பிப் படர்தலுமே
கொன்றசூவர் தம்வீரங் கூறியே—துன்றுகணச்
சேனானேர் சென்றார் தெழித்தார் திறலிருவர்
தானை கலிந்த சமர்க்கு.

(௩௮)

தீந்திகையிற் றண்டநல்கித் தானவர்தாக் கென்குறிசெய்
துந்தினர்மா பூதர்மே லொல்லையவர்—சுந்தித்
திவையா வெனக்கலங்கி யெண்ணில் பரிமா
வவையாவை யுந்துகைத்தா ரார்த்து.

(௩௯)

மைத்தசூவர் பூதர்மேல் வைவேன் முசுண்டிமுத
லெத்திறத்த மாப்படையு மேயவெடுத்—துய்த்திடலு
மன்னார் கரங்கொண் டவைவிடுத்தோ குட்கமர
யின்னார் மழுவெறிந்தார் மேல்.

(௪௦)

ஏய்ந்தமர்செ யெல்லையினி லேற்ற விருபடையுண்
மாய்ந்தனரெண் ணில்லார் வயப்பூதர்—காய்ந்தொன்னார்
தேரொடுதேர் மாவொடுமா திண்கரியி னோடுகரி
வீரரோடு வீரரட்டார் வேர்த்து.

(௪௧)

முதலாபாணு கோபன்யுத்தப் படலம். ௩௩௩

ஏற்றவெய்ய பூதரெற்ற வேய்தா னவிரிய
வாற்ற லனலி யதுகண்டு - சேற்றமொடு
கைதனில்வில் வாங்கியே சாய்கனற்கோன் மாரியெனப்
பெய்தனனன் னூர்மேற் பெரிது. (௪௨)

அங்கிப் படைவிடுப்ப வவ்வுழித்தின் சாரதனஞ்
சிங்கனெங்க ணுய்தியெனஞ்ச் சேறிவெய்யோன்—றங்கிரதத்
தார்தருமாச் சேக்கையிற்கைத் தண்டினுற் சாடினா
னோர்தருமா வீந்த வுலெந்து. (௪௩)

மாவிறக்கத் தீயினன்வில் வாங்கியிருஞ் சூள்புகன்று
மேவலன்மேல் வெங்கனை தூய் மெய்மறைத்தா—னாவி
யயர்ந்திலனன் னுன்றுயரும் ருழ்கிலன் பையப் பார்மன்
சயந்தனத்தி லேறினான் ருன். (௪௪)

தேர்முகத்திற் றீயோன் சிலைகைக் கொடுவாங்கிப்
பார்முகத்தில் வீசவவன் பன்னரியின்—பேர்வலியோன்
சென்னியிற்றண் டாற்றாக்கச் சேறிவண்கைப் பற்றியுரந்
தன்னிலுற வெற்றினான் சார்ந்து. (௪௫)

சிங்கன் சினந்தெழுந்து தீயவனைச் செங்கையிற்கொ
ளங்கதையி னோடுசுற்றி யார்ப்பமருள்—வெங்கனலோன்
தேரினுணர் வின்னித் தியங்குகையிற் றேரைவிட்டுப்
பாரினெற்ற வீந்தான் பதைத்து. (௪௬)

அங்கவன்றான் மாண்டமைகண் டங்கிகண்ணிற் கால்சண்ட
னோங்கு மிவன்றன் னுயிர்குடிப்ப—னீங்கெண்ப்போய்
மாண்மே வனலிதண்டம் வாங்கித்தே ரிற்றாய்த்தெவ்
தோண்மேற் புடைத்தான் ரொடர்ந்து. (௪௭)

புடைத்திடலுஞ் சண்டன் புழுங்கித்தன் றண்ட
மெடுத்தெறுழ்கூர் சிங்கனிறத் தெய்த—வடித்திட்டா
ன்னனாஹுந் தானு முஞர்மாக் கடலின்கட்
கென்றா விழுந்தார் துயர்ந்து. (௪௮)

தீதவுண் ரின்மாயன் தேரி னுடன்குறுகப்
பூதரின்மா லீலனைர் போய்க்கதையின்—மோதவவன்
மாயந்தனன்போ னின்றயர்ந்து மற்றவன்மேன் முத்தலைவேல்
காய்த்தெறிந்தான் சோர்ந்தான் கவன்று. (௪௯)

சின்னோஞ் சென்றுணர்ந்து தேறிவன்கை யாலெதிர்ந்தோன்
மன்னே ருரத்தினெற்ற மாயனொந்தே—யுன்னேய்ந்து
லீலனவற் பற்றி நிரையெயிற்றி னாற்கவ்வி
மேலுறுசெந் நீர்குடித்தான் வேர்த்து. (௫௦)

மாயன் மடியமுன்போர் வாய்ந்துழந்த வன்சண்டன்
சீயனமர் செய்யுங்காற் றிண்பூத—னாயமன்னன்
காரவுணன் கையிற் கதைசிந்தக் கடிதினான்
னேரணிமன் றண்ட மெடுத்து.

(௧௧)

தண்டங் கொடுசிகங்கன் றுக்கவஞ்சி னூரவுணர்
சண்டனிணக் கஞ்சேன் சமர்செயெனத்—திண்டிறலோன்
றண்டாற் புடைக்கவவன் றன்றோ ஞகக்கதைதான்
றுண்டாய்க் கிடந்தவவண் சூழ்ந்து.

(௧௨)

முரிபுயத்தன் டார்சண்டன் மோத நிறத்தி
லரியெனும்பே ரண்ண லழிகொண்—டுரவரையைச்
சாய்த்தான்விண் ணோரார்த்துத் தாழ்த்திடலன் னுன்றன்னை
மாய்த்தா ருயிர்கொளென்றார் வாய்ந்து.

(௧௩)

அன்னவன்சொற் கேளா வரிநாமத் தோன்கரத்தான்
முன்னுங் கொடிமுடைய மோதவே—யொன்னலன்றா
னார்க்குமுகில் போல்வீழ்ந்தா னார்குருதி கூரெயிறண்
போர்க்களஞ்செவ் வாளைப் பொரும்.

(௧௪)

அவன்மாய்ந் ததுகண் டசமுகனோர் தேர்மே
லிவர்த்து செல்லமது வென்போன்—றவவழன்றே
யங்கணையும் போழ்தத் தவன்மேல்வில் வாங்கியெண்ணில்
வெங்கணைகள் விட்டான் வெகுண்டு.

(௧௫)

பாங்கார் பழுமரத்தைப் பற்றிமது தெவ்விரதத்
தாங்கா லெனச்சென்றாங் கார்த்திடலு—மேங்கா
வயரவற்பா ராதீர னல்லேநீ போர்க்கா
ருயிர்கொடுபோ கென்ற னுகந்து.

(௧௬)

பாரிடன்பார் மேவப் பகரு மசமுகன்றான்
போரில் வெருவிப் புரையுற்றே—னாரிடத்திற்
நீர்வனிது வென்னத் திகைத்தமரங் காற்றலனா
யார்மனத்திற் கொண்டா னனார்.

(௧௭)

மானத்திச் சுட்டு மனம்பேவக் காரவுணன்
கானத்தீ யென்னக் கனன்றுசமர்க்—கான
முயன்றுகின்னி லென்றார்த்து முன்வரிவில் கோட்டி
வியந்தெய்தான் கோன்மதுவின் மேல்.

(௧௮)

பூதன் றளர்ந்தவுணன் பொற்றே ரினையெடா
வோதமே லுய்ப்பவஞ்ச னெண்புவிபாய்ந்—தேதமுறு
மற்றொழினன் காற்றவவன் வான்செல்லத் தன்றாளா
லெற்ற வரத்திடித்தா னேற்று.

(௧௯)

முதனாட்பாணு கோபன்யுத்தப் படலம். ௩௩௩

வரத்தணரி யாழிவையக்கை வைத்தருச்சித் தேத்தி
யுரத்தணன்மா பூதன்மே லுய்ப்பக்—கரத்திற்
படையின்மை யான்விடுத்தோன் பாற்போ யவற்கொன்
றடைதந் ததுமா லருகு. (௧௦)

சாற்றவுணர் நாற்றிறத்த தானையொடும் போய்ப்பொரவே
யேற்றெதிர்மா பூத ரிரிந்தகன்றா—ராற்றல்
கதுவிலக்க வீரருளேண் காண்டண் டகன்றா
னது வெகுண்டு கண்டா னடுத்து. (௧௧)

தூண்டகன்வில் வாங்கித் தருவர் நெடும்படைமேற்
கொண்டவெனக் கோல்சொரியக் கூர்குருதி—மண்டிநதி
யென்னவந்த தேரிரத மேற்றபரி தோல்பட்ட
வுன்னவுணத் தானைபட்ட துற்று. (௧௨)

பண்டா ரவுணப் படையிவணஞ் சார்ந்த தூஉ-
மெண்டானை மள்ள ரிறத்த தூஉந்—தண்டாது
விண்டாவு வெய்யவனை வெஞ்சிறைகொள் வீரனனி
கண்டா னகைத்தான் கனன்று. (௧௩)

என்று தனைச்சிறைசெ யானுநிற்க வேற்றமரி
லொன்றலர்வல் லாராய்க்கொ லூற்றநன்று—துன்றியே
கொல்லாது சேற்றற் கொளாதிருத்தாற் சீயமதை
வெல்லாதோ வேழம் வெகுண்டு. (௧௪)

நாரா யிரம்வெள்ள மேரமர ரான்மாய்த்த
வோரா யிரம்வெள்ள முற்றவென்பா—னேராநான்
சென்றுசெருச் செய்திடினென் சேனையெலாஞ் சேதமுற
நின்றுபய னில்லென்றா னேர்ந்து. (௧௫)

ஐர்வதிலென் போயமர்செய் தேர்கனலில் வெல்லேனேற்
சூர்மகனா னல்லனெனச் சூண்வின்று—தேர்வலவ
னெல்லையுய்ப்பச் சேனை யுத்தியுடன் சென்றினன்றெவ்
வில்லை வளைத்தான் விரைந்து. (௧௬)

சாரதர்மேல் வெய்யோன் சரமாரி பெய்யவவர்
கூரனற்கண் காலக் குலவரைபேர்த்—தாரவன்மேல்
வீசவொரு கோடியம்பு விட்டவ்வொவ் வொன்றினையு
நாசமுறக் கண்டா னலிந்து. (௧௭)

அம்மலைக ணுண்டுகளா யந்தரம்போ யங்குளார்
மெய்ம்மருவித் கண்டே மேவவிண்ணீ—ரம்மபுக்கா
ராகவத்தி லெதிரிந் தாயிரமாங் கோடிவெங்கோன்
மாகணங்கண் மாளவிட்டான் மற்று. (௧௮)

ஓலனனஞ் சேய்ந்துநெய்தோய்ந் தென்மின்னின் தன்மைபெற்
காலனஞ்சத் தூண்டுவெய்யோன் காக்கணைபோய்ச்—சாலச் [றுக்
சிரந்துணிக்குந் தாமுணிக்குந் திண்டோ முணிக்குந்
கரந்துணிக்கும் பூதர்க் கடிந்து. (௬௬)

வின்னோர் தமைச்சிறைசெய் வீரன்மற் றிவ்வாறு
தின்னோர் சிலைவலியாற் சீர்ப்பூத—மெண்ணோ
ரளவிலார் மாண்டிடவு மாற்றவிலாவேனோ
ருளமுடைந்தே யோர்வரிவை யுற்று. (௭௦)

மின்னயிலோ னங்குளான் வீரமொய்ம் பீதுணரான்
பின்னின்ற னோர்வார் பிறருமற்றே—முன்னின்ற
நம்மை யிவனடுவா னுயிவணின் ருவதென்னென்
றம்மவிரிந் தார்பூத ராங்கு. (௭௧)

சாரதர்க் டாமிரிந்து சாற்றனிகத் தீற்றினின்ற
வீரனுழைச் செல்குறிப்போர் மீளிகதை—மேருவிந்கை
தாங்கிவர விற்குழைத்துத் தானு யிரகோடி
வேங்கணை தூய் மெய்மறைத்தான் வேந்து. (௭௨.)

மேவுக் கிராம வேதா ளனைவஞ்ச
னேவுறத்தைக் கின்றிலகூ ரிற்றயவிற்—ருவிவிழப்
பானுவின்றெவ் பார்த்திவனைப் பாற்றுவதெப் பாற்றெனாத்
தானெழுவ மொன்றுவிட்டான் சார்ந்து. (௭௩)

உக்கிரன்றன் றண்டா லுலைத்தனை மற்றவன்றோர்
தொக்க பரியைத் தொலைக்கவெய்யோன்—பக்கலுறு
தட்டிரதந் தாயவன்மேற் சாபம்வாங் காச்சதமா
மொட்டம்பு தொட்டான் முனிந்து. (௭௪)

கூர்கணையாற் றண்டங் குலைந்துதுக ளாகவன்னான்
மேர்தனைக்கை டாற்பற்றிச் சேண்வீசுப்—பேர்விறலோன்
பாற்சென் றவனைப் பணிக்கரத்தி னுலம்பர்
மேற்சென் றிடவெறிந்தான் வேந்து. (௭௫)

வெய்தவுணன் வேறொருதேர் மேலேறி வேதனல்கு
தெய்வதவே லுக்கிரன்மேற் சீறியுய்ப்ப—மெய்மருமங்
கீண்டதவன் சோரக் கிரிபெயர்த்துத் தண்டியென்போ
னாண்டகையின் மேலெறிந்தா னார்த்து. (௭௬)

தண்டிவிடு குன்றைத் தருவர்கோன் பல்கணையா
னுண்டுகளாய்ச் செய்யமர நொய்தினகழ்ந்—தண்டலன்றோர்
மாவைப் புடைக்கவவை மாபந்தமுன்னே குலமுட
னேவைவிட்டான் பூதன்மே லேற்று. (௭௭)

முதனாபாணு சோபன்யுத்தப் படலம். ௩௫௭

பின்றையவன் சோரப் பினுகியாஞ் சாரதனோர்
குன்றெடுத்து மேவவெய்யோன் கோல்சொரிய—நின்றனன
தோர்ந்தசில புத ருடன் துடைந்தார் வெய்யகணத்
தார்ந்தபடை வீரருற்ற ரார்த்து. (௭௮)

திண்ணிலக்க வீரரும்பொற் றேரோ டவுணன்மு
னண்ணியங்கை விற்குனித்தார் நாணெலிகேட்—டண்ணன்
மேருஞ் சலித்ததே மேவரிய விண்ணோடு
பாருஞ் செவிடுபட்ட பாழ்த்து. (௭௯)

பாணுவின்றெவ் வஃதுகண்டு பாரநெடு வில்வணக்கி
யானகுணத் தோதைசெய்தா னண்டமஞ்ச--மானலக்கர்
சிந்துவின் னுந்திபல செல்வனபோ லன்னவன்மே
லுந்தினர்கோன் மாரி யுடன்று. (௮௦)

இலக்கர் விசொங்க ளேய்ந்தவுணர் நெஞ்சங்
கலக்கவரல் சூர்மைந்தன் கண்டு—கொலைக்கண்ண
வாயிரமாங் கோடியம்பா லாங்கவைதீர்த் தேமற்று.
மாயிரமாங் கோடியுய்த்தா னூர்த்து. (௮௧)

வீரரதற் கேழ்மடங்கு விட்டவன்கோன் மீன்விக்கச்
சூரன் மகன்சிறித் துன்வயிரக்—கூரியவம்
பெண்ணில் லனவிட் டிலக்கவில்லு மேயறுத்தான்
திண்ணியர்வில் வேறுகொண்டார் தேர்த்து (௮௨)

சூரியன்றெவ் வாளி துணித்துவல வன்றுவசந்
தேரிலொவ்வோ ராயிரங்கோல் சேரவுய்த்துக்—கோரமே
ஊர யிரங்கணை தூய் நூறின ரொல்லெவ்யோன்
வீரார்தேர் மேற்பாய்ந்தான் வேர்த்து. (௮௩)

நோன்விற் குனித்துவிடு நூறுநூ ருயிரங்கோல்
வேன்முருகன் விட்டவர்தேர் வில்லறுத்தே—பூன்மெய்யி
லெண்ணிலம்பு விட்டா னிலக்கருநொந் தாற்றலர்போர்க்
கெண்ணிலர்பின் போனா ரிடைந்து. (௮௪)

மன்வீர கோளரியாம் வல்லோ னதுகண்டு
மின்வீர வில்வளை த்து வெய்யவன்றெம்—முன்மேவி
வான்மாரி விம்மிதங்கொன் வான்பிளிறித் தான்பிறைகொன்
கோன்மாரி பெய்தான் குறித்து. (௮௫)

அன்னான்பி னூறுநூ ருயிரமாங் கோடியம்பான்
முன்னோனேன் விட்டசா மொய்ம்பொழித்தப்—பின்னாற்றோ
ளாயிரங்கோல் விட்டமுத்த வன்னவனுஞ் சூர்மகன்மாந்
பாயிரங்கோல் விட்டா னழன்று. (௮௬)

கோன்மகனோ வுற்றழன்று கோளரிபை வெல்லரிது
நோன்விற் றிறத்தினென்று நோக்கருமால்—வான் படைகொண்
டேவ வரியுருப்பெற் றேகியவன் மார்பினுட்சென்
றாவிகொளா தோர்வுகொண்ட தாங்கு. (௮௭)

சேய்வேற் படைக்கஞ்சிச் செந்நீ ருருந்திமா
லாய்படைதன் வன்மைசிறி தாற்றிமன்பாற்—போய்மருவிற்
றாங்கரிமாய்ந் தானெனக்கண் டார்ந்துமார்த் தாண்டன் வில்
வாங்கியண்ணி னுன்வெய்யோன் மாடு. (௮௮)

வீர னெ துர்ந்திடுமுன் வில்லினையே வாயிரத்தாற்
கூரவறுத் தத்தொகைய கோனுதற்கண்—சேரவய்த்தா
னாறம்பிற் காய்ந்துபத்து தூறிற்றேர் மாவழித்தேழ்
தூறம்பு தோளுய்த்தா னெய்து. (௮௯)

தேரழிய வேகனாய்த் தீக்கதிரோன் போலுற்றான்
காரழிய வார்த்தான் கதமுற்றான்—சூரன்
றருமகன்மேற் பாய்ந்து தனுவொடிக்க வாளான்
மருமமதிற் குற்றினான் மன். (௯௦)

குற்றிவான் வாங்குமுன்னர்க் கொற்றமார்த் தாண்டனமுன்
றுற்ற சுரிகை யுறுகவசு—மிற்றிடுவான்
குற்றினன்சூர் சேய்மீட்டுங் கூர்வாளின் வீரனுதல்
குற்றினன்வீழ்ந் தான் றுயரங் கூர்ந்து. (௯௧)

வீழ்ந்த விறலோனை வீந்தா னிவனென்று
குழ்ந்தபடை யோ?டற்றான் சூர்மகன்விண்—போழ்ந்தபுகழ்
துன்வீர ராந்துணைவர் சோர்த்தமைகண் டான்வெகுண்டான்
மன்வீர ராக்கதநா மன். (௯௨)

அன்னான் சிலைகுனித்தோ ராயிரங்கோல் சூர்மகன்மே
லுன்னா விடவிலகி யுத்தொகைக்கோ—றன்னுற்றேர்ப்
பாகனைதூ றம்பாற் படுத்தினான் வேறுமோர்
பாகனைத்தே ஞரவைத்தான் பாங்கு. (௯௩)

வீரராக்க தன்குகன்றான் மேவிவெங்கோ லாயிரத்தாற்
சூரராக்கத் தோன்றல் சுடர்மகுடம்—பேரராக்க
மாமை மணியிழந்த வாறுபோற் கூறுபட
மாமையிலா னாயினான் மன். (௯௪)

ஒவலர்நல் கோர்மவுலி யேற்று முடிகவித்து
மாவிறலோன் கோல்விலக்கி மற்றவன்றின்—மாவிலையோ
ராயிரங்கோ லாற்றுணித்தா னாதவன்மெவ் தேர்ப்பரியை
யாயிரங்கோ லாற்சிதைத்தா னாங்கு. (௯௫)

முதனாட்பா னு கோபன்யுத்தப் படலம். ௩௫௯

மாவொழிய வீரனோர் மாமணித்தே ரேறியினன்
மேவலன்கை வில்லையம்பால் வீத்தவன்மேற்—றாவயிலை
யோர்ந்துவிட வன்ன தொழித்தேவா லன்னவன்றோர்
தேர்ந்தெடுத்து வீசிஞன் சேண். (௧௬)

காரவுணன் விண்ணெழுத்து கஞ்சனருள் வேலைவிட
வீரன்மேற் பட்டவனும் வீழ்ச்சனன்வே—ளாரருளாற்
போந்திலதன் னாளுவி போர்புரிவான் மற்றவர்மேல்
வேந்து மகனெதிர்த்தான் வேர்த்து. (௧௭)

வீரரந்த சுன்முதலா மேவைவர் வில்வளை இப்
போராவே சங்கொண்டு போர்புரிவா—னேராகிக்
கோன்மாரி பெய்யப்பின் கோன்கனைமெய் தைத்திரிந்தார்
நான்மா னவரொருவர் னைந்து. (௧௮)

வீரர்க ளேவரையும் வீற்றவீற் ருவெலும்போ
தாரவுணன் ருளைகணை காசைநின்று—சேரவே
வந்துவந்து மன்னவனை மன்னுமதைக் கண்டனன் சீர்
நந்தி கணத்தலைவ னன்கு. (௧௯)

செங்கதிர்வே லத்தன் றிருத்தான் மனத்துன்னி
வெங்கதிரோன் நெம்முனுற்று வீரமொயம்ப—னங்க
னுனித்தா னவர்விளிப்பா னுமபரளிப் பான்விற்
குனித்தான் குணங்கொண்டான் கூர்ந்து. (௨௦)

நடனெலிகேட் டண்டர் நயந்துமமர்க் கேருவனைக்
காணலுஞ்சூர் மைந்தன் கனன்றுகையி—லேனுடைவில்
உன்பிடுவெலி கொள்ள வருந்தியுமன் னுரிமைப்பி
லின்பதுன்பங் காண்டமென்றா ரீங்கு (௨௧)

மாலயன்முற் றேவரெலாம் வானிலுற்றார் போர்காண்பான்
சிலனைவெய் யோன்பாராச் செப்புவான்—வேலினாற்
ரூகற்கொன் ருனல்லை சாரனா ற்கொலென்முன்
போரியற்றப் போந்தாய் பொலிந்து. (௨௨)

மாயையின்முற் போந்தனையெம் மன்முன் பழிபகர்ந்தா
யாயினவற் கொன்றா யழித்தநகர்—மேயவிலி
தோர்தந் திலனதனா னுய்ந்தனைபோர் செய்துசம
னூர்புகுவப் பேனின் னுயிர். (௨௩)

முனைநின் றுணைவரைமுன் மோதிவென்றேன் பூதந்
தனையடாத்தேன் ருனைசெற்றேன் சார்ந்த—நினைமுடிப்ப
னுன்னைவிடுத் தோனை யுலைவித் துறுமகவான்
மன்னையுஞ்செய் வேன்சிறைதேர் தந்து. (௨௪)

என்றலுமா வீரமொய்ம் பென்போ னெவரேனுஞ்
சென்றமர்செய் வாராவெவ்வ தேதிறலாம்—பின்றுவார்
தம்மை யடுவதே தாழ்வசையாம் வென்றிகொள்வோ
ரம்மவுரைப் பாரோ வது.

(௧௦௮)

என்னு மிமைப்பி லினன்பகைஞ னீரைந்து
பொன்னம் பெடுத்துவில்லிற் பூட்டியே—மின்னுவா
மென்னவிடுத் தான்வீர னீரைம் பகழிகொண்
டன்னவற்றை யார்த்தறுத்தா னுங்கு.

(௧௦௯)

நூறு யிரமயுத நூறு யிரங்கோடி
நூறு யிரகோடி கோண்கணைகண்—மாறாக
மாரிமா ரித்திறத்தின் மாறிமா நிப்பொழிந்தார்
பேரிகல்வல் லோர்பேர்ந்து பேர்ந்து.

(௧௧௦)

சீர்மனிநு வோருஞ் செலுத்து கணைசெறியப்
பார்மறைந்த வான்மறைந்த பன்னவருள்—தேர்முடுகிச்
சாற்றண்ட வட்டமுற்றுஞ் சாரிதிரி யச்சுறைக்
காற்றினமர் செய்தார் கனன்று.

(௧௧௧)

செங்கதிரோன் தேரிடத்துந் திங்கள் விமானத்தும்
வெங்கரிகண் மீதும் விசும்பளார்—தங்கணுமே
வீரர் விடுகணைகண் மேவுபொருள் யாவுமட
வாரமர ரார்த்திரிந்தா ராங்கு.

(௧௧௨)

வெய்யன் விறன்மொய்ம்பன் வெங்கணையெ லாந்தொலைத்துக்
கையி லிருந்திடுமோர் கார்முசத்தை—யையிரண்டு
நூறம்பா லார்த்தறுப்ப கோன்வீர வாகுபத்து
நூறம்பால் வில்லறுத்தா னொய்து.

(௧௧௩)

விறறுணிக்க வெய்யோன் வெருண்டுகையின் மற்றொருவில்
பற்றிவளைத் தாயிரங்கோல் பன்னுரத்தி—லுய்த்தலுமேழ்
மாறுகணை பெய்தன்னான் மெளலிசாய்த் தான்மணிசெய்
வேறு முடிகவித்தான் வேந்து.

(௧௧௪)

மேயிதன்முன் னாயிரங்கோல் விட்டவன்மேற் சாலிகைதான்
வீய வறுத்திடலும் வெய்யவனு—மாயிரங்கோல்
வீரனுத லுய்க்க மெலிவின்றி யாங்கவற்றை
பார வகழ்ந்தெறிந்தா னுங்கு.

(௧௧௫)

சேயினவல் சூர்மூத்த சேய்முகந்தோண் மார்புகையி
லாயிரங்கோல் வெவ்வேறு யார்த்துவிடத்—தீயினைவ
தைத்தவச மாநின்றான் சாருதிரங் கூர்ந்துசெவ்வான்
மொய்த்தமுகில் வண்ணமொத்தான் முன்.

(௧௧௬)

முதலாபாநு கோபன்யுத்தப் படலம். ௩௬௧

அருமவுணர் மாத்தலைவ ராதித்தன்மாற்றான்
பொருவலிமை யின்மைகண்டு போர்நாற்—பெருமனிக
மோடுமுன்போய் வீரன்மே லொப்பில் படைவிடுத்தெம்
மாடு மறைத்தார் மறைந்து. (௧௧௪)

கூறா யிரகோடி கோடிவெங்கோ லோர்தொடையா
வீரார் புயன் றாண்டி விட்டபடை—நீரூக்கி
யேவனந்த கோடி யிருந்தகுவர் தானேமுற்று
மேவவொல்லை யிற்படுப்பான் விட்டு. (௧௧௫)

துன்னங்க நான்குந் துணித்தவற்றை யோர்நொடியிற்
பின்னங்க ளாக்கிப் பிறங்கினவே—கொன்னங்கக்
கூளிவிருந் துண்ணக் கொடுங்கனத்தில் வீரத்தோண்
மீளி விடுவான் விரைந்து. (௧௧௬)

பாரோடுங் காறோடும் பாணாடு தாறோடு
நீரோடும் வெற்போடு நேர்ந்தோடுங்—காரோடு
மீயுயர்ந்து விண்ணோடும் வீரமொய்ம்பன் விட்டநெடுந்
தீயகணை சிந்துஞ் சிரம். (௧௧௭)

மேவுங் களேபரமாம் வெற்புறுநெய்த் தோர்பெருகி
மாவுந்தி யாய வயஞ்சிதறு—மாவுந்தி
யூனெலா மீர்த்துக்கொண் டோதநீ ருற்றருத்து
மீனெலா முண்ண விருந்து (௧௧௮)

பன்னனிகத் தின்மெலிவும் பாணுகோ பன்னலிவு
முன்னருமா பூத ருணர்ந்தெழுந்தே—துன்னருஞ்சீர்
வீரமொய்ம்பு தன்புடையின் மேவி வளை தந்தார்
பேரடனன் குற்றார் பெரிது. (௧௧௯)

சோருணர்வு தோன்றவெய்யோன் சுற்றிடமெ லாநோக்கிப்
பேரனிகங் காணன் பிணங்கண்டான்—வீரனிவ
னின்றான் சிலைவளைத்து நீளமர்செய் தேவரையுங்
கொன்றான்சீர் நன்றென்றான் கூர்ந்து. (௧௨௦)

கன்னலொன் றுமளவிற் கந்தவே ளொற்றனங்கஞ்
சின்னபின்ன மாச்செய்வேன் செய்யேனே—பின்னருயிர்
வாழ்வுதனை வேண்டேன் வரிசிலையும் யானுமெரி
வீழ்வனென்றான் சூர்மைந்தன் வேர்த்து. (௧௨௧)

வஞ்சினமல் வாறறைந்து மன்னவன்சேய் மீளிமுன்போ
யஞ்சிலையங் கைவாங்கி யாயிரங்கோ—னஞ்சினுய்த்தா
னத்திரக்கோ லாயிரம்விட் டையனறுத் தாயிரங்கோ
லுய்த்தனனே பின்னு முருத்து. (௧௨௨)

ஆயிரங்கோ லான்னிலக்கி யம்பயுதங் கொண்டு வெய்யோன்
சேயிளவ நேர்மா செலுத்தவோன்—மாயவுய்த்தான்
வேறொருதேர் மேற்பாய்ந்தே வெங்கணை தூய வீரனும்பல்
கூறுசெய்தான் நேர்வலன்மாக் கொன்று. (௧௨௩)

எழுநூறு திண்டோ ளிறைமகன்வில் வாங்கி
யெழுநூறு வச்சிரக்கோ லேவக்—கெழுமார்பிற்
பாய்ந்து துயர்ச்சுவையும் பார்த்தனனென் னான்சென்னி
மாய்ந்துலையச் செய்வவென்றான் வாரு. (௧௨௪)

வீரனீ ரேழ்கணைகள் விட்டறுத்தான் வில்லைப்பின்
வாரம்போ ராயிரந்தூய் மாலினெடு—தேரழித்து
நூறம்பான் மார்பிடந்த நொந்திலன்மன் னாணிபத்து
நூறம்பாற் சேதித்தா னெய்து. (௧௨௫)

வில்லி விவன்றன்னை வெல்லலரி தென்றுன்னி
யல்லறநு மோகமா வத்திரததை—யொல்லையிற்
சிந்தனைசெய் தொன்னலனைச் சேனையொடு மால்புரிந்து
வந்திடுக வென்றுவிட்டான் மன். (௧௨௬)

வெய்யோன் விடுமோக வெம்படைமா சீற்றமுற்று
வெய்யோன் சுடர்மாற்றி வீங்கிருள்செய்—தையோ
வெனப்பல் லுயிருமயக் கெய்தியஞ்சப் பேர்ந்த
துணற்கருமா வீரநுற்ற ரோய்வு. (௧௨௭)

மோகப் படைசெல்லு முன்னோர் படையுமுந்தா
ரோகப் படையைவெல்வ தேதுமிலென்—நேகன்
கலக்கமுற்று நின்றான் கரையுமற்றே ரெண்ம
ரிலக்கர் விழுந்தா ரினைந்து. (௧௨௮)

மன்னும் விறல்வாகு மற்றவரு முற்றநிலை
யுன்னா நகைத்துவய முற்றனன்பின்—பொன்னருங்
கையிற் சிலைகுனித்துக் காண்டமழை பெய்தனையார்
மெய்யிற் றுளைத்தான் விரைந்து. (௧௨௯)

அன்னதையோர்ந் தன்னா ரகனார் மயல்கடிவான்
பன்னரும மோகப் படைபுரிந்து—மன்னெமர்தம்
புந்திதெளி வித்தொன்னுன் பொன்றவிடு மாப்படையைச்
சிந்திவரு கென்றுவிட்டான் சேய். (௧௩௦)

ஐயனரு ளத்திரத்தா னாகவமுற் றங்குளார்
மைய லகற்றிடலு மாவீரன்—றுய்ய
புடைநின்றே ரோரிலக்கர் பூதர்மற் றோரப்
படைகண்டு வந்தார் பரிந்து. (௧௩௧)

மின்னிரத மேயவனும் வீரமுமே தாழ்ந்திறைஞ்சி
மன்னுதுதி செய்து மனத்திலுற்ற—துன்னிருடான்
மேயதன்மை யோர்ந்தறிவன் விட்டனனிம் மாப்படையென்
றயவுளத் தெண்ணினு ராங்கு. (௧௩௨)

செங்கதிர்வேற் செவ்வேளைச் சிந்தித் தருணீர்மை
பொங்கவர்தாம் புந்தியின்கட் போற்றிடலுந்—துங்கப்
படைபோய்க் குகன்பாற் பயின்றதுமன் செய்மேல்
விடைபோன் றவரெதிர்த்தார் வேர்த்து. (௧௩௩)

மின்னலங்கல் வாகு வெகுளியொடு மானங்கொண்
டொன்னலன்முன் விட்டபடை யூறுநினைந்—தன்னதற
வின்தே யடுவனென்றோர்ந் தீசன் படையொண்டான்
கொன்னே யதுகண்டான் கோன். (௧௩௪)

தின்னார் படைமெலிவுந் தக்கோன் படைவலிவு
மின்னார் விறல்வாகு வீரமுமே—யுன்னுமன்
செய்வதினி யொன்றுமிலை தெய்வப் படைதூண்டி
னுய்வதிலை யென்றறிந்தா னோர்த்து. (௧௩௫)

வென்றி கொளலரிது வீரமா மொய்ப்பினனைச்
சென்றுநகர்த் தெய்வத் திறற்படைதந்—தொன்றலனை
பாற்றுவே னிற்றல் பழுதென் றுணிக்ககன
வாற்றிலரு விற்படர்ந்தா னாங்கு. (௧௩௬)

கொற்றன் மறைந்தகன்ற கொள்கைதனைக் காண்டலுமே
சுற்றவுண் ராருந் தொலைந்தகன்றார்—வெற்றியெம
தென்றிமையோர் பூப்பொழிந்தா ரேந்தலிரிந் தோன்வினைய
நின்றனனோர் ஷற்ற நெடிது. (௧௩௭)

விண்டிடுமன் செய்வெருவி வெந்நிடலோர்ந் தன்னவனைக்
கொண்டனைவா மென்னவுற்றோர் கூறுதலைக்—கண்டரவோ
னோடினவன் பின்போ யொறுத்திடன்மாண் பன்றுவரிற்
சாடிடுவ னானென்றான் றான். (௧௩௮)

என்றினை யவேந்த லியம்பிடநன் நென்றிசைத்துக்
குன்றுறழ்தோள் கொன்பூதர் கொட்டினு—ரொன்றலன்றார்
னோடினான் வீரனில்லா னெல்லையிற்செல் வாமெனவே
யோடினான் செங்கதிரோ னுற்று. (௧௩௯)

செந்துகிலின் முத்தந் தெளித்தாங் குடுவினங்க
நந்துவெள்ளித் தட்ட நடுவைத்த—வந்திறத்தின்
வெங்க ணவுணரென மேவிருளெ லாமிரியத்
திங்கண்மன் செக்கருற்றான் சீர்த்து. (௧௪௦)

இந்தவம் யத்திலக்கத் தெண்மரொடும் பூதவென்னம்
வெந்தறுகட் டாணைசெல வீரமொய்ம்பன்—விந்தையமர்
செம்மா நிலங்கடந்தேர் சேர்பா சறையிலுறை
யம்மான்முன் போய்ப்பணிந்தா னுக்கு.

(௧௪௧)

தொழுதெழுந்து வேடோச் சூர்மைந்த னேற்றுப்
பழிதுன்பத் தோடிரிந்த பான்மை—மொழிதலுஞ்சே
யன்னவன்மே லின்னருள்செய் தாரமர்செய் தாயிருக்கை
பின்னவரோ டேகென்றான் பேர்ந்து.

(௧௪௨)

நந்தி கணத்தலைவ னம்பி யிடைவிடைகொண்
டந்திவிளை யோருடனே யங்கமர்ந்தான்—வெந்தருவன்
வன்றுயரு மானமுமுண் மன்னியெலாம் விட்டவர்போன்
மின்றிருவில் வைத்தான் வெறுப்பு.

(௧௪௩)

அல்லகன்ற பிங்குகளை யார்படையை யாடமரில்
வெல்ல வுளத்து வினவிரிற்ப—வெல்லினள்ளான்
மேதருபேர் ஞாட்பின் விளைவனைத்து நோக்கியே
நூதர்போய்த் தாழ்ந்துரைப்பர் சூர்க்கு.

(௧௪௪)

கேட்டிரின்றன் மைந்தன் கிளர்மணித்தின் மொய்ம்பொடுவிற்
பூட்டியம் ராற்றிப்பல் பூதரையே—வீட்டினன்பி
னீங்குற்ற வாறறியே மேதிலார் பாசறையா
மாங்குற் றனரென்ற ராய்ந்து.

(௧௪௫)

மாற்றலரை வாட்டும் வலியிலா னுகியே
பூற்றமாச் செய்வந்த தோர்தருமுன்—சீற்றமுற்றுத்
தூன்றெவரும் வேண்டுகிலேன் றுன்னவரை நானேநான்
சென்றுவென்று மீள்வனென்றான் நேர்ந்து.

(௧௪௬)

என்றலுமே தூத ரினிதிறைஞ்சிப் போயினார்
மன்றலந்தார் வேந்தன் மருவலரை—வென்றிடுவான்
காதலொடு வைகினான் கங்குலா நங்கையவற்
காதாவின் மேவினா ளாங்கு.

(௧௪௭)

சூரன் கரவா டினிவரவே வீசிவரின்
வீரனெதிரின்று வெல்லுவான்—நீரமிலன்
மரதுநில்லே னென்று மதிவத் திரங்கோட்டி
யேதிலர்போற் சென்றா ளிசைந்து.

(௧௪௮)

முதனாட்பானுட்கோபன் யுத்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௧௬௬.

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப் படலம். ௩௬௫

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப்படலம்.

சரிற்றமகூற யோராத் தலைவன் றுணைவனுட்
 னேற்றுச் சமர்க்கனத்தி லேலாமே—தோற்றுவந்த
 தற்பகைஞன் கண்டு சமழ்ப்பக் கரம்வீசி
 யற்பகைஞன் றேன்றினு னாங்கு. (க)

அரிசெலுமுன் வேந்த னனந்த லொரீ இப்
 புரிகடன்க ளாற்றிப் புதல்வ—னெருநலுற்ற
 நீள்வசையை நெஞ்சி னினைந்துசின மேற்கொண்டா
 னுள்வீனசெய் மன்றத் தமர்ந்து. (உ)

இனியமருக் கேவரையு மேவுகிலென் யானே
 யனிகமொடு போய்ப்பகைஞ ராண்மை—தனையழித்தே
 யொண்புகழ்கொள் வேனெனத்தேர்ந் தொற்றரைக்கூய வாரியெங்கு
 மண்படையைத் தம்மினென்றா னாங்கு (உ)

என்றலுமே தாழ்ந்தா யிரகோடி யோரெங்குஞ்
 சென்றரைய னிட்டபணி செப்பிடவே—துன்றிரதம்
 பொள்ளற்கை மாபரிமேற் போயினர்நூ றுயிரமா
 வெள்ளத்தின மிக்கோர் விரைந்து. (ச)

சூலங் கணிச்சிகுந்தந் தோமரவில் வேல்பிண்டி
 பாலங் குலிசமுதல் பல்படைக—ளேலவங்கைக்
 கொண்டவரமு தூர்சலவிக் கூர்ந்தார்ப்பக் கோபுரம்போய்க்
 கண்டனன்மன் றுனைக் கடல். (இ)

நோக்கினான் றுனைவெள்ள நோய்மைத் துயரனைத்து
 நீக்கினு னென்னநின்று னேரலரைத்—தாக்கிடுவான்
 மன்படையும் வானோர் வயப்படையுங் கொண்டனன்வெந்
 மின்பகழிப் புட்டி லிட்டான் வேந்து. (ஈ)

மந்திரவே தன்கவிக்கு மாமுடியிற் றும்மைமிலைந்
 திந்திரஞா வத்தேர்மே லேறிமதத்—தந்திபரி
 தேரினங்கள் செல்லத் திறல்வீரர் தேரமைச்சர்
 சீரினுறச் சென்றான் நெரு. (எ)

கோயில் கடந்துயர்ந்த கோபுரத்தின் வாயினண்ண
 வாயிலக்க வெள்ளத் தவுணருற்றார்—மேயவதி
 சூரனசு ரேந்திரனாஞ் சூழ்மைந்தர் சாரடைய
 வார வறைவா னரசு. (அ)

கரையில் வழிநீர்க் கயக்கெடல்போற் றுனை
யரைய ரிலாக்கா லழியும்—புரையனீர்
மொய்திண் படைக்கு முதல்வராய்ப் போதிரெனக்
கைதொழுது சென்றார் களித்து.

(௧)

தே ரிவர்ந்து சென்றடுநாற் சேனை யணிவகுத்துப்
போரியைந்து கரவுணர் புந்திமகிழ்—கூரவமர்
செய்களத்திற் கேகினார் சேட னிரங்கமன்னன்
தெய்வதந்தே ஞர்ந்துசென்றான் தோர்ந்து.

(௧௦)

பல்லியத்தி னார்ப்பும் படையார்ப்பும் வீரந்தாம்
வல்லியத்தி னார்க்கும் வயவார்ப்புஞ்—செல்லியத்தின்
மேலா வுலகுலைய மேவினதுள் விண்படர்ந்தற்
போலாய் மறைத்தபகற் போது.

(௧௧)

இரும்புழி விண்போ யினை மறையா
வரும்புழிக் காலவிரு ளாக்கின்—விரும்புழிற்
செல்லனிக வெள்ளச் செறிவெடுத்துச் சேடற்குஞ்
சொல்லிடவும் போமோ தொகுத்து.

(௧௨)

ஆன வியல்பி லவுணப் படைசுலவக்
தோநெறியில் வையமேற் கோன்செல்லத்—தாண தனைக்
கண்டமரர்க் காப்பான் கடிதோடிக் கந்தவேண்
முண்டகத்தா டாழ்ந்துசொல்வான் முன்.

(௧௩)

அன்று மகத்தின்க ணுதி யருள்படையோ
முன்றுபொரச் சூரபன்ம னேகினான்—சென்றவனை
வென்றெமது தொல்சீர் விழைந்தருள்க வென்னவன் னு
ன்னன்னன் றருள்புரிந்தா னன்கு.

(௧௪)

ஆம்பரிவி னேற்றணைநீத் தத்தன் வலவோக்கய்
வாம்பரித்தேர் கொண்டு வருகெனவஃ—தோம்பரியுங்
குன்றனைய தேர்கொணர்ந்து கோமான்மு னுய்ப்பவதில்
வென்றியுற வேறினான் வேட்டு.

(௧௫)

வெங்க ணவுணர் விறலட்ச்சேய் சென்றிடுதல்
புங்கவர்க ளன்பிற் புகலவே—யங்க
ண்டரனிக மாபூத ரன்னது?கட் டார்த்தப்
படர்கின் றணரதிரப் பார்.

(௧௬)

தக்கைமுழா வீணைமுழல் சல்லரிமுற் பல்லியங்க
டொக்ககண ராதர் துவைக்கவே—மிக்கவிசை
பன்ன ரதன்முதலோர் பாடவிண்ணோ ராடினார்
தொன்னு யகன்ற டொழுது.

(௧௭)

இரண்டாநாட்கூடபன்மன் யுத்தப் படலம். ௩௬௭

சண்முகன் தன் னேவ றனைக்கொன் ளினையவனே
டெண்ம ரிலக்கர்க ளீண்டுணைத்—தண்வயவர
தேர்ப்பிசையாய்ச் சேனையிடைச் செல்லமணித் தேரிற்போய்ப்
போர்முனையிற் புக்கான் புரிந்து. (௧௮)

வடவனலை யாழி வளைத்தாங் கவுணத்
திடவனிகஞ் சூழ்தந்து சேரத்—தடவனித
பூதவெள்ளம் போய்த்தாக்கப் பொய்த்தருவ ரும்மடர்த்தப்
போத விளைந்ததுவெம் போர். (௧௯)

மால்வரையு நீண்மரமும் வைவேலு நெய்வாளுஞ்
சால்வராரேர் வெம்பூதர் தாமவுணர்—மேல்விடுத்தார்
வெந்தருவர் சீறிவிற்கோல் வேல்கணிசசி தண்டாழி
யுந்துகண மேலுய்த்தா ருறறு. (௨௦)

கூரிமா விரகங் கலோக்கரத்தில் வாரி
விரிமா நிலந்திசைவான் மேவப்—புரிவாரோ
ராயிரமாங் கோடி யவுணர் தமைச்சிதைப்பர்
காயனற்கட் பூதர் கடிந்து. (௨௧)

தேர்கரிமா காலாட் டிரளவுணர் சூழ்ந்துவில்லிற்
சார்கணையி னாற்பூ தரைத்தடிந்து—பேர்நெடுங்கை
சிந்துவார் தாணிலைகள் சிந்துவார் சென்னிதனைச்
சிந்துவார் வெந்தருவர் சென்று. (௨௨)

இவ்வகைப்போ ராற்றுமெல்லை யேண்பூத வேந்தரால்
வெவ்வசரத் தானே மிகமாய்ந்த—தவ்விடையெண்
வானும் புவியுமா மன்னவுணர் நீள்பிணக்குன்
றானுதிரஞ் சென்றதத்தி யூடு. (௨௩)

பிணப்பிறங்க லார்களைத்திற் பேர்கொளதி சூரன்
கணப்படையின் வென்றிதனைக் கண்டு—தணப்பருமா
சேற்றமுற்றீ ராயிரமாந் தேர்செலவீ ராயிரமா
வேற்றமணித் தேரிவார்ந்தா னேய்ந்து. (௨௪)

வரிவிற் குழைத்தளவில் வாளியினேற் றுரை
யரிமகன்மெய் சேதிக்க வாங்குப்—புரிகணத்தி
லுக்கிரப்பேர் வேந்தெதிர்போ யோர்கதையன் னுனிறத்தின்
மிக்கிரத்தங் கச்சவிட்டான் வேர்த்து. (௨௫)

மாரூய தண்டனையான் மார்பிலுறு சாலிசிந்த
தூற யிரம்பகழி நொய்தினெய்தா—னேறூய
வுக்கிரன்மெய் முற்றுநெய்த்தோ ருற்றெடுப்பச் சேற்றமொடு
மிக்கவுணன் றேரிலுய்த்தான் வெற்பு. (௨௬)

அதிர்கழலான் விட்டவெற்பா லாரவுணன் றிண்டே
ருதிந்தரலு மற்றொருதே ருற்றான்—மதியினனத்
தேரைவலி கொண்டிர்க்குந் திண்மா விறவுதைத்தான்
பாரிலவை வீழ்ந்த பதைத்து. (௨௭)

உக்கிரன்மே னூறுகணை யுய்ப்ப வவனவற்றைக்
கைக்கதையின் வீட்டிக் களித்தார்ப்ப—மிக்கொளிசெய்
வேறொருதேர் மேவ்வெய்யோன் வீந்தனை வீரவென்ற
னீறிறெய்வ மாப்படையி னின்று. (௨௮)

வன்னியவீர் மாப்படையை வாங்கிமன்னர்ச் சித்துவிட
மின்னிவரு வெம்மைகண்டு வேண்மலர்த்தா—ளுன்ன லுமத்
தேவனருள் செய்யவல்லோன் நீச்சரங்கைப் பற்றிமிக்க
வாவலன்போ னுங்கிரு னாந்து. (௨௯)

புங்குதிற் றுக்கிரனை நோக்கியதி ருரனென்போன்
பொங்குபுனல் சண்டன்கால் போதனரி—தங்களுடை
யோங்கு படைமுறையே யுய்ப்பவவை யாவையுமே
வீங்குகையால் வாங்கியுண்டான் வேட்டு. (௩௦)

அதிருரன் யானினிச்செய் யாறறலென்னிவ் வீரன்
மதிசூடி யோவரியோ மன்பூ—வதிவானே
வென்னவவ னேற்றங்கண் டென்செய்து மென்றனர்சீர்
துன்னமன்கொ னாவியன்றார் சூழ்ந்து. (௩௧)

இந்திரன் முற் றேவரெலா மிச்செயல்கண் டெண்கணன்முன்
வந்திறைஞ்சி யெம்மால் வருபடைதீ—நந்தனின்றன்
வன்படைகள் யாவுமன்றான் வாங்கி துகருமா
றென்பகர்தி யென்றா ரிசைந்து. (௩௨)

வருங்கேண் மின்களிவ னீசன் வரத்தினுன்
பூவயிலோன் பூங்கழல்கள் போற்றிவந்தோன்—மாவலியர்
தம்மிற் றலைவன் சயம்பருள்கொள் செம்மையா
னெம்மிற் பெரியோ னெணில். (௩௩)

சீக்கரமுன் மாந்துந் தலைவனினு மிக்கவல்லோ
னுக்கிரா மன்ற முதவுபடை—தொக்கவுண்ட
தற்புதமோ வொல்லையெண்ணி லண்டமழித் தாக்குமிவ
னற்புகழார் சொல்வார் நயந்து. (௩௪)

என்னவிதி கூற விமையோர் சிரந்துளக்கி
யின்னு மிவற்குலிற லெய்துகென்று—ரன்னபொழு
தேண்படைமன் பூதனைப்பார்த் தின்றுன்னை மாய்ப்பலரன்
மாண்படைகொண் டென்றான் வலிந்து. (௩௫)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப் படலம். ௩௬௯

மந்திரத்திற் பூசைமுற்றி மாதேவன் மாப்படையை
யுந்தமுக்கண் மூர்த்தி யுருக்கொண்டு—வெந்தி
கடியரவம் பூதந் கணமெவையு மஞ்சம்
படிநடந்த தந்தப் படை. (௩௬)

உக்கிரனெய் தப்படைகண் டொண்டைவட்ட டஞ்சலித்தைத்
தக்கரத்தைப் பன்னி யடிதுதிதது—நிற்கவிவற்
றீண்டுதினென் யானென்னஞ்ச் சிந்தனைசெய் தந்தகையின்
மீண்டுபோ யிற்றே விரைந்து. (௩௭)

அண்ணல் படைபோ யானை யடைந்ததெங்கு
மெண்ணு மிவன்சிவன்கொ லென்றயிர்த்துத்—திண்ணவுண்
னஞ்சினான் விண்ணோ ரலர்மழைபெய் தாரகர
ரெஞ்சினார் சென்றா ரிரிந்து. (௩௮)

செல்லவுணர் தங்குமுனைவத் தேற்றியதி சூரனங்கோர்
வெல்லுகை யுக்கிரன்றோண் மேல்விட்டா—வெல்லையதை
மற்றவன்கைப் பற்றியவன் மார்பிற் புடைத்தலுமக்
கொற்றவன்ற னாகொண்டான் கூற்று. (௩௯)

துஞ்சி விழுந்தவதி சூரன் றனைநோக்கி
நஞ்சிற் கொதித்துவலி நண்பூத—ரஞ்சிடரீள்
விற்குளிக்க வன்னவன்மேல் வெற்புமரம் வீசவெய்யோ
னற்குயினிற் பெய்தனன்பல் லம்பு. (௪௦)

வெந்தறுகட் பூதர் விலங்கலுய்ப்ப வங்கவர்பாற்
கந்தரமு னங்கநெய்த்தோர் கான்றிடலு—முந்தவெங்கோல்
தோண்முகந்தா ணீள்கை துமிந்து கணமிறப்ப
வேண்கனக னுற்றா னெதிர். (௪௧)

வருகனகன் மேலவுணன் வண்டொன் றழுத்தக்
குருதியுதத் தேர்மேற் குறுகி—யொருவலவற்
கொன்றசூரன் வார்சிலநாண் கொய்துகரு மேகம்போன்
மின்றாணி யில்லிழிந்தான் மீண்டு. (௪௨)

அந்தில் வரையொன் றசுரேந் திரன்மேலே
யுத்தலும்வில் வாங்கியெண்கோ லுய்த்தவெற்பு—நந்தவிட்டே
வாயிரம்பெய் தாடகன்சோர் வார்ந்துநிற்ப வுன்மத்தன்
வேயசல மொன்றெறிந்தான் வேர்த்து. (௪௩)

அன்னா னெறிவெற் பதிவிரைவில் வந்தடர்க்கச்
சின்னா பினமாமா சிந்தினகண்—டுன்னாவோர்
தேரதன்மேற் பாய்ந்தரன்கோல் சிந்தநெய்த்தோ ரோடமந்தன்
ஞரகன்சேய் நேர்வந்தான் றான். (௪௪)

மந்தன் வரவவன்மேல் வானியீ ரார்தவிட்டான்
கொந்தெரியிற் சீறியவன் கோடுபறித்—துந்தலுமார்
புற்றகன்ற தாயிரங்கோ லுய்க்க வவனயர்ந்தான்
செற்றமொடு சிங்கனுற்றான் நேர்ந்து. (௭௫)

வெற்பொன் றவனிறத்தில் வீசவம்பொன் றுலகற்றி
வற்புறுமோர் தண்டெறிய மன்னாறு—விந்பகழி
கொண்டனற்சிங் கற்றொலைத்தான் கூர்க்கணை தூய்ப் பூதரைப்பின்
கண்டனன்றின் டாரகன்சேய் காய்ந்து. (௭௬)

கிண்டிலக்க ருட்டண்ட கப்பெயரோன் விற்குழையா
வண்டிராண்டைஞ் ஞாறுவெய்யோன் வத்திரத்தின்—மண்டவிட
நொந்துசிலை வாங்கி துதலிலெண்கோ லுய்ப்பனைந்தான்
முந்தினன்மன் முன்சோ முகன். (௭௭)

எதிர்வந் தவனிறமே லீரைம் பதுகோ
லதிரவுணர் வேந்த னழுத்த—விதிர்நருதன்
றென்மா சிலைகுனித்துச் சோமுகனொ ராயிரங்கோன்
வின்மாரி யிற்பெய்தான் வேர்த்து. (௭௮)

செல்லுந்னை தாரகன்சேய் தேரைவல வற்சிதைப்ப
மெல்லவந்தோர் மேற்பாய்ந்தோர் வேலையுய்த்தா—னொல்லை
மரும மதிற்படலு மால்கொடவ னிற்ப
வொருவிசய னுற்ற னுருத்து. (௭௯)

கொன்விசயன் வில்வாங்கிக் கோலா யிரமூய்த்து
மன்வலவ னைத்தடிந்து மற்றவன்கை—வின்முரிக்க
நாரியற விற்றவில்லை நன்கேந்தித் தானவர்கோன்
நேரினிற்பா கிற்பொலிந்தான் நேர்ந்து. (௮௦)

ஒர்பா கணைநிறுவி யுற்றவன்மேற் றண்டெறியக்
கூர்விசய னெல்லையிலவெங் கோல்விடுத்தா—னெர்க்கணையை
யொல்லையிற்றா ளாக்கியுரத் தூடுறவன் னுண்பதைத்து
வில்லினொடு வீழ்ந்தான் மெலிந்து. (௮௧)

அதுதெரிந்து மற்றோ ராகரேந் திரனோ
டெதிர்தந் திகல்செய் திரிந்தார்—கதிர்வடிவேற்
கந்தவே டான்போற்றிக் கார்முகம்வாங் கிக்கணை தூய்
மைந்தன் றனைமறைத்தான் வாரு (௮௨)

மற்றவனோர் வில்வளைத்து வண்டா யிரமழுத்த
வுற்றதுநெய்த் தோரெழுகோ லுய்த்துவரி—விற்றுணிப்ப
மேலாந் தனுவாங்கி வீரன் வீடங்கால்வெங்
கோலா யிரம்விடுத்தான் கூர்ந்து. (௮௩)

இரண்டாநாட் குரபன்மன் யுத்தப் படலம். ௩௭௧

ஏகுகளை தாரகன்சே யேண்வில் லினையுத்துப்
பாகனுயிர் கொண்டு பரிபடுப்ப—வாகையின்றி
வேறெருதே, ரேறினான் வீரன் பொருதவனை
யீறுசெய்வ நென்ற னினி.

(௫௪)

வேறெருதே ரேறியவன் வென்மாத தனுவளைத்து
நூறுகோ லுய்த்திரத நூறவே—வீறுளா
னவகையற் போற்றிவிண்மே லாயொளிர்வான் கொண்டவனை
வெங்கையி லொன்றெறிந்தான் வேட்டு.

(௫௫)

தாரகன்மைந் தன்வெகுண்டு தண்டொன் மெடுத்தெறிய
வீரன் சினந்தவன்க மீதுதைத்தான்—காரவுணன்
சேந்தகத்தி கொண்டெதிர்ப்பச் செம்ம லவன்சிரந்த
னந்தகத்தி னுலெறிந்தா னன்கு.

(௫௬)

மக்க ளிருவருமே மாய்ந்ததும்போர் செய்திரிந்த
பக்கமுறு தானை படர்ந்ததுங்கண்—டக்கதனிற்
செந்தீப் பொறிசிதறச் சீறிததன் றேறெய்தி
வெந்தீச் சிலகுளித்தான் வேந்து.

(௫௭)

வாணிதுதி வீர மகளருடிகொண் மாசிலையி
னாணினொலி காட்டவெஞ்சூர் நாமுநீ இச்—சேணிவந்த
பாரிடர்கள் வெற்போடு பன்வீர மும்வீட்டே
யாரிடரு ளாழ்ந்தகன்ற ராங்கு.

(௫௮)

சிலர்பதைத்து நின்றார் சிலர்வீழ்ந் திறந்தார்
சிலர்மயக்க முற்றார் தெரிந்து—சிலரிறந்தார்
வேதன்மா லஞ்சினார் மேவுயிர்க ளஞ்சினநா
னோதை தனைக்கேட் டிலெந்து.

(௫௯)

பன்றனுவி னாணினொலி பன்னிரண் டாண்டளவு
நின்றிலது பாரிடர்போர் நேர்ந்தழித—னன்றுணரா
நோன்கழற்காற் றுணைமன்னர் நூற்றெண் மரும்பொருப்பும்
வான்மாமும் பெய்தனர்குழ் வந்து.

(௬௦)

நோக்கிமைக்கு முன்பத்து நூறு யிரகோடி
மாக்கணவெஞ் குரன் வான்முறையே—போக்கித்தன்
சாரி லுறுவ தடிந்து கணத்தலைவர்
மேருவுறழ் மெய்துளைத்தான் வேர்த்து.

(௬௧)

முடிவத் திரங்காது மூக்குவிழி மார்பு
கடிகை குறங்கு கழலா—ரடிதுளைக்கப்
போதத் துயர்த்தார் புழுங்கினார் வெய்துயிர்த்தார்
பூதத் தலைவர் புலர்ந்து.

(௬௨)

வியர்த்தார் சிலவர் வெதும்பினார் சில்லோர்
ரயிர்த்தார் சிலவ ரலமந்—துயிர்த்தார்
சிலவ ரிரங்கினார் சில்லோர் மறிர்த்தார்
சிலவர் தலைவருட்போர் தீர்ந்து.

(௬௩)

இனையதன்மை யெய்தினர் தூற் றெண்ம ரெனுமா
வனிகமன்ன ராண்மை யழிய—நனியிலக்க
ரோலா சுகம்விடவடி தேவிலக்கி வில்லி றுத்தான்
கோலா, யிரகோடி கொண்டு.

(௬௪)

மைத்தகுவன் விற்கொளுமுன் வண்டா யிரகோடி
யுய்த்தசுவத் தேர்வீத் துரத்தவர்க்குத்—தைத்துருவ
வோரிலக்க மாயிரங்கோ லுய்த்திடவீழ்ந் தாரிலக்கர்
வீரமார்த் தாண்டனுற்றான் வேர்த்து.

(௬௫)

வில்வளைத்து நானேற்றி வெங்கோல் விடவவுணன்
பல்கவைநீத் தாயிரமே பாலத்தின்—மல்கவுய்த்தான்
மின்னார் சரந்தூண்டவேந்தா யிரங்கணையா
லன்ன னுரம்பினந்தா னாகு.

(௬௬)

விட்ட கணையினால் வீரமார்த் தாண்டனெந்து
பட்டனனென் றுன்னவெய்ய பார்விழுந்தா—னெட்டலான்
மன்வீர முற்றுமே மாய்ப்பன நென்னவந்தான்
மின்வீர ராக்கதளும் வேந்து.

(௬௭)

வந்தவிறல் வீரன்வில் வாங்கியோ ராயிரங்கோ
லுந்தமன்ன னாயிரமே வுய்த்தார்ப்ப—வந்தவம்பை
நீத்துச் சிலைதுணிக்க நீள்விசும்பில் வாங்கொண்டு
கோத்தனுவின் மேலெறிந்தான் கூர்ந்து.

(௬௮)

நெடியவா ளிற்றிடலு நேரலன்வில் லெற்றும்
படியுயலப் பார்த்துப் படையில்—கொடியவனைக்
கொல்லல் பழியெனவுட் கொண்டவுண னுந்தவின்போய்ச்
செல்லலுற்று வீழ்ந்தான் றிகைத்து.

(௬௯)

மன்னதனை வீர மகேந்திரன்கண் டார்பகழி
யொன்னலன்நன் றேர்மறைய வுய்த்தெதிர்ந்தா—னன்னதனை
யுட்டணையம் பெய்ய வதுசிந்திச் சாரிவர
வட்டணைவர் தான்களை தூய் மன்.

(௭௦)

பேரு ரிரண்டுமொன்றும் பெற்றியினார் தம்முணிறங்
காரு ரவுணன் கணைகுறைத்துச்—சீருரும்
வட்டடிதோண் முப்பதுமே மார்ப் மிருபதுமே
விட்டவன்வன் மைதொலைத்தான் வேர்த்து.

(௭௧)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப் படலம். ௩௭௩

வீர மகேந்திரன் னான் வீழ்தலுமே சூரன்மேல்
வீரதீ ரப்பெயரோன் வில்வனை இ—வீரமா
வம்பு விடவதனை யாயிரங்கோ லாற்கடிந்தே
ழம்புவிட்டுத் தேரழித்தா னாக்கு. (௭௨)

தண்டமொன்றேந் தித்தீரன் றானோர் வீரனான்கு
வண்டி னதைத்துணித்து மார்புமொய்ம்பு—விண்டிடவீ
ரேழ்தனிக்கோ லுய்த்தே யெவரையும்வென் றானவனை
வீழ்சரச்செய் தான்புவியின் மேல். (௭௩)

வீரமகே சப்பேர் விடலை யிவனை வில்லா
லாரும் வெவவரிதென் றாய்ந்துதெய்வக்—கூரயில்கொண்
டுய்த்துழிம னுயிரந் கோ லுய்ப்பவவை நீத்தவுணன்
மைதச்சிறத் துற்றதுமின் வாய்ந்து. (௭௪)

உற்றவெல்குந் தூரந் யுலவவெருகுந் சூரன்மேன்
மற்றொர் சதைவிடுமுன் மன்னவனைழ்—கொற்றவெங்கோ
லெய்பமகே சன்மொய்ம் பிடந்த துயிர்துரியம்
பையவடைந் தன்று பரிந்து. (௭௫)

வீரமகே சன்மயங்கா வீரசிங்க னேரவிலை
யோரொழுதோ லாற்றுணிதகே ிவார்தூறத்—தேரழித்தம்
பாயிரம்பா லத்தழுத்த வங்கவன்குன் றங்கைகொடு
மாயைமகன் மேல்விடுத்தான் வாய்ந்து. (௭௬)

சூரந் துய்யவணர் கோடுஞருகோ லாலறுத்து
மனநனிதத் தீதாந் தூறு வாளியுப்பத்—துன்றுமணித்
தேர்மிசைவீழ் தந்தடித்தான் செங்கை பிளந்தனையான்
பார்மிசைவீழ் தந்தான் பரிந்து. (௭௭)

வீரன் பதைத்து வியன்றேர் மிசைவீழ்ச்
சூரனிவற் கொல்லல் சுருதியன்றென்—றாவனை
வாரி யிடையெறிந்தான் மற்றோ னினமுற்றான்
வீரனொரு வன்னெ திர்த்தான் வேர்த்து. (௭௮)

வீர புரந்தரனிவ் வேந்தைவெல்லேன் வில்லிலெருக்
கோர நமன்படையைக் கொண்டிய்ப்பச்—சூரன்
வரமுன்னி மேலுற்று மாய்ந்ததயன் வேந்த
னுமன் படையெடுத்தா னோர்ந்து. (௭௯)

எடுக்குமுன்வில் வாங்கி யிலக்கங்கோல் வேந்தன்
வடுக்கறிற்ம் போழ்ந்தகன்ற வீர—னெடுக்கமுற்றான்
சூரந் தகமையன்செய் சூழ்ச்சிநன்றென் னுரிகழ்த்தி
வீரந் தகனெ திர்த்தான் வேர்த்து. (௮௦)

சீரர்க்கமன்ன வில்வளை இத் தானவர்கோன் மேன்மழைபோற்
கூர்க்கணையெய் தானதனைக் கோல்கொடுத்தீர்—தீர்க்கனக்கு
ரோரா யிரம்பகழி யுய்ப்பவதை யத்தொகையால்
வீரார் தகன்றடுத்தான் வேர்த்து. (அ௧)

தடுத்திடச்சூர் சிறித் தனியா யிரங்கோ
வெடுத்துவிட வீர னெதிரா—விடுத்தகளை
யெல்லாஞ் சிதைத்திராதஞ் சிந்தியந்த கன்னிறத்தூட்
செல்லா வகன்றதுவே செற்று. (அ௨)

வீரார் தகண்னையால் வீழ்ந்தயா வாகைமொய்ம்பன்
றேரா வுறுமாணஞ் செற்றமுற்றுச்—சூராமன்
முன்னிரத மூர்துவா முன்னுருப்பார்த் தொற்றிவனென்
றுன்னி வெகுண்டொரப்பா ளோர்த்து. (அ௩)

எம்மகேந்தி ரஞ்சாடி யெண்ணி றமரையட்டாய்
வெம்மனிகத் தெண்ணிலவே வீத்தனையார்—செம்மக்க
டங்களைக்கொண் றாய்நின் றனியுயிர்கொண் டேயாற்ற
லிங்ஃன் முடிக்குவே னின்று. (அ௪)

பற்றுபட்டி மையிற்பிப் பன்னமைச்ச ரிற்பன்னி
யொற்றளய் வந்தனையே யுய்திகடன்—மற்றதுவே
வார்விற்பிடித்தனையே மாண்டனையிவ் வைகலே
யார்நினுயிர்க் கீறென்ற னாங்கு. (அ௫)

தூர் துவமே யாகுவேன் சூழமைச்ச மாவனென்றார்
மீது சமர்புரிவேன் வேற்சாமி—யோதும்
பணியனைத்துஞ் செய்வேன் பயிலேதும் வல்லே
னணியமாஞ் செய்தியென்ற னாங்கு (அ௬)

என்றுதிறல் வீர னியம்பலுந்தீக் கான்றினகண்
முன்றவெயி றோட்டஞ் சிலிர்த்தமயிர்—துன்றுசின
மேலுறச்சூர் விற்குனித்தான் விண்புவியோங் கல்பணிகள்
சாலத் துளங்கினவே தாழ்த்து. (அ௭)

வேலையிற்பின் வாகுவந்தன் விற்குனியா நானொலிசெய்
காலையிலோர் மூர்த்தங் கலங்கினபார்—மேலையண்டங்
கூரா யிரகோடி கோலுய்த்தான் கோன்களை தூய்க்
காரா மெனத்தடுத்தான் காய்த்து. (அ௮)

விலக்கவிலக் கங்கணைகள் வேந்துவிட வேந்த
விலக்கா யிரகோடி யேவின்—விலக்கவெய்யோன்
பின்னுங்கோ லோர்கோடி பெய்தனன்றின் வாகுவமே
மன்னுதலுய்த் தானூறு வண்டு. (அ௯)

இரண்டாநாட் குரபன்மன் யுத்தப் படலம். ௩௭௫

மேவுகணை பாலமுற்று வீந்தனசேய் வேலன்றிச்
சாவின்னற னாகை தனக்கிலையென்—தேவனவியல்
கோடிபெய்ய வெய்யவன்கோல் கொண்டவைமாற் றிப்புயத்தி
னூடியலே ழும்பெய்தா னுற்று. (௬௦)

அன்னவைமெய் யுற்றநெய்த்தோ ரார்த்துபிடர் போழ்த்தகன்ற
பன்னவன்றோர்ப் பாகர்மேற் பங்கோடி—யென்னும்
வலவயிற்கோ லுய்ப்பவனை வாய்ந்தட லூ னுந்த
விலவமலர் தாக்கிருந்தா ரேய்ந்து. (௬௧)

ஆங்கதஞர் கண்டழன்றே யைம்பதுவெங் கோலோச்சி
யோங்கிரத்தத் தோடரியை யொல்லையட்டான்—வீங்குபுயன்
மாவாய் மணிகெடுமா வையத்தி லேறிவளி
திவாய் படைதொட்டான் தேர்ந்து. (௬௨)

உன்னன் முறுவலித்து வாளாவில் லோடுநிற்
வன்னி வளிப்படைபோப் மற்றவன்மேற்—துன்னியிற்ற
கூற்றின் படைகதிரின் கொன்படைஞர் மேல்விடலு
மேற்றமிழந் தேயிறந்த வேற்று. (௬௩)

வருண னிருதிமக வான்படைகண் வீரன்
முரணுறஞர் மொய்ம்பினுய்ப்ப மோதி—முரணற்ற
மாயப் படையவுண மாப்படைவல் லேவிடுப்பப்
போயப் படையழந்த பொற்பு. (௬௪)

வரினோர் படையாவு மாய்தலுமே விம்பிதனய்த்
தேனோர் மலரவன்மால் சீர்ப்படைக—டானோச்ச
வாரழல்கால் பல்படைக ளாயவுல கும்பனிப்பச்
குர னெதிர்நடந்த சூழ்ந்து. (௬௫)

மேய விருபடையும் வெய்யோ னுரம்பாய்ந்தே
யாயதிருத் தொல்வலிநீத் தாங்கெவரு—மேயென்
வசையெய்தி யேயிரிந்த வாகுவியப் பார
விசைகொளிறை சொல்வா னிவை. (௬௬)

முத்தேவர் தம்முண் முதலானோன் மாவரத்தா
லெத்தேவர் மாப்படையு மென்னெவெல்லா—புத்தேள்வெல்
வானீர் தனவெனைச்சார் தல்லனை யூனிதெனத்
தேனீஞ்ஞந் தாருந் திறன். (௬௭)

தேரிந்தனைநன் கோச்ச திறல்வெம் படைகள்
புரிந்தவென்றி யொன்றுமிலை பொன்றி—யிரிந்தனை
வெல்வன்மை யுங்கண்டேன் வில்படையொன் றுனின்னைக்
கொல்வெனெனக் கூற்றினின்றேன் கூர்ந்து. (௬௮)

என்றசுரன் கூற விளவலரன் மாப்படையை
 னன்றருச்சித் தன்னவன்மே னன்னுவிடத்—துன்றெரிகான்
 ருகமுற மேவவவ னத்தன் படைமுறையே
 வாகுவின்மேல் விட்டான் வலிந்து (௩௯)

காரியா காரிபடை காய்ந்திரண்டு மொன்றொடொன்று
 போரியா வோரும் புகழ்ந்திடச்செய்—சீரியா
 ரீண்டறைவர் விண்ணோர்க ளேத்த வகையிரண்டு
 மீண்டனவுய்த் தார்பால் விரைந்து. (௪௦௦)

அன்னதனை நோக்கி யவுணன் றனுவளைஇ
 வன்னெடுங்கோ லுய்ப்ப வயவன்றன்—றுன்னுசிலை
 வாங்கிவெங்கால் சிந்தினான் மன்னுமைமூன் றத்திரத்தால்
 வீங்குபுயன் விற்றுணித்தான் வேந்து. (௪௦௧)

சிலைதுணியச் சீறிநல்லோன் நீயோன்மேற் செவ்வே
 ருலையவிடத் தொல்வரங்கொள் சூரன்—மலையுரத்தின்
 மேவியிற்ற தேனையன்மால் வீறடக்கு மோர்கதையை
 மாவயவன் மேலெறிந்தான் மன். (௪௦௨)

வெங்கதைநேர் மேவலுமே வீரனோர் தண்டமுய்ப்ப
 வங்கதைநீ ருக்கியுரத் தார்த்தடர்க்கப்—பொங்குருவய்த்தோர்
 போக்கையா நென்னப் புகலவே போழ்ந்தநெடு
 மாக்கையான் வீழ்ந்தா னயர்ந்து. (௪௦௩)

ஆற்றலின்றாய்த் தண்டிதலா ரண்ணல் விழுவலவன்
 நேற்றுறுவான் கொண்டணைந்தான் நேருகைத்தே—மாற்றலன்
 நன்றனியில் வாங்கிச் சரமாரி பெய்தலுமே [ருள்
 துன்று கணமிரிந்த சோர்ந்து. (௪௦௪)

தாக்கிகன்மா வீரர் சயமொய்ம்பன் மற்றையோ
 ருக்கியவன் பின்றெய் துடைதலைவே—ணோக்கியே
 பாகரொடுஞ் சூர்மிசைநம் பாண்டினெடுத் தேரைவிரை.
 தேக விடுதியென்றா னேய்ந்து. (௪௦௫)

சிவனினைய செல்வனிது செப்பலுமிஃ தோராப்
 பவனன்றேர் தூண்டவிருள் பாற்றித்—தவனனுயர்
 வான்றவிர்த்து மண்ணுற்ற மாண்புபோற் போரிற்செய்
 தோன்றியதோற் றங்கண்டான் சூர். (௪௦௬)

ஏர்மல் கியழ விருமுகமுங் கண்ணுமணி
 யார்மவலி யுந்நிறமு மாயுதமுங்—கூர்நல்
 லரிதருபொற் றண்டைசிலம் பார்க்குஞ் சரணுந்
 தெரிதரவே கண்டான் நெளிந்து. (௪௦௭)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப் படலம். ௩௭௭

சூரனெனுத் தானவர்கோன் நெல்லைநா னேற்றதுவும்
பாரினெடுவ காலம் பயின்றதுவுஞ்—சீரஞ்சு
ராறுமுதத் தெம்பிரா னுருகுநோக் கிப்பெறுமாப்
பேறுபெறற் கன்றோ பெரிது. (௧௦௮)

சிவையின்க னேராத் திருவுருக்கண் ணற்கண்டு
முத்தநின்ற சூரன் முனைவனருண்—மைந்தனிவ
னென்ன னனைத் தேயுள்ளத் தில்வெகுண்டு கந்தவே
டன்னேநோக் குற்றுரைப்பான் றான். (௧௦௯)

சேனையாய்ச் சூழ்ந்தோர் செருவன் பழிந்திரிந்தா
ரேனையரும் போர்செய் திறந்தனாநின்—ருனைப்
பசிரொழிந்தா னியினியோர் பாலனோ வெல்வவ
யதிசயமே யார்க்குமுள தாம். (௧௧௦)

பங்கயன்மா லீசன் பயிலவரா ரென்னோடமர்
தருவால் யில்வரையுந் தாரகனும்—பொங்கமர்பின்
றத்தவவன் றானைத் தலைவருமே போலவெனை
மைந்த னனைந்தாய் மனத்து (௧௧௧)

ஆக்கமுன்னு யார்வரத்தி னுண்மையுன்னு யாடலதின்
வீக்கமுன் னுந் தானையுன்னு யெம்போரி—னூக்கமுன்னு ய்
மன்வரையின் மன்னிரங்க வாநோ ரமுங்கவில்லி
னின்வலிமைகொள்வனென்ற னேர்ந்து. (௧௧௨)

சூரனிகல் கொண்டினைய சொல்லவரு ளாங்குமரன்
மூரல் சிறிதரும்ப முன்னவில்வான்—கூரவுநின்
னாற்றலினிக் கூறி யகந்தைகொளே லன்னதனை
மாற்று தும்பாம் வல்லை வலந்து. (௧௧௩)

பன்வரமா மாண்பினெமைப் பால னெனமதித்தாய்
நின்மடமை யாஞ்சம்பு நெற்றிவிழி—மன்பொறியொன்
றன்றோ வெலாமடுவ தாடலுரை யாரெதிர்த்து
வென்றோது வார்வயவர் வீறு. (௧௧௪)

நூற்றுடனெட் டென்ன துவலு முகங்காறும்
பேற்றுடனே வைகுநின்றன் பேர்வலியை—யாற்ற
விறையி னளவா லிரும்பாலிற் புக்க
வுறையி னடுவனென்ற னுற்று. (௧௧௫)

என்னுமுன்மன் சீறி யிரும்பா ரளந்தவன்போன்
மின்னண்ட மீதுறவோர் வில்வளைக்க—வன்னதுகண்
டாலவனத் தத்தனட மாடமண்ட மேலேழுந்தாட்
கோலமென வில்லெடுத்தான் கோ. (௧௧௬)

எடுத்ததனி வில்வளைஇ யேந்தலொலி கொள்ளக்
கடுத்துவெஞ்சூர் நானோதை காட்டித்—தொடுத்துச்
சரமழைதூ யண்ண றனைத்தேரைப் போர்ப்பச்
சரமழைதூ யன்னசெற்றான் ருன். (௧௧௭)

செற்றலும்பின் வெஞ்சூர் சினவிப்பல் கோல்விடவே
மற்றவைநீத் தம்போச்சி வாளியெய்து—கொற்றவனா
மன்னவுணன் றன்னை மறைத்துநெறி மாற்றினன்விண்
மின்னுசுதிர் வேலுடைச்செவ் வேள். (௧௧௮)

ஆனகலை யீட்டமன்ன னப்புமழை யான்வீட்டி
வானவர்சே னைக்கா வலற்சுண்டு—கோனவிலும்
பத்துதூ ருயிராககோல் பணிபுனும்ப வேளவைநீத்
துய்த்தனை வேழ்புயமே லோர்ந்து. (௧௧௯)

மாயைமகன் றிண்புயத்தை மன்னித் துளைத்திலவே
சேயதனைக் கண்டுகை செய்தழன்று—தீயவன்பி
னெய்கணையெ லாஞ்சிந்தி னாறு யிரம்பகழி
பெய்தவன்றன் வில்லறு ததான் போர்ந்து. (௧௨௦)

சிலையைத் துணித்தலுமே தீயோன் சினவி
மலையைச் செகுத்தவன்மேல் வாணி—தலைவனரு
னேண்டிண் படையெறிய வீரே ழுடுகணை
கண்டி யடையறுத்தான் குழ்ந்து. (௧௨௧)

மன்ன னயிலிறலு மற்றோர் சிலைவளைஇ
வன்னுதியே மாரிசிந்தி மாறுமா—றன்னவன்பெய்
கூர்கணையெ லாமாற்றிக் கொற்றவேற் காளையுத்
தார்கணையெழ் விட்டார்த்தா னுக்கு. (௧௨௨)

ஞர்விட்ட மாப்பகழி தோள்புக்குத் தூள்படலு
மார்வலிநன் றென்றுசினந் சையிரண்டு—வார்கணையா
லன்னான் சிலையறுத்தோ ராயிரமாம் வெஞ்சரத்தாற்
றென்னாழித் தேர்சிறைத்தான் சேய் (௧௨௩)

ஆழியந்தேர் விற்றுகளா யாதலஞ்சூர்க் கேமமா
மேழிரண்டு தூறு யிரந்தேரை—பூழினெடுங்
கோலிற் சிறைத்தான் குடானது கண்டுமன்னன்
குல மெறிந்தான் றுணிந்து. (௧௨௪)

ஞர்விடுவெஞ் குலந் துணித்துநாற் றெல்கணையா
லார்குடையே ழும்பி னறுத்திலங்கு—மேர்முடியோர்
கோலிற் றுணித்தெங்குங் கூர்களை தூய்ப் பூணணிகள்
சால வறுத்தனன்சேய் சார்ந்து (௧௨௫)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப் படலம். ௩௭௯

கொற்றவன் னன் உன்மை குறைத்தனைக் கண்டனிகப்
பற்றுதலை வோர்நாற் பட்டயொடுஞ்சேர்—துற்றபடை
மாரிபொழித் தேகுழந்தார் மாமேரு வையேழு
வாரிமுந்தச் சூழ்த்தனபோல் வந்து. (௧௨௭)

சூர்தருமா சேனைதனைச் சூழ்ந்து வளைந்தமைகண்
டேர்தருசேய் செங்கரத்தி லேந்துதெய்வஞ்—சார்பரிதி
விட்டனனெஃ தென்றினிற்போய் வெய்தவுணர் மெய்துணித்த
தெட்டெனுந்திம் கங்கமுக வேய்ந்து. (௧௨௮)

தோதுணிக்கு மாதாணிக்குத் திண்குஞ் சரந்துணிக்குந்
தார்துணிக்குத் தானை தகத்துணி கும்—வார்துணிக்கு
மேத்து கொடிதுணிக்கு மெய்சொள் குடைதுணிக்குஞ்
சேந்தன் றிகிரி திரிந்து. (௧௨௮)

கொற்றய்கு மோர்கோல் கொடுதிண குலாலனனி
சுற்றுசக்க ரம்போற் சுழன்றுவிறற்—பற்றலர்தம்
பாழிப் படைதூள் படுத்தி முருகவே
ளாழிப் படைதிரிந்த தாங்கு. (௧௨௯)

தீர்த்தன் வடுநேமி செப்பில ஈ வெள்ளமுற்ற
மூர்த்தமொன்றிற் போழ்க முய்துதே—கார்த்தநிற
வச்சுன்ற னாததத் தமாபாதி யெனுகண்டு
மெச்சிப் புகழ்ந்ததசீர் வேட்டு (௧௩௦)

காரவுண ரங்கங் கருமலைபாங் கார்தருதி
வாரருவி யாங்கதிற்செல் வான்பரிசை—யூருவன
மன்றேர் கலமீகா டன்கொடியா மவமுநீர்
சென்றே கலந்ததொலலை சேத்து. (௧௩௧)

ஒரு ட் பறைகலமா ளுனடிசி னெய்த்தோர்
பருகுவடன் மூளைகறி பற்று—மருவுரிணத்
தூலினிய பக்கணமாச் சூழிருந்து யே யினங்கள்
மேவியினி தாரும் விருந்து. (௧௩௨)

இனைய வெல்லை யிற்பரிதி யில்வா நியற்ற
னினைகிலன்வேள் வேற்படையி னித்தன்—புனைப்படையின்
வீட்டினனோ வோர்மொழியால் வீகவென வாற்றினனோ
சூட்டனிகந் தன்னையென்றான் சூர். (௧௩௩)

தேரிழந்து வில்விழந்து சீரிழந்து பூணிழந்து
பேரிழந்து தானைப் பெருக்கிழந்தே—யேரிழந்த
வஞ்சன் முடிதுளக்கி மஞ்சன் வலிநன்றென்
மஞ்சன் படைவிடுத்தா னாபுது. (௧௩௪)

சென்ற வயன்படையைச் செவ்வேள் கரத்தயில்சென்
 ரென்ற வீழுங்க வுலகுண்டோன்—றுன்றுபடை
 யன்னதுய்க்க வன்னதனை யன்னதுபோ லன்னதுண்ணக்
 கன்னிசர்மன் கண்டயர்ந்தான் காய்ந்து. (௧௩௩)

புரமெரித்தோன் மாப்படைளையப் பூசனைசெய் தேத்தல்
 பரவிலிட வுத்தார்த்துப் பண்பின்—வருதிதலா
 லண்ட மதிர்ந்த வவற்றுள் ளனவுதிர்த்த
 வெண்டிசைமா சென்ற விரிந்து. (௧௩௪)

எந்தைபடை யீதெனவே னெண்ணியொரு கைநீட்டி
 வந்த படைதன்னை வாங்கினன்முன்—றந்தவன்போன்
 மற்றதனைக் கண்டான் வயமாயை மைந்தனா
 கொற்றவேற் கோமான் சொதித்து. (௧௩௫)

விட்டபடைக் கெல்லாம் வேறுபடை தொட்டிலான்
 கிட்ட வவைகவர்ந்தான் கேடிலா—வட்டமா
 மூர்த்திதா னென்பதனை மூவுலகு மேயுணரச
 சீர்த்தியுறக் காட்டினான் சேய். (௧௩௬)

என்னொடுபோ ராற்ற விவனலால் வேறிலேவே
 டன்னொடுபோ ராற்றயான் றுனலதி—லன்னதா
 லென்றனக்கு நேரா விவனலதி யாருமிலை
 மன்றமியே னுக்குவமை மற்று. (௧௩௭)

மன்றனுவேல் வான்ரெழிலு மற்றுளவுங் கண்டனன்சேய்
 பன்றெழிலு நன்றினியான் பார்ப்பனெனா—நின்ற
 வனையனிய னோக்கிவள்ள லாரருளி னீரா
 லினைய நவீவா னெடுத்து (௧௩௮)

இந்திரன்றன் சேயை யிமையோர் தமைச்சிறையி
 லந்தமினான் வைத்தா யதற்காக—முந்தவோ
 ரொற்றன் றனைவிடுத்தோ மோது மவன்முறையே
 சொற்றனவுங் கொண்டிலையுள் சூழ்ந்து. (௧௩௯)

அத்தன்மை யாலீண் டடைந்தனம்யாம் போரின்கண்
 மைத்தடந்தோட் டாரசனைமாய்த்தனமு—னுத்தகைபாற்
 போக்கி னினையும் பொருதிந்த வைகலே
 வீக்குதுமென் றேகினோ மீண்டு. (௧௪௦)

நன்னுநின்பா லுற்ற விலக்கம்வென் ளத்தானை
 சீண்ட சிலவன்மை நின்றனாற்—றுண்டி
 யெறிதெய் வதப்படைக னெல்லாந் தொலைந்தே
 வறியனாய் நின்றாய் வதைந்து. (௧௪௧)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப்படலம். ௩௮௩

தீரகனைச் செற்ற தனிலே லிருத்ததுவார்
பாரமன்று நின்னைப் படுத்தற்கு—யாரும்
படையிழந்த நின்னுயிரைப் பாற்றல் பழியாய்
முடியுமெனத் தாழ்க்கின்றே முன். (௧௪௪)

உன்னுகின்ற தென்பற் பலபலவா ணோருழுக்கண்
மன்னுகிறை விட்டனையேல் வாழ்தியுயிர்—சொன்னவாம்
வண்ண மறுத்திடினும் வல்லை யதிதுமென்னி
னெண்ண முரைத்தியென்ற ஸீகரு (௧௪௫)

உனற்கரிய பெம்மா னுமைகேள்வ னல்கு
மனக்கினிய செல்வமுறு மன்னன்—நனக்கனைய
வள்ளற் பிரானுரைப்ப மாறென்றுங் கூறுகில
னுள்ளத் திவைநவிலவா ணொந்து (௧௪௬)

படையிழந்தா னென்னவுன்னிப் பண்ணவர்தம் யாப்பை
விடுதியென்றான் பிள்ளைமையால் வியா—மிடலுணரான்
சேயாவா வல்லன் தெறத்தந்தை முன்றந்த
மாயா வரத்தினனை வாய்ந்து (௧௪௭)

மற்றுநீர் வாவி மடுப்பதன்றி மாவெள்ள
வெற்றுநீர் வாரிகொளற் கேலுமோ—வுற்றமரி
லெற்றநெடுந் தானைதனை யேண்படையை மாய்ப்பதன்றி
மாற்றுமோ சேயென் வரம். (௧௪௮)

என்னையவன் வெல்வாரிதி யானும் வலியவவன்
நன்னைவெல்வ தும்மன்ன தன்மையே—துன்னி
யருந்திறனாற் றானையொடு மாரமர்நன் காற்றிப்
பெருந்திறலுங் கொள்வேன் பெரிது. (௧௪௯)

என்றுபல சூழ்ச்சிமனத் தெண்ணி நனிதேர்ந்து
மன்ற வயந்தருமோர் மாயையின்—முன்றுநெறி
மன்மந் திரமுன்னி மன்மறைந்து தன்புரியுட்
பொன்மந் திரம்புகுந்தான் போய். (௧௫௦)

மறைந்துசென்ற சூர்முயற்சி மன்னுயிர்க டோறு
முறைந்தகுக்கண் கண்டா னொருவே—லெறிந்தனையா
னின்னுயிர்கொள் வானினையா லின்னுமறிந் துய்யுமோ
வென்னுந் திருவருளா லிங்கு. (௧௫௧)

ஆயபொழு தேந்சல்பா லாயனயன் வேந்திமையோர்
போயிறைஞ்சிக் காசிபன்பாற் போந்தான்சீ—ரேயவுணர்
மன்னன் வயமுற்றே வாழ்ந்திருத்தா னின்னுதா
னின்னொடமர் செய்திரிந்தா னேர்ந்து. (௧௫௨)

சூருடனீ போர்புரிதல் சூழ்தருமோ ராடலன்றி
யாருயிர்கொன் வான்கருதி னாயிலை—பேரருளி
னன்னான் றினேவேலா லட்டிடுதி யெம்மிடைவை
யின்னா ரருளன்றோ வீது.

(௧௫௩)

என்றலுமெங் கோனன் மெனநகைத்து நம்முனினிச்
சென்றமர்செய் வாளுகிற் றீயவனைக்—கொன்றிடுது
மென்றா னனையவனோ யேன்சா ரதர்குழ்ந்து
நின்றார்த் தனர்க ணெடிது.

(௧௫௪)

போரிலெமை யென்கூர் புரியிம் மதிவ்விதரி
யார வகழ்ந்தெடுத்தே யாழியுய்ப்போ—மாருமே
வம்மி ணெனக்கூய் வருசா ரதரமுங்க
வம்மகேந்தி ரத்தருற்றா ரார்த்து

(௧௫௫)

உற்றபொழு தொண்மதிலை யோம்புமதி கோரன்பாற்
சுற்றனிகத் தோடுநின்றான் றுன்பூதர்—கொற்றந்
திகழ்படைகண் டேசினவித் திண்டானை யோடு
மிகல்புரிய வந்தா னெதிர்.

(௧௫௬)

சூலமெஃக மாதி சுடர்படைவிட் டாரவுண்
ரேலமரம் வெற்பெறிந்தா ரேனையோர்—கோலமணித்
தேர்பரிமா வைப்பிசைந்தார் திண்பூதர் பல்படையாற்
போர்புரிந்தார் தீயோர் புரிந்து.

(௧௫௭)

சோரிகுடர் மூளநிணந் துன்னுஞ் சமாக்களத்திற்
காரியெரு வைகுழ்ந்த காய்கணமும்—வீரருமே
யானார் பலர்வீந்தா ரக்கணங்க டாக்கவிரீஇப்
போளு ரவுணர் புலர்ந்து.

(௧௫௮)

வீரனதி கோரன் வெகுண்ட தனை நோக்கியே
யோரொழுகைப் பற்றி மொருகணத்திற்—சாரதர்கள்
கோடிகோ டிக்கதிகங் கூறாகங் கூறாக
வொடியோ டிக்கொன்றா னுற்று.

(௧௫௯)

பூதவனி கத்தலைவன் பூதரமொன் றங்கைகொடு
மோதவதி கோரனதை முன்னெழுவாற்—போத
விறத்தகர்த்தான் சிந்துமுகி லேந்தறனை யெய்தி
நிற்றத்தடித்தான் றுன்பெய்த நேர்ந்து.

(௧௬௦)

பூதன்மே லேவுமெழுப் பொன்றவவன் பல்லுறுப்பின்
மோத வவுணன் முடிவானான்—மூதெயிற்கண்
சாரதமா வீரர் தலைத்தலையார்த் தேசென்றார்
வாரிதியார்ப் பின்னேழ் மடங்கு.

(௧௬௧)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப் படலம். ௩௮௩

சாரா யிரம்யோ சனேவிசம்பிற் போய்வடவை

நேரா வுயர்சிகரி நின்றதனைப்—பாராம

னந்தரம்பேடி கக்கரத்தா லாங்ககழ்ந்தே யாழியுய்த்தார்

மந்தரம்போல் வீழ்ந்ததுவே வாய்ந்து.

(௧௯௨)

மன்மணிகண் மின்சிகரி வாரியிடை வீழ்தலுமே

பன்மணியின் சோதிபடர் பான்மையுன் னார்—தன்மருங்கிற்

ரூக்கலினு றெய்த்தோரோ தாழ்வடவைத் திக்கொழுந்தோ

தேக்களரோ வென்பார் திகைத்து.

(௧௯௩)

பதம மணிநிலைப் பங்கயமென் றேமா

மதுறுகர்வான் சென்றுமால் வாய்த—வதனையு

னென்னப்புள் போய்ப்பார்த் திகழ்த்தசன்ற தியெனமீன்

மன்னப்பு னுற்ற மருண்டு

(௧௯௪)

திவிலை விசம்புந் திசையுமுற மேகங்

கவலையுற்ற விஃதென்ன காலந்—தவலிலு ம்பர்

நின்றமழை பெய்த னியதியிது நிற்கமண்ணின்

நின்றமழை பெய்ததென்கொ லென்று.

(௧௯௫)

மீநகருக் கங்கமா மன்சிகரி தன்சிறைவீழ்ந்

தானவயிர் யாவும் மலைத்தலாற்—ரூனெ திர்ந்து

போர்புரிவா னெண்ணிப் பொருதிரைக்கை யோச்சிவரு

நீர்மையினுட் புக்கதுமுந் நீர்.

(௧௯௬)

வல்லையெறி கோபுரந்தான் வாரியிடை யுற்றலுமே

மல்லம்பொற் சோவின் வடாதுபக்க—மொல்லையிற்றம்

பாதத் துதைத்து பாற்றிநக ருட்புகுந்தார்

மேதக்க பூதர் வெகுண்டு.

(௧௯௭)

மன்னகருட் புக்கேற்ற மாத்தா னவரையட்டு

மினனுமணி மாளிகைகள் வீட்டினார்—புன்னெடுந்தூள்

பொன்னகர மேவியசன் பொற்பைமறைத் தேபுவியிற்

றுன்னகர மாக்கியதே தோய்ந்து.

(௧௯௮)

திண்ணியதோட் பூதர் செயல்கண் டருள்புரிந்து

புண்ணியவேற் சாமி பொருநரோடு—பண்ணவரு

மன்பான் வழுத்த வனிகமனைத் துங்கொண்டு

தன்பா சறைசேர்ந்தான் றுன்.

(௧௯௯)

பாசறையுட் செல்குமான் பாரிடர்க ளாவணத்திற்

பேசறையுட் போயமரப் பேணியே—மாசி

லரியா சனத்த னமரர்கோன் போற்ற

வரிசயா சனத்தமர்ந்தா னுங்கு.

(௨௦௦)

மாயத்தான் மாயையினோர் மைந்தன் மறைந்தகன்ற
 னாயத்தா னிற்றி னவுணர்கோ—னேயத்தார்
 சேயா லொறுக்குமெனத் தேர்ந்தொளிப்போன் போற்கரந்தான்
 போயா தவன்மேற் பொருப்பு. (௧௭௧)

ஆய வருவா யகன்று மகேந்திரத்துக்
 கோயிலிற்போய்க் கோன்பதம கோமனைவாழ்—தூயமணி
 மாட மிசையமளி மன்னியங்கண் டஞ்சலன்சொ
 லாடலன்போர்க் கானவுள்வா னுங்கு. (௧௭௨)

ஆனபொழு தொற்ற ரரசன் செயலுரைப்பப்
 பானுவின்றெவ் கேட்டுப் படரடைந்து—மாநகர்போய்
 விந்தைமணிக் கோயிலெய்தி மேவணையிற் சூழ்ச்சியொடார்
 தந்தைசரண் டாழ்ந்தறைவான் றுன். (௧௭௩)

நூற்றானை யிற்போய்மா ணண்படையிற் சேயொழிந்த
 மாற்றார் வலியுணர்வு மாற்றினே—னேற்றரை
 வென்றேன் குமரன் விடுபடையா லொர்வுற்ற
 சன்றே யறைகிலனிற் காங்கு. (௧௭௪)

மல்கரனல் கொண்டையான் மாயையான் மாற்றலரை
 வெல்சுவே னானையென மிண்டனனான்—செல்கதிரோன்
 வந்தபின்னர்ப் போர்புரிவான் மன்புறம்போ னேனதன்மு
 னெந்தைநீ சென்ற யிகற்கு. (௧௭௫)

இத்திறமோர்ந் தாயிலையோர் வேய்ந்தவரோ டாய்ந்திலை
 நததெனையுங் கூவி நலின்றிலையேன்—மொய்த்த
 மதுகையுடைத் தானையொடு மன்னவடிபர்ந் தாய்போர்க்
 கிதுபெருமைப் பாலதோ வீங்கு. (௧௭௬)

அமரருக்கே யாக்க மவுணருக்கே யேக்க
 மிமையவர்கோ மாற்கேயின் பீந்தாய்—குமரனைதின்
 மாகணங்க டம்மைமுன்னி மன்னவனே நீபோருக்
 கேகறலை னையாமோ வீங்கு. (௧௭௭)

கிகழ்ச்சிதரு மேலோர்சிறியவர் தம்மோடு
 நிகழ்ச்சிதரு போரிலவர் நேரிற்—புகழ்ச்சியிலை
 வான்போர் புரிந்து வயங்கொளினு மேயிகழ்ச்சி
 தான்போர்வை யாக்கொள்வர் தாம். (௧௭௮)

சென்றதுநிற் கச்சிறியேன் செப்புவேன் கேட்டியா
 லின்றிரவு போயபின்போ யேவரையும்—வென்றிகொடே
 யேருவனென் னைவிடுத்தி யாவுமொற்ற ரால்வினவி
 யோகையுடன் வைகுலா யுற்று. (௧௭௯)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப்படலம். ௩ அநி

வீரரொடு செவ்வனை வெல்லேனென் மாட்சிதரு
மேரரசு மேவுகிலெனென்னலுமே—சூரநையு
மேவருமென் பின்னவனை வீத்தவனை மூவருமற்
மேவருமே வெல்லலரி தேற்று. (௧௮௦)

மின்னயில்வேற் காணையொடு மேவியமர் செய்பவரா
மென்னலா தில்லை யிவன்செயென்—றுன்னலே
யொற்றேய் விறலோனை யொப்பில் படையுடன்போய்ச்
செற்றே குதியென்றான் நேர்ந்து. (௧௮௧)

தந்தையுரை கேளாத் தடிந்தவனை யோரிமைப்பில்
வந்தடைவே னென்னமகிழ் வா ப்த்தனன்மன்—மைந்தன்சென்
தேதமிலாத் தன்குலங்க ளேகலுமங் கண்வந்தார்
தூதுவர்கள் பல்லோர துதைத்து. (௧௮௨)

சூர்மகன்றன் றுள்பணிந்து தூதரிவை கேட்கமன்னன்
போர்புரிந்து மீண்டபின்றிண் பூசர்க—ளேர்நகரின்
மன்வடபா லெய்திக்கா வல்லோன் றனைச்செகுத்துத்
துன்படையுஞ் சித்தினார் சூழ்ந்து. (௧௮௩)

பின்னர் நெடுஞ்சிகரி பேர்த்தளக்கர் மேலெறிந்தார்
பொன்னகப் பா வுங்கழலாற் போககிணை—ரென்னலும
னம்மரபிற் றச்சினேரீர் நம்முன் றாநிரென
வம்மகொணர்ந் தொற்றாய்த்தார் து. (௧௮௪)

மின்னடியைத் தச்சன் வணங்கமாநி தியெலாந்
தொன்னெறிசெய் கென்றுரைத்துத் தூண்டியே—கன்னவினே
மாகா யனையயுத மாவெளங்கொண் டேவடபாற் [ண்
சோகாத்தி யென்றகன்றான் சூழ்ந்து. (௧௮௫)

அத்துணையே தச்சன்போ யவ்வூர் மதில்கிகரி
சித்தத் துனிவிதித்துச் செல்லவே—மததமா
மாவிரதந் தானையொடு மாகாயன் போய்வடபாற்
காவெயிலைக் காத்துநின்றான் காண். (௧௮௬)

அன்ன பொழுதிரவி யாழிவெற்பி லாரவல்லென்
மின்னவற்கா னுதெங்கு மேநாடித்—துன்னிவென்க
வங்கதிர்வே லண்ண லவிரெழில்கூர் மேனியெனச்
செங்கதிரிற் றேன்றினன்கீழ்த் திக்கு. (௧௮௭)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா ௩௭௮.

மூன்றாநாட் பாணுதேகாபன்யுத்தப் படலம்.

செங்கதிரோன் றோன்றுமுன்னர்ச் செய்கடன்மன் சேய்முடித்
பொங்கமரிற் றோற்றமையைப் புங்கிகொளாப்—பங்கமில்சீர் [துப்
மாயவளைப் போற்றவவண் மைந்தன்முன் றோற்றிநிற்ப
மேயவளைத் தாழ்த்தறைவான் வேட்டு. (க)

தீந்தைதன தன்னாய்கேள் சண்முகத்தோன் றாதனெடு
நந்தமர்செய் தாற்ற நலிவுற்றே - நொந்தனன்
மான பிழந்தேன் வலியிழந்தேன் பின்னடைந்தே
னா பழிப்பினிமே லாம். (உ)

வேத நெறிவிலக்கி விண்ணோர்ச் சிறைவைத்தாய்
மாதவர்செய் மாதவத்தை மாய்வித்தா—யோதயன்மால்
செவ்வண்ணன் றேவரிவர் தெவ்வராய் நிற்கிருந்தா
லெவ்வண்ணம் வாழ்திரீ யிங்கு. (ங)

பிழைத்திறத்தாற் றோல்வி பெரும்பழிமுன் பூண்டா
யிழைத்திடுமா கொல்விதியை யாவ—ரொழித்துளா
ரீண்டெவின் றாவதென்கொ லேந்தலெழின் மைந்தகேள்
வேண்டுவன வீசெனென்றான் வேட்டு (ச)

நேற்ற ளர்செய் தென்னெவென்ற நீள்வீர வாகுவையின்
றாற்றலளி கத்தொடுமீ ராக்கிடவோ—ரேற்றபடை
நல்குவா பென்ன நயந்தவடன் மாப்படையை
வெல்குமா நீந்தான் விதித்து. (ஊ)

மற்றதனை நீவிடுத்தால் வாகு தனைப்பிறரை
யுற்றுணர்வை வீட்டி யுலக்குமா—லிற்றைச்
சயமுன்ன தேகென்னத் தானும்பர் போந்தாள்
வயமன் நிறம்பெற்றான் மன். (சு)

சூர்வீசிகத் தூணிபுறங் கொண்டுகவ யம்புனைந்து
கார்முகங்கை யேந்திக் கருவிபல—போர்புரிதற்
காவனவுந் தெய்வதமா வத்திரமு மேற்றவுணர்
மாவனிகஞ் சூழவுற்றான் மன். (ஏ)

சயந்தனைவென் னாட்கொள் சயந்தனத்தி லேறச்
சயந்தனைக்கொள் கென்றாசி சாற்ற—வியந்தவுணர்
சூர்மகன்போர்க் கேருகின்றான் சூழ்மினென்று கூறவொற்ற
ரார்படைக ளார்த்தெழுந்த வாங்கு. (அ)

ஓரயுத வென்னமா வொண்கரிதே ரொவ்வொன்று
மீரயுத வென்னமா வேணியோர்—வாரியென
வார்த்துவா மன்னனைச்சூழ்ந் தாங்கெழுந்த தூளிபோய்ப்
போர்த்ததிசை விண்மாப் பொருப்பு. (ஈ)

மூன்றாட் பாணுகோபன்யுத்தப்படலம். ௩௮௭

சூன்று முயர்வரையுங் கூர்திரையுங் கார்முகிலு
மொன்றுபடப் பேர்ந்துசெல லொக்குமே—துன் றுமதக்
கைம்மா கவின்றேர் கலிமாகா லாட்படைக
ளம்மா படர்வ வடர்ந்து. (௧௦)

அந்தாம்வெண் டாமரைபூத் தாங்களவி லொண்கவினை
கந்தரமின் பூத்தாங்குக் காரவுண—ருந்துபடை
யம்பரம்பற் புட்பறந்தாங் கண்கொடிநீன் வான்போர்ப்ப
வெம்படைகள் சென்ற விரைந்து. (௧௧)

இன்னவணந் தானை யிரைந்திருபாற் சூழ்ந்துசெல
மன்னன் மகன கர்ப்பொன் வாய்புரிசை—துன் னுகையி
லங்கன் பரிமுகங்க ளாயிரங்கொன் வேயினைப்பார்த
திங்க னவில்வா னினிது. (௧௨)

பன்னுமரன் பாலனமர் பாசறையிற் சென்றுநீ
மன்னுபுக ழார்வீர வாகுவைப்பார்த்—துன்னரும
னானையின்போர் செய்துதனை யாவிகொடு சீர்த்திபெற
வேணினுற்றேன் யானென் றியம்பு. (௧௩)

என்றசொல்லென் சொல்லா விசைத்துநீ மீள்கென்ன
நின்றதிற் றுதுவனை நீசனாய்ப்ப—நன்றிதென
வேமகூ டம்போ யெழில்வீர வாகுவைக்கண்
டாமிவைநன் றோதுவா ஞயந்து. (௧௪)

சூர்மகனின் னாவி தொலைககவின்று செல்கின்ற
னோர்தரவிம் மாற்ற முரைத்துநினைப்—போர்தரவே
மாவலோய் கொண்டுவரு வாயென்ற னேகுநிநீ
நாவலோ யென்றதைத்தா னன்கு. (௧௫)

தூதனிது சொல்லிநிற்பத் தூயோ னகைத்தியா
னாவன் தன் வெம்பகைஞ் சூலியுணணப்—போதுகின்றேன்
போய்நவில்வா யென்னவொற்றன் போகமொய்ம்பன் சுற்றமுற
வாய்முருகன் றுள்பணிந்தா னன்கு. (௧௬)

மன்றனய னின்னைமுன்னி வன்மையொடும் போர்துளான்
றுன்றனிக வீரரொடுஞ் சூழ்ந்துநீ—சென்றெதிர்த்த
போர்புரிதி மரையசெயிற் பொள்ளெனநம் வேனீக்கும்
போர்தியெனத் தாழ்ந்தகன்றான் பேர்ந்து. (௧௭)

தானையுடை சாரச் சயந்தனத்திற் றம்பியரு
மேனையரு மேலி யிவர்ந்துவர—வானவர்க
ளாசி நலிலவெய்யோ னொஞ் சமார்க்களத்தின்
மாசிகந்தோ னெய்தினுன் வந்து. (௧௮)

பாரிடமா வென்னமுந்தின் பன்றகுவர் மாக்கடலு
நேருநீ ஐ யாற்ற னிசுழ்த்தியே—போரின் கட்
பல்லியங்க னார்ப்பப் பலபடைவில் லம்பினுட
னல்லவுணர் சித்தினு ரார்த்து.

(௧௯)

அத்தகைய பலபடையோ டார்வரையு மாமரமுங்
கைத்தலத்திற் கொண்டு கணவருய்த்தார்—மைத்தகுவர்
வாவிற் சிரந்துணித்தார் வன்மை கெழு வெழுவார்
ரேளிற் புடைத்தார் தொடர்ந்து.

(௨௦)

பிடித்தா ரவுணரைப் பீறிடுய்த்தோர் கால
வடித்தார் மிதித்தா ரலைத்தார்—தடித்தகையாற்
பற்றிஞர் வேழத்தைப் பாற்றிஞர் தேரின்மே
லெற்றிஞர் பூக ரெடுத்து

(௨௧)

ஓத நெடும்பரவை யூழித்தீ யீங்கிரண்டும்
போதவமர் செய்தாங்குப் பூதரும்வன்—போதரிய
தாரவுண் ரும்மலைந்தார் சார்கனத்தி லாறெனச்செல்
சோரிவிழைந் தார்ந்தனபுள் சூழ்ந்து.

(௨௨)

துணிந்தனகை மொய்ம்பு துணிந்தசிர மார்பு
துணிந்தனவன் றுள்க டெதமெய்—துணிந்த
சிலகணவர் துஞ்சினார் செம்போர்க் களத்திற்
பலவவுணர் மாண்டார் பரிந்து.

(௨௩)

மன்றகுவர் மன்னவரும் வன்பூதர் வேந்தருந்திக்
கொன்றொடொன்று போர்புரிவா னுற்றமைபோற்—சென்று
சிரந்துமித்தார் தோலுமித்தார் திண்டோ டடிந்தா
ருரந்துமித்தார் நேர்நே ருடன்று.

(௨௪)

இலக்கரெண்ம ரேற்றமரி லேமழைதூய்ச் சுற்றிக்
கலக்க வவுணக் கடலை—யலக்கணுற்றே
யோடினரஃ தோர்ந்தா னுயிர்த்துநக்கான் முன்கனன்று
தேடினனை வைத்தோன் சிறை.

(௨௫)

பாரிடர்தந் தானையின்கட் பாணு தனைவெருண்டோன்
சேருதலு மஃதுணர்ந்து திண்வாகு—சாரிலுளோர்
தம்மொடெதிர் போயோர் தனுவெடுத்தான் வெய்யவனு
ம்மமவொரு வில்லெடுத்தா னார்த்து.

(௨௬)

வீரனுமாத் தீயனுஞ்செய் வின்னு னெலிகேட்டுப்
பாரதலம் வானம் பணிப்புற்ற—மாரியொன்று
யூழியின்கட் பெய்திறம்போ லொண்கோ லிருவோரு
மூழினனி பெய்தா ருருத்து.

(௨௭)

மூன்றாநாட் பானுகோபன் யுத்தப் படலம். ௩ அகம்

மண்கடந்த வாரி வரையிகந்த மேகமூர்
விண்கடந்த விண்டயனூர் மேற்படர்ந்த—வெண்கடந்த
வண்ட வரம்பிகந்த வன்சா ரிகைதிரிந்த
திண்டிறலேர் ருருநெடுந் தேர். (௨௮)

இத்தகையை யோதுவெய்யோ னேவர் யிரந்துண்டி
யுத்தமமா வீர னுரத்தெய்ய—வித்தகனு
மாயிரங்கோல் ரூர்மகன்றே ரார்வலவன் மாவிரதம்
பேயிறப்ப விட்டான் புகைந்து. (௨௯)

வெய்யனோர் வையமேன் மேவிலில்லை வாங்குமுன
மையனோ ராயிரங்கோ லன்னவன்மார்—பெய்ப் பநொந்தா
னூர்த்தனர்மா பூத ரதுகேட் டனன்றிமையோர்
கூர்த்தபடை கொள்வனென்றான் கோன். (௩௦)

மேயந்தன் மகன்வருண வெம்படையை யர்ச்சித்துச்
சேந்தன் றுணைவரடற் சேனைமேற்—சாந்தகையி
னேவவஃ தூழிவெள்ள மென்னவிண்டோய்ந் தார்ந்தேகத்
தேவர் பணித்தார் திகைத்து (௩௧)

அின்னதனைக் கண்டிளவ லங்கிப் படைவிடுப்பத்
தன்னெகிழி கான்ற சுவாலையுற்ற—பன்னண்ட
கோளகையெப் பாங்குங் கொடுத்தனதிண் பார்வெடித்த
வானொளிவான் றிக்குற்ற வாய்ந்து. (௩௨)

சீர்த்ததிறல் வாகு செலுத்துபடை யிவ்வணம்போய்
மூர்த்தமொன்றி லேவருண மொய்படையைத்—தீர்த்தவுணர்
கோன்புறத்திற் சுற்றிடலுங் கொண்காற் படைதூர்ப்ப
வான்மருத்திற் சென்றதுவே மற்று. (௩௩)

மருத்துப் படைசென்று வன்னிப் படையை
யுருத்தலின் றன்மை யொழித்து—வருத்தவுயர்
சாரதர்தம் மேல்வரலுஞ் சர்ப்பப் படைவிட்டான்
வீரருண்மா வீரன் விரைந்து. (௩௪)

அஃதா யிரத்தோ டயுத மிலக்கமெண்ணில்
பஃறலைய பாந்தட் படிவமுற்றுக்—கஃறென்னக்
காயமெங்கு மோடிக் கடுக்கான்று செங்கதிரை
யாயபடத் தான்மறைத்த தாங்கு. (௩௫)

வன்னாக மாப்படைபோய் வாயுப் படையையுண்டு
மன்னாக மேலுலவ மன்னதுகண்—மின்னாக்
கருளப் படைவிடுக்கக் கண்டதனை யஃது
வெருளுந் திரிந்ததுளம் வேர்த்து. (௩௬)

செம்புட் படைபலவாச் சென்றிடலு மண்ணுரன்
வெம்புளத்த னாகி வியனந்தி—யம்படையை
யேவவிட பத்துருவ மெண்ணிலகொண் டார்த்துலகம்
யாவமுஞ்ச வந்த தெதிர்த்து. (௩௭)

நந்தி யிரும்படைபோய் நாகாரி தன்படையைச்
சிந்தி யெதிர்ப்பத் திறலவுண—னந்தகன்வெம்
மாப்படையுய்த் தானதையு மாய்ப்பவதன் மேல்வேதன்
மாப்படையை விட்டான் வலிந்து. (௩௮)

வேதன் படைபோய் விடப் படையினைக்கண்
டேதநனி கொண்டிறைஞ்சி யேகலுமப்—போதன் தன்
றூதை படைதுரப்பத் தானெதிர்த்து போர்புரிந்த
தோதைநந்தி மாப்படையோ டெற்று. (௩௯)

நாரா யணன்படைதா னந்தி படைக்கெதிர்போய்ப்
போராற்றி நிற்பப் புனிதனது—பாராவோர்
சிம்புளாம் வீரன் நிறற்படையை யுய்ப்பவரி
வெம்படையை வீத்ததது வேர்த்து. (௪௦)

மாயன் படைதொலைய மன்னுலகெல் லாமழிற் குந்
தூயன் படையைத் தொழுதுவிட—மேயவது
திண்புயத்தோன் கண்டு சிவன்படையை யாச்சித்து
விண்புகழ் விட்டான் விரைந்து. (௪௧)

ஒருபாற் புகையு மொருபாற் கனலு
மொருபால் விடமு முமிழ்ந்த—வொருபான்மி
னித்தன் மகனு நிருபன் மகனுநே
ருய்த்த விருபடையு மொத்து. (௪௨)

போற்றுபல தேவர் புணரிழுங்கில் பார்த்தண்மா
சீற்றமுறு வெம்புலிமா சீயந்தே—ரேற்றமுள
செம்மாப் படைசித்தித் தீக்க ணுருத்திரரை
யம்மா விசித்த வவை. (௪௩)

வேதன்மால் வேந்து விமல நமலிமுத
லோது படைக னுதவினவே—பேதமின்றி
யிம்முறையா நல்கி யிறையோன் படையிரண்டு
தம்மிற் சயர்புரிந்த சார்ந்து. (௪௪)

வற்றியேழ் வாரி வறந்தனவான் கங்கைநீர்
சுற்றியமா நீத்தந் தொலைந்துவிண்பார்—முற்ற
வெரிந்த வுடுப்பொரிந்த வெற்றேர் நெரிந்த
விரிந்த பலமா வினம். (௪௫)

மூன்றாநாட் பானுகோபன் யுத்தப் படலம். ௩௯௧

அத்தன்ற னத்திரத்திற் கஞ்சியஞ்சி லோதியர்க
டத்தந் தலைவர்த் தழுவினார்—சித்தமயர்ந்
தச்சமுற்று வன்மைகுன்ற வாற்றலரு மாற்றலர்மேல்
வைச்சவன்மம் போயிரிந்தார் மற்று. (௪௯)

பூத நிலக்கர் பொருதுணைவர் மாழ்கியே
தூதுசென்ற வீரற் சுலவினார்—காதவுணர்
பொன்றார் புரண்டார் பொடிந்தார் புலந்தார்நேர்
நின்ற நெருவனே நேர்ந்து. (௪௭)

ஆழிமன்ம கேர்திரத்தி லாரவுணர் சூழ்த்தயர்ந்தே
யூழியிது கொல்லென் றுளம்பதைத்தார்—வாழிறையோன்
பேரொலிகேட் டிஃதென்ன பேசுதிர்நீர் தேர்ந்தென்னாச்
சாரர் தமைவிடுத்தான் றான். (௪௮)

ஐயகே ணின்சே யமர்வீளாத்த வீரன்மேல்
வெய்யபடை விட்டுப்பின் வேணியான்—செய்யபடை
யேவ வவனுமதை யேவவவை பல்லுருவாய
மேவவிகல் செய்தவென்றார் வேர்த்து. (௪௯)

என்று தனைமுனிந்தோ லீசன் படைவிடுத்தும்
வென்றிலா னின்னுமொற்றை மீமவுநென்னன்—மன்ற
சிறிய னெனநினைக்காக் தேர்வுருவன் றுற்ற
லறிதலுணர் வென்ற னாக. (௫௦)

மேவருமப் பான்மை விளைய விருபடையு
மோவுமண்ட முன்போ லுமுற்றி வ்யான்னார்—வீவுறவே
மன்னுயிரெல் லாமளித்து மற்றிருவர் பாலுற்ற
வன்னதுகண் டாரமர ரார்த்து. (௫௧)

பாங்கினின்ற நான்மாப் படைகாணன் குர்மகன்பி
ளுங்கவைகள் யாவு மழிந்தனகண்—டேங்கியே
யீசன் படையானு மில்லைவென்றி யென்றக்காற்
பேசுவதென் னென்றன் பெரிது. (௫௨)

மாயத் தருவுகொடு வல்ல யெழுந்தசென்று
காயத் தினினிற்பந் காரவுணன்—நீயன்
புறங்காட்டி னுன்னென்னப் பூத கணங்க
புறங்காட்டி யார்த்தார் செறிந்து. (௫௩)

புங்கவனீர் வானெழுந்த போதுடையார் மேல்வஞ்சந்
தங்குபடை தூண்டியடுந் தானவனன்—றங்கடர்த்தா
னின்றென் னிழைக்குமோ வென்றஞ்சி யேருவன்போ
லென்றுகரந் தேகினு னிங்கு. (௫௪)

மைப்புயன்மெய்த் தீயோன் மறைத்ததடல் வீரன்கண்
டிப்பகலு மாயந்தா னினையிரிந்து—தப்பினு
னின்றினியான் செய்திறந்தா னென்னுரைத்தி ரென்னவே
தன்றுணைவர் சாற்றுவர் தாழ்ந்து. (௩௮)

உரந்தான வத்தண் டொழிந்ததனி கின்றான்
கரந்தா னினிவருவோர் காணை—நிரந்தாரு
மந்தியும்வந் துற்ற தனிகமொடு மீண்டியாங்
கந்தனைப்போய்த் தாழ்வமென்றார் கண்டு. (௩௯)

தன்றுணைவ ரின்னசொலச் சண்முகன்றான் காணுநினை
வொன்றுமனத் துற்றிடலு மும்பரின்க—ணின்றவொய்யோன்
முன்னைவைக லுற்றவகை மூளவகை பின்னுமுற்றே
னென்னையெள்ளு வாரெவரு மிவரு. (௪௦)

தொக்கவம ரில்லொருவீத் தோற்றோர் தமைவிழையுந்
தக்கதுணை வோர்தாயர் தந்தைமார்—மக்கண்
மகிழ்மனைவி மாரு மறப்பென்னின் மற்றோ
ரிகழ்தற் களவுளவோ விவரு (௪௧)

இன்றுமிரிந் தேனென்னி லேந்த லெனைவெகுளா
நின்று துறக்குமுன்சீர் நீங்குமா—லொன்றுபடை
துன்னமா வீரன்மேற் றாண்டினெதிர் மாப்படையாற்
சென்னமாச் சிந்துவான் தேர்ந்து. (௪௨)

தெய்வப் படையுய்க்கிற் றெவ்வருயிர் வீத்தலின்றி
வெவ்வருக்கொண் டேவாளா மீள்வதல்லாற்—செய்திறத்தி
ருயப் படையினு லாவனவொன் றில்லையினி
மாயப் படைவிடுத்தன் மாண்பு. (௪௩)

என்றினைய வுன்னியஞ்ஞான் தேர்மா யவணல்கு
வன்றிறல்கொண் மாப்படையை வல்லையெடுத்—தொன்றலர்ச்சார்ந்
தாருணர்வு கொண்டனையா ராருயிரு மாற்றியே
வீரையுள்வீ சென்றுவிட்டான் வேந்து. (௪௪)

அம்மாப் படைவந் தறிதற் கரிதாரு
வெம்மாப் படையையெய்தி வீரொடு—செம்மாண்
பிருங்கணத்தோர் தம்மை யிலக்கரைச்சூழ் தந்தே
யொருங்குற் றுணர்வொழித்த தோர்ந்து. (௪௫)

தோன்றுமா மாயைவெங்கோ றெல்லறிவுண் ணத்திறலோர்
மான்று கிடந்தார் மறிந்ததெஞ்ஞ—ஞான்றெவரு
மோலமிட வீசுமோ ருழிக்கா லின்னுருவேற்
ருலமென வான்றுளதன் ருங்கு. (௪௬)

மூன்றாந் பாஷோபன் யுத்தப் படலம். நகுக

ஆயிடையன் னுரையெடுத்தாழி நதிகடந்து
தூயபுனல் வாய்ந்தவிருந் தொல்கடலுற்—தேறய
வவர்தொகையை யிட்டே யகன்றிடா தோம்பிற்
நிவரசுரன் காண் வினிது. (௬௪)

நன்றுநஞ்சுழ் வென்ன நகைததமகிழ் வெய்தியொல்லை
தன்னு மகேந்திரமாத் தொன்ன ஁ர்போ—யென்று றுதெவ்
வெண்டிசையும் போற்ற விதைபுரிதன் நந்தைதனைக்
கண்டிதைஞ்சிச் சொல்வான் களித்து (௬௫)

இன்றியான் சென்றே யிரும்போர் விளைத்துப்பின்
வன்றொழில்செய் திண்வீர வாகுவினை—யன்றியவன்
சாருதமா வீரரொடு சாரதரை யாருயிர்கொண்
டோரமூவத் துய்த்தே னுடல். (௬௬)

சீறிதுங் கவலையுறேல் சேனையொடும் யான்போ
யெறிவளிபோற் பாசகைவீத் தீறி—லறுமுகனை
வென்றே யரியயன்மான் மேவிவரைப் பற்றியா
னுன்றேத் தளிப்பலென்ற னுற்று. (௬௭)

என்றலுமே யேந்தற் கெழுந்த நனியுவகை
பொன்றிணிதோள் வீங்கிப் புளகமுறத்—தன்றனயன்
றன்னைத் தழீஇத் தனியா சனத்தின்மேன்
மன்னிருத்தி னுஞ்ஞர் மருங்கு. (௬௮)

மைந்தன் குடிதாங்கின் மன்றத்தைக் கென்குறைவு
சிந்தையில்வே நெண்ணமிலை செய்தவத்தான்—முந்தைநா
ளுற்றனனென் கொன்னிறக பொண்டிருந் நல்கவின்று
பெற்றனன்யா நென்றான் பெரிது. (௬௯)

என்றுபல கூறி யியன்மாப் பணிபுனைந்து
முன்றந்த சொற் றடிநீ முன்குகளை—வென்றமரி
லேனையரை வீத்தே ணிகன்முடித்தி காலையென்றான்
சோனைமுகில் போனிறத்த சூர். (௭௦)

அன்னதியான் செய்குவே னத்த வெனப்புகல
மன்னமரி னெந்தனைமா மைந்தநின்றன்—பொன்னகருக்
கேகென்றுரைப்பவிடையேற்றுப் படைசுலவப்
போகியில்வாழ் வுற்றான் புரிந்து. (௭௧)

பாணுகோ பப்பேர்ப் பதகன் படையினுன்
மானவராம் வல்லோர் மயங்கினமை—தானுணர்ந்தே
யண்ட ரயர்ந்தா ரரந்தையுற்ற ரங்கநொந்தார்
கண்ணிகன் காலக் கலுழ்ந்து. (௭௨)

இன்னலின்க ணேங்கி யிமையோ ரிரிந்துகுகன்
றன்னிடஞ்செல் வானேகத் தந்திரியாழ்—மன்னவர்க்கு
முன்னோடிப் பாசறையுண் முன்பணிந்து பின்பணியார்
மன்னோ டிசைப்பான் வகுத்து. (௭௩)

மன்மா மகன்கரந்து மாயப் படைதூர்து
மின்வாகு வெண்டுணைவர் வெங்கணத்தோ—ரன்மால்
கொளக்கடிந்தே யன்னதாற் கொன்னவரை வெய்யோ
னளக்கருளய்த் தானென்று னுருகு. (௭௪)

நாரதன்சொற் கேளா நயந்தயிலே நோக்கினன்னீர்
வாரிசென்றங் கார்படையின் வன்மைசிந்தி—வீரருள
மல்குமிருண் மாற்றியன்றார் வந்திடுவான் றத்துரீ
செல்கென் றிசைத்தனனற் சேய். (௭௫)

செய்யவேற் கின்னதன்மை செப்பியைய னங்கனுப்பப்
வெய்யகதிர் பல்கோடி வீசியிரு—ணைய
விரைந்த தடன்மா விடமுமிழ்ந்த தாற்ற
விரைந்த தெரியுமிழ்ந்த தேய்ந்து. (௭௬)

எரிபனித்த வென்றயர்ந்த விந்துலைந்த வெண்பாற்
கரிதளர்ந்த பாம்பிரிந்த காணக்—கிரிநலிந்த
தெய்வப் படைதொடர்ந்த செங்கதிர்போல் வேல்வரலான்
மொய்வதனர் தீர்ந்தார் முயக்கு (௭௭)

இத்திறத்தின் வேற்படைதா னீசனகை போலோடிச்
சுத்தநீ ராழிபுகத் தொல்படைவன்—சித்தமஞ்சி
யையமயல் வீரரைவிட் டாங்குலைந்து போய்மறிந்து
மொய்யிழந்த தன்றே முடிந்து (௭௮)

அடியபொழு தெந்தை யயிலீவேற் கெதிரடைந்து
தூயகடல் வேந்தன் றொழுதஞ்சி—நேயமொடு
சொல்லுமன்சேய் மாயைவெங்கோ றாண்டிவய வீரரைநல்
வல்லுளத்திற் பூட்டினான் மால். (௭௯)

மன்னுணர்வு தீர்வோரை மற்றென் னுழைவிடுத்தே
யென்னிடத்தி லன்ன திருந்துளது --பன்னிறை
யிங்குவரக் கண்டடைந்தே ரேண்வீர ரைநீங்கிப்
பங்கமுற்று மாய்ந்ததங்கம் பாழ்த்து. (௮௦)

வெந்திறல்கொள் சூரான் மெலிந்தனனென் செய்வனிவ
ரெந்தவம யத்தெழுவா ரென்றயர்ந்தேன் —கந்தவேண்
மையவுணர் தங்குழுவை வாட்டினுய்வே னென்கருத்தே
ணையமுனி யேவென்ற னுஞ்சு (௮௧)

மூன்றாட் பானுகோபன் யுத்தப்படலம். ஊரு

நேமிவேந் திஃதுரைப்ப நீசளரே லென்றயில்வே
லாமு ளமுந்தினரை யண்ணுமுனந்—தூமம்போ
யொன்னொளிதான் மேவுதல்போ லுண்மா லகன்றுணர்வே
யுன்னமுதத் தாமெழுந்தா ரோர்ந்து. (அஉ)

சாரதர்தின் மாத்லைவர் சாரிலக்கத் தோரொன்பான்
வீர ரிவரெழுந்து மேவிவல்லை—வாரி
மிசைப்பெயர்ந்து செவ்வேல் விரைமலர்த்தா ளேத்தி
யிசைப்பிற் றொழுதா ரினிது. (அங)

வீடினவெய் யோன்மாயை வீந்த பவத்தீட்டம்
பாடினமா வேதம் பரசுறத்தே—வாடியது
தூமா முனிவர் துறக்கத்தோர் வரசுகறம்
பூமாரி தூர்த்தார் புகழ்ந்து. (அச)

அன்னபொழு தாறுமுக னூரயில்வா னுறுற்பார்த்
துன்னி யிறைஞ்சியெதி ருற்றறிஞன்—மின்னொளிசீர்
கொண்மென்க ணின் றுவந்துங் கோமானே யென்னநின்னைக்
கண்டுகவ னீத்தேங் களித்த. (அடு)

குன்றிலெமை வீட்டிக் கொடியோன் புணர்ப்புச்செ
யன்றும்வந் தோர்வளித்தா யன்னதன்றி—யின்றும்வந்
தெம்மையாண் டாயதஞல் டாங்களுய்ந்தோ நிற்குலகி
லம்மகைம்மா றில்லையென்ற ராய்ந்து. (அசு)

தூயனிலைவாசல்சொல்லச் சுடரயில்வேல் கேட்டுணர்ந்து
நீயிர் விளிந்ததிரு நேடியே—சேயென்னை
யேயவத னூல்வந்தேன் யான்வரவம் மாயைசென்ற
தாயிடைவம் மின்னென்ற தாங்கு. (அஎ)

நின்றென் றிறைஞ்சி நகைமுகத்த னாய்வீரன்
பின்றுணைவ ரேனையோர் பேர்ந்துசெலச்—சென்றனனா
லங்கதிர்வேன் மாப்படைதா னுறுமுகப் பெம்மான்றன்
செங்கை யமர்ந்ததே சென்று. (அஅ)

மூன்றாட் பானுகோபன் யுத்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சகசு.

தகர் புகுபடலம்.

முன்னயில்வேல் செல்ல முருகவேள் சேவடிக
ஞன்னி யுவரிவைப்பி லொல்லையிற்போந்—தென்னகத்தோன்
வீரன்வெஞ் சூரன் வியனகர்கண் டேசினந்தா
றோருருவ மேயதொத்தா னுற்று. (க)

போர்க்குடைந்து மாயம் புரிந்துநமை வென்றகன்வன்
கார்க்குடலை வீட்டியல்லாற் கச்சனற்றான்—பார்க்கிலே
னின்ன தியற்றேனேல் யானு மெனதுவில்லு
மின்னெரியில் வீழ்வனென்றான் வேர்த்து. (உ)

சூனிறனைக் கேளாத் துணைவோரு மற்றோரும்
வாளரியன் னாய்நின்சொல் வால்தென—மீளான் நன்
றிம்மென் நயலாரு ரேடியடு வோம்யாரு
வம்மென் னுரைத்தனன்றின் வாசு. (ங)

ஆரியன்சொற் சேளா வனைவருட் டோந் தொல்லையில்
வீர மகேந்திரத்தின் மேற்றிகைவாய்—சேரவுற்ற
னார்த்தார் கணத்தோ ரவுணரிதென் னென் னுவின்போய்ப்
பார்த்தார் பதைத்தார் பணித்து. (ஈ)

மன்னார் துழனியென வோர்த்துட வாயிலுளான்
றன்னாணை தீர்த்தோர் தமைச்செருப்போன்—மின்னாரு
மெய்யன் புலிமுகத்தோன் மேலுசிங்கப் பீடிகையார்
வெய்யனது கண்டான் வெகுண்டு. (ஊ)

தீன்கண்ண தானெசெலத் தாழா துரனுடன்போய்ப்
புன்கண்ண தீயனெதிர் புக்களவில்—வன்கண்ண
பூதரெதிர் தாரவுணர் போழ்மாப் படைதூர்த்தார்
பாதவமுய்த் தார்மற்றோர் பார்த்து. (ஈ)

வெஞ்சினமூண் டின்னோர் விளைசமரிற் றுனவர்க
டுஞ்சினர்பல் பூதர் தொலைவுற்றார்—மஞ்சினத்தி
னார்த்தவுணர் மோத வனையர் , நமைக்கணவர்
போர்த்தொழிலிற் சாய்த்தார் புகைந்து. (எ)

முன்குழனிக முடிவா னதுகண்டான்
மன்குழ் வரிமா வதனவெய்யோ—னென்குழ்
வினியென்றோர் சூல மெடுத்தேரு வான்மேற்
றனிவரையுய்த் தார்கணத்தோர் சார்ந்து. (அ)

பூதருய்த்த வெற்பைப் புலிமுகத்தோன் சூலத்தார்
காதயதைத் தூன்படுத்தக் காய்ந்துசிங்கன்—போதரமுன்
முத்தலைவேன் மேல்விடுத்தான் முன்னவனும் பின்னவனு
மத்தலைவேன் மேல்விடுத்தா னார்த்து. (ஆ)

செறித்திமோ சூலந் திறத்திருமா வீரர்
புறத்தினிலே தைத்திரத்தம் பொங்க—மறத்தனையா
ருற்றுமுறை முத்தலைவே லுய்த்தமர்செய் காலையவை
யிற்றசெய்தார் மற்ருழினை ரேற்று. (க௦)

புன்முகவன் மற்போர் புரிந்துதிருஞ் சிந்தவரி
தன்கழலி னுலுருட்டத் தானிறந்தான்—மன்ககன
ரார்த்தனர்மே லாசை யரண்வீட்டி மாநகருட்
போர்த்தனர்மா பூதர் புகைந்து. (க௧)

பொற்கோ புரமகழ்ந்து பூதர் புரத்தின்க
ணைற்கோ விரிய வெறிதலுமே—பற்கோர
வெந்தசுவர் சிந்தினார் வீதியிற்போய் மற்றவரை
நந்த மலைத்தகன்றார் நன்கு. (க௨)

நீண்டமதின் மாட நிரைகள் கரிபரிதே
ராண்டசுவ ராரும் மழிந்திடலு—மாண்டுணைவர்
செல்கணைபல் கோடியெய்யத் தீமருத்து மாப்படையை
மல்குநகர் மேல்விடுத்தான் வாகு. (க௩)

உந்து படையிரண்டு மொன்றா யிறுதியிற்கொ
ளந்தவருக் கொண்டு ரனல்கொளுவி—நந்த
வெரிந்தசில பாக மிரும்புகைமேற் சூழ்ந்து
கரிந்தசில பாகங் கவிந்து. (க௪)

இன்னனவோர்ந் தொற்றர்போ யேந்த றனைவணங்கிப்
பன்னருஞ்சேய் மாயப் படைவிடுத்த—பின்னரிவை
சீர்நா ரதனறையச் செவ்வேள்வே லேவுதலு
மார்மாயை போய தகன்று. (க௫)

ஆருமய நீர்ந்தோ ரயில்வேலைத் தாழ்தலுமே
யாரும்வம் மென்னமன்கை யெய்தியது—கூருமொன்றார்
சேனையொடு போய்மேற் நிசைகா வலனைக்கொன்
றேனையரைச் சிந்தினு ரேற்று. (க௬)

பூதர் துணைவரொடு போர்வீர வாகுவமே
காத நகரிற் கணன்மடுத்தா—ராதலா
லோரயுத யோசனை யுண்டவெல்லை கண்டனர்
தேருதியென் றுரொற்றர் சேர்ந்து. (க௭)

ஒற்றருரை கேளாச்சு ருன்னத்திற் செற்றமிக
மற்றவரை நோக்கிநீர் வான்சென்றங்—சூற்றமுகில்
யாவையுமே தந்திடுதி ரென்னப்போ யாங்கவற்றை
கோவினித்தா னென்றதைந்தார் கூர்ந்து. (க௮)

எழுமுகிலு மேகி யிறைவ னிணைத்தா
டொழுதுநிற்க விவ்வுர் தொலைக்கு—மழலைத்
தணிவித் திடுதிரென்றான் ருழந்துவிண்போ யார்த்த
பணிமுடிகம் பித்த பயந்து.

(௧௧)

இம்மா நகரெரியை யீர்ந்தாரை பெய்தவியா
தம்மா விருந்தா லரசனடும்—பெம்மான்
சினந்தினுயிர் வீடினுஞ் சீருளதா மென்று
கனந்தம்மு டேர்ந்த கவன்று.

(௨௦)

துளியொன் றிபத்தின் றுணைசொரிய மேகந்
தளியொண் குடதிசையிற் சார்தீ—விளிதந்த
துன்னதனை றோக்கியையன் சூர்செயலோ கார்செயலோ
வென்னவோ வென்றுள்வா னேய்ந்து.

(௨௧)

தேருழிமா நாரதன்விண் சென்றைய கேளிவைகார்
சூரழைப்ப வந்த சுடர்வடவை—யாரழற்கோ
றாண்டிடுதி யென்றகன்றான் றாண்டிடலுங் கார்புடைத்தே
யாண்டகைபா லுற்ற தது.

(௨௨)

கார்மறிந்த வெல்லையிற் கந்தவே ளாறெழுத்தைத்
தேர்மனத்தர் வன்புறல்போற் செல்லெழுந்து—கூர்புறமார்
வாரியின்கட் சென்ற மலர்மழைபெய் தாரிமையோர்
சூரிடமுற் றுரொற்றர் சூழ்ந்து.

(௨௩)

மன்னனடி தாழ்ந்துகொண்மூ வல்லெநின்சொல் லிற்பொழிந்து
வன்னி தனையழித்த வாகைமொய்ம்ப—னன்னதுகண்
டேழி யனற்படையை யுய்த்தலுமே மாய்ந்தமுகி
லாழியா யென்றா ரணைந்து.

(௨௪)

சீற்றமுற வேந்தன் செருவிளைத்துப் பூதரையும்
கூற்றமுறழ் வீரரையுங் கொன்றுயின்ன—ரேற்றமுறு
மீசன் மகன்றனைவென் றிங்கடைது நீர்கொணர்திர்
தேசணிகொ டேரென்றான் தேர்ந்து.

(௨௫)

நகர்புகுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சகக.

இரணியன் யுத்தப்படலம்.

ஒற்றரைநோக் குற்றரைய னோதினதோர்ந் தேங்கினான்
மற்றவன்சே யெண்ணின் மறையுணர்ந்தோ—ஹுற்ற
முரணரக்கர்ச் செற்றுளான் மூன்றுசிரங் கொண்டோ
னிரணியனென் பேரின னீங்கு. (க)

நீந்தை தனைத்தாழ்த்து தானெழுந்து சாற்றுவன்சே
யந்தரரை நாஞ்சிறைசெய் தாவதென்னை—நொந்திடுமா
பாவமன்றி யாக்கமுண்டோ பார்த்திபெவல் லாமுணர்ந்தோய்
போவதுயிர் திண்ணம் புலர்ந்து. (உ)

பாரிற் புவனம் பலபோற்றிற் மாச்செவ்வ
மாரிடத்திற் பெற்றா யதுகினைநீ—சேயன்மான்
மாதவரை யேவுவதுஉம் வானவரைக் காதுவதுஉ
மோதரன்ற னொற்றலா மூங்கு. (ங)

நோற்றிடுநன் மாதவத்தை நோக்கி யளவிலாப்
பேற்றினையே தந்த பிரானவற்றை—மாற்றிடுவ
னன்றிசெய்தார்க் கின்ன னவிற்புவரேன் மற்றவரைக்
கொன்றிடுமெலி தல்லதில்லை கூற்று. (ச)

கந்தன் றனையளித்த கண்ணுதற னுணைதனைச்
சிந்தைதனின் மாறாக்கொ டயரொலா—மந்தமுற்றா
ரன்றிவன்மை கொண்டியந்தா ராரன் னு ரின்னாந்தா
மென்றுரைக்க வல்லமோ வீங்கு. (ரு)

காமன் றனையெரித்தான் காலன் றனையுதைத்தான்
பூமன் சிரத்திலொன்றைப் போக்கினான்—மாமன்
தனையடர்த்தான் றோலுரித்தான் சந்திரனைத் தேய்த்தான்
வினவிலைகொ லாங்கவற்றை வேட்டி. (சு)

எத்தனையோ விவ்வா றியற்றியுயிர்க் கின்பளித்தா
னத்தனையுஞ் சொல்லலரி தாதலா—னித்தனையே
சார்ந்தவருய் வாரல்லார் சாகுவாநூல் கூறுநீ
யோர்ந்தறிதி யெந்தா யுகந்து. (எ)

இன்னமுமொன் றெந்தா யியம்புவேன் கேட்டிவன்மை
தன்னிலுமேம் பட்டார் தமைநெருங்கா—ரன்னதன்றி
மன்னு வரமளித்தோன் மைந்தனொடு நீபொருதா
லுன்னுவய முண்டோ வுனக்கு. (அ)

அண்டமுற்றும் பல்வளனு மாருயிரு மூவருஞ்சீர்
மண்டனைத்து மாகியதன் மாமேனி—கண்டிடவா
னாட்டினார் தங்கட்கு நாடரிய யாவையுமே
காட்டினான் கந்தனென்பர் காண்.

(க)

மிறையவனை முன்னமொரு வைகறளை யிட்டுச்
சிறைவைத் துலகளித்துச் சீர்சா—லிறைவனன்னு
னுய்கையிற்பின் வேண்ட வுகந்துவிட்டா நென்பரவ்வேள்
செய்கையியப் பாங்கேட்கிற் றேர்ந்து.

(க0)

வானவர்கோன் மாமலரோன் மாநிறத்தோன் மன்குறைதீர்த்
தானபெரும் வேட்கைநல்க வங்குழவி—போனளின
வாறுமுகங் கொண்டா னன்றாணே யென்பதல்லால்
வேறுசொலற் கில்லையதன் மேல்.

(கக)

பன்புயமீ ராறுடையான் பாணுப் பகைகுழ்வாற்
றன்படைஞர் மாய்ந்த தகைவினவிப்—பின்பவர்கண்
மீளுவான் வீரைமேல் விட்டவே லிங்குவிடின்
மாளுவா ராரும் வதைந்து.

(கஉ)

தாரகனை மாய்த்ததென்றற் றுழ்வரையைச் சாய்த்ததென்றல்
வீரையின்க ணுய்த்தவரை மீட்டதென்றற்—சீருடைய
கூட்பொலியும் வேல்போற்றிக் கோமானாள் சார்வதல்லாற்
போர்புரிய னுண்டோ புகல்.

(கங)

சேந்தனொற்றூர்ச் சீரழித்துச் செங்கதிரோன் நெவ்வினவென்
றந்தருவர் தானையட்டெம் மண்ணன்மா—லேய்ந்தபடை
வீரையுப்ப மீண்டயிலான் மேவுனகர் வீப்பனென்றல்
யாரவனை வெல்வா ரெதிர்த்து

(கச)

ஆனவொரு வேலா லழியுமிந்த மூதெயில்குழ்
மாநகரத் தானவரு மாள்வரென்னில்—வானவரு
னையிந்த மில்லா வறுமுகன்போர் முன்னிவரி
னோதுலகும் வீயு முலைந்து.

(கரு)

கந்தவேள் வந்தெதிர்ச்சிற் காரருமு வீழ்வரைபோ
னந்தம் வரம்படையே ணற்றிருவஞ்—சிந்து
மிருணைவா னொற்றையுய்த் தின்மனவு நம்பாற்
கருணை புரிந்திருந்தான் காண்.

(கசு)

கருணைகொண்ட வத்தன் கருத்திடைவெஞ் சேற்றம்
வருமுணும்பர் வன்சிறையை மாற்றி—கருளுடையான்
பாத மிறைஞ்சிற் பரிந்தகல்வா னுமுய்து
மீதுதுணி பென்றனன்சே யேய்ந்து.

(கஎ)

அன்பிற் தனக்குறுதி யாய்ந்துரைப்பச் சேற்றமுநீஇ
மின்புராவேற் சேயொருவன் வீரமொடு—தன்புடையா
சொற்றனெறுழ் செய்வனயா னோதிநின்ற யீதுனக்குச்
சொற்றனாரர் சொல்லடுவேன் சூழ்ந்து. (௧௮)

எண்கணன்முற் தேவரெலா மேவற் பணியினின்று
ரெண்கணனோ டேய்மகனோ வேனெழுப்பா—என்குணனா
மீசனே நோற்றிடினு மென்னைவெல்லான் முன்னைவா
நீசற்று மோர்கிலாய் நேர்ந்து. (௧௯)

ஆற்ற லிழந்தா யாசினிலை நீங்கினா
யேற்ற குலத்தி னியல்பிழைத்தாய்—மாற்றலருக்
கஞ்சினவின் றாய் தறைவையே னின்னைவல்லை
வெஞ்சமனூர்க் குய்ப்பனென்றான் வேந்து. (௨௦)

நஞ்சொலிவர்க் கீறுறலா னஞ்சா யதுதாதை
துஞ்சமுன்யான் றுஞ்சலே சூழ்ச்சியெனா—வஞ்சன்றான்
வான்முடிப்பன் மாமணிகள் வைத்திறைஞ்சி வஞ்சினத்தை
யான்முடிப்ப னென்றனன்சே யீங்கு. (௨௧)

முன்மருவார்க் கஞ்சினேபின் மொய்ப்புற்ற யென்னெனக்கு
ருன்மகனா னஞ்சவனோ வோதென்றான்—மன்மகனைப்
புல்லின்று நன்றுன் பொருதானே யோடுமூந்து
செல்லுதியென் றுன்பெயர்ந்தான் நேர்ந்து. (௨௨)

தன்மனையுட் சென்று தமனியமா மெய்யதனின்
மின்வச் சிரகவயம் வேய்ந்துபுட்டில்—பின்செறித்தான்
கூற்றெனும்வில் லேந்தினுன் கோமுடியிற் றும்பைகொண்டா
னேற்றிரதத் தேறினா னேய்ந்து. (௨௩)

ஆற்ற லுறுதுணைவ ராயிரரு மாரனிகம்
போற்றுமன்ன ராயிரரும் போர்க்கோல—மேற்றுவெய்ய
காற்ற மெனப்படர்மாக் காற்றே ரிடைக்கலந்து
நாற்றானே யோடுசெல்வார் நன்கு. (௨௪)

எண்ணாறு வெள்ளந்தேர் யானையற்றே நானூறோ
டெண்ணாறு வெள்ள மிவுளியனைத்—தெண்ணாறு
செய்யவுணர் திண்சேனை செல்வன் படைசூழ்த்
வெய்யமருத் தென்ன விரைந்து. (௨௫)

பேரிதுடி காளம் பிறங்குவனை கோடுமுதற்
றாரியங்க ளார்ப்பத் துவசம்விண்—ஊர
வறந்தலைக்கொள் பொன்னோ னனிகமொடு பேர்ந்து
பறந்தலைக்கண் புக்கான் படர்ந்து. (௨௬)

தின்மா நகரழிவு தான்கண் டினைந்துசின்
துன்மாத் தலைவரைப்பார்த் தொவ்வொருதிக்—கென்மாத்நி
னாயிரம்பென் ளந்தானை யாக்கிரீர் பூதரைச்சூழ்
மேயிகல்செய் வீரென்றான் வேந்து. (௨௭)

வன்றலைவர் மாத்துணைவர் மாதிரங்க டோறுமே
சென்றபொழு தாடகன்மேற் றிக்கிலுறு—மன்றனிக
முன்கொடுசென் றுனிதனை மொய்ப்பன்கண் டையுற்றான்
முன்கொடிய னுன்கொலெனச் சூழ்ந்து. (௨௮)

நாரதன்சென் றையன்மு னன்றிரணி யன்றினவெஞ்
ஞரனிக டேனவினன்பல் சூழ்ச்சியுளான்—தேரவனை
யெய்திவெல்வார் நீயலா தில்லநினக் கேயந்தவமர்
செய்தியா லென்றகன்றான் சேண். (௨௯)

நின்றென் றுறநகையா நற்றலைவ ரைப்பாராத்
துன்றனிக மோடுநமைச் சூழுவான்—மன்றைய
னெல்லிருமெண் டிக்கினும்போ யெய்த்படை யோடடைந்து
மல்லிகல்செய் வீரென்றான் வாகு. (௩௦)

மின்னெண் மரையிலக்க மானவரைப் பாரிடரைப்
பன்னுவகை நான்கு படப்பகுத்தே—யுன்னெ
ணிருமா திரம்படர வேவிவெஞ்சூர் மைந்தன்
வருமா திரம்படர்ந்தான் வாகு. (௩௧)

அின்ன பொழுதி லவுணப் படைகடல்போற்
முன்னியொரு நாற்றிசையுஞ் சூழ்த்து—மன்னியே
யோலமுடன் வந்தணுக வற்றருத்து வெம்பூத
சாலமெலா மேற்ற சமர்க்கு. (௩௨)

வல்லவுணர் நாஞ்சின் மழுநேமி சூலம்வார்
வில்லுமிழ்வெங் கோல்கள் விடுத்தார்த்தார்—கல்லு
மாமுங் கதைகணிச்சி வான்படையும் பெய்தா
ருமன் கணவ ருருத்து. (௩௩)

தலையிழந்தார் தோளியுந்தார் தாளியுந்தார் தங்க
ணிலையிழந்தார் தேரியுந்தார் நேருங்—கொலையிழந்தார்
கெய்த்தோரின் மூழ்கினார் நீள்புயனும் வாளரசு
முய்த்தோரிற் பல்லோ ருடன்று. (௩௪)

இவ்வெல்லை வீர னிரணியன்மாத் தானையெக்கண்
டெவ்வமுற வில்வளை இ யேவயுத—மவ்வகந்தீர்
காலந் தனிலே ககணத்திற் பெய்மேக
சால மெனப்பொழிந்தான் றுன். (௩௫)

எறிதருவெஞ் சூறையா லெண்ணில்கோ டிற்று
முறிதந்து வீழ்பொழில்போன் மொய்ப்ப—ஐறிலே
செறிவுற்ற வங்கஞ் சிதைந்துவே ருகி
மறிவுற்ற தானை வதைந்து.

(௩௧)

யானைபரி காலான்வெற் பேய்ந்துதந்தங் குந்தமுந்திச்
சேனை வளையெறிந்து செவ்வானை—மீனினுற்
செந்நீ ரிருநதியாச் சென்றுவரி யுட்கலந்து
தன்னீர்மை காட்டியதே தான்.

(௩௨)

குரைக்கும் ஞமலியுங் கொன்னரியு மாட்ட
முரைக்குங் கவந்தமோ டிற்ற—செருக்கி
நிணமுண்டு காளி நிலவு முலவுங்
கணமுண்டு கோடி களம்.

(௩௩)

வில்வலனில் வாறு விடுகணையின் மாரியான்
மல்கவுணத் தானை மறிந்தகண்டு—வெல்வகையி
ஞயிரமாங் கோல்விடுத்தே யாடகன்மாக் கூளிகளோ
ராயிரமாங் கோடிகொன்றா னாங்கு.

(௩௪)

கோலமுறு பூதக் குழாங்குலைந்த தன்மைகண்டு
நீலன் கன்னன்முன்சேய் றேர்சென்று—சால
வுருமன்ன வார்ப்பவெய்யோ னோரயின்மார் புய்த்தான்
றருவினவன் றேர்தடிந்தான் றான்.

(௪௦)

வைவயமுழி வெய்தவெய்யோன் மற்றொருதேர் மேற்றாவிச்
கையுறுவில் வாங்கிக் கடைநாளிற்--பெய்யுமையிற்
கொன்வடிக்கோல் பெய்தான் குலகிரியை விட்டுமற்ற
மன்வரையைத் பேர்ததெறிந்தான் மன்.

(௪௧)

நீல னெறிவரையை நீள்கணையான் மாற்றவெய்யோன்
காலுறுதேர் தன்னைக் கரத்தெறிந்தான்—சீலனிவ
ணிற்றியென வன்னா னிறத்தெற்ற மன்னறிந்தா
னெற்றினன்றா ளிற்பூத னேற்று

(௪௨)

வீழ்ந்தவனை நீலன் வியன்றாள் கொடுமிதிப்பப்
பொழந்தவக நெய்த்தோர் பொழியவின்ன—லாழந்தயர்ந்து
தேர்வுணர்வி றீயனினிச் செய்வதென்கொ லென்றுறுதி
யோர்வுணர்வி னுன்னினா னென்று.

(௪௩)

மாயமொன்று செய்துமெனா மந்திரமா பூசையெலாந்
தூயமனத் தாற்றித் தொழ்த்தெய்வ—மாயவெல்ல
தன்போ லொருவடிவந் தான்பல் படைபரியா
வன்போர் புரிவான் வரும்.

(௪௪)

கீண்டா னதனைக் கடிதி னெதிர்டந்து
தண்டகலதன் றலையிற் றுக்கினுன்—விண்டாவி
நேர்மீ துறக்கண்டா னீலன் செலமறைந்து
பார்மீ துறக்கண்டான் பாங்கு. (சுடு)

கண்டலமந் தீது காவென்றுணர்ந்துசினங்
கொண்டா னு வல்துங் குறுகியே—மண்டலேகுழ்
பார்புகும்விண் செல்லுமுன்பின் பால்வரும்போ ராற்றுமெனி
லார்புகல்வா ரன்னதியல் பாய்த்து. (சுக)

மாய வருத்தொடர்ந்து வன்பிழந்தான் றுன்புழந்தான்
மாய வருப்பலவா மன்னவிது—மாயமென
நீலன் மெளிய நிருதனோர் வில்வளைஇக்
கோலநிதந் தூர்த்தான் கொதித்து. (சுஎ)

கனகன்செய் மாயமொடு கார்நீலன் சோர்வு
மனகன் றுணைவன்கண் டார்த்துத்—தனுவின்க
ணுணிஞ்ஞலி கோடலும நாற்றிசையுங் கார்த்தகுவர்
நாணினிரிந் தேகினார் னைந்து. (சுஅ)

சேயைமிகப் போற்றிவல்லோன் சேதனமாத் தொல்படையை
மாயைமிசை யுய்ப்பவது மாய்ந்திமைப்பிற்—போயதுநற்
றூயநிகர் வண்டுறைசைக் சற்குருவைக் கண்டளவின்
மாயையிரி கின்றமைபோன் மற்று. (சுக)

போந்தவெல்லெப் பொண்ணேன் புகைந்துதன்வில் வாங்கியே
யேய்த்தகணை யோரா யிரம்விடுத்தா—ஓர்கிறன்மார்த்
தாண்டன்முன் வெற்புரத்திற் றுக்கடாண்டே ளாகுதலைச்
சேண்டலத்தோ ரார்த்தார் தெரிந்து. (சுஃ)

வீரமொய்ம்ப னூறுகணை விட்டே யிரணியன்ற
னாருங் கொடிவில் லரணைக்கக்—கூருமவன்
சீற்றமொடு வேறோர் சிலையெடுப்ப வாயிரங்கோன்
மாற்றலன்மே லுய்த்தான் மறுத்து. (சுக)

விட்டகணை யாடகன்றன் வில்வலவன் தேர்படுத்தே
யட்டுநிறம் பஹுனைக ளாக்கமற்றோர்—தட்டுடைநற்
தேரிலெய்த வீரனதைத் திக்கணையா லட்டிடமன்
பாரிலெய்தி யற்றான் பலம். (சுஉ)

வேறுபிஞ்ஞர் மைந்தன் மிளிரதம் யாவுமே
துறுது நம்புகளா னூறியே—யீறு
தாவெனக்கீ நெய்தியது தாதையருஞ் சாதல்
சாத மெனகினைத்தான் றுன். (சுக)

அக்கினி முகாகரன் வதைப்படலம். ௪௦௫

சென்ற பொழுதுகடன் செய்வா ரெவருமில்
மன்மரு மாய்வுற்றார் மற்றவரும்—பொன்றறின
மின்னுறுதி கூறினுமுள் னேரு விதைமுடியு
முன்னிறுவே னென்றெணுவான் முன். (௫௪)

ஐயனினித் தஞ்சி னருங்கடன்க ளன்பிவெடு
செய்யமைந்த னில்லையெனுந் தீயவசை—வையமுறு
மைந்தனைப்பெற் றோம்பி வளர்ப்பதத்த னந்தமெய்தி
னுந்துகட னுற்றுதற்கே யுற்று. (௫௫)

போரின் மடியிற் புகழுண் டிறந்திலனே
லேருடலந் தாங்கியுய்ந்தா னென்னவசை—சாரு
மெனக்கெய் திடினுமஃ தெய்துகமன் ருதை
தனக்கெய்த லாமோ தகாது. (௫௬)

உன்னியுயிர் போத லுறுதியெனத் தேர்த்துழுகி
றன்னிடைப்போய்த் தேமந் தணமுன்னி—மன்ன ருவா
யாருந் தனையறியா தாழியினுட் போயினன்மின்
கூருந்தண் மீன்வடிவங் கொண்டு. (௫௭)

இரணியன்செய் மாயமென வேய்ந்தகங்கு னீங்கப்
பரனளித்தோன் ஞானப் படையிற்—றரணியெய்தச்
சூர்மகன்போ யார்கலியிற் றுன்னினமை போன்மறைந்தான்
பார்மகிழ்கொள் சோமன் பரிந்து. (௫௮)

நீங்குமன் செய்கடல்செ னீர்மைகண்டு வெண்சங்க
மோங்குமொய்ம்பன் வாயிடைவைத் தூ திடலும்—பாங்கமரும்
பூதர் புகழ்ந்தார் புலவர்கள் பூமழைபெய்
தோதருநன் காசிசொற்றா ருற்று. (௫௯)

நின்றவய வீரரொன்றார் நீன்படையைப் பொன்றுவித்தார்
மன்றனகர் சென்றொற்றர் மன்றனைத்தாழ்ந்—துன்றனய
னிங்கிகலிற் றோற்றகன்றா னென்றலுஞ்சு ரேங்கிரின்ரு
னங்கிமுகச் செம்மலுற்ற னங்கு. (௬௦)

இரணியன் யுத்தப்படல முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௫௫௬.

அக்கினிமுகாசுரன் வதைப்படலம்.

எண்டிசையு ளாணா யிபத்தையென்றைத் தேர்மாவைக்
கொண்டுவந்து வட்டாடு கொள்கையுளான்—மண்டுமெரி
மன்முகவன் மாலயனூர் வன்புள்ளை யாடுறுவான்
முன்கொணர்ந்த மொய்ப்புடையான் முன். (௬)

செங்கதிரை முன்னோன் சிறையிட் டதுவினவித்
திங்கடனைப் பன்னாட் சிறைவைத்தோ—னங்கையிற்
றெய்வப் படையுற்றோன் செய்வஞ் சனைகற்றோ
னைவர்க் குளவிகலோ னாகு. (உ)

நீந்தைதனைத் தாழ்ந்து தழன்முகத்தோன் ருதாய்நின்
சீந்தைதளர் வுற்றதன்கொல் செப்பென லு—நொந்தறைவான்
மாயைகொடு வானவர்க்கா வந்திகர் வன்னிவைத்தான்
றீயைமுகில் கொண்டவித்தாந் தேர்ந்து (ங.)

அன்ன துகண் டார்த்துமுன்றே யானிமொய்ம்ப னூழித்த்
யன்ன வனற்படைவிட் டங்கடிந்தா—னன்னதுகேட்
டாடகனை விட்டா மவனுமமர் செய்துடைந்தான்
பீடளிகச் சேனையட்டான் பேர்ந்து. (ச)

இன்னவெஞ்சூர் கூற வெரிமுகவன் சீற்றமுற்று
மன்னமிடற் றாதுவனை மற்றவரைத்—துன்னமரில்
வென்றுவரு கின்றேன் விடைதந் தருளுவா
யென்று நவின்ரு னினிது. (ரு)

நின்றென் றவன்விடுப்ப நன்கிறைஞ்சி நன்னகர்போய்க்
குன்றிகர் தோளான் குலவரைபோற்—துன்றுமொரு
சாலிகைமெய்க் கொண்டிபுட்டில் சார்விரலிட் டான்கொண்டான்
பாலிகல்கூர் தெய்வப் படை. (சு)

தோதையுடைத் தாயுதவஞ் சாபங்கைக் கொண்டெழிற்றோர்
மீ தீர்வந்து சென்றுகனன் மேவுமுக—னோது
நகரின் புறமுற்றா னுற்படையு மொற்றர்
பகருமுனம் வந்த படர்ந்து. (எ)

ஓரா யிரவெள்ள மும்பலினந் தேருமற்றே
யீரா யிரவெள்ள மேற்றமா—காரா
ரவுணவெள்ளஞ் சூழ்ந்துவர வங்கிமுகன் செல்வான்
புவுண நடுங்கப் புகைந்து. (அ)

கேதனங்க ளாடக் கிளர்மணித்தேர் செல்காட்சி
பூதாங்கண் முன்னியல்பிற் போதலொக்கு—மாதங்க
மும்மதங்கள் பெய்து முழங்கிப்போந் தோற்றநிலத்
தம்முகில்சென் மாண்பிசையு மாங்கு. (ஈ)

வாங்குதிரை மாத்தானை வாவியுறு மாண்புகெடு
வாங்குதிரை வாரியெழன் மாணுமுயர்—வாங்குதிரை
யன்ன வவுண ருகெதொழிதேர்ந் தார்படையேற்
றுன்னமனை யொப்பா ருருத்து. (ஔ)

தானைசெலத் தண்விசம்பிற் றுவியெழு பூழிகொடி
சோனை முகிலிற் றுலங்கவொளி—யாண்படை
மின்னி னிலங்கவொலி மேவியி ன்ராவடு
மன்னி விழுந்துளியின் வாய்ந்து. (௧௧)

சோமசுண்ட கன்சோமன் சூரியன்றெவ் வாதிவிற
லாமனிக வீர ரருகுசெல்—மாமன்
கதிருறுவாட் சூர்மைந்தன் காண்பூத சேனைக்
கெதிருறவே யெய்தினு னேய்ந்து. (௧௨)

பூத ரவுணர் பொருவா னெதிர்த்தனர்வின்
மோதியின் பேரி முழங்கினசங்—காதிய
மார்த்தவயில் வாள்விடுத்தா ரம்பெய்தார் பல்படைக
ரீர்த்தனர்பல் லோரிநகநார் சோர்ந்து. (௧௩)

சாரதர்வேன் மன்கணிச்சி தண்ட மலையெறிந்தார்
காரவுணர் பட்டார் கணிதமிலார்—தேரவிரச்
சிற்றபரி வேழ மிறந்த களேபரத்தை
யுற்றகொடி பேய்பா றுகந்து. (௧௪)

இருபெருமாத் தானையிவ்வா நேற்றமர்செய் வேலை
வெருவயிற்கண் மாசர் வியர்ப்பில்—வருவயவ
ரெல்லாரும் வில்லினைததம் பெய்துமுற்ற வல்லவுணர்
நில்லா துடைந்துசென்றார் நேர். (௧௫)

உடைதலும்வெஞ் சூர்மைந்த னெய்யெனவே யுய்ப்ப
மிடைவலிமே கன்முதலாம் வீரர்—படையொடும்போய்
வீரர்மேற் போர்விளைப்ப வீர புரந்தரனூர்
தீரனெதிர் வந்தான் சினந்து. (௧௬)

வந்தனன்கை விற்குழைத்து வாள்யெய்தான் நேர்சிதைத்தா
னிந்துகண்ட கன்றனைவிண் ணேற்றினன்கோன்—வெந்தலைவர்
வீரன்மேல் விட்டார் வெகுண்டவந்தேர் வில்வீட்டி
யாருரந்தோ ணெற்றியுய்த்தா னம்பு. (௧௭)

காரவுண மேகன் கதைகொண்டு வீரன்றேர்ச்
சாரதியை மோதவவன் சாதல்கண்—டோரமிலா
வீர புரந்தரனூர் வேலேவக் காலனன்னுள்
பாரதன்மேல் வீழ்ந்தான் பதைத்து. (௧௮)

ஆர்வயவன் மாண்டதுகண் டங்கிழுகன் சீறித்தன்
கார்முருகங்கை வாங்கிக் கவின்பிறைக்கோ—லோர்கணத்திற்
பூதப் படைமேற் பொழிந்தான் சலந்தரம்போற்
சேதப் படவே தெரிந்து. (௧௯)

தலைமுதலா மங்கந் தவவற்றூர் பூதர்
மலையுறழ்தே ரற்றபரி மாய்ந்த—வலைகுருதி
யாரே டினகவந்த மாடினபேய் பாடினவன்
பாரே டெருவையுற்ற பாங்கு. (௨௦)

அின்னதனைக் காணு வழல்கான் றிடநகையா
மன்னமனு மஞ்சம் வலிமகவான்—றன்னுடைய
கைக்கார் முகங்கோட்டிக் காண்டமழை பெய்யவெய்தான்
மைக்கா ரவுண்ணுநேர் வாய்ந்து. (௨௧)

நேரிருவர் வெம்பகழி நேர்நேர் துரந்துதூர்
தாரமர்செய் காலேவிற லண்மகவான்—தேரொடுவி
லாவஞ் சிதையாது நம்புரத்தி லெய்தவுண்
னேவருமே போற்றநின்ற னேய்ந்து. (௨௨)

மாரிவணர் கோமான் வலியுந் திறன்மகவான்
வீறழிவுந் கண்டுதுணை மேவெழுவர்—சீறிவல்லில்
வாங்கியொவ்வோ ராபிரங்கோன் மாமுகங்கை மார்பமெய்
தாங்கினயான் தேருமட்டா ரார்த்து. (௨௩)

மற்றொருதேர் மேலிவர்த்து வல்லெப்போய்ச் சிற்றநனி
யுற்றெழுவர் தம்மையும்பார்த் தேர்படையிற்—றுற்றதும்மெ
யொன்றுயிரைத் தென்றிசைக்குய்த் துன்வீர வாருவையுந்
கொன்றிடுகின் தேனென்றான் கோன். (௨௪)

என்றளவில் வீர ரிருங்கணவெவ் வேறுய்த்துத்
துன்றுகொடித் தேர்மா தொலைத்தனர்பின்—குன்றனையான்
வன்படைமெய் துழைசெய்தார் மற்றொருதேர் வாவியுமை
மன்படையர்ச் சித்துவிட்டான் மன். (௨௫)

அங்கி முகன்விடுத்த வாதிபடை பார்விசம்பு
மங்கும் வடவையுரு வாய்வரலுந்—துங்க
வெழுவருந்தீ நோக்குறப்பார்த் தேய்ந்ததற்கு மாறா
விழுநீர்ப் படையுய்த்தார் வேர்த்து. (௨௬)

தூண்டிபடை விண்ணிற் றொடா வரன்படைதா
ண்டெதிரா யாவற்றை யண்மிதுங்கிச்—சேண்டியங்க
மாவலியிற் போயேழ் வயவர் தமைவருத்தி
மேவுபிற்கொண் டேகியது மீண்டு, (௨௭)

மீண்டதனல் வெம்படையேழ் வீரங்கள் வீந்துநெடு
சேண்டயங்கு கைலையின்பாற் செல்லவது—காண்டலுமே
யார்த்துமகிழ் வுற்றா னவன்பூத ருண்ணடுங்கி
வேர்த்திரிந்து சென்றார் விரைந்து. (௨௮)

அக்கினி முகாசுரன் வதைப்படலம். ௪௦௯

ஆரமரில் வீரர்நே ரார்ந்து விளிவதுஉஞ்
சாரதர்க டாமுலைந்து சாய்வதுஉம்—வீரமொய்ம்பன்
கண்டழன்றஞ் சன்மினெனாக் கையமைத்துத் தேரொடுதி
மண்டுமுகன் முன்படர்ந்தான் வாய்ந்து. (௨௯)

சென்றனுகத் தின்வீரன் நீமுகவன் சீறியே
வன்றிறல்கொள் பூதரொடு மற்றவரை—நன்று
மதியே னினைடவே வந்தனனில் குன்னை
வீதியே விடுத்தசென்முன் வேட்டு. (௩௦)

பல்லோர் தமைக்கொன்றாய் பல்லோர் தமைவென்றாய்
வல்லோய்ரின் மன்னுயிர்க்கு வந்ததந்த—மல்லோர்ந்து [ஊன்
முன்பொருத மொய்ம்பிலர்போன் முன்னலையென் தன்னைமன்
கொன்கழன்முன் வைப்பனின்கங் கொய்து. (௩௧)

நல்லார் புணர்ச்சியெனும் ஞாட்பினிலே ணற்றழியும்
புல்லான் மகனலனோ போரின்கண்—வில்லா
ருனையா னிவண்வென்றி யுற்றிலனே லென்றான்
முனையார் புயனவில்வான் முன் (௩௨)

இரணியன்முன் போர்செய் திரிந்து கடல்புக்கான்
முரணியநீ யுய்குதியோ முன்னோர்—மரணமுற்றார்
மேவியினன் றெம்மீண்டான் வீவ னவனுநீ
யாவி யிழக்கவந்தா யார்த்து. (௩௩)

வீழிக் கடுஞ்சமரில் வீகுதியோ பேடிபோ
லோடிக் கடலகம்புக குய்குதியோ—நாடிச்சொல்
சூர்காக் கினுநின்னைச் சூழ்ந்துபலர் காக்கினுமற்
றூர்காக் கினுமடுவே னார்த்து. (௩௪)

என்றின்ன வீர னிசைத்திடலுந் தீமுகவன்
குன்றன்ன சீற்றங் கொடுசென்று—தன்றனுவை
வாங்கிநா னோதைக்கொண்டான் வானிலமெ லாம்பனித்த
வேங்கினார் வானோ ரிரிந்து. (௩௫)

வீரனது போதெழிற்றன் வில்வளைது யோதைதரச்
சாரமய னாதியர்க் டாந்துளங்கப்—பாரிறுநா
ளின்றெனவே யங்கிமுக னீரோழ்கோ லெவவவை
பொன்றவுய்த்தா னத்துணையே போந்து. (௩௬)

ஈரைந் கணையவுண னெவவிரு பான்பகழி
வீரன் விடுத்தார்ப்ப வெய்யவன்சீர்—கூரிளவன்
முண்டமுற வாயிரங்கோன் முன்னுய்த்து வால்வளையை
யண்டமிற ளுதினா னங்கு. (௩௭)

சீராரு மேவுந் திறன்மொய்ம் பிணனங்
 ஞோரா பிரம்வானி பொன்றவுய்த்துச்—ஞான்சேய்
 தேரசுவம் விற்பதைத்தான் நீயனொரு தண்டிவிட
 வீர னதைத்துணித்தான் வேர்த்து. (௩௮)

கோமகன்கால் கூற்றனலி கொண்டடைக னுழிணய்ப்ப
 வாழுமறையல் வப்படைவிட் டன்னகடிந்—தேமமுரு
 வன்னிறத்த பாந்த ளவிர்விடக்கோ னுறனையன்
 மன்னிறத்தி லுய்த்தனன்றின் வாகு. (௩௯)

மன்னகலத் துற்றிடலும் வாரிகடை மத்தெனவே
 மின்னகலப் பொற்றேந் மிசைவிழுந்தான்—றுன்னுரின்
 ருற்றி னெருவைசென்ற தாருயிர்போய் மீண்டெவுங்
 கூற்றுமச்சங் கொள்ளுங் கொளற்கு. (௪௦)

விளிந்தா னெனக்கிடந்தான் மின்றேர் மிசையே
 நெளிந்தா னரவினயர் நெஞ்சந்—தெளிந்தான்பின்
 மன்னகரின் முன்னாள் வழிபட்ட காளிதனைத்
 தன்னகத்திற் சிந்தித்தான் ருழ்ந்து. (௪௧)

கிருமஞ் சனமாக் கயல்விழியா னீருண்
 குரு மஞ் சனமாக் குழலா—ருருமஞ்சந்
 திங்குரும்பு செப்பினாள் செங்கையாள் கொங்கையாம்
 வீங்குரும்பு செப்பினாள் மின். (௪௨)

அமையம் புயத்தா ளணிசதங்கை தண்டை
 யமையம் புயத்தாளா ளாலோ—னமையுறவே
 யஞ்சுவண வத்திரத்தா ளாளியன்ன தண்ணிடையா
 ளஞ்சுவண வத்திரத்தா ளாம். (௪௩)

சூலமொன் றேந்தித் துலங்குறுமின் பூத்தமுகில்
 போலவரி மேலிவந்து போர்க்காளி—பாலிற்
 படைகொடிகள் கூளிகொளப் பல்காளி சூழ
 வடைவியங்க ளார்ப்பவந்தா ளாங்கு. (௪௪)

தூமன் பறந்தலைக்கண் இன்னி விழுந்தயருந்
 தீமுகனை நோக்கித் திறலொன்றார்—தாமெலிய
 வாருயிரை யுண்பனி யஞ்சே லெனவமைத்தாள்
 காருருவக் காளியிருங் கை. (௪௫)

இன்ன வகையருளி யேந்தல்பாற் சூழ்ப்புத்
 மன்னனிக மேலமர்செய் வாளுர்த்துத்—துன்னவையை
 காற்றார் கடலிற் கலித்துக் கணவரவேர்த்
 தேற்றா ரினையவிண்ணெ் பேய்ந்து. (௪௬)

அக்கினி முகாசுரன் வதைப்படலம். ௪௧௧

காளிகன்வேல் சூலங் கணிச்சி கணைவீசினார்
கூளிகன்வெற் பாழிகதை கொண்டெறிந்தார்—மூளிகலி
லேவரையு மீறுசெய்கென் றேய்கழுமு னேவினனப்
பாவையருன் கொள்காளி பார்த்து. (௪௭)

உய்த்தகழு முன்னனல்கான் துன்னரும்பல் காளிகளின்
மைத்தவுருக் கொண்டசெல வாருகண்டே—யிததிறத்த
தேவரையும் வீக்குமென்றோர்ந் தீரேழ் கணைவிடுத்தான்
மேவதனைக் கண்ட தூண் மேல். (௪௮)

அன்ன தகண் டென்னிலைமை யாய்ந்திலன்கொல் வீரனவ
னின்னுயிரை யின்னே யிறுதிசெய்வ—னென்னமுந்தி
முன்னெறிந்த சூலம்போன் முன்னலேவே லுண்டதுகொண்
டென்னுயிரை விப்பனென்றா ளுற்று. (௪௯)

என்றலுமெண் ணில்கழுமு னேவினுநின் றீறுசெய்வன்
மன்றிறனீ தேர்ந்திலாய் மாதென்னக்—கன்றிமன
மற்றுமா சூலமுய்த்தான் வல்லலவிண்ணே ருண்மெலிந்தா
ரற்றறிந்தான் வீர னழன்று. (௫௦)

துன்னா யிரங்கணை தூய்ச் சூலந் தனைத்துணித்தா
னன்னாள் வெகுண்டவன்ற னாவிகொள்வ—னென்னாவா
ளொன்றொடெதிர் காளி யுரத்தடித்தான் வீரர்கோன்
குன்றெனவே வீழ்ந்தான் சூலந்து. (௫௧)

காளியினெண் கையையுமேர் கைக்கொடுமற் றோர்கரத்தான்
மீளியுரச் செற்றலுமே மேவண்ட—கோளமிற்ற
வாரியினெய்த் தோர்பரவ மன்னுணர்வுதோன்றமுன்போற்
சூரி விழித்தா டொய்ந்து. (௫௨)

மானவன்நன் மார்பிலெற்ற வன்பிழந்து வீழ்ந்தவச
மானதுன்னி நாணடைந்தே யந்தமில்செவ்—வேனம்பி
யுந்தவந்தோ னோடுபொரி னுண்டோ வுறுதியெனச்
சிந்தனையுள் செய்தெழுந்தா டேர்ந்து (௫௩)

இழந்தா ருரங்கிழிக்கு மெண்கிளர்மா காளி -
புகழ்ந்தான் விறலோனைப் போற்றித்—திகழ்ந்தார்த்
யானனனின் மென்னையர்ச்சித் தாவிப் பலிநல்க
நானிவண்வந் தெய்தினே னன்கு. (௫௪)

உன்னுறமும் வீரமுநன் குய்த்தணரா தேற்றமரி
லிங்கிலைம யானே னினிச்செல்வே—னென்னிருக்கை
நீமுகனைச் சேர்ந்தவரைச் செங்கதிரோன் மெவ்வினையு
நாம மறவெதி நன்கு. (௫௫)

ஒன்னலரை வென்றுகுக னென்னருள்பெற் றேருகையுந் இ
மன்னுறநீ பல்லாழி வாழ்தியிவை—பின்னுணர்ந்தி
யென்றிசைத்து வீர னிடைவிடைகொண் டேகிஞ் ,
னொன்றுமையை சூழனிகத் தோடு. (௫௬)

சீண்டுகைசெல் காலத் தழன்முகவ னன்னவெலாங்
கண்டனனன் றென்றாக் கனன்றுருமுக—கொண்டவெழும்
தாங்கெழுந்தந் நாளமரி லாம்வயமெ லாங்காளி
யோங்கெறுழ்கொண் டோபெற்றே னுற்று. (௫௭)

சூலமழு வாள்கொண்டு சூர்குளி சூழவைகு
நீலிவன்மை காண நினைந்தழைத்தேன்—வேல
னிணையில் படையைவெல்லு மென்றுளங்கொண் டேளே
துணைகொளுமோ சூரன் சுதன். (௫௮)

மன்னுகள மொன்றின் மருவிளவ லாவெளவி
முன்னகன்ற வொற்றன் முரண்கொடியிர்—துன்னமற்கு
வெஞ்சினத்தி னீவனல்லால் வேந்தன்முன் போவதில்லை
வஞ்சினமிஃ தேயென்றான் மன். (௫௯)

கின்னமுகனிம் மாற்றங் கரைந்திரத மேறித்
தனுவளைத்து நூறு சரந்தூய்—நனியார்த்தான்
வீரனது கண்டுதன்றின் விற்குழைத்தம் மானவம்பாற்
காரவுணன் கோலறுத்தான் காய்ந்து. (௬௦)

வல்லசுரன் சேய்தூறு வாளிகொடு தேரழித்தான்
வெல்லனலம் பீரேழ் விடுத்தவன்கை—வில்லிறுத்தான்
வெய்யனிவற் கொல்வனெனும் வெய்யமொழி கூறிமல
ரையன் படைதூரந்தா ஞர்த்து. (௬௧)

வீரனது கண்டு விரைந்துளர்ச்சித் துக்கிரனும்
வீரன் படையெடுத்து விட்டளவி— ஞரணன்றன்
மைந்தன் படைநடுக்க மன்னித்தாழ்ந் தாருநகை
தந்திடவே கிற்றே தளர்ந்து. (௬௨)

வேதன் படையழிய வீரன் படையேகிக்
காதகஞர் தீமுகன்மெய் காய்ந்துயிர்கொண்—டோதமார்
துன்னித் தொழுந்தகைய தொல்புகழ்கொன் வீரனீட
மின்னிற் படர்ந்தன்றே மீண்டு. (௬௩)

வெய்ய வனன்முகவன் வீந்துவிழுந் தானதுகண்
டையனைவிண் ணோர்வாழ்த்தி யார்மலர் தூய்க்—கையிற்
றுகில்வீசி யாடிஞர் சூர்மகன்மா வீர
ரிகல்புரிவா னெண்ணிஞ ரோற்று. (௬௪)

தெம்மு வெண்ணுயிராந் தீரண்ணல் பாற்குழ்ந்து
வெம்மாப் படைசொரிந்தார் வீரன்வில்—லம்மா
குனித்தா யிராறு கோடிகளை பெய்தான்
பனித்தா ரவுணர் பதைத்து. (௯௫)

எறிந்தபடை யெய்தபடை யிற்றநிற மேண்டோன்
செறிந்தகரந் திண்கால் சிரங்க—டறிந்தவெய்யோர்
தந்தலைவர் வீந்தனர்தேர் சாய்ந்தகரி மாவீழ்ந்த
வெந்தகுவர் மாய்ந்தார் மெலிந்து. (௯௬)

கூறுபடு மங்கக் குவட்டிழிந்து செல்லருவி
வீறுபடும் யானைபரி வெவ்வவுண—ருறுபட
வீர்த்தலைதந் தேறுநீ ரெய்தியவ ணர்பருமீ
ணர்த்தயிலக் கொண்டுய்த்த தாங்கு. (௯௭)

வெடிகளிறு மாதேர் விரைவானை மேவலர்க
ளங்கமுறு வெண்கோ டவிர்த்து—பொங்கப்
பயமுற் றலைவார் படியுற் றிருநீர்க்
கயமொத் ததுவே களம். (௯௮)

வேலையுற்று வாங்குதிரை மேவியிருங் காண்டமன்னிச
சேலையுற்றுப் பன்மணிக டேசுநீஇ —மலை
கருதமா வங்கமரீஇக் காண்டப மேய்த்தம்
பொருகனமா வாரி பொரும். (௯௯)

உரமா ரவுணரெலா மோரிமைப்பின் வீரன்
சரமாரி யாற்சிரந்தோ டானீள்—கரமார்பம்
போழ்ந்திறந்தார் பல்லோர் பொருகளத்திற் செந்நீரி
லாழ்ந்திறந்தார் சல்லோ ரமிழ்ந்து. (௧௦௦)

ஞாளி யொருபா னரியொருபாற் பேயொருபாற்
கூளி யொருபாற் கொடியொருபாற்—காளி
யொருபாற் களேபரத்தை யுற்றயிலார்ப் பேய்க்கும்
வருபாற் கடலமுதுண் மாண்பு. (௧௦௧)

பருந்துகொடி வானிற் பறக்குநிழல் வானி
யிருந்து விலாபிர வின்னா—னருந்திமகார்
சுற்ற மொகெளித்துச் சூழ்ந்தாடிப் பாடினவே
செற்றமுறு பேய்கள் செறிந்து. (௧௦௨)

இந்தரிண மிக்குருதி யித்தடிக னெப்பொழுது
மெந்த விகற்களத்து மெய்திலமென்—றுந்துதிறல்
வீரமொய்ம்பு தன்னை வியந்து புகழ்ந்தனவே
கோரமுகக் கூளிக் குழாம். (௧௦௩)

அங்கனது போழ்தத் தமராடன் முற்றியே
செங்கனமார் செம்ம நிரும்ருங்கி—லெங்கணுமாய்
நீங்கிலக்க கேந்தரொடு நீளுருக்கொன் பூதருமே
பாங்கலக்க மற்றுவந்தா ரார்த்து. (எச)

வேங்கணையால் வீழ்ந்துலைந்த வீர புரந்தரன்ரு
னுக்கெழுந்தோர் பாலடைந்தா னுருந்தன்—பாங்குநிற்க
வேணு ரினையோ ரெழுவர் தமையுமையன்
காணான் கவன்ருன் கடிது. (எஊ)

மல்விளைக்குந் திண்புயத்தோன் மன்னினையோர் தன்னெழுவர்
வெல்விதலார் போரிலெங்கன் வீந்தனர்கொல்—சொல்விரென
வுக்கிரன்சொல் வானவரை யொண்சூர் மகன்கொன்றான்
கைக்கொண்டான் காலனுயிர் காண். (எசு)

பனும்யோ சனையைம் பதிற்றிரண்டின் மேலான்
மனலோன் சனையினையோர் மாபந்தா—ரெனவினவி
மிக்கான் விழுமனோய் மேவியக்க டன்கினான்
ரெக்கார் படர்தரவே சூழ்ந்து. (எஎ)

இசையோ சனைசெய் யெழில்வீர வாகு
சுதையோ சனைநீங்கித் தாவால்—படமா
ரினையார் சமைக்கண் டினேந்து சழீஇ
யுனையா வுலையா னுயிர்த்து. (எஅ)

தம்பியீ ரென்னுந் தழுவிக்கொள் ளீரென்னு
மெம்பியீர் வட்டகன்றி ரென்னெடெனும்—வெம்பினே
னென்னு மெரிமுகவ னீறுசெய வல்லனென்னும்
பன்னும் விறலோன் பரிந்து. (எக)

அந்தோ விதியேயிஃ தாகா துமக்கென்னு
மந்தோ விருத்தியினு மாவியெனு—மந்தோசீர்
மன்னினியா நெம்மையான் வன்னற் பெருமானுக்
கென்னினியான் சொல்வே நெனும். (அ௦)

வீர ரினையர் விளியவில்லொன் றேந்திநிற்பே
னாரெனக்கொப் பாவா ரழகிதென்னுள்—சூரன்சே
யெப்படையே விட்டனனே வென்னு மதையளித்தோர்
துப்புடையர் யார்கொலெனுஞ் சூழ்ந்து. (அக)

எந்தைபடை சூர்மே விறவுப்பேன் வேற்கஞ்சி
நொந்தயர்வே நென்னு துவலினையோர்—நந்தமுன்போற்
சேரவின்று செய்துபட்ட தீமுகன்பால் வென்றியெனும்
வீரமா சண்டதெனும் வேர்த்து. (அஉ)

அக்கினி முகாசான் வதைப்படலம். சுகநி

வில்லினையே பார்க்கஞ்செவ் வேலினையே பார்க்குமறச்
சொல்லினையே பார்க்குந் துணைசெடுத்தோட்—சவ்லினையே
பார்க்கும் வருபழியைப் பார்க்குமொண்பற் பந்திகல்வென்
றார்க்கும் படிசறிக்கு மாங்கு. (அ௩)

ஆர்தயருந் திவ்வா றமுங்கினே னேங்கியே
யோர்செயலு மின்றி யுழன்றிலான்—சீர்மன்
விரூப்பமோர் வீரன் வியன்றுணைவர் தம்மை
யெழுப்பவோர் சூழ்ச்சிகொண்டா னேய்த்து. (அ௪)

நின்னான் முகன்முதலோர் நல்கு படையொன்றை
யொன்னு னிறையோர் மேலுய்த்தனனே—லின்னாவி
யுண்டா னமனன்றோ வொண் கரர்மற் றோ ருயிர்போற்
கொண்டான் கொலோவெனுங் கூற்று. (அ௫)

அத்தமலர்த் தேவை யருஞ்சிறைசெய் தேவிதிக்கு
மத்தனினை யோரென் றறியானே—வித்தி+ன்முன்
பாலனுயர் வவ்வப் பதத்தா லுதைத்தவுதை
காலன் மறந்தனனே காண். (அ௬)

அவ் றெயினன் மைத்தற் கரவெனமுக் காலோதிந்
கொன்றருமா தீமை குறித்தகூ கன்—பொன்றுவனை
யக்காலர் பற்றகற்றி யவ் னாற் தமையுதைத்த
திக்காலென் றெண்ணுகிலா னின்றி. (அ௭)

துச்சகூறற் றன்மதியாற் றன் ிற் றவரான்மு
னிச்சகத்திற் செய்த னிறைநீ சி—யச்சமுறீஇ
யேற்ற மிழந்தே யிடரும்தா பட்ட வெலாங்
கூற்ற னயர்ததனனே சொல். (அ௮)

துன்பகற்று நீறுமணி துன்னெழு த்தம் பூண்டுள்வார்
கொன்புடையிற் சென்றுருல கூற்றுமைசே—யன்ப
ரரிய வுயிரிலத்தா னற்புள்ளுஞ் சேற்றாழ்
கரியை யடாதோ கனித்து. (அ௯)

என்னு முரைக ளியம்பியவீர் தூணியிலே
மன்னுமொரு கோல்பிடுங்கி மன்னகங்கொண்—டன்ன தன் கண்
வன்கண்டிடவீர் வாகுநம னுமன்னர்
மன்கண் டிடவரைவான் மற்று. (௧௦)

ஏலயில்வேற் செவ்வேட் கிளை யன் விடுத்தனன்வெங்
காலனென்போன் காண்க கலின் றுணைவர்—சீலவுயிர்
கொண்டா யிதானன்றோ கூர்தொல்லை விட்டிடுதி
கண்டா யெனவரைந்தான் காண். (௧௧)

அன்னதைவில் வாங்கி யதிற்பூட்டிப் பன்னிருகை
முன்னவனை முன்னகத்தின் முன்னிவிட—மின்னெனவே
சென்றே யியமபுராஞ் சேர்ந்த நமன்முன்போந்
தன்றே விழுந்த தடுத்து. (கஉ)

அந்தகன்றான் விம்மிதமுற் றவெதடுத்து நோக்கினான்
வெந்திறல்கொள் வீரமொய்ப்பன் விட்டதென—நொந்தஞ்சிப்
பாங்கினையோ ரெங்கனெனப் பார்த்தா னுணர்ச்சியா
னாகயிலை யிற்கண்டா னாய்ந்து. (கங)

நெண்டுகடா மேலிவர்ந்து காலர் புடைகுழம
வண்டர் பிரான்கயிலை யஞ்சார—னெண்டிருமத்
தங்கெழுவர்க் கண்டா னரும்விஞ்சை யோர்மதுரந்
தங்குமிசை கேட்டிருப்பத் தான். (கச)

கண்டிஹைஞ்சி மற்றோர்முன் காலனுற்று முற்றுணர்ந்தீர்
திண்டிறல்கொள் வீரனும்மைத் தேடுவான்—மண்டிகலா
ரங்கணவ ரோடெழுவி ரங்கணெழு வீருமென்ன
வெங்கனம்போய்ப் புக்கார் விரைந்து. (கடு)

அங்க னெழுவருமே ண்பூத ராருந்த
மங்கமுற்றார் பெய்தா ரலர்மாரி—புங்கவர்க்
ளுன்னினையோர் முன்னே னெளர்ச்சரண்டாழ்ந் தேத்தவிதன்
மன்னனவர்ப் புல்லினான் வாய்ந்து. (கசு)

எழுவரையுந் தோளா லெழுவரையும் புல்லி
வழுவரையும் வீரன் வலியிற்—கெழுவரையேந்
தானவரை வில்லினாற் றான்வெல் லரிதென்ன
மானவரை சொன்னான் மகிழ்ந்து. (கஃ)

வீரர் முதலோர் வியப்பி னெழுகைகண்டு
வீர புரந்தரணென் மேவிலக்கர்—சாரதர்கள்
வேதகம்போர் வெம்மைபோய் விண்டாரை வீழ்கைகாண்
சாதகம்போ லாயினார் தாம். (கஅ)

அன்னபொழு தேம னனிகமுடன் வந்திளவன்
முன்னிறைஞ்சித் தோன்றான் முனிந்தனைநீ—மன்னெழுவர்
தம்முடல்விட் டங்கயிலைச் சாரலிற்றிண் சாரதரோ
டம்ம வதிந்தா ரணந்து. (கஈ)

காயமதி னீறுகண்டி கையணிந்தோர் பாற்செல்லே
னாயினையோ ராவி யடுவேனே—நீயுன்னி
யுய்த்தகணை கண்டவரை யொல்லை விளித்துய்த்தேன்
மெய்த்தகையோ யென்றனன்கால் வேந்து. (கஐ)

அக்கினி முகாசுரன் வதைப்படலம். சுகள்

அந்தகன்றன் சொல்லினவி யத்தன் விடைதாலும்
வெந்தாணி தன்னகா மேவினா—ஊந்தினையோ
ரங்கணத்த ரோத்த வவிரவீர மொயம்பனந்தச்
செங்கனத்தி னின்றான் நிகழ்ந்து. (க௦௧)

நின்றிவைதே ரொற்றர் நெடுகர்போய்ச் சூரனைத்தாழ்ந்
துன்றனயன் போர்புரிந்தே யொன்னலர்க்கொல்—வென்றிமொய்
வென்றினார் வீர ஊறுபடைவிட் டானதனாற் [ம்ப
பொன்றினா னென்றார் புலர்ந்து. (க௦௨)

அன்றவுணர் கோமா னவனிமிசை வீழ்ந்தயரா
வென்று முருத விடர்க்கடலும்—துன்றினையா
னீத்துமுயிர் வாழ்வை நிலையென வெண்ணுவனோ
வேத்துபுக ழாளா வினி. (க௦௩)

என்னா ருயிரே யெனதுறவே கண்மணியே
யொன்னாரொற் றானீ யொழிந்தையென்றான்—மன்னா
மெனக்கும் வசையே யிமையோர் புகழு
முனக்கும் வசையே யுறும். (க௦௪)

நீசனோ மாயவனோ வெண்கணனோ வான்கரந்த
வாசவனோ பொற்றடநீ மாய்கவென்றார்—பேசினரோ
மாண்டாய் மகனே மருமமுறப் புல்லுவதென்
நீண்டா ரினியா ரெனக்கு. (க௦௫)

என்றின்ன பன்னி யிரங்கலுமன் பன்னியாந்
துன்றன்னை யஞ்சித் துயரமுற்றான்—மன்றலுறு
மந்தகர மிக்க தழுகரலே யென்னிவின்னல்
பன்னவும் போமோ பகர்ந்து. (க௦௬)

அக்கினி முகாசுரன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா சுருள்.

மூவாயிரர் வதைப்படலம்.

அன்னபொழு தின்ன தமூ வாயிரா மைந்தர்கேட்
கின்னருஞ்சீர் மன்கோயி லுட்புகுந்து—மன்னவன்முன்
சென்றினைய நெஞ்சந் திருவடிதாழ்ந் தேந்தல்கே
னென்றினைய சொல்வா ரெடுத்து. (௧)

ஏன்கொ எலிக்கருமற் றெண்மருத்தின் வீரமொயம்பு
மாண்கொள் பிறருமே வந்தெநர்க்க—காண்பருமோர்
திமுகனை யுய்த்தாற் செருச்செய்ய வல்வவனோ
வாமுன்பின் னோரிருக்க வாங்கு.

(௨)

ஒன்றர் குழுவி லொருவனைவிட் டாய்வருவ
துன்னாய் மடிந்தானென் றுள்ளலையெம்—மன்னா
மருவார் தெறக்கரிதேர் மாவவுணத் தானை
செருமாய்ந்த வென்றினையே தேர்ந்து

(௩)

சிறந்தா டலைமைதிறல் செல்வ மனைத்து
மறந்தாய் வலியனா மன்னீ—யிறந்தாரை
யுன்னி யிரக்க முறற்பாலை யோதுன்ப
மன்னிமையோர் போல மருண்டு.

(௪)

இந்திரனை மாலயனை யேமனைமற் தேனையரை
வெந்துயர்கொள் வான்பற்றி வேந்தநின்மு—னுந்துவேரம்
விண்ணம்பார் மேரு விளியவலைப் போமுன்ற
னெண்ணம்பார்த் தாற்றுவோ மீங்கு.

(௫)

பன்னுவதென் கொல்பல் பலபணித்தி யாங்கன்போய்
முன்னுறுதிண் பூதர் முரண்வீரர்—பின்னுறுமா
கந்தன் பிறர்தமையோர் கன்னலில்வென் றூர்துமென
வெந்துயர நீங்கினுன் வேந்து.

(௬)

நின்றிதும கார்கா ணடமினமர்க் கென்னவெஞ்ஞர்
துன்றவன்றா டாழ்ந்து தொழுதகன்றார்—வன்றனுவங்
கைக்கொண்டார் தூண்வெரின கட்ச்சறிவித தூர்கரிய
மெய்க்கவசம் பூண்டார் விரைந்து.

(௭)

தும்பை மிலைந்தார் சுடர்நாப் படையெடுத்தார்
செம்பொற் கலணணிந்தார் தேர்புக்கார்—பம்பைதுடி
சங்க முழங்கினமா தங்கமுள் ளிட்டசது
ரங்கமள வில்லவுற்ற வாங்கு.

(௮)

உருக்கார் வணநிகர வுன்வடவை செம்பி
னுருக்கார்செம் பங்கி யுறழத்—திருக்கா
ருருமாப் படையவுண ஞழிநாண் மேவும்
பொருமாப் புனலினுற்றார் போர்த்து.

(௯)

மூவா யிரர்சேனை முந்துறவம் பின்னேக
மாவா னவர்கண்டு மன்னகநெந்—சாவாவென்
றஞ்சினரக் காலை யதுதேர்ந்து வெம்பூதர்
வெஞ்சினங்கொண் டேற்றார் விரைந்து.

(௧௦)

வரினா வெறிகின்றார் வன்கதைக ணேடினார்
தானார் தனுக்கணைக டாஞ்சொரிந்தார்—மீளாமே
யோதப் படைபுலவு முய்த்தா ரவுணர்வெம்
பூதப் படைதளரப் போர்த்து.

(கக)

சூலங் கதைநேமி துன்மாப் படை யாடு
தால முறுமசலஞ் சாரதர்கள்—சாலவிடுத்
துந்துருமி னுர்த்தா ருரக மெனப்பனித்து
வெந்தருவர் வீழ்ந்தார் விளிந்து.

(கஉ)

முந்தவுணர் பிந்துதலை மூவா யிரர்கண்டு
வெந்தறுகட் பூதர்மில் விற்குழைத்தே—யந்தமில்லோன்
மாரியெனச் சொரிந்தார் மாலுந் நிரியவன் னார்
வீர ரெதிர்த்தார் வெகுண்டு.

(கங)

திண்டத் தவர்தேர் தனைத்தகர்ப்பார் நீடருவின்
றுண்டத் தவர்மான் ரெகைதொலைப்பா—ரெண்டி
ணெழுக்கொண் டவர்மார் பெறிவா ரெறிவார்
மழுக்கொண் டவர்வின் மரம்.

(கச)

மேவா வமர்கணமா வீரரிவ் வாறுசெய்
மூவா யிரவர் முனிவளை இ—யோவாடே
பெய்தார் கணைமழைநீர் பெற்றார் முகநிறத்தோள்
பெய்தார் குருதி பெரிது.

(கஊ)

மூவா யிரர்வலிமை முன்னியிலந் சுத்தவருண்
மேவா யிரர்வின்னது வீரமொயம்ப—னுவான் முன்
சென்றிறைஞ்சி யிப்போர செயவருள்கென் னாரீவீர்
நன்று நடமினென்றா னன்கு.

(ககூ)

விசயன் முதலாக மேவா யிரர்போ
யசலநிகர் விற்கோட்டி யண்டார்—மிசைநெடுங்கோல்
கந்தவே டன்னைக் கருத்திற் ரெழுதேத்தி
யந்தமுதில் போற்சொரிந்தா ரார்த்து.

(ககௌ)

மன்னவரவில் வன்மைகண்டு மற்றவர்க ணற்றவரி
லுன்னருங்கோ வெண்ணிலகோத் துய்த்திடலு—மன்னவொல்லு
வீரர் விடுகணையை மேவியடுந் தானவர்கோ
னேர வவைதுணிக்கு நேர்ந்து.

(ககி)

இவ்வணம்போ ராற்ற விலக்கத் தவர்தேரைத்
தெவ்வர் சிதைத்தலுமே தேர்ந்தசுரர்—வெவ்விலொடு
தேரையழித் தார்திறல்போய்ச் சேனைபோய் நின்றவரை
வீரையெனச் சூழ்ந்தார் வெகுண்டு.

(ககௌ)

பறித்தார் வரைமரங்கள் பற்றிமொய்ம்பர் மேலே
செறித்தார் திசைமறைத்த தீக்கோல்—குறித்தோர்
கணத்திறுத்து வீட்டியே காவலுணர் மார்பி
லணத்துளைத்தார் வீரர்க ளார்த்து. (௨௦)

சோரி சொரிந்திடவே சோர்ந்திருந்தார் சில்லோவெம்
போரினையே செய்தார் புரிந்துசில்லோர்—தேரினைத்தங்
கையி லெடுத்தே கடலின்கண் வீசினார்
செய்யவிண்ணோர் நொந்தார் திகைத்து. (௨௧)

வீசுதேர் நின்றவனி மேலுற்று வில்வளைஇ
யாசுகம்பெய் தார்ப்ப வவுணரெதிர்த்—தீசுரன்சேய்
பின்னால் வருவீரர் பேர்சிலையைச் செங்கையான்
முன்னான் முறித்தெறிந்தார் முன் (௨௨)

ஐயன்பின் னுற்றோ ருழன்றவரை யெற்றலுமே
மையவுணர் சீறியொப்பின் மற்றொழில்கள்—செய்ய
வுடைந்தார் விசய நெருவ நெருழிய
மிடைந்தா ரெவரு மெலிந்து. (௨௩)

தமரிரிந்து போகத் தனியாம் விசயன்
சமர்புரிவான் விற்கோட்டிச் சார்கு—ரமர்மகன்மேற்
கோன்மழைபெய் தார்த்தான் கொடுஞ்சிரந்தோ டாடுணிந்த
கான்மரங்கோ டிற்றன்போற் காய்ந்து. (௨௪)

அுற்றவுறுப் பெல்லா மணுகியுணர் வாவ்வா
மற்றெழுந்தார் முன்வரத்தால் வாகையன்மேற்—பொற்றைகளைப்
பெய்தமர்செய் தாரங்கம் பேர்ந்துமுன்போற் சேர்ந்தவென்றார்
செய்தவத்தி னுண்டோ சிறப்பு. (௨௫)

கூண்டான் விசயன் கருத்தில் வியப்புநீஇ
யண்டார் செயல்க ளனைத்துமனங்—கொண்டான்
நிறல்குறைந்து நின்றனன்போர் செய்தாவ தென்கொல்
விறலுறவின் நெற்கரிதா மேல். (௨௬)

அன்னார் தமையாங் கடலரிதன் தேனுமவ
ரென்னாவி கொள்வ தெளிதன்றா—லொன்னாரை
மோதமரில் வென்றிலனார் மொய்ம்பிழந்து பொன்றிலனார்
யாதவன்கொல் கோடொத்தேன் யான். (௨௭)

மேவலரை வீப்பனென வென்றிகொள்வான் வந்தயான்
மாவலரென் தோயகறன் மண்வசையே—காவலன்மு
னெவ்வண்ணஞ் செல்வே னிறந்திலனு மல்லனென்றான்
வெவ்வண்ணல் வீரன் மெலிந்து. (௨௮)

வெந்துயர் வேலையின் வேலையுற வேலையுடைக்
கந்தன் கழலே கவின்புணையென்—றந்தகவிற்
சிந்தை கொளவிசயன் சிந்தைதொறு நின்றறருளு
மெந்தையெதிர் தோன்றினுனேய்ந்து.

(௨௧)

கேள்விசய வொன்னார் கிளைமுடிப்பா நீதுமித்த
தான்புயங்க மாதி தடிந்தமுன்போன்—மீள்வுற்ற
வன்னார் வரமுணரா யாண்டுபல போர்செயினும்
பின்னாகார் சோரேல் பெரிது.

(௨௦)

என்று நவின்றுவள்ள வெந்தையய னந்தைசெற்றோன்
றுன்றுபடை நல்கித் துயர்விசயற்—கொன்றவளித்
தொன்னலர்வீ வானிதனை யுயர்க்கவென வென்றகண்ணுன்
மன்னதனை யேற்றான் மகிழ்ந்து.

(௨௧)

ஆழ்ந்தவன்பிற் பூசைசெய்தா னன்னதையுன் மத்தனென்போ
னோர்ந்திவனம் மேலிதனை யுயர்க்கினமர்—தீர்ந்திடுவர்
பன்னதன்முன் மாயப் படையை விடுவெனொரு
மின்னவன்மேல் விட்டான் வெகுண்டு.

(௨௨)

மாயள் படைவிடலும் வள்ளலுயர் காரிதன்றின்
டயள் படைசெலுத்தச் சென்றிருணை—ராயபடை
மூவா வலிதொலைத்து மூவா யிரவரையு
மாவா வடர்த்தகன்ற தாங்கு.

(௨௩)

முன்னு மிமைப்பிலோர் மூவா யிரருமே
வெந்நிலத்தில் வீழ்ந்தார் விசயன்கண்—டுன்னரும்வேற்
புங்கவனைப் போற்றிநின்றான் பூதரார்த் தாரிரிந்தார்
செங்களத்திற் றங்கவுணர் தேர்ந்து

(௨௪)

வானோர் மாரிபெய்தார் வார்கழற்காற் றாதர்போய்க்
கோனோர் கழல்பணிந்துன் கொற்றமைந்த—ரானோரை
யுன்னிலக்கர் தம்மு னொருத்தனே யீறுசெய்தா
னென்னமன்னன் வீழ்ந்தா னினைந்து.

(௨௫)

வேந்தன் வியர்த்தயர்ந்து விம்மியின்னல் வேலையிலே
றேந்தணைநின் றேவீழ்ந்தா னேழ்பரியோ—னாந்திறல்கொ
ளன்னான் பெயர்கொ ளமைவினொளி போய்வரையேய்ந்
துன்னார் கலிவீழ்ந்தா னுற்று.

(௨௬)

மூவாயிரர்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட்கிருவெண்பா சுகூந்.

தருமகோபன் வதைப்படலம்.

முடிவார் புதல்வரையே மூன்னியயர் கோன்முன்
வடிவா ரதப்பகைஞன் வந்தே—யடிபணிந்து
மன்னாநீ யின்னலுறின் வாநோர் நகைசெய்வா
கொன்னு ருவப்பா ருளத்து. (௧)

மார்ற்றா ரிகலின் மலைந்துதந்தை மார்தனய
சேற்றா ரிறந்தா விரங்குவரோ—போற்றார்
வயவ செமரைவெளவே மன்னுளா னுக்க
வயனுளா னுமுனே மாங்கு. (௨)

அந்தமிலா வாக்கமுமா ராயுளுஞ்செ யாணையுமா
விந்திர ஞாலமுமே யேய்ந்திருக்க—வெந்தைநீ
சாற்றிமையோர் போற்புலம்ப றக்கதன்றுன் சீர்க்கென்று
தேற்றினான் மாமந் திரி. (௩)

மன்னமைச்சன் தேற்ற மருவலரை யானொடிப்பிற்
கொன்னமன்போற் சென்றடுவேன் கொல்லெனச்செ—லன்னவற்
தின்றிங்கள் மேவுதிநா னேகியவர் தம்மையின்னே [முழந்
வென்று வருவனென்றான் வேட்டு. (௪)

மண்டிதைமீண் டேற்றணைமேல் வைகவறக் கோபிலிடை
கொண்டமார்க்காங் கோலங் கொடுத்திசையார்—புண்டரிகந்
தன்னைவல்லே யிற்கொணர்தீர் சாரிரென வோடியதை
யுன்னவன்மு னொற்றருய்த்தா ருற்று. (௫)

தந்தியிறை மேலறத்தெவ் சாரமைச்சர் சூழவெழி
விந்திரன்கொல் லென்னவே யேறினா—ணந்தியங்க
ளார்த்தகரி தேர்வாசி யார்த்தகுடை விண்மறைத்த
போர்த்த புழுதிதிசை போய். (௬)

நாற்படையுஞ் சுற்றிடக்கை நாகத்தை யூர்ந்தகப்பா
மேற்புயலார் மாநகரை விட்டகன்று—பாற்படரக்
கண்டா ரமரர் கலங்கினா ரிவ்வாற்றல்
கொண்டாரார் கொல்லென்றார் கூர்ந்து. (௭)

மன்னு வணங்கடந்து மாவளிகத் தோடேகித்
துன்னு கவமனுகிச் சூழ்பூதர்—கொன்னு
ரிலக்கரொடு வீர ரெறுழ்நோக்கி வெய்யோ
னலக்கனுற்றுச் சொல்வா னயர்ந்து. (௮)

ஏற்றசமர்க் கேகி யிரங்கலிமை யோர்வினவி
 னூற்றகை செய்வரம ஶாற்றுதனன்—ஶூற்றமுறு
 சேனையுற்ற வில்லுளது சென்றிரண்டி. லொன்றுதுவே
 னேனையர்போ லேங்கே னினி. (௧)

என்றுமனந் தேறிவெய்யோ னேகவிர^௧ வோடுபக
 லொன்று பலவுருக்கொண் டிற்றமர்செய்—கின்றமைபோல்
 வார்கழங்காற் றுனவரும் வன்குறுந்தாட் பூதருஞ்சு
 ஶூர்கலியி னூர்த்தேற்ற ராங்கு. (௧௦)

தண்டெழுவிற் றுக்கினூர் சார்கணிச்சி நேமியுய்த்தார்
 மண்டிதரு வெற்பெறிந்தார் வன்பூதர்—திண்டகுவர்
 கோலிற் கழுமுள்ளிற் கொன்பரிதி யிற்சங்கில்
 வேலிற் பொருதார் வெகுண்டு. (௧௧)

வெந்தகுவர் வீரர் வியன்றனிவில் வாங்கியம்பு
 கந்தரம்போற் பெய்தார் கவன்றெவரு—நொந்தனர்^௧ பின்
 றெய்வப் படைமரபிற் சிந்தியமர் செய்தனர்^௧ பான்
 மைவணஞ்செவ் வண்ணமுற வாய்த்து. (௧௨)

மாய்ந்தனர்^௧ வெம் பூதரெண்ணின் மையவுணர் தாஞ்சாய்ந்தார்
 வீந்தகரி பாய்மா விளிந்தனதேர்—பாய்ந்தசெந்நீர்
 நொந்திலக்கர் நோன்மையற்றார் துண்ணமைச்சர் நின்றமைகண்
 டத்திறலோன் சென்ற னழன்று. (௧௩)

இடியி னுரப்பி யிமைப்பிலெய்தி யன்றார்
 முடிதுளங்க வில்வளைஇ மொய்மெய்—கடிதரவே
 வாளி யழுத்தினான் மன்னமைச்சர் மாண்டனர்^௧ தார்
 தோளிருகை வீழ்ந்த துணிந்து. (௧௪)

மன்னு மவுணர் மறுக்கமுறச் சாரதர்க
 னுன்னுமவர் மேற்செல்லா வோங்கலெடுத்—தின்ன னூற
 வீச வெதும்பியுளம் விம்மிவரு வென்றியின்றிப்
 பேசுகார் பேர்ந்திடைந்தார் பின். (௧௫)

கண்டதனைத் தீயோன் கனன்றுவெய்ய பூதர்மேற்
 றிண்டனிவில் வாங்கிச் சிலீமுகங்கள்—கொண்டல்
 பிறக்கவின்மேற் பெய்வதுபோற் பெய்தா னனையார்
 கறங்கிற் சுழன்றார் கவன்று. (௧௬)

மந்திரியூர் தந்தவய மாதங்கம் பூதங்க
 ணந்தவொரு நாற்கோட்டா னன்குருத்தி—கொந்துதரு
 வாலா லெறிந்ததுநீன் வன்கரத்தா லெற்றியது
 காலான் மிதித்ததுளங் காய்த்து. (௧௭)

ஓரவீர்கைம் மாவீவ்வா றுற்றமர்செய் காலவிற்ற
சாரதர்கள் வெற்பெடுத்துத் தாம்வீச—வீரர்க
னெண்ணிலம்பு பெய்தா ரினைந்துமெறுழ் குன்றிலதா
யண்ணியும்பன் மேற்படர்ந்த தாங்கு.

(௧௮)

கூண்டையொலி யார்ப்பக் க்டலுடைந்தாங் கார்த்தவனூர்
புண்டரிக மென்களிறு போரியற்றத்—திண்டிறலோன்
பூதங்க ளாங்குடையப் பொள்ளெனத்தன் வில்வளேஇ
மாதங்க மேல்விடுத்தான் வண்டு.

(௧௯)

அுத்தி யயர்வுற் றதுகண் டவுணர்கோன்
பத்தியினோர் னுறுகணை பாலமிசை—யுய்த்தெஃக
மொன்றுவிட வாசவனவ் வொள்வே றுணிபடவே
வன்றிறற்கோல் விட்டனனேர் வந்து.

(௨௦)

பொருவாச வன்விரைந்து பொத்திரம தொன்றற்
குருவா யயின்முருக்கிக் கோலி—னுருமறைத்தான்
மன்கணையுய்த் தேகுறைத்தான் மற்றவைபோய்த் தாக்கவவன்
மின்கவசம் வீழ்ந்த விளிந்து.

(௨௧)

சூர னமைச்சன் றொலேந்தா னெனவென்றி
வீரன்மேற் றண்டமொன்று வீசிணை—யாருமஞ்ச
மின்னுரத்திற் பட்டுநொந்து வேந்துசெய லோர்ந்துளமும்
பின்னுறவே செல்வான் பெரிது.

(௨௨)

நின்மா னவர்பெளவ நீத்தொராய் நேர்வெய்யோன்
மன்மாக் கழல்வீர வாகுவினை—மின்மாப்
புலிங்கமுக நோக்கிப் பொரவந் தனைநீ
கொலிங்கனின்தே னின்னைக் கொல.

(௨௩)

மற்றுன் வலிமதர்ப்பு மன்வாரு முன்வயமு
மிற்றைவைக லேயீ ரியற்றுவனீ—கற்றவம
ராற்றுகென நாணிநெலி யாசைசெல விற்குழைத்தான்
பாற்றுந் தருமப் பகை.

(௨௪)

தருமந் திரியேண் டருமந் திரிகோல்
கருமந் திரிபிலுயர் காளை—மருமமதிற்
செல்ல லரிதாய்ச் சிதைத்தனமா யோகியர்பாற்
புல்லர் புரிகரவு போல்.

(௨௫)

வீரனது கண்டு வெகுண்டெஃக மொன்றெடுத்து
நேரலன்பூ னெஞ்செறிய நேர்ந்தனலம்—பாரவய்த்தான்
முன்னுற் றவன்விடுகோன் மூன்மந் திரிமுனுற்றுப்
பின்னுற் றனவயத்திற் பேர்ந்து.

(௨௬)

புன்கணுற்று வெய்யோன் பொருமிநனை வின்றிருப்ப
வன்மமத மாமகிணன் மாண்புணரா—மன்விறலோன்
தேரைமருப் பாற்றாக்கித் தேர்ப்பா கனை புமட்ட
தாரதனைக் கண்டா னழன்று.

(உ௭)

வேறிரத மேறியவன் மேல்வந் திடுவெழும
பாறவத னீன்கரத்தைப் பற்றிமத—வாறு
வருகவுளின் மோதிவல்லை மற்றுலகத் துய்த்தான்
முருகனருள் கொண்டவிறன் மொய்ம்பு.

(௨௮)

எறிந்தா னதுபோ திபம்விண் ணிடைப்போய்ப்
பிறிந்தா கவவெல்லை பேர்த—லறிந்தான்
கயமிழந்தே னென்னாக் கலங்கி மறிந்தான்
செயமவுலி தீர்மத் திரி.

(௨௯)

லீழ்மதமா வாற்ற வெருவிப் பதைத்துழன்று
மாழ்கின் றதுபுடைபோ மன்னெழுந்தே—காழ்வின்
மலிசெங் கதையுத்தான் வாகுவதைப் பாற்றக்
குலிசந் தனைவிடுத்தான் கொண்டு.

(௩௦)

கோளார் குலிசங் கொடியனுய்ப்ப வாங்கதனை
வாளாற் கரம்பற்றி மாவிறல்கொ—டோளான்
மருமத் துறவுதைத்தான் வாயினெய்த்தோர் காலத்
தருமப் பகைமடிந்தான் சாய்ந்து.

(௩௧)

மண்டவுண மாப்படையின் வாங்கிற் றுயிர்த்தெழுந்து
புண்டரிகந் தன்றலைவன் பொன்றினமை—கண்டிடுக்கண்
சேரழுவ மூழ்கியதோர் தீரமுற்றங் காடலுறும்
வீரமொய்ம்பைச் சார்ந்துரைக்கும் வேட்டு.

(௩௨)

எந்தாய் வெகுளே லெனதுபெயர் புண்டரிக
மந்தா ரணிபுகழு மாற்றலுளே—னந்தாத்
திசைபுரவு கொண்டேன் சிறைப்பட்டே னிவ்வஞ்
சிசைதரும கோபனா லிங்கு.

(௩௩)

புந்தியிலா மந்திரியைப் போற்றிப் பரியானே
ஹந்துபணி யாற்றி யுயிர்பிழைத்தே—னெந்தைநீ
நேரவனை வென்றிலையே னேர்தந்து போர்புரிந்தே
யாரவனை வெல்வா ரினிது.

(௩௪)

அன்னுனை நீயடலா லண்டர் துயர்தீர்ந்தா
ரென்றார் சிறையும்போ யானுய்ந்தேன்—முன்னாணன்
செய்தவத்தி னின்னைத் தெரிசித்தேன் போதுவனென்
றைதிறைஞ்சிற் றானை யடுத்தா.

(௩௫)

புண்டரிகத் துண்மைவினாய்ப் புந்திமகிழ்ந் தேகெனலும்
பண்டமர்திக் கண்மிப் பரிந்துவைகெந்—மெண்டரும
காதகன்றன் வீவுதனைக் கண்டினவன் மொய்ம்புலி
பூதர் புகன்றார் புகழ்ந்து. (உக)

தூ துவரஃ தோர்ந்தோடிச் சூரற் றெழுதமைச்சன்
மோதமர்செய் தேவீர மொய்ம்பனா—சாதலுற்றா
னுண்டையுமாய் தந்தவனங் கூர்ந்துவந்த தந்தியுந்தா
னெண்டிசைக்க னேகிற் றிசைந்து. (உஎ)

திறன்மந் திரிபட்ட செய்தி வினவி
விறன்மன் றுயர்க்கடலில் வீழ்ந்து—மறன்மனத்தி
லத்திரம்போற் காய வழதே யெழுதுருவச்
சித்திரம்போ லுற்றான் றிகைத்து. (உஅ)

தருமகோபன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௭௩௦.

பானுகோபன் வதைப்படலம்.

என்னைச் சிறைசெய்தோ னின்றிறப்பான் காண்பனது
தன்னையெனச் செல்பவன்போற் சார்ந்தருக்கன்—றுன்னினான்
சூர்துயர நோக்கியொற்றர் சூர்மைந்தன் ருன்பணிந்தே
யார்துயரிற் சொல்வா ரடுத்து. (க)

மாயப் படைவிடுத்தே வாகுதனைச் சேனையொடும்
வீயக் கடலிலிட்டாய் வேட்கமரர்—போயுரைத்தா
ரன்னான்செங் கைவேலை யங்கிருந்தே யுய்க்கன்னீர்
மன்னாழி புக்கதது வாய்ந்து. (உ)

புக்கனவின் மாயப் பொருபடைவென் றந்துணைந்த
தக்கணமே யாரு மயர்வுயிர்த்துத்—தொக்க
வெழுந்திங்கண் மீண்டா ரிலகயின்மீண் டிற்ற
தேழுந்திங்கண் மாமுகன்பா லேய்ந்து. (உ)

அன்னவர்கூழ்ந் திவ்வு ருணத்தனுமே மன்னயலார்
பொன்னன் முதன்மைத்தர் போற்றமைச்சு—னின்னவரை
பூழினுய்ப்ப னேற்றி றந்தா சொண்புயலோ டென்னைக
கூழியின்மீ னுய்ப்புகுந்தா னுங்கு. (ச)

வேந்தனிலை யெல்லாம் வினவியன்னல் வேலையுற்ற
ஞாந்தின் படைவறந்த வண்டரின்னு—மேந்தெழில்கொ
ளிந்தகரை விட்டகன்று நிலையென வெற்பகைஞன்
மன்னகர்புக்கானயர்வு வாய்ந்து. (௫)

மின்னன் கழல்பணிந்து மாயைதந்த தொல்படையாற்
றுன்னலரைத் தான்மயக்கித் தூயநீ—ரென்னமுவத்
திட்டனன் தண்ட ரியம்பிடத்தன் செங்கதிர்வேல்
விட்டவரை மீட்டனன்செவ் வேள். (௬)

கந்தவே டன்னைக் கனவிலுமே வெல்லலரி
தெந்தைநின் கொதுவதெ னேற்றமரி—ஹெந்தயர்த்து
பொங்குபடை யாற்றலுமே போய்வறிதாய் நீயிரிவுற்
றிங்குவர வுய்த்தா யினிது. (௭)

வில்லிழந்தாய் மானமற்றாய் வென்றியின்றித் தோற்றுவந்தாய்
தொல்லைவர மாண்புந் தொலைவுற்றா—யொல்லையவன்
சேறுவனெல் யாவுந்நூந் திண்சிலம்போ மும்பியைக்கொ
ளாறுமுகத் தானெவெல்வா ரார். (௮)

புன்மாப் படுப்போர் புலிக்குணவாங் காதைபோ
லென்மா னவரைவதை யாமுமுன்னாள்—வன்மாண்பு
சிந்தினஞ்செவ் வேளாற் றிறலுடையோர் யார்க்குமொற்றா
மந்தகனை வெல்வ தரிது. (௯)

முற்றுவதா மொன்றை முயல்வதியல் பஃதில்லா
மற்றதுன்னரி யேவருந்தல் வன்கயவர்—பெற்றியதா
மைந்தர் தமையிழந்தாய் மற்றனிகத் தேற்றமற்றா
யெந்தைநின்ற யானுளே னீங்கு. (௧௦)

மேற்றிகழு நின்குலத்தை வேரோடும் வீட்டவோர்
கூற்றுவந்த தென்றுனுளங் கொண்டிலாய்—சேற்றமுற்றாய்
வெஞ்சுமர்செய்வானான் வெருவினனென் நெண்ணிலை
யுஞ்ச வணமுரைத்தே னோர்ந்து. (௧௧)

உறுதியொன்று சொல்வனும்ப ருற்றசிறை நீக்கி
னறுமுகவன் மீண்டங் ககல்வா—னிறுதியுறு
யென்ன முடிதான்கி யேய்மந் திரச்சூழ்ச்சி
மன்னம்பி நன்றென்றான் மன். (௧௨)

என்னிவைசொற் றாய்மைந்த வின்றியா னென்மையனாய்
மின்னிமையோர் வெஞ்சிறையை விட்டேனென்—மன்னர்மன்
னென்றுலகி லென்னைத்தான் யார்மதிக்கற் பாலரதூஉ
மன்றி வசையுமெய்து மாம். (௧௩)

கூனும் வெதிருங் குருடு முடமுமுற்றே
ருனமஃ துற்றவுட லோடொழியு—மான
மழியா வலியிழந்திங் காரும் வசைச்சொ
லொழியா தெழுமையுமே யுற்று.

(கச)

புங்கவர்மா லாதியர்கள் போற்றவர சாளலுற்றேன்
சங்கரனார் தந்தவரந் தானுனே—னங்க
கிறையுயிர்தான் விட்டிடினு நீளமரர் தங்கள்
கிறைவிவெ தில்லை தினம்.

(கடு)

சாவ வரினார் தடைவரினார் தம்மிடத்தின்
மேவிடுமா மானம் விவெரோ—மாவறிஞர்
தேரு மிரண்டுநாட் செல்வத்தை வேட்டுவிடேன்
சூரனென்றோர் பேர்பெற்றேன் சோரந்து.

(கக)

இன்னுமோ ருழி யிருப்பினுமே மாய்வதல்லாற்
பின்னுமிவ ணண்ணார் பிறந்தவர்வீ—மன்னறிண்ண
மின்னுமிவ வாழ்க்கை விழைந்தும்பர்க் கஞ்சியிந்த
வினா ருயிர்சுமக்கேன் யான்.

(கஎ)

அஞ்சினாய் போலுமஞ்ச வந்தகர்போய்த் துஞ்சவாய்
துஞ்சலிலாத் தொல்வரத்தேன் றுன்னலர்மேல்—விஞ்ச
வமர்புரிவான் செல்வேனா னஞ்சேனீ யென்றா
னமர்புரிவான் மாவிலா னாங்கு.

(கஅ)

இவ்வண்ணந் தந்தை யியம்பலினன் நெவ்வினவி
யுய்வண்ணஞ் சொற்றதொன்று மோர்த்திலான்—மொய்வவிகொண்
மெய்விதியை வென்றவாரர் மேவும் வினைவழியே
செய்வனசெய் வேனென்றான் சேய்.

(கக)

ஐயவெரு ளேலா ரலைத்த கணங்கடமை
வெய்யவிறல் வாகுவினை வீத்துமகிழ்—செய்யவல்லேன்
வல்லை விடுத்தியென்றா வன்கரங்கள் கூப்பியன்றான்
மல்லலந்தா டாழ்ந்தான் மகன்.

(உ௦)

மன்னன் மகிழ்வுற்று மைந்தவமர் மேற்றுணிந்தா
யொன்னலரை வெல்லவுண்டை யோடகறி—யென்னவிடை
கொண்டரந்தை யெய்தித்தன் கோயில்போய் முன்பெற்ற
வண்டர் படையெடுத்தா னாய்ந்து.

(உ௧)

மார்பி லுறையிசைத்து மன்விரலிற் புட்டிவிட்டுக்
கார்முகமங் கையேந்திக் கைப்புடையாத்—தார்கணையே
யாவம்பின் வீக்கி யனிகந்தேர் சுற்றமணி
மேவுவைய மேலிவரந்தான் வேந்து.

(உ௨)

கொற்றமுறு தேர்கரிமா கூரவுணர் வெள்ளமெங்குஞ்
சுற்றிபல் கேதனங்க னென்னினவின்—முற்ற
வியங்க ளைவத்தவிறை யின்கணன்புந் துன்பும்
வயங்கக் களம்புகுந்தான் மன்.

(உ௩)

மன்னவன்மூ வாயிராரு மற்றவரு மாய்ந்தமைகண்
முன்னற் கடல்வீழ்ந் திரங்கியெழுந்—தொன்னலர்மேற்
சேற்றங் கினர்ந்துசெலத் தேர்ந்துகு ளாலினைய
மாற்றங் கிளக்கலுற்றான் மன்.

(உ௪)

தொகுத்தபல பூதரைமுன் சூழ்த்துலைய வாட்டி
வகுத்தமறை வேட்கிளவன் மைந்தம்—செகுத்திலனேல்
வெல்பணியல் சூல்விழைந்து வேசையர்கள் பின்சென்மாண்
பில்வறியா னில்விளங்க யான்.

(உ௫)

என்னவொரு சூள்விளம்பி யேக வவனவுணர்
மன்னனிகம் பேர்த்துகண் மாப்படைதேர்—துன்னவே
போரியங்க ளார்த்தனமென் பூழிபாய் வானினே
டாரெண் டிசைமறைத்த வாங்கு.

(உ௬)

ஆர்த்தார்திண் பூத ரடுக்கெனெடு மாரிபெய்தார்
கூர்த்தார் படைசொரிந்தார் கூரவுணர்—யிர்த்தா
ரெழுமாக் கதைநாஞ்சி லேர்விற் கணைமுன்
விழுமாப் படைவிடுத்தார் வேர்த்து.

(உ௭)

இருமாத் திறவினரு மெல்லும் மிருளும்
பொருமா நெனப்போர் புரிந்தா—ருருமார்ப்புப்
பூதருய்க்கும் சூன்றுமாம் பொன்ற நிசாசரர்க
ளோதுகணை யாற்றடுத்தா ருற்று.

(உ௮)

எற்கொளியில் வாண்மழுமு னின்னவற்றை வன்கண்ணர்
கற்களிஞற் றுள்கண்டார் காய்களத்தி—னற்கணத்தோர்
பல்லோர் மடிந்தார் பகருந் தருவரினும்
பல்லோர் மடிந்தார் பதைத்து.

(உ௯)

பாய்ந்த கவினமா பாய்மதமா தேரிவைகண்
மாய்ந்து புவியின் மறிந்தனவே—சாய்ந்த
பிணக்குவியல் விண்ணிவந்த பேயெருவை ஞாளி
கணக்கிலன சூழ்ந்த களத்து.

(௩௦)

இருபா லருமில்வா நேய்ந்துபொரக் கூளி
தருதுசித் தார்முரியத் தான்பின்—வருகடைய
துன்றிடுமாப் பூதர் துதையவுண மாக்கடலை
நின்று கலக்கினார் நேர்ந்து.

(௩௧)

முடிந்தன திண் டேர்க் கொழிந்தனகைம் மாக்கண்
மடிந்தனமா வல்லவுணர் மாயத்—தடித்தகணங்
கண்டா னதனையென்றைக் காய்ந்தான் மணித்தேர்மேற்
கொண்டா னெதிர்த்தான் கொதித்து. (௩௨)

வெங்கதிரோன் மன்பகைஞன் வில்வளை இப் பல்கணை தூ
யங்கனுறச் சாரதர்கண் டார்த்தசலம்—துங்கமரஞ்
சூலமழு வாதி துயர்ப்படைக ணேடவெய்யோன்
சாலவழற் கொலுய்த்தான் றான். (௩௩)

அங்கிப் படைதூண்ட வக்கணத்தி லக்கணத்தோர்
துங்கவரை யாதியெலாந் தூள்படலும்—பொக்கவுணன்
சாயகங்கள் சாரதர்மேற் றுன்பெய்தான் வான்பெயலி
னோயகங்கொண் டேயுலைந்தார் நொந்து. (௩௪)

வீட்டவனல் வெங்கணைகள் வேதாள வீரர்மேற்
பட்டழிவுற் றன்னூர் படர்ந்தமையுந்—துட்டவெஞ்சூர்
மைந்தன் றிறலும் வயமொய்ம்ப னோக்கியந்தே
ருந்தியொல்லை யேகினு னுற்று. (௩௫)

கந்தவே ணற்றாள் கருதிப் பரவிப்போய்
வெந்தருவன் றானையுட்க விற்குனித்தா—னந்திறலோன்
வெப்படையுஞ் சூலம்வான் வேனேமி யாதியுற
வப்படைஞர் வீசினு ரார்த்து. (௩௬)

வீசுபடை வீந்தகவே வீரமொய்ம்பு வில்லுமிழ்ந்தாங்
காசகமெண் ணில்லவிட வப்படைமாய்ந்—தேசுறவே
பற்றலர்மேற் பிறறையுங்கோல் பற்றவுய்த்தான் மற்றவருக்
கிற்றமுடி யாதியங்க மே. (௩௭)

காரழிந்த தென்னக் கயமழிந்த மின்னுமணித்
தேரழிந்த மாவழிந்த தியவுணர்—போரழிந்த
வெல்லையிலே ணம்படைக ளிற்றவே கொல்லிவன்றன்
யில்லினொஞ்ச் சீற்றமுற்றான் வேந்து. (௩௮)

வீடுத்திவல்லை தேரைவல்லோய் வீரன்முன் னென்ன
நடத்தினனன் னாகர் நடுங்க—வடற்றருவன்
வெஞ்சினத்தின் வில்வளை இவெய்யபடை வீத்தநினை.
வஞ்சினத்தின் வெல்வனென்றான் மற்று. (௩௯)

என்றலுந்தின் மொய்ம்ப னிமையோ ரிசுவகாண்பார்
நின்றமர்க்குத் தாழாமே நேர்தியெனத்—தன்றலுவி
லாயிரத்த வெங்கணைகோத் தாகந் துணையாக
வாயிரத்தங் காலவுய்த்தான் மன். (௪௦)

ஆகமதின் மூழ்கிவிடு மாசுகங்கள் போழ்ந்துபுற
மேகமரு கேசற் கிளையவன்றான்—சோகமொடு
செய்யதனு வாங்கிச் சிலீமுகமோ ராயிரமவ்
வெய்யவன்றோன் மேல்விடுத்தான் வேர்த்து. (சக)

ஆயிரங்கோ லம்புயத்தி லாழ்தரலுஞ் சூர்மைந்தன்
றாயவன்மே னூறுகளை தூயவன்வின்—மாயவே
துண்டமுறக் கண்டனன்றின் டோளினவல் வாணவுணன்
முண்டதாதல் வீசினன்வேன் முன். (சஉ)

பாணுப் பகைஞன்றன் பாலத்திற் பட்டதுங்கோல்
வானுற்ற செக்கரென வார்குருதி—தானுற்ற
நின்றயாந்த தோர்ச்சியுறு நீசன்மேற் தேசினன் கா
றுன்றுபடை விட்டான் ரொடர்ந்து (சஉ)

வெய்யவனு மப்படையே விட்டுவன்மை யாற்றிடலுந்
துய்யவனெண் டப்படையைத் தூண்டினான்—கையனுமோர்ந்
தப்படையே யுய்த்தா னடலோன் படைபொருதே
யெப்படையும் வீத்துவந்த தீங்கு. (சச)

மேசுந்திரோ னன்முகத்தோன் செங்கண்மால் வன்படைகள்
வெங்கயவ னூழினுய்ப்ப வீரன்மே—லங்கவனு
மவ்வப் படைவிடுத்தா னத்தன் படைவிடினான்
மெவ்வப் படைவிடுவான் தோர்த்து. (சரு)

ஆதலினு னப்படைவிட் டாடதென்கொன் மாயையா
லேதிலனைக் கோறனல மென்றுநினைந்—தோதவுணன்
மாயவிஞ்சை மந்திரத்தை மன்னகத்தி லுன்னியந்தோர்
மேயவண மேமறைந்தான் வேட்டு. (சக)

முன்பின் கதிர்தருதேர் முந்தவெய்யோ னந்தவன்மேல்
வன்பினப்பு மாரி வழங்கினான்—றுன்பின்மெ
யுற்றிரத்த முந்தியென வோடவுற்றார் சோர்வுகண்டு
வெற்றிமொய்ம்பன் சீறினான் வேர்த்து. (சஎ)

ஒன்றுமொரு மாயையினு லுய்ந்துமுனம் போயினு
ளின்றமலி துன்னினு லெய்துமோ—நன்றுநன்று
வெல்கிற்பே னென்றுவந்த வெய்யவனை நையலின்னே
கொல்கிற்பே னென்றெணினுன் கூர்ந்து. (சஅ)

ஆயுமா புந்தி துணிந் தையனிவன் சூழ்ச்சிதனை
வீயுமா காண்பலென விட்டனன்சித்—டேயுமம்பலி
தாருமா தித்தனிற்சென் றட்டதம்மா யந்தானுந்
தேருமாச் சேணின்ருன் செய். (சக)

வானின்ற மைந்தனடன் மாயமது போயதுஞ்சீர்
தானின்ற வீரன் தகமையும்பா—ராகின்ற
னீங்கிவனை யானடுவ னென்னு வெறுழ்வரிவில்
வாங்கிவிண்டே ரோடுசென்றான் வாகு. (௧௦)

விண்ணிற் புகுவீரன் வெல்லும்வெஞ் சூர்மைந்தன்
கண்ணெதிரேநர்ந் தோர்கோடி காண்டமுய்த்தா—னண்ணலனு
நாரிகொடு வில்வாங்கி நாமம் தருவிசிக
மாரி பொழிந்தான் வலிந்து. (௧௧)

ஆருமிரு வோருமழன் தம்பனலுஞ் சீற்றமுற்றுப்
போரிழைப்ப தென்னப் பொருதுநின்ற—ரோரிமைப்பிற்
கூரா யிரதறு கோடியாஞ் சாரியுற்ற
சேரார் திறவினர்பொற் தேர். (௧௨)

ஶுற்றமர்செய் வீரர் ரெதிரெதிராய்ப் பெய்பகழி
நாற்றிசையண் டப்பித்தி நண்ணிவிண்ணின்—மேற்றரணி
மன்னன் கதிர்வரவை மாற்றியுல காருயிர்கட்
கின்னல் விளைத்த விசைந்து. (௧௩)

உற்றிருவ ருய்த்தகனை யூழிக்கா லத்துருவ
மற்றவுணர் வன்பூதர் மாகரிதே—ரிற்றவங்க
மொன்றுவசேண் செல்வவொன்றை யொன்றை யிடம்வலமாச்
சென்று திரிவவவர் தேர். (௧௪)

இகழ்வர் முனிவ ரியம்புவர்கு ளாடல்
புகழ்வர்தம் வீரம் புகல்வர்—திகழ்வர்கோன்
மாரிபெய்ய வென்றுழ் மறைந்தான் கலைகுறைந்தான்
வாரியின்கண் மேவு மதி. (௧௫)

காலெனவெங் கூற்றென்னக் காளமெனத் தீயென்னக்
கோலெனவென் றுழென்னக் குன்றெறிந்த—வேலெனவே
யெற்றிருநீர் பார்திசைவா நெண்ணிலண்டம் புக்கனவே
மற்றிருவர் விட்டிடுமா வண்டு. (௧௬)

ஏவினெரி கின்றனகா ரேய்த்துகரி கின்றனமா
மாவுத்தி வற்றினபார் மன்புகைவான்—மேவினதிண்
வீரரிரு வோரும் விசிக முறைமுறையாய்க்
காரெனவே பெய்வார் கனன்று. (௧௭)

போரிவ் வணமாற்றும் போதனைக் கண்ணுற்றோர்
யாரிவர்க்கொப் பாவ ரெனவியந்தார்—வீரமதில்
வெய்யனா ருயிராவகோல் விட்டிமையோ ருட்டியங்க
வையன்றேர் தூள்சுண்டா னுர்த்து. (௧௮)

வீரன் வெகுண்டவிண்ணின் மேனின்று வில்வளை இக்
கூரியவோ ராயிரங்கோல் கொண்டவனார்—தேரையட்டான்
வெய்யன் சினந்தைந்தே வீரமொயம்பன் மாற்பகமுய்த்
தையசலத் தோள்புடைத்தா னுர்த்து. (௧௧)

கந்தவே தேன் கணையீரேழ் தூண்டிவெஞ்சூர்
மைந்தன் முடிதகர்த்தான் வண்டரே—முந்தித்
திவசஞ்செய்வானைச் சிறைசெய்தோன் வீரன்
கவசந் துணித்தான் கனன்று. (௧௦)

ஈசன் மகனன்றீ தென்ற நகைத்தவுண்
நீசன் மகன்றனுவை நேர்பிறைநே—ராசகக்கோல்
கொண்டு துணித்தான் கொடியனன்றான் மேல்விடுத்தான்
விண்டு புகன் முன்கொடுத்த வேல். (௧௧)

ஆண்டதனை யோர்ந்துசெய்யா னம்பா யிரகோடி
தூண்டவவை யெல்லாந் தொலைத்ததுவிண்—காண்டரவே
வந்ததத நேனோக்கி வள்ளலான் வாளிலவன்
குந்தங் குறைத்தான் கொதித்து (௧௨)

ஆடினார்மன் னந்தரத்தா ரரவுணர் தாமோங்கி
வாடினார்தின் வாகுறையுள் வாள்செறித்தா—னீடியவே
லிற்றதுகண் டம்மவுலி யிற்றதுகொல் லென்னவே
மற்றவன்கைக் கொண்டனனோர் வாள். (௧௩)

வெய்யன்வான் மின்னின் விதிர்ப்பவரு மின்னூர்த்தே
ரையன்முன் செல்லலும்பல் லாயிரங்கோல்—செய்யனெய்யத்
தீயனூரங் கீண்டுவிடர் செய்யவது கால்குருதி
யாயருவி யாயொழுகிற் றாங்கு. (௧௪)

மேல்வருகோல் பாரான் வியன்மருமம் போழ்ந்ததுன்னான்
சால்புறுதன் மானமொடு தானோடி—யேல்வலியா
னெல்லைச் சிறையிட்டோ நேதியால் வீரமொயம்பு
வில்லைத் துணித்தான் வெகுண்டு. (௧௫)

வெந்தருவன் விண்மிசைவாள் வீசித் திரியுமெல்லை
யிந்துமுடித் தாதை யெனச்சினந்து—நந்தொளிவாள்
சுற்றியெங்கண் போதியெனச் சூர்மகனைப் போயெதிர்த்தான்
வெற்றிமிகு தோளான் விரைந்து. (௧௬)

ஏற்ற விளவெலதி ரேகிவெய்யோ நேதியிகல்
கூற்றனனேர் தந்தமர்செய் கொள்கையென—வாற்றலுங்கந்
தொட்ட ரிவர் நாந்தகத்தாற் றுன்னி விலக்குவார்
வட்டணைசூழ் வார்மாறு மாறு. (௧௭)

இவ்வா றிருவரும்வா னேற்றமர் செய்காலைத்
தெவ்வானேன் விஞ்சைத் திறத்தினே—ரொவ்வான்கை
வானகத்திற் தோண்மேல் வலிந்தெறிந்தா னும்பரன்பு,
கோனகத்திற் கொண்டார் ஞலைவு. (௧௮)

அப்போ தினவ வருளுருவாக் கந்தவே
னொப்போ தருந்தா னுனத்துன்னிக்—கைப்போதார்
வாட்படையின் வெய்யோன் வலக்கை துணிக்கவவன்
ஞாட்படையு மாமுயன்ற னன்கு. (௧௯)

வெவ்விடக்கை வீழ்த்தலும்பின் வீரனவன் மேன்மாயை
யொவ்வுபடை யுய்க்கவுளத் துன்னினா—னவ்வமயஞ்
செங்கதிரோன் நெவ்வின் சிரத்தைத் திறல்வாகு
வங்கதிர்வாள் கொண்டாறுத்தா னாங்கு. (௨௦)

ஞரியன்மா மைந்தன் னெலையவவ னாவ்வவிச்
ஞரியன்மா மைந்தன் றுதித்தகன்றான்—ஞரியனெஞ்
சாரிமையோர் பாடின ராடினார் வீரன்மேன்
மாரியெனப் பெய்தார் மலர். (௨௧)

பூத ரவலம்போய்ப் புந்திமகிழ்த் தேத்தினு
ராதவனுந் தன்கவறீர்ந் தாடினனப்—போதகன்மா
வானந் தணந்தவனி வந்தடைந்தான் றன்னினைத்தைக்
காணந்து தாரான் களித்து. (௨௨)

பாணுப் பகைஞானம் பாதகனை யட்டனஞ்கு
டானுமுற்றிற் நெம்பிரான் றன்முன்னர்ச்—சேனையொடு
மேவுதுஞ்செல் வீரோன்றான்வீரன் வினவியுற்றார்
போவதுநன் நென்றார் புரிந்து. (௨௩)

நம்பியின்னோர் பூதர் நவிலனிக வீரர்பாற்
பம்பி வரப்படர்ந்து பாசறைபுக்—கம்பிகைதன்
காதலனாங் கந்தக் கடவுளைக் கண்டுமலர்ப்
பாதம் பணிந்தார் பரிந்து. (௨௪)

தொண்முறையிற் றுழிந்தெழுவஞ் சண்முகனீ ஞர்மகனே
டேண்மலிபோர் செய்துவென்றா யாமகிழ்தாங்—கேண்மதி
வேண்டுமதை யீதுமென வீரனினை யன்றியொன்றும்
யாண்டியிலை யொன்றருள்வா யெற்கு (௨௫)

மின்னு மனகையர்கோன் வாழ்க்கை தனைக்குறியேன்
மின்னுமக வானசை வெஃகேன்மா—லுன்னுமயன்
பன்பதத்தைக் கான்ற பதமென்ன வேமதியே
னிற்பதத்தை யேவிலழிவே னேர்ந்து. (௨௬)

உற்றவிறல் வாருவினுக் குன்னும் வாழ்தவி
நற்றுணைவர் தங்கட்கு நன்கருளி—மற்றவர்கண்
மேலிருக்கை வைக விடையளித்தான் மற்றைக்கு
மேலிருக்கை யோதுகந்த வேன்.

(௭௭)

நிதிவர்தஞ் செய்கையே லேந்தலையுங் கொல்வரொனத்
தூதர் கருதிப்போய்த் தொல்லவைபுக்—கோதருஞ்ஞர்
மன்றலந்தா டாழ்ந்துன் மகன்முன்ன முற்றவொற்றாற்
பொன்றலுற்ற னென்றார் புலர்ந்து.

(௭௮)

தூதருரை கேட்டளவிற் சூரதுயர மாக்கடலிற்
போத வழந்திப் புரண்டிர்ப்பங்—கூதந்
துருத்தியென வீங்கநெய்த்தோர் சொட்டவழியோருங்
நருத்தின் றிச் சோழந்தான் கவன்று.

(௭௯)

வீடரிய மெய்வெதும்ப வெங்க ணருவிநீ
ரோடவுளஞ் சோர வுயிருச—லாட
வரங்கிளர்தோட் சூர்விலிந்தா ரொப்பவயர் வற்றோர்ந்
திரங்கியின்ன சொப்பினு னேய்ந்து.

(௮௦)

மைந்தனே யென்றன் மழகளிறே தீவினையேன்
சிந்தைதனிற் றித்திக்குந் தெள்ளமுதே—யெந்தையே
மின்னினிகர் வேணியான் மேவுமகன் வீத்தனனோ
வுன்னையிதற் கோவளர்த்தே னுற்று.

(௮௧)

முன்றார் சிறைவிடினுய் வுண்டுகமக் கென்றனையெ
துன்ன துனையமருக் குய்த்திழந்தேன்—பொன்னாரு
மாமலர்க றேற்றி வழிபாடு செய்விபுசர்
தாமலர்க றேற்றுவார் சார்ந்து.

(௮௨)

மைந்தர் பலர்மாய்ந்தார் மாய்ந்துமவர் நின் றுணையாற்
சிந்தை தளராதிருந்தேன் நீயனைவிட்—டெந்தைசென்ற
லென்னா ருயிரோ விராதிருக்கு முன்வரத்தான்
மன்னுவென் செய்வேன் வதிந்து.

(௮௩)

சின்னா மணியேயென் செல்வமே கண்மணியே
நந்தா னவர்குலக்கோர் நாயகமே—யெந்தாய்மு
னுன்னுணைக் கஞ்சி யுறங்காத மாயவனு
மிந்நா ணனிதுயில்வா னிங்கு.

(௮௪)

செங்கதிரோன் தன்னைச் சிறைவைத்தா யின்றவனும்
பொங்கு மகிழ்வோடு போகானே—விங்குவந்த
வொற்றா னவனா லொழிந்தா யிழிந்தேனான்
பற்றார் பழிக்கப் பரிந்து.

(௮௫)

ஆருயிரே யென்ற னரசே நினையின்று
போருளுற்றப் போக்கிப் புலம்புகின்றேன்—வீரமொடு
செற்றமிக விந்தத் திருமா நகர்புகுந்த
வொற்றனம னோவரியே னோர்ந்து. (அசு)

கூற்ற னகரிற் குலவீனையோ வஃதன்றேன்
வேற்றொ ரிடம்புக்கனையோ மேவியொன்றுந்—தேற்றேன்
நனியாய் வருந்துந் தமிழென்முன் வாரா
யினியார் துணையா மெனக்கு. (அஎ)

என்னு வருந்தி யிரங்கச் சிலரோடித்
துன்னுக வத்திற் றுணிவுற்ற—மன்னார்
படிவங் கொடுவந்து பார்த்திபன்முன் னுய்த்தே
ரடிமிசைவீழ்ந்தே கலுழ்வா ரார்த்து. (அஅ)

மன்னவார்மன் றுண்டமா மைந்தனுடல் கண்டாற்றிச்
சென்னிகையிற் பற்றுந் திருநோக்குந்—துன்னுகண்ணி
லொற்றுமுத்த நல்கு முயிர்க்கும் புரளும்வாய்ச்
சொற்றளருஞ் சோருந் துயர்ந்து. (அக)

ஐகியிலொன்றைப் பற்றிச்செங் கட்படுசெந் நீராட்டி
வெய்யவனைப் பற்றும் வியன்கையிதோ—வையவெனுஞ்
சார்கனைகண் மூழ்கலினுற் சாளரங்கள் போற்புழைகொண்
மார்புபுயங் கண்டழுங்கு மற்று. (க௦)

அங்கமெலாஞ் சேர்த்துருவ மாக்கியதை நோக்குமின்னு
மங்கெ னுயிரே வத்வையென்னுஞ்—செங்கை
மறிக்கு மழும்விழுமன் வாயிற் புடைக்குந்
கறிக்கு மெயிறு கனன்று. (கக)

மன்னவார்தம் மன்னிவ் வணமின்ன லுற்றிரங்க
வன்னையது கேட்டலமந் தாகுலமுந்—றுன்னரிய
மன்னிலத்தில் வீழ்ந்து மயிர்குலைத்து வெவ்வலையிற்
றுன்னுமயில் போன்மெலிந்தான் சோர்ந்து. (கஉ)

அல்ல லுறுமிறைவி யந்தப் புரநீங்கி
யொல்லைமகற் காண்பனென வோடிவா—வெல்லையில்பன்
மங்கைமார் தாங்குநீஇ மற்றவடன் பாங்குநீஇ
யங்கைமார் பெற்றினு ரார்த்து. (கங)

இத்திரைக்கு நேர்வருமா தெல்லையிலா மாதரொடு
முந்தியே யேகி முடிந்துலைந்த—மைந்தன்மேல்
வீழ்ந்து மயங்கினுள் விம்மின னம்பினுற்
போழ்த்தபிணை போன்றான் புலர்ந்து. (கச)

வெய்யோனென் றாழ்சிண்ட விண்ணில் விரைந்தேகிக்
கையோ டவற்கொடென்முன் காட்டினையே—யையோவெங்
கடற்றனுயிர் கொண்டனனோ கோமகனே கொஞ்சமின்சொன்
மாற்றம் வழங்காயோ வந்து. (க௭)

கஞ்சத் தணங்குதன்செங் கைக்கிளியான் வேண்டவதை
நெஞ்சத் துவகையுற நீயளித்தாய்—மஞ்சநொந்தேற்
கின்றொருநன் மாற்ற மியம்புகிலாய் செய்வகைதா
னென்று மறியே னுளைந்து. (க௮)

புகல்குனை யிவ்வூர் புகுவித்துக் கொன்செ
யிகல்வினை த்துப் புத்திரரை யெல்லாஞ்—செருவித்துத்
துன்போடிந் நாணியுந் துஞ்சிடச்செய் தார்மடவா
ரென்போல வாக வினைந்து. (க௯)

வனப்புருமெய் யோடு மனத்துணிவாய்ப் போய்வான்
றனிப்புருந்தாய் மைந்தநின்பாற் சார்வா—னினைப்புற்றுத்
துன்று முளந்தான் றுணியா துலையுமா
னன் றுநன்றி யான்கொண்ட நண்பு. (க௯)

நெய்யமரர்க் கின்ன னவிறுறுறனன் றல்லவென்றேன்
செய்ய மொழித்திறத்தைத் தேராமே—யைய
வுனையிழந்தேன் மன்னவனு முயந்திடுவான் கொல்லோ
தனதுயிரு மோவாமே தான். (க௯)

என்றின்ன பன்னி யிறைவியிரங் காநிற்கத்
தன்றுணைவி மாருந் தழைகிளையுங்—கன்றிழந்த
வாவிற் கதறினா ரன்னவரைத் துன்னவரைக்
கோவிற்குள் கொண்டிய்த்தான் கோன். (க௯)

மாற்றார் குழுவெல்லாம் வல்லையிலின் தேயட்டுச்
சேற்றார் குருதிவிட்டுத் தீமகமொன்—றற்றருமு
னீற்றுறுசெய் தன்னை யெழுப்புவனிம் மெய்யைவையாப்
போற்றிடுதி ரென்றான் புலர்ந்து. (க௯)

அங்கதுகேட் டெள்ளா ரழகிதென மைந்தனெழில்
பொங்குடலோர் சாருய்த்துப் போற்றினார்—வெங்கட்கூர்
நண்ணலரை யெம்பிக்கு நல்லுணவா நல்குவனென்
நெண்ணமது கொண்டா னியைந்து. (க௯)

தும்பையந்தார் வேய்த்தமுடிச் சூர்முதலிவ் வண்ணமுன்னரிச்
செம்புனற்கட் துவரிற் சில்வரைப்பார்த்—தம்பரந்த
பன்னுததி யுத்தரமாம் பாங்கா சுரத்தரசான்
பின்னவனைத் தம்மினென்றான் பேர்ந்து. (௧௦௩)

பானுகோபன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திரு வெண்பா, ௮௩௪.

சிங்கமுகாகரன் வதைப்படலம்

என்னலொற்றர் கேனா விறைவனடி தாழ்ந்தேகி
யுன்னமதின் முந்தி யுதக்குவரி—துன்னியெயின்
மின்னகரம் புக்கு மிளிர்தம் திரத்துட்போய்
மன்னவனைக் கண்டார் மதித்து. (௧)

முந்துதிற்ற றுதர் முறையே வணங்கிநிற்
வந்ததின்கென் னென்னவரி வத்திரத்தா—னந்த
வளித்தா ளவுணர்கோ னையநினை வல்லே
விளித்தான் வருகென்றார் வேட்டு. (௨)

மருத்துவின்முந் தொற்றருரை மன்வினவி யங்கள்
விருத்தமுண்டோ சொல்லிரென வேந்தே —யுருத்தம்பி
தூன்னைவெற்பை வேலினட்ட சண்முகவே ஞும்பரொடு
மன்னகர்வந் தெய்தினான் மற்று. (௩)

வந்தாளே டேற்றுமைந்தர் மந்திரிமார் மாய்வுற்றா
ருயந்தா னிரணியன்போ யோதமுற்றான்—மைந்தார்கு
ராங்கிருந்தா னென்ன வரிமுகவன் சீறியெழீஇ
யேங்கவுண ரோடுசெல்வா னேய்த்து. (௪)

ஏண்டருமா றாதுவரை யென்றானை யைக்கொணர்நி
ரீண்டெனவன் னாரசொல்லு மேய்த்தபடை—யாண்டிற
வாங்கதுகண் ணுற்றரைய னார்மன்னர் சார்துன்ன
வோங்கணிகே ரேறின னுற்று. (௫)

நாற்படையி னின்றெழுது ணண்முகில்போல் விண்போர்ப்ப
வேற்படைமுன் பல்படைகண் மின்றரவே—பாற்படுமா
பல்லியங்க ளார்ப்பப் படரனிக மூழிநாட்
செல்லியலைக் காட்டுஞ் செறிந்து. (௬)

கின்ன லளவையிலா காயநெறி யாற்சிங்கன்
மன்னமர்ம கேந்திரமா மாநகர்போய்—மின்னின்
மிடைந்தார் தலைவர் வியத்திறைஞ்ச வுப்புக்
கடைந்தா னயர்கு ரவை.

(௭)

மின்சிக்க மாமுகவன் மன்ன னடிமலரிற்
தன்சிரமா மாலைபுறத் தாழ்வன்னுன்—பன்மு
னிணங்கியபின் னோற்றமுவ வெந்தாய் வதன
முணங்கியதென் கொல்வென்ற னோந்து.

(௮)

ஏந்த லிளவலைமுன் னேயிருத்தி யன்றுநீ
போந்தபின்ன ரிந்நகரிற் போர்புரிவான்—சேந்தனென்போன்
றானையுடன் சார்ந்து தனிப்பா சறையின்க
ணையையோ டுற்ற னினிது.

(௯)

மின்னவன் தன் றானைபொர மாய்ந்தமைச்சர் மைந்தரிற்றான்
பொன்னனிரிந் தோடிப் புணரியுற்ற—னின்னதார்
சேனையோடு நீபோய்ப்போ செய்தவனென் கொண்டுவண்மீள்
யானழைத்த வேதிதென்று னீங்கு.

(௧௦)

சூரனிது சொல்லத் துணைவன் சுளித்துநெஞ்சிற்
சாரஞரோ டன்னவன்று டாழ்ந்துநின்றே—யோருமைந்தர்
தொல்லமைச்சர் சுற்றற் தொலைத்தமர்தாய் புல்லிது
புல்லிதுநின் புந்திப் பொருள்.

(௧௧)

மூலமதைப் பாலனென் முன்னினையென் சொன்மறுத்தாய்
மேலை வினியையார் வெல்லுவார்—சாலவே
சென்றிரீர் யாப்பதிலென் சென்றவரைக் கொன்றுதுங்கி
கின்றிகின் றேன்காண்டி நீ.

(௧௨)

கந்த னொருவற் கடக்கப்பெற் றேனேனான்
வந்துன்னக் காண்பனின்றேன் மற்றெவர்க்கு—மந்தமெய்துங்
கன்மமிது செய்வனசெய் காவலவென் றேவிடைகொண்
டுன்மந் திரம்புக்கா னுற்று.

(௧௩)

மேருநிகர் போனகஞ்சும் வெற்புறழ்மா லுன்வகைகள்
சாருநெய்த்தோர் பாறயிந்தேன் றண்டேறல்—வாரிதியுண்
டின்வாச நீர்தோய் திருங்கலவைச் சாந்தணிந்து
மன்வாசத் தார்மிலைந்தான் மன்.

(௧௪)

வின்மணிப்பூண் மெய்யில் வெயிலெறிப்ப வெண்ணீறு
மின்முகங்க டோறுநிலா வீசவணின்—தென்மணித்தின்
தண்டமொடு நேமியரன் றுயமரர் தந்தபடை
கொண்டனன்செங் கையிற் குறித்து.

(௧௫)

கைத்தலத்திற் பாசமுதற் காய்வன் படையேந்திப்
பத்துநூ றுயிரமாம் பண்பரிபூண்—சித்திரமா
மன்மணித்தே ரேறியுற்றான் மைந்தருற்றார் தானைசுற்ற
முன்மந் திரவாயின் முன். (௧௯)

மன்னிமையோ ரேற்றமொடு மண்ணவர்தம் வாழ்வவுண
ரின்னலிவை நீத்தோ ரெரிகான—மென்னியலார்
கார்கொள் கருத்தினர் லெவன் காண்டமுண்டோ னார்பொருதே
மார்பன்றி பூணர் வடு. (௨௦)

எண்ணிலுயிர் யாவுமடு மேந்தலன்னு ராமழல்கால்
கண்ணினார் வார்கழல்பூண் காலினர்விண்—ஊணணவல்லார்
போரி லெதிரந்தவர்மெய் போழ்ந்தயிலால் வீழ்த்தயிலான்
சோரிபற்ற மாவயிற்றார் துய்த்து. (௨௧)

திண்ட மழுச்சுண்டி சாபம்வே னுஞ்சிறட்டை
யெண்டகுவுமம் மாப்படைக ளேந்தியே—பண்டநந்த
வார்த்தார் முகிலென்ன வாரக்குமிபந் வீழ்க்குமதஞ்
சீர்த்தாராய்த் தார்முன் செலும். (௨௨)

பாய்மா குரத்தூள் பரிதியந்தர் மாசெவிகண்
போய்மா சுறுத்தவவை போதலைவிட்—டாய்மா
நெறிதடவத் தேர்களின்மன் னீர்கொடிக டாக்கக்
குறியதனிற் செல்லுங் குடக்கு. (௨௩)

மாவரங்கொள் சூரிளவன் மாயுமென முன்னுணர்ந்தோ
மேவயங்கள் சேர்ந்து விழுமமுற்ற—தாவுதுதிக்க
கைம்மா புலம்புற்ற கானெடுந்தே ரேங்கினவே
வம்மா வியமிரங்க வாங்கு. (௨௪)

ஆர்ப்புறுமா வேழ மசுவந்தேர் காலானென்
ஞற்படைமா மன்னர் நனிமிக்கோர்—கார்ப்புணர்ப்பன்
றுங்கமன்கூர் பின்றேன்ற றெல்படைமன் மாயைமகள்
சிக்கனெனப் பேர்வாய்ந்தோன் தேர்ந்து. (௨௫)

நூற்படையுங் கொண்டு நனிமாக் கடலென்ன
வார்ப்படைய நெற்றியன யாங்ககன்றான்—வார்ப்பம்பை
கள முடுக்கைதக்கை கைத்துடிமன் பேரிமுதல்
யாளிமுகன் முன்முழங்க வேய்ந்து. (௨௬)

கங்கங் கொடிகூளி காளியூ னச்சியுறச்
சுங்கமுகன் சேனையொடு சென்றிடக்கண்—டங்கயன்மா
லும்பருலைத் தோடி யொளிர்பா சறையமர்வேன்
செம்பொனடி தாழ்ந்துரைப்பார் சேர்ந்து. (௨௭)

ஆயிரமாஞ் சென்னியன் ராயிரமாஞ் செங்கையா
 னாயிரமேற் கொண்டவண்ட மாங்குவென்றே—ஆயிரமா
 யோசனைநீண் மெய்யுளான் யோசனைநீன் பொய்யுளான்
 யோசனைநீண் மாய முளான். (௨௫)

திஞ்சினுமெ லாந்துஞ்சான் றும்பிபணி தாங்குலக
 மஞ்சவொரு நாளெடுத்த வாண்மையுளான்—மஞ்சமிடற்
 ருலமணி யத்த னளித்ததொன்றா ராருயிர்கொள்
 குலமங்கைக் கொண்டான் றுதைத்து (௨௬)

அண்ட மனைத்துமோ ரு ஸகயிர்கொண் டென்மியுழந்
 திண்டிறலான் வன்மைமென்மை சேர் துலைத்தட்—டெண்டரக்கீழ்
 மேக்குறல்போல் வேலைநீர் மேதினியின் மோ திவிண்ணிற்
 ருக்கநடை கொள்கழுலான் றுன். (௨௭)

தண்டமிஃ தென்று தருக்கி னெடுத்தேமே
 லண்ட கடாக மதின்மோத—நுண்டுகள்க
 ளாதலினொய் தீதென வாடகமா வெற்பைமுன்போன்
 மாதலத்தில் வைத்தோன் மகிழ்ந்து. (௨௮)

ஆசினெடு நேமியுதக் காசுரத்தில் வாசமுளான்
 வீசிடின்மன் னெவ்வுலகும் வீக்குமிரு—பாசமுற்றேன்
 வெங்கட் கொடியசூர் மேவிளவல் சிங்கமுக
 னெங்கட் கிடர்விளைப்போ னேற்று. (௨௯)

அந்தமினாற் றானையா மாழிமுற்றப் போர்புரிவான்
 வந்தனன் னொனுயிரை மாற்றியரு—ளொந்தையென
 வங்கனிலற் பாரா வணித்தேர் கொணர்திபென்றான்
 செங்கதிர்வே லங்கையுறு சேய். (௩௦)

ஐய னருகினின்ற வாளிமொய்ம்பன் றுன்முனம்போய்ச்
 செய்யமுற் போது சிரஞ்சூடி—வெய்யருட
 னுன்னனிகஞ் சூழ்த்திடச்சென் றென்னலர்செற் தேமீள்வ
 னென்னை விடுத்தியென்ற னீண்டு (௩௧)

ஆண்டகைபுன் மூர லயர்ந்து மருவலன்போர்
 வேண்டினைநன் றுய்த்தனநீ மேவென லு—மேண்டிறலோன்
 ருனெழுந்து கைகூப்பிச் சாரதர்கள் சாரதரத்தன்
 வானெழுந்த மாடமுற்றான் வந்து. (௩௨)

காண்டப மேயவரைக் கண்ணுளதோர் காட்சியான்
 காண்டப மேயவரை கைக்கொண்டா—னெண்டியூர்
 முன்னிட்டான் கோதைசுற்றி முன்சாரி கையாத்துப்
 பின்னிட்டான் றுணி பெரிது. (௩௩)

தெய்வப் படைமுற்றுந் தேர்ந்துகொடு தம்பையிலைந்
தையையத் தேறி யகலுமெல்லை—மொய்வரிக்கொ
ளெண்ம ரிலக்க ரிரதமூர்ந் தேண்படைகொண்
டண்மினர்மா வீரனைக்குழந், தாங்கு.

(நச)

ஆயிரமா வெள்ள மனிக மெழுந்தசல
மீயுயர்கா வெம்படைகை மேவியே—சேயமுகன்
தன்பான் மிடைந்துவந்த சாற்றியங்கார் போற்றழங்க
வன்பார்க் களம்படர்ந்தான் வாகு.

(நரு)

ஆயபோ தாயவுண னந்தானை வந்தார
வேயவள்ளல் சேனையுமே ரேயந்த துமா—தூயகங்கை
வானதிசேர் வாரிபோல் வாச்சியங்க ளார்த்தகொடி
மேனிலவி யார்த்த மிளிர்த்து.

(நசு)

தேரிபமா திண்பொருநர் சேரிருண்டு சேனையொலி
காரொலிமுந் நீரொலியிற் காதுறுத்தப்—பேருமெல்லை
செய்யோன் படைஞர் செருமுபன்ற ருணர்ந்து
வெய்யோன் படைஞருற்றார் லெர்த்து.

(நசு)

திண்டங் கணிச்சி ததைபிண்டி பாலவை
யண்டரஞ்ச வோச்சினர்வி லம்பையதா—ரெண்டருவர்
வெற்புமழுத் தண்டம் விருக்கமலை வீசிஞர்
பொற்புறுமா பூதர் புகைந்து.

(நசு)

வரஞ்சிந் தினர்தோள் வலிசிந் தினர்தாள்
கரஞ்சிந் தினர்பல் கலன்சே—ருரஞ்சிரங்கள்
கீந்தினர்வெந் தானவருந் திண்பூத ரிற்சிலரு
முந்தியினெய்த் தோரோடிற் றுற்று.

(நசு)

சூன்றன்ன வங்கங் குவிந்தசெந்நீ ராறன்ன
சென்றிடுதே ரோடமன்ன தீர்ந்தவர்தந்—துன்னுகைகான்
மீனன்ன பாறுகொடி மேவுசிரற் புள்ளன்ன
வாநிணம்பல் கண்முத் தன்.

(ச௦)

இவ்வண்ணம் போர்புரியு மெல்லவெய்யோன் றானைமள்ள
கவ்வண்ணல் சேனையைச்சென் றார்த்தடர்ப்ப—வெவ்வமுற்று
முன்றார்மன் பூதர் முரியவன்னு ருட்சிங்கன்
சென்றா னவர்க்கதையிற் செற்று.

(சக)

அன்னான் செலும்போ தசுரரின்மா னேரொருவன்
மன்றார் சதமுகநா மத்தினான்—துன்னானீ
யெங்கே குதிநில் லெனவெதிர்த்து வில்வனைஇ
யங்கே மழைபொழிந்தா ரார்த்து.

(சஉ.)

சூரியகங்கன் பட்டிடலுந் தண்டினால் வீட்டியே
தூயனடி யான்கவசந் துண்டித்தான்—நீயவனு
மிண்டிற் கதைவீச வீரனேற் றுன்மார்பு
தண்டிற்று வீழ்ந்ததுகீழ் சார். (௪௩)

விண்டதுகண் டேணவுணன் வெங்கணிச்சி யோச்சினான்
விண்டமா ரஞ்சுறவே மேவதனைத்—திண்டிறனேன்
கைத்தண்டின் வீட்டியவன் கார்முகத்தைச் சீர்குலைத்தான்
மைத்தருவர் நொந்தார் மருண்டு. (௪௪)

கொடிய தசமுகனோர் குந்தமுய்ப்பச் சிங்கன்
கடிதிலோ ராழிவீட்டான் காய்தத்—தடர் தரலுந்
தீயவனோர் தண்டஞ் செலுத்தவவ னாகமுற்ற
தேய திரத்த மிழிந்து. (௪௫)

பாய்ந்தசெந்நீ ரோடுசிங்கன் பத்துத் தலையனுரத்
தேய்த்தகையொன் றுற்புடைக்க வேவிழுந்—மாய்ந்தனன்செய்
போரவுணர் தானையெய் பூத னனகனெனபோ
னேரெதிர்த்து தாக்கினு னேர்ந்து. (௪௬)

ஐற்றுவெங்கோ றூயமர்செ லேணவுணர் தஞ்சிரங்கள்
பாற்றித் தரையிற் படுத்தலுமே—போற்றனகன்
றுன்வயவ ரோடினார் துன்முனை லே தோர்ந்தவரை
நின்மினின்மி னென்றுரைத்தா னேர். (௪௭)

நின்நிலரலே தோர்ந்தவுண் னெய்யிடுதிப் போற்கனன்று
தன்றனிநில் வாங்கிச் சரம்பொழிந்தான்—ருன்றுபடை
யாதிகொடு பூத ரமர்புரிய விறற்றில
காதினசிற் சில்லவெதிர் காய்ந்து (௪௮)

ஊறுதரு மாயையினு லொவ்வொருமா பூதர்க்கு
தூறுதா றங்கமுற்றே நொய்தினடப்—பாறியன்பு
மேயவரோ டாற்றறமும் வெற்றியுங்கண் டாடலென்று
மாயமெனத் தேர்ந்தான் மனத்து. (௪௯)

போதக்கோ னூக்கவது போய்மாயை நீக்கநின் றான்
மேதக்கோன் மேல்வெகுண்டு வில்வளை இக்—காதக்கூ
ராயிரங்கோல் வீட்டா னவைதொலைப்பான் வென்றியொன்று
மாயிரங்கோல் வீட்டா னமுன்று. (௫௦)

ஆயிரங்கூ ரம்பா லவன்விடுத்த கோலறுத்துத்
தீயவன்வில் லேழ்சரத்தாற் சிந்தியுடன்—மேய
கவயமொரு வண்டாற் கடிந்தளவில் காண்ட
மவயவங்க ளெங்குமுய்த்தா னுர்த்து. (௫௧)

மன்கணைமெய் முற்றுமட மாய்ந்தவன்போல் வீழ்ந்தயருந்
துன்முகன்போர் செய்யுந் துணிவின்றித்—தன்மனத்து
ஞன்மாயை மந்திரமொன் றுன்னியரு வாயத்தேரின்
மின்மாக வாறுசென்றான் லேவர்த்து. (௫௨)

மாதிடமார் பூதரொல்லை மாயையிற்செ நியனையிப்
போதடர்ந்து பற்றுதும் போதுவிரென்—ரோத
வதுவினவிப் போரி லகன்றவரைக் கோற
லிதுபுகழன் றேனுமன்றே யீங்கு. (௫௩)

ஒடினரைத் தஞ்சமென வுற்றவரைத் தாழ்குநராய்
வாடினரைத் தக்க வலியிலரைச்—சாடினவை
வீரரையல் லாரை வெகுளலீ ரென்றனன்மன்
சாரதர்நன் றென்றுணர்ந்தார் தாம். (௫௪)

அன்னதனைக் காண வரிமா முகன்சீரா
முன்னருமா பூதர் முனம்வரலுந்—துன்னுமன்றார்
பைத்தமரங் கோடு படைகொடுபோய்ப் பற்றலன்மே
லுய்த்தமர்செய் கின்ற ருருத்து. (௫௫)

சொரிகாலை வெய்ய சுடரயிலோ னோக்கி
யெரிகா லுறவுயிர்ப்ப வேகாக்—கரிமாதீ
வெய்தருமா பூழியதாய் விண்டிரியு மீளுமே
யெய்துபடை செய்தொழிறு னீது. (௫௬)

அன்ன துகாண் பூத ராழன் றசலம் வன்றருக்கண்
மின்னுமுடிச் சியமுகன் மேலுய்ப்பத்—துன்னுவரை
யெல்லாம்போ யெண்டிசைசாரந் தெல்லோ னிரதந்தான்
செல்லாது தூர்த்தனவே சேண். (௫௭)

நாகம்விண் டீர்த்திடலும் ஞாயிறகன் றோடினன்
மாகமுறு புன்குடம்பை வந்தடைந்த—யோகியருநங்
கற்பமிஃ தென்னக் கலங்கியே யையவென்ன
வற்புதங்கொ லீதென்ற ராங்கு. (௫௮)

விண்ணுற்று வெற்பொடுசெல் வேழமரி வாள்புவியி
ண்ணுற்ற வேறுதிசை நாகங்கள்—கண்ணுற்
றலக்கணுற வீழ்ந்த வகிலம் பணித்துக்
கலக்கமுற்ற தாங்கதனைக் கண்டு. (௫௯)

எறிந்திடுமா வோங்கறம்மி லெற்றிடவார் தீப்போய்ச்
செறிந்ததிசை யார்ந்தபுகை சேண்பார்—மறிந்தனவெஞ்
சிங்கமுகன் மேற்பட்ட திண்சிலம்பு நீர்மைகுன்ற
தங்கணிலம் வீழ்ந்த வடுத்து. (௬௦)

அன்னதுகண் டண்ட ரயர்ந்தா ரவிர்பூத
ரின்னலுற்றார் சீயமுக னேரிரதந்—தன்னினின்றுன்
ஞாலமதிற் புக்கா னலிவுசெய்வான் முன்வந்த
வால மெனநடந்தா னுக்கு.

(சுச)

பார்மேற் சிலரையெற்றும் பற்றலர்தாம் வாசமுறு
மூர்மேற் சிலரையெற்று மோதிரவி—தேர்மேற்
சிலரையெற்றுஞ் சீயமுகத் தீயவன்மூந் நீர்மேற்
சிலரையெற்று நோர்நோர் செறிந்து.

(சுஉ)

பூமன்கண் வீசும் பொருசிலரைச் சிங்கமுக
னேமன்கண் வீச மெதிர்சிலரை—மாமன்கண்
வீசுஞ் சிலரை மிளிரெண் டிசையின்கண்
வீசுஞ் சிலரை வெகுண்டு.

(சுஉ)

கொதித்துக் கொடியோன் குலவரைபோற் தள்ளி
மிதித்துக் கொலுஞ்சிலரை மெய்யைப்—பதத்திற்
சிதைத்துக் கொலுஞ்சிற் சிலர்தமைச்செல் லென்ன
அதைத்துக் கொலுஞ்சிலரை புற்று.

(சுச)

மழுவிற் கொலுஞ்சிலரை யேந்த லெரிகூர்
மழுவிற் கொலுஞ்சிலரை வாய்ந்து—வழுவில்
கொழுவிற் கொலுஞ்சிலரைக் கூர்மைஅறு குலக்
கழுவிற் கொலுஞ்சிலரைக் காய்ந்து.

(சுரு)

கார்க்கு நிறத்தான் கணங்கடமை வாரிப்பின்
சேர்க்கும்வாய் தோறுமண்டச் சேரவே—பார்க்குமா
சேர்த்திட்ட பிள்ளைச் சேணி னகன்மோட்டைத்
தூர்த்தியற்று மாடற் றொழில்.

(சுசு)

நாக்கிற் கொலுஞ்சிலவர் தம்மைத் தழுகின்
பூக்கிற் கொலுமே யொருசிலரைத்—தீக்கணை
நோக்கிற் கொலுஞ்சிலரை நொய்துருமி னெய்துருல்
வாக்கிற் கொலுஞ்சிலரை வாய்ந்து.

(சுஎ)

அற்றார் சிரந்தோள்க ளற்றா ருரந்தாள்க
ளிற்றார் கரந்துண்ட மேனையவும்—பொற்றா
னோதற் கருஞ்சிங்க னோடு திறல்கொண்மாப்
பூதப் பொருநர் பொருது.

(சுஅ)

கருவுற்ற வாருயிர்கள் கால முடிவாம்
பருவத்திற் நீயவனுண் பான்மை—பொருவச்
செருவி லனேகரைச் சீய முகங்கொ
ளொருவனே கொல்கின்ற னுற்று.

(சுஆ)

முந்ரீ ருவரியெனு முன்னும மன்னுமல்
வெந்ரீமை யுற்றமர்செய் வெங்கனத்தார்—செந்ரீபோய்க்
சங்குலவிப் பாய்ந்து கருங்கடலைச் செங்கடலா
யங்க ணிழைத்தவே யார்த்து. (௭௦)

இத்திறமார் வெய்யோ னிருங்கணங்கட் கேமனென
வய்த்துணர்ந்தே யும்பராஞ்சி யோடினார்—கைத்திறத்திற்
குன்றேர் மரவீசு கொன்பூ தரைமுடித்தே
மின்றேர் மிசைப்புக்கான் வேந்து. (௭௧)

அன்னுன் செயல்கண் டழற்கண்ணன் வேங்கெதிர்போ
யுன்னுடல் காண்ப னெருகணத்தி—லென்னு
வொளிதருவான் சூல முலையா தவன்மேல்
விளிதருவான் விட்டான் வெகுண்டு. (௭௨)

வருமாப் படைநோக்கி மனஞர்க் கிளவ
லொருமாப் படையுமுய்க்கா துற்றா—னிருமாகர்
தோற்றா னெனவார்த்தார் சூலம் வரைமாப்பி
லேற்றா னொசிவுற்ற திற்று. (௭௩)

சூலமுறு மூற்றமும்வெஞ் சூரிளவ லாற்றலும்பார்த்
தேலவிவன் பெற்றதுபே றிஃதுபோற்—சாலத்
கருதண்ட மெங்கணுமே காணரிதென் றேயுய்தார்
னெருதண்ட முய்த்தா னுருத்து. (௭௪)

உய்த்ததண்டஞ் சாரதித னுத்தமாங் சங்கெ"ளலு
மைத்தகுவ னோக்கி மனம்புழுங்கிக்—கைத்தலத்தா
ரோர்க்கதையே யோச்சவஃ தோரிமைப்பிற் பூதமன்னன்
மாற்பகத்திற் றுக்கிற்று வந்து. (௭௫)

தாக்கியவல் வெல்லாத் தழற்கணன்முக் கார்ந்தமவாய்
தேக்கியசெந் ரீரோடிச் சிந்தினிய—லாக்க
மறந்தா னுணர்வெனினும் வன்பிழந்தா னல்ல
னிறந்தா னிலனினு னேய்ந்து. (௭௬)

ஆரயர்வுற் றங்கிமுக னங்குகிற்க வோர்வலவற்
றேரி னிறுவிவரு தீயவன்மேன்—மேருவன்ன
வோர்மலையைக் கீண்டெறிந்தா னுன்னுஞ் சுமாலியெனு
பேர்மலையுந் தொல்லோன் பெரிது. (௭௭)

அன்னுன் விடுத்தவெற்பை யந்தகுவன் பந்தெனவே
மின்னார் கரம்பற்றி மீட்டுமுந்தப்—பொன்னுரு
மாற்பிலது தாக்கச்சு மாலி புலம்பிநெய்த்தோ
ரார்புவியில் வீழ்ந்தா னயர்ந்து. (௭௮)

தண்டியொரு தண்டேந்தித் தானவர்கோன் மார்பிலுய்க்க
விண்டிடவலி தோர்வயிர மேவுதண்டங்—கொண்டங்
கிடித்தெனக்கை யாலெற்ற வேந்தனகைத் தோர்த
னடித்தலத்தாற் றன்ளிளு னுர்த்து. (௭௬)

தானெறிய லுத்துதண்டி தானமெழுந் தொல்லெவையோன்
ரோணிரைமேற் பாய்ந்து துகைத்தோய்தா—னீணகத்திற்
கோடரங்க டோறுங் குதித்தடிகள் சோருமோர்
கோடரமே போல்வான் கொதித்து. (௮௦)

சென்னிகரந் தோள்பூதன் செல்வதறி யான்சிறிய
னென்ன வரிமுகத்தோ னீயெனக்கை—தன்னிற்
றுடைக்கவவன் றுன்புறீஇத் துப்பிழந்து பேர்ந்தான்
படைக்கணவர் பாங்கிரிந்தார் பார்த்து. (௮௧)

பூத ரிரிவுகண்டு போற்றிலக்கத் தெண்மருந்தோர்
மீதிவர்த்து சென்றெறுழ்கொள் விவ்வளை இக்—காதுசரன்
சிங்கமுகன் மேற்பொழிந்தார் சிங்கினறிப் பாங்குற்ற
வங்குகுண்டுட்கினரே ணற்று. (௮௨)

சிலர்தே ருடைத்தான் சிலர்தே ருலைத்தான்
சிலர்தே ரெடுத்தெறிந்தான் சேணிற்—சிலர்தே
ரொடித்தான் சிலர்தே ருதைத்தான் சிலர்தே
ரடித்தா னவுணர்க் கரசு. (௮௩)

இத்திறமாற் றெல்லை யெறுழிலக்கத் தெண்மருமே
தத்தமுயிர் தாங்கித் தனுவோடு—மெய்த்திறல்போய்ச்
சாய்ந்தார்தோர் மேற்புக்கான் ருனவர்கோன் றின்வாகை
வேய்தா னதுகண்டான் வேர்த்து. (௮௪)

மாமேரு நேர்வரிவில் வாங்கிவெங்கோல் பல்கோம
மாமேகம் போற்பொழிந்து வாகுரிந்பசு—தாமேவி
யங்கடர்த்திப் போராத் தவணர் தலைதுணிந்து
வெங்களத்தில் வீழ்ந்தார் விதிர்ந்து. (௮௫)

கரிபரிதோர் பட்ட கடுத்தருவர் பட்டார்
கிரியிற் பிணங்கள் கிடந்த—சொரிகுருதி
நீத்தமவண் மாய்ம னின்றவெலாங் கொண்டேகி
மாத்ரங்கத் துய்த்ததே வாய்ந்து. (௮௬)

உரந்துமிக்குந் தோடுமிக்கு மொண்வீரன் றன்னோர்
சரந்துமிக்குங் கோடி தலைக—உரந்தவற்றை
பண்டரங்க மேழுகடந் தாழிவரை தாவியப்பா
லண்டமுமே போழ்ந்துசெலு மார்த்து (௮௭)

இவ்வண்ணம்போர்செயக்கண் டெண்மடங்க னன்முகன்றன்
மைவண்ண நூறு மகாருமெழீஇச்—செவ்வண்ணத்
தேரினிற்போய் வில்வனைஇத் திண்புயத்தோன் மேற்பகழி
மாரியெனப் பெய்தார் வளைந்து. (அஅ)

வீரனது காணு விசிகமெண்ணில் கோடிவந்திற்
சேரவுய்த்து மாற்றினான் நீயமைந்தர்—கூரியகோ
லார்சோடி கோடிவிட வையனவை நீக்கியம்பாற்
தேர்கார் முகம்வீழ்த்தான் தேர்ந்து. (அக)

எந்தறனை நோக்கிமைந்த ரேண்விற் ரெழில்வல்லோய்
நாந்தகமா விஞ்சைசெய்து நாடெனக்கீழ்—பாய்ந்தரனல்
கொள்வான் கொடுவரக்கண் ணுற்றவரும் வாள்கொடுபோர்
கொள்வான் வளைந்தார் கொதித்து. (க௦)

வீரன்றோண் மார்பாதி மெய்யிலக்க நாடிவாட்
போரியற்ற மைந்தரங்கம் பொன்றிலகண்—டாரவனைப்
பற்றியடு வோமென்றோப் பற்றவல்லோன் வாளோச்சி
மற்றவரை மாய்த்தான் வளைத்து. (கக)

விண்ணவர்கள் போற்றிடமா வீரனெடுந் தேர்புக்கா
னெண்ணவுணன் மைந்த ரிறந்தமைகண்—டுண்ணலிந்து
வாளுண்ட தென்றன் மகாரையென்ற பின்சிரமுந்
தோளுஞ் சுமந்துநின்றேன் சோர்ந்து. (கஉ)

என்னூறு மைந்தரையு யீண்டெவருங் காண்டரவென்
முன்னூறு செய்து முடித்துநிற்பான்—பின்னூங்
கிதன்மேல் வசையுளதோ வெண்ணூர் கைத்தற்
குதன்மே லுறுவதில்லை யொன்று. (கங)

பொன்றினரை யுன்னிப் பொருமுவதி லொன்றுமில்
பன்றரிய லாரையட்டுப் பாலனையும்—வென்றிமைப்பிற்
தேவரா மேவரையுஞ் செற்றதலம் பார்விசும்பென்
மாவுலகு மாய்ப்பனென்றான் மன். (கச)

என்னவின் தேதன் னிரதமூர் பாகனைப்பார்த்
துன்னருந் மக்க ளுயிர்குடித்தோன்—முன்னருய்க்க
வென்றலுநன் நென்றுகைப்ப வேந்தல் வரலுமையன்
முன்றனித்தே ரோடுற்றான் முன். (கரு)

சேயமுகன் சீறிச் சிவனளித்த சேயலைந்
யேயிலக்க ரெண்மருட்சி ரேந்தலோ—மேயவெழி
லாரிலுற்ற தூதுவனோ வோதினையர் தம்முளே
யாரைச் சொல்லுகென்றான் நீங்கு. (கசு)

சிங்கமுகாசுரன் வதைப் படலம். சசுக்

முனைவனரு ளாறு முகற்கடிய னுனைன்
முனைதம்மூ ரட்டொற்றாய் முந்து—முனையினும
ராரையுமே யோர்கணத்தி லுட்டுவெல்வா னின்றனன்பேர்
வீரமொய்ம்ப னென்றான் வியந்து. (௬௮)

வீரன் தன் மாற்றம் விடம்போற் செவியேறச்
சூரன் றுனைவன் சுளித்துரைப்பான்—கூரச்
சிறியவரை வேற றிறலிலரைக் கோற
லறியியி னாண்மைப்பாற் தன்று. (௬௮)

முற்றுவரா மைந்தரையு நெரய்தினட்ட நின்னுயிரைக்
கூற்றுவற்கூ னாகக் கொடுப்பனா—லேற்றமுறு
சின்வலியுஞ் சேய்வலிய நீளமார் தம்வலியு
மென்வலியி னீக்குவேன் யான். (௬௯)

உம்பர் சிறைவிடுப்பா னுன்னிவந்தீர் தானையொடு
யிம்பருயிர் வாழ்க்கை யிழந்திராற்—பம்புவிதி
தன்னின் முடிந்தவுயிர் தான்மீண் டெலுறினு
மென்னினெ தீர் வார்பிழையா ரிங்கு. (௭௦)

மான் பதுதோற் தேந்தனகைத் தேந்துசிலை வாங்கிய்
ரொன்பதுகோன் மார்வத்தி லுய்த்திட்டான்—வண்பினைவை
பட்டொசிந்து வீழ்த்த பதகனஞ் சீயமுகன்
விட்டனன்றன் றண்டம் வெகுண்டு. (௭௦)

திண்டந் தனையேந்த றாவிலயில் வாளியாற்
முண்டஞ்செய் தாயிரங்கோ றாண்டினான்—றிண்டலையி
லன்னவைது ளாய்வீழ்த்த வாளிமுகன் சூலமொன்று
பின்னவன்மேல் வீசினான் வேர்த்து. (௭௦)

அண்டவருஞ் சூலத்தி னுற்ற றனைநோக்கி
யெண்டகநே ரம்பா யிரம்விடுத்தான்—வண்டுகளை
வீட்டியது மேற்செல்ல மீட்டுமோ ராயிரங்கோன்
மோட்டிவைவன் மேலுய்த்தான் முன். (௭௦)

ஏவியவவ் வேவை யெலாஞ்சூலஞ் சிந்தியே
மாவயவர் பன்வீர வாசுமேன்—மேவ
விலக்கர் நடுங்கினு ரெண்மர் மெலிந்தா
ரலக்கனுற்ற ரண்ட ரயர்ந்து. (௭௦)

தோளார வந்தகொடுஞ் சூலத்தை வீரமொய்ம்பன்
வானாற் குறைத்திட்டான் மற்றதிற்ற—தானா
யினொ ரிலக்க ரொறுழ்க்கணவர் வானோ
ருன்வன்தே யோகையுற்ற ரோர்ந்து. (௭௦)

அக்காலே நந்திகணத் தையன் வடவையினு
மக்கார் வெகுளியனாய் வெய்யவனே—யிக்காலே
யாவிகொள்வே நென்றோமு னந்தகற்கொன் மன்படையை
மேவியர்ச்சித் துய்க்தனன்றெம் மேல். (க௦௬)

அப்படைதீக் கான் றுலக மச்சங் கொளவரலு
மெப்படையோ வென்ற னிதுபுலவர்—வெப்படையா
மென்ற னிறைவனதா மிப்படையே யெற்படுக்கு
நன்ற மெனநகைத்தா னன்கு. (க௦௭)

அரிமுகனோற் றந்நாட்கொ ளத்தன் படையை
யரியவழி பாட்டினுய்த்தா னினுந்—திரிமுனது
நட்டவர்பா னட்டவர்போய் நண்ணிமீண் டாங்குநீ இ
விட்டவர்பான் மேவினவே மீண்டு. (க௦௮)

தீன்படைதான் மீளச் சயமொய்ம்ப னெந்தகஞ்சூர்
பின்புடையான் பேரமர்செய் பேற்றினைப்பார்த்—தீன்பண்
சிவன்வரமோ செய்தவமோ திண்டிதலோ விங்க
னெவன்பெரிதென் றேயிசைப்பேன் யான். (க௦௯)

ஏவு படையா லிறையுமெய்யி லாநிலான்
மேவலன்செவ் வேள்கரத்து வேலன்றி—வீவுரு
ளுதலிற்போ ராற்றி யணிதே ரனிகமெலாங்
காதுகிற்பே நென்றான் கணத்து. (க௧௦)

இத்திறந்திண் மொய்ம்பியம்பி யேழிருகோல் கொண்டவுணன்
சித்திரத்தே ருந்துபவன் சென்னிதள்ள—வெய்த்தவனு
*தாரணியில் வீழுமுனர் தானவர்கோ னோர்தண்டம்
வீரன்மேல் விட்டான் வினாந்து. (க௧௧)

உறுதிதன்மா வீர னுரம்புகுமா தண்டஞ்
சிறுதுகளாய்த் தூமமாய்ச் சென்ற—தெறுழிளவல்
காரா ரவுணன் கவின்றேரை வீட்டினு
னோரா யிரங்கணைக ளுய்த்து. (க௧௨)

தேரழிந்த மாத்திரையிற் சீயனுயிர் கோடுமெனப்
பாரிடர்மா வோங்கல் படைவீசிச்—சாரிலுற
வெய்யவனோர் தேர்புகா மேவா யிரம்விலுதற்
றையிருகை யேந்தினு னுர்த்து. (க௧௩)

பிடித்தவிற்க டோறும் பிறங்குருணங் காட்டத்
துடித்தவுயி ரண்டந் துளங்கி—வெடித்த
கணக்கமையா வாசகங்கள் காரிற் பொழிந்தான்
பிணக்குவையாய்ப் பூதருற்றார் பேர்ந்து. (க௧௪)

சென்னிறிற் தோள்கரங்கள் சிந்தினு ளுன்குருதி
மன்னிணங்கள் சிந்தினுர் வன்புதர்—தன்னியே
பூநிரந்த வான் றார்த்த பூமா திரமரைத்த
வேளையண்ட மெங்குமுற்ற வே.

(சுருக)

இசையா ரொழுவரையு மீர்வவர னேந்து
மிசையார் கிரிபோழ்வ மேவெண்—டிசைபாளை
யங்கமுடா வார்கலியி லார்கனலை யாற்றுவன
சிங்க முகாசுரன்கோல் செல் று.

(சுருக)

உள்ள - க மீர்த்துக்கொண் டோடுவன யுந் தவர்த்து
சேனபநன் செல்வ சிவனுமே—யின டகண்
டையோ வெனவ ட்ட ரார்ப்பவிடு சீயமுச
வெய்யோன் விசிகம் விரைந்து

(சுருக)

புறப்பகலி லொன்றை முயன் றொருவன் செய்யினது
பிற்பகலி னல்குமெனல் பிபச்சன்றோ—வெற்பகலில்
வன்படையுஞ் சூரிளவல் வாளிகொன்று கூளியையு
தன்படையுந் தாக்கினவே சார்ந்து.

(சுருக)

சீயமுகன் காண்டந் திசைவா னெறிமறைப்ப
மேயவினன் மேற்றிசைபோய் மீண்டிலா—ஞாயபடை
கொம்புருணில் பேரிசெலக் கொம்மெனப்புள் ளம்மகற்ற
செம்புனனீர் சென்றதே சிந்து.

(சுருக)

கருங்கடலிற் செந்நீர் கலந்துபாய் தோற்ற
மருங்கம் பளம்விரித்த லேய்க்கு—மொருங்கே
பவளக் கொடிகள் படர்வனவு மாணுந்
திவளக் கிளைத்துச் செறிந்து.

(சுருக)

இத்திறமாச் சிங்க னிகல்விளைக்க வீரன்கண்
டத்தமன்வில் வாங்கிநா ணர்ப்பெழுப்ப—மைத்தருவர்
கைதளர்ந்து பின்காட்டிக் கால்சாய் தருவென்ன
மெய்தளர்ந்து வீழ்ந்தார் மெலிந்து

(சுருக)

அண்ட மதிர வவிரா னெலியுறுத்தித்
திண்டலுவிற் காண்டஞ் சிதறியே—கண்டகன்முன்
விட்டவன்போர்க் கோலனைத்து வீத்தறுத்தா னீற்றுயிர்க
ளட்டவன்போல் வீரமொய்ம்ப னாங்கு.

(சுருக)

எங்கெங் கவன்பகழி யெப்தி யடர்த்தனவோ
வங்கெங்கு நீழல்போ லாளிமொய்ம்பன்—வெங்கதத்தி
னுய்த்தகணை போயவற்றை யூறு படுத்தினவே
மைத்தருவ னஃதுகண்டான் வாய்ந்து.

(சுருக)

வில்லெடுத்த துன்பொருட்டா மேவுறுதோண் மார்புகரம்
பல்லெடுத்த சென்னி பதந்துணிக்கேன்—கொல்லம்பா
லெண்ணிலங்கை யுள்ளே ளிருகையுடை நீயேற்பாய்
கண்ணின் றஃ தீர்வனது காண்.

(௨௪)

எமரமர்ம கேந்திரமா மேர்நகரி லீண்டு
மமரகத்தென் சேனைகளி லாட—னிமிருங்
குமரறிற் கொற்றமாக் கொண்டவெலா முற்று
முமிழுவிப்பே றுண்பலுயி ருற்று.

(௧௨௫)

என்னுமுரை வெய்யோ னிசைப்ப விதல்வாகு
பன்னுகின்ற தென்ன பலபலநின்—னுன்னுபடை
வெல்வல் லனிகமெலாம் வீட்டி யுனைத்துரப்பேன்
வில்வன்மை காண்டியென்றான் வேர்த்து.

(௧௨௬)

சொற்றிடலும் வெய்யோன் சுளித்தா யிரம்விலங்கைப்
பற்றி வுளைத்துவெங்கோல் பத்திலக்கம்—வெற்றிமொய்ம்பன்
மேல்விடுத்தா னத்தோகையே விட்டவைந்தீத் தேந்தலவன்
மேல்விடுத்தா னத்தோகையே மேல்.

(௧௨௭)

வீரன் விடுகணையை வேந்தனோர் பத்திலக்க
மீரம்பிற் சாய்த்தா யிரகோடி—யாரடலே
வேந்தன் மிசையுய்த்தா னேந்தலுமே யத்தொகைக்கோல்
வேந்தன் மிசையுய்த்தான் வேர்த்து.

(௧௨௮)

தாரார் புயன்கோற் றருவனம்பைப் பார்படுத்த
வீரர் யிரங்கணைகொண் டேந்தலையன்—பேரார்
துணைநூறு வில்லிறுத்தான் றோன்றலொர்விற்பற்றக்
கணைநூறு கோடியுய்த்தான் காய்ந்து.

(௧௨௯)

செந்நீர் நிறத்திழியத் திண்மாச் சிலைகுனித்து
வெந்நீ ரிலக்கங்கோல் விட்டிடத்தெவ்—வந்நீர்மை
காணு விருதுநாட் காரினவை விட்டிறுத்தான்
மாணு ரடல்வீர வாரு.

(௧௩௦)

சீயன் கணையைச் சிலீமுகந்தாய் மாற்றியோ
ராயிரங்கோ லுந்தியந்தே ராங்கழித்தான்—நீயனோர்
வையமேற் பாய்ந்துதனு வாங்கவவ ஞாயிரம்வி
லையனம்பி னொலுத்தா னுர்த்து.

(௧௩௧)

தெவ்வா யிரந்திண் சிலைகளும்போய் மாதயா
வெவ்வாழி வீழ்நிலைமை வேதாள—ரவ்வானோர்
மாலயன்மார் கண்டார்த்தார் மற்றதனைக் கண்டனனா
லாலநிகர் சீயமுக னாங்கு.

(௧௩௨)

சிங்கமுகாசுரன் வதைப் படலம். சந்ரு

மாசுரர்தம் மாப்பமுயன் மாலா தியரார்ப்புஞ்
காசுரவோ ரார்ப்புமின்னே காண்பலென—வாசுரஜர்
வாசமுறு வானவுணன் மாயைதரு வன்மாயா
பாச மெடுத்தான் பதைத்து. (கநரு)

ஒட்டிக் கடும்போர்செ யொட்டலர்க டம்மையொர்பாற்
கட்டிக்கொண் டாவி கடிந்தேகிக்—கிட்டியே
சேங்கதிரொன் றேன்றுஞ் சிலம்புய்த்தப் பேராமே
யங்கமர்கென் னுவெறிந்தா னுர்த்து. (கநசு)

வாரிதியோ ரேழுமொன்றாய் வந்தாங் கதுகுழ்போ
யாரிருட்கோர் வைப்பா யனல்சிந்திப்—பேரதனைச்
சாரதரும் வானவருந் தானோக்கி யேங்கினார்
வீரனுங்கண் டோர்ந்தான் வெகுண்டு. (கநரு)

ஆற்றலுளா னிவ்வா றறிந்தே யதுதீர்ப்பான்
மாற்றுபடை யொன்றும் வழங்காமுன்—காற்றினுற்றே
மீவரையும் வெல்புயத்தான் வீசிடுமா பாசமதங்
கேவரையும் யார்த்ததுவே யீர்த்து. (கநசு)

தானைமன்னர் பூதர் தலைவரெண்மர் வீரமொய்ம்போ
டேனையரும் பாசத் திடையுற்றார்—மானைதா
மாற்றாநிற் பாருணர்வு மன்னினது நீப்பனெனாத்
தேற்றுவா செய்துளது தீங்கு (கநரு)

தொல்லுணர்வு மாழ்கித் துயர்வாரை வானெ றிக்கொண்
டொல்லுதய வெற்புய்த் துடனுறைந்த—தல்லவுணர்
மாற்றலரா மேவரையு மாய்த்தினுயிர் கொண்டனனெ
னற்ற லழகிதென்ற னுர்த்து. (கநஅ)

ஒடினன்கொல் லோவமார்க்கென் றுற்றதுமின் றேவெங்குங்
தேடினன்காண் கில்லன் சிறுவனெங்க—னீடினன்கொல்
சாடினனென் றேதல் சமூக்கதுகொல் லோதம்பி
வீடினனன் றேவென்றான் வேர்த்து. (கநக)

சிங்கமுக னிவ்வண்ணஞ் செப்பினன் னுர்க்குமெல்லை
யங்கவன்மு றோர் தூத னண்ணியே—தங்கமுறு
சீர்த்ததிறற் பூதரொடு சேய்பா சறையிருந்தான்
பார்த்துவந்தே னென்றான் பரிந்து. (கச௦)

ஆற்றலுரை கேளா வுறவெற் பொரற்கஞ்சி
மற்றவனுற் றுன்கொல்லோ வல்லையிற்போ—யிறையன்னை
போர்முடிப்ப னென்றேகப் புங்கவர்க ளோடலுற்ற
ரோர்க்குந்ரூழ்ந் தொற்றுரைப்பா னுற்று. (கச௧)

ஐயகேள் பூத ரனிகத் தலைவர்போய்
வெய்யசம ராற்ற வெகுண்டுவெய்யோன்—ஹையிலுற்ற
சூழ்ச்சிக் கயிறறினாற் சூழ்நமரை வீக்கியிட்டான்
வீழ்ச்சி யுறவுதய வெற்பு. (கசஉ)

ஆண்டகைவே ளன்னா னறைகேட் டரிமுகத்தோன்
யாண்டொன் யாண்டொ னென்னவே—தூண்டிடுதேர்
மேலுளான் சூழ்படையின் மேலுவான் வீழ்பின்
பாலுறுவான் போலுமென்றான் பார்த்து. (கசஉ)

என்னலுஞ்செவ் வேணகையா வேற்றிருக்கை நீங்கியெழிற்
பொன்னம் கழலார்ப்பப் போந்துபுறந்—சன்னிரதம்
வந்து கொணர்தியென்றான் வல்லையவ னுய்ப்பவதின்
மைந்த னிவந்தான் மகிழ்ந்து. (கசச)

வெண்கவரி வட்ட மிளர்கவிகை குற்றடைவா
ளொண்பொன் னடப்பை யொளிர்படியங்—கொண்முறையில்
வேந்திமையோ ரிந்தினன்கான் மேவுதன தன்வருண
னேந்திவரச் சென்றா னினிது. (கசரு)

சேயமர்மேற் சேற நெரிந்து திறம்பூத
ராயிரவெள் ளத்தவரு மார்த்துநனி—காயெரிகால்
சூல மெழுக்கணிச்சி தோமரம்பன் மாமரம்வெற்
பேலவெடுத தேசூழ்ந்தா ரேய்ந்து. (கசசு)

அடித்தார் பறைகள்சங் கார்த்தனர்வேள் சீர்த்தி
படித்தார் கவிகைவட்டம் பாங்கிற்—பிடித்தார் கம்
சீரமெடுத் தோதினாற் வெள்ளேற்றுக் கேதனங்கள்
சாரதர்கள் கொண்டடைந்தார் சார்ந்து. (கசசி)

மூவர் முதல்வந்தான் முக்கணன் சேய்வந்தான்
மேவலர்தம் மேறுவந்தான் மேவிமென்—போவிலருட்
சென்றிடர்தீர்ப் போன்வந்தான் நேவதே வன்வந்தா
னென்றனவே சின்ன மெலாம். (கசசி)

பூதர் புடைசூழப் புங்கவர்கள் போற்றவையன்
காதலுறு பாசறையின் கண்ணீங்கி—யோதும்
பறந்தலைக்கண் மின்னிற் படரவெய்யோ னேர்ந்தான்
மறந்தலைக்கொ டானையொடும் வந்து. (கசசு)

எழுவும் பரிதியுங்கு ரேய்சூல வேலுங்
கொழுவுங் கதையுமுயர் குன்றும்—பழுவமுமே
வேகமுறு பூதரிவை வீசினெநிற் தானவரை
மாகரிதே ரட்டார் வளைந்து. (கசரு)

சூர்த்மழுத் தண்டல் குலிசங் கழுமுள்வேன்
முந்தமெழு நேமி மூசலஞ்சங்—சூர்தம்
பிறபடையுங் கொண்டிமைப்பிற் பேரவுண ரட்டார்
நிறமன் கணப்படையை சேர்ந்து. (கநக)

இருதிண் படையு மிகல்வீளைக்கு மெல்லைக்
குருதியுகத் தோணிநங்கங் குப்புற்—றுருநிலம்வீழ்
தூது பலர்மறிந்தார் சம்புகைத தீயின்மு
னந்துபுரம் போன்றதந்த ஞாட்பு. (கநஉ)

கிண்டனனச் செய்கை கனன்றண் டரைவாரி
யுண்டனனென் சிற்ற மொழிக்குவனென்—றண்டமுஞ்சி
ராருமெட் டாசையுந்தா னுகைவ யானிமுக
னோருருவக கொண்டா னுருத்து (கநங)

அயிரமாச் சென்னிமுடி யண்ட முகட்டைநங்கப்
பாயிருமாக கைக ளண்டப் பாங்கலைப்ப—மயபத
மண்டத் தடிபூழி யாடகவுருக் கொண்டார்த்தங்
கண்டத்த வந்தான் கனல். (கநச)

வெத்திடுமா சிற்றமெழு மன்மடங்த நேற்றநங்கண்
டககன்றான் பேர்த்து னென் னாதவன்பின்—ஹெந்திரிந்தா
னெத்திரனச சுற்றா னெரிசோர்த்தான் லெ விரலாந்
சித்தை மருண்டார் திகைகது. (கநரு)

அின்ன வமயத தரிமுகத்தோ னூர்ப்பினுட
னன்னு மிராயிரங்கை யோச்சியே—மன்னகேர்
வெய்துறுதிண் பூதமா வெள்ளமெலா மள்ளபுவாய்
பெய்து விழுங்கினான் பிர்ந்து. (கநசு)

அண்டமோ ராயிரமு மாங்காங் கமைத்தனபோற்
கண்டகன்வாய் தோறுங் கணங்களுற—வுண்டனன்மன்
வாய்தொறுஞ்செல் லன்னவரிவ் வானெறியெங் குய்க்குமோ
வாய்சருவோ டென்பா ரயர்ந்து. (கநசு)

வாய்க்கொள் ளவதி மடங்கன் முகத்தவுணன்
மூக்கி னுடன்செவிவன் மூலமொல்லை—நோக்கியே
நாடினார் சில்லரிது நண்ணுழை யாங்கொலென
ஒடினார் போயினு ரய்ந்து (கநஅ)

பந்திபடு வாய்தொறும்போய்ப் பாரிடர்வீழ்ந் தாழ்வயினுற்
றுந்தியெழு வந்தினும்ப ருற்றமீ—ளந்திறம்போ
லாளி முகனுயிர்ப்பி னாயிரமா யோசனைமேய்
மீளியகீழ் வீழ்வர் மெலிந்து. (கநசு)

தினேத்தான் மடியிலுறு திண்பூத ரங்கன்
கிளைத்தார் கரப்படையிற் றேறித்—துளைத்தார்
கெடாமையிற் றென்மைவன்மை கெட்டினேத்தார் சில்லோ
ரடாமைவே நென்செய்வ ராங்கு. (கக௦)

ஆயிரமா வென்னமா மாடலுறு பூதரைத்தன்
வாயிடைப்பெய் தாரகட்டில் வைத்துள்ள—சீயமுகச்
சூரன் செயலைத் தொலைவினெடு நாட்சொலினு
மார வறைதற்பாற் றன்று. (கக௧)

நேன்மையுறு பூதரையே நொய்தினுங்கி னுனிளிப்பார்
மேன்மை யுறுபொருளும் வெஃகிதுங்கும்—பான்மையான்
பின்னகத்தார் தம்மையுமே மேவியுண்ணு மென்றிமையோ
ரெண்ணகத்தார்ந் தேகினரச் சேய்ந்து. (கக௨)

முற்றா னவர்விரைவி லோடி யவுணர்கோன்
பொற்றா ளிறைஞ்சிப் புகழிளவ—ணற்றார்வே
தேன் றனைப்பிறரைச் சூழ்பூத ரிற்பாதி
காதிடென்றார் வெற்புவைத்தான் காய்ந்து. (கக௩)

இதுவினவிக் கந்தவே னேற்றிடவே லோடுங்
கதுமெனவே தும்பிபெருங் காய—மதுகொண்
டெதிர்பூ தரையட்டா னின்னேனவொன் னுரை
விதிர்தரவென் றீவகுறுவன் மீண்டு. (கக௪)

என்னலுமன் னார்த்தழீஇ யின்சொனவின் றுன்னருஞ்சீர்
நன்ன ரளித்தமன்ன னுடொருவன்—றன்னைப்பார்த்
தித்தகர் வைகு மெறுழ்மாப் படையாவு
முந்துதிபோர்க் கென்ற னுகந்து. (கக௫)

சொன்னமொழி கேட்டிறைஞ்சிச் சூழ்கம் மியன்படையை
மன்னமார்க்குப் போமினென வார்முரசெந்—றன்னவொலி
காதுறவே தானெவெள்ளங் காதுறவே சூர்த்துணைவன்
மோதுறவே ஞாட்புற்ற மொய்த்து. (கக௬)

துன்னனிக்கு சூழ்ந்துசெலத் தும்பைமுடிச் சூரனெம்பி
மன்னமோண் காண்பனென மந்திரமே—லுன்னிலையுற்
றேதிளவ லோங்குருவு மொண்பூத ருணுறலுங்
காதலுறக் கண்டான் களித்து. (கக௭)

இங்கிவனின் றற்புதமுற் றின்னகைசெய் யாநிற்பச்
சங்கையில்பல் சாரதர்தந் தானெழுந்துஞ்—சிங்கமுக
லுங்கு மருஞ்செயலை கோக்கினுன் முன்னரநு
டங்கு மறுமுகவன் ருன். (கக௮)

தனியா யுலாமடு சச்சரன் னன் மைந்த
 னினியானோ ராட லியற்ற—முனியாங்குச்
 செய்யகஞ்சுஞ் செங்க சிருஞ் சேர்கதுவரல் போன்றுவளி
 வையமுந்தப் போர்க்குவந்தான் வாய்த்து. (க௯௬)

வந்திடுமக் கால வயப்புதர் மாடிக்கனனா
 வெந்திறற்குர் தானைமன்னா வேளினைச் சூழ்—தந்தனர்சேய்
 காணுமன் மேருதழ்வில் கைவாங்க வஞ்சுருவ
 மாணா நெலிகொண்டான் வாழ்த்து. (க௯௭)

ஆயிரமாங் கோடிமன்பா ரண்டம் வெடித்தமற்றை
 மாயிருநீர் வன்னிவளி வானண்ட—மாயவிண்ட
 வம்மா வொலிகேட் டரிமுகத்தோன் றானைமள்ளர்
 விம்மா விழுந்தார் மெலந்து. (க௯௮)

முரிவிற்கொ ணரி முடிக்கஞ் செவிமடுக்கப்
 பாரிற் கவிழ்ந்த பரிகரிதே—ராரிதைச்செய்
 ஞ்ராரன் சேயிவனு ங்சசயமம் முன்னெம்பி
 தாரகனைச் செற்றதென்றான் றான். (க௯௯)

சீய முகனினைய செப்பியெதிர் பாலகன்றன்
 மேயவன்மை யான்படுத்தி மீள்வனெனாத்—தூயமணித்
 தேரோடு நேர்ந்திமைப்பிற் சேயவனை நோக்கியே
 சீரோடு செப்புவான் நேர்ந்து. (க௯௯)

நண்ணுதலான் மைந்த கருதலர்சு மேண்மாற்ற
 லண்ண லவர்கடனே யற்றாலவா—னண்ணக்
 கிடந்தவரைத் தண்டித்தோங் கேடெமருக் கில்லை
 நடந்ததென்கொல் போர்க்கென்றான் னன்கு. (க௯௯)

மற்றபரியன் தன்னை வலியன்ற நேர்ந்தொறுக்கி
 னுற்றமுறை தண்ட முஞ்நிறியண்ட—முற்று
 மிறைபுரிது மற்றுநீ ரேய்ந்தமரர்க் கிட்ட
 சிறைவிடவந் தேமென்றான் சேய். (க௯௯)

எங்களிறை யிஃதியம்ப வேந்தனகைத் தண்டந்த
 வங்கை புடைத்தழிகீ தாமெனவே—வெங்கதங்கொண்
 டங்கெமரை வென்ற யிமையோர் சிறையுமின்றே
 நீங்கினர்நீப் பாய்நீயு நேர்ந்து. (க௯௯)

உந்துசிறை யீசற்கு மோவமுடி யாதென்றான்
 மைந்தநீ யஃதுவிட வல்லையோ—நந்திதந்த
 பொங்கயிலா லேற்றனைப் பொன்றுவித்தா யோடினுய்தி,
 பெய்கணல்லாழ் தந்ததுனை யீண்டு. (க௯௯)

கூரியவே லாற்றல் குமரின்னேன் டேர்ந்துளேன்
ரூரகன்போல் ஞாட்பிற் தனர்வனல்லே—ரூரமரில்
வீரருந்தின் பூதருமே வீந்தனர்போர் செய்துமென்றாய்
சீரிதுநின் னூக்கத் திறம்.

(க௭அ)

தீர்தண் டருவார் சயந்தனெடு வானவரைத்
தீதண் சிறைநீக்கச் சென்றீ—மாதுணைவர்
பூதர் தொகைவாளா போக்கித் தமிழனின்ற
பூதியமிஃ தேயா முனக்கு.

(க௭க)

முனையின் முடிந்தார் முடிவிலார் முன்னேற்
முனைவி னிரிந்தனரெண் ணில்லார்—நினைகிலாய்
மேயியமர்ந் குற்றாய் விடேனான் கனவினுமே
தேவர் சிறையெயன்றான் தேர்ந்து.

(க௭௦)

என்றமொழி யேற்குமுன்ன ரீராறு தோளுடைவே
ணன்றிவன்றன் கொள்கையென நக்குவில்லி—லொன்ற
வொருவாயிர வாளியைவைத் துய்ப்பவது தீயோன்
மருமமுற்றுப் போயதுபின் வந்து.

(க௭க)

செங்கதிர்வேற் செய்விடுத்த செங்கோ றிறலுடைய
சிங்க முகத்தவுணன் செல்லலுற—வங்கமுற்றுப்
புண்டரநெய்த் தோரருவி போலொழுக நின்றனன்வா
னண்டரது கண்டார்த்தா ராங்கு.

(க௭உ)

வெற்றிவே லண்ணல் வீசிகமவன் மார்புகள்
முற்றநெறி யாதலுங்கண் ணுற்றதனைப்—புற்றி
லெழுசிதலை யென்ன விவரகட்டி னின்ற
கெழுகணங்கள் போந்த கிளர்ந்து.

(க௭ங)

மன்னவன்ற னுந்திவழி வந்துகணம் போகுதல்கண்
டந்நெறிகை யான்மாற்றி யையன்மே—லுன்னருமோர்
தண்டமுய்த்தா னஃதுவரச் சண்முகனா லம்புவிட்டான்
கண்டகன்றன் பாலத்தின் கண்.

(க௭ச)

சென்றிடுகோ னெற்றியுறத் தீயோன் பொறிகலங்கி
நின்றனன்செந் நெய்த்தோர் நெறிமறைப்ப—வொன்று
நிறந்தனினின் ருரு நெடும்பூதஞ் செவ்வேள்
புறந்தனிலே போந்த பொலிந்து.

(க௭ரு)

சிங்கமுக னுங்கு திறம்பூதம் யாவுமே
யங்கயில்வே ளாணையின்வர் தார்த்தலுமுன்—றுங்க
விளையார் கணவ ரிவரைக் குறித்தோர்
சுளையாச் சரம்விடுத்தான் ருன்.

(க௭சு)

உந்து நெடுங்கோ லுததி பலகடந்தே
முந்து முதயகிரி முன்னுற்று—வெந்திறலோர்
தொந்தவலை சிந்தத் துயின்றெழுந்தார் போலெழுந்தார்
கந்த னருளாற் கயித்து.

(கஅ௭)

பாசமது நீங்கிப் பரமற் கினியான்றா
ணைசமுறப் போற்றியன்னார் நின்றலுமே—தேசுறவே
ளாய்த்தகணை புட்பகத்தை யொத்ததன்மேன் மற்றவரை
வைத்தவணுய்த் துற்றதொள்ளா வம்.

(கஅ௮)

அந்த வமையத் தடல்வீர மொய்ம்பனெண்மர்
முந்திலக்கர் பூத முரணனிகங்—கந்தனந்தான்
வந்தனைசெய் யாநிற்ப மற்றவன்பார்த் தார்கயிற்றா
னெந்தயர்ந்தீர் போலுமென்றா னெய்து.

(கஅ௯)

முந்தறிவு சோர்ந்தாலென் முன்னா ருயிர்தீர்ந்தே
யந்தநிர யத்தாழ்த் தயர்ந்தால—னெந்தையரு
ளெய்திற் குறையிலென வேந்த லருள்புரிய
மொய்தொழும்பர் போற்றினார் முன்.

(க௧௦)

வின்னா னெலிகேட்டு வீழ்ந்தயர்ந்த மாப்படைசேய்
தன்னா டலையுன்னித் தானெழுத்து—துன்னா
வொருவனெமை யெல்லா மொழிக்குங்கொ லென்னா
மருவினசெவ் வேளை வளைந்து.

(க௧௧)

சுற்றலுநாற் றானையான் றேன்றல் சிலைகுனித்துச்
செற்றவெங்கோன் மாரி சிதறினான்—மற்றவைதாம்
வன்னிநம னுலமிருள் வாளாவும் போன்றனபற்
பன்னிறமும் வாய்ப்த பரிந்து.

(க௧௨)

சூல நிகர்வ சுடர்வேல் புரையபிண்டி
பால முறழ்வ பரிதியொப்ப—சாலமுறு
குந்தங் கழுமுள் குவிசம்வாள் போல்வனசீர்க்
சுந்தவே ளுந்துங் கணை.

(க௧௩)

காற்றிற் கடிதுசெல்வ காலற் கடுப்பனவே
பாற்றுமொன்று தொட்டாற் பலகோடி—பேற்றினபூ
வுற்றவனை மாலரனை யொப்பனசெய் முத்தொழிலிற்
கொற்றமுறு வேள்விடுக்குங் கோல்.

(க௧௪)

கார்பிளக்கும் வான்பிளக்கும் காப்பிளக்கு மாதவனார்
தேர்பிளக்குந் தீப்பிளக்குந் தேவர்த—மூர்பிளக்கு
பார்பிளக்குங் கல்பிளக்கும் பாய்நீர் குடிக்குஞ்ஞர்
வேர்பிளக்கும் வேலவனை வேர்த்து.

(க௧௫)

உப்புவன ஷோத முறையு முதுவடவை
செப்புவன நேராது செங்கதிரை—யொப்புவன
முப்புவன முற்றுமுற்று மூதண்ட மேவியெங்கு
மப்புவனமாக்கினவே ளம்பு. (ககசு)

சிரந்துணிந்தார் சில்லோர் செவி துணிந்தார் சில்லோ
ருந்துணிந்தார் சில்லோ ருறுநீன்—காந்தடந்தண்
டோடுணிந்தார் சில்லோர் துடைதுணிந்தார் சில்லோர்வன்
ருடுணிந்தார் சில்லோர் ததைந்து. (கக௭)

உறுவெவ் வினைக்கீ டுறுப்பமைந்தா ரெல்லாந்
தெறுவெவ் விடத்திற் செறிந்தாங்—கெறுமொ
ளுருக்களற்றுன் னங்க முலைந்துபோய் மள்ளர்
செருக்களத்தி னின்றார் திகைத்து. (கக௮)

கார்மா காஞ்செவிவால் காறுமிந்து வெவ்வேறாய்ப்
போர்மா களத்திற் பொலிதோற்றம்—வார்மா
முசலமுர மாறுரல்கண் மொய்யெயினர் வைகு
மசலமரு கார்வதொக்கு மாங்கு. (கக௯)

சீர்போ யவன்விடுகோல் சிந்தக் கலினம்போய்
வார்போ யண்போய் வயங்குமணித்—தார்போய்த்
திடவை யுறுகதிமா செந்நீர்க்கடலில்
வடவைபோ னின்ற மருண்டு. (௨௦௦)

சீரிற் றிகழ்கொடிஞ்சி செய்யதட்டுக் குற்றுக்கால்
கூறிற்று நீன்பல் கொடியிற்றுப்—பாரிற்றுச்
செந்நீர்க் களத்திரதஞ் சிந்துறுதல் வந்துபொரு
முந்நீர்க் கலனிகர்க்கு மொய்த்து. (௨௦௧)

விண்டா ரயிற்குகனைய வாளிபோய் மீளியா
மண்டார் படையட்ட தற்புதமோ—விண்டான
மண்டத்த மாய்த்ததுவே வைப்பா யிரகோடி
யண்டத் தசுரையு மாங்கு. (௨௦௨)

புங்கவர்கள் வானகத்திற் போற்றிப் பிழைத்துநின்றார்
கங்கமுற்ற கா கங் கவந்தமுற்ற—வங்கமிற்று
ரேயகளத் தோங்குருவில் வேள்கணைகள் பட்டுணர்வு
போயரிதேர் நின்றனன்முன் போல். (௨௦௩)

நின்றவெய்யன் தன்னயர்வு நீங்கியனி கந்தனைச்சேய்
கொன்றனனென் றோர்ந்துள் கொதியாவி—லொன்றுபோ
லோரா யிரங்கோட்டி யுன்னுநா ருயிரப்பத்
தாராரம் யுய்க்கநக்கா னை. (௨௦௪)

தீயனாய்த் த வேப்பராச சேயா யிரங்களை நூய்
மேயவிசி கம்விலக்கி மீட்டுமோ—ராயிரமம்
புத்தவதை யத்தொகையே வுய்த்தகற்றிப் பத்திலக்கம்
வெந்தனிக்கோல் விட்டனன்வேண் மேல். (௨௦௫)

நோன்மையுளா னுய்ச் ஃவம்பை நூறுபத் தாயிரமாங்
கோன்முறையே தூய்விலக்கக் கோணவுணன்—ருன்முனிந்தே
யாயிரமாங் காண்ட மரன் மகன்றே ருந்துவந்தின்
யாயவரத் துய்த்தான் றுதைந்து. (௨௦௬)

பாகனெஞ்சிற் பட்டுப் படுமாப் பருவரல்கண்
டேகனரு ளேந்தனா நெய்களை தூய்ச்—சேகைநெடுங்
தேரினையே வீட்டுதலுந் தீயோ னனியார்த்துப்
பாரிழிந்தம் பெய்தான் பல. (௨௦௭)

வீசகளை யாவையுஞ்செவ் வேள்பகழி யால்விலக்கி
யாசுகமோ ராயிரம்விட் டன்னவன்வி—ஞசமுறத்
தாலமதிற் சேர்ச்சதலுந் தூ டானாகச் சீறிவெய்யோ
ளுநிகர் குலமுய்த்கா னுங்கு. (௨௦௮)

சூரிளவல் சூலத்தைத் துண்டித்தீ ரேழ்களையா
லோரழற்கோ லாயிரஞ்சே யுய்த்திடக்கண்—உரவன்கைத்
தண்டமொன்றிற் ருக்குவண்டு தாலந் தனிற்சிந்தி
யண்டந்த வார்த்தகன்ற றுங்கு. (௨௦௯)

விட்ட களைபொடிப்ப வெய்யவன்றண் டோடுசெலச்
சிட்டனம்பே முய்தகதை சேர்கரத்தை—யட்டிடலு
பேர்த்துமொரு கைவரவே பின்னுமந்தத் தண்டுபற்றித்
தீர்த்தன்மேல் வீசிஞன் நேர்ந்து. (௨௧௦)

முன்னான் விடுகதைமே லொள்ளழலம் பாயிரத் தூய்ச்
சின்னா பினஞ்செயவுந் தீயவன்கண்—டந்நாளிற்
கூற்றனல்கு பாசங் கொடுவீச வாயிரத்தீக்
கோற்றனிநா ணந்தவிட்டான் கோன். (௨௧௧)

நாணற் றதுகாண நாணுற்றீ ராயிரமாம்
பாணித் தொதையினையற் பற்றவரு—மேணுற்ற
சிங்கன் செயனோக்கிச் சேயா யிரங்களையா
லங்கவன்றின் கையறுத்தா னுர்த்து. (௨௧௨)

அற்ற நெடுங்கரங் களம்புவியில் வீழுமுன
முற்று முளைத்த முரிந்தகையை—மற்றவத்தங்
கொண்டா னரிமுகத்தன் கூர்ந்துசெல வோர்ந்தனைக்
கண்டான் குமரன் கனன்று. (௨௧௩)

ஓரா யிரங்கணையுய்த் தோரா யிரமுடிகொய்
தீரா யிரஞ்சரங்க ளேவிவெய்யோ—னேராரு
'மீரா யிரமொய்ம் பிறத்தனன்வே ளன்னமுன்போல்,
வாரா முளைத்தனவே வாய்ந்து.

(உகச)

அந்நாட் சிரங்கை யறுத்துமகத் திட்டதன்மை
தன்னால் விளைந்ததெனச் சண்முகவே—னன்னா
விருக்கவிவன் மாய்வதெங்க னென்றிமையோர் சோர
வுருக்கிளர்சிங் கேறுரைப்பா னென்று.

(உகடு)

உளைக்குங்கோல் பல்யுகநீ யுய்க்கினுத்தோள் சென்னி
முளைக்கின்ற தன்றியந்த முற்றா—விளைக்கின்றாய்
செய்தவமு மப்பயனுந் தேர்ந்திலாய் சேய்யாருநீ
மொய்தருவான் வந்தாய் முனை.

(உகசு)

சேண்டலமார் தேவரையே செய்வே னிருஞ்சிறைபோ
யாண்டு வருகின்றது மாற்றலுளேன்—காண்டகுமெ
யீண்டே யழிவதுமில் விற்கு னுயிர்விட்டேன்
மீண்டே குதியென்றான் வேந்து.

(உகஎ)

என்னலுஞ்செவ் வேள்வினவி யேந்த நனைநோக்கி
நின்னுயிர்க்கு மேயவெல்லை நீங்கிற்று—மன்னமனும்
பின்னைநின்ற னென்னீ பிதற்றுதிபே தாய்கணத்தி
லுன்னை முடித்துமென்ற னுற்று.

(உகசு)

தீர்த்தனுரை கேளாச் சினவிவெற்பீ ராயிரத்தைப்
பேர்த்தவுணன் வீசப் பிறங்கவற்றைக்—கூர்த்த
சுரமார்கோ னூறுய்த் துருத்தனையான் மாப்பிற்
சரமா யிரமுய்த்தான் றான்.

(உகசு)

மாயிருங்கூர் வாளியவன் மார்ப மகழ்ந்துமன்னக்
காயெரிகால் கண்ணன் கரதலத்தாற்—மாயிருங்குன்
றுன்ன வெடுப்பவைய னோரா யிரங்கணையா
லன்னன் முடிவீழ்த்தா னுங்கு.

(உஉ௦)

அறுத்தசிரம் வீழுமுனோ ராயிரமாஞ் சென்னி
மறித்துமவந் தெய்த வலியோன்—பறித்தநெடுங்
குன்றம் பலவீசிக் கூர்தடந்தோள் கொட்டியும்பர்
நின்றயா வார்த்தா னெடுத்து.

(உஉ௧)

ஒண்டிறல்வே லையனோர்ந் தோரா யிரத்திரட்டி
கொண்டகணை தூண்டிக் குவடொழித்துக்—கண்டகன்றன்
னோள்வரையைத் தள்ளினான் றொன்மைபோல் வந்தெழுந்த
வாள்வினையுண் மேற்றதுவ மாம்.

(உஉ௨)

சிங்கமுகாசுரன் வதைப் படலம். சுகுந்

பாராவலி தோராடற் பாற்றென் றினவலுன்னி
யோரா யிரத்தெட்டி னென்னுருக்கொண்—டாராமன்
வண்டுமுறை, பெய்தவுணன் வன்றோள் சிரமுற்றுங்
கண்டதுண்டஞ் செய்தான் கன்னறு. (உஉந.)

வகரவடி வாளின் மகரங்கோ லீர்மன்
சிகர நிரையகரஞ் சீமா—னகர
மிசையிற்போ நேமியிற்போ மேதினியிற் போமெண்
டிசையிற்போ மாரச் செறிந்து. (உஉச.)

வேலவன்வெங் கோழணித்து வீச வவ ன்சிரங்க
ளேல விதழதுக்கி யேகவிண்ணிற்—சாலவெரு
வுற்றமார் பார்விழுந்தா ரொன்விஞ்சை யாவைப்பாம்
பொற்றைகளி லுற்றவவை போய். (உஉந்.)

செங்கதிர்வே லண்ணல் சிலீமுகமீர் தந்துவீழ்
சிங்கமுகன் தேசிழந்த சென்னிகரோ—வெங்களாமன்
வேதாளர் கொண்டடுக்கி மேனிலகொண் மாடமென
மீதார வைருவார் வேட்டு. (உஉசு.)

அின்னான் சிரம்வா யலரவவற் றங்குறுபே
யுன்னு வுறையுனினூ னுய்த்தமரப்—பன்னுவாய்
மெல்ல முகிழ்த்தலுமே மேவுசெவி துண்டநெறி
செல்லலுற்றுச் செல்லலுற்று தோர்ந்து (உஉஎ.)

மன்னுங் குகனிங் வணமறுப்பக் கரவுண
னுன்னுஞ் சிரந்தோ ளொடுமுளைப்பப்—பின்னுங்
திரண்டபல கோலோச்சிச் சென்னியொன்று மங்கை
யிரண்டுந்க யாவமுட்டா னேய்ந்து. (உஉஅ.)

வன்போர்க் களத்தில் வயவாளி யிற்றுமிந்த
முன்போன் முளைப்ப முருகவே—ளொன்போன்வெஞ்
சீற்றமுளான் போலச் சிறிதுரப்ப மாற்றலன்றன்
ரோற்றுசிரந் தோளொளித்த சோர்ந்து. (உஉக.)

ஐயனுங்கா ரத்தி னரிமுகத்தன் சென்னிமொய்ப்பு
மெய்யிலொடுங் கிற்றுமுன்போன் மேவாமை—வெய்யவன்கண்
ன்னெனொடக் கற்றவிஞ்சை பொண்மன் றயர்த்தான்போ
லன்னவனுள் வட்கிரின்ற னுஞ்ஞ. (உஉஓ.)

அங்கதுகண் டத்தனந்த மத்திரங்க ளட்டசிரஞ்
செங்கரந்தோன் நிற்றிலயென் செப்புகைய—விங்கு
விளைக்கு மமரின் வீழ்ந்துபட்ட பின்னோ
முளைக்க விருந்ததென்றான் மொய்த்து. (உஉத.)

இருதலேவே லத்தவீற்ற வென்றலேதோ னென்றே
கருதலேயென் னுற்றலும்பர் காண்ப—ரொருக
மிருகைகொண்டெல் லாமடுவே னென்றகழ்ந்தோர் வெற்பைப்
பொருகையன் விட்டான் புகைந்து. (௨௩௨)

விட்டிடுமா வெற்பை விசாகன்கண் டோர்கணையா
லட்டிலு மோர்ந்துகதை யங்கைவைத்தே—கட்டுவிற்றோல்
வலன்றி யொன்றையட வேறுபயின் றில்லைபடை
பாலவென்றே துய்த்தான் பதைத்து. (௨௩௩)

வெய்யவன்றான் சொற்றசொல்லும் விட்ட கதைமாண்புஞ்
செய்யசுடர் மேனியத்தன் சிந்தைசெய்து—கையமர்ந்த
வெல்லை யுறுகுலிச வேலைவஞ்சன் றன்னுயிருண்
டொல்லைவரு கென்னவிட்டா னுற்று (௨௩௪)

செங்கதிர்வேற் சேந்தனெந்தை தீயோன் றிறுநாக்கி
வெங்குலிச வேல்விடுப்ப மேவுகதை—யங்குலைத்துத
திண்ணிறத்திற் பாய்ந்துவெரிந் சென்றிடலுஞ் சீயமுகன்
மண்ணிறத்தி வீழ்ந்தான் மடிந்து. (௨௩௫)

அங்கையுற் றாளரியை யட்டொண் குலிசம்போய்க்
கங்கையுற் றடிவந்து கந்தவேள்—செங்கையுற்ற்
தார்த்தா ரயன்முதலோ ராடினார் பாடினார்
தூர்த்தார்பூ மாரி துதித்து. (௨௩௬)

என்னு யசனிமையோர்க் கின்னருள்செய் தேண்பூதர்
மன்னு ரயில்வீரர் மேவவயல்—பொன்னாரும்
பாசறையுட் சீயம் பரித்தமணிப் பீடத்திற்
தேசமர்வேள் வீற்றிருந்தான் சென்று. (௨௩௭)

செங்கதிர்வே லண்ண நிகழ்பா சறையிருப்ப
வங்கவனோ டாடியம ராகவத்திற்—சிங்கமுகன்
பட்டசெய லொற்றர்போய்ப் பார்த்தைய முற்றுவையுந்
துட்டனிடஞ் சொல்வார் தொழுது. (௨௩௮)

சூன்றங் குமைத்த குமான் குலிசத்தா
லுன்றம்பி யாவி யொழிந்ததுண்மை—யென்றுழைஞர்
சொற்றளவீற் சூரன் றுடித்துவிழி தீச்சொரிய
வற்றயர்ந்து வீழ்ந்தா னுலைந்து. (௨௩௯)

கெழுசிகர மேல்வழுவிக் கீழ்த்தலத்திற் கண்கால்
விழுநீர்க் கடலுள் விழுந்தான்—செழுமுகிலின்
மாழ்கிக் கரம்புடைத்து மன்றுயர வாரிதியின்
மூழ்கிப் புலம்புவான் முன். (௨௪௦)

என்னையோ பின்னையோ வின்னகரிக்கு முன்னையோ
வன்னையோ வொற்ற ரொழிஞ்சையென்றார்—மன்னொடன்று
வானவரை வென்று வயமளித்தா யின்றொருசே
யூனமுறக் கொன்றனனே யுற்று. (உசக)

உண்டமர்தா னென்ற லுளங்களிக்கு முன்னுயிரைக்
கொண்டதன்றான் கூற்றென்னுங் கூற்றறித்து—வண்ணளவ
மாலு மயனு மகவானும் பண்டுபோ
லேலுநகர்க் கேகாரோ வின்று. (உசக)

பொன்னைப் புலியைப் புசல்வரைநீர் புவையரைப்
பின்னைப் பிறவும் பெறலாகு—முன்னைத்
தனிப்படுத்தி நொந்துலவேன் நம்பியிந்தத் தோற்றத்
தினிப்பெறுவ துண்டோ வியம்பு. (உசக)

அண்டர்க் கரியே யரிமுகனே வானடைந்தாய்
வண்டார் தார்த் தாரகனை மக்களொடு—கண்டையோ
யுற்றதுனை யாவி யுறவும் பிறவுமா
மிற்றவுனை விட்டுழல்வே னிங்கு. (உசக)

அற்றைப் பகலிபமா வானனன்றான் மாய்த்தபின்ன
ரொற்றைப் புயம்போ யுளந்தளர்வே—புற்றிருந்தே
னிற்றைப் பகனீ யிறந்தா யரிமுகனே
மற்றைப் புயமுமற்றேன் மான்று. (உசக)

என்ன விறைவ னிடியே நெனவரற்று
மன்னவொலி கேட்டமர ரார்த்தனரா—மன்னசுர
னத்தமணிப் பீடிகையுற் றத்தனொடு போருளுற்றச்
சித்தமதிற் றேர்ந்தான் நெளிந்து. (உசக)

சிங்கமுகாசுரன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆதிரு வெண்பா. க0.௮0.

சூரபன்மன் வதைப்படலம்.

கொற்றமுறு வைவேல் சூலவா யிரகோடி
யொற்றார் தமைநோக்கி யோர்குரன்—மற்றெனவி
ரண்டமெங்கும் வைகு மனிகத் தொகையாவுங்
கொண்டடைதி ரென்றான் குறித்து. (க)

சொற்றலுந்தாழ்ந் தொற்றரெலாந் தொல்லண்டந் தோறும்போய்க்
கொற்றவன் நன் மாற்றமுறை கூறவே—மற்றவர்தா
நாற்படையாம் வாரியொடு நண்ணண்ட வாயினெறி
பாற்படவே சென்றார் பரிந்து. (உ)

மன்னண்டந் தோறுமுனம் வைத்தநெறி தானைவந்து
துன்னுமால் வாயுண்டு தொல்லுயிரைப்—பின்னுந்தி
தீர்த்தொக்கு மன்றேல் சகலமுமன் சம்புகழல்
வந்துதிப்ப மாணு மலிந்து.

(௩)

இத்தன்மை யண்டத்தா நேரும் படைவாறு
முத்தன்மை கண்டென் ரொளிமறைந்த—மைத்தழலு
முண்ணுக்க முற்ற னுவைவயுத்தன் மெய்விதிர்த்தா
னண்ணெருக்க முற்றயர்வா னுங்கு.

(௪)

ஆர்த்த வொலியா லகிலாடுக் குற்றவெய்யோர்
கார்த்தமெய்யி னுலிருண்ட காயமது—தூர்த்தநுண்ணே
வன்மையின்முநீர்வறந்த மன்றுணைத்தாள் பேர்த்துவைக்குந்
தன்மையின்முன் னண்டமிற்ற தாழ்ந்து.

(௫)

கூடும் படைநோக்கிக் கூர்மெய் குலைவுற்ற
ரோடு மிடமின்றி யும்பரெலாம்—வீடுவன்போன்
மன்னனயர்ந் தானயனு மாலு முடிவதென்னே
வென்ன நினைந்தா ரினைந்து.

(௬)

பூதலங்கள் வானம் பொருப்பெண் டிசையளக்கர்
பாதலங் ளெங்கும் பரந்தவன்றி—யோதயன்மான்
மன்னனரு மாமுனிவர் வாழிடத்தும் வைகிளின்ற
துன்னருமாத் தானை துதைந்து.

(௭)

தொல்லையண்டத் துற்றுவந்த தூசி சதகோடி
யெல்லையாம் போசனைக ளென்றறிஞர்—சொல்லினார்
வேறுவருந் தானை மிகுதி யெவர்விதிப்பார்
கூறுமெண்மே ல்லலை குணித்து.

(௮)

ஐம்பூத மும்வெவ்வே தங்கமுற்ற நேருமேன்
மொய்ம்பூர் படைச்சீர் மொழிகுவர்யார்—கொம்பூத
முந்தனிக முன்முதூர் மூடி நிறைந்தனவே
யிந்தவண்ட முற்றுமிமைப் பில்.

(௯)

தூதர்போய்ச் சூரன் றுனைத்தா டொழுதனிக
மூதண்டத் துற்றமுற்று முற்றினதா—ரோதுநக
ரெண்ணூரையுட் சென்றளவி லேரவுணர் கோனெழுந்து
தன்னுறையுள் சென்றான் தனித்து.

(௧௦)

மன்னனீர் தோய்ந்தை வகையுணவு மாந்திகெற்றி
தன்னிலவர் நீறிட்டுத் தார்மிலைந்து—பொன்னவிரந்த
ருனை யுடனே தயங்குமணிப் பூணதி
யேனையவும் பூண்டா னினிது.

(௧௧)

தேரா நிலத்தனரு டிண்படைமற் றோர்படையுஞ்
சேரா யிரகோடி தேரவையு—மேராளி
யானமும்பொற் தேரு மெறுழவுணர் கொண்டேகத்
தானவர்தந் கோன்பணித்தான் றான். (கஉ)

சூர்மருங்கில் வந்திடுமாச் சூதர் தமைநோக்கி
யோர்தர வோங்குமோ ரொப்பிலெழிற்—தேர்கொணர்நி
ரென்றறைய வன்னு னிணைத்தான் பணிந்தேத்தி
கன்மெனவே சென்றார் நயந்து. (கஉ)

எழுபதி னாயிரமா மேணுடைய சீய
மெழுபதி னாயிரமா வீட்ட—மெழுபதி
னாயிரமாங் கூளியின மார்த்தீர்ப்பப் பூட்டிகன்கு.
மேயவொரு தேர்பணிஞர் வேட்டு (கச)

பாரினுமே யானந்தவிர் பாற்கடலி னூர்ப்புனது
கூருமண்ட மாயிரமாங் கோடிதன்—பேரிடத்தி
லாற்றிநிற்கும் வன்மையதா மாடலரி மன்கொடித்தேர்
காற்றினுஞ்செ னீர்மைத்து காய்ந்து. (கந)

மிடல்வெற் பலமரவொன் லெய்யோன் குளிர
வடவை விளிதரச்செய் வன்மைத்—தடநெடுந்தே
ருந்து படைபரிப்ப தூழியுந் தாதிருப்ப
திந்திரஞா லம்புரைவ தே. (கந)

அன்ன நெடுந்தே ரவுணர்கோன் முன்செலுத்த
மன்னன்தின் மேலிவர வாகைகொள்வா—யென்னவே
தானவர்பூ மாரிபெய்தார் சர்வலவ ரேறியுய்ப்ப
வானவிய மார்த்த வதிர்ந்து. (கஎ)

தின்பொற் படியகஞ்சீர் சேர்கோ டிகமடப்பை
தண்சத் திரங்கவரி தாங்கொண்டார்—நண்சிலதர்
மாபுரத்தெண் ணில்சிகரி வாயிலும்பல் னெள்ளலும்போய்க்
கோபுரத்தின் முன்னடைந்தான் கோ (கஅ)

முன்னருஞ்சூர் மூதூர் முதற்கடைவா யின்மருவ
வன்னதனைக் கண்டனிக மாலமே— யென்னக்
கலித்துப் படர்ந்த கணக்கிலிய மார்த்த
சலித்ததவர்த் தாங்கத் தலம். (கக)

சேனை செலவே செறிந்தெழுதுண் பூழிபோய்
வானை யிருநிலனை மாதிரத்தை—யேனைய
மன்பரவை தன்னை வளைந்துநனி சோனைகொள்
பின்பணிபோற் போர்த்த பெரிது (உ௦)

பரிகரிவி லாழிமதம் பாய்ந்தாழி யாகத்
திரியவுணர் பங்கியநீர்த் தீயா—விரிவண்
டொகையார் படையினெழு தூளியர்த்தத் தீயின்
புகையா நிலவுமே போர்த்து. (உக)

படையினெழு தூளிருளைப் பார்த்திபன்றான் பார்த்து
மிடைக திர்க டம்மை விளிக்க—வடைந்தனபோ
லங்குடையா வென்றி யனிகத் திடைவநதே
யங்குடையா நின்ற வவிர்த்து. (உஉ)

இவ்வணங்கொ டானைக ளீண்டிப் படர்தரவே
தெவ்வணங்கு மேந்தல்பொற் றேரின்மேல்—வெவ்வணங்குன்
செங்களத்திற் சென்றனன்றார் சென்று வளைந்தவிடத்
தங்களத்தன் செய்பா சறை. (உங)

அன்னதனைக் கண்டயன்மா லண்ட ரலக்கணுற்றார்
மன்னுகண் வீரர் மயங்கினார்—முன்னிருவர்
மற்றரு மீசன் மகனா மறுமுகவன்
பொற்றாள் பணிந்தார் புகழ்ந்து. (உச)

அந்தமிலா வண்டமோ ராயிரத தெட்டினின்றும்
வந்தபெருந் தானையொடு மன்குர—னுத்திரத
மேலினன்வெம் போர்புரிவான் மேலினன்ம் பாசறையைக்
கோலிரிரை மொய்த்ததென்றார் கூர்ந்து. (உரு)

என்ன முறுவல்செய் தேர்கூர் மணித்தவிசார்
பன்னரும்வேள் பாகுவீனைப் பார்க்கவவன்—முன்னமுணர்ந்
தன்றே முளவுகோ லக்கைபெற்று வாய்புரவி
மன்றேர் முனமுய்த்தான் வந்து. (உசு)

உந்திடுமக் காலத்தி லொல்லை யெழுந்துகன்
குந்தமழுச் சூலங் குலிசம்வே—லந்தனுக்கோ
றண்டமெழுக் கூர்நாந் தகம்பலகை நேமிகொண்டான்
றிண்டகுவன் செய்தவமே சீர்த்து. (உஎ)

என்றுநடு வீச னிருந்தாங் கெழிற்குமரன்
வென்றிரத மேறினான் வீரமொய்ம்—பொன்றிலக்கத்
தெண்மர்பாற் போற்றிவந்தா ரீரா யிரவெள்ளத்
திண்கணவர் சூழ்ந்துசென்றார் தேர்ந்து. (உஅ)

போதன் முதலோர் புடைநின்று பூச்சொரிய
நாதன்றேர் மேலாகி நண்ணலர்கண்—மீதுசெலப்
பாங்கார் பரும்பூதர் பார்த்தவுணன் மரப்படையை
யேங்கா வினையசொற்றா ரேய்த்து. (உக)

தீபபுரி சூரபன் மன் செய்தவத்தி னூற்பெற்ற
வாயிரத்தெட்டண்டத் தவுணருமே—மேயினரா
மேரண்ட மொன்றி விருந்தா நிவரணா
வாரண்டம் பாரினின்று ராங்கு.

(௨௦)

வரத்திற் பெரியார்தால் வன்பிற் பெரியார்
சுரத்திற் பெரியார் கினத்தோ—சுரத்திற்
பெரியார் சுரத்திற் பெரியார் நமனிற்
பெரியா ரவுணர் பெரிது.

(௨௧)

மன்னிமையோர் வன்மைவளம் வவ்யியமர் செய்தலைத்தோ
ருன்னயிர் +ன் யாவ முணுநகையார்—துன்னயன் காண்
மண்டு தொழில் புரிந்து மாற்றவல்லார் ஞாலமுண்டு
மண்டமலைப் பார்ப்பினையக் காங்கு.

(௨௨)

வெவ்வனக்கால் கண்ணார் விரிசடனோர் பேழ்வாயார்
சங்ககிருத் திங்களுந்தோய் சென்னியார்—பங்கமிலா
வென்றிமிச மேற்கொண்டோர் வெய்ப்ப பவத்தினுக்கோர்
துன்றியவைப் பாடோர் துதைத்து.

(௨௩)

அங்கிமுக னளிமுக னத்திமுகன் சிங்கமுகன்
பொங்கவர்க்கார் பல்லோர் பொலிவுற்றார்—வெங்கண்
மதுகைட பன்மகிடன் மன்சலந்த ரன்போற்
கதுவமொய்த்தா ரெண்ணிலார் காய்த்து.

(௨௪)

அரணயன் மால் கால்படைக ளக்கையுற்றோர் பல்லோ
ருரணகொ ளவுண ருறுமெண்—டரணனந்த
கோடியென்பார் வானிலனுங் கூர்ந்தனிக மாய்ச்சூழி
ஞையென்கொல் செய்துவது நாம்.

(௨௫)

ஓரண்டத் தாரமரா லுன்னலைத்தோ மாசினெல்லாப்
பேரண்டத் தார்போர் பெறிற் றிழைப்பின்—ருரு
மொருவரெமை மெல்லா முரப்பித் துரப்ப
நிருவருநி னுய்யவல்லார் யார்.

(௨௬)

எல்லையிலா வேண்கொண்ட வெந்தலைவ ரேவருமே
யல்லனமா வீர ரவுணரைததாம்—வெல்லுவரோ
கல்லான் மரத்தாற் கடியினவர் நம்முயிரைக்
கொல்லா மதாழிசுவரே கொல்.

(௨௭)

வேற்படைகொன் வீரனன்றி வேறெதிர்ப்பா ராருயிலை
நாற்படையுஞ் சூழ்ந்தமையா னுமெல்லாம்—பாற்படவே
யோடுதலு மாகா முறுபகைவர்த் தாக்கியே
வீடுதெனன் நென்றுசொற்றூர் வேர்த்து.

(௨௮)

சாரதாத் தானைத் தலைவர் சயவீரர்
வீரமொய்ப்பன் ருனு மீடைந்துஞ்—பேரனிக
லீட்டர் தனையோக்கா விற்பனையும் வன்மையென
வாட்டர் தனையடைந்தார் வாய்த்து.

(௩௬)

வண்டரர் உலாரி மருவமர ரெங்குஞ்சு
மேண்டா னவரனிகம் யாவுமே—கண்டார்
கவன்ற ரவர்தம்முட் காரியின்ன சொல்வான்
மவன்றங் குளமா மனக்கு.

(௪௦)

ஆண்டகையெய்கோமான்மே லாயிரத்தெட் டண்டத்து
மீண்டனிக மெல்லா மிறுத்தவிவந்—மேண்டருமோர்
குள்கொண்டோ ருழி தொடர்ந்துசெய்ய முற்றுமென்றான்
மாள்கின்ற தெங்கவுணர் மன்.

(௪௧)

காரவுண ராம்பாளுட் கங்குல் விடிவதுஉஞ்,
சீரமரர் வெய்யசிறை தீர்வதுஉங்—கூர
விழிவாய துன்பினுக்கி மெய்தவதுஉ முண்டோ
மொழிவாய் முதல்வவென்றான் முன்.

(௪௨)

மகவா னினைய கருத்தலுமே ஞாலந்
தகவா னளந்த தலைவ—ஹவாய்
ணீடியோர் தம்மிறைய நெஞ்ச முறுகவலை
நாடியின்ன சொல்வா னயந்து

(௪௩)

கூலமாய்க் கண்ட சுருமமாய்க் காணரிய
கோலமாய்க் கொண்ட குணங்களாய்—ஞாலமா
யுன்னவையு மின்றி யநாதியாய் மூலமாய்
முன்னவன்ற னுறு முகன்.

(௪௪)

குன்றுருவ வேல்விடுத்தோன் குன்றடைந்து நாங்காண
உன்றுருவங் கொண்ட தயர்சதியோ—துன்றயன
யாக்கு மெனதுருவா யங்களிக்கு மீசன்போ
னீக்கு மெவையு நெடிது.

(௪௫)

பாயிருநீர் சூழ்கூர பன்மன் படையெயல்லா
மேயெனுமுன் வீட்டு மனைஞனென—கீயெண்ண
லாயிரமா கோடியண்டத் தாருயிர்கட் கெல்லாந்தா
ஞயகனென் றேரதுமறை நன்கு.

(௪௬)

சூரன் முதலோரைத் துன்னித் தொலைக்கவுன்னின்
மூர லதனின் முனிவினுண்மைச்—சீரினெழி
னோக்கினடி வாணோர் கொடிப்பினென்ற லன்னவனென்
வாக்கினவில் வாயார் வகுத்து.

(௪௭)

ரீரணிக் தோடிங்குச் சென்றிலக்கத் தொன்பான்றின்
வீரர் படைபோற்ற வெம்படைகை—யாவே
குரையட வந்ததன்மை தூக்கிவஞரூட்டாங்குகனென்
பேரைட்டைச் செவ்வேற் பிராந்து.

(சஉ)

நாரகனைக் கொல்வேலாற் றுனவரை வீட்டிமற்றி
தூண் மீட்டலுந் தொலைக்குமென்ன—கூரவவற்
தேற்றியும்ப ரோடுஞ் செருப்பார்த்து மென்றுகுகன்
பாற்றிருமால் போத்தான் பரிந்து.

(சக)

அின்னதுகண் டாற முகத தையன் முறவல்செய்
தன்னமருக் கேகலுப்பா ரும்பெருட்டாய்ச்—தன்னவுண
புவாதமொலித் தார்போ ருளற்றமுன்ன ரேசியதிண்
புதர் முரிந்தார் புலர்த்து.

(சூ)

முரிந்ததும்வன் பூச முதல்லா பொருதே
யிரிச்சலைந்தார் மற்றிலக்கக் கெண்மர்—புரிந்தமரம்
பின்னடைத்தார் ரின்னோர் பெற்றியெலா மோர்ந்துவல்ல
முன்னடைத்தான் வில்லொடுதிண் மொயம்பு.

(சூக)

எய்தியெறுத் வில்வாங்கி யேந்தல் கணைமாரி
பெய்தவுணர் தங்கள் பெருந்தடங்கோள்—கைதலைகண்
மார்புகழ லாதி வரைகளாய் வீழவே
பீர்புரின்று போர்புரிந்தா னேற்று.

(சூஉ)

உன்னா யிரகோடி யோதநடு காகமொன்று
தன்னா வலைத்தென்னத் துன்னலர்நேர்—மன்னாச்
சமர்செய் துலப்புறத் தன்மைசண் டேந்த
லமர்செவ்வேன் பால்வந்தா னுங்கு.

(சூஉ)

ஆற்ற லவுண ரணிக மிரிந்தனவே
சாற்று கணத்தலைவர் சாய்க்கனரா—லேற்று
மருவயவர் தாமுரித்தார் மைந்தனே யிங்கன்
வருமெனக்குழந் தார்பலரும் வந்து.

(சூச)

நீண்டங் குலிசஞ் சரஞ்ஞலம் வேல்பிறவுங்
கொண்டவுணர் பெய்திறனுங் கொன்பூசர்—விண்டமையும்
வீரர் மெலிவுற்று மீண்டமையுங் கண்டுசெவ்வேண்
மூரல் புரிந்தான் முனி.

(சூச)

முக்கணுடைத் தாகைபோன் மூரல் சிறி தசெய்த
மிக்கவலி நீட்சியுறு வில்லினைச்செங்—கைக்கொண்டு
கோட்டிகா னோதைகொளச் கூறும் பலவுயிரி
னீட்டமெலா மாட்டமுற்ற வே

(சூச)

நக்கனருங்குசன்வின் னுணின் முகிரொலிபாய்த்
தொக்கசெவி தோறுமுறச் சூழவுண—ருக்கனராத்
புன்றேர் பகிர்வ பரிபுரன்வ பாய்மதமா
சென்றே விழுவ திகைத்து.

(௫௭)

சேந்தன் சிவையிற் செறிமையுறை சிந்துவபோற்
காந்தளவில் கோல்கள் கடவினா—னந்தருவர்
மன்வான் புடைவளையு மாவவனி நீளுததி
மின்வான் மிடைவ மிளிர்ந்து.

(௫௮)

கொடியடுவ வெண்ணில் குடையடுவ பற்பல்
படையடுவ மாவடுவ பன்மா—வடுவெடுந்
தேரடுவ காரவுணத் தீயர் முடியடுவ
தாரகமாஞ் செவ்வேள் சரம்.

(௫௯)

விரையார் தருவின் விழுவர் தருவர்
திரையா மெனவிழுவ திண்மா—வரையா
மெனவிழுவ தேர்மஞ் சினமெனமா வீழ்வ
வினமதிபோல் வீழ்வருடை வேய்த்து.

(௬௦)

செல்லுறுதாள் கொல்படைகள் சிந்துகர ர்த்துதிதல்
சொல்லுறுவாய் வீறுபெறு தோளிணைக்கண்—உல்லெனவே
யார்த்திடுமவன் சுண்ட மவுணர் துவசமொடு
தீர்த்தனெய்யுங் கோல்கொய்யுஞ் சென்று.

(௬௧)

பொன்னுலகம் போயுலவும் பூமன் பதமேகு
மின்னுரமா ரொல்லுலக மேவுமே—மன்னிலத்திற்
கீண்டு விரைந்துசெலுங் கீழ்தல மூடுபோங்
காண்டகைய கந்தன் கணை.

(௬௨)

முன்னருமூ தண்ட முகட்டுருவு மாதிரம்போம்
பன்னகமூ மெண்கிரியும் பட்டுருவுங்—துன்னவுணர்
சென்னிமுடி யோடுமுயர் திண்டோள் வரைதள்ளும்
மன்னியசெவ் வேள்விடுமா வண்டு.

(௬௩)

வானகமண் டிக்களக்கர் வன்கணமன் பாசறைகுழ்
வானவிடம் யாவமைய ஈட்டிடலு—மானளினை
வேந்த ஹனமகிழா வீந்தா ரவணரின்ன
வீர்த்தினு மென்றறைத்தார் நேர்ந்து.

(௬௪)

வெந்தருவர் தானை விரிந்து கிடந்தமைகண்
டந்தரர்க னுள்ளுவந்தா ரங்கதிர்வேற்—கந்தனைத்திண்
பூத ரவர்தினை போர்வீர ராருமே
யாதசமூற் றேத்தினு ரார்த்து.

(௬௫)

ஐயனம்பு தைப்ப வகன்வான் முகட்டவுணர்
வெய்ய படைதொலைந்து வெள்ளிடைபே—செய்யவீது
கண்டிறைவன் பூங்கழல்கள் காண நெறியுமினி
புண்டென் துவப்பா ருளம்.

(௧௧)

காற்றென்ன வண்டி கடாகநெறி வாயிலுற்றே
மயற்றகரி தேர்பரியி னேகியே—சாற்றமண்டம்
யாண்டுமுற்றார் வெள்ளிடைதா னென்ன துயில் வென்னவொருங்
கிண்டினர்முன னுற்றவர்போ லேய்ந்து.

(௧௨)

சீர்த்தமன்போர்க் குற்ற செயலுணர்ந்து முன்னடைந்தார்
கார்த்த பிணமாங் கருவரையு—மீர்த்தகிழை
னெய்தரத்த யாறு மிடைப்படுதல் பார்த்தனரு
ணைதரத்துன் புற்றார் நலிந்து.

(௧௩)

விஞ்சனைந்தார் நம்படையை வீத்தா னெடுபொருது
வெஞ்சமரில் வென்றிகொடு மீடுமென—மருஞ்சமது
தேற்றிடுங்குற் புதர் திறல்வீரர் பாங்கினுறச்
தோற்றினன் முக் கண்ணன் சுதன்.

(௧௪)

சேயுருக்கண் டாற்ற சிறிபனரி யானையிலா
னையிவன்கொ னம்முடைய வெண்ணலனே—மேயவவ
னெய்திற்படைபனைத்து நூறின னுன்னருஞ்சீ
ரெய்தல் வியப்பா மிது.

(௧௫)

அன்னதுதா னிற்க வவன்மேற்கூர் வந்துபொரு
முன்னரார் செய்தே முடிக்குதுநா—மென்னகவின்
நரவுணர் சேபைமுற்ற வண்டித் ருட்கினார்
வீரர் சலித்தார் மெலிந்து.

(௧௬)

ஐயன் மருத்கினைப்பார்த் தாரனிகச் சூழலெங்கும்
வையம் விடுத்தியென வன்வலவன்—வெய்யவர்கள்
மன்னு மிடத்துகைத்தான் மண்டிசைவான் மீதுலவு
மின்னலின்வேர் பொற்றேர் விரைந்து.

(௧௭)

சேயவுணர் சேனைவிழத் தேனெழுககிற் சேரந்த
மாயிரமாங் கோடிகளா வம்புவிட்டான்—மேயவர்த்
மங்கக் துணிவுற்ற வாழியிற்செந் நீர்வனைந்த
வெங்கட் பணிகெளிந்த வேர்த்து.

(௧௮)

மூவினைசெய் மூர்த்தி முனிக்கையொடு கைதூண்டு
மேவினையுத் தேரினையு மேபுகழ்வார்—வீவினைச்செய்
கோல்விசைபொற் தோவிசையுட் கொண்டவர் சிவன் கைவிசையோ
கால்விசையோ வென்றார் களித்து.

(௧௯)

தூயனெடு வாளி துணித்தவங்க மீதெழுத
நீயருயிர் வான்புகுத நேர்ந்துசெல—லேயுமவை
யற்றே லமர ரடுபகைதீர்ப் பான்வைர
முற்றே குதல்சிவனு மோர்ந்த. (௭௩)

காலொருபாற் கோடொருபாற் கைபொருபாற் காதொருபால்
வாலொருபான் மாக்களிறு மன்றோற்ற—துணுணரார்
சொல்லுபிர சங்கத்திற் சொர்பொருள்சோர்ந் தொற்றுமையின்
றொல்லுமுறை காட்டுமே யுற்று. (௭௪)

வாரற்ற வார்ப்பற்ற மன்னுங் கவினமற்ற
தாரற்ற பல்லணமுந் தானற்ற—சிருற்ற
சுற்றத் தவர்நிலம்பொன் றேருகைமுத லொட்வொன்றின்
பற்றற் தவர்போல் பரி. (௭௫)

பொன்னாரும் வையம் புரல்போய்ப் பாசுபோய்
மின்னாருஞ் சில்லிபோய் மேலுவளி—சன்னாலே
வாரிவெள்ளத் தாழு மரக்கலம்போற் செங்கனத்திற்
சோரிவெள்ளத் தாழுஞ் சுழன்று (௭௬)

மன்னுமிடந் தோறு மழையெனவே வெங்கணைகண்
மின்னவிருந் செங்கதிர்வேல் வேன்சொரிந்தான்—கொன்னுதிய
குலங்கொ னேமிகொ றன்வச் சிரங்கொல்கூர்
வேலது கொல் லென்ன விரைந்த. (௭௭)

சூழியன்மா தானை துணிந்தவுட லேழ்கடல்பே
ராழியொடு வாணு மடைத்தனவேன்—பாழியம்பா
லீரா விறந்தவெண்ணின் நெண்கவந்த மாடினவை
யோரா யிரகோடி யுண்டு. (௭௮)

ஆரவுண ராக்கைநெய்த்தோ ராராகி யாழியா
யோரும் பெரும்புறமா வோதமாய்த்—கூருமா
ஆழியெழு நீத்தம்போ லோங்கிப் பரந்ததே
யேழிலோ டேழுலகு மேய்ந்து. (௭௯)

காரா ரவுணக் களேபரங்கா லீத்தமாத்
தேரர்கலமாகச்செங்குருகி—நீராக
வெங்கடனேர் தீபமா வேனாந் தகமீனாச்
செங்கடனே ராகுஞ் செறிந்து. (௮௦)

அண்டமிது முற்றவுண ராவிகொள வேனையண்டங்
கொண்டபடை பின்னுங் குழுவிவரல்—கண்டருங்கு
ராய் னினியனென்னி லம்பிலண்ட கோளகையின்
வாயின் மறித்தான் வலிது. (௮௧)

விட்ட கணையால் விளிந்த களேபரம்வான்
 ரொட்டவளி முற்றுமுற்றுச் சூழ்வனகண்—டுட்டயங்கு
 கத்தவே டந்தைபோற் கண்களிஞ னோக்குதலும்
 வெந்தவே செயல்லாம் விரைந்து.

(அச)

வெந்ததுகள் பட்டனவான் மேவு களேபரந்தா
 னுத்தரத்த நீர்வறந்த வுன்னுலக—முந்துபோ
 லாயினமா லம்புயசுதோ னண்ட ருறுமுகனை
 மேயினார்த் தேத்தினார் வேட்டு.

(அங)

அன்னபோ தொல்லை யடுகளத்திற் சூரடைந்து
 மன்னித் திறத்தேர்ந்து மாகமுறது—துன்னனிகத்
 தன்னை பலைத் தானையும்பர் சம்மோடு சாய்ப்பனா
 னென்ன நவின்ரு னினைந்து.

(அசு)

மாற்றமிந்த வாறுரைக்கு மன்னவர்மன் றன்னுளத்திற்
 சீற்றமது மூளச் செருக்குறித்தான்—காற்றுத்து
 பூந்தனித்தே ரேறிப் புலவரெலாம் போற்றிடவே
 சேந்தனுநேர் புக்கான் றெரிந்து.

(அஎ)

புக்கபோ தையனொளிர் பொற்பார்ந்த தோற்றமும்பான்
 மிக்க கரநிரையு மின்படையுந்—தொக்கமா
 னுனவிலும் வீரமுமே நோக்கிமுன்சொ றக்கனைப்போற்
 கோனினைய கூறுங் கொடிது.

(அஅ)

வானென்று நோக்கனருண் மன்வரத்தி னொன்றவேன்
 யானென்று மிப்பெற்றி யாயிருப்பேன்—றானென்று
 கூர்ந்தென்ஔே டேற்றார் குலைந்திறத்தார் பல்லோரன்
 ரோர்த்திலே போலு முளத்து.

(அக)

உளமெலிந்தென் வேலை யுளுற்றியுலை யுற்பர்
 கிளவி சரதமெனக் கேட்டே—யிளமை
 மிகுந்திடுமோர் பின்னமையான் மேவினையிங் கள்ளல்
 புகுந்திடுமோர் போதகமே போல்.

(கஃ)

உடைப்பெருமாத் தானெசெற்றா யுன்னைச்சே யென்று
 விடுப்பதில்லை வெந்துறினு மேவிப்—படுப்பனும்பர்
 சாரசாக டம்மையுமே தாக்கிக் கெடுப்பனென்றான்
 சூரனெனும் வெய்யோன் சுளித்து.

(கக)

தீய செயலினையே செய்யயவ நீவறிதே
 வாய துறக்கயப்ப வம்புரைத்தா—யாயவே
 மேலுரைக்கற் பாலதென்னை மேவுனக்கி யாம்விடுவெவ்
 கோலுரைக்கு மென்றான் குசன்.

(கஉ)

தாரகமாம் வேளினைய சாற்றலும்வெஞ் சூர்வெருண்டு

மேரு நிதர்வதோர் வில்வளைக்கப்—பாரிடர்மன்

வானோர் விடத்தை வளைத்தாங்குத் தானவர்கோ

ஓனோன் றனைவளைத்தா ரார்த்து.

(௧௩)

சிலைவீ சினர்தோ மரம்வீ சினர்மு

விலைவீ சினர்படைக னெல்லா—முலைய

வலைவீ சினரெதிர்த்தார் மாயவெறிந் தாம்பல்

வலைவீசி யாப்பவர்போல் வாய்ந்து.

(௧௪)

கண்டவுணர் கோண்விரைந்து காண்ட மழைசெறித்

தண்டலில்வெம் பூதர் தமைத்தடிந்தான் —மண்டவர் தாம்

வீடினார் தோள்கரம்போய் வீழ்த்தனரென் வேற்றுருக்கொண்

டோடினா ராயினா ரோய்த்து.

(௧௫)

பூதர்சாஞ் சாய்தரலும் போற்றிலக்கத் தெண்ம நம்பவே

தேவனுஞ் சூழ்ந்துடனே துன்னியி நங்—கோதைதொங்கு

பாரமுறு விற்கோட்டிப் பன்னரிய கோன்மாரி

காரவுணன் மேற்சொரிந்தார் காய்ந்து.

(௧௬)

தூவுகணை யாவும்வெஞ் சூர் மேற் படவீளிவு

மேவினவூ றென்றும் விளைத்திலமன் —மாவப்பவர்

சீரோவப் பாராச் சிலை குனிபாக் கோல்பொழியாத்

தேரோடு சாரியுற்றான் மேர்ந்து.

(௧௭)

உன்னூறு கோடிவெவ்வே வோர்தொடையி னூரவுய்த்து

மன்னூறு செய்வனியான் வட்டணை பாய்—முன்னூறு

மாறுவிடு கோறுணித்து மற்றவய வீர்த்தா

மேறுதேர் வில்லிறுத்தா னெய்ந்து.

(௧௮)

அன்னவர்போ ராற்றுமுனோ ராயிரமோ ராயிரங்கோன்

சென்னியுரத் தோள்கரத்திற் சித்திலு—மன்னிலக்கர்

நேருமெண்மர் வில்வலிபோய் நீங்கினர்திண் வீரனென்னான்

மேரிண்மேற் பாய்த்தான் சினந்து.

(௧௯)

பாய்ந்துதிறல் வாகு பரன்முனருள் வாளுரீ ழு

வேந்தன்கொள் விற்றுணிக்க வெவ்வவுணன் —காய்ந்துரத்தி

லோர்கரத்தி னாற்புடைத்தா னெய்யெனவீழ்ந் தான்வன்றா

தார்ச லுணர்ந்தெறிந்தா னாங்கு.

(௨௦)

எறிந்தபோ தேர்விசும்பி லேகு மிளவ

லறிந்துசென்று வேன்பா லடைந்தான்—றறிந்தசிலை

பார்விட் டகன்றுவிண்போய்ப் பன்சே யடநினக

நேர்வி லெடுத்தா னெடிது.

(௨௧)

வனைகழலார் மன்னன் வரிவில் வளைத்தப்
புனலனல்கா லோடொலித்தல் போல—வெனைவருமே
புன்னந் துளங்கு வறுநா னெலியெடுத்தான்
வன்ன லறிந்தனை மற்று.

(௪௦௨)

கார்வணன்பா ருண்பொழுதுங் கஞ்சன் றயில்பொழுது
தீர்வுறு தண்டமுற்றஞ் சின் றருவி—யார்வி
ணிலவி யுயர்கயிலே தேர்வதோர் சீர்கொள்
குலவி லெடுத்தான் குகன்.

(௪௦௩)

சூன்று நிகரக் குலவுபெரும் வில்வாகுந்
தன்று மெழுவகையாந் தோற்றமுறறு—நின்ற
கணத்துயிரின் கூட்டமொடு காருருமார்த தென்னக்
குணத்தொனிகான் கொண்டான் குகன்.

(௪௦௪)

மருவுகுணத் தோதை வழங்கலு²ம கொற்றம்
வருதிண் வரிவில் வளைது—யொருபத்து
னாறு யிரத்திரட்டி நோன்கணைபெய் தானமற்கு
மூறு யிரம்புரிசு ருற்று.

(௪௦௫)

வரின்மறைத்த வாசை மறைத்த மதிதோயொண்
ரின்மறைத்த வெய்யோன் வெயின்மறைத்த—கான்மறைத்த
வாரு மலைமறைத்த வர்பார் மறைத்தவுயர்
கூரு மலைமறைத்த கோல்.

(௪௦௬)

கூற்றிற் செலுவ கணலிற் படர்வகொடுங்
கூற்றிற் கொலுவவிடக் கொள்கையுற்ற—பாற்றுச்
சிறையுள் ளனபல் சிரம்படைத்த வெண்டிக்
கறைபகழ்கொள சூரபன்ம னம்பு.

(௪௦௭)

மேரு வளைத்துளைப்ப வெவ்வேறு வண்ணத்த
கூருறுகோன் மாரிபெய்தான் கோனமர—ராருமே
சைகுலைத்தே யைய கரவினும் போயுறைதற்
கெய்திடுமெங் குள்ளதென்ற ரிங்கு.

(௪௦௮)

உரைத்தவர்க்கு மான்மா றுரைவழங்கு முன்வேல்
கரத்திலங்கு வேளி³ஃது கண்ணாற்—நெரித்துவெய்ய
திவிடுக்கு மூதைபோற் தீட்சில சன்லிகரி
லெவ்வித்தக் கோறடிந்தா னேய்ந்து.

(௪௦௯)

அங்கவுணர் கோனெங்க ளைய னெதிருறவே
மங்குலென மானமிலா வண்டெய்தான்—புங்கவணுங்
கோன்மழைபெய் தாங்கொடியோன் கூரேக் களைப்புரத்திப்
போன்மொய்த் தறுத்த புகைந்து.

(௪௧௦)

அறுத்தபின்னும் வெய்யோ னறுமுகவன் மேலே
ஹத்தும் பகழிபெய்தான் வாளி—கறுத்துறுமன்
கந்தனா றம்பிற் கடிந்தவற்றை நீராகவி
புந்துவண்டேழ் தூறுவிட்டா னுற்று.

(ககக)

மரையமகன் மற்றதனை வாளிகளி னுலறுத்தே
யாயிரங் கோல் சேய்மு னனுகவிட்டான்—மேயவதை
யத்தொகைய வத்திரத்தட் டம்பா யிரத்திரட்டி
யுய்த்தனன்வே டெவ்வெருவ வுள்.

(ககஉ)

சீரார் குகன்விடுகோல் செல்ல வவற்றைஞ்
சீரா யிரம்பகழி யேவிவிட்டான்—ரூரானு
சேயம் பனைத்துஞ் செலச்செலவே தான் பூ
நீயடைவ வாயிடல்போ தோர்ந்து.

(ககங)

ஐயன் விடுகணையை யவ்வவுணர் கோரிக்கும்
வெய்யன் விடுகணையை வேளறுக்கு—மெய்யுறவு
வாளிகுறைத் தாங்கெழுநீ மல்கியது பார்பகிர்ந்த
நீளசலம் வற்றியழந் நீர்.

(ககச)

தூர்கெழுவேற் சேந்தனுமற் தானவர்தம் லேவந்தனுபவெம்
போர்புரிதல் காணப் பொருவீர்—வீர்வளைசான்
வெய்யவிவ ருள்ளெவர்பான் மேவி டுத்துமெரு
வையமுளத் தாரந்துநின்ற னாங்கு.

(ககரு)

யாளிக்கு முன்னேனை யானைக்குப் பின்னேனை
வாளிக் குலமா மழைமறைத்த—வேளின்
வடியத் திரதூறி மற்றவனுர் பொற்றோர்க்
கொடியறுத்து நின்றார்த்தான் கோன்.

(ககஈ)

சூரன்செவ் வாயிற் சுரிமுகம்வைத் தூதினன்றான்
சீரதிசைத் தென்னச் சினங்கொண்டு—கூரவே
யேற்ற கணைமழைபா லீராறு தோளுடையான்
ஞற்ற மறைத்திட்டான் சூழ்ந்து.

(ககஎ)

மறைத்த விசிகத்தை வாளி மழையாற்
குறைத்தகா னுர்தோர்ச் கொமைய—மறைத்தலைவ
னெழுகணை னுலறுத்தே யேத்தல் குமரேச
னெழுகடலின் வாயிட்டா னுத்து.

(ககஊ)

தானவர்கோன் சேதனமொண் சாகரத்தி லற்று விழப்
பானுகம்ப னென்னும் படைத்தலைவன்—ரூறுவந்து
புங்கவர்கள் போற்றப் புசுழ்ந்துகுனித் தாயிரவாய்
சங்கம்வைத் தூதினான் சார்ந்து.

(ககஃ)

பானுகம்ப னுதும் பணிலத்தி னாத மது
தானுகம்பன் னுணிலவத் தங்கிற்று—வானவர் த
நாதன் விறல்சண்டு நாரணன்றன் னாயசங்கும்
போதமுழை கிற்றே புரிந்து. (கஉ. ௧)

போததனில் வானவர்கேள் பொற்றடந்தேர் மிதுகொடி
யாதிநீ யென்றனலை யங்கேவச்—சோதியுமோர்
குக்குடமாண் கேதனமாய்க் கோமான்மேர் மேன்மேவி
மைக்குலம்போ லார்த்தான் மகிழ்ந்து. (கஉ. ௨)

நோங்குவே டேர்க்கொடியாய்க் குக்குடங்கு யிற்றவுணர்
கங்குல் புலர்வை கறைகாட்டப்—பங்கயன்மு
னர்பலரு மார்த்தனரா லய் வால்போ யண்டமுட்டி
சூர்மன் செவிதுனிற்று சூழ்ந்து. (கஉ. ௩)

என்முன் வரற்கஞ் சிமையோர்வத் தார்த்தனர்கே
டன்வலிகொ ணன்றிதெனச் சாரயன்சே—மன்மருளத்
தேவனாமுன் கொன்றுபினான்ச் செய்கணை வெவ்வென்னு
னேவையு மெண்ணிலா னேற்று. (கஉ. ௪)

இருக்கமைத்தன் டோரிய ஸ்மைச்சார் திறலார்
செருக்கல்வான் மேர்விண் டெலுத்தென்—றிருக்கும்
வலவற் குரைத்திடலு மற்றவனரூழ்ந் தொலை
செலவுய்த் தனன்வையஞ் டீசண். (கஉ. ௫)

பாகனுகை தேரெழீஇப் பன்முகில்கீண் டம்பருறை
மாகமதிற் சென்றடைய மன்னவார்ம—னாகமன்ன
நீளியல்கொள் வில்வளை இநேரமார் சோர்ந்திரிய
வாளிமழை பெய்தான் வலிது (கஉ. ௬)

பெய்கின் றுழிரீசன் பெற்றிதனை கோக்கியுள்
கைகின் றவர்க்கருளு நாகன்சேய்—கொய்தரித
மார்விசிக முய்த்தவைநீத் தண்வலவற் பார்த் துவண்மேற்
மேர்வீடுதி யென்றான் நெரிந்து. (கஉ. ௭)

என்னலுந்தாழ்ந் தேண்வலவ னிம்பரும்பர் புக்கெழல்போன்
யின்னவிருந் தேர்தனை வண்கடவித்—துன்னவுணர்
மன்முன் விடவிரியு மாகரஞ்ச லீரெனவோர்
மென்முன் கரமமைத்தான் வேள். (கஉ. ௮)

கந்தனுரை கேளாக் கடவுளர்க னெந்தையிலன்
வந்ததினு முயந்தமென மாமகிழ்வு—நந்தவெஞ்சூர்
சென்றறிவார் தேவரென்முன் சேய்கொலெனைத் தேர்ந்தெதிர்
னன்றிதெனச் செய்தா னகை. [போ (கஉ. ௯)

சீற்றமிரு குரன் சிலீமுகம கேசமுய்த்தான்
 வேற்றலைன் வானிபல விட்டவைதீத—தூற்றவமர்
 செய்தா னிவர்தம்மிற் செல்லம்பு செல்லம்பிற்
 பெய்தார் பொருதார் பெரிது.

(கஉ.க)

வீரைவினிரு வோரும் விசைமழை தூய்ப்பேர்
 புரிபொழுதி லாசை புரையுந்—தெரிதந்த
 தாரிரும்பார் சோர்ந்திரங்க வன்னவர்கீதர் மீதலத்துச்
 சாரிகையாப் போய்த்திரிந்த சார்ந்து.

(கஉ.௦)

பாதலமே சூழ் குவன பன்றிசையே யோடுவன
 பூதலமே மேவுவன பூமனகர்—மீதுறுவ
 கூறுபல வண்டப் குலவுவன தேமி செல்வ
 தேறுமவ ரேறுமணித் தேர்.

(கஉ.க)

மன்னிருவர் தேர்செல்வ மன்னிருவர் தாமநுண்டா
 ருன்னிருவர் மற்றே ருயங்கினர்—தூன்னிருநீர்
 வண்டா ரணியலைந்த வான்மா முகடுதிர்ந்த
 வெண்டா ரகையுருந்த வீந்து.

(கஉ.உ)

தேரிரண்டு மேகித் திகழுமு தண்டமெங்குஞ்
 சாரி வருதலொடுஞ் சண்முகன்மே—லாரு
 மிணையிலனீ ருநா னெழிலி யெனவே
 கணைமழைக ிர்த்தான் கடிந்து.

(கஉ.ங)

மழுவனந்த கோடி மலிகப் பணமாங்
 குழுவனந்த கோடி குலிசங்—சுழுமு
 னெழுவனந்த கோடிவே லெண்ணனந்த கோடி
 கொழுவனந்த கோடியுய்த்தான் கோன்.

(கஉ.ச)

அன்னபடை மாரிதனை யத்தன் காற் றிற்றிகழ்கேள்
 மன்னவிடுத்தவற்றை மாற்றி முறை—பின்னருமோ
 ரேழுடனே மேவேவ் பேறிரத மாதொலைக்கச்
 சூழுறுமோர் தேரிலுற்றான் சூர்.

(கஉ.ரு)

மன்வில் வளைத்தளவில் வண்பகழி தூண்டவான்
 தன்மகன்கண் டோர்நிண் டனுவாங்கித்—தூன்கணைக
 யேவற்றை மாற்றிடலுஞ் சூரனந்த கோடிவேங்கோல்
 சேயவன்மே லுய்த்தான் தெரிந்து.

(கஉ.சு)

கந்த னவற்றையெலாங் காண்டமழை யான்மாற்றி
 யந்தகுவன் றேண்மிசையோ ராயிரங்கோ—லுந்தவவை
 சூர்புயத்து மேற்படலுந் தூளாய்ச் சிதறிற்றோர்
 போர்வரைமேல் வீழாலி போல்.

(கஉ.எ)

அந்தையுறு தானவர்கோ என்னதனை நோக்கியே
பெந்தைமாயம்பிற் செல்ல விராயிரங்கோல்—சிந்தையினும்
வேகமாய்த் தூண்டவவை மேலிவெந்து துண்டுகள
தாகமா வாசையுற்ற வார்த்து.

(கஉஅ)

ஆங்கதபோ தையினுய்த்த வம்பனைத்து மாற்றியே
பாங்கமரும் வீரர்மா பாரிடர்மேல்—வேங்கணைக
தேற்றலுற்றான் நன்மைகண்டு தன்னு யிரஞ்சார்தூ
யாற்றலுற்றான் விற்றுணித்தா னுக்கு.

(கஉஆ)

மற்றுமோர் வில்லெந்தி மஞ்சலைய வார்த்தருவம்
பெற்றுவிண்ணிற் றேன்றவக பேண்குண்கண்—ஊற்றும்பர்
சென்றார்ந்து தாக்கவிறை சேர்போ திளவலொடு
நின்றூடல் செய்குவன்கூர் நேர்.

(கஉஆ)

விண்ணிற் று சூரன் விரைந்து கரந்துசென்று
மண்ணிற் செலநிலம்பேள் வந்துவெம்போர்க்—கண்ணுதையிற்
றேற்றமது மாற்றியே தூரீர்க் கடனடுவண்
கூற்றமன்னு னுனன் குறித்து.

(கஉஆ)

மன்னவன் வேள் சென்றபொர மானையின்வெஞ் சூர்மறைந்து
தன்னுந் திசைமுடிவிற் றேன் றவங்கு—முன்னிடப்போய்
மாதலக்திற் பேருளுற்ற மன்னன் கரவற்றே
பாதலசதி னின்றான் பரிந்து.

(கஉஆ)

ஐயனக்குஞ் சொன்மசம ராற்றவரு மாற்றியே
வெய்யன் மகமேரு மேளிற்பச்—செய்யனவண்
டுன்னவவன் பாலுலகிற் றேன்றவங்கண் போய்க்குக்கன்கூர்
தன்னொடமர் செய்துநின்றான் றான்.

(கஉஆ)

ஆற்றிநெம்ப போழ்தே யகரணண்ட கோளத்தின்
மேற்றிகழ்வா யின்படர மேவவன்போ—யேற்றெதிர்போர்
செய்தனையா னேறிவுளித் தேரையம்பி னுலட்டா
னுய்திறனல் குத்தமவே னுற்று.

(கஉஆ)

கந்தன் கணையாற் கவின்மணித்தே ரிற்றிடலும்
மித்திரஞா லத்தேசரை யெண்ணவது—வந்தத்தின்
மன்னிவர்து போயண்ட வாயி லடைத்தமைகண்
டென்னிறைமை நன்றென்ற னிங்கு.

(கஉஆ)

இறையி லவுணர்கோ னேந்துதனு வாங்கி
யறையநந்த கோடியம்பெய் தண்ட—நெறிவாயில்
பொத்து கணைக்கதவம் போழ்ந்தப்பா லாம்படையை
யத்தருவன் கூவின னுத்து.

(கஉஆ)

ஆர்த்திமேக காலத்தி லண்டத்தப் பானின்ற
ஆர்த்திமேக றுனைவெள்ளந் துண்ணெனப்போய்ப்—போர்த்தொ
ழிய்வான் குகன்பாற் றெழித்துமுற்ற வும்பருள [ழிலைச்
வைவார்ந் தயார்தார் நலிந்து. (௧௪௭)

ஆலமோ ஆழி யனலோ விடிமேக
காலமோ வென்றயரத் தானைவெள்ளங்—கோலவேன்
கூன் முகில்கான் மென்னப் படைவீசி யார்த்திடவெங்
கோன்சிறிது நோக்கினன்றன் கோ. (௧௪௮)

வெற்பமொ வேற்குகன் நீ மேவ விழித்தளவின்
ஊற்பமொ தானை முடிவுறலு—மெற்பமொ
கண்டத்தப் பாற்படைபேர்ந் தண்மியத்தன் பாற்படைகள்
விண்டத்தப் பார்த்துய்த்த வேர்த்து. (௧௪௯)

புரப்பினார் தானைநனைப் பாரா மறைக்கோர்
கூப்பினான் நீயுமிழ்சன் மாணு—முரப்பினா
ஆழிற் சிறிதனல்பஞ் சோங்கறனிற் புக்கென்னப்
ஆழியாய்ப் போர்த்தனவிண பூ. (௧௫௦)

ஆந்தமிலாச் சேனைமுற்று மையனொருங் காதத்தால்
வேந்தழியப் பினனுமே மேலைபண்டத்—தந்துமத
கூப்பிரிதேர் வல்லவுணர் மன்படைக ளார்த்துவா
கோமன்னன் கண்டா னெடிது. (௧௫௧)

கூத்தனங்கை யாழி கழுமுனொழுத தண்டமமுச்
சுத்த முறுபடையைத் தானேக்கி—கூத்தம்பாற்
துன்னு படைநிற்கத் துன்னார் படையனைத்துங்
கோன்றடைதி ரிங்கென்றான் கூர்ந்து. (௧௫௨)

புங்கமில்வேள் விட்ட படையனந்த கோடியா
கங்கதிரூந் தீயு மரவும்போ—லெங்குமாய்
சுன்ற படையனைத்து நீருக்கி யோரிமைப்பின்
சுன்ற விறல்படைத்த மற்று. (௧௫௩)

துய்யகுகம் சூழ்படையைத் துன்னித் தொலைவுசெய்தே
மேய்படை டைந்து மிவனொழிய—மேயவோ
கூப்பிரத்தே முண்டத் தகலமும்போ யாங்கனி
கையமுழு தட்டுலவு மற்று. (௧௫௪)

ஆர்த்து படைமுற்று மண்டங்க டோறுநின்ற
வேந்தருவர்த் தேய்த்து விரைந்துதிரி—தந்திடலுந்
தெவ்வவுணர் கோமான் செயிர்த்திதனை கோக்கிவல்லை
கிவ்வனுயி ருண்பனென்றா னேற்று. (௧௫௫)

சூர்ந்ரிமன்முன் ருணுவருள் சக்கரத்தை யேத்திமுறை
வேற்றிகழ்கை வேண்மேல் விரைந்துவிடப்—போற்றுக
னரும் வெருவவரு மன்னதைவா வென்று பற்றப்
குருட் டளர்த்துநின்றான் சோர்ந்து (கருங்)

ஒல்லருமா மாயைவல்ல வோர்தனித்தேர் மனின்ருன்
பல்லுருவங் கொண்டு பகழிபெய்ய—வெல்லியிலோன்
றெம்மாய நன்றிதெனச் சேதனங்கோ லுய்த்த லுமஃ
தம்மாய முற்றுமட்ட தாங்கு. (கருங்)

மாயவரு மாய மதுகைபோய் மாழாந்து
திய னொருவனே தேரினின்ருன்—மேயதோர்
தண்டருஞ்செல் வேற்கை யறு முகனைப் போற்றிமண
வண்டரும்பூ மாரிபெய்தார் வாய்து (கருங்)

சூர்த்தவெஞ்சூர் தேரோடு துண்ணென்ன வேகரந்து
போர்த்தவண்டப் பித்திகைவாய் போயெய்தி—யார்த்தறைகய்ப்
புக்காங்கப் பாலண்டம் போகத் தொடர்ந்தறிவின்
மிக்கானுஞ் சென்றான் விரைந்து. (கருங்)

துன்னகத்திற் செல்லுந் தனித்தே ரொடுங்கடந்த
கொன்னமர்செய் திண்ணவணர் கோனின்ற—வன்னவிடஞ்
சேறலுமே யெந்தையாஞ் சேயுடன்வெம் போருளுற்றி
வேறண்டம் போயினான் வேந்து. (கருங்)

இன்னவனை மேந்த விரும்புவன வண்டமுற்று
மின்னெனச்சென் ருர்போர் விளைத்துநின்று—பின்னுமறை
வாரியற்கை யிற்செலவே ளவ்வண்டந் தோறும்போய்ப்
போரியற்றிப் போனான் புரிந்து. (கருங்)

அந்தவம யத்தண்ட ரங்குவார் தம்மைவிட்ட
மைந்தர்போற் றேம்பலுற்று மாலையணி—வெந்தருவன்
மாயைவல்லோ னீண்டொரீஇ மற்றண்ட மேயசன்மை
சேயஃது சூழ்ந்திலன்கொ றேர்து (கருங்)

வாடினனென் றொன்னலனை மைந்தன் றொடர்ந்துசென்றான்
கூடினனோ நேர்த்து குறுகலனைய்த்—தேடினனோ
தேரிமற் றண்டத்துஞ் சேயவனோ டேசினனெ
னேரிடுமோ வென்றயார்து நின்று. (கருங்)

என்றபோ தங்க நெழிப்பூவை வண்ணத்தான்
றுன்று மயனும்பர் சூழலைப்பார்த்—தொன்றுமரி
சூரனுடை யாற்றலையே சூழ்ந்துமதித் தையன்வில்
வீரமற் றதையுறவீர் வீழ்து. (கருங்)

இத்யா யோர்த்தா ருணர்வுமெ யொண்ணாத
கிதியாய் நேரு கிமலமதாய்ச்—சோதியாய்ப்
பிதியா தேகமாய்ப் பேசுமெம்ம னோர்க்கெல்லா
ந்நித்யா மாறுமுக னாக்கு.

(௧௧௮)

நீதில் பரணே யெழிற்குழவி தன்னியல்பா
ஊறுமுகங் கொண்டுதித்த தல்லாமல்—வேறு தான்
செவ்வல் கியையுமோ தோன்றறன்மை தேறியுந்
ஊவற் படுகின் நீ ராழ்ந்து

(௧௧௯)

இவ் முறுதலீ ராயிர கோடியண்டத்
இதய்யெனச்சென் றூலு முடன் றொடர்ந்து—வெய்யனொடு
போரியற்றிச் சேய்துரந்துபோந்திவ னோரிமைப்பி
நீருமே காண்குவீர் நேர்.

(௧௨௦)

நீன்று திருமா லியம்ப வயன் முதலோர்
ஊற்றெனவே தேறினார் நண்ணவன்செ—லொன்றியவோ
ஊயிர கோடியா மண்டத் தினுமோடித்
தூணைம ராடினான் குழ்ந்து.

(௧௨௧)

இவந்திறன்மாப் போராற்றி மேவசுரர் கோன்மீட்டு
ஊதவண்டத் தேர்மலிம கேந்திரத்தில்—வந்திறுத்தான்
ஊயை விடாதுசெவ்வோர் தம்மைப்போற் குரோடு
சேயுந் தொடர்ந்துவந்தான் சேர்ந்து.

(௧௨௨)

ஊத்ததன்மை நோக்கியையன் மன்னைத் தொடர்ந்தனென்
ஊத்தவுணர் தானே யுருத்துவனா—தந்திடலு
ஊந்தை முறுவல்செய் தேண்படையை நீரூக்கித்
தூததெசெயல் காட்டினான் றான்.

(௧௨௩)

ஊறுமுகன்கையி னங்கியினுற் றுனவர்க
ஊறுபட்ட சாம்பர் நிவரமதை—வீறுபர்
ஊண்டனர்பூ மாரிபெய்தார் காய்குந் தனிநின்ற
ஊண்டவனுண் சிந்தனல்போ லுற்று.

(௧௨௪)

முன்புறுசே யங்கண் முறுவல்செய் திட்டதுவ்ந்
தன்படைமாய் தந்ததுவ்ந் தான்றனியா—நின்முறையும்
கேரோடு பூதர் வியந்தார்ப் பதுங்கண்டு
ஞ்சுகத்திற் சொல்லலுற்றான் குழ்ந்து.

(௧௨௫)

ஊின்ன ரெழின்மைந்தர் பேரமைச்ச ரோனையோர்
ஊன்னர் முடிந்தார் முடிவுறு—வன்னிலைய
ஊன்னனிகஞ் செவ்வேள் படுத்தான் றனியானே
ஊன்னசெய்வ தென்றுயிர்த்தா னிங்கு.

(௧௨௬)

மாயைதனை மன்னினைக்க மற்றவனைர் வந்துகின்றே
யாயதிறன் மைந்ததனர் வாயென்னைக்—கூயினதென்
னென்னமகா ராதி யிறந்தோ ரொழ்த்தக்க
துன்னுதிற் றெல்லென்றான் குழ்த்து.

(கஎச)

உன்னுமொக்க னுஞ்ச வொருவனை யாயுமும்பர்
துன்னுசிறை விட்டிலை நீ தோன்றலுட—னின்னு
மிகல்செய்ய வெண்ணினையே வெல்லாத் திருவு
மகல்வதற்கோ ரையமிலை யால்.

(கஎஇ)

பன்னிருதோட் பண்ணைனைப் பாலனைன்ற யுன்னலை
யன்னவனங் கைபுலி னுற்றிடுகி—யுன்னாய
வின்னினுயி ரோகநின்ற பென்னுரைசேட் பாயல்லை
சென்னிவிதி தீர்த்துளரார் சேர்த்து

(கஎஊ)

நின்றிடவஃ கேண்மைந்த நின்னுண் மகிழ்வுறவான்
பொன்றினந்தாம் வேண்டிற் புறங்கடல்சாரா—துண் றுமன்றன்
மண்டமுத மந்தரமாம மால்வரையைப் பட்டி
கொண்டடைதி கூடுமென்றான் கூர்ந்து.

(கஎஃ)

இவ்வண்ண மாயையுரைத் தேசுசுலுஞ் சூர்கேளா
வவ்வைதன குழ்ச்சுசுன்றென் னூர் மகிழ்வுற—வெறவமிலா
வின்னமுத மந்தரங்கொண் டேக வெவரையுப்து
மென்ன நினைந்தா னினிது.

(கஎஅ)

தேரினின் று நீங்கியே சீயத்தின் மேலிவந்து
சீரிந் திரஞாலத் தேரினைக்கூ—யோருளத்தின்
பொற்புலையச் சென்று புறக்கடலின் சாரமுத
வெற்பைக் கொணர்தியென்றான் வேந்து.

(கஎஈ)

இந்திர ஞாலம்போ யேழ்கடற்கப் பாலமுத
மந்தரம்பேர்த் தேற்று மகேந்திரத்துட்—டந்திடலு
மண்ணவிரக் கால்வரவே யாங்கொழிந்த தானேமுற்றும்
துண்ணென் றெழுந்த துடித்து.

(கஅஅ)

தூள்பட்ட யானை தூகதந்தே நீர்க்குமா
வாள்பட்ட நெற்றியுடை வல்லவுணர்—நீள்பட்ட
சேனை யுயிர்த்தெழுந்து சேண்பார் நிறைந்தண்ட
மேனிலையின் காறுமுற்ற மீண்டு.

(கஅஆ)

தண்டமெழுத் தோமரம்வான் சக்கரம்வேல் கோனெடுங்கோ
தண்ட முதற்படைகோ டானவரே—ரண்டர்
துடிக்கும் படிவெழுஞ் சூழ்பரிமூ தண்டம்
வெடிக்கும் படியார்த்த வேர்த்து.

(கஅஇ)

இன்னும் புலிவதனன் வன்னிமுக நெற்பகைஞ்
 னுன்னுமறங் காயமைச்ச னோரிருவர்—துன்னுஞ்
 செழுந்தார்மு வாயிரராஞ் செல்வருட னேனோ
 பிரழுந்தா ரிமைப்பி னினிது.

(கஅக)

சூதக்கின்ற தொல்வழிற் றுன்னினர்க்குத் தானேகண்டு
 டோர்க்கின் றிவணம்மேற் போத்தவனார்—சீர்க்கவெனச்
 சூழ்ந்து ஶோணமுடிச் சூரன் புடைதன்னிற்
 கடினர்போர் செய்வான் குறித்து.

(கஅச)

உய்ந்திவர்தா மாருமெல்லை யுன்னிச் சீரஞால
 கந்தரமோ டுற்றதுவு மற்றவர்க —ணங்கவெழு
 னான்புமிறை நோக்கி மகிழ்ந்தனையைப் போற்றியே
 யேண்புயங்கள் பூரித்தா னேய்த்து.

(கஅரு)

ஆற்றநிரப் புள்ளா னரியா சனமேறி
 யேற்றபெரு நல்வளங்க னேய்த்ததொத சான்—போற்றுந்
 தவநெடுஞ்சோள்சென்னி தயங்கி நிவந்த
 வவனெய் தியதறிவா ரார்.

(கஅசு)

நீமையுளார் பற்றுமுனந் தேர்ந்தோடு துமென்றே
 னாமதமா தேருந்தி மன்னொருபா—ஹமொருபால்
 சாந்தவரோர் சாராகித் தாங்குபடை சிந்தியும்பர்
 பேந்திரிகின் றார்நோக்கார் பின்.

(கஅஎ)

புன்னருவங் கொண்டும்பர் போயினார் வேசாள
 வென்னமுறு வீரரிவண் வீந்தமென்றா—ருள்ளு
 மிவக்கரெண்ம ரேந்த லிவைநோக்கி யச்ச
 னவச்சன் கலக்கமுற்றா ராங்கு.

(கஅஅ)

வென்றியுறு வேளிவ் விளைவனைத்து நோக்கிநின்ற,
 துந் தலன்றன் குழ்ச்சியுமாய் சொன்னெறியுந்—குன்றெறுழ்வும்
 பென்றினர்தா முய்ந்து பொலிவுற் றெழுகுமுவு
 ன்றுநன் றென்றுநக்கா னன்கு

(கஅக)

அன்ன வமயத் தரிமுகனென் றின்பகைஞன்
 றுன்னெவருஞ் சூரபன்மன் முன்சென்று—மன்னவிவண்
 மேவுதியா மெல்லம்போய் வேளொ டவன்படைசெற்
 றுவிகொடு மீடுமென்றா ராக்கு.

(கக0)

ஐத்தவர்கொன் மன்வினவி மாற்றலரைச் சாய்த்தமரிற்
 லொற்றமுட னெய்திரெனக் கூறிவிட்டா—ஹற்றவர்க
 னுற்படையார்ப் போடுருமி னும நெடும்படைதாய்
 மெற்படையாற் குழந்தார் விரைந்து.

(ககச)

வீக்க முறுபடையும் வீரர் தொகையுநொறின்
மாக்கதியிற் குழுவற்ற வன்புமே—நோக்கியும்ப
ருய்வா னுருத்தே யுயிர்தசொனையெ லாமய்றுதி
செய்வான் பட்டையெடுத்தான சேய். (ககஉ)

அங்கையிற் கொண்டே யகத்துவழி பாடுகுற்றிச்
சிங்கமுக னுதியாக் தீயவுணர்—பொங்கக்
கொடுத்திறலார் தானைக் குழுவையிங்கு வல்லை
யடுதியா லென்னுவிட்டா னுங்கு. (ககங)

அன்னடடை பார்சளிடி யால முருத்திரர்ச
மன்னுருவந் தீத்தெய் வதப்படையாய்த்—ஆன்னியே
மேவவுணர் மாப்படையை வீட்டி யிமைப்பிடுனென்ன
ரோவையுபு கொன்றதுவே ஸயறறு. (ககஊ)

சூரின் பரிசுணமாச் சூழ்த்தபடை யாவும்டந்தம்
பேரின் கிரஞாலப் பேருடை—தேரின் க
ணவகுத்த வெற்பையுந் றுசுகிசூமரவேள்
பாவகுற்ற தீயன் படை. (ககஇ)

சூரனிக மாயத் துயர்ந்து தளர்ந்திரங்கி
யாரஞந ளாழ்த்துதனி யாநினறான்—சாரதரும்
வீரமுடிக் மேலமரும் வித்சகனும் விண்ணவரு
மாரு முவகையற்ற ரார்சது. (ககஈ)

அந்நிலையி னின்றிடுஞ்சு ராற்ற வெகுளியுற்றுத்
தன்னிந் திரஞாலந் சண்ணைப்பார்த்—துன்னிளஞ்சேய்
பாற்குழுவி யுற்ற பரிசுணரைக் கொண்டண்ட
மேற்குழுவ வைத்தியென்றான் வேர்த்து. (ககஊ)

சூர னுரைவினயித் துண்ணென் றெழுந்தோடி
வீரமொய்ம் பாதியா மேவிலேனார்—தீரவே
தாளரிருந் தானைகொடு தாங்கிமய ற்த்தண்ட
கோளசைவைத் தார்ந்ததுதேர் கூர்ந்து. (ககஅ)

சேந்தன் றமியனாய்ச் சேனைப்பாய் நின்றனன்வெவ்
வேந்தனது காண வியத்தன்னசீ—ரேந்திரதஞ்
சூர்வலிகொன் சூழ்ச்சியுந்தற் சூழ்த்தவரைக் கொண்டிபடர்
தேர்வலியுந் தேர்ந்தனனே சேய் (ககஈ)

கண்டழன்று விற்றுகுனித்தோர் காண்டம்வைத் தார்படையைத்
கொண்டண்ட கோளகையிற் கூர்ந்துபுகுந்—திண்டனித்தேர்
தண்ணைக் கொணர்தியெனச் சண்முகவே ளாய்க்கவது
மின்னிற் புகுந்தண்ட மேல். (உ௦௦)

துன்னிவண்டத் தேரேன் டொலைத்தே யதைக்கொணர்ந்து
மன்னயில்வேல் வேண்முன் வருதலுமே—யுன்னிலக்க
ரண்ம ரிளவ லிரும்பூதர் குப்புற்றா
ரண்மணியார் தேரினுமே யாங்கு.

(உ௦௧)

குதித்தா ரெவருங் குகன்றான் பணிந்து
துதித்தா ரருட்கடலிற் றெய்ந்தே—கதித்தாரு
மல்லலந்தின் டேரைச்சூர் மாள்கைதிண்ண நீயங்கன
செல்லலைநில் லிங்கென்றான் சேய்

(௨௦௨)

ஆண்டசனைக் கேட்டளவி லஞ்சிமுன்கொள் வன்மையோய்ப்
பாண்டிலத்தே றையன் பணியினிற்—தாண்டகைதன்
விண்டபடை மீண்டதுந்தேர் மீண்டு வாராடயஞ்சூர்
கண்டனன்வெந் தீயிற் கன்னது

(உ௦௩)

அன்னதனைக் கண்டசுர னுக்கொருவில் வாங்கியே
பன்னிருகை வேண்டேயற் பசுழிபெய்சாண்—மின்னினன்போற்
றேசிறைவன் சேயவற்றைத் திண்சிலைபைக் கோட்டிவெங்கோல்
வீசி விலக்கினான் வேர்த்து

(௨௦௪)

தீயன் சினங்கொளீதுத் தேருகைக்கும் வன்மையோன்
காயமெலாந் தைக்கக் கணைபொழிந்தான்—மேயவளிப்
பாகன் வருந்திப் பரி தூண்டா நின்றனனெ
தேகன் றெரிந்தா னினிது

(௨௦௫)

கண்டவெழிற் கந்தன் கணையா யிரத்தூய்ச்சூர்
கொண்டவரி வில்லைக் குறைத்துப்ப—றுண்டமுடா
யூக்கலுமோர் சூலமுட னுடலரி யூர்தியைச்சேய்
மாக்கதிர்த்தேர் முன்னருய்த்தான் மன்.

(௨௦௬)

தூண்டரிமான் வன்னுகிர்க டென்கரத்தா லெந்தையிரான்
பாண்டிலத்தேர் மாவைப் பதைப்பவெற்றி—யாண்டயலார்
பூதரஞ்ச வார்ப்பப் புரவலன்கைச் சூலத்தை
நாதன்மேல் வீசிநு னன்கு.

(௨௦௭)

அன்னதுமின் னிற்செலும்போ தாயிரமாவ் கோடியம்பு
வின்னிரையிற் பூட்டி விடமுருகன்—துன்னவற்றைப்
பல்லுருவம் பெற்றுப் படர்கூலம் வீட்டியே
செல்லுருயிற் சென்றதன்றே சேண்.

(௨௦௮)

செல்ல விசாகன் றிருத்தாதை தந்தபடை
வல்லபத்தை யுன்னியத்த வச்சிரத்தை—வெல்லக்
கருதியொன்னான் வீட்ட கழுமுடனைப் பற்றி
வருதியெனச் செல்லவுய்த்தான் மற்று.

(௨௦௯)

விட்ட குலிசம் விரைந்தேகித் தீக்கான்றே
வொட்டலன்றன் சூலமது வொல்லாவந்து—கிட்டேதலும்
மன்னதனைப் பற்றி யவிர்முத் தலைகவ்வி
மன்னுட்க மீண்டதன்றே வாய்த்து. (உக௦)

முத்தலைவேல் கொண்டு முரண்குலிச வேல்குமான்
கைத்தலத்துய்த் தேதாணுங் கையமர்ந்த—சத்துணையி
லன்னதுகண் டண்டரொலா மங்கை குவித்தீண்டிவ்
வொன்னலர்க்காய்ந் தாடியென்ற ருற்று. (உக௧)

என்னவெந்தை கேளா விராயிரவெங் கோல்பூட்டி
மன்னலனூர் தந்துசெலும் வான்மடங்கன்—மின்னவிருந்
சென்னி தனிலழுத்தச் சேணிற் சினந்தாற்றி
வன்னிலத்தில் வீழ்ந்ததுவே மாய்த்து. (உக௨)

உலிர்தி யிறந்ததுவு மொண்குலம் வேள்கரத்திற்
சேர்தந் ததுவுஞ் சூர் தேர்ந்துசெயிர்த்—தோர்படையைத்
தேரதனைச் சீயமதைச் சிந்தவனோ நெற்றவரை
யோருருக்கொண் டென்பனென்ற னுற்று. (உக௩)

என்றுமனத் துன்னி யிணையிலரு மாயையா
னின்ற வவுணர்கோ னேமியம்பு—னொன்றுருவ
முற்றவடி வெய்தி யுவரியினுர்த் தொண்சிறகர்
பெற்றவரை போலுற்றான் பேர்த்து. (உக௪)

பறையடித்த தென்னப் பகரவுணன் புள்ளாய்ச்
சிறையடித்துச் சேணிலெழுத் திண்மாத்—தறைவரைப்பு
முற்று மணிச்சிறகான் மூடிச் சுழலுமும்ப
ருற்றவினன் வான்மறைய வுற்று. (உக௫)

அடிக்கு மிறகா லவிர்பூதர் தம்மை
பிடிக்கும் விழுங்கும் பெருமான்—கொடிக்குலமன்
தேரதனைச் சூழ்ந்துலவுந் தேர்வலவன் நன்னையெற்றும்
வீரரையும் பற்றுமந்த வீ. (உக௬)

இவ்வணம்பெஞ் சூர னியற்று செயல்காணுக்
கைவ்வண் மலர்புடைத்திக் கற்புநன்றென்—றவ்வண்ணன்
மேருநிகர் வில்வாங்கி மேவந்த கோடியம்பு
சூருபுண் மேற்பொழிந்தான் சூழ்த்து. (உக௭)

நெறிதருகோன் மாரி நிமலன் விடச்சூர்
சிறையி லவற்றையயல் சிந்தி—யறைதருகூர்ந்
துண்டத்திற் கொய்யுந் துணைத்தாளி னின்முறிக்கும்
விண்டத்த வேசுழலும் வேர்த்து. (உக௮)

ஞாலமுல கெங்கு நனிபடருந் திண்பூத
சால மெறிந்துகவ்வித் தான்செல்லுஞ்—சீலனது
கண்டபுள்ளைத் தேரோடுபோய்க் காய்தல் பிழையென்றுட்
கொண்முக வாற்குறித்தான் கூர்ந்து. (உகக)

இந்திரனக் காலை யிறையோன் குறிப்பொடநீண்
முந்துதன்மேல் வைத்த முறைதெரிந்து—சந்தரமார்
தோகையுறு மாமயிலாயத் தோன்றியொள்வேற் சாமிதனை
யோகையுடன் போற்றிநின்ற னுற்று. (உஉ0)

நின்றிமொ மஞ்ஞை நிலங்கிழிய மேருமுதற்
குன்றங் குலையக் குலவேழம்—துன்றிவிழ
மாதிரைநீர் வற்றவரா மாழ்கியஞ்ச வன்சிறகான்
மோதி மொழியலுற்றான் முன். (உஉக)

வைவே லிறைவகேள் வானவர்கள் போற்றவென்பாற்
செய்பே ருளிற் சிறந்துளே - னுய்வானோர்
மெய்வா நெறிகண்டேன் மின்கழறங் கப்பெற்றேன்
பொய்வாழ்வுந் தீர்வேன் பொலிந்து. (உஉஉ)

கன்றவல்லல் செய்தெமரைக் காய்கிறையில் வீட்டியருந்
துன்றுபுள்ளி னாகையது தன்னுமிடஞ்—சென்றுசென்று
மாலிகனன் காற்றிவெல்வான் வல்லை யடியேன்றன்
மேலிவர்தி யூரவென்றான் வேந்து. (உஉ௩)

என்னலுமெங் கோமா னிரதத்தி னீங்கியே
மன்னுமஞ்ஞை யாய லலாரிதன்மேன்—மின்னவைகித்
தீதூ ரவுணன் செலவுதனை நோக்கியும்பர்
மீதூர லுற்றான் வினரந்து. (உஉ௪)

நெய்யமருங் கண்டன் மகனுருமி னுர்த்தகவுஞ்
செய்ய மயினடத்தித் தீபையந்த—வெய்யவளி
சென்றாங்குச் சூழ்ந்திடப்புள் சேணின்ற தாக்கமஞ்ஞை
நின்றாங் கெதிர்த்ததுபோர் நேர். (உஉ௫)

நேர்பசலைத் துண்டமது நீட்டியுடல் கீண்டுதிரம்
வார்தரவா யிற்கவ்வி வாங்கியே—கூர்சிறையாற்
கொள்ளருவ மேற்புடைத்துக் கொண்காலி னுற்றாகிப்
புள்ளருவர் செய்தனர்வெம் போர். (உஉ௬)

இத்திறம்போர் செய்காலை யேர்மஞ்ஞை யேந்தறனைத்
பைத்தலையார் தூவி பறித்துமுகம்—கொத்தி
யுருமணிக்க லாபமீர்த் தூறுசெய்தா னேயிக்
குருமணிப்புள் ளானோன் கொடிது. (உஉ௭)

அச்செயல்வேள் காண வழுலென்ன வேநக்குக்
கைச்சிலையைக் கோட்டிக் கணையவுண்—னுச்சிமுதற்
கால்வரையிற் பெய்தான் கயவன் பதைத்த தறி
மேல்வரையிற் போய்த்திரிவான் வேர்த்து.

(உஉக)

திரிகின்ற போது கிகிடத்தி யேகி
யரனமர்கோல் பெய்ய வவுண்—ஊரமெலிந்து
பற்கறித்துச் சீறிப் பகவன் கரத்திலங்கு
விற்கறிப்ப துன்னினான் வேர்த்து.

(உஉக)

வருதலும்பேன் வாள்வீசி மன்னலன்புள் ளாக்கை
யிருதுணியாய் வீழ வெறிந்தான்—வெருவவும்பர்
சூரம னண்டமுடி தோய்ந்தவீர வோங்கியே
பாராகி நின்றான் பரந்து.

(உஉ௧)

எழு கடலுந் தூர்த்தென் றிரதங் தடுதது
வழுவின்கால் சென்செறிபு மாற்றிக்—கெழுவரின்றான்
சேந்தனது காணச் சிலைகுனிததே ழம்புதொடுத்
தூந்தகவி னென்னுரைப்பா னாங்கு.

(உ௩க)

வானளவு மோங்கி வசந்தரையா வென்முனின்றான்
கோனவனை நீவீர் குரைதருமேழ்—மீன்முறு
மத்தின்னீ ராய்ப்போ யடுவீ ரெனவிடுத்தான்
பத்திவலை மேவும் பரன்

(உ௩௨)

ஒதுகுக னுய்த்தகணை யூழினனி யார்த்தெழுமேழ்
மோது துரைக்கடல் போன் முற்றிவெஞ்சூர்—காதகன்றன்
மண்ணுருவை மாற்றித்தம் மன னுருவ மெற்றொளிரவே
லண்ணலிட மீண்டுற்ற வாங்கு.

(உ௩௩)

வெய்யன து காண வெகுண்டிட லுரணை
வயர்வா னுண்ண வருதிமம்போன்—மையமரு
மாணக னீத்த வடிவாகி யாத்கன்மு
னீணைங் காறுநின்ற னீண்டு.

(உ௩௪)

ஒன்னலன்றன் மாய வருவி னிலைநோக்கித்
துன்னுகணை தூறு தொடுத்தேசூர்—முன்னடையா
மன்னாழித் தீயியல்பாய் வாய்த்தட்டே வம்மென்னக்
கோன்னாழின் விட்டான் குகன்.

(உ௩௫)

அவ்வாறே யோர்தூறு மம்பு மருணீரா
வெவ்வா வனற்பே ருருவாய்ப்போய்த்—தெவ்வாக
நின்றவன்ற னீத்தவரு நீங்கிடவெவ் வாயுமே
சென்றுண் டனவே செறிந்து.

(உ௩௬)

நீத்த வியற்கைதனை நீத்ததன்மை காணுரு
மாத்தருவர் கோமான் மனங்கவன்று—நீத்தழலா
மேனியது கொண்டு வியனண்ட கோனமட்டுந்
தானியிர்த்து நின்றான் மனித்து.

(௨௩௭)

நண்ணுமதைக் கண்டே நகைசெய்து கூற்றமென்ன
வெண்ணுங்கோ லோரா யிரமுழி—பண்ணு மாச்
சுறையி னேகிவெய்ய சூர்மாய மாய்த்துவம்மென்
ருறைமுக னுய்த்தா னழன்று.

(௨௩௮)

உய்க்குங் கண்போ யுலகெக்குஞ் சூழ்மருத்தின்
றொக்க திறனெய்திச் சூரனவா—மிகருருவை
வாயகன் றெவ் வாயு மாய் வாய்மதித்து வாய்தந்து
நாயகன் றன் பாங்கடைந்த நன்கு.

(௨௩௯)

ஒன்ன னுறுசினங்கொண் டோதையுரு வுற்றார்ப்ப
மின்னார் விறல்செழுவேல் வேணைக்கி—கொன்னார்கோ
லாயிரதா றம்புகொண் டவ்வுருவை யாடாவாய்ப்
போயழித்து வம்மென்றான் போர்த்து.

(௨௪௦)

அக்கணத்தி லக்கணைக ள்தரத்தி லந்தரமா
பைக்கணத்த பஹிலைய பன்னகமா - மிக்கு நுவாய்
மாற்கொருவைப் பா மன்னன் மாலுருவைத் தாயிகைந்து
வேற்குகன்பான் மீண்ட விரைந்து.

(௨௪௧)

இன்னவண் மீருநா ளீற்றுற்று மீறுரு
துன்னரும்போ ராற்றி யொருசூரன்—பின்னருமே
மாயமுறு பெற்றி மனத்துன்னிப் பல்லுருவ
மாயவிரத் தோன்றின னுக்கு.

(௨௪௨)

மூவரா மென்ன முயங்கியொரு சார்வருமாங்
தேவரா மென்னவொரு தேம்வருமா—மேவருமன்
காற்றெனவோர் சார்வருமாங் காரெனவோர் சார்வருமாங்
கூற்றெனவோர் சார்வருமாங் கோ.

(௨௪௩)

ஒருசார் விடம்போ லொருசார் பணிபோ
லொருசார் வரைபோ லொருசா—ரிருன்போ
லொருசார் படைபோ லொருசார் கரிபோ
லொருசா ரரிபோ லுதும்.

(௨௪௪)

ஆனைமுகன் சிங்கமுக னங்கிமுகன் யானிமுக
னேனையர்போ லோர்சா ரிகைந்துவருந்—தானைமன்னார்
தத்திரிபோ லோர்சார் தயங்கிவரும் வல்லவனா
மத்திரிபோ லோர்சார் வரும்.

(௨௪௫)

இத்தன்மை மைத்தருவ னெங்கு நிறைவாகி
யத்தன்பாற் சூழ வவைநோக்கி—மொய்த்தசுரர்
புத்தி தளர்ந்து பலர்ந்திரிந்தா ராழிநில
நத்திடும்போர் தாமுயிர் பா னினந்து.

(உசக)

அந்நிலைமை நோக்கி ய யாரா யிரகோடி
மின்னுகணை வாங்கியாகை விற்பூட்டி—மன்னுமம்பென்
தேவீர்கா ணீவீர்போய்த் தெவ்வுருவம் யாவும்ட்டே
மேவீர்கா ளென்றுவிட்டான் வேள்.

(உசஎ)

விட்டிடுகோல் போய்வெகுண்டு மேவலனோங் கோருருவு
மெட்டுளதிக் கம்புவிவா னீண்டியே—யட்டனகு
சேகளு யங்கணின்ரு னேவினமீண் டையன்பி
ளுகமுறு தூணிபுக்க வாகு.

(உசஅ)

வெம்புயலிற் றோன்றிவிளி மின்னெனப்பற் பல்லுருவ
மிம்பரிசெம் முன்ன மெடுத்துநின்ரு—யம்பினு
வம்ம வவற்றையெலா மட்டனமீ நில்லாத
நம்முருவங் காண்டியென்ற னன்கு.

(உசக)

தானியம்பு வண்ணமுநீர் சாருலகு திக்கண்ட
வானிமையோ ராருயிர்கண் மற்றுமத்தன்—மேனியின்சு
னோருருவாய் மேயதன்நி யோருருவே நில்லையெனப்
பேருருவாய் நின்றான் பெரிது.

(உரு௦)

செவ்வியமா வுள்ளடிமுற் சென்னிவரை வெற்புமுத
லொவ்வுபர மான்மால் றுற்றிலங்க—வெவ்வுயிரு
மாட்டிநிற்கு மத்த னவீர்திருமா மேனியின்கண்
சாட்டிநிற்கக் கண்டார் களித்து.

(உரு௧)

செஞ்சுடரெண் ணில்கோடி சேர்ந்துதித்த தென்னவொளி
விஞ்சருவை நோக்கா வெருவியும்ப—ரஞ்சலியா
வண்கையற நின்றனரவே ளஞ்சன்மி னென்றருளி
மென்கை யமைத்தா னுகந்து.

(உரு௨)

அண்டரெலா மைய னருண்முறைகேட் டின்னுவகை
விண்டுளிகாண் மஞ்ஞைபேரன் மேவிநின்றார்—மண்டகில
மேவுருவங் கண்டவுணன் விம்மிதத்த ஞய்நிற்பத்
தேவுணர்வு தந்தான் சிறிது.

(உரு௩)

சேயனிகஞ் செற்றண்டஞ் சென்றமர்செய் தேற்றவர்க்காய்ந்
தேயமணித் தேர்தடுத்தே யான்கொண்ட—மாயமுற்றும்
வீட்டியெலாந் தானாக மேவிடுமோர் மாவடிவங்
காட்டியென்கண் முன்னின்றான் காண்.

(உரு௪)

கோலமஞ்ஞை தன்னிற் குலவிவரு செவ்வேளைப்
பால னெனவிருந்தேன் பண்பறியேன்—மாவயனார்
வாரணன்முற் றேவர்க்கு மந்தவர்க்கு மோர்மூல
ககரணமா மூர்த்தியிவன் காண்.

(உருடு)

துற்றபெரு மாவடிவந் துன்னிமுன்னர் வுத்தவொற்றன்
சொற்றவுண்மை வாய்மையே சூழ்ச்சியின்யான்—பெற்றவண்ட
மான்று நிவந்தவெலா மத்தனடி ரோமத்திற்
ரேன்றிநிற்கு மன்றே துதைந்து.

(உருசு)

அண்டர் முனிவர்மற் றானோ ரகிலமுமாக்
கொண்டபடி வம்யார் குறித்தறிவா—ரெண்டருக
ணக்கைமுற்றும் பெற்றவர்க்கு மாரநந்த கோடிகற்ப
நோக்கிடவு மேகடக்கு நொய்து.

(உருஎ)

சீர்தருவேள் கொண்ட திருவுருவப் பேரெழிறு
ஊர்தமக்குண் டிவ்வுலகி லற்புதமே—கூர்தரப்பல்
கானோக் கினுமென்றன் கண்டெவிட்டிற் றில்லையின்னும்
யானோற் றலிற்பெற்றே னீது.

(உருஅ)

ஆரா யிரகோடி யங்கசர்தங் கோலமெல்லாந்
சேரா வருப்பெறினுஞ் செவ்வேடன்—சீராகங்
காலெழிலுக் காற்றாக்காற் காமரவன் பேர்வடிவுக்
கேலவுரைப் பாரா ரிணை.

(உருக)

இங்கெ னிளவ லினையமைந்தன் சொற்றதுண்மை
யங்குமரன் மேலியெழி லங்கமுற்று —நககணுள
முழிபல காண்கினுகன் குள்கினுமுற் றுதென்ப
னாழின் மர்க் குற்ற னுகத்து.

(உருங)

சீற்றமுற்றுந் தீர்ந்த செருவி லுறு மூக்கமற்ற
தாற்றவுரோ மஞ்சிலிர்த்த வார்வழிக்—ரூற்றிற்
பெருகிற் றிவன்பாற் பிறந்தனபே ரன்பே
யுருகிற்றென் னுள்ள முகந்து.

(உருசு)

போய வகந்தை யுருத்தனகற் போதமேண்
சியதோர் தேன்கண் ணிடித்தவுள—நெயமுட
னெண்டேவர் போத்து மெழிற்பேர் வடிவமுற்றுங்
கண்டேன் நவந்தாற் களித்து.

(உருஉ)

சூழ்த றுணைத்தா டொழுத லிணைக்காங்க
டாழ்த றுணைத்தா டொழுத லிணைக்காங்க
நானன் சிவற்காளாய் கல்வாழ்வு மேவுதற்கு
மாணம் தடுத்தே வந்து.

(உருக)

ஒன்னவனாஞ் செம்ம லுருக்கண் டழல்வதன் றி
யுன்னனல்கொள் வெண்ணெயென வுன்னருகி—யின்னுயிர்மெ-
யென்வயத்த னாதலின் றி யெண்குணத்துட் சண்முகத்தோன்
மன்வயத்த னாதலுற்றேன் றான். (உசச)

தாராரு மார்பன் றியியனொடிந் நான்காறும்
போராடி நின்றதெல்லாம் புந்திகொள்ளி—ஹோடல்
சீர்தயங்கச் செய்ததல்லாற் சென்றனையான் செற்றடுமேல்
யார்தடுக்க வல்லா ரெதிர்த்து. (உசஇ)

ஐதமிலா வானவரை யான்சிறையி லிட்டதெலாந்
தீதெனவே சொற்றனரச் செய்கையினுண்—வேதந்தா
னென்றமறி தற்கரியா னிங்கணுகப் பெற்றேனா
னன்றஃதே யாயிற்று னங்கு. (உசஉ)

ஒன்றிரண்டு மூன்ற முருக்கொண்ட மூர்த்திமுன்
னின்மறச்செய் தேனிர்தா னெஞ்சயரோன்—மன்றகைமை
நன்றடைந்தேன் வீரனுமே நானானே னிற்குஞ்சீ
ரென்றுமுட னிற்பதுண்டோ விங்கு. (உசஎ)

வானோர் சிறைநீக்கி வன்னலையான் றுழந்திந்த
ஆனோ ருயிர்போற்றி யுன்னளிய—ரானோர்போ
லெய்துவனே லோரா யிரகோடி யண்டமுற்று
மொய்தருசீர் பொன்றாதோ முன். (உசஅ)

என்னவிவ்வா றேதிரிந்ந வேந்த லனைத்துமாந்
தன்னவிர்தாத் தோற்றந் தணந்துகடன்—மின்னெழில்கூர்
நன்மயிலாய் நண்ணியவ னற்போத மாற்றியே
தொன்மைபோ லாக்கினான் சூழ்ந்து. (உசக)

சூர னுணர்வகன்று தோகையருக் கண்டளவிற்
கூர வெருளிமேற் கொண்கேக்கம்—போரினற
வென்றிண்மை நன்றென் றிருகை புடைத்துநக்கு
மன்றன் முடியசைத்தான் மற்று. (உசடு)

சேயுருக்கொள் கன்வன் நிகழ்போர் செயற்காற்றான்
மாயையினு லென்னை மயல்புரிந்தா—ரூயதனைத்
தள்ளவல்லே னென்றாற் சமமெனக்கார் மெய்யழியே
னுன்னமிழி கின்றதுண்டோ ஆங்கு. (உசஎ)

சூராவே னோடெதிர்த்துக் கொற்றமுறு கின்றே
னமரவலி திந்த வடுவெஞ்—சமர்மூட்டி
யேற்ற விமையவரை யின்னே முடித்துமுன்னே
சீற்ற மகல்வனென்றான் தேர்ந்து. (உசஉ)

அன்ன துறுதியா வாரவுணன் கொண்டுபின்னு
மன்னுமொரு மாயங்கொண் மந்திரத்தைப்—பன்னியென்று
மஹுவே ஞாலமொடு வானமுற்று மாயிருளி
னேலுருவ மேற்றூர்த்தா னேய்ந்து (உ௭௩)

லீரைதனின் முன்னம் விடமெழுந்த வாறுபேர்ந்
பாரிளோ டண்டமுற்றும் பாயிருளி—னோருருவங்
கொண்டிடையே பாய்ந்துநிரை கொள்கிரங்கை மேய்ச்சரரை
புண்டிடுவான் சென்ற னுயர்ந்து. (உ௭௪)

காரியல்கொள் சூரன் ககனத் செழலுமும்ப
ரோரியல்கொ ளோதியின லுய்த்துணர்ந்தே—யாருநம்மைச்
சாடியவந் தெய்துமெனத் தாஞ்சிதறி நில்லாமே
யோடினருள் சோர்த்திரங்க லுற்று. (உ௭௫)

சிற்பானே யோலமன்பர் சித்தமுணர் வோயோல
மெய்ப்படிவத் தேவர்கடே வேயோலந்—தற்பரைநல்
கொண்மகனே யோல மொளிர்கடரே யோலமெழிற்
சண்முகனே யோலமென்றார் தாழ்த்து. (உ௭௬)

கீங்குலன்கார் நேரத்த காரமறை வின்னேகி
துங்கியசெல் வாஜோட நேன்மையிலே—மெங்கினியா
மேவியுய்வ மையவல்லே வெய்யோ னுயிர்கொண்டே
யாவீ யருளுகென்ற ரார்த்து. (உ௭௭)

தேற்றலையீ தெந்தாய் சிறிதுநீ தாழ்ப்பாயே
லாற்றலுட னேவந் தனைத்துமுண்ணு—மாற்றலன்றன்
முன்னுயிரை வாங்குதியால் வல்லையெனப் போற்றினான்
மின்னுமயி லாய்க்கொண்ட வேந்து. (உ௭௮)

அன்னார் மொழியுமவ னாற்றலுமே தேர்ந்துகுகன்
மின்னார் கரத்தமரொன் வேலினப்பார்த்—தொன்னாளுய்ப்
போர்மே வவனாகம் போழ்த்தே குதியென்னஞ்ச்
சூர்மேற் செலத்தொட்டான் சூழ்த்து. (உ௭௯)

சேயொருவன் றொட்ட திருநெடுமா ஞாங்கரொன்றே
யாயிரமாங் கோடி யருக்கரிற்றே—சேயநனி
தோன்றியனல் கான்றுசெலச் சூர்கொ ளிருளுருவந்
தான்றியங்கிச் சென்றதம்மா தாழ்த்து. (உ௮௦)

அன்னவன்றன் மாய மழிந்ததும்வே ளேவயின்முன்
மன்னியது நோக்கிநந்தா மாவரங்கொ—னெண்ணியங்க
னென்செய்யுஞ் சேய்விடுவே லென்றநக்குச் சிற்றமுற்றான்
நான்செய்யும் வாளுடைய வேந்து. (உ௮௧)

என்றுந் தாழிதனை யென்டிசையை மாவுலகை
மற்ற மலரில் வதிபவன்மு—ஐந்தம்பல
தாருயிரை வீட்டி யடுவேன்மே லீதென்னு
வாரிநடு வாயினுன் மன்.

(உஅஉ)

வன்னிபுகை மாதழீ மாகதஞ்செம் மாமணிபோன்
மன்னு தளிர் தழைபு மற்றிரண்டுந்—துன்னியெங்கும்
போதமா களரிற் பொலிகவடு போக்கியே
சூதமா சின் தன்னன்வெஞ் சூர்.

(உஅங)

விண்மா முகடளவு மேல்போய்க் சிளர்சாகை
யொண்மா திரம்வரையு மோச்சியே—திண்மாக்கொன்
பார்முழுதந் தாங்குகச்ச பத்துணைத்து ரோட்டிலெய்ய
சூர்பருமால் வெற்பின் னிரான் சூழ்ந்து.

(உஅச)

ஒராயிரதா ரேசனையென் ரேதனவை யான்ற
பராரைமா வாயுலவை பல்சி—விராவிவன்மா
லேழிலைநீர் ஞால மிருவிசம்பி னெல்லவரை
நீழல் பரப்பிநின்ற னேர்ந்து.

(உஅரு)

ஒடிவரும் வேங்கை யுரிகொன் சரபமக
ஞடிவரு மம்மா னவீர்கரவேன்—மாடிவர
மாவுருவ வெண்கரியும் வன்மடங்க றுனுமஞ்ச
மாவுருவ மாய்நின்றான் மன்.

(உஅசு)

நன்குறுதிக் காடை நரையா னுளான்மைந்தன்
புன்கிரவுஞ் சந்துளைத்த பூவைவேன்—முன்குயிலா
மிக்குருவ டஞ்ஞவன்னி மேவுகொடிச் சேவலஞ்சக்
கொக்குருவங் கொண்டுகின்றான் கோ.

(உஅது)

ஒங்குமித்தி மன்னி யொளிர்சோதி சம்புநல்கு
பூங்கடப்பந் தாருளான் பூவைவேல்—ஞாங்கருள
வேவடிவ மாவரசு மேவுபல தேவரஞ்ச
மாவடிவ மாநின்றான் மன்.

(உஅஅ)

ஒதருமா சூதமா யோங்குலவை யாற்றிசைவான்
போதவெறி தந்தசைந்தான் பூதலங்க—மீதுலவத்
தாங்கரவ வேந்தமுங்கச் சாபமலை குறையினு
லாங்கசைவு கொண்டாங் கரசு.

(உஅக)

ஞால மிடிந்தவிரு நான்மாக் கரிமடிந்த
வேலைமுற்று மொன்றுற்ற வெற்புலைந்த—மேலுனமீன்
வீழ்ந்தவென்று மாழ்கினன்மா மேருவுற்றா ரும்பாஞ்சி
வீழ்ந்தமிசை யாருலகம் வீந்து.

(உஅஃ)

சிந்துகே நின்றவெய்யோன்செய்கையுஞ் கொள்கைவலி
 மந்து திறமுற்று நாடியே—யெந்தைதொட்ட
 ஞாங்கருருத் தொல்ல நடத்தண்டத் தீயனைத்து
 மேளக்குருவான் றற்றமைபோ ழுற்று. (உகக)

ஞன்றுருவிப் பாய்ந்தவயில் கூருயிரெல் லாமழிப்
 வொன்றுருவிற் றேன்று மொருவன்போற்—சென்றதுசீர்
 மேலமன்ற வேற்படைக்கு வேறுபடை தம்முளான்
 குலமன்றி யில்லை துணை. (உகஉ)

மூவுலகு மேழ்கடலு மூதண்ட கூடமுற்று
 மாவலவு மார்பனயன் வான்பதமு—மேவரன்வாழ்
 பெற்றையல்லா மற்றப் பொருப்புந் தழந்திகையின்
 கற்றை யுமிழ்ந்ததயில் காய்ந்து. (உகங)

ஆிலம் பிடித்தமல னங்க ணைனுறுத்திச்
 குலம் பிடித்ததொழில் சொல்வித்தான்—கேல
 மடம்பிடியா நின்றஞர் மாவைத் தடிந்த
 துடம்பிடியார் தெய்வ முருத் து. (உகச)

ஆழ்ந்தகட னூப்ப ணமரா மிரவடிவம்
 போழ்ந்துகதிர் வேலாற் பொருக்கெண்ண—வீழ்ந்து
 தவவன்மை யாலே தனித்தெழுந்தா னென்றாற்
 தவவன்மை யன்றோ தலை. (உகரு)

உருவிற் றலைமை யுறுகதிர்வே றன்மே
 ழுருவித் தலைசாய்ந்து மொண்டொல்—ழுருவெய்தி
 யுய்வதுன்னிப் பாசா னுறையுடைவான் வாங்கியமர்
 செய்வதுன்னி வந்தான் சினந்து. (உகஈ)

செங்கதிர்வேல் சென்றெகிர்த்த தீயவெஞ்ஞர் மாப்பங்கிண்
 டங்கமிந் கூருக்கி யாழியிலுய்த்—தெங்குமறை
 கங்கையெய்தி யாடிக் கருந் தமையா ரேத்தசெந்தை
 யங்கையெய்தி வீற்றிருந்த தாங்கு. (உகௌ)

தீர்வடிவேன் மீளச் சயம்புவரத் தால்விளியா
 மேவலாஞ்ஞ் குரோழந்து மெய்யிரண்டிற்—சேவலொன்றுச்
 தோகையொன்று மாகித் துதிசருசெவ் வேண் முன்னம்
 வண்ணம ராற்றவந்தான் வாய்ந்து. (உகஅ)

மணியசல மொன்று மாகதவெற் பொன்று
 மிணைகொ ளாடிநிறை சேய்ந்து—திணிதருந்
 சேவ லொமெயினாய்த் தேவனு ழுய்க்கவந்தான்
 மேவலன்செவ் வேண்முனமர் வேட்டே. (உகக)

மகுண்டும் புன்போல வந்திடுஞ் செந்தை
யருண்டஞ் சேர்த்த வளவிற்பெருண்டி
நெஞ்சத்த னாகிய வீங்கியினரான் வஞ்சத்தன்
புஞ்சத்தன் மாயமெலாம் போய். (௩௦௦)

தீயபுரிந் தாரேனுஞ் செவ்வே டிருமுனுற்ற
றாயரா யின்புததி தோய்வென்கை—யாயவுமே
வேண்டுமோ விந்நான் மிகுபோர் விளைத்தவெஞ்ஞ
ரீண்வெரம் பெற்றுய்ந்தா னீங்கு. (௩௦௧)

அக்கணமெங் கோமா னருனா லுணர்வுற்ற
குக்குடத்தை நோக்கிக் கொடியாரீ—மிக்குயர்ந்
தேர்மேவி யார்த்தியெனச் சேவறக்க தேபணியென்
தேர்மேவி விண்ணெழுந்த தேய்த்து. (௩௦௨)

சீர்மேவு செஞ்சூட்டுச் சேவல் செழுங்கொடியா
யோர்மே வுளத்திற்செல் லொண்டனிப்பொற்—தேர்மீப்போ
யண்ட மிடிதரவே யார்த்துருமே றுட்கவன்னி
கண்டஞ்ச மேவியதங் கண். (௩௦௩)

சீர்திகழ்வேற் செவ்வே டிருக்குருவிற் கொண்டதொல்ல
பூர்திவிட்டு நீங்கி யுணர்வுற்ற—சூர்திகழ்மாந்
தோகைமே லேறிச் சுமக்குதியெந் தம்மையென
வோகையோ ரீர்தலுற்ற னுற்று. (௩௦௪)

மேரு வரையி டய மேவுநிலந் தான்வெடிப்ப
சோர வனல்பதைத்துச் சூறையுட்க—வாருமண்ட
கூடநந்த வார்த்துக் கொழுந்தோகை வீசியிடி
மாடரவே கிற்தே மயில். (௩௦௫)

பார்தாங்கு பம்புமற்றப் பார்தாங்கு ளச்சுறவார்த்
தேர்தாங்கு மீசனைமுன் னேய்த்தரியாங்—கார்தாங்கு
பான்மையெனச் செவ்வேற் பரன்றனைக்கு ராமஞ்ஞ
மேன்மையுறக் கொண்டதுதன் மேல். (௩௦௬)

சூல்கொண்ட கார்மின்னிச் சூழநடுச் செல்லினன்போல்
வேல்கொண்ட பெம்மான் விளங்குமயின்—மேல்கொண்ட
மாகமுற்றுஞ் சுற்றி மகேந்திரமூ தூர்வரைப்பி
னாகவத்தி னெல்லையுக்கா னுங்கு. (௩௦௭)

புக்குளவேற் கோமான் பொறியார் மயூரமாய்க்
குக்குடமாய் நின்றவரைக் கூர்தரப்பார்த்—திக்கணது
யிக்க வியற்கையாய் மேவுதி னென்னவவர்
தக்கவுரு வாய்ப்பணிந்தார் சார்ந்து. (௩௦௮)

வள்ளறனைத் தாழ்த்து வழத்தி யிமையோர்த
முள்ள முருக வருவிழிநீர்—தன்ன
வீனிய மொழிதவற வின்மதுவுண் வண்டிற்
றனிமகிழ்வு கொண்டுகின்றார் தாம்.

(௨௦௬)

அணங்கயில்வேள் சூர்முதலை யட்டுவந்த தோர்ந்து
நிணங்குலவு போர்க்களத்தி னின்ற—கணங்கள்
கெழுதார்த் தகைவீரர் நேழிளவல் யாருந்
தொழுதார்த்தார் சூழ்ந்தார் துதைந்து.

(௩௧௦)

சூரபன்மன் வதைப்படலம் முற்றிற்று

ஆட திருவெண்பா ௧௩௩௦.

தேவர்கள் போற்றுபடலம்.

நேர்தன்னமு, மில்லா நின்மலன் றன்வேலாற்
சூர்தன் னுடல்பிளந்து தோகைமே—லார்தகைமை
மன்னரிமால் வேதனும்பர் வானமிர்தெய் திற்றென்ன
வன்னதுகண் டார்த்தா ரணைந்து.

(௧)

ஆழ்த்தா ரெழுந்துத ள்ளி யாடினார் பாடினார்
போர்த்தார் புளகம்பொற் பூமாரி—தூர்த்தாரான்
முன்னற் கருமருளை முன்னித் தொழுதனர்வேன்
மன்னற் றுகிப்பார் மகிழ்ந்து.

(௨)

நீலாழி தன்னு ணிறமுடிகொ ணீர்வறப்ப
வேலா கவம்புரிந்தே யேகுதனி—வேலாலே
சூர்தடிந்தாய் தாமெமக்குத் தொல்லைப் பழவினையின்
வேர்தடிந்தா யென்வேண்டும் வேறு.

(௩)

அஞ்சுமுக நாரி யருமகனே காரவுண
ரஞ்சுமுக னூர்வரத்தா லார்த்தலைக்க—வஞ்சுமுகந்
தேறுமுக மின்றித் தியங்குமெமை யாளவன்றோ
வாறுமுகங் கொண்டுகித்தா யாங்கு.

(௪)

தீயவர்செய் தீமையெலாந் தீர்ந்தோம் பழியகன்றோ
மேயமறை யாறு வெறுக்கைபெற்றோங்—காயவுணர்
தம்மால் வருந்தெமக்குத் தண்ணருணீ செய்தமையா
லம்மா பிழைத்தோ மகித்து.

(௫)

செய்பவனு மைம்புலனுஞ் செய்வித்து நிற்பவனு
மெய்து பொருளு மெவையுநீ—யுவகையி
னையவடி யேமுணர்ந்தோ மன்னதனல் வெம்பவம்போய்ச்
செய்யகதி சேர்துந் திகழ்ந்து. (௬)

எண்டே யெமருக் கிடர்செ யவுணரெலா
மாண்டே விளியும் வகைபுரிந்தே - யாண்டினையால்
வேண்டே மினியாது மேலாய நின்கழற்கே
பூண்டேந் தொழும்பு புரிந்து. (௭)

என்ன விளம்பி யெவருநனி யேத்துதலு
மின்ன ரயில்வேல் விமலன்கேட்—டுன்னுவோர்
மன்ன ரணையன்மால் வாறோர்க்கு மே ிர்க்குந்
தன்ன ருள்புரிந்தான் றுண். (௮)

தேவர்கள் போற்றப் பல் முற்றிற்று.

ஆதிருவெய்யபா ௩௩௩௮.

இரணியன்புலம்புறு படலம்.

அதுபோ தவனு ரவுணர் சிலவர்
கதுமெனப்போய்க் காவலன்சீர்க் கந்த—னுதிதருவே
றன்ன லிறந்ததன்மை சாற்றப் பதுமைமற்ற
மின்ன ரொடுகேட்டாள் வேர்த்து (௧)

மன்னவர்தன் மாய்ந்தனனென் மாற்றமது கேட்டளவிற்
பன்னியுயிர் நீங்கினுள் பன்னுமற்ற—மின்னனைய
மன்றுணைவி மார்கள் வயிறலைத்து நொந்தழுங்கிப்
பொன்றினர்போல் வீழ்ந்தார் புலர்ந்து. (௨)

அன்னார் பெருநீ யழற்குண்ட மொன்றாக்கிக்
கொன்னார் பதுமைதனைக் கொண்டுத்தும்—பின்னாருந்
துன்றுகுயி லீட்டந் துளிர்மாவிற் புக்கணபோற்
சென்று விழுந்தார் செறிந்து. (௩)

வெநதழலி லன்னார் விளிந்தா ரதநிற்கத்
தந்தை முடிந்ததுவுந் தான்சேவல்—சந்தமயின்
மன்னியலில் வேண்மருங்கு வந்ததுவுந் கண்டிராங்கி
மின்னிரணி யன்கரவான் விண். (௪)

நின்மென் பதையுணராய் நானவின்ற மாற்றங்க
னொன்று முறுதியென வுன்னலையே—பொன்றுதற்கோ
புக்கால வேலவன்முன் போர்புரிந்தாய் வேந்தரினை
யெக்காலங் காண்பே னினி. (௫)

ஒண்ணர் வலிகண் டினைச்செருவிற் போற்றாமே
யின்னா ருயிர்தாங்கி யானொளித்தே—னென்னாநீ
மன்னதனை நோக்கியோ வன்பிலன்முன் வந்திலைகொ
லென்னதனைச் சொல்வா யினிது. (௬)

நில்லா வுடலை நிலையா மெனக்கருதிப்
பல்லார் பழிக்கும் படியுனக்கும்—வல்லாளர்
சொல்லா தகன்றனனீ துஞ்சியபின் வந்தடைந்தே
னல்லார் களிற்சிறந்தே னான். (௭)

ஆழியங்கைப் புத்தே னயன்முதலாம் வானவர்கள்
வாழி பெனவழுத்த வைகியநீ—பூழியணி
பாழியா ரெண்டோட் பரன்சிறுவன் தேரின் கட்
கோழியாக் கூவுதியோ கூர்ந்து. (௮)

பெற்றவண்டத் தாருயிர்கள் பேரிடமின் தேயிறைஞ்சப்
பொற்றகழன் மேவு புரவலநீ—யிற்றை
யயிலார் வடிவே லமர்கரத்தோன் றன்னை
மயிலாச் சமக்குதியோ வாய்ந்து. (௯)

பொங்கு வெகுளி பொரும்போ ரிகலுள்ளங்
தங்குவன்மை மாணஞ் சயமகந்தை—யிங்கிவைதா
மங்குற்ற நின்னை யடைந்ததிலை வேறுதா
னெங்குற்ற தையா வியம்பு. (௧௦)

என்று கனக னிரங்கி நெடிதுயிர்த்தத்
துன்றுகட லின்முன்போற் றன்னிவல்லே—சென்றுபுகர்
மாடெய்திப் பெற்றோர்க்கு மற்றோர்க்குஞ் செய்கடனா
றோடெய்திச் செய்தா னுகந்து. (௧௧)

மாண்டார் தமக்கவுணா னன்மரபிற் கேற்றபடி
பூண்டார்க் கனகன் புரிந்தெவையும்—வேண்டாநாய்க்
கூற்றொருசார் வீழக் குமைத்தவனை யுண்ணினேந்து
நோற்றொருசா ருற்ற னுனித்து (௧௨)

இரணியன்புலப்புறு படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௧௪௧௦

மீட்சிப்படலம்

மற்றதுபோ தேண்வீர வாகு தனைநோக்கிக்
கொற்ற நெடுவேற் குமாரனார்—முற்றவைத் து
வாட்டு சிறையினின்று வானோர் தமையெல்லா
மீட்டி வருகியென்றான் வேட்டு. (௧)

சூன்றமெறி வேலனது கூறுதலு நன்றிதென
வென்றிமொயம்பு தாழ்ந்து விடைபெற்றீஇ—யொன்றுகன
நின்று தருவர் நெடுகர்போய் வானவர்க
மென்றுசிறை வைப்புற்றான் சூழ்ந்து. (உ)

செல்லுந் திறலோன் நிறனெக்கித் தேவர்தா
மெல்லவரு மற்புதநீ ரெய்கித்தான்—வல்லி
பரியவங்கை கூப்பிப் பருவரனீப் பானீ
பெரிதுவந்தா யென்றணைந்தார் பேர்ந்து. (ங)

வம்மின்கள் வம்மின்கள் வானத்தீ ரொல்லீரு
ரும்மையடர் குரை யொருநொடிப்பு—னெம்மைய
னிம்மெனவேல் சொண்டெறிந்தா னென்னலுமே தேவரொலா
மம்மமகிழ்த் தேகிஞ ராங்கு. (ச)

வியந்தனக்கோர் வைப்பாகும் வள்ளன்முன் செல்லச்
சயந்தனோ மிம்பர் தணந்தங்—சுயர்ந்த
வணங்கார் களத்தணுகி யத்தனடி போற்றி
வணங்கா மகிழ்ந்தார் மருங்கு. (ரு)

அத்தனண்டர் பாற்பே ரருள்கொண்டு நோக்கிவெஞ்சூர்
வைத்த சிறையில் வருந்திலீ—ரித்துயர்போ
யென்றுமின்பின் வாழ்குதி ரென்னலுமன் னொப்பணிந்து
துன்றிடர்தீர்ந் துய்ந்துமென்றார் சூழ்ந்து. (சு)

வாசவனின் புற்று வணங்குஞ் சபந்தனைத்தா
னேச முறத்தழீஇ நீள்பலநா—ணீசன்செய்
வல்லியிலெய்த் தாய்கொலென மாற்றநவின் றும்பரையும்
புல்லினனம் மாமுறையே போய். (எ)

கொற்றவேற் றோமான் கொடுத்தருவன் கொண்களத்தி
லற்றைநா னாவ் யகல்புதர்—துற்றபடை
முற்றும் வருவான் முருகவேண் முன்னவவை
யுற்றனவே யெல்லா மொருங்கு. (அ)

அருணன் கமர்முகமோ ராறுடைய வம்மான்
வருணன் முகநோக்கி வன்சூர்—முரணகரை
யொல்லை யழித்தியென்ற னேதத்து னந்நகரை
வல்லை யழுத்தினனீர் மன். (க)

ஆன்னபொழு தாறுமுக னம்புயன்மால் வேந்தேத்த
முன்னருமா வீரர் முரண்பூதர்—மன்னநனி
யார்த்துடனே செல்ல வுமர்மா நிலந்தணந்து
பேர்த்துவெஞ்சு ரூர்கடந்தார் பின். (கௌ)

இவங்கைதணந் தாழ்யகந் தேகியண்டர் போற்ற
நலங்கினருஞ் செந்திகரந் நண்ணித்—துலங்குமஞ்ஞை
நின்றிழிந்து பொன்னார் நிகேதனத்தி லிட்டவரி
மின்றலிசில் வீற்றிருந்தான் வேன்.

(கக)

சூராதியாய சலவுதமர் மாண்டமையாற்
சேராம னுசெளசந் தீர்தருவான்—பேராழி
மூழ்குவன்போ லுட்புகுந்தான் மொய்செங் கரங்குவித்தே
யேழ்ஞரகத் தேர்மே வினன்.

(கஉ)

தெரிக்கமனைக் கஞ்சந் தொகையிதழ்க்கை கூப்பவே
மிக்கவினன் வீரைபுக மேவியெழு—செக்கர்.
வரதா பதர்வளர்க்கும் வன்னியொக்குஞ் செவ்வேள்
பிரதாப மானும் பெரிது.

(கங)

அன்னபொழு தாறிருதோ ளண்ணலைமான் முற்றேவர்
சென்னியுறத் தாழ்த்து சிறிபேயிடு—குன்னிணைத்தான்
பூசை புரிதுமென்றார் புண்ணியனன் நென்றிசைய
வாசையொடெல் லாமழைத்தா ராங்கு.

(கச)

மந்திரமா மூர்த்தியுமை மாதுணரச் சொல்குமார
தந்திரமா தூற்படியே சண்முகற்குப்—புந்திமகிழ்ந்
தாரா தனம்புரிந்தங் கண்டரொலாம் போற்றவவர்ப்
பாரா வருள்புரிந்தான் பாங்கு.

(கரு)

மின்கதிர்வேல் வேணுமக்கு வேண்டுவன கேளிரொன
வென்குறையுண் டேன்கு ரினைத்தடிந்தாய்—நின்கழற்க
வென்னுமன்பு மல்கவர மெந்தாய் தருதியென்றார்
நென்மென் நருள்புரிந்தா னன்கு.

(கசு)

வண்டா ரயன்முதலோர் வள்ளலைப்பூ சித்துவரங்
கொண்டார் தமிழேனுங் கொள்வனெனா—விண்டாவு
செங்கரஞ்சே னோச்சிச் சிரத்தாழ்ந் தெழுபவன்போ
லங்கதிரோன் றேன்றினா னாகு.

(கஎ)

அப்பொழுதங் காலயமொன் றுக்குவித்துச் சிற்பரனை
வைப்புறுமா தானுவினின் மன்னவிரித்—தொப்பில்
கழிபொருள்க ளண்டர் கனிந்துதவ வன்பின்
வழிபடனன் காற்றினன்வேள் வாய்ந்து.

(கஅ)

மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா கசஉஅ.

யுத்தகாண்டம் முற்றிற்று

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராண வெண்பா

ஐந்தாவது

தேவகாண்டர்

திருப்பாங்குன்று சேர்படலம்.

மனபுலவை வேடர் வழியிலெனை யீர்த்தலைக்கா
திற்புலவு மேரகத்தி லெய்தவுய்ப்பா—யன்பர்
நெருக்குமரக் கோட்டத்த நின்மலமாஞ் செய்ப
வுருக்குமரக் கோட்டத்த வற்று.

(க)

இன்னதன்மை யீச னிணைத்தான் வழிபடல்செய்
தநிலைய நீங்கியண்ட ரார்முனிவர்—தன்னனிக
முன்னு தலைவ ரொருங்குபுடை சாரவே
மின்னுமயின் மேல்கொண்டான் வேள்.

(உ)

மேவுமஞ்ஞை மேலமர்செவ் வேண்மா லயன்மகவான்
றவிலெறுழ் வீரர் தமைநோக்கி—நீவிரொலா
மும்மினவிர்த் தோங்குமணி யூர்தி மிசையினராய்
வம்மினம்பா லென்றான் மகிழ்ந்து.

(ங)

மாலு மயனு மகவானு மற்றவரு
மேலும் பரிமே லிவர்ந்துற்றார்—சாலுமணிக்
கோயின் மருங்கெங்குங் கொன்பூத வெள்ளம்
ராயிரம்வந் திண்டினவே யார்த்து.

(ச)

சேனை படரச் செறியூழி தூசியிற்போய்
வானை வளைத்த வளைமுதலா—மேனையிய
மார்த்தவென்று தோட வவிற்கவிகை யோடுகொடி
போர்த்த புதுமை பொலிந்து.

(ஊ)

வன்னக் கொடிகொடிசீர் மல்கால வட்டமிலை
யன்னற் கவிகை மரைமலர்கண்—மின்னயின்மீன்
மாத்தாங்கந் தோலாமை வாயனிக மாவாரி
பூத்தனவே சூலப் பொலிந்து.

(சு)

கொற்றமன்வே ஞர்மஞ்ஞை கடந்தொழும்வெம் பார்தஞ்ஞை
வுற்றசைய மூக்கி னுலகுத்தி - யுத்தறியு
முன்குயினைக் கீறி யுருமுறவே பற்றுமால்
கொன்குக் குடமால் கொடி. (௭)

இவ்வண்ணந் தானை யெழுச்சிகொடு சென்றிடவே
தெவ்வண்ண லைக்காய் திருக்கைவேற்—செவ்வண்ணக்
குன்றகந்தோ ருடுங் குழகனவி நிற்ககரி
னின் நகன்றே போளு னெடிது. (௮)

பூத ரொலிவினவிப் புட்குலமு மாக்குலமும்
போதவெருண் டின்னம் புழுக்கியே—காதாரந்தா
னுற்றிரிந்த பார்த ளொடுக்கி முழைபுகுந்த
தற்றருரங் கோடினவே சூழ்ந்து. (௯)

கார்தன் விளக்கேந்தக் காமர் மயிலாடப்
பார்தளது பாராப் பரிசுதவா—மாந்தர்போற்
சென்று மறையுஞ் செழுஞ்சார லார்புவிமா
னென்றொலிகேட் டஞ்சினவே யுற்று. (௧௦)

ஆரணமா வார்ப்பு மமார்தாம் போற்றொலியும்
வாரணவு பேரியங்கண் மாமுழக்குஞ்—சீரணவு
போர்ப்பினனி கத்தொலியும் பொற்றோகை வாரணமா
வார்ப்பி னனிமறைந்த வாங்கு. (௧௧)

மிடைகுறிஞ்சி மாண்பினைய வீறநட வைகொன்
படைநடுவ ணேகிப் பலங்கொண்—டடைஞர்
வரங்குன்ற வுய்த்திடுவேன் மன்கூடன் மேல்பாற்
பரங்குன்ற முற்றன் பரிந்து. (௧௨)

ஆவயின்முன் னங்க ணறுதவத்தோ ரோடயன்மு
னேவருஞ்செவ் வேளை யிறைஞ்சியங்கண்—மேவுதியில்
வோங்கல் சிறந்ததென்றே யோதிடருஞ் சிந்தையுமே
தாங்கொலென வேறினன்வே ளாங்கு. (௧௩)

ஐங்குவரை தம்மு ஞயர்தருமா மேருவினை
வாங்குதிரை யார்பயங்கொன் வாரிவினை—தாங்குச்
சொங்குன்றம் போன்ற திறம்பூத வென்னம்
பரங்குன்றஞ் சூழ்ந்த பரந்து. (௧௪)

காலை யதிற்கடவுட் கம்மியன்கெற் பில்வரம்பில்
கோலஞென்ன நெய்வக் குலக்கோயில்—சாலைதட
கல்கவவை பார்த்தருளி நண்வயவர் தம்மைநிறீஇ
மல்குதளி சார்ந்தான் வான். (௧௫)

மன்மயின்மே னின்றிழிந்து வானவர்பான் மேவிடப்போய்
மின்மடங்கன் மெல்லணமேல் வீற்றிருந்து—பொன்மரும
னாதியரை யநங்காங் கமர்த்தினான் சேவடிசா
ரோதியரை யான்வே ஞகந்து. (௧௯)

குலக்கிரிநேர் பூதமன்னர் கொன்வீர மொய்ம்ப
னிவக்கரெண்மர் யாரு மிறைவன்—மலர்க்கழறாழ்ந்
தாங்கிருந்தா ரன்பா ரறுமுனிவ ரர்ச்சனைசெய்
தோங்கிருந்தான் போற்றினா ருற்று. (௨௦)

வழிபடுப ராசரன்றன் மைந்தர்க் கருடான்
பொழிதருகண் ணோட்டம் புரிந்து—சுழிய
மறைத்து மன்சின் மயப்பொருள்கள் யாவு
மறைத்து வைகினா னாங்கு. (௨௧)

—:0:—

திருப்பரங்குன்று சேர்படலம் முற்றிற்று.

தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம்.

கூந்தலுடைக் குஞ்சரத்தைக் கொன்வேற் குகற்குநல்க
வேந்த லிதயத்தி லெண்ணியே—பூந்தவிசார்
மின்கருத்த னாதியருண் மேவவுரை செய்யவுவந்
துன்கருத்து நன்றென்று ரோர்ந்து. (௧)

பன்னிருகை வேள்பாற் படப்பிடியும் பொய்கைவாய்
முன்னரே நோற்றமையான் மொய்பயனும்—பின்னரெய்திற்
றன்னாற் கியல்வதுவை யாலீதற் கிங்குமுய
லென்னாக்கரைந்தா ரினிது. (௨)

அனையபோ தொற்றனைப்பார்த் தண்ணல்பொன் வெற்பின்
மனைவி யொடுதனையை வல்லை—யினிது
விளித்தனையே கென்னப்போய் மின்சசியைக் கண்டு
களித்தனையான் றாழ்ந்தான் கழல். (௩)

மான்டாண்குர் மைந்தனெடு வாநோர் சிறையகன்றார்
மீண்டான் பரங்குன்ற மேயினன்வே—ளாண்டாங்
கடுத்தனனின் கேள்வ னழைத்துவா நும்மை
விடுத்தனனே கென்றான் விரைந்து. (௪)

அம்மொழிகேட் டம்மி னணங்ககன்று விம்மிதமுற்
றெம்மையுமே யில்லதோ ரின்பெய்திக்—கொம்மென்
றெழுந்தனன்வெண் ணன்மருப்பி யானமேற் கொண்டு
செழுந்தனையை யோடுசென்றாள் சேண். (௫)

பொருப்பாங்குன் றாரசினையும் பொற்குவடும் பெற்ற
திருப்பாங்குன் றேகித் திருவு—மருப்பாங்குன்
றக்கமுலை யானையும்வர் தண்ணலிடம் வைகமின்னைத்
தொக்கமின்னா தாழ்ந்தார் தொழுது. (ச)

கிண்டான் மகனைக் கருணையி னுற்றழீஇக்
கொண்டான் மகிழ்ந்தான்பால் கொங்கையுக்—விண்டான்
கவலை வெறுமையுளார் காஞ்சனம்பெற் றுற்போ
லுவகையுற்றான் வேந்து முகந்து. (எ)

அஞ்ஞான்று வானவரோ டாக்கைமுற்று நோக்கமுற்றேன்
மைஞ்ஞான்ற கடத்தன் மகன்வதுவை—கைஞ்ஞாங்கர்ப்
புங்கவற்குச் செப்பிடுவான் புத்திகொடு கந்தமல
ரங்கழற்கிட் டேத்தினு னாங்கு. (அ)

காரவுண ராய களைகட்டா யிந்நின்ற
சீரமரர் தங்கள் சிறைமீட்டாய்—தேரெனக்கு
முன்னின்ற சீர்புரிந்தாய் முற்று முணர்ந்தெளியேன்
செய்நகன்றி யுண்டோ செயற்கு. (சு)

முந்தியான் பெற்றவெழின் மொய்குழலா எரிவ்வரைக்கண்
வந்தமர்வா டன்னை மணமுடித்தே—யெந்தையே
கந்துறழ்நின் றேளிற் கலத்தி யடியேங்க
ஞய்ந்துபயன் கொள்ளவென்ற னோர்ந்து. (க0)

என்னலுமே யிந்திரனை யெந்தை நனிநோக்கி
யந்நங்கை நோற்றணண்முன் னாதலினீ—முன்னுமண
நானை முடித்துமென நாங்களுய்ந்தோ மென்றுவந்தை
தானை முடிபுனைந்தான் றுழ்ந்து. (கக)

ஒல்லவாய் தற்புடைவர் தொற்றர் தமைநோக்க
வல்லையவர் யாரும் வணங்கியே—சொல்லருஞ்சீர்
மன்னா யகனை மருவடியேஞ் செய்வதென்கொ
லென்ன நவின்ரு ரினிது. (கஉ)

மூவர்க்குண் முன்னோன் முயங்குகிரி சேரரிமுற்
றேவர்க்குந் தாபதர்க்குந் தீமையிலா—வேவர்க்குந்
கானையென நின்றவெழிற் கந்தவே ளெந்தைமண
நானையெனச் சொல்வீர் நயந்து. (கங)

மல்குபுகழ்ச் செவ்வேண் டணங்கூறி யேவருமே
செல்குலவு மிவ்வரையிற் சேர்தருவா—ணங்கிடுமென்
றக்கணமெய் வேந்தறைய வவ்வொற்றர் நன்குதொழு
தக்கணமே போயினு ராங்கு. (கச)

தெய்வயானையம்மை திருமணப் படலம் ௫௦௯

போனபோ தொற்றர் புலன்மிக்க கம்மியற்குய்
மானவேற் செவ்வேன் வதுவைதனக்—கானசெயன்
முற்ற வமைத்தி முறையே யிவனென்னுன்
கொற்ற முறுவமரர் கோன். (௧௫)

புனைவனதுட் கொண்டு பொருப்பொருசார் பார்மேற்
கனக மணிகுயிற்றிக் காமர்—நனியுறவோர்
மண்டபங்கண் டேர்வாளி வான் றுக்கித் தார்நாற்றி
யொண்டவிசுவேட்கமைத்தா னென்று. (௧௬)

வேதநவி னுதனயல் விண்டுமுத லண்டருக்கே
ராதனங்கள் கண்டுமன்ற லாங்குளன்மா—டோதருவா
ன்னண்ணிலா மன்கிகரி நன்கமைத்து மண்டபத்தோ
டெண்ணிலா மன்றமைத்தா னேய்ந்து. (௧௭)

சோலைமலர் வாவி சுனைகள் பலவகுத்தே
யேலுங் கடிக்குரிய யாவுநல்கச்—சால
வவைதெரிந்தே ரண்ணலுவந் தார்வதுவைக் கான
வெவையும் வரித்தா னினிது. (௧௮)

தேவர்கள் கோமான் தன் செய்கையிது நிற்கமுன்ன
ரேவலர்க ளோடி யிசைத்திடலுங்—காவற்
பெருமான் முசுகுந்தன் பெட்டுமணங் காண
வருமா றுரைப்பாம் வகுத்து. (௧௯)

போற்று கயிலைப் பொழிலிடைமே னுட்பரனுங்
கோற்றொடியு மாகமகிழ் கொண்டிருப்ப—வேற்றவில்வத்
தாரு முசவுனொன்று சாரிருவர் மேற்றூர்த்த
தாருமன்பர் போலிலைகொய் தாங்கு. (௨௦)

தூர்த்த தொருகாலத் தோகைபொரு ளாகியே
சீர்த்திடலு மன்னாள் செயற்கைதனைப்—பார்த்துநமை
யிண்டிவழி பட்டுளதை யென்னை வெருள்வதென்றான்
யாண்டுமறைக் கெட்டா விறை. (௨௧)

என்னலுமே நங்கை யிகன்மாச் சினந்தணந்து
நன்ன ருன்புரிய நாயகனு—முன்னவனு
மொன்று முசுக்கலையி னுள்ளத் திருளகற்றி
நன்றுணர்வு தந்தா னயந்து. (௨௨)

மெய்யுணர்வு சேரமர மெனின் நிழிந்துமுசு
வையனுடன் ருயையன்பி னுங்கிறைஞ்சி—நையக்
குழையுமுள மில்லாக் கொடியே னிழைத்த
பிழைபொறுத்தி ரென்றதுவே பின். (௨௩)

பிழையதென வச்சமுொடு பேசலெமை யீண்டே
விழுமியதோர் கூலினையின் மென்பைப்—குழைதூய்
வழிபடுதல் செய்தாய் மனுக்குலத்திற் குன்றி
முழுதுலகா னென்றான் முதல்.

(௨௪)

அன்னமொழி தேர்த்துகள்வ னுருமரு ரெய்திவிம்மி
மன்னிறையைத் தாழ்த்துமமை வைகலும்பார்த்—துன்னமுலர்
திங்கனம்வாழ் கின்றதிகந் தெந்தாய்மண் போய்த்தளைப்பட்
டெங்கனநா னுய்வே னினி.

(௨௫)

அன்னதுகேட் டைநின் னகநன் தவனிலைகிப்
பின்னிவனீ மீள்வாய் பிறநினைய—லென்னமுசு
வையமுற்று மாழாதில் வத்திரத்தோ டாரவருள்
செய்யெனவே வேண்டியது தேர்த்து.

(௨௬)

ஐயனரு ளவ்வரம்பெற் றங்கயிலை நின்றகன்று
செய்யமுசு வோர்கணத்திற் சிந்துலவு—வையத்
தருமாமெய் குன்ற வரிச்சந் திரேனார்
மருமாரிற் குன்றியதே வந்து.

(௨௭)

மாமுசுமொன் றேமுசுவா மற்றுளவேர் கூர்வடிவாய்
நாமமுசு குந்தனென நண்ணிமணிக்—கோமுடிதான்
றொன்முறையே சூடித் துலங்கிருமா ஞாலமெலா
மன்முறையே யாண்டான் மகிழ்ந்து.

(௨௮)

சேர்ச்சுருவூர்த் தேமேவிச் செங்கோல் செலுத்தரசாய்ச்
சூர்ச் சூலைவுற் றோர்சார் துதைந்திருந்தான்—வேற்குமர
னன்றாற் றொலைத்ததுகேட் டாரஞர்போய்ச் சீரிறைமை
மன்னாட்சி வாய்ந்தமர்ந்தான் மற்று.

(௨௯)

வாய்ந்தவெல்லை மன்னவன்முன் வாசவன்மன் றாதுவர்போ
யேய்த்தகழல் வாழ்த்தியரி யேவலர்யாம்—வேந்தநீ
சுற்றமொடு வாழிலெய்ய சூர்த்தொலைத்து வேலன்சீ
ருற்றபரங் குன்றமர்ந்தா னுற்று.

(௩௦)

கொற்றவேற் காளைக்குக் கோன்மகவா னீன்பிடியை
யிறறைபோய் நானையினி திகின்றான்—மற்றிதனைக்
கூறிடுவா னெம்மையுய்த்தான் கோவே பரங்குன்றஞ்
சேறியா லென்றதைந்தார் சேர்ந்து.

(௩௧)

ஆண்டகைமெய் பூரித் தவர்த்தழீஇச் சோபனமா
மீண்டிதனுக் கீயுமா தேதுமில்லை—மாண்டநிதி
நீண்டருடை நல்குகோ நேரரசு நல்குகோ
வேண்கின்ற தென்னென்றான் வேந்து.

(௩௨)

தேய்வயானையம்மை திருமணப் படலம். ௫௧௧

தோதின் முசுருந்தன் கொள்ளுவகை யுள்ளுணர்ந்தே
யோதுமொற்றர்க் கிவ்வெல்லா மொவ்வதன்று—மீதலமாண்
மன்றிலைவன் முன்சேறன் மற்றெவையும் பெற்றதொக்கு
மென்றதைந்து போயினு ரேய்த்து. (௩௩)

ஏயவொற்றா பூபால செண்டிசையோ ரேவருக்குஞ்
சேயிலவேற் சேய்வதுவை செப்பியே—மீயிலவு
மாதித்த னுதியர்க்கு மாசி லறவோர்க்கு
மோதித் தகச்சென்று ருற்று. (௩௪)

மன்னன் முசுருந்தன் மாணகர வாணசொடு
தன்னனிகம் வேள்வதுவை தான்காண—முன்னடப்பாள்
வள்ளுவனைத் கூயிபமேல் வார்முரசுஞ் சாற்றென்றான்
ஞெள்ளறொறும் போய்ப்போய் நெடிது. (௩௫)

அன்னா னதுவினவி யாம்பன் மிசையிவர்த்தே
பன்ன முரசதைந்து பார்வைமெய்யன்—முன்னுண்
மிகவாரு ரத்தன் விழவு மொழியுந்
தகவார் தரமொழிந்தான் றான். (௩௬)

வாங்குதிரை வாங்குதிரை வார்முரச மார்கலியார்ப்
போங்குமின்றேர் தூங்குகல மும்பறிண்மீன்—ருங்கு
படைமகரங் காலாள் படுவிலஞ் ராகக்
கடனிகர்த்துச் சென்றவனி கம். (௩௭)

மன்னெயினர் மீதூர் வயவராத் தூவருவி
யுன்னுமத மாமுகின்மி னோடையாத்—துன்னிக்
குருமணியார் கோடு குலவக் கொடுமே
விருமலைபோற் சென்ற விபம். (௩௮)

ரோலமர்வார் மேனோக்க மேவி முகந்திருப்பிச்
சாலநகை நந்தாடித் தார்மிடற்றி—லாலத்
தரத்தி னடந்து சதிகாட்டி யாடும்
பரத்தையர்போற் சென்ற பரி. (௩௯)

பொற்கிரம் வாணவப் பூங்கொடிகள் பாங்குலவ
நற்கினையார் தாரு நடுக்காலாச்—சிற்சி
லலம்புகின் மின்னுகிலா வாரச் சிறைகொள்
சிலம்பெனவே சென்றமணித் தேர். (௪௦)

எதிர்த்த மாக்கலையச் சேய்விழியா னோக்க
விதிர்த்து வாய்வெரிந் லீழா—வதிர்த்து
வீயவே செய்திறத்த வென்றிகொண்மா வான்வயவர்
செயம்போற் சென்றார் செறிந்து. (௪௧)

பல்லியங்க ளார்ப்பப் பலமாப் படையின்ன
வொல்லுந் துகிற்கொடிவா னுற்றசையச்—சொல்லருஞ்சீர்க்
கேன்முடிமேல் வேந்தர் குலமலர்ப்பூ மாரிபெய்யச்
சூன்முகில்போற் சென்றபடை சூழ்த்து. (சஉ)

தூன்கொண்ட நீன்கழலார் சாயகம்பெய் தூணியார்
தோன்கொண்ட வில்லார் தொடைமுடியார்—வான்கொண்ட
கண்ணார் மருங்கு கவின்மதன்போ லேகினார்
திண்ணர்வல் வீரர் சிலர். (ச௩)

சுண்ண லெவர்க்குமே காமம் விளைவித்துப்
பண்ணார் மொழியாற் பரவசஞ்செய்—விண்ணருந்
தாரிற் பொலிகுழலார் தாரகைவான் சேறல்போற்
பாரிற் படர்த்தார் பலர். (ச௪)

தேரிற் சிலர்சென்றார் திண்வயவர் சித்தூர்த்திற்
சீரிற் சிலர்சென்றார் சேணுலவு—காரிற்
கவிகை புடைநிழற்றக் காமர் மடவார்
சிவிகையிலே சென்றார் சிலர். (ச௫)

பிளிறுதெய்வ யானை பெருமணங்காண் பெட்பிற்
குளிறுவய வீரர்மேல் கொண்டேர்—களிறுந்
துடியுமிடைக் கொவ்வாத தோகையர்க ளாரும்
பிடியுங் களிகொண்ட போர்த்து. (ச௬)

மாதனம்பற் கொவ்வாண் மருமமுற வேர்க்காளை
மாதனம்பெற் றாரின் மகிழ்வுற்றான்—போத
வெறுமையுற்றார் மெல்லிடையாள் வெண்ணுறவோர் தோன்றல்
வறுமையுற்றார் போற்றயார்தான் வாய்த்து. (ச௭)

பன்னற் கருப்பைப் பருமவல்குன் மாதொருத்தி
பொன்னற் கிழியார் பொருளுறல்போன்—மின்னிக்
கணங்கொண்டு விம்முதனங் காணவொரு காளை
சினங்கொண்டு சென்றா டிகைத்து. (ச௮)

தாமமணி மார்புடைய சம்பரானுக் கோர்பகையாங்
காமனுமன் னாற்குகந்த காதலியு—மாமெனவே
மங்கையர்தம் மோடினிய மாற்றம் பகர்த்தவர்கை
செங்கையுறச் சென்றார் சிலர். (ச௯)

வீதியிலார் கைபெற்றுங் காலிலார் கால்பெற்று
மெய்யிலார் மெய்பெற்று மேலுமை—செய்யவுரை
பெற்றும் விழியிலர்கண் பெற்றுஞ்சென் றார்குணறு
னுற்றவன்பர்க் கென்னகுறை யுண்டு. (ந௦)

தெய்வயானையம்மை: திருமணப் படலம். ௫௬

ஒருத்தலது புல்லப்போ மோர்பிடியின் மேவுந்
திருத்தகையா னேக கிச் செலக்கண்—டொருத்தன்
மருங்கி லரியுடையீர் வாரணத்துக் கஞ்சி
யிருங்கவவேன் தொண்டிரென்ற ஸீங்கு. (௫௬)

யானை துதலி லிவீர்சிந்துரமந்தி
யேனைமக்கள் பூண்படைக னேய்பகலும்—வானையன் ஹு
மங்கலிகை கேதனங்க ளாரிரவுங் காட்டவே
பொங்கனிகம் போன புரிந்த. (௫௭)

தொக்கரை பேரி குடமுழாக் கொம்புசின்னந்
தக்கை தடாரிசூழல் சல்லரிமுன்—றொக்க
பலவியங் டாங்கிப் பலரியம்பிச் சென்றார்
சலவுகட லார்ப்பெனவே குழிந்து. (௫௮)

இன்னசன மீண்டியே யெங்குமா யேகுமெல்லத்
தன்னினத்தார் தந்திரத்தார் தார்வேந்தர்—பின்னுமுளார்
முன்பினுறத் தேர்மேன் முசுகுந்தன் போதலுற்று
னன்பின் மணங்காண்பா னுங்கு. (௫௯)

கூர்னும் வரையுங் கடந்து நதிதணந்து
தேனுலவு தார்மார்பன் சேனையொடு—வானுலக
ரன்பரங்குன் றுள்பணியு மார்ப்புமிக வேற்படைவேண்
மன்பரங்குன் றெய்தினுன் வந்து. (௬௦)

முசுகுமகத்த வேந்தன் முனம்வந் துழிமா
வசுமதியாண் மன்னரெலாம் வந்து—மிசையண்
பரங்குன்ற மன்னிப் பரித்தலா னாமம்
பரங்குன்ற மாகியதிப் பார். (௬௧)

கருமைகிற மெய்திக் கடனீர் பொழிந்தே
யுருமுகவே யார்க்கு மொலிகொண்—டொருமையுற்று
மெண்கோடு வெற்பி லிவர்மஞ் சிபமென்று
வெண்கோடு காட்டுமே வேறு. (௬௨)

பொருப்புருவம் வீழருவி பொங்குமத வரரி
குருப்பன் மணியார் குவடு—மருப்பகல்வான்
றேயுந் துளவேய் துதிக்கையாத் தூங்கவரை
யேயு மிபமா மினிது. (௬௩)

கோடுறுபூங் கோடு குனித்தக் குழைபிடிக்குக்
கோடுறுமா வேழங் கொடுத்தமுகி—ஊடு
துருத்தியறல் கொள்ளுமா தூயநீர் கொண்டே
யருத்தி யருத்தியுறு மாங்கு. (௬௪)

சிலம்பிலுயர் வேய்தொடுத்த தேத்தடையைக் கையால்
வலம்பமோ பற்றுலதோர் மாண்பு—பொலம்படுநீன்
கோவிற்பொலிமதியைக் கோளுறுதிண் வானரவு
மேலிப் பிடிப்பதொக்கு மேல்.

(௬௦)

வெற்பாரும் வெம்முலையை விற்றுடனே மீட்கவல்ல
பொற்புரு மாதருன்போற் போந்தசில—கற்பாரு
கண்பாக மேவுமின்னாந் நன்மனம்போ னின்றசில
வண்பாக ருய்க்குமத மா.

(௬௧)

அந்தரமே வண்டரநா ளாழியின்மத் தாநிறுத்து
மந்தரமே போன்றொளிரு மாநவிர—நந்தரவ
வந்திரைகள் சால வவிரவரையைச் சூழ்வதொக்கு
பந்தியின்வந் துற்ற பரி.

(௬௨)

மாணவேற் சாமி மணங்கா ணியவந்த
மாணவர்பூ பாலர் வயங்குமணி—மாணமொடு
நேரநந்த கோடி நிலத்தேர் நிரைத்தாங்குத்
தேரநந்த கோடிநின்ற சேர்ந்து.

(௬௩)

ஆடமைத்தோ ணல்லாரு மாடவரு மேனையரு
மாடகூடத்தா வணம்புகுந்தார்—கோடுமிசை
போயிலங்க வீழ்தலம் புக்கவிராற் பூங்காவுட்
கோயிலமை தந்த திறைக்கு.

(௬௪)

மாசிலையார் மைந்தருமேர் மாதருமாங் காங்காடி
மாசிலையாம் வேட்டுருப்பம் வாங்கவே—பாசிலையி
லேந்துறையின் முத்த மெனமன் மலர்த்தடத்தின்
பூந்துறையிற் புக்கார் புரிந்து.

(௬௫)

செந்தா மரைத்தடத்திற் சேயிழையோர் மாதெழில்கூர்
கந்தா மணிப்புயத்துக் காளைமுன—ந்தாரீர்
மூழ்கியெழ வண்ணன் முகமுண் டகமென்ன
மாழ்கியயல் பார்ப்பான் வறிது

(௬௬)

பங்கயமன் வாவியிலோர் பாவையுறப் பாய்வரா
லங்கயன்மீ னுமையுறப் பார்த்தலைப்பப்—பொங்கு
தடுத்தடங்கண் மாண்மெலிவு கண்டவளை யோர்வே
ளெடுத்தணைப்பான் றேண்மே லினிது.

(௬௭)

நீரின் முழுகொருமி னீலியிழந் தங்கழலாற்
தேரின் பகைமறைத்துச் செங்கைமலர்—காரிற்
தகையையால் சேர்த்துண்பன் சக்குறப்பொற் றஞ்சு
முக்கையிரண்டு காட்டினுண் முன்.

(௬௮)

தெய்வயானையம்மை திருமணப் படலம். ௫௧௫

சேங்கமலம் பைங்குவிளை சேதம்பல் சைவலமே
ரங்கனையா ராட வலுதோற்ற—மங்கையர்த
மாமுகக்கண் வாயைம்பான் மாமைநேர் கண்டினந்து
தாமலைதன் மாணந் தடத்து. (௬௬)

ஆபிழையில் வாவிதனக் காயிரக்கண் பாரெனத்தன்
னையனெய்தல் காட்டமின்னு நேர்வதனம்—வாயனந்தன்
காணுந் நெனக்கமலங் கைரவமே காட்டவன்னு
னாணுந் நயர்வா னலிந்து. (௭௦)

கேரதை யொருத்திமலர் கொய்யவதேய் தாமைதெநர்
தாதரவிந் நன்வரன்கொய் தங்குதவக்—காதலிகண்
நிடினாள் சோர்வுந் றுலையவவ னின்நெடுப்பக்
கடிகு னன்புநளி கொண்டு. (௭௧)

கொங்கமருங் கூந்தற் கொடியேநின் கொங்கைக்கிவ்
வங்கமல மொட்டுநிக ராமென்றே—யிங்கிதமாச்
சேயொருத்தன் கூறச் சினந்து முகங்கோட்டிப்
பொயொருத்தி நின்றாள் புலர்ந்து. (௭௨)

ஏந்த லொருவ னிணைக்கரத்தி னீர்முகந்து
காந்தையிசை வீசுவந்தக் காரிகைதன்—சேந்த
குமுதவாய் தன்னிலறல் கொண்டவன்மேற் பெய்தா
ளமுத முகுப்பதுபோ லாங்கு. (௭௩)

பூவை யொருத்திபுனை பூந்தாளை தானனைந்து
மேவுமெய்யி லொன்றி விளங்கவங்க—நீவி
தணந்தனையோ மாதென்னத் தான்றழீஇத் தேர்ந்து
மணந்தவன்வெள் குற்றான் வறிது. (௭௪)

லீக்கயநீ ராடி வியன்கரையின் மேவிமரைப்
பூக்கரத்தி லேந்திவரும் பூவையரை—நோக்குங்கான்
மாக்கடலி னின்று மலர்கரத்தி லேந்திவருந்
தாக்கணங்கே யென்னத் தரும். (௭௫)

புதுமணநீ ராடிப் பொருமலர்கை யேந்தி
மதனு மிரதியுமே மாண—வதிக
வுருமஞ்சார் மைந்தரோ டொண்டொடியார் போயோர்
துருமஞ்சார் தந்தார் துதைந்து. (௭௬)

சூயிலின் மொழிதந்து கொம்பினங்கை நீட்டி
வெல்லனு காப் பொங்கர் விழைவுந்—றயிலென்
மழைக்கண் மகளிரையு மைந்தரையும் வாவென்
நழைக்கின்ற தொக்குமே யாங்கு. (௭௭)

நாயகற்கு மெட்டாத நற்கேழ் மலர்பறிப்பான்
 ரூயவன்றன் நிண்புயத்திற் றுனிவர்ந்த—மீயமர்வான்
 மேவீர மாலுபுனை வீரரெழிற் றேளிலமர்
 மாவீர மாங்கர்வான் மற்று.

(எஅ)

கோங்குமுனை கொய்தணவ்ருன் கொங்கையொக்கு மிஃதென்னு
 வீங்குபுயத் தோர்காளை வெம்முலையின்—பாங்குவைக்க
 வன்னாள் பையோதரமுன் றூர்ந்து சடாதகையா
 மின்னா னெனநின்றாள் வேட்டு.

(எக)

முல்லைமுனை கொய்தொருவன் மொய்குமுலீ துன்னெழில்கூர்
 பல்லை நிகர்க்குநீ-பாரெனலு—மொல்லையது
 நேராதென் றேசாம னேரு மெனல்குறித்தே
 சோரா விருந்தா டிடித்து.

(அ0)

வாழ்த்துறுமோர் மின்றன் வரையிந்தப் பூங்கொம்பைத்
 தாழ்த்தென்னத் தன்னமவன் றாழ்த்தமையாற்—காழ்த்தனித்தாள்
 பற்றிமரத் தேறவந்தப் பாதவந்து ராதிமல
 ருற்றிடலு முற்றா ளுவப்பு.

(அக)

இன்னவணங் காவிலன்னா தேயந்தாழிப் பாடிபுக
 வன்னவண மாட வவாவியரி—வன்னவண
 வாழியாம் வான்பொழில்போ யார்தந்தான் நேர்தனின்மா
 வேழியாத் திட்டோ னினிது.

(அஉ)

மாவரைநேர் திண்புயத்து மைந்தரையு மாதரையு
 மேவரிய விற்பம் விளைவிப்பான்—றாவவருண்
 முன்னவே செய்வலென வாண்கலைமெய் போர்த்தொருதூ
 தென்னவே தோன்றினன்விண் ணிந்து.

(அங)

வேற்கண் மடந்தையரும் வேளையை காளையரு
 மார்க்க நறவ மருந்தலுற்றார்—பாற்கடலிற்
 றுன்னரிய வின்னமிர்தந் துய்க்குமிடை யெய்க்குமின்னார்
 மன்னமா ரென்ன மகிழ்ந்து.

(அச)

செங்கனக வெள்ளத்திற் நேறனுந் தோர்மகலே
 வங்கணிலா விம்ப மதிற்றேற்றத்—திங்களுமே
 யென்னோ டருந்துகின்ற னஃதென்கொ லென்றவடன்
 மன்னோடு சொல்வான் மகிழ்ந்து.

(அரு)

கண்ணுசேரார் நங்கையெழிற் கச்சுநெகிழ் தந்துவெளி
 வண்ணமுலை தோன்றவரன் மாதுகைப்பொற்—கண்ணமதை
 வாங்குபுமா மங்கைநிறம் வைத்தினை யொத்ததுநின்
 வீங்குதன மென்பான் வியந்து.

(அசு)

தெய்வயானையம்மை திருமணப் படலம் நுகர்

மாதொழுத்தி யுண்கண் மயக்கினின்முன் னூடுவான்
கோதில் பெயர்நவின்று கூப்பிடலுங்—காதலுட
னன்னான் வரவே யணைந்திணைப்பொற் றோடழீஇ
மன்னு விருந்தான் மகிழ்வு.

(அ௪)

இன்னபரி செய்த வெழில்கொன் பரிசனங்கள்
முன்னுமுசு குந்தன் முதலரையர்—தன்னிகரில்
கொன்னெடுவேற் றானை குமரவேள் வீற்றிருக்கும்
பொன்னெடுவேற் பேறினார் போய்.

(அ௫)

வெற்பிற் புணேவான் விதித்த திருநகரின்
பொற்பின் வளங்கண்டு புபால—ரற்பின்
மகவான் கழல்பணிய மன்னருளி னோக்கித்
தகவான் மொழிந்தான் மனித்து.

(அ௬)

இவ்வென் றிமையோர்க ளெண்டிசையோர் பாதலத்தோ
ரந்தவர்க ளாரு மசலமெய்தி—யிந்திரனைக்
கண்டார் தொழுதார் களித்தாசி மாமொழிவாய்
விண்டா ரமரந்தார் விழைந்து.

(அ௭)

வரைவிண்ணீ ராசைதவ மாவூரக நாம
முரைமடவார் சுந்தரிபாங் குற்றா—ராமகளீர்
மஞ்சரிமா காதலிதான் வந்தனைசெய் தந்தெய்வக்
குஞ்சரிமாட் டெய்தினர்நார் கூர்ந்து.

(அ௮)

தெய்வப் பிடிசேனை செவ்வேண் மனைவியா
யெய்தியுல கிற்கிறைவி யாமெனததாழ்ந்—தைதினல
மன்னாட் கியல்பினுற்று மாற்றுமெழில் செய்யமின்னு
ருன்னுத் துணிந்தா ருகந்து.

(அ௯)

காசறையார் கூந்தலிலே கானாவி நெய்ப்பூசி
யாசி னுறுஞ்சார் தணிந்துபனி—வாசநீர்
கொண்டாட்டிப் பூந்துகிலாற் கூர்குழை யொற்றினர்சொற்
கண்டாட்டி மார்கள் களித்து.

(அ௧௦)

மஞ்சினமா தேவி மலர்க்குழலின் தன்மைபெறச்
செஞ்சுடரி னின்றவஞ் செய்தெழுந்தே—யஞ்சனமா
சாரா ரளகஞ்செல் னாட்சிபோற் காரகிலின்
சாரர் புகையுய்த்தார் தேர்ந்து.

(அ௧௧)

மன்பொனுத்தி மஞ்ஞை மகரம் வலம்புரியா
மின்பணியின் கூழையின்கண் மின்னவணிந்—தன்பினறுங்
கோங்குவெட்சிப் பூச்செரீஇக் கோதைதொடை சூட்டியெழி
ருங்கு சூழ்ந்முடித்தார் சார்ந்து.

(அ௧௨)

கூறுப்போர் மதிதோய் கடுவொருங்கு சேர்ந்து
முறுப்போர் னவெமர்தன் மாணு—முறுப்போர்
கணித்திலக மாதின் கவினுதலிற் சாந்து
மணித்திலக மிட்டொளிரு மாண்பு.

(கூசு)

மங்குன் மறைந்து மதிகவர்வான் வாளரவு
துங்க மணிப்படந்தான் றூக்கியே—யங்கமுற
யெட்டியணி நோக்க லியையுநல்லார் மின்னுதலிற்
சுட்டியணி தோற்றந் துதைந்து.

(கூசு)

செந்துவர்க்கா யொண்குலையுந் தேமலர்ப்பூம் பாளையும்பைங்
கந்தியொன்று பூத்துக் கவின்மதிமேல்—வந்தமர்த
னேர வெழின்முகத்தா ணைர்கனத்தி லார்பவள
வார வடம்புனைந்தா ராங்கு.

(கூசு)

இடையிலையோ வுண்டோ வெனவையங் கொள்ள
வுடைபுனைந்தீர் வெற்பு றுறுமே—தடையின்
மணியொட்டி யாண மருங்கணிந்தா ரல்குற்
பணியொட்டிச் சூழ்ந்தமைபோற் பாங்கு.

(கூசு)

இந்தனமா வாணனத்தாட் கேரணிகள் பூட்டிவிரைச்
சந்தனமாக் கொங்கை தனிற்றிமிர்ந்து—சுந்தரமுத
தார மிலைந்ததன்மே லாடைபுனைந் தார்மலர்த்தார்
போர மிலைந்தார் புரிந்து.

(கூசு)

அந்நகமு மாமணியு மாந்தவத்தார் கின்கினியும்
பாடகமும் செய்ய பரிபுரமுஞ்—சூடகக்கைச்
சீதத் தணிந்தார் திருமுகத்தார் தெய்வவும்பல்
பரதத் தணிந்தார் பரிந்து.

(கூசு)

சார்ந்தயனை நோக்கிமால் சாலமுற்றிற் றும்பரெலாஞ்
சேர்ந்தனர்வேற் சேய்க்குமணஞ் செய்காலை—தேர்ந்திடெனத்
தெவ்வெல்லை வேட்குச் சிறந்ததும்மு கூர்த்தமே
யிவ்வெல்லை யென்றா னினிது.

(கூசு)

இப்பகலே யேற்றதென்ற லிப்போதே யான்பெற்ற
வொப்பி லணங்கை யுகந்தளிப்பான்—செப்பருஞ்சீர்ச்
சேந்தன் றனைக்கொணரச் செல்வதே நன்றென்ன
வேந்தன் புகன்றான் விசுழந்து.

(கூசு)

மாலையனு நன்றென்ற மன்னோ டெழுந்தெவருஞ்
சாலமுனஞ் செல்லத் தளியடைந்து—வேவவன்பொற்
செய்யபதந் தாழ்ந்து திருவை மணம்புரிய
வையவர வேண்டுமென்றா ராங்கு.

(கூசு)

தெய்வயானையம்மை திருமணப் படலம். நுகசு

இவ்வா சகம்வினவி யீராறு தோளுடையா
 னவ்வீரே யாகென் றருள்புரிந்து—வெவ்வாட
 வேற்றணையி னின்றெழுந்தே யேர்மயின்மே லேறியும்பர்
 போற்றஞென் னல் போந்தான் புரிந்து. (க0௫)

குடைகவரி யாலவட்டங் கொற்றவொற்றைக் கூர்வாட்
 படையெடுத்தா ரிந்தினன்கால் பாய்நீ—ருடைமனம
 னுழியன்வே தாலுர்தி யஞ்சப் பதாகையாங்
 கோழிமிக வார்த்ததுவே கூர்ந்து. (க1௬)

வேதர் நனியார்த்தார் விண்ணோர் மிகவார்த்தார்
 பூத ருறவார்த்தார் பொங்கரிடோ—ஞாதமுறத்
 திண்டி முரசு திமிலேமுதற் பல்லியங்கைக்
 கொண்டியம்பி னூர்கணவர் கூர்ந்து (க0௭)

மேனகையே யாதி விளம்பிடுநான் மங்கையரு
 மானவிசை பாடிநட மாடினார்—மாநயங்கொள்
 வீணை கரம்பற்றி விஞ்சையான் னாக்கிசையப்
 பாணையுறப் பாடினார் பார்த்து. (க0௮)

நெண்வீரர் பூதரொடு தேவருமற் றேவருமே
 யெண்வீ தியினெருக்க மேய்ந்துவர—மண்வீர
 மன்ன னுஞற்று மணத்தினெடுஞ் சாலையின்மு
 னுன்னரும்வே னுற்ற னுகந்து. (க0௯)

மேயகுடன் மேற்கும்ப மேற்றருப்பை தோய்த்தநீர்
 தூயறவோ ராசி சொலித்து தித்தா—ராயவட்ட
 மங்கலங்க ளேந்தியும்பர் மங்கையர்கள் டோற்றினு
 ரெங்க ளிறைவற் கெதிர் (க௧0)

பஞ்சுநறு நெய்ப்பளிதம் பன்னாவி மன்சுடர்மின்
 வஞ்சமணித தட்டேந்தி மேவநல்லார்—மஞ்சமறை
 ஞாயிறொளி விட்டுநல்போ னன்றுமயி னின்றிழிந்து
 கோயிலின்முன் போயினனெங் கோன் (க௧௧)

ஆயபோ தாயமோ டைராணி போய்த்தொழுது
 தீயநறும் பால்கொண்டு செங்கதிர்வேற்—சேயடியிற்
 றொன்முறையி னுட்டிமலர் தூய்ச்செய் வனசெய்து
 சன்மத் திராஞ்சென்ற டான் (க௧௨)

அன்னாள் பணிவுக் கணந் னருள்புரிந்து
 பொன்னார் மணச்சாலை புக்கயன்மான்—முன்னோர்
 பாக்குறவே போந்துமண்ட பத்துமணிப் பீடத்தே
 ரோங்குறவே வீற்றிருந்தா னுற்று. (க௧௩)

சீதரன்முற் றேவர்கள் சேயே வலின்வைகக்
கோதி லிறைமைமுசு குந்தனே—யாதிமன்னர்
வந்துவந்து தாழ்ந்து வழுத்த வவர்க்கெல்காங்
கந்தனருள் செய்தான் களித்து. (ககச)

ஆனபோ தங்கணத்தோ டம்மையப்ப னந்தரத்தின்
மானமேற் றேறன் ற மகிழ்கொண்டு—ஞானவேள்
விம்மிதமுற் றேயெழுந்தான் விண்டுமுதற் றேவரொல்லே
யிம்மென் றெழுந்தா ரினிது. (கக௪)

நித்தனுயர் மானத்தி னின்றிழிந்து தானையுடன்
சுத்தமணிச் சாலேபுக்கான் றேரகையொடு—மத்த
னெதிர்கொண் டிருவ ரிணைத்தா ளிறைஞ்சி
முதிரன்பி னின்றான் முனம் (கக௫)

சுந்தன் றனையனையார் கையினெடுத் துச்சிமோச
தந்தமுறப் புல்லின ரார்வொடு—நந்தரிமன்
வேதன் மகவான் விபுதரெலா மீன்றவா பொற்
பாதம் பணிந்தார் பரிந்து. (கக௬)

அன்னர் துதித்தா ரடியேமும் தந்தனமென்
றுன்னருமா தேவை யுமையுடனே—பொன்னிற்
புனைபுதுமன் றன்மனையிற் பொற்பிற் கொடுசீர்
வனைகழல்வேள் சார்ந்தான் மகிழ்ந்து. (கக௭)

சார்ந்தபோ தானேமுறை தன்னுல்விண் ணின்றிவந்தே
யார்ந்த மணித்தவிசொன் றண்ணவதிற்—சூர்ந்தகற்பிற்
றன்னமர்வா ளோடமர்ந்து சம்பு மகற்றழி
நன்னரருள் செய்தார் நயந்து. (கக௮)

முன்னயன்றாழ்ந் தோர்குகனை முன்னவுணர் மாயவய்த்தா
யன்ன பரிசே யவர்த்தடிந்து—கென்ன லும்பர்
மல்கு சிறைவிடுத்கான் மன்மகிழ்ந்து தன்மனே
நல்கவவர்க் கெண்ணினு னன்கு. (க௨௦)

பொற்றொடியு நீயும் புரிந்திங்கன வந்தமையாற்
சிற்றடியேஞ் செய்கை சிறத்ததென—வுற்றனக
ணைவனமா தோடு மிதுகாண்பான் யாம்வந்தோ
மாவனசெய் கென்றா னதற்கு. (க௨௧)

அத்தனிலை கூற வகமகிழ்ந்து மாலயனுஞ்
சித்தமக வாற்பாராச் சேய்மணப்ப—வுத்தமரின்
கோதைதனை யன்பிற் கொணர்தியெனப் போயருள்கூர்
மாதைவரு கென்றழைத்தான் மன். (க௨௨)

தெய்வயானையம்மை திருமணப் படலம். ௫௨௧

மகவான் விளிப்ப மகிழ்வொடுபைப் பையத்
தகவான் டிபெயர்த்துச் சார்தந்—துகவான்மின்
பொன்னுண் டிகையாண்முற் பூவைமா ரேத்தெடுப்ப
முன்குஞ்சரி வந்தாண் முன். (௧௨௩)

ஆன்னடை யாளையரி யாற்றுமணச் சாலையுய்ப்ப
மன்னமரர் மாமுனிவர் வாழியென்றே—பொன்னடியாம்
பொதுகந்து போற்றவுமை புங்கவற்றா ழாவரனை
மாதுகண்டு வெள்கினுண் மற்று. (௧௨௪)

நுண்ணிடையா டாழ்வர னோக்கியருள் செய்திடலு
மண்ணல் புறநீவி யத்தனையும்—பெண்ணரசி
யைத்தா ரணங்கையும்பொன் னாதனத்தின் மீசிருத்தி
வைத்தாள் வரைபயந்த மாது. (௧௨௫)

மன்னிருவர் விம்பமே மான வரன்வதுவு
மன்னுமணிப் பீடிகைமேல் வீற்றிருப்பத—தன்னிமையோ
ரோருநதாழ்ந் தேத்தினா ரன்றோ ரருள்புரிந்தார்
மேவருமின் பெய்தினுண் வேந்த. (௧௨௬)

வேந்தரையாற் தேவி விரைமஞ் சனமாசி
யேத்திவந்தே யாகுருவைப்ப வேர்மகவான் —சேந்தன் மு
லுற்றா ரணங்குபுன லுய்ப்பமுறை யேயனக
னற்றாள் விளக்கிடு, னன்கு. (௧௨௭)

மல்கு விதிமுறையின் மன்பு சனைமுற்றி
வெல்குமா னோர்காத்தின் மேவண்கை—நல்கி
யடியனிவ ணேர்ந்தனனென் னார்வமொடு கன்னந்
கடியறனீ ருய்த்தான் களித்து. (௧௨௮)

அஞ்சலரோ னுற்றியுளத் தங்கைதர வாண்டகைகொண்
மங்கலநா னுர்த்து மணிக்கனத்தி—னங்கைமுடிக்
கார மணிந்தா னருங்கனிதேன் பால்குனைக்
கூரநுகர் வித்தனன்விண் கோ. (௧௨௯)

ஆர்த்தனபற் பல்லியங்க ளாரக் கணநாதர்
தீர்த்தன் றனைத்துதித்தார் செங்கமலன்—கார்த்தநிற
வண்டுளவோன். வேந்திமையோர் மன்னிருவர் தங்கோலங்
கண்டு சிறந்தவென்றார் கண். (௧௩௦)

ஆயபோ தம்புயத்தோ னார்கனறந் தொண்கலப்பை
மேயமண வேள்விமுற்று வித்தனன்பி—னேய
விலைவிவா வொண்ணுதலோ டோங்கனல்குழ் வுற்றுச்
சிலையின்ன டாடந்தான் தேர்ந்து. (௧௩௧)

மாலினிமா காளிமா வாணிபா விச்சுழச்
சாலினியு மங்கலையுந் தாண்கண்டான்—வாலிதினன்
மன்ற வியற்றியபின் மாதொடுவே னம்மையப்ப
ரன்றலர்பூந் தான்பணிந்தா னாங்கு.

(கந. ௨)

பணிமக் களையிருவர் பாங்க ரிருத்தி
யெணியெந் தலைமைதந்தோ மென்ன—மணிவண்ண
ஞதி யமர ருந்தவத்தோ ராரணங்கின்
கோதில் குலந்தாழ்ந்தார் கூர்ந்து.

(கந. ௩)

கந்தனையுங் கன்னியையுங் கண்டு கவினவையார்
வந்தனைமுன் செயதிடலு மன்னருள்செய்—தந்தமிலா
ஹரி யொடுமறைந்தா னன்னெனவரும் விம்ம்தரா
யாரின் றுதிநவின்ற ரார்த்து.

(கந. ௪)

இருவ ரிருந்த விருந்தவிசி னும்பர்
மருவ குமரன் வனிதை—திருவுருவங்
கண்டார் களித்தார் கமலத்தா ளேத்தினார்
விண்டார் விழும வினை.

(கந. ௫)

சீயவண்ண நின்றிழிந்து தேவர் தொழுதுவா
வாயதிரு மங்கலமா வார்ப்பொடுபோய்க்—கோயி
லிடைதந் தனையவளோ டேய்தந் தெவர்க்கும்
லிடைதந் தருன்புரிந்தான் வேள்.

(கந. ௬)

இன்னபரி செய்த வெமையின் நெடுத்தருள்செ
யன்னையுட னத்த னணியறையு—டுன்னிமணி
மின்னுறுபொன் மஞ்சவனை மேன்முயங்கி வைகினான்
மன்னுயிர்க ளுய்ய மகிழ்ந்து.

(கந. ௭)

மங்கலநாண் பூட்டி வரப்பாகன் கூடமுந்தி
யங்குசங்கைக் கொண்டளவி லார்வமுற்றுத்—துங்கமுறு
தெய்வதநல் வேழஞ் சிறுநகைசெய் துட்கொடுநாண்
பெய்வதனங் கோட்டிற்று பின்.

(கந. ௮)

மைமந்தனுநன் மாதா மணந்தாங் கிருந்தவெல்லு
நந்தமரர் தந்தமனை நண்ணினா—ரித்திரன்முன்
வந்தமுசு குந்தன்முன் மன்னவர்க்கொள் ளாடைகலன்
றந்துவிடை தந்தான் நக.

(கந. ௯)

முசுகுந்த ஞதி முறையரையர் தத்தம்
வசிகரம் போதலுமே மாமைச்—சசியினெடு
வன்புற் றிருந்தானை வந்தனைசெய் மன்சிலநா
ளின்புற் றிருந்தா னினிது.

(கந. ௧௦)

தெய்வயானையம்மைதிருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா. கந. ௮.

விண்குடி யேற்றுபடலம்.

ஆனசில வைகல்சென் றத்த னணங்கினொடும்
வாணுறையு ணீங்கிக வான்களிப்பத்—தானமா
நீதிவர்த்து முன்கடைவாய் மேவவய வோர்ப்புத
ராதியர்தாழ்ந் தார்த்தா ரடுத்து.

(4)

அனிகவொலி கேட்டயன்மா லண்டரொல்லை யிற்போ
நினியகுநன் போந்தனனென் றேத்தி—நனிகொழுதார்
மற்றேந் தலைநோக்கி மன்பரியூர்ந் தேகெனவே
ணத்தேர் கொடுசென்றா னன்கு.

(5)

ஆசகனூர் தேர்மே லணங்கினொடு குன்றெறிந்தா
நிசனூடன் சத்தியென வெய்தினான்—மாசார்கன்
புமடைபெய் தார்வீரர் புதரற வோர்பணிசெய்
சாமநகிற் சூழ்ந்தா ரடுசது

(6)

ஆண்டா வணங்க வவரவர்தஞ் சேகரத்தின்
முண்டசத்தாள சூட்டி முருகவேள்—விண்டயன்மு
னெல்லம்பர்க் கண்ணுநீது யும்பரியூர்ந் தெம்மொடுநீர்
செல்லுமின்விண் ணென்றான் நிகழ்ந்து.

(7)

கஞ்ச னனத்திற் கரியமால் புள்ளரசின்
மஞ்சமர்மெய் வானவர்கோன் வாரணத்தில்—விஞ்சமார்
மற்ற சின்றோர் தத்த மருவூர் தியிலிவர்த்து
சுற்றியுடன் சென்றார் துதித்து.

(8)

புங்கவர்கள் போற்றவயர் புதர் புடைசூழப்
பொங்கியங்க ளார்ப்பப் பொருவயில்வே—லங்குமான்
சந்திரனூர் குன்றார் தனிலிருந்து மாதலனா
மிந்திரனூர் மேவினா னேய்ந்து.

(9)

பொன்னகர்முன் சூர்மகனாற் பொன்றினமை யோடிறைவன்
மன்னகஞ்சான் வேட்கையுமே சண்முகன்கண்—மன்னருஞ்சி
ரெய்திமையோர் தச்சனைப்பார்த் தென்னகரத் தென்னகர்போற்
செய்தியெனத் தாழ்ந்துசென்றான் தேர்ந்து

(10)

நூதேர் புனைவ னொடிப்பின் மதிஸ்கரி
வீதேர் மறுகு வியன்கோவி—லாதேயுஞ்
செய்வரையார் பொய்கையிடஞ் சீர்மண் டபம்பாழி
தெய்வவிண யாதிகண்டான் தேர்ந்து.

(11)

இந்திரற்குக் கோயில்சேய்க் கேய்கோட்ட மாலயற்கு
மந்திரங்கண் மற்றவர்க்கு வாழிருக்கை—சுந்தரமா
வுன்னார் நகரினதிக வனப்புனதா
யுன்னு வுதவினனூ லோர்ந்து.

(௧௧)

அன்ன வனப்பினத்து மார்க்குஞ் சொலவரிதா
மன்னனது காணு மனங்களிப்புற—றுன்னும்
புனைவன் றனைத்தழி இப் புல்லினன்ன னுன்னேன்
வனாகழற்றா டாழ்த்தான் மகிழ்ந்து.

(௧௨)

வேந்த னிருக்கைசசி மேவவய னுதியும்பர்
தாந்தமதொன் னூர்தி தணந்துவரக்—காந்தளங்கை
மன்மன்ற நனகையொடு மாமணித்தேர் நின்னொர் இ
மின்மன்ற மேயினன்செய் வேள்.

(௧௩)

மன்றத் தரியணையில் வைகிக் குமரவேள்
சூன்றத் திறகரிந்த கோமாற்கு—மின்றத்து
பொன்மவுலி யின்னே புனைநென்னுன் மாலயன்முற்
பன்மலர்த்தார்ப் பண்ணவரைப் பார்த்து.

(௧௪)

என்றிளவல் கூற விமையோ ரிமைப்பிலத
சொன்றுபொருள் யாவுமொருங் குய்த்துநல—மன்றனீர்
மன்மகவாற் காட்டி வுணந்தேற் றுணையேற்றி
நன்மவுலி சூட்டினார் நன்கு.

(௧௫)

தனிவான் முடிபுனைந்த தார்வேந்தன் றுளிற்
கனிவாற் பணிந்தார் ககன—மனிவாழ்வா
ராசினொன்னார் மாமுனிவ ராரமம்பை மாந்நடித்தார்
பேசினிசை செய்தார் பிறர்.

(௧௬)

இந்திரனக் காலை யெழிற்குமரன் முன்னேகி
வந்தனைசெய் தேத்திவள மன்றறக்க—முந்துளமா
மன்னரசுஞ்சீரு மகிழ வளித்தியெந்தா
யுன்னிதன்மே லுண்டோவே றென்று.

(௧௭)

என்றலுமே யின்னருள்செய் திந்நகர்போற் றென்றரசை
நன்றிங் கிருத்தியென நன்குவைத்து—நின்னுள்ள
துன்றுணையன் பார்க்காரைச் சூழிருக்கைக் கேவியையன்
நன்றுணையோ நெற்றன் றளி.

(௧௮)

அழைகணவர் வீர ரணிவாயில் போற்ற
வுறையு னிருக்கைநண்ணி யும்பர்க்—கிறைமகரோ
டுன்னரும்பல் வேறாட லோகையொடு செய்திருந்தா
னென்னரும்பன் சேந்த னினிது.

(௧௯)

அயன்முதலோர் தத்த மகமமர்த்தார் வேந்தன்
மயரில் சகியொடின்பு துய்த்தவ்—கியல்புரிந்தா
னுறயர்ந்து தன்புற்ற வும்பரின்பு ரோர் ககரித்
சாறயர்ந்து வைகினார் தாம்.

(௧௭)

வின்குடியேற்றுபடலம் முற்றிற்று

திருநெல்வரை நவந

கந்த வெற்புறு படலம்.

இப்படின னுளேக வேந்தனியி னின்றிகுந
னெப்பருஞ்சீர் கந்தவெற்பு லுற்றுறைவான் —மைப்புரைபு
மோதியுடன் செல்லவலி தோர்ந்து செழுமலோ
னதியர்கள் போந்தா ரருகு.

(௧௮)

கந்தவே ளவ்வேளேக கார்வணன்முன் னேவருமே
தந்தமிடஞ் செல்லவிடை தந்துவிண்ணு—டிந்திரனை
பாள திறுத்தி யணங்கொடுதன் றேரின்மேல்
வாளரிபோற் புக்கான் மகிழ்ந்து.

(௨)

மன்மணித்தேர் புக்கவைவன வாகைமொயம்பன் பாகாய்ப்பா
பன்மணிமுட் கொல்பணியாற் பற்றியும்பப்—வன்மணிதேசான்
பன்வரையில்வீரர் விற்றபூதா சுற்றவெள்ளிப்
வபானவையிற் போந்தான் புரிந்து.

(௩)

போனதோர் போதையன் பொற்றே ரிழிந்துசம்பு
வானவனையாயோ டடிபணிந்து—சோனைமுகில்
பித்தனியி னெடுவிடை பெற்றெழில்சூர் கந்தவெற்பு
லந்தனியிற் புக்கா னனைந்து.

(௪)

புக்கோர் புனிதவேள் பூதகணம் போற்றவெய்யர்
தொக்கோர் பணியினிற்பச் சூழ்ந்தேத்த—மக்கோர்க
ளோதனத்தி னுன்னடையா ளோடணைந்தே ரோங்குமணி
யாதனத்தில் வீற்றிருந்தா னுங்கு

(௫)

மீதன்மறையி னுலந் துத்தத்த கரியசெல்வேன்
பொன்மலர்த்தான் வாழ்கவிரு புன்வாழ்க—பன்மஹம்
போழ்கதீர்வேல் வாழ்கவன்னை பொய்யிலடி யார்வாழ்க
வாழ்கவுல கெல்லா மகிழ்ந்து.

(௬)

கந்த வெற்புறுபடலம் முற்றிற்று

ஆதிநெல்வரை நவந.

இந்திரபுரிப் படலம்.

சூர்தனைவெ றய்ய சுடரயில்வேல் வேளருளாற்
சீர்தருவிண் ணுடரசு செய்வேந்த—ஜேர்பகற்றெம்
மன்னினார் செய்தீமை மற்றேவ லுற்றவெலா
முன்னினு ஜேர்ந்தோர் துளத்து (க)

மறுத்தான் சசியோடு வைகுமின்ப வாழ்க்கை
வெறுத்தான் வெறுக்கையிறை மேன்மை—செறுத்தான்வேல்
தாற்றுதவத் தான்வீ டடைவனென்ற ன ிதுணர்ந்து
மாற்றுதவத் தானினந்தான் மன். (உ)

உன்னியவேர் தும்பர்வேல் ஷாருழைவத் துற்றுவைகித
துன்னியசீர் சூழ்குலிசத் தோன்றலே—யின்னனகே
ளென்றிழிபொய் வாய்மைநன்மை யெய்தினென்றர் வான்பதத்த
னின்றிடவேர் சூழ்ச்சிசொல்வா ணேர்ந்து. (ங)

அன்பி லவுணர்க் கரசனா லாயபெருந்
துன்பமலத யுன்னித் துயரடைந்தே—முன்புலனொந்
தன்றுநோற் றெய்தின் பரசும் வெறுத்தனை
யின்றுநோற் றெய்துவதி யாது. (ஈ)

அகத்திற் றுயருழந்தா ரல்லோரா வாசக
மிகத்திற் பெருவாழ்க்கை பேய்வார்—கததினகண்
மன்னவனே வாழிகேண் மன்னுநிர்க்கை லாயி பற்கை
சின்னளவன் றென்று தீனை. (ஐ)

மூவரினன் மாதவரின் முன்பா தலார்த்
நேவரின்மற் றேவர்தாந் தேன்மொழிதோண்—மேவு
கரும்போ கமுகோவென் காரிகைவார் கொங்கை
யிரும்போகம் விட்டிருந்தோ ரிங்கு. (ஐ)

போயதுயர்க் கஞ்சிப் புருந்த திருத்துறத்தே
மேயதவ மாற்றின் மிகத்துன்பே—காயொந்து
மோகமன்றி போருசெய்வோர் முன்னிப் பெறுவதூஉம்
போகமன்றி யுண்டோ புதிது (அ)

மன்னு புலனொடுங்கும் வாய்ந்த கரணமில்லை
துன்னுசெயல் சொன்மெய் தொலையுமாண்—டுன்னரும்பே
ரின்பமுண் டென்பரதை யாரறிந்தார் கண்டதுமெ
யென்ப ருலகுளோ ரீண்டு. (அ)

பொய்யார்த்த கானலதைப் பூம்புனலென் தேவிழைந்து
கையா ரயிர்தைக் கமருகுத்தாறு—கையா
சிலருளதென் னின்பத் திளைப்பவுன்னி யிம்மை
நலனிழத்தி நின்னெண்ண நன்று.

(௬)

மின்னனையார் நல்கின்ப மேயின்ப மன்னொடு
மன்னுறவாழ் வாழ்க்கையே வாழ்க்கையா—மன்னவரை
மேவுசெல்வ மேசெல்வ மேவித் தனம்பெறு
மாவறுமை யேவறுமை மற்று.

(௬௦)

நிறியகுழன் மாசர் நாமார் புணர்ப்பைச்
சிறியவின்ப மென்பர் சிறப்பை—யறிவரே
லன்னதுவே பேரின்ப மாமிறைவ கேட்டியேன்
மன்னவது சொல்வனென்றான் மன்.

(௬௧)

சூரவனிலை கூறக் குரிசி னகையா
வரவுளந்தீ முன்னிழுதை யொத்தே—விரசமுற்று
மாசர் சிறப்புமின்பு மற்றெற் கிதுகாறு
மோதினெயன் கொல்லென்ற னோர்ந்து.

(௬௨)

வேந்தனுரை கேளா விமாழனெனப் பேர்வாய்த்தோ
னந்தன் மயங்கினு னென்னவெழிற்—காந்தையர்சீர்
மனமதனுல் கூறுமது வாஞ்சையில்லார்க் கோதுகிலார்
நன்மனகே னென்று சொல்வா னன்கு.

(௬௩)

நாநில் லனவென் றியம்பின ரோர்ப்பத்தே
நூறுடனோ ரெட்டென்னு நூலுமே கூறினார்
வேறு மிசைத்தார் விளங்கு சமயந்தா
னறெனவே யோதின ராய்ந்து.

(௬௪)

நுதலவற்று ளிம்மையிலே நொய்தினின்ப முத்தி
யுதவுவது காம ருலோகா—யதமதமா
மந்நெறிநின் தேவீ டடைந்துமைந்த ரின்புறுவார்
மன்னதையீ வோர்மடவார் வாய்ந்து.

(௬௫)

அந்தமட வாரியலு மன்னவரைச் சேர்திறனுஞ்
சந்தையுற மேவுந் திறலுடைய—மைந்தர்தஞ்
செய்கையுமற் றுள்ளனவுஞ் சித்தசவே ளாகமத்தின்
மெய்மையதாய்ச் சொல்லும் விதந்து.

(௬௬)

சாதி யியற்கை தனித்தத் துவமாந்த
ரோதுருணந் தேச முறுமவத்தை—போது
சருத்திவை யாதியசீர்க் காமருவேள் வேத
மருத்தியுறக் கூறு மமன்று.

(௬௭)

பன்மா னினிவடவை வாய்பே ரிசையினிசுர்
நனமாமை யத்தினியெ னுரியர்க்கா—முன்மா
வசைவறதொன் மாமரபே யாடவர்கள் பார்க்குஞ்
சசுனிப பன்னசுவன் றும்.

(௧௮)

முன்ன நவின்றிமொ மும்மை மரபுக்குட்
சன்னியரோ டாடவர்தங் கந்தறிக்கு—முன்னரிய
மாற்படுமா வாழநெடு மையின் னனவென்ன
வேற்ப தியற்கையே யிங்கு.

(௧௯)

அண்ட ரருச்சவத்தோ ரநநாகர் கந்தருவர்
திண்டி றல்கொன் டூதா தினியரக்கர்—மண்டியக்கர்
சத்தவமி லாவலகை தந்திறனே யாவதுதான்
றததுவமே யாகுந் தக

(௨௦)

நீத்துவமா யாற்றினின்ற தையலரை வந்துபித்தென்
லுத்தமமா முக்குணங்க ளுற்றனம்—றத்தகைய
வுண்மை படைத்திடவே யுண்குணன்ற னாகுமால்
பண்மையுடை வேட்சே மதி.

(௨௧)

புருவும் வணமு முயர்த்த செயற்கையு
மரிவையர்த நாளு மன்னத்துத்—தெரியவே
யுண்மா வுளநாடி போர்வார் மரபுமுத
லெண்மாக் குணத்தீறு மே.

(௨௨)

தின்னருமாத் தேசச் சொறுமீண் டியமடவா
ருன்னருமா சீதி யுஞ்செயற்கை—யென்னவரும
பேசிடவெவ் வேறாகும் பெற்றியதாய் நிற்பதுவே
தேவியற்கை பெணத் தேர்.

வாலை தருணையொடு மன்பிரவு டைவிருத்தை
யேலும் வியன்பருவத் தேயுரைத்த—காலமொடு
பேசுளததின் வேட்கை பிரித்தறியப் பெற்றதுவே
யாசி லவத்தையே யாம்.

(௨௩)

முக்குணத்தர் முப்பாலர் மொய்நால்வ ரெண்மரார்
தக்க மடவார்க டாம்பற்று—மிக்குறலே
யேதமிலா வாடவர்க ளெய்துதற்கே யேற்றபல
போதுதெரி சிற்பதுவே போது.

(௨௪)

மக்களுறு காமம் வடிவினிலே வைகலுந்தான்
பக்கர் தொறுமிழிந்து பண்புனெடு—மிக்கவுயர்
பான்மையாற் புக்கவிடம் பார்த்திழைப்ப தூஉமதே
மேன்மையுள வேந்தே விதி.

(௨௫)

பற்றுனரை யஃதிலரைப் பண்புற் றனரிலரை
மற்றனரை வாஞ்சையுறு மாந்தர்க—டெற்றெனவே
தேற்றமா றுற்றதே செய்கையுளங் கொள்கருத்த
தேற்றமிரு மேந்தலே யெண்.

(௨௭)

இங்கிவைநன் மைந்த ரியல்புமெழில் கூர்ந்துறுமா
மங்கையர்தம் மாண்பும் வகுத்ததே—யங்கணையார்
பொங்கிதமாச் சேரும் புணர்ச்சினைக் கேற்பதோ
ரங்கிதமேல் கூறநின்ற வாய்ந்து.

(௨௮)

புல்லல் சுவைத்தல் புணர்மா நகக்குறிகள்
பல்லுறுதன் மத்தனம்பன் றுடனந்தா—ஹெல்லு
மொலிகாண மோடு முவப்பா தியவே
புலவியைந்த வென்ப புரிந்து.

(௨௯)

விரைதல் சமந்துக்கென் வேகமுச்ச நீசம்
புரையில் சமமென் பொருண்மை—விரைவப்
பரவைவகை யீராம் பகுதியிற் வாற்சேர்
தருபுணர்ப்பா மொன்றுவரி சார்ந்து.

(௩௦)

உறுத்த னெருக்கலு ரோசலுறு தன்முன்
விறற்றருகுழ் வல்லிமா மேற்கோண்—மறுத்தீர்
செறித்த திலவரிபா நீம்புனலார் காட்சிப்
புறத்தொருறுப் பொற்றல் புணர்ப்பு.

(௩௧)

வைத்தறுடிப் பொற்றுமா பொப்பு விலங்குகற்றே
யுத்தரம் துக்கன்மு னேதவற்றாற்—பத்துடனே
யொன்றுமற்றப் பற்பல் லுறுப்புணர்ந்து முத்திரத்த
துன்றமிர்துண் டல்சொல் சுவைப்பு.

(௩௨)

சுரிதகமெண் ணாட்டிங்க மேண் டலமே
யுருமின் மயின்முயலி னெண்கால்—விரைபெய்தற்
காரிதழ்வேங் கைநகவி ரேகைமெய்யே முங்கமுற்றுங்
கூருகிர்தீட் டல்லக் குறி.

(௩௩)

துவர்தருமா மாலை சுணகமா கேணக்
கவாடிகான் கண்டப் பிரத—மிவையல்ல
மற்றவும்போ வின்னமுதுண் வைப்பி லெயிறழுத்த
வற்றமிலாப் பற்குறிய தாம்.

(௩௪)

உரமுதலோ ணார்திலைம்பா லோர்தொழிலா வேற்ப
வரும்புணர்ச்சி வேலைபுடைப் பஃதா—முரிய
கரிகாமுன் னுய கணங்குழைபார் வேட்கை
தகவிறற் லேமத் தனம்.

(௩௫)

மயிலனஞ்செம் போத்தனிசே வல்புறவு காடை
ருயிலெனுமோ ரெட்டின் ருசலைப்—பயின் றுமைந்தர்
'கூறுமின்னூர் பாங்கெய்திக் கூடும்போ தின்னசெயு
மாறுதிகழ் தேகாச மாம்.

(௩௨)

பாரியல்கி சாமியம் பெனத்திகங்கூர் மல்லளிதஞ்
சாரிதமண கேமம்பீ தஞ்சுல—பாசிசங்கூர்ப்
பன்னஞ் சமூர்த்தம் பரிவத் தகஞ்சமவே
தன்னமத்த பத்மா சனம்.

(௩௩)

கொின்வித் கிரமமுதற் கோபு தகமீரு
வுன்வகைநாற் பானெட் டென திறத்தான்—மன்பிறவாற்
சீர்மகளி ருண்மகிழ்ச் சிட்டர் புணர்பான்மை
யார்சித் திரக்காண மாம்.

(௩௪)

தினைநிலைநல் லார்தந் திறமுஞ்சேர் மாண்பு
முணர்வரெனி னுங்குழுவு ளுற்ற—தணிகைப்
பாத்தைகா மக்கொடியார் பாலொழிந்தோர்ச் சேர்தல்
கரத்தலினூல் வல்லோர் கடன்.

(௩௫)

முன்னுறவே னூலின் முறையனைத்து மேதொகையிற்
பன்னிவகை சொற்றகலம் பார்த்தறைந்து—பொன்ன
னிருப்பமக வானவற்றை யெண்ணிமட வார்ச்சேர்
விரூப்பமக முற்றான் மிக.

(௪௦)

கொற்ற வலாரி ரூவற் ரொழுதெந்தாய்
சொற்றதன்மை யெல்லாந் துணர்வெனக்கொண்—டுற்றன
மற்றொன்றும் வெஃகேன் வரம்பிலா வின்புதனைப்
பெற்றனன்போன் தேனேன்றான் பேர்ந்து.

(௪௧)

பொன்ன னூல் போதித்துப் போதமகிழ்ந் தேகுதலு
மன்ன னாசை மகற்களித்து—மின்னினைய
சுந்தரியைக் கூடியே சொல்லருமா போகமுற்று
நந்தரிபோல் வைகினு னன்கு.

(௪௨)

திரண்டவரால் சேல்களிறு சேதாம்பல் கஞ்ச
மாண்டங்கு பாசிவளை யார—விரண்டு
கரகமுறப் பற்றிக் கடிதடத்தின் மேலி
விரக விடாத்தணித்தான் வேந்து

(௪௩)

மகவான் சசிபான் மதநாற் றுணிவி
னுகவாப் பசியி னுழந்து—மிகவாடி
யெய்த்திருந்தா னூணுண்டாக் கெய்தருமாப் போகவின்பர்
சுய்த்திருந்தான் பன்னு டொடர்ந்து.

(௪௪)

அன்னபொழு தோர்நான்வேந் தானை தனைப்போற்றிப்
பொன்னகர்செம் கோலோச்சிப் போற்றினவ—நன்னயலிற்
தன்னு வமர்முனிவர் சூழமார் தம்மொடுமுன்
மன்னுசாற் பார்த்துரைப்பான் மற்று. (௪௫)

என்னைகேள் வேத னீமைபோர் முதலெவரும்
வெந்தறுகட் சூரான் மிகவுமுள—நொந்தயர்ந்து
சேணவு மேன்மைபோய்ச் செல்லுற்றதத் தாழ்வந்த
காரணமென் னென்றான் கனிந்து. (௪௬)

துன்றிமையோர் சூழ்முனிவர் துன்னெவருஞ் சூர்தன்னு
லொன்றியமா தீமையெலா மோர்பரனை—யன்றி
யகத்தினந்தை கொண்டெக்க னுற்றுமகம் புக்க
வகத்தின் விளைந்ததென்ற னுங்கு. (௪௭)

என்றலுஞ்சேய் கேளா விதுகா ரணமேலப்
புன்றொழிலார் தக்கன் புராரிதனை—யன்றியே
செய்தருமா வேள்வித் திறனைத்து மொன்றுவிடா
துய்தருவான் சொல்கென்ற னுற்று. (௪௮)

சீயந்தனுரை மாற்றந் தனையுணரா வாற்றல்
வயந்தனையுற் றேவாழி மைந்த—நயந்திதுகே
னென்னு வகந்தையுள மேயந்ததக்க னுரந்தகதை
மன்னுசான் சொல்வான் மகிழ்ந்து. (௪௯)

இத்திரபுரிப்படல முற்றிற்று.

—:0:—

ஐந்தாவது தேவகாண்ட முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உருக.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரூவது

தக்ஷகாண்டம்.

உபதேசப்படலம்.

மண்ணாதி யித்பிறந்து மாழ்கவைப்பை யோபுரிதோ
மெண்ணா தெனைக்கதியி லேற்றவையோ—விண்ணா
றொழுமுமரக் கோட்டத்த வோங்கெயில்கு மூம்பர்
தொழுமுமரக் கோட்டத்த சொல்.

(௧)

அண்டரிடர் தீர வானுதற்க ணின்றவந்து
துண்டமுற வத்தியரி சூர்மாக்கொன்—றெண்டகைய
வானோர் சிறைமீட்டு வான்பிடிக்கான் மான்வேட்டுத்
தானோர் கிரியமர்ந்தான் சார்பு.

(௨)

உன்னுலகுண் மேலா யொளிர்சத் தியவுலகின்
மன்னுமொளி வீச மணிக்கோயி—றன்னில்
வியன்றவத்தோர் விண்ணோர் விழைபுதல்வர் போற்ற
வயன்றவியில் வீற்றிருந்தா னாங்கு.

(௩)

இருந்திடுபோ தைய னெவையுமளிப் பானீன்
றிருந்து பதின்மராஞ் செல்வர்—பொருந்தவரு
'டக்கனென்போன் முன்செய் தவநெறியா லீதொன்று
மிக்கயனைக் கேட்பான் விழைந்து.

(௪)

தேவர் முதல்வராய்ச் சிற்றுணத்த ராயெண்ணு
மூவர் தமிலுயர்ந்த மூர்த்தியரா—யோவிலுயிர்
தோறுமுயி ரென்னவுறை தூயர் தமைநன்று
தேறவெந்தாய் சொற்றியென்றான் தேர்ந்து.

(௫)

நின்றிதுசொல் வேன்கேட்டி நாரணனு நாணுமா
வன்றமர்செய் காலை யழலெனவே—யொன்ற
வெழுந்தம் பரிற்செல் விதைசிவனை யாருந்
தொழுந்தெய்வ மென்றே துணி

(௬)

இருசெயல்செய் நீவீர்தா மேதிலர்போ னிற்ப
வொருசெயல்செ யீச னுமக்கேண்—மருவு
மிதையாய் வருசெயறா னென்ன மயக்கோ
றையா பெனநவின்ரு னாங்கு.

(௭)

தக்க ஐரிஃதுரைப்பத் தந்தைதன்று நன்மென்ன
தக்கிறதி காளினமை நாகரோடு—தொக்கவே
துன்னுயிர்க டம்மைத் தொலைப்பா னவனென்னின்
முன்னளித்தா ஞ்ராகு முன். (அ)

அந்நா னொருவனு யாய வுயிர்த்தொகையைத்
தொன்னுண் முறையொடுக்கித் தொன்மைபோற்—பின்னாக்குந்
தென்றிசைக்கட் கூற்றுதைத்தோன் செய்கைமூற்று மித்தன்மைத்
தென்றிசைக்கற் பாற்றோ வெடுத்து. (க)

திருமா றையெண்ணைத் திண்டிறவி னல்கி
யிருமா நிலங்காப்பு மீட்டும்—வருமாயா
யும்மா டிருத்துமென்றெம் முன்னுயிர்கின் றுற்றுகின்ற
னெம்மான் முடிவ திலை (க௦)

எள்ளாரெண் ணெய்யு மெறிமா மணியொளியுங்
கள்ளார் மலர்மாக் கடியும்போல்—விள்ளா
தாலக மனைத்துமே யுட்புறம்பாய் மேவு
மீலகு பரஞ்சோதி யேய்ந்து (க௧)

வேதமுத லாய வியன்கலையெ லாந்தொன்னு
ளோதினா னெங்கட் குணர்த்தினு—னீதுந்
யோதுவற்றிற் காண்யாரு மொன்றெனவே கொண்டனைகொல்
பேதையோ வென்றான் பெரிது. (க௨)

ந்சனருள் வேத மெவரும் பிரமமென்றே
பேசுவதென் னென்னப் பிரமனன்னு—னேசமுறத்
சொன்ன மறையின் றுணிபுமுக மன்னெவர்க்கு
மன்னவனுக் காதலுண்மை யாம். (க௩)

ஆதலா லீசனல்லா லார்க்கு முகமனாம்
யாதுபொரு ளாரிறைஞ்சி னேய்ந்துபோய்ச்—சித
மதிபுனைந்த வேணியனை மன்னுமே யெல்லா
ததியுங் கடல்செலல்போ னன்கு. (க௪)

கேளினிய மைந்த கிளர்வேதச் சாகைநவில்
குளுரையின் பாகன் றொழில்செய்வித்—தாளுபவ
னறிதழித் தாரீமிலைந்த நாயகனை யாதிரடு
வீறு மிலாதா னெனும். (க௫)

அருவு முருபுமா மத்தனொரு வன்சீர்
தருமுலத மீன்றுநல்கு தாகை—பொருவிலான்
பெண்ணுடனே யாணலியாம் பெற்றியனுள் வோரெணிய
வெண்ணியவாக் கீவோ னெனும். (க௬)

விதிமுதலாக் கூறும் வியனுயிர்கட் செல்லாம்
பதியென் பசுபதிபன் னூர்க்கு—மதிகளு
'மன்பரெலாந் தேறவாங் சுண்ணவந்தாந் துஞ்சுவெந்த
வென்பு புனைவா னெனும்.

(௪௦)

இன்னபுகுமெல் லோரையுந்தன் றெண்குணத்தி னோடொடுக்கி
வான்புகலாய் நின்றமற்றோர் மன்குணத்திற்—ருன்புகலி
லீச னியிலை யினையதென வேயெடுத்தப்
பேச வரிதெனுமே போந்தது.

(௪௧)

அன்றியுங்கே ளம்புயத்தோ னாகியரை நீக்கியா
னென்றுள்ள வோர்முதல்வ னீயுமுத்தி—நன்றெனவே
தேர்ந்தஃ துரைக்குமென்னிற் தேறவரா வார்யாவ
ரோர்ந்தறிதி மைந்த வுளத்து.

(௪௨)

இன்னமுமுண் டன்னூர்க் கியம்பி யறையவொண
துன்னி யுரைக்கி னாகம்பலவாம்—பன்னிடினு
முற்றுகென் பானீ முனமுணர்ந்து மோமே
யுற்றாய்கொ ளையா வுளத்து.

(௫௦)

மரியன் றனையென்னை மற்றவரைப் போற்றாமறை
தூய வரனைத் துதித்ததுபோ—லேயமறை
யெம்மை யிமயவரை யேனையரைப் பாதிசொலு
மம்ம வுணர்ந்தீ யாய்ந்து.

(௫௧)

நம்மைப் பரமென்பார் நண்ணிரயம் வீழ்வரொப்பென்
தெம்மைப் புகல்வோ ரிடரினிய்ப்போ—மெம்மையாற்
கன்பரெனத் தாழ்வார்க் கருன்புரிவோ மல்லாரை
வன்பரெனக் கொள்வம்யா மற்று.

(௫௨)

பதியான்பா சத்திற் படுபசுநா மென்றே
விதிமறைகள் கூறுமெய்மை வேண்டி—னிதுவெனவே
பேல நவில்கே னிவாரசெய்தாற் பூசித்த
வாலயங்கள் காண்டியாங் காங்கு.

(௫௩)

அவனருளான் முத்தியெய்து மஃதன்றி யெய்தா
தவனருளால் யாவுமே யாகுஞ்—சிவனெ
னவனலாற் றெய்வமிஃ யாதலான் மைந்த
வவனை யடைதியென்ற னாகு.

(௫௪)

உபதேசப்படலம் முற்றிற்று.

தக்கன் றவஞ்செய்படலம்.

திந்தையுரை கேட்டிணர்மா தக்கனுயர் முத்திபெறச்
சிந்தைசெயான் மான்முதலாந் தேவரினு—முந்துதவஞ்
செய்துபலன் கொள்வமெனாத் தேர்த்தயற்றாழ்ந் தேர்ப்பரிண
யெய்துவனா னென்ற னினிது. (௧)

பல்கு தவம்புரியப் பாங்கோ ரிடம்பணித்து
நல்குவிடை யென்னவய னன்மனத்தின்—மல்கியெழு
வாவியக மேகெனவம் மானதத்தி னோர்புடைபோய்
மேவு தவம்பயின்றான் வேட்டு. (௨)

கரிணை ரோட்டிக் கணற் றீ யிணைமூட்டிப்
பால மருவுபயன் பாற்றிமெய்யி—லேலுமன்பின்
மஞ்சனக் காட்டி வரற்கொழுக்கத் தார்கூட்டி
நெஞ்சமதிற் றிசித்தா னேர்ந்து. (௩)

சுத்தமன்ற னுள்ளந் தொடர்வா யொருமையுற
வித்திறத் திற் பூசை யிறைக்கியற்றிச்—சித்தனற்சீர்
நாமம் விதியி னவின்றுபத்து னூறுண்டு
தாமன்பிற் செய்தான் றவம் (௪)

அின்ன முயர்த்தவன்சே யன்னதவஞ் செய்காலை
முன்னமுமை யோடி றைவன் மூரிஷ்டை—தன்னில்
வரவும் விரைந்தெழீஇ மாமகிழ்வுற் றையற்
பரவுவல்யா னென்றெதிர்த்தான் பாங்கு (௫)

சென்றான்ற டாழ்ந்து சிறப்பித்தோ ராயிரமா
மொன்று துதிக ளாகத்துரையா—நின்றிடலு
நின்றன் செயன்மகிழ்ந்தா நீவேண் டெவதினன்
தென்றறைதி யென்ற னிறை. (௬)

தீர்லம்வான் மாலயனூர் தம்மிலென தானைசெல
வேலரினைத் தாழ்வோ ரெனைத்தாழ்ச்—சாலெவரு
மேயசெய்கை செய்யமக்க னென்றுமல்கத் தாய்மகளா
நீயவளை வேட்கவரு ணேர்ந்து. (௭)

நீசன் வினாவா மீந்தே கலுமவன்சீர்
நேசமுறப் போற்றி நிகரிறக்கன்—பேசற்
சுருமகிழ்ச்சி யெய்தி யயினையெண்ண வன்னான்
சுருமுற்றி மோர்த்தான் சுருத்து. (௮)

மழுவாணி வாய்மைசொற்று மைந்த னதனைத்
தழுவாதிவ் வண்ணமுற்றான் சால—வழுவாத
வல்லா லகமுமுற்றா னுந்தான்விதியைவெல்ல
வல்லா ருவகில் வலிந்து.

(க)

செய்வதினி யாதென்னச் சிந்தை தனர்த்தவரோ
னுய்வகையின் மைந்தனைத்தா னுற்றுவல்லை—மெய்வகையி
னாசிரவின் தங்கணுக வவ்வெய்ய னிவ்வயினோர்
மாசினகர் செய்தியென்றான் வாய்ந்து.

(க0)

என்னமைந்தன் கூற விமைப்பி லமைப்பனொ
மன்னம் புயத்தோன் மலர்க்கரத்தாற்—தன்னகர்போ
லொன்றுதக்க மாபுரியென் றோ த வமைத்தனன்வான்
றுன்றுநக ரூட்கத் துதைத்து.

(கக)

அந்த நகரத் தரியதவத் தக்கன்சென்
றுத்துவள நோக்கி யுவகையுற்றுத்—தந்தைபா
லன்புசெய்து கோயில்புக் காதனத்தில் வீற்றிருந்தா
னின் பமுறவே யினிது.

(கஉ)

அரியணைமன் மேவுதக்க னத்தன்பாற் பெற்ற
வரமுணர்ந்து போய்க்குருமன் வாணோர்க்—குரைதாலு
மன்னார் துணுக்கமெய்தி யாராருநின் மூழ்கியே
துன்னு வடைந்தார் தொடர்ந்து.

(கஉ)

வானவர்கள் போந்ததன்மை மன்புகரோன் தேர்ந்துபோ
யான தயித்தியர்கோ வையணுகிப்—போனதுவே
யுன்னவல மஞ்சறக்க னும்பர்க்கு மேலான
னன்னவனைச் சார்தியென்று னாங்கு.

(கச)

சேருதியென் மாற்றஞ் செவிப்புலத்திற் சேர்தலுமே
யாரமிர்துண் டான்போ லகமுவந்த—மேருவினோர்
சார்வைகு மன்னான் தபனனிந்து கோணனோ
ரேந்தியிசை வான்சென்றா ருற்று.

(கரு)

புங்கவர்கண் மாதிரத்தோர் போற்றவய னாதியர்க
டங்கடொழில் செய்தேத்தத் தக்கனென்போன்—றிங்கள்
பொருத்துருடை செங்கோல் புவனமுற்றுஞ் செல்ல
விருந்தாசு செய்தா னினிது.

(கக)

தக்கன்வகுஞ்செய் படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவண்பா. ௪0.

தக்கன் மகப்பெறு படலம்.

ஆங்கவன் தன் தேவீ யருந்ததிக்கற் பின்மிக்கா
னோங்குமறை வல்லியென்பே ருத்தமியாம்—பூங்கொடியோ
டுந்துதிதற் தக்கன்சேர்ந் தேரோ யரமாய
மைந்தர் தமையின்றான் வாய்ந்து. (க)

அம்மகர்க்கு முப்புரிநூ வாய்விதியி னாலாற்றி
யம்மறைக ளீந்துமன வாலியுற்றே—யம்மநீ
ரெல்லிருநோற் றெவ்வுயிரு மீவரம்பெற் றீசன்பாற்
செல்லிரிவ் னென்றான் றிகழ்ந்து. (உ)

அன்றார் பணிந்துபோ யார்மான தப்பொய்கை
தன்னு வரணையுன்னித் தொன்முறையே—பன்னு
டவஞ்செய்வார் முன்னார தன்னணிகீர் நோற்ப
தெவனென்று கேட்டா ளினிது (ங)

முனிவகே ணல்கிடுவான் முக்கணன்பொற் றுநா
யுனியெந்தை யானையா லோங்கு—மினியதவ
மாற்றுதும்பா மென்ன வதிசயித்துக் கைபுடையாச்
சாற்றுவான் பின்னுந் தவன் (ச)

ஈசன் நனைவழிபட் டேத்தித் தவமாற்றிப்
பாச மகற்றீர் படைப்பினுக்கே—யாணையுற்றீ
ரேற்றமுறு வீட்டி னியலுரைப்பங் கேட்டிரா
ரேற்றமிறப் பாக்குந் தயர். (ரு)

ஆக்கு தொழில்செ யயன்றலையி லோர்தலையை
நீக்கு தகைமை நினைக்கிலிரோ—வாக்குவதாற்
பெற்றிடுபே நென்கொல் பெருமையன்றி மாதவத்தி
ருற்றிடுபே றில்லைமற் றென்று. (ஈ)

எத்துணைய விற்பு மெணியேட் டெர்க்கெல்லா
மத்துணைய துன்புவந் தாங்கடையு—மெய்த்தவர்கா
ளல்லத் கடல்சார்தி ரன்றி யரணைமறத்
தொல்லுணர்வுந் தீர்வீ ருலந்து. (எ)

நற்றவஞ்செய் துண்ணுகதி நண்ணினு ரெண்ணிலார்
கற்றமமு வாளிதன்சேர்த் தொண்டரலான்—மற்றில்லை
யாதலினல் லாதெய்தி யண்ணருமா வீடெய்திர்
தாணதபணி தீர்திரென்றான் ரான். (அ)

தந்தைசொலிற் றக்கதெனத் தாழ்தலுமே நாரதன்ருன்
மைந்தர் தமைத்தழீஇ மாநிலையு—மந்திரமுன்
செய்கையும்ற் றுவனவுஞ் செப்பிமுத்தி சேறினொ
வய்கையுறு வான்சென்ற னுற்று.

(க)

அன்னர் தவஞ்செய் தருங்கதிப்பே நெய்திலை
ரின்னமைந்தர் பெற்றிதெரிந் தில்லனென—முன்னமதி
லோரா வனைத்துமறிந் துன்னுதக்கன் பின்னுமகா
ரோரா யிரர்த்தந்தா னுற்று.

(க௦)

பெற்ற மகார்த்தழீஇப் பீடார் மறைபயிற்றி
நெற்றிவிழி யானை நினைந்தநீர்—நற்றவஞ்செய்
திங்கணைநி ரென்னவே யேர்மா நதமெய்தி
யாங்கணைந்து நோற்றா ரவர்.

(க௧)

அங்கனவர் நோற்ப வலிதுணர்ந்தி யாழ்முனியவர்
திங்கனீர் நோற்பதென்னை யெண்ணியென—வெங்கடந்தை
தக்கனில ணைவினான் சாருயிரெ லாம்படைப்பான்
மிக்கதவ மாற்றவென்றார் வேட்டு.

(க௨)

அன்னதுதேர்ந் தேழிசையோ னுர்தவஞ்செய் வீர்வான்று
ஞன்னரிந்பே நெய்தா துருந்துதொழின்—முன்னியது
தெள்ளறன்மன் வாவிபுக்குத் தேகசுத்தி செய்யொருத்த
னன்னறன்மெய் பூசியதே யாம்.

(க௩)

போக்கும் வரவும் பொருமலொடு நன்குமிலா
மாக்கதியை முன்னுகிலீர் மாய்வுசன்ம—கீக்கரிதா
லங்கட் கருடக்க ணோங்குவனம் பெற்றுமா
னங்கழலில் வைத்திலா னன்பு.

(க௪)

அங்கவன்றான் மையலற்றே னாதலா லன்னவன்
னீங்களுமன் னரேயா நேயகுரு—தீங்கனைத் துஞ்
சேதிப்பான் நீக்கைவகை செய்துகதி சேருநெறி
போதிப்பா னல்லனோ போந்து.

(க௫)

முன்ன யிரவருமே முன்பரிப்பொய் கைக்கணையன்
துன்னார் பணியின் தருதொழிலை—முன்னுநேர்
வந்தவர்க ணோற்றார் மயலறவே தேற்றியுய
ரந்தமிலா வீடருளி னாம்.

(க௬)

என்னலுமயாழ் வல்லோ னினைத்தான் பணிந்துய்வா
னன்னெறியிலி தென்ன நவிறியென—மன்னான்று
னன்பின் வழிபடுவா ரார்பாத நான்கணையார்
நன்பயனஞ் சார்பதமு நான்கு.

(க௭)

அன்னதனு னோதியா சார்வ தயர்கதியே
யுன்னு மிருவினையி னொப்புற்றோர்—மன்னியதி
லின்னலசன் நென்று மியம்பற் கரியதோர்
நன்னலத்தோ டின்புறுவர் நன்கு.

(௧௮)

ஆதலின் ரந்நெறியோ கார்த்தகதி யெய்திரொனச்
சோதிநூ லோதித் துறக்கமுற்றா—ஜோதிசையோ
னன்ன சிறுவரோ ராயிரஞ் சிந்தையொன்றி
யுன்னு தவத்துகின்ற ருற்று.

(௧௯)

மன்னுதவ மாற்றி மயலொழித்தெம் மாணருளா
லுன்னுகதி யாயிரநு மொல்லையுற்றார்—துன்னுகி
ரெங்கையுற்ற ரின்னுமவந் தெய்திலரென் னென்றுதக்கன்
சங்கையுற்ற னுன்னந் தனில்.

(௨௦)

போதத் துணர்வாற் புதல்வர் புணர்ப்புணர்ந்து
மாத்தக் ஞரதன்றன் மாயமெனத்—திதொக்க
சீற்றமுற்றே யன்னான் நிரிந்துழல வென்றுமென்றோ
ராற்றலுறு சாபமிட்டா னுங்கு.

(௨௧)

இனிமைந் தரைநல்கே னென்றிருபான் மூன்று
தனிமடவார் தம்மைநல்கித் தன்மன்—கனியும்
பிருகுமுத லொன்பதின்மர் பெட்புறவே யீந்தான்
நிருகுமனத் தக்கன் றெரிந்து.

(௨௨)

துன்சுபுத்தி புத்தி சுரசை திருதிதுட்டை
தென்கிரியை கீர்த்தி சிரத்தைசலச்சை—பன்மேதா
மன்கத்தி சாந்தை வபுவைதன்மன் வேட்டுமு
வொன்பதும கார்த்தந்தா னுற்று.

(௨௩)

பிருகுதி யாதிதனைப் பெட்புறவே புல்லித்
தருகவின்வ தாதாத்தா தாவென்—நிருமகரைக்
காதலுட னின்று கமலையையு முன்றந்து
மாதவர்கீந் தேநோற்றான் வாப்து.

(௨௪)

தோலம் புகழ்மரீசி சம்பூதி யைவேட்டு
நாலணங்கு நல்கிஞ னண்ணுமிவர்—பாலுதித்தோர்
பல்லர் புலத்தியன்கீர் பன்னாரி சன்னதிலேட்
டொல்லவளித் தான்பலரை யோர்ந்து.

(௨௫)

அங்கிரா ழுவன்பா னவிர்மிருதி மாதைமணந்
தல்கிதீ ரன்பரத ஞமகர்ப்பெற்—றங்கியலார்
நாற்புயலும் பாலரையு நன்களித்தா னன்னவர்தம்
பாற்பிறத்தார் பல்லோர் பரிந்து.

(௨௬)

பின்புலகன் வேட்டுப் பிருதியைத்தத் தாந்திரியா
மன்மகனை நல்கவன்னான் மாண்மரபி—ஹன்கும்ப
ஹற்றான் வசிட்டனென்போ ஹற்சை தனைமணந்த
பெற்றானோர் மின்னேழ்சேய் பெட்டு.

(௨௭)

அத்திரியா மேலோ ணனருயை யேவேட்டுச்
சத்திலிழி யன்றிங்கள் சார்ந்தசனி—மைத்தசங்க
தானனிவர்த் தந்தான் நனித்தீச் சுவாவைவணை
தானமும்மை யோர்ப்பயந்தா னுங்கு.

(௨௮)

கிரது கமையையணக் கேண்மையின் மூன்று
தாமகர்ப்பெற் றுண்பித மாரே—வருசுவதை
மாதைமணந் தேர்மேனை மன்றாணி மங்கையரைக்
காதலொடு தந்தான் களித்து.

(௨௯)

சீர்தருமா மேனைதனைத் திண்ணிமவான் றுன்மணந்தான்
சார்தராணி யைமேருத் தான்வேட்டே—யோர்தருமா
மந்தரமா வெற்பைநல்க மற்றதுநோற் றீசன்ற
னந்திலூறப் பெற்றதென்று மாங்கு.

(௩௦)

விண்ணுயர்மா மேருப்பின் வேலையின்னை நல்கிமுந்நீர்த்
தண்ணிறைக்கு கல்கச் சாவணியாம்—பெண்ணையன்னான்
பெற்றுப் பிராசினனென் பேர்வாற்கே யீயவவன்
மற்றையிரு சேய்பெற்றான் வாய்த்து.

(௩௧)

ஆ திருவெண்பா எக,

தக்கன் மகப்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

சந்திரசாபப்படலம்.

ரான பலகினைக ளேய்ந்துமல்கத் தக்கன்பின்
னருநான் மீனத்துண் மூவொன்பான்—கன்னியரை
துமதிக் கீர்செவர்க்கு மின்பமுற வோர்பெற்றித்
தாந்தரம்வா மென்னவுய்த்தா னுங்கு.

(௧)

வருதிங்கண் மானத் திவர்த்துவின்போந் தோர்முறைநிற்
ரோகையர்பா லொவ்வொருநா டோய்த்தின்பப்—போகமுறப்
பின்னவரு னாரலொடு பின்னவரு மேர்கூர
வன்னவர்மே லார்வமுற்று னுங்கு.

(௨)

மத்தவர்பாற் சேரான் மறுத்தான் மதியென்பா
நுற்றதன்மை யோர்ந்துகின் தொண்டொடியார்—பெற்றவன்பாற்
போந்தியம்ப வன்னான் புகைந்தவன்நன் பூங்கலை
டேய்க்கிடவென் நேசபித்தான் நேர்ந்து. (௩)

சாற்றுதக்கன் சாபித்தாற் றண்கதிரோ னெண்கலை
னாற்றவைகற் கொவ்வொர்கலை யாக்குறையப்—போற்றுகலை
மூவைத் தமிழலுமே முன்னித் தியங்கியும்பர்
கோவை யடைந்தான் குலைந்து. (௪)

தக்கனிநி சாபத்தாற் றண்கலைகள் யாவும்போ
யிக்கலையொன் நேரின்ற தீதொழியின்—மிக்க
வெனதியல்புங் குன்றுமினி யென்வெய்யே வென்ன
மனமயரே வென்றைறவான் மால். (௫)

அந்நிவணன் கைலைகனி லத்திமுகன் பண்ணியமார்
தொந்திதலை கோக்கிநக்காய் தூயனந்நான்—முந்தெவரு
நின்னைக்கா னொராங் கிந்தைசெய நீச
ரென்னத் திகழ்தியென்றா னேய்ந்து. (௬)

என்றவந்த சாபத்தால் யாரு மிகவெள்ளி
யன்றுமுத லேசக்கா ரகலநீ—சென்றிலைவி
னூற்ற வெடுவெரு யெத்துணர்ந்தார் கைலைபோய்ப்
போற்றினர்முன லேன்றார் புந்ந்து. (௭)

எண்டருநின் மேன்மை யெண்ணிகழ்ந்து மாசுநனி
கொண்டனனிந் தந்தாற் குறைவுற்றான்—விண்டலக்குஞ்
சாற்றவன்றான் வேண்டிமெந்தை சாபமதாண்டோர்வைகல்
போற்றவரு ளென்றார் புந்ந்து. (௮)

ஐங்கரத்த னன்னதுகேட் டவ்வா றருளவெய்யோன்
நிங்களின்முற் பாலிற் செலுநாலாம்—பொருகவைகன்
மன்னுலக கோக்க மரபினுற்றாய் மேலோர்சீ
ரன்னவற்குப் பூசைசெய வாண்டு. (௯)

இந்தப் பழிநிற்க வின்றலவ தக்கரு
னந்தக் குறையுமுற்றாய் நற்றிருவரு—சிந்தினைபோய்ப்
போதகத்த னோடறைதி புத்திரனை வேண்டியே
யீதகற்று மென்றா னிறை. (௧௦)

இந்திரன்ஷெற் கேனா விவைநன் நெனவயனூர்
சந்திரன்போய் வேதன்றா டாழ்ந்துதக்க—னுந்துகின்
தீய மொழியுணர்த்திச் சேயைத் தெருட்டியென்பான்
மேயவிடர் திரென்றான் வேட்டு. (௧௧)

அன்னதன்ற திகைட் கயனவில்வான் தக்கனென்பான்
நன்னுளவா நெயன் நிச் சார்விலா—னென்னுரைதா
னென்னவவு மெண்ணு நெவர்க்குமுத லாகினின்று
நுன்னவன்பாற் செல்லே னாகந்து.

(கஉ)

தெரின்னாணன் கூறவான் நாயதன்மை தேர்த்தனையான்
பன்னு ஞழந்துதவப் பான்மையா—லிந்நாளி
லித்திருவில் லவகி யிறுமாந் திறையுமெண்ணுன்
மைத்திருளார் கண்டனையே வாய்ந்து.

(கங)

நக்கனெதிர் கூறி நலிகுறைவு வேண்டவாந்
தக்கன்முன் சாற்றத தருங் கொலோ—மிக்க
திருவிடையாழ் தந்து செருகநல்லா நேரா
னெருவையு முன்னு னுளத்து.

(கர)

சீற்ற மிகுமனத்தான் நேருருளில் லானனத்தான்
தேற்ற வுணர்விலான் நீங்குளா—ஹற்றுநீ
நாண்மொர வேணி யணிந்திரா னன்னவன்றான்
வேண்மொர மீந்தான் விரைந்து.

(கரு)

அன்னவனை வேண்டினவ னுற்றவெருண் டென்னுவா
னின் னுடைய சாபமுமே நீக்கலா—னுன்னருஞ்சீ
ராதி யானையடைந் தார்மா சகற்றிலா
யோதி யிலாமதியே யோர்ந்து.

(கசு)

நித்தன்முன் சென்றிசைக்க நீக்குமே நின்கவலை
நத்தன் முதலோர் நயந்தேத்து—மத்தன்
நெருளுருவார் தன்னடியா திங்ககற்றற் கன்றே
வருளுருவாய்க் கைலையுற்ற னுண்டு.

(கௌ)

இடுக்க னெருவர்பா லெய்தி னந்தை பொற்று
னடுக்கினது தீர்ந்தின்பத் தாழ்வார்—கடுக்குமன்
வாதைகெட வந்தினசெய் மைந்தன்முன் வந்தருள்செய்
காதை மறந்தனையோ காண்.

(கஅ)

சமுத காலத்து நாமமுத காலத்துந்
மென நாமான்றான் சாரவ—னஞ்சலென
ருள்செய் மாண்பு மறத்திகொலோ பல்வய
ந்தருள்செய் தாண்டா னமை.

(கக)

ஆதலினெண் கைலையன்மி யத்தன் சரணடைந்து
னெதமொழி யென்னமதி யெய்த்பற்றும்—தோதருஞ்சர்
மின்பிறக்க ஹற்றுநத்தி மேலிலி... வீசன்று
ஈன்பின்வணங்கினு னுக்கு.

மீண்டுமாய் போற்றவந்து வந்ததென்கொல் செந்நிறியை
மின்மவுலிப் பெம்மான் வினவெந்தாய்—வன்மைபெறு
தக்கன்றன் சாபத்தாற் றண்கலையெல் லாந்தொலைந்த
விகலையென் றேயிருந்த தேய்ந்தது. (உச)

ஒல்குகலை யொன்றிருக்க வோவுகலை யாவுமே
மல்க வளித்தியென மாதேவ—னல்லுமதி
யங்கலையை யங்கையிற்கொண் டஞ்சடைமே லாரவைத்தான்
பொங்கலையி லுந்துகலம போல். (உஉ)

திங்கண் மருவுகலை தேசார் முடியிலங்க
வங்கணன்மன் னின்றுவைப்பார்த் தையுறனீ—யிங்கணம்
னோர்கலையின் வந்துற் றெளிறுமா தோன்றுமா
லார்கலைக ளெல்லா மமர்ந்து. (உ௩)

பன்னுகலை யைம்முப் பகலி னிரம்பியே
பின்னுமுறை தேய்ந்துவந்து பேராதோர்—மன்னுகலை
யின்ன தன்மை யேங்கிழு மெந்தாளு மேயென்றான்
முன்ன மருப்பணிந்தோன் முன். (உ௪)

ஐயனருள் செய்ய வடித்தா மரைவணங்கி
மெய்யன்பி னிந்து விடைகொடுசென்—றெய்யெனத்தன்
மன்னுலகுற் றார்தொன் மரபின் வினேபுரிந்தான்
முன்னு கலைவளர்ந்த சூழ்ந்து (உ௫)

மாயன் முதலோர் மதியின் நிறநாடி
மேயதக்க னுலிவன் றன் மின்கலைகள்—போயொளித்தான்
மங்கி வளர வகுத்த வான்செயலா
ரிங்கறிவா ரென்ற ரிசைத்து. (உ௬)

செக்கர் விசம்பிற் நிகழ்தந் தெழுதிங்கண
மிக்கசெய லோர்ந்து வெருண்டுவெய்ய—தக்க
னடுக்கமுறு மென்சாப நக்கனே கொல்லாந்
தடுக்கவல்லா னென்னநக்கான் றான். (உ௭)

எந்தைதன் றந்தை யெவருமரு கற்குமுன்னான்
றந்தவுரை நீக்கிலார் தாம்விலக்க—வந்துமிலார்
தந்தையா யில்லாத் தனியொருவ ளேதடுப்பான்
வந்தையா மேய விதம். (உ௮)

நின்றவன்பி யாம்பரமா நான்முகன்மால் வாடுனோர்க
ளன்றுபி ரெலாமழித்து மைந்தொழிஹ—நின்றவன்
வந்தையிற்செய் தெங்கணுமே மேவுகின்றோ மென்னமன்
தந்தையுந்ருள் கொல்லோ வான். (உ௯)

வருவதென் றுண்டுதக்கன் மண்ணிறனை நோர்நான்
பொருள் தவத்தினென்னற் போதித்—கருவந்
திகழ்ததவி னோமென்றே செப்பியவென னானை
யிகழ்த்தித் திறமிழைத்தா னிங்கு. (௩௦)

எய்துபார் பொருள்யா மென்பனைத் தேர்த்துயிச்சா
னெய்தினெல்லாச் செல்வமுற்றுநோன் சரண்டாழ்—செய்கையிலா
னென்றுகொல்லா வென்சொல் லி ஈழ்தான் சிவனென்னத்
முன்றுசினங் கொண்டான் றுணிகது. (௩௧)

தகவன்பில் புன்னெறிய தககனுரை தேர்த்து
புகலும் புகலன் புரிந்த --நிகர்பிறவி
நீக்கமிலாத் தேவையெள்ளை னினனையிகழ் வாரெவரு
நாக்கமுமே யெஞ்சுமென்ற னாகு. (௩௨)

என்றவனை நோக்கிவெய்யோ நெய்தகவக தாலென்க
னின்நவந்த மாத்நிருவ நீங்குமோ—தன்றிமையோ
ரொன்றென் பணியினின்ற ருந்தென் குவதுண்டோ
நன்றுநன்று னோர்வென்ற னன்கு. (௩௩)

முறுவலிக்குந் தக்கன் முகனோக்கித் தூயோ
னுறுசெல்வ நீங்கா துறினு—முறைநிற
புகலுநினக் கின்னருளசெய் புண்ணியைப் போற்றா
திகழ்ததகு மோவென்ற னிங்கு. (௩௪)

புலகனுரை கேளாப் பொறையிறகன் முன்றிறத்
தலகிறிருப் பெறநே னவைதான --புலகனாக
முன்மாற்று வானல்லன் மொய்ப்பிடுறென்றுஞ் செய்கலன்கோ
னென்மாட்டென் செய்யுதென்ற னிங்கு. (௩௫)

ஒண்புலக னன்ன துறுகியே யாஹு
மெண் குணனை யெள்ளிடுற ரிங் கய்யா --ருண்மையா
மன்மறைகள் சொற்றதே மதறவனை யெள்ளலினி
நன்மனங்கொண் டேத்ததிநீ நன்கு. (௩௬)

தின்னடைந்தார் வெந் துயரந் தன்னை யகற்றியவ
நென்னபொருள் வேண்டினுமெ லுவதியல்—பன்னத்
இனையுமதி தேர்த்தடைய வீசனின் சாபந்
தனையொழித்தான் மனனெறியாற் றான். (௩௭)

உற்றகலை மல்கியபின் னுன்னிமுன்னீ சீற்றமுற்றே
சொற்ற வணமுஞ் சருங்கவைத்தான்—மற்றினியேன்
செற்றமதி நின்மருகன் சிற்பாணு மம்முறையாம்
பெற்றிதனைப் பெற்றிடுவான் பின். (௩௮)

எனமுனிவர் கோடா னினிதனைந்து தேற்றச்
சினகின்று போன்முற நெறா மனமு உந்து
போற்றிடவே . ன்னுள பசுலனையான் மனனாகின்
வீற்றிருப்பா ஓ அனம வ்வுழந்து.

(௩௬)

சந்திரசாபப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. சூருவெண்பா ௧௬௦.

—:—

உமைகயிவல நீயு படலம்.

அங்கயிலை வெற்பீ லாடுனா டமருமல்லை
யங்கயிலை வென்றவிழி யம்மைகொழி இ—பங்கயத்தான்
கைதொழுதப் போற்றிச் சாக்கநகரின் மெய்மைதனை
யுய்தருவான் சாற்றென்றா னுற்று.

(௧)

உருவுதணன் செய்வையின்றி யொன்செய்கா மாண்பு
மருவுயிர்கள் பந்தமகல் வான்மன்—உருவுதந்தி
தன்னிலுன்ன ஓத்தவரு சத்திகளோ வைவரையு
மன்ன வளித்ததுமா மற்று.

(௨)

அருவுருவந் தாங்கியோ யவையியர்ச் சித்தே
வருமுயச்ச சாசிவமா மன்னுந்—கருவுற்ற
பண்புமிரு பாணைந்து பானே மலவுருவாய்
நண்புறைந்த பெற்றி புமா நன்கு

(௩)

மின்குடிலை யின்விளைத்து ஓவருவரின் செய்புர்த்த
மன்வகைய பேதமுமான் மலையயாப்—பன்வரம்பி
றத் தவமா றுறுமுன் நந்தகவு மைக்கொ நிலகன
சித்தவன்பிற் கொ டதமாய்மீர்

(௪)

விதித்திடுமுத் தன்மையிற் றவுகச்ச வங்கள்
கதித்திடுமவ குன்னார் கருகம்—விதிப்பி
ஹித்திடுமவ் வாடுற யொடுக்காசெய் தீததான்
மதித்தொருவா நிற்பதுமா மற்று.

(௫)

ஆனதன்நன்மை யாளு சுமமறையின்
மேனிகழ்மம் மாண்பின் விளம்பவே—உண்ணையா
னெந்தை நினக்குருவி வென்றுபின்னைத் தோடுபல
வந்தவரு வென்னென்றான் வாய்த்து.

(௬)

உருயி னமக்கென்ன வொன்றுநம்பான் மேவு
மருளுருவம் யாவுமென வன்ன—தொருபொருளென்
முன்னியுமை யோராகயெய்தி யுன்னருன்யா நென்பதுண்மை
யென்னுருவாம் யாவுமென்று ளிங்கு. (எ)

நியந்தாங் குணதுபுகழ் நாடிநம்மு னங்காய்
வியந்தா யுனையெனவே மேவன்—மயந்தான
னாவிறோறு நின்றதெரு ளாக்கியவை தீர்துமேன்
மேவுசட மாய்விடுமே வீந்து. (அ)

உன்னிடத்தம் யாமுறாத லோவுழிநின் னூலியுமே
மன்னுமுணர் வின்னி மயங்குமா—லன்னதுகாண்
கென்றயனை யாதியும் நெவ்வுயிரு மாற்றுவணர்
தன்றிறலி னீங்கினான் சம்பு. (க)

தேவர் முதல்வன் நிருச்செயலில் லாமையா
லாவிகளெல் லாஞ்சடம தாகியே—யேவுலகு
மாட்டுவிப்பா னாட்டாக்கா லப்பாவை வீழ்வதுபோ
னாட்டியிர்கண் மாய்ந்த நலிந்து. (கௌ)

இந்தப் படியுயிர்கள் யாவுமே யொல்லையி
னந்திச் சடமதாய் நண்ணுமெல்லை—சுந்தரித்தாய்
சிந்தைதெரு மந்தஞ்சிச் சிற்பான்ரு டாழ்ந்திறைஞ்சி
யந்தையகல் வான்புகல்வா ளாககு. (கக)

அறிகிலனெந் தாய்நீ யனைத்துயிர்மாண் பாற்றி
யுறவதையெந் காக வொருவி—யிறுதிசெய்தா
யோரிறைநிற் காலிக் குகம்பலவென் றோம்பொறுத்தே
யாருயிர்நல் கென்று ளணங்கு. (கஉ)

பன்முறைதான் போற்றப் பரைக்கருளி யாருயிர்க்
கொண்மை வினைப்பயனைத் துய்க்கவெண்ணா—நின்மலன்று
முன்னு முருத்திரர்க்கு முன்னுணர்வு செய்யவவர்
மன்னிறையை யுன்னினார் வாய்ந்து. (கங)

போதனரி காணப் புனிதன் செயலிதென
கோதியிற்றோர் தாவியெழுந் தோங்கவிறை—பாத
மருச்சினைசெய் வானுன்னி யாரிருளின் மண்ண
கருச்சனவட் டத்தடைந்தா ராங்கு. (கச)

ஏங்குமிருள் கங்குலொத்த திக்காலி யிழ்குசை
பொங்காரங்குச் செய்துமெனப் புந்திகொடு—புங்கவர்கள்
சிற்பாங்கொ ளங்கொலத் தேவருமும் மகண்பியறு
காண்புகடி வாங்கினு ராங்கு. (கஊ)

என் னுந் துண்டு மாண்டி னியன்றபொருள் யாவுமய்த்தித்
கண்ணையன் பூசையன்பிற் கங்குலின்கட்—பண்ணமூயன்
தெண்ணிரண்டோ டைந்தெழுத்தையெய்தோதி யெண்ணினர்மந்
தண்ணுவிதி யிழ்புரிந்தா ராய்ந்தது. (கக)

தின்னவில் ஓவமுளரீ சாதி வலம்புரிப்பூ
வெண்மணுவிற் சாசுநிரான் கியாமத்தும்—வண்பபற
பாலெண்ண லோதனமூன் பல்வகையு னாயகன்முன்
சாலநிவே தித்தனரே தாழ்ந்த. (க௭)

பின்ன ரியற்றிமொ பெற்றியெலா முன்விதியி
லுன்னி யுருற்ற வருததிரர்முன்—றுன்னியா
ன்னவர்க்கு லெண்டியவா ருநகருள்வான் றென்மைபோன்
மன்னுயிர்செய் வானினநதான் வாய்ந்தது. (க௮)

எழுந்தனர்மால் வேத னிமையவர்கோன் வாறோ
ரெழுந்தனர்நன் மாமுனிவர் யாரு—மெழுந்தபல
வாவியிரு னீங்கிற்ற லல்லுறங்கி னுர்தஞ்ச
லோவியெழு மாபோ லுணர்ந்த. (க௯)

அன்னதொர்மாண் பெல்லா மமலன்ற னுணையாற்
றென்னிலைமை யாய தொடர்புணர்ந்தே—யிந்நிலை
யாவுமான் செய்கைவே றில்லையென்றார் மாமலர்மேன்
மேவயன்முற் றேவர் வியந்தது. (௨௦)

மற்றதுதேர்ந் தீசன் வரவங் கெதிர்சென்று
பொற்றிருப்பூந்தாளிறைஞ்சிப் போற்றலுமா—னுற்றகர
னீண்டெமையர்ச் சிங்க வெழுப்பினோ மெவ்வுயிரும்
வேண்டியவை கேண்மினென்றான் லேவடு. (௨௧)

நீற்றலுமே யல்லிலெம்போ னின்ற னெவரேனும்
பற்றுடனர்ச் சித்தோர்க்குப் பன்மாக—நற்றிங்க
ளுன்னு கதிரிரண்டு மொன்றுபகன் முன்கங்குன்
மன்னுகிறப் பீகென்றார் வாய்ந்தது. (௨௨)

நீலிர்செய் பூசை நெடிது மகிழ்ந்தமையா
லாவிசனெல் லாமுய்ந்த வார்வினைபோய்—மேவுமைப்போ
லிம்பரிவர்ச் சித்தோ ரெவர்க்குமுத்தி யீதுமெனா
கம்பனருள் செய்தகன்று னன்கு. (௨௩)

ஒன்றுமென்போ னைக அருத்திரர்தத் தேமடைந்தார்
கன்றயன்முற் றேவர் கயிலைசென்று—மன்றனைத்தாழ்ந்
தோர்வின்றி வாண வறுபவமுற் றேமதற்கோர்
நீடுவென்று கங்கென்றார் தேர்ந்தது. (௨௪)

ஒரின் னுணர்வுகின்று போத்துமுறை செய்கலா
கீரினுங்கன் பால்வருவ நேருமை பா—லாருமென்றே
விவகியற்று துங்கடன்க னென்னவயன் மாலிமையோ
ரங்கணற்றூழ்ந தேகினு ராங்கு. (உத)

போதந் முதந்தேவர் போற்றினரவ தேகவுமை
மாதன்பி னுதன் மலரடிதாழ்ந—தோது
மிரும்பல் லுயிரினுக்கு மெய்துவனை யென்பால்
வரும்பரிசென் கொல்லென்றான் வாய்ந்து (உச)

முன்புநீ யென்றனையெம முன்வியகா யாமுனிதே
யுன்பொருட்டா லாவிக் குணாவகற்றிப்—பின்பளித்தோ
மன்னதா லவ்வுயிர்க ளாரு மகமனைத்து
நின்னதாய் நிற்கு நெடிது. (உஎ)

முறையதா ம்பாவ முன்னுமுயிர் முற்றம
பெறுவதா நிற்கலது பேர்ந் சவ —வுறவு
பொறைபுரிதற கெ ள்மையவோ உபாறதுநீ யென்றான்
சிறுவிதிக்கு நன்கருள்வான தேர்ந்து (உஅ)

ஐதரணவ் வாறுரைப்ப வுள்ள நடுகடுகிப்
பேதையன் செய்யும் பிழைபொறுசெக —னைசுமெலா
மாற்றும் பரிசுணர்ந்து வாயென்ன வாடினார்கன்
போற்றுசுழ றுழ்ந்தான் புரிந்து (உக)

ஆல நிறமு மமிழ்கின் சுவையு டுற்று
ஞாலமன்கா ளித்தி நதிசென்று—சீலமா
மூலவெழுத் தனன் முதிய வலம்புரியின்
கோலமாய் நோற்றி ருத்தி கூர்ந்து. (உ௦)

அந்நதிக்கு ணீவெடுகா ளார்கு பிவ தாகனென்போ
னுன்னையவண் சென்றெடுகா ளீயா தழவி—கண்ணுருவாய்
மன்னியவன் பன்னி மருங்கிற் கூறு வியாயத
துன்னி வளர்தி துதைந்தி. (உ௧)

ஐந்தியான் டெல்லை யகலநின் டிகமமையன் னிப்
புந்தியா ரண்பிற புரிதிதவம்—யந்திபா
மன்னதுகண் டென்னமணந் காரணத்தி னிவ்வரையிற்
பின்னளித்து மென்றான் பிரான் (உ௨)

இறைவனுரை கேளா விநைஞ்சிவிடை பெற்றுத்
தறையிலண்மிக் காளிந்தி சார்ந்து—மறமூல
கேர்பணில மாகி நிமலியரற் சிந்தனைசெய்
தோர்பதம மேலிருந்தா னுற்று. (உ௩)

உமைகயிலைகீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா கசஉ

காளிந்திப்படலம்.

உலகனந்த நீல வருமால் கிடப்ப
விலகுமவன் செங்கைவளை யேய்க்கு—நிலவி
யலம்புரியா மார்யமுனை யாற்றம் புயமேல்
வலம்புரியா மாது மையார் மாண்பு. (க)

உறம்பூ தரத்துற் றொளி சுருகீர் மைசான்
தெறுப்பூ ரொழுக்கமே யேயக்க து—யிரும்பூதாய்ச்
சீர்த்தவரு முத்துந், திரைமாக் கரைமோதி
யார்த்தவருங் காளிந்தி யாறு. (உ)

நீலன்ன வாய்ந்த நிறமுடைய சேணுந்தீம்
பாலன்ன வின்சுவையே பாலித்து—மேலன்றி
யுன்னன் புடைய வுயர்சாக ஈயரெனலா
மென்னலிலாச சீர்யமுனை யாறு. (ங)

நாளிலமன் றேந்தர்க ணல்குபொருள் கைக்கொண்டு
நீனிலவ கஞ்சகன்முந் நீரினொபால்—வானற்
நிறைவொ னாடு செவ்வது போரு சீரெனான் யமுனை
யறைகொண்டு செல்லுதே யாறு. (ச)

நீல நிறமொண்டு ிருகை வால்வொபெய்
தால மெனவாத் சரியாகக்—சேல
வருகையாற் காளிந்தி மாணும யமுனை
பொருகையார் தூய புனல். (ஞ)

கருமையினன் சேகரி சுவின்மணிவான் சங்க
மருமலரார் தாரு மருகுகுற்—மொ நமையி
னும்பர்கொண் டா வொழுக்கலாந காளிந்தி
யம்புனல்விண் கோவைவொக்து மாம். (ஈ)

இன்னதன்மை யார்யமுனை யாற்றின் கண் மாகமதி
யின்னுமக நீராட வேண்டியே—யநநிலத்தா
ரங்குறவொ டேனாந் துகக்க ணவேக வல்லிதனை
மங்கையரோ டுய்த்தனன்மன் வாய்ந்து. (எ)

மின்னலிர்கொற் கோயினின்று வேகநற வோராசி
பன்ன விமையேர் பரசுகி—முன்னுறப்போ
யாடிவரும் போதுதக்க ஞாகமலத் தேர்ப்பணிவ
மாடிவரக் கண்டான் மகிழ்ந்து. (அ)

செய்தவத்தாற் தங்கனுறு செங்கமலச் சங்கமது
கைதனைபுய்த் தேயெடுக்குங் காற்பெண்மை—யெய்துருவி
மின்குழவி யாதலுமே விம்மிதமுற் நீசனருண்
மன்கவுரி யென்றுணர்ந்தான் மற்று. (க)

வானவரை நீங்கிப்போய் மன்னதியின் பான்முனங்கண்
மானையா ரோடுய்த்த மாமதினே—ரானனத்தன்
பன்னிகரத் திந்தான் பரையாங் குழவிதனைச்
தன்னிகரற் றோங்குதக்கன் சார்ந்து. (க௧)

வந்து குழவி யினைத்தழிதுக கொண்டுகிழந்
தாந்தண் குயத்திழிபா லார்த்தநங்கை—காந்தளங்கைச
ஞர்மகளிர் போற்றிசைப்பத் தொல்லிருக்கை சென்றனன் போய்க்
கூர்மனியல் செய்திருந்தான் கோன் (க௧)

காளிநதிப்படலம் முற்றிற்று

ஆ திருவெண்பா சடுச

உமைதவம்புரி பாடல்.

வேதவல்லி கொண்டதன்னேர் வீட்டிற் குறுகிமிகு
காத லொடுவளர்க்கக் கௌரிதான்—சீதமதி
வண்குழவி போற்றவழ்ந்து மன்முத்திற் பற்றேன்ற
வெண்குலவைந் தாண்டிற்றா ளேய்ந்து. (க)

ஆரூன வாண்டெய்த வம்மை யாற்குறியா
மாறாம னோற்பெலென மன்னுளுன்னிப்—பேராகப்
பெற்றவரை நோக்கிவரற் பேணித் தவம்புரிவா
னுற்றமனை செய்தியென்றா ளோர்ந்து. (௨)

நின்றென் தவர்புகிழ்ந்து நன்னகர்க்கோர் சார்மாடந்
துன்றவமைத் தங்கட் டிடிபிடையை—யொன்றிருவர்
போற்றியுச்சி மோந்துயிர்த்துப் பொன்னையார் மேவகின்னோன்
பாற்றுகவென் றேருவித்தா ராண்டு. (௩)

அன்னையவர் பால்விடைபெற் தங்கேக வேதவல்லி
முன்னையனி நோக்கியான் மாட்டுணர்பண்—பெண்ணையென்
நிதனைய னீர்மையென யாவு மெடுத்தவைத்தா
நோக்கியு ளோகையுற்றா ளோர்ந்து. (௪)

இருகுரலு ரேவலினு லேர்மகளிர் சூழ்த
மருதநெய்மடத் தமைத்தோ—னொருகவுரி
போந்துசிவ னுமமுன்னிப் போத நியமமுற்றன்
பாத்தவஞ்செய். கின்ற னமர்ந்து. (இ)

அத்தவஞ்செய் காலையுமைக் காண்டா நிரண்டுசென்ற
வெந்தையது கண்டாள வேந்திழையைச்—சிந்தைசெயா
மன்மலையி னின்ற மறையொழுக்கம் பூண்டமுண்ட
கண்மறையோன் போல்வந்தா னன்கு. (ஈ)

செக்கர் நிறச்சடையான் சீர்த்தக்க மாபுரத்திற்
புக்கமலை நோற்கும் புரையுற்று—மைக்குழலார்
முன்னிவருங் காப்படைய முந்தனையார் தாழ்வம்மைக
கென்னிலைசொல் கென்றுநின்ற னேய்ந்து. (எ)

நிற்கக் கடைகாப்போர் நேரிழைபாற் சில்லோர்போய்ப்
பொற்கமலந் தாழ்ந்தீண்டோர் பூசுரனா—நறறவத்தோ
னுன்பா லுறவிடுத்தா னுற்றதிஃ தென்னவணங்
கன்பா லழைமினென்ற னாவகு. (அ)

அன்னார்தாழ்ந் தேபோ யடிகளெம்மோய் நின்னைவரசு
சொன்ன ரெனமறையோன் சூழ்ந்துசெல—முன்னாகி
பாசையுடை யார்பானன் காசையுடை யாரெனத்தாழ்ந்
நிசையவற் பூசிததா னேய்ந்து (க)

நேயமோ டர்ச்சித்து நின்றவனைப் பொற்றொடியான்
மேயினதா மொன்றை விழைந்தருன்வை—யாயினது
சொற்றுமென வெற்கிசைந்த சொல்லுதியே னிற்கதுவா
முற்றரைத்தி யென்று னாகந்து. (க௦)

உன்னை மணத்தினெய்த வற்றே னதுபுரிநி
பின்னையொன்றும் பேசலெனப் பெம்மான்கா—தன்னைபொத்தி
சேற்றமுற்றிவ வாறுரைத்த தென்சிவனை வேட்டிடுவா
னோற்றனனா னென்று ணுனித்து. (க௧)

இன்னதன்மை யானென். நெவருமென்று மெண்ணரியா
னின்னை வதுவையா னேர்பரிது—கன்னி
வருந்தலென வாரானென் மன்றவமே யாற்றித்
நிஞ்சுத்துவிரை நீப்பலென்ற டேர்ந்து.

பேர்திசையெனப் புகன்று சிலகடிய
யெனவெனவென வரனவண்முன்—காதலுட
னெனவெனவென காணு தெருதன் கவினரு
யெனவெனவென வரனவண்முன்—காதலுட
னெனவெனவென காணு தெருதன் கவினரு

சீதியுருக் காட்ட. வமலை நடுகிங்கி

யேதிலரென் நெண்ணியதழ்ந்தேனென்னச்—சோதியடி
யோதுளங்க னித்திறைஞ்ச வன்னியற்கை நன் றுநன்று
நீதுளங்க லென்ற னினைந்து. (கச)

நீதன் நனையிறைஞ்சி நங்கை மருங்கினின்ற்
மாதர் தமைநோக்காண் மற்றுமெண்ணு—எத்திகழல்
போற்றிநிற்ப வந்தணன்மால் பூட்டினனோ வென்னவைய
மேற்றினைவ ரென்கொலிஃ தென்று. (கரு)

சிலதியர்க்குட் சில்லரொல்லை சென்றுதககன் நேமுற்
றிலகுன் மகணிலைமை யீதென்—றுலவனைத்துஞ்
சாற்றவவ னுள்ளுணர்ந்து சம்புவெனத தேர்ந்துமண
மாற்றியவற் கீவெனென்ற னுக்கு. (கக)

உமைதவம்புரிபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. நிருவெண்பா களி.

திருமணப்படலம்.

தொன்மைபிற்கல் யானாத தொழினடத்த வாய்வுழிநா
ணன்மைதரு மோரையும் நாளினண்ண—வென்மகளை
யண்ணலுக்கின் நீவனென வாறொ ற றவைவிசெதான்
விண்ணவர்கள் செல்ல விரைந்து. (க)

தன்னகாபொற் பாரச சமைப்பித்தொண் கோயிறனைப்
பொன்னகர்நாண் கொளப் புனைவித்து—மன்னகரி
னீங்கயவண் மாதவஞ்செய் நேரிழைபான் மேவடி
ளோங்கியதான் போற்றின னுற்று. (உ)

அண்ணனீ மற்றிங் கணைந்துமண வேட்கையாற்
பெண்ணரசி நோற்றனளென் பேர்நகரி—னண்ணி
யென்னவினற நன்றென் நெழுநதுசென்றோர் நவனுகையொடு
மன்னன் மனையுற்றான் வாய்ந்து. (ங)

அங்கணையு முன்ன ரணங்கனையா ரெண்வகைய
மங்கலங்க ளேந்திநின்றார் மற்றவைகண்—டெங்களத்தன
போற்றிருந்தாய்தன்னெடுமீபோய்ப் பொன்மணிசெப்பீடிகைமே
வீற்றிருந்தா னுர்வ மிக. (ச)

அப்போது வேதவல்லி யாரணங்கைக் கண்டுபுல்லி
யொப்போவி நன்மனைதந் தொண்டொடியின்—மைப்போன்ற
வோதியவிர் பின்னலைநீத் தொண்ணறெய் பூசிரபக்
கோதிலற லாட்டினான் கூர்ந்து. (௮)

சூட்டினான் பூந்தொடையல் சூழ்த்தரையிற் பொற்கலைகள்
பூட்டினான் பலகலன்கள் பூவையையன்—சூட்டினான்
முன்னருய்ப்ப வன்னை மின்போய் மொய்வரன்பான் மேவுமெல்லைப்
பன்னியங்க ளார்த்த பல. (௯)

தூர் தருரை கேட்டுணர்ந்து துண்ணெணப்போய் மாண்முதலோர்
நாதனடி தாழ்ந்தார் நனியாழிற்—கீதங்கள்
கின்னரர்கள் பாடினா கேழ்கினர்பூ மாவடி தூய்
மன்னரமின் னூர்புகன்றார் வாழ்த்து. (௧௦)

தக்கனான் டொல்லைமறை சாற்றிவல்லி நீர்வாக்கப்
புக்கவரன் றான்விளங்கிப் பூசித்து—மைக்கனத்தோன்
பொற்கரமா தங்கைநல்கப் போற்றுகியிம் மாணையென
நற்கடனீ ரோடளித்தா னன்கு. (௧௧)

மூர்த்த மதின்முதல்வன் மொய்குமுலான் சீரணிகண்
டார்த்தனர்கள் யாரு மயன்வேள்வி—சீர்த்திடுமா
றற்றுஞ் சடங்குமுற்ற வண்டரெலாம் போற்றவன்பர்
சாற்று முருவொளித்தான் சம்பு. (௧௨)

மறைந்தா னிருத்தலுமே மாமகிணற் காணு
மெந்தா னுவகை துயர்ந்தே—யறந்தான்
வளர்க்குமன்னை மாமுதலோர் மன்குழன் மேவித்
துளக்கமுற்று விம்மினான் சோர்ந்து. (௧௩)

புரந்தரன்மா லாதி புலவரமர் வேள்வி
யிருந்தனன்மா மாயையிற்றுண் ணென்னக்—கரந்தனனை
யெய்தியெற்கொ ளேந்தலையா னேய்கைதவ னென்கைநவை
செய்தவமே யோரிற் சிறிது. (௧௪)

என்றுபல பன்னி யிரங்குமையெய் கைநோக்கிப்
பொன்றனைநேர் வேதவல்லி புல்லிமனங்—கன்றலுன்ற
னாகனை நேவுநெறி நற்றவமலி தாற்றுகென
நேயமட வார்நவில்வார் நேர்த்து. (௧௫)

அன்னையிது கேள் னகிலமுற்று நின்னுருவா
நின்னையென்று நீய்காத நின்கணவன்—றன்னை
மறைக்குமறை யுண்டோது மன்னாட்டா ரோர்வார்
கறைக்கடுவேற் கண்ணாய் கழறு. (௧௬)

மனம்மாற்றஞ் செய்து மகினை நிறைநின்
நிறைவேகம் மூற்றோமர் தஞ்ச—மெனையின்று
மேய்க்கலுற்றோர் தீமை புடைதீர்த்தோம் போதமுனர்
தெக்கலுற்றோ முய்ந்தோம்யாக் தேர்த்து.

(கஃ)

என்றியம்பி வாழ்த்த விறைவியவர்க் கண்டருன்செய
தொன்று மவரை யொருவியே—மன்றவமே
செய்வான் நிகுமாடஞ் சென்ற னரிமுதலோ
ருய்வா னதுகண்டா ருற்று.

(கஐ)

எங்கு மறைந்தனளோ வேந்தலென விம்மிதமுற்
தங்குளார் மாழ்கி யழுங்கினார்—பொங்குதக்கன்
சேற்ற மொடுமுறுவல் செய்தியாஞ் செய்வதுவை
யாற்ற வழகிதென்ற னூர்த்து.

(கக)

புனையுள் கடிவினையைப் புன்மையே யாக்கி
யெனையும் பழியி லிருத்தித்—தனையொளித்தா
னத்தனை யாருமிலா னாற்பொதுவீ டாநடிக்கும்
பித்தனியுல் போமோ பிழைத்து.

(கங)

தீய தவனியற்கை தேர்த்தனளா னென்றுளேந்தார்த்
தேயவரி யாஜியரை யேகவிட்டுத்—தூயன்செய்
வாயமதை யுன்னியுன்னி வைகினான் மாமனா
தேயதக்க னென்போன் வெருண்டு.

(கஅ)

சீரார் கவுரிமுன்னைச் சேண்மா ளிகையிற்போந்
தேராய மோடமர்ந்தங் கேகோற்க—நாராய
வீசனறு நீறுமணி யேய்ந்தகின்னம் பூண்டுபின்னர்
நீசவுருக் காட்டிவந்தா னேர்.

(கக)

அந்தரிகண் ணுற்றெந்நைதக் கன்பரிவ ரென்னவுன்னிப்
புந்தி மகிழ்ந்திறைஞ்சிப் போற்றுமெல்லை—நந்திமிசைப்
பெண்டா னிடமிலதோர் பீடுருவி னித்தனுற்றான்
கண்டான் கவுரி களித்து.

(உ0)

பன்முறைவீழ்ந் தேத்திப் பண்புண்மை நீக்கவந்தாய்
கின்மயனே யென்னவெதிர் சென்றுரைப்ப—மின்மருங்கு
வண்ணையெக்க யங்கையெடா வார்விடைமேல் வைத்தமருந்
தன்னாவரைக் கேகினான் சம்பு.

(உ௧)

சூரிருந்த மாதர்போய்த் தக்கனவை முன்னாதி
சூரிருந்த வேணியா வீத்தோன்போ—வேரிருந்த
கூண்டிமொழி முன்புருந்தக் கைதவமோ ராமவரைக்
கூண்டிசெல்வா னீதுரையென்கோ.

அன்னா மொழிகேட் டழனினைப்பெய் தென்னவெருவி
வின்னா வீருக்கவும்ப ருற்றினைஞ்சிப்—பன்னா
மருங்குறவே தக்கன் வரனெழுக்கம் யாவு
மெருங்குறவே சொன்ன னானந்த. (உஉ)

இங்கிதெசெய் கிற்பாரா ரென்னனை யுங்கடந்தான்
சங்கானே லீதுசெய்யத் தக்கதோ—வெங்கு
யிரந்தான் சிவனென்னு மேதகிற்க விங்கன்
கரந்தானென் சொல்லிழுக்கே காண். (உச)

பண்டொருபெண் வேட்டவரிப் பான்மைசெய்தோ ரேவரையுங்
கண்டிலனா நென்னக் கரைந்துபல—வண்டரைத்த
மூர்சென் றிடவேவி யுள்வெருண்டெம் மீசனையே
யோர்கிலனென் னீர்மைகொண்டா னாங்கு. (உ௪)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ககநு.

தக்கன் கயிலைசெல் படலம்.

செம்மா தவத்தாற் றிருக்கொடக்கன் மாத்தருக்குற்
றெம்மானெ யெண்ணா னிழப்பனுயிர்—நம்மாவிக்
கீறுவரும் போலுமவ னெவல் புரிகின்றோங்
கூறுவதெ நென்பரண்டர் கூர்ந்து. (௧)

இனித்தக் கனையெண் ணிலமாயிற் சீற்ற
மனித்தக்க வான்பதமு மாற்று—மெனக்கெளிந்து
தீயன் கயிலைசெலத் தேற்றி னரற்காணி
லாயநஞ்சீர் நிற்குமென்ற ராங்கு. (௨)

வேதன் முதலோர் வினம்புதக்கன் பான்மேவி
மாதையா னோடு மறத்திகொலோ—யாதினியாங்
குற்றமெண்ணிற் சுற்ற வில்லை கூர்ந்துனிலை யேல்வகைதான்
மற்றுனையே ருழுமென்றார் வந்து. (௩)

அன்னா நூலாராடி யங்கவரை மேவாஸ்கிப்
பொன்னார் கயிலைவரை போய்ச்சிகரி—முன்னாகச்
சாருவாயிற் தக்கற் தடுத்தா சவன்காவ
வருமெறுத்ப் பூத சித்த. (௪)

வெங்கணங்க டம்மை வெருண்டுதக்கன் யான்முன்னர்
கல்ருகின்ற காதணங்கை நாயகனே—டொல்கி
யடுக்கின்ற தன்மையிவ னாய்ந்தறிவ னீவிர்
தடுக்கின்றதென் கொலென்றான் சார்ந்து. (இ)

அன்னமொழி கேளா வழன்றே பவற்பாராப்
பொன்னவிரும் வாயினனி போற்றுவோர்—முன்னர்
தெவ்வா மெனலிகழ்ந்தாய் சின்மயனைப் புன்மையனே
யெவ்வா றனைகின்ற யீண்டு. (ஈ)

நிரிபுரத்தார் தீய செயினுமவ ரீசன்
பரிபுரத்தா ளன்புடையார் பன்னும்—புரிவிலாய்
தக்கசெல்வந் தந்த சயம்பு செயன்மறந்தாய்
தக்கநீ மாயையுற்றாய் தான். (எ)

நீச னினைத்தா விறைஞ்சாத நின்னோடு
பேசுதலு மாபாவம் பேதாய்நீ—நேசமொடு
பார்ப்பதிகேன் முன்போய்ப் பணியையெளி னிற்றியன்றேற்
பார்ப்பதிமுன் போதியென்றார் பார்த்து. (அ)

எல்லார்பொன் வாயி லிகந்து சினந்துவடிக்
வல்லா னுறுகா வலர்கேண்மின்—சொல்லாரு
மீசன் றனையிறைஞ்சேன் யானையா னென்மருகன்
பேசயன்மா லேவல்செய்வோர் பேர்ந்து. (ஊ)

நின்ற ரெவருமென்ற னேரன்ப ராருலகம்
பின்றாது போற்றிறைநான் பேர்தக்க—னென்றாகி
மன்றாடு கின்றவுங்கள் வன்பித் தனைமேவி
யீன்ற விதைஞ்சுகின்றேன் யான். (க0)

நில்லிங் கெனத்தடைசெய் நீர்மைபும தோமருக
னெல்லுஞ் சிறுமி யுரைக்குமா—றல்லதென்கொ
லிங்கெற்குத் தொண்டர்நீ ரேலும் படியாற்ற
லங்கட் குறுதியன்றே லுங்கு. (கக)

தேற்றாநிவ் வாறுசெய்துந் தேவையெவருமே
போற்றா திறைஞ்சிப் புகழ்ந்துசீர்—சாற்றா
திகழ்புரிபான் மைசமைப்பே னென்னு வினை தான்
மிகவுய்ப்பப் போயினான் மீண்டு. (கஉ)

தன்பதியை யெய்திச் சரோருகன்முற் றேவரைப்பார்,
தென்மனோ டீச னிவர்வாயில்—வன்புடையார்
தம்மா லெமைத்தடுத்தார் தாழ்வோடு நாணுமுற்றே
னம்மாமற் றேதினென்னு மாய்ந்து. (கஃ)

நீன்றுநன் நென்னையெண்ணு நக்கனையு மாதையுநீ
ரின்றுமுன்னு வென்றுந்தாழ்ந் தேத்துகிலீ—ரன்றி
மதித்திரல்வி, ரன்ன மறுத்திரே னும்மைக்
கொதித்த ரிமை கொள்வனென்றான் கூர்ந்து.

(கச)

கறுத்தினசொற் றானைக் கடவுளர்க ணோக்கி
வெறுத்தெமைச்சொற் றாய்போலு மேலு—மறுத்தனமோ
ரின்னேவ லுன்பணியி னிற்றுஞ் செறுத்திடலென்
றுன்னேர் நகர்சென்றா ருற்று.

(கரு)

தக்கன் கயிலைசெல் படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா ௨௧0.

பிரமயாகப் படலம்.

இவ்வணம்பன் னாட்பணிசெய் தேவருமே யஞ்சிரிப்பச்
செவ்வணவீ மேலோன் சிவனருளா—லவ்வயிரோர்
வேள்விசெய்து தக்கனெண்ணம் வீத்தவிமுன் மாய்வுறினு
மானவிமலர்க் கீவனென்றா னுண்டு.

(க)

இனையபுகன் நேவ லினிது புரியுந்
தனையரைக்கூய் மான்முதலாய்ச சாற்று—மனைவருமே
யிங்கவிப்பால் கொள்ளவழைத் திம்மெனநீர் தம்மினெனா
வங்கயிலைக் குற்றா னயன்.

(௨)

கயிலைசென்று கோயிலன்மிக் கண்ணுதரு டாழச்
செயலதென்கொல் செப்பென்னத் தீதி—லயனடியேன்
வான்மகமொன் றுற்றுவனீ வந்தருள்செய் கென்னநந்தி
தான்வருவன் போதியென்றான் சம்பு.

(௩)

தாணுவின்ரு டாழ்ந்தேருந் தாதைதக்கன் சாரணியான்
மாணுறவோர் வேள்வி மகிழ்ந்துசெய்வன்—சேணுளார்
நற்றவரோ டார்கவென நன்றுமுன்போய்ச் செய்தியென்றான்
மற்றவன்போய்ச் செய்தான் மகம்

(ச)

அன்னதுதேர்ந் தக்கணத்தி லாழியன்வேந் தண்டரெலா
முன்னுதக்கன் முன்னுறலு முற்றவரோ—டென்னிறைக்கு
முந்தையவி கீப்பான் முயன்று மனோவதிபோய்த்
தந்தையுரி வேள்வியுற்றான் றன்.

(௪)

நக்கனும்பு கோவெர்த தாதையெழும் தானெசெவி
மிக்கவன்பி னோரவியின் மேலிருந்திச்—சக்கிரநான்
வெந்தொழுதோர் மாண்டவியின் கண்ணிருத்தி மற்றவர்க்குத்
செய்தவிக தந்திருந்தான் தோர்ந்த. (௧)

அந்தமிலா னந்தியைப்பார்த் தம்புயத்தோன் வேன்வியிற்போய்
நத்தமவிர்ப் பாகமுற்று நண்ணுகென—வந்தனைசெய்
தன்னுறு கோடி யுககணங்கள் சூழ்தரப்போய்
கண்ணாழி னங்கணுற்றான் வாய்ந்த. (௨)

வந்தடையு நந்தினை வந்தனைசெய் துந்திவந்தோ
னந்தவிச நல்கியுற்றோர்க் காசனனோர்—தந்தமக
மாற்ற வெருண்டெக்க னக்கிரிவாழ் நக்கனாக்கான்
சாற்றிவன்கொ லென்றுநக்கான் றான். (௩)

நீரணன்முற் றேவருமா நங்கைமுதன் மங்கையருஞ்
சீரணவு மாதவருஞ் சேர்ந்தமர—வாரணன்செய்
வேன்வியின்பாற் காரியுண்டோன் மேவுகணத் தோடவன்ற
னுவதித தக்கதென்ற னாங்கு. (௪)

நீந்தியொடு சார்ந்தவரை நண்ணவிவருக் கடவினரைச
கிந்தைதனிற் தோர்ந்தயனைச் சீறிமக—முந்துசெயல்
பேதையிடத் தார்க்குரைத்தாய் பேர்நந்தி யைப்பணிந்தாய்
தாதையென்றே நின்னைவிட்டேன் சார்ந்த. (௫)

வெஞ்சுடலை யாடிபித்தன் வெள்ளென் பணிபவனா
நஞ்சுண்ட வற்கவிமு னல்கினா—யஞ்சனே
யின்றுமுத வில்லைமுன்மாற் கீதிபின்மற் றோர்க்குமறை
மன்றனைமே லென்னன் மறு. (௬)

இன்னதானக் கேதுணிபா மென்ற துணர்ந்துநந்தி
கன்னமறைத் தஞ்சக் கரநாம—முன்னியே
யின்றிவன்சொற் கேட்கவுய்த்தா யெம்பிரா னென்னையெனத்
துன்றுதன்பின் மூழ்கினான் சோர்ந்த. (௭)

நீம்ப னருணீரா னந்தினை மெய்தநொந்தா
ருக்ப ரகசந்தவயிர் யாவு—மம்பையத்தன்
சீரிழையு மெண்கிலனைச் சேர்ந்துட்கி னோமென்றார்
நாரணன்முற் றேவர் நலிந்து. (௮)

ஈதமய வந்தி யெறுத்தக் கனைநோக்கி
மாதத் தனைவிசுழ்ந்த வாய்துணிப்பே—ஓதனரு
வந்தெனவிட் டேனுய்த்தா யையவினி யென்னுறையே
தானெசெ திப்பனென்ற னாந்து. (௯)

இவ்வாயன்சே யஞ்சு விசைத்து மகத்தி
வையாற்றில் லென்ற யதற்கேய்—பவனன்றே
லென்னுனர் மால்கொண்டா யீசனைநி வேள்விசெய்வோர்
சென்னியற வென்றான் சினந்து. (கக)

இன்னதோர் சாய்மியம்மியும்பின் நக்கறிற்கு
மன்னுசெல்வ மாய்க வானையிகழ்—புன்னின்வா
யார்தலைபோய் வேறுதலை யாகறினைச் சார்ந்தவருஞ்
சூர்தன்னான் மூழ்க துயர். (கக)

என்றினைய தோதி யிருகணங்கள் சூழ்தரப்போய்க்
குன்றிடைவாழ் வார்க்கிதனைக் கூறிநந்தி—சென்றமர்ந்தா
னன்னதோர் மன்றத் தமரமர ரிஃதென்கொ
லென்னமனஞ் சொர்ந்தா ரினந்து. (கக)

நந்தி யடிக ணவின் நவரை தேர்ந்தேங்கி
மைந்த னுரையு மறுககவஞ்சி—புதிவந்தோன்
வன்றுயரின் மூழ்கி மகஞ்செய் திலன்றகக
ஞென்று முரைத்திலா னோர்ந்து. (கக)

சினங்கவற்சி யின்னல் சிறிதச்சந் தககன்
மனங்கொண் டமரொடு மன்னார்—தனிலடைந்தா
னத்தன் மகங்குலைய வஞ்சியயர்ந் தோர்ந்திமையோர்
தத்தககர் போயினார் தாம். (கக)

பிரமயாகப் படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா ௨௨௯.

சாவஸசெய் படலம்.

—:0:—

அந்நான்முற் பன்னுளா வவ்வேன்வி யோம்புகிலர்
மன்னு முனிவரும்பர் மாமறையோர்—முன்னுமா
தக்கனோர் வைகறம்பாற் சார்சுரரை நோக்கிமகந்
தெரக்கநா ளாற்றலையென் சூழ்ந்து. (க)

வெப்பயுனார் கேட்டிமையோர் வேதன்செய் வேள்வியின்ச
ணையன்வி கொன்ன வளியலென்றி—செய்யநந்தி
கந்தருமவெஞ் சாய்ந்தக் கொண்கையுணர்ந் தேயாங்க
கந்தரு மென்று ராங்கு.

அன்றுகந்தி யென்பா னறைகின்ற சாபத்தக்
வின்றனவு மஞ்சமக மேய்ந்தியற்றா—தொன்றிநின்றீர்
முன்னாகச் செய்வனென்று முற்றிவிடு மேனீவீர்
பின்னாகச் செய்யினென்றான் பேர்ந்து.

(ங)

முன்னோர் மகநீ முடித்தனெறி யையவென
வன்னோரைப் போயினென வாங்கறைந்து—பின்னோர்
சிறுவிதிமு னாழின் நிறத்தொருநான் வேள்வி
யுறுதியிற்செய் வானினைந்தா னுற்று.

(ச)

தொட்டா மனுமயனைத் தொன்மகரா முன்னுதவிக்
கட்டா மரையனைப்போற் கற்றவற்கூய்—மூட்டாமன்
மேலை விதிப்படியோர் வேள்விசெய்வ ஒருமுறச்
சாலை லிதித்தியென்றான் சரர்ந்து.

(ரு)

நின்றெனவே தாழ்ந்துகங்கை நண்பாற் கணகலமென்
றென்றுகவின் றுன்றுவைப்பி லொண்புனைவ—னுன்றிறத்தி
லாயிரமா யோசனையே யாம்பரப்பு நீளமுமாத்
தூயலொரு சாலைகண்டான் சூழ்ந்து.

(க)

நாற்றிசையுந் கோபுரங்க ணன்குதவிச் சூழ்மதிலி
லேற்றிடுமா ஞாயி லியற்றியர—ஊற்றியுள்ளே
யார வணங்கினு ராரிடஞ்செய் தாலிபொழில்
சேரமரச் செய்தான் றெரிந்து.

(எ)

அப்பண் பமைத்தமர ராதியர்வந் தேவிழைந்த
துய்ப்பதற்காந் தீம்பதங்க டின்னிடுவோர்—வைப்பியற்றி
யந்தணர்முன் யாருமுற்றா னாவெண்ணில் சாலையெழி
லீந்திரனார் போற்சமைத்தா னேய்ந்து.

(உ)

மேலினர்கொள் வான்மணங்கூர் மென்பா ளிதநரந்தம்
வீலிரையார் மான்மதமொள் வெள்ளடைபா—காவனமன்
சாலையமைத் தாடையொண்பூண் சார்ந்தியின் குப்பைவைப்புண்
மாலையுற வீந்தான் வகுத்து.

(க)

ஏர்கொ ணகர்நடுவி லேய்தூறி யோசனையார்
சீர்கொண் மகச்சாலை செய்துவன்னி—சேர்தரநூல்
கூறியலின் மூவகைய குண்டமொடு வேதிகைகள்
வேறுளவெ லாஞ்சமைத்தான் வேட்டு.

(க0)

மேலொடுகீழ் சார்ந்தியின் மேன்மணிக ளாற்குயிற்றிச்
சோலையம் புள்ளுமார் சூழருச்செய்—தேலயன்மா
லாசையுள ரந்தரத்தா ரையரொக்க நக்கனுறத்
தேசையிருக் கைதந்தான் றேர்ந்து.

(கக)

திக்கன் றனைத்தாழ்ந்துன் சாலை முடிந்தனநீ
புக்கலிசான் கென்னப் புனைவனநிந்—தக்கண்மே
திங்கின் முனிவர்க்குய்த் தீவேள்வி யாற்றமுறை
யாங்கன் வலிந்து ரைப்பா னாய்ந்து

(௧௨)

வின்மை யுறுதருவின மன்சம்தை சாகையிடை
கண்பரிதி கண்மதலை நாண்பறப்பை—யெண்பலவா
மேவரணி நன்முதிரை மேவுவன வுய்த்திரொன
வேவினன்சீர்த் தகக னினிது

(௧௩)

ஆனைவ நிதியை யருமணியை யைந்தருவார்
காவை யழைத்துமகவ காணியவே—மா வைப்போர்
மாமறையோர் தாம்வருவார் வானுணவோ டேனையவு
மீமென் றுரைத்தா னிறை.

(௧௪)

விடைகொடுபோ யான்முதலா மேவினைவை வெவ்வே
றடையப் பொருள்க ளளித்த—மிடைகிளைஞ
ராமுனிவ ரோர்முப்ப தாயிரரைச் சொன் நிமற்று
மீமினென்ற னொருமுண்ண வேய்ந்து.

(௧௫)

மற்றவர்க்கு மேவிருசீர் மன்மா தலத்தோரை
யுற்றனர்தா மேவருமே யுண்டியன்றிச்—சொற்றவெலா
மீமெனவே யேவியய னீன்மமக னொருமுறத்
தூமகஞ்செய் வான்விடுப்பான் றுது

(௧௬)

திக்கன் றனையலதோர் நாசரைய ராபியரைத்
திக்கொடுவான் பார்யாண்டுஞ் சென்றுகூ—யுய்க்குதிரென்
றுய்த்து முனம்வரித்தா ரோர்மகஞ்செய் வான்யாவு
முய்த்திரென்ற னாழி னுகந்து.

(௧௭)

விரித்தாரிற் பல்லோர் மகச்சாலை தன்னுட்
டிருத்தியமா வேதியின்வாய்ச் சேர்ந்து—கிரைத்தனர்பற்
பல்பண்ட மாங்கணித்தோர் பன்மதலை நாட்டிசிறை
மல்கிடையாத் தர்ச்சித்தார் வாய்ந்து

(௧௮)

விடைகொடுபோந் தூதர் விரைவொடுவெவ் வேரு
கடைதந் தவனியுளார் நாக—மிடையமரர்
கொங்கதிர்முற் கோண மசைமுகன்மா லாதியர்க்கு
மங்கந் கடைந்தறைந்தா ராய்ந்து.

(௧௯)

மாலம் புயன்மகவான் வானவர்கண் மாதவர்கண்
மேலமர்கோ னுள்சித்தர் விஞ்சையரெண்—பாலகர்மு
னேவருந்த மாதரொடு மேய்ந்துவாக் கண்டிறைமு
னேவருங்கே னோடுசென்ற னேர்ந்து.

(௨௦)

இதற்கொன் லெப்புந் திருவடையுங் காண
முதிரன்பிற் புல்லிமுறை முன்கோ—பதிமுதலோர்
நம்மைபெலா கோக்கிமகச் சாலையின்கண் மேவினகா
யிம்மிமனவே கொண்டுபுகா னேய்ந்த. (உக)

மாலையனை முன்னர் மணியா சனத்திருத்திக்
கோலமண்விண் ணோர்முதலாக கூறெவர்க்கு—மேலவே
நற்றவிச எல்கி நடுவிருந்தான் நக்கன்
குற்றமறை யார்ப்ப வுதந்து. (உஉ)

திருவும் புவிமகளுஞ் செங்கமல மேயோன்
மருவு மகளிருமொன் வான்மீ—ஹருவினருஞ்
சுந்தரியுஞ் சூரினருஞ் சூழெவரும் வேதவல்லி
மந்திரம்போய் வீற்றிருந்தார் வாய்ந்து. (உ௩)

மாமலரோன் மைந்தன் மகநாடி யாருமுனாஞ்
தாமருந்தித் தககன்சபைசாரச்—தோமிவொற்றர்
போந்தவன்றா டாழ்ந்துநிற்பப் போய்வினிததோ தம்மிலுரு
சாந்தகைய சாரொன்று னுஞ்சு. (உ௪)

கும்பன் பராசரன்சேர் கொன்னத் திரிவசிட்ட
ணம்பிருகு நற்றதிசு யார்சனகன்—பம்பிணைய
போலுமகந் தன்னையிகழ்ந் தீண்டு வருகிலார்
போலுமென்றார் தூதர் புரிந்து. (உ௫)

மற்றதுதான் கூற மலரோன் மகன்கேனா
வீற்றிதுசெய் தார்யா ரிவந்தாமோ—நெற்றியிற்க
ஹற்றவர்க்கு நேய முடையரெனா யாருமுட்கச்
செத்தமொடு நக்கான் நெரிந்து. (உ௬)

சாலைசெய்படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவெண்பா உருரு

ததிசுப்பாடலம்.

அன்னவம யத்தரியோ டாண்டமர்செய் தாக்குவென்ற
பன்னருந்த திசியென்பான் பார்ப்பதியா—யின்னினைக்கா
காரிடர்க டம்முடனே யவ்வென்விச் சாலையுந்
காரிடாழ் வான்கண்டான் கூர்ந்து.

இரு நூற்றாண்டிய அல்லல் மகங்காண்பா
னெனினெனத் கஞ்சி யெனகினைந்து—னோகையெய்தி
யின்னவரு சென்ன விருத்தவிச நல்கவுற்றான்
மாண்டிறவோர் மேவ மருங்கு.

(௨)

தீக்கண் றனோகித் தாபதர்கோ னெம்மைநீ
யெக்கரும னாடி யிவண்விளித்த—தக்கருமம்
யாலுமறை யென்னநக்க னென்மகளை வேட்டொளித்தே
மேவுவரை யேகினனான் மேல்.

(௩)

போயபின்றன் மாயை புரிநதான் மகட்கவரை
யாயவவ னுற்றே னதுதேர்ந்து—மேயகணந்
தம்மைவிடுத் தென்னைத் தடுக்குதிரா லென்னவன்னா
வெம்மைகொடு நிற்றியென்றா வேர்த்து.

(௪)

தீக்கணகர் சார்ந்தகலத் தாழ்குழலும் வந்திலாண
மங்கையென்ன செய்வளவன் மாயையாற்—றுங்கமுறு
மேன்மையகன் றேகினனவ் வேலைமக மாற்றவயன்
யான்மறுத்தேன் பாகமரற் கேய்த்து.

(௫)

அங்கணந்தி சாப மறைந்தகன்றான் வேளவியெநதை
துங்கமுற வாற்றிலனச ஞ்ஞொடகந்—தங்கிடுமோ
ரென்விராத் தேர்ந்தே யிதுகாறு மஞ்சினின்றார்
மன்மகஞ்செய் யெண்ணமிலா மற்று.

(௬)

ஆன செயலுணர்ந்தே யையமெடுப் பாற்கவிதா
னாகற்ற வேள்விநடத்துகின்றே—னேனைப்
பயன்வெஃ கிலனெப் பரிசனரும வந்தா
நயனுமக்குஞ் சாற்றிவிட்டே னனகு

(௭)

என்றதக்கன் மாற்ற மிருசெவியிற் கேட்டனவி
னன்றன் றகமெனவே நாடிநக்கான—மன்றவெகுண்
கசனனபன் போலு ம்ரிததிகழ்நதா யென்னவனனா
னினன்றதீசெசொல்வா னுயநது.

(௮)

அயன்முதலே யாக வளவிறநத வெல்லா
வுயிரினையு நன்குதவி யோமபு—மியலினனா
யோத்துன்பெருளா யுயிர்க்குயிரே யாம்பரனை
நீத்துமக மாற்றினன்றாய் நீ.

(௯)

புங்கவர்க் ளுர்க்குநல்கும் போற்றி னவிகொள்வா
னங்கிருதங் வேள்விக் கதிபன்றான்—பககயன்மாண்
முன்னெவர்க்கு மெண்ணிறிரு முன்னளித்தோன் கைலையுளரண
நன்னைபன் றி யுப்பரிலார் சாற்று.

(௧௦)

தேவர்தத் தேவன் நிறப்புடைய வீசனெங்கோன்
மூவர் முதல்வன் முடிவிலா—னுவியினு
ளாவியா யார்கின்ற னுதியென்றே யாரணங்க
ளேவர் தமையிசைத்த தீங்கு.

(கக)

விதிமுதலா யுள்ளோர் வியனுயிரா தானு
பதியவன் நன் வேலை பரித்தார்—மதியயர்த்தா
யந்தணருக் கீசனின வர்க்குமற்றோர் தெய்வமென
முந்தைமறை கூறு முறை.

(கஉ)

ஆதலினே வர்க்குமே லாமிறையை யெள்ளிநிற்றல்
பேதமையே யீதோர் பெருமிதமன்—நேதமுற
வாற்றவுமார் நோற்பா ரினையை மறைவொழுக்க
நீத்திமக மாற்றநின்றாய் நீ.

(கங)

விலக்கினையோத் தின்வாய்மை வேள்விசெய்யி னூருங்
கலக்குமே லையானே காண்டி—யலக்கணுற்றே
யன்னவற்கஞ் சாவலத்த ராருண்டேன் மாய்வொம்மு
னுன்னுமறை யேகனென்ற தோர்ந்து.

(கச)

ஆதியந்த மில்லா வமலற் கவியைநல்கி
வேதமுறை வேள்விசெய மெவிலாய்—தீதுனெண்ண
மென்னவரன் பாகத்தை யேர்மாத வறகீந்து
மன்னுமகஞ் செய்வனென்றான் வாய்ந்து.

(கந)

அதுகொடியோன் கூற வநமுளிகேட் டெவ்வ
மிதுநவின்றாய் மேலா வெவரு—துசிசெய்
செயலினரைத் தாழ்த்திச் சிறியரை மலக்க
னயும்வகையன் நென்ற னுமக்கு

(கா)

உன்ற னுருத்திரனை யொப்பார் பதினொருவ
ரென்றொகைய ருள்ளார்திக் கீசானர்—துன்றினு
ரன்னவர்க்கு முன்ன மவிர்ப்பாக நல்கிமக
மன்ன முடிப்பனென்றான் வாய்ந்து

(கஃ)

முன்னு முருத்திர மூர்த்தியெலா மீறுசெய்து
தன்னி லொடுக்கிப்பின் ருனல்கித்—துன்னவைகு
மன்னுன் பரமவன்ற ளார்த்துருப்பேர் சார்ந்தவாரீர்
மன்னு ரளப்பிலரா மற்று.

ஆதிதிருப் பேர்பெற்றோ ரன்னு னியலடையா
ரோதுருவு மற்றே யுலகிறையென்—ருசரத்திற்
போற்ற விருப்பிரிந்தப் போசனுண் கேத்தியல்பாற்
சாற்றாதலை மைசார்வர் தாம்.

(கக)

சுருதிநாயகம் திருவெண்ணிலையில் காலனைத்
சுருதிநாயகம் பெற்றவன்பு எண்ணின்னர்—வாசவன்முன்
மண்ணியைப் போல வாதத்தா கொந்தைமுன்னன்
யின்னியைப் போலென்றான் னிங்கு.

(உ.௦)

என்றவனே தக்கனென்ற தெண்ணையன்மா னிற்கல்
சென்றுதொழில் செய்ய முருத்திரன்முன்—என்றதென்கொல்
பன்னுதிர் தெண்ணவான் பாத முனித்ததிரு
யென்னுமுனி சொல்வா னெடுத்து.

(உ.௧)

ஆதியந்த மில்லா வணற்குருவம் பேர்செய்கை
பாதுமிலை யில்வாற் திருவையம்பும்—வேதமெலா
மன்னபா னுணையின ராவிவினை நீக்குவா
னுன்னியருள் செய்வன்மே லோர்ந்து.

(உ.௨)

உருவுசெயல் பேரருளி னுற்றனைத்து முன்போ
தெரியாக்கி வேதன்முற் செப்புஞ்—சாரையின்
தேற்றபணி யிட்டளித்தி நீதலெமக் காமென்னச்
சாற்றினமை கேட்டிநீ சார்ந்து.

(உ.௩)

அந்தமுன்னில் லாவி யனைத்து மளிக்ருமன்பார்
தந்தைதனக் கன்றியடுத் தன்மைதான்—மைந்தரார்
தேவரின்முற் றுமையாற் சீர்த்தன் வயிற்கொண்டான்
வீவினையே செய்யியற்கை ஆட்டு.

(உ.௪)

அன்றமா நீசனைத்தாழ்ந் தாரிப் பணிபுரிந்தா
யென்றிப் பார்த்திரு மெந்தையென—வொன்றுமும்
காயுளவனே யாற்றியின்மெய் நீறணிந்தைந்
தாயவெழுத் துன்னீ ரகத்து.

(உ.௫)

இங்கனியை செய்வீரே லிந்தத் தொழிறரிக்கு
மங்கவலி யெய்துவி ரன்றியுமே—நங்கலை
னும்கருங்கு நின்றருளு நோன்றெல் லுளகாட்டி
யாற்றவன்மை கொள்விரென்றான் னுங்கு.

(உ.௬)

அன்னவர்க்கொண் டெவ்வகைய வாஞ்செய்கை நன்களித்துப்
பின்னுளதோர் செய்கைசெய்தெம் பெம்மான்முன்—பன்னுமறை
யன்னவனை யைந்தொழிற்கு மாமுதல்வ னென்னுமிது
வுன்னுதிர் கேட்டியினு முற்று.

(உ.௭)

உருத்திரனைப் பேராற்கு மொப்பிலவன் மைந்தர்
சுருத்திலவீற் போற்றுங் கணங்க—டிருத்தருசி
சுருத்தவன்மே பேறுபெற்றோ ராகு மழந்தவ
யின்னவர்க்கு மாமா வினியு.

பரம விடர்க்கடனுட் பட்டகரை மேலெடுப்போ
 னோமன் பரம னுருத்திரனெ—ஐயமுற்றோ
 னன்னான் மகர்க்குமன்ப ரானவர்க்கு மேனையர்க்கும்
 பின்னாக மேயதவன் பேர்.

(உக)

முன்னவுணர் தம்மை முனிந்திலோ னும்பர்செல
 மன்னிதியம் பெற்றழலோன் வாயதைவைத்—தொன்னலர்மேற்
 சென்றுசமர் செய்துவரத் தீநல்கா தோடியழா
 நின்றனைய பேர்பெற்றா னோர்ந்து.

(உ௦)

ஓது மறையி லுருத்திரனென் பேர்நாட்டி
 யேதிலரைச் சொற்ற திறைமேற்சார்ந்—தாதியார்த்
 சுட்டி யறைந்ததுவுஞ் சொல்பிறர்மாட் டேருவிஃ
 துட்டெளிந்தோர் தேர்வா ருணர்ந்து.

(உ௧)

உற்றமறை தன்னு னுருத்திரனென் பேராற்றி
 மற்றவரைச் சொற்ற வகையுரைப்பல்—பெற்றழ
 ரீசற் கியம்பு மிடநாடி யாங்கவன்சீர்
 பேசிறைமை காண்டி பெரிது.

(உ௨)

முந்தையொர்நா டேவர் முனிவ ரிவரவர்தா
 மந்தமிலா தோர்பரமென் றாங்கறைந்து—தூதமிற்போய்
 வாதுசெப்து தேர்வறிதான் மாமலரோன் பாலணுகி
 யோதுபரம் யாரென்றா ருற்று.

(உ௩)

அன்ன மொழிகேட் டயன்றான் கருத்திலவை
 மன்னமறை காட்டி வகுத்துமென—முன்னவனை
 யுன்னியங்கை யோசசி யுருத்திரனென் தேசாற்றித்
 துன்னினின்றுன் தேர்தருவான் சூழ்ந்து.

(உ௪)

அங்கணயன் சூனா லவிராதி யம்பகவன்
 சங்கரனென் தேகாட்டித் தானுருகிப்—பொங்கக்
 கனிவினெடு மீமிசைசேர் காமருகை மீட்டு
 முனிவர்க் கினையசெப்பு முன்.

(உ௫)

அண்டரோ டெம்மை யளித்தான் மறைத்தான்
 மண்டெவர்க்கும் வேலை வகுத்தனன்சீர்—கொண்ட
 வருணீரி னைந்தொழி லு மாற்றுவன நாதி
 பரனிமல னென்றுமிலான் பற்று.

(உ௬)

முற்றுமாய் நின்றான் முடிவிலான் பொன்மலர்த்தான்
 பற்றினார் நாமும் பழமையோன்—குற்றமிலா
 னன்ன சிவன்பரமென் றாணமெ வாழையு
 னுன்னுபதி வீசினென்றா னோர்ந்து.

(உ௭)

அருள்செய்து பின்பாணை யங்கைதொழு தன்னன்
மருங்கல்பு மன்னிருந்தான் மந்தப்—பொருளியதேர்
தொன்றறவோ ரெந்தையா யுற்றாய் குருவானு
பென்றவன்ரு டாழ்ந்தா ரினிது.

(௨௮)

துன்னடிதாழ்ந் தாரையின்று தொட்டமலன் மாவடிவ
முன்னுதிர்நற் பூசை யுளுற்றுநீர்—மன்னு
மிகும்பவந்தான் நீர்தீர்நீ ரென்னவிடை தந்தான்
னரும்பவந்தா னில்லா னமர்ந்து.

(௩௬)

ஆதலினெம் மீசனே யாயும் பரம்பொருளா
மேதிலா ரெல்லா மிலகுயிரா—மோதுமிதை
பாதரத்தி னுனுரைத்தே னன்றுண்மை யேகாண்டி
வேததூல் கூறும் விதந்து.

(௪௦)

அன்றயனிற் காரு மானார் புகழினத்த
நன்றுணர்த்த நீயதனை நாடியே—நின்றுதவஞ்
செய்திதுபெற் றாய்நினக்குத் தீதுறுநா னின்றுவந்
தெய்தமறந் தாய்போலு மிங்கு.

(௪௧)

தந்தைமுதல் யாவருமே தாமுடிவு சார்தகவால்
வந்து னவையிருந்தார் மாயையாழ்—பந்தமுற்று
ருய்ந்திவொ னெண்ணினையே லோராரற்கு நல்கியவி
யிர்தமகஞ் செய்தியென்று னிங்கு.

(௪௨)

ததீசிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா. ௨௬௪.

ததீசியுத்தரப் படலம்.

இவ்வணந்த தீசி யியம்பநகை செய்துதக்கன்
வெவ்வென்புஞ் சென்னிகளு மேலணிந்தே—யவ்வமார்
வெந்தவெறுஞ் சாம்பர் விழைந்துமெய்யிற் பூசமோ
பந்தமகன் மேலாட பார்.

(௧)

கழிநீ யுடலைந்திக் கானிலிழி கேச
மொழிநிரிப்பல் கூர்மத்தி னோடு—மிழிதரப்பூண்
டந்த முறதே யனைத்துயிரும் வீக்குமோ
விதமுத வில்வமல னாகு.

(௨)

புலியி னுரியுடுத்துப் போதகத்தோல் போர்த்துக்
கலியழன்மான் குலமழுக் கைக்கொண்—கிவியெங்கு
ஹையமு மேற்குமோ வாடலுமே யாற்றுமோ
ஹைய பகவ னமர்ந்து.

(௩)

வெஞ்சூ ரதர்படையா மேவித் திரியுமோ
நஞ்சூ ராவணிந்த நாறுதலை—யஞ்சூர்க்
மேற்றுருயிற் றிக்குடையெய்ந் தீசனக்க னாகுமோ
வேற்றுருவுங் கொள்ளுமோ வேட்டு.

(௪)

வீடையவரு மோவால மேவுமோ தேவன்
கடலைதனி லாடுமோ தோகை—முடிசுமந்தோர்
மக்கைக் கிடந்தருமோ மைந்தர் தமைப்பெறுமோ
வெங்குணமுங் கொள்ளுமோ வேட்டு.

(௫)

ஆதலினும் மீசனோ ராய்குணமில் லானவனுக்
கீதலின்றெம் மாமகத்தி னின்னவியென்—ரோ தலுமே
பண்ணவனைக் கொல்லோ பழிக்குவனின் னுனெனநக்
கண்ணன் முனியெருண்டா னுக்கு.

(௬)

எந்தைநிலை தேரு திமையோர் சபைநடுவு
ஊர்தையிற்சில் வார்த்தை நிகழ்த்தினு—யந்தரிதன்
மாசேன் வர்த்தவைசார் வண்ணமுண ராய்கயவ
தீசே னென்னவில்வா னேர்.

(௭)

கூர்தன் னருளுருவங் கொண்டிடுமெங் கோன்றலைமைத்
தார்கொன் புலவரைமுன் றந்தனைத்து—மார்வி
ஊனித்தருஞ்செய் வானுதலி யாருயிரெல் லாம்பூந்
தனித்தவன்க ணின்றனிப்பான் ருன்.

(௮)

பெரன்னிறன்க ணின்றவைதாம் போற்றியவைக் கடணருத்தி
முன்னை வினையொலிச்சி முன்னரும்வீ—டன்னவைக்கு
நன்னரே நல்கி நவிலுயிரோ டெவ்வுகைம்
பின்னரே வீட்டும் பெரிது.

(௯)

அன்ன பொழுதி லவையழித்த பின்னளிப்போ
கென்னகின்ற னையொடுக்கு மேய்த்திதற்பின்—முன்னுளதோ
நேகமதாய் நின்றறையு மெம்மூர்த்தி யிப்பெற்றி
யாகவென்றஞ் செய்யு மமர்ந்து.

(௧௦)

இயனாடி பிங்வுண்ண மெந்தையடுந் தோறு
மயனா தியரென் பணியும்—வியனாரு
மன்னார் நிரஞ்சரமா வாகத்திற் சென்னிதனின்
பிங்குளப் பூண்டுதையு மேல்.

(௧௧)

அந்நிலைவர் தம்மை யயின்முத் தலையிலான்
மெல்லவெடுத்தேந்தும் விழியினும்—ரெல்லுள
னீரூக் கியும்புனையு நித்தனவர் செய்தவத்தின்
பேரூய தோர்ந்து பெரிது.

(௧௨)

ஆதலாற் றன்னை யமர்ந்து வியப்பதற்கன்
ரேதுமவை பூண லுயிர்தொகைக—ணதனிவ
னென்றுதன்பா னண்ணிமுத்தி யெய்தியுய்வா னன்புசெய
லொன்றுதிற் றென்றறிநீ யோர்ந்து.

(௧௩)

விண்ணவர்கட் கின்னல் விளைபொற் கணநெருகாண்
மண்ணகத்தை வெளவி வயிற்றுவைத்துத்—துண்ணெனவே
பாதலத்திற் புக்கான் பணிப்பவயிற் கண்டரியாய்
மீதலத்தின் மேவரின்றான் விண்டு.

(௧௪)

ஓரிமைக்கு முன்மா லுறுபா தலமுற்றுக்
கூரெயிற்று லன்னவனைக் கொன்றுமுன்போற்—பாத்தனைத்
கொண்டுபதித் தந்தைகொடு கோட்டாற் புவியிடந்து
மண்டு கடலுடைத்தான் மற்று.

(௧௫)

கிண்டிமைகேண் மான்மருப்பைக் கையாற் பறிப்பவுணர்
விண்டுமற்றக் கோடும் விளிக்குமெனப்—பண்டுபோ
ளின் றிறைஞ்சப் போனா னரிமலனதைச் சின்னமா
வொன்றியலிற் பூண்டா னுரத்து.

(௧௬)

அந்தராதம் மோடவுண ராழி கடையுமெல்லு
மந்தரமா மத்தமிழ் மாலதைவெந்—தந்துநிழீ இ
யாமையாய்த் தாங்கமதி யாரமிர்தை நம்மதென
வாமைய லாய்மலைந்தா ராங்கு.

(௧௭)

மன்பேர நினைநீக்கான் மாயனிந்த வெற்பைநிழீ இ
வன்போ டிலையா வகைகாத்து—மென்போக்கி
வந்தையெய்தி யாசைவரை யாரிலபோ மாறுழக்க
வெந்தையது தேர்ந்தா னினிது.

(௧௮)

அந்நானெல் கோன்போ யரியர்மை யைக்கடிய
முன்னு வருக்கொடுமான் முன்னேத்த—பன்னுதன்
வல்லவுணர்ப் போக்கி மருந்தமரர்க் கீகென்று
செல்லவவரீச் சாய்த்தனன்மால் செய்து.

(௧௯)

மீய்த்தழிர்க் கீந்தமுது மால்புவிசாத் தானென்பர்
மீத்தழிந் தாம மிளிரோட்டைப்—பூத்தடங்கை
வாழி விமலன் வராக மருப்பிடுகொ
பாதிவெகைச் சாத்தினுன் பண்டு.

முன்பொருநா டாருகக்கான் மொய்முனின் னாகுமாத்
கன்பிலாய் வேன்விசெய்தக் கார்தாமே—யின்பமுத்தி
யெய்துவா னேற்றிருந்தா ரீதுணர்ந்தே யீசன்மா
சேதினூற வுன்னினு அங்கு. (உ.௧)

அன்ன துணர்ந்துமா லங்கயில யுற்றநந்தி
முன்னருய்ப்பத் தாழ்ந்தான்றான் முன்னிநிப்பத்—தன்னினைப்
தானுணர்ந்தி மாயன் நடக்கைபற்றி யாண்டெழுந்தே [பைத்
தானவெற்பு நீங்கினான் சமடி. (உ.௨)

கண்ணன் மனைநோக்கிக் கண்ணுதரென் னொரியல்கொள்
பெண்ணன் குருக்கோடி பெட்டினென—வண்ணமதர்
மாலவுரு மாலினியா மாலுறக்கன் மாதயரக்
கோலவுருக் கொண்டனனெங் கோன். (உ.௩)

அத்தனூரு நோக்கிமா லாயரியு மாலானு
னத்தனல்கு தோனீத்து டக்கனாய்ச்—சித்தனொளிர்
குலம் பலிக்கலன்கை துன்னவிண்டு பாற்செல
ஞாலமுனக் கான்புக்கா னன்கு. (உ.௪)

புக்கனன்மா யோற்பாராப் போந்துமை யெண்ணுது
தொக்க முனிவர்வாழ் குழலுற்று—மிக்கமால்
பூட்டி யவர்விரதம் போக்கியே நீந்த
மாட்டிலுற வென்றுசென்றான் வாய்த்து. (உ.௫)

விடுத்தலுமே மால்சென்று வேள்விதவந் தாமே
கொடுத்திடுமா முத்தியெனுங் கொள்கை—பிடித்த
முனிவரவைக் கண்ணெய்தி முன்வேன் பலரெய்
தனியம்பி னோக்கி நின்றான் ருன். (உ.௬)

கண்டார் முனிவர் கதுமெனவே காமநகை
கொண்டார் விரதம்போய்க் கூர்மகச்சீர்—விண்டார்
மிகமதனீர் பாய மெலிந்தா ருணர்ச்சி
யகலவுரு காரின்ற ராங்கு. (உ.௭)

ஆலமரு மத்த னருனா லரிகொண்ட
கோலவுரு நோக்கிக் குலமுனிவர்—சேல
மனைத்துநீத் தொண்டடர்மு னும்விட்டி. லென்ன
கினைத்துவந்து குழந்தார் நெடிது. (உ.௮)

பார்கொலோ வான்கொலோ பங்கயன்மா லங்கசன்வா
ழர்கொலோ தும்முறையு னும்பந்தகாக்—கார்மெய்ச்
செடி.கொ ணவுணர்ச் செகுத்தினுமை யாரென்
தழையர் கருளுமென்ற ராங்கு. (உ.௯)

என்றுபல பன்னி யிகுந் தெரியிடவீழ்
மென்றளிர்போன் நன்னூர் விரகத்தீத்—துன்றின்னூர்
காடிமுனி வேளிருக்கை நண்ணி யிசைமறைகள்
பாடியையங் கொள்வான் பான்.

(௩௦)

பாட்டிசையங் கார்க்குனிவர் பன்னியர்கேட் டாவரை
வேட்டனகண் சேறும் விராவினெனா—வீட்டமொடு
சென்றிறைவற் கண்டனர்வே டக்கணெமெய் தைத்தாசை
யொன்றுததி மூழ்கினா ருற்று.

(௩௧)

மெய்யிலணி காணெம் விழைந்தினிசை கேட்டலுமே
வெய்யவீர கத்தழலில் வீழ்ந்தனமா—வையர் தா
மையமது கேட்கவந்த தன்றரிவை மாரைமையல்
செய்யவந்த தென்பார் சிலர்.

(௩௨)

நின்றநன்றிம் மாதவற்கு நற்றாச நல்கியுனா
வின்றுநல்கு வோமென் றிரங்குநல்லார்—மன்ற
வுருவிலொளிர் பொற்றுதிலோ டொண்கலனபோய் நாணித்
தெருவினடு நின்றார் சிலர்.

*(௩௩)

பாசமது நீத்தன்பர் பாலருன்செய் யையர்தந்
கோசமது நோக்கியே கும்பிடுவார்—நேசமுற
வங்கைவளை யுண்கலத்தி லாதரத்தி னன்னமுடன்
செங்கைவளை யீவார் சிலர்.

(௩௪)

சூலமுறு கையுஞ் சுடர்விழிகொள் பாலமொடு
கோல முறுசடையங் கொண்டவிவர்—நீலகண்டர்
மாசொழித்தா ளீசர்நம் வால்வளைபூ ணடைகற்புத்
தேசொழித்தா ரென்பார் சிலர்.

(௩௫)

ஐயமது கொண்டுடைதா னங்கழலிற் றட்பப்பைப்
பையவே சென்று பலிக்குவந்த—வையருருத்
தாமொழியா துன்னலின்முன் சார்தோற் றுருவெனியிற்
தேமொழியார் பெய்தார் சிலர்.

(௩௬)

இன்னர் பலர்குழா வீண்டுபூந் தாணைவளை
துன்னுகல னாண்டுறப்பச் சோர்ந்துகற்ப—முன்னுமுனன்
தாமறுகி மாலாய்த் தனைத்தொடர வெம்பெருமான்
மாமறுகிற் போனான் மகிழ்ந்து.

(௩௭)

சில்லிடையுழ் வாசிக்குஞ் சில்பான் மறைபாடு
சில்லிடையேர் கொள்செவூல் செப்புமால்—சில்லிடைத்தன்
மெய்காட்டுஞ் சில்லிடைப்போய் மேவைவயல் கேட்குஞ்சென்
கைகட்டிஞ் குலத்தான் காண்.

(௩௮)

திருவணைய மாதர் சிவன் கழன்மே விட்ட
மருவலரும் பூணும் வணியுந்—தெருவயிர்ந்த
தய்கையார் மால்வான்மே யுன்னித் தளரினன்னான்
செய்கையார் செப்புவார் தேர்ந்து.

(௨௧)

பைந்தொடியார் கற்பாம் பாவை மதிக்குமெண்ணின்
மந்தரமே போன்றான் மடவார்மைக்—கந்தான்மேன்
மேயவிழை வாற்கருப்ப மேவிமகார் நார்பானெண்
னூயிரரைப் பெற்றா ரமர்ந்து.

(௨௦)

மைந்தர்க ணத்தன் மலர்த்தா ளிறைஞ்சியன்பா
புந்தியினின் தேத்தப் புனிதனீ—ரந்தவயிற்
காற்று திரென் தேக வரணைநினைந் தம்முனிவர்
கோற்றங் கிருந்தார் னுனித்து.

(௨௧)

நீத்தனாரு நீத்தரணை நண்ண வரமுனிவர்
ததத மடவார் தமைநோக்கி—பெய்த்திவரு
மானகலை நாண்டெந்தா ரந்தோ வென விசுவகி
மானவனி கொண்டினைந்தார் மற்று.

(௨௨)

பண்ணு மெழில்கொ ளொருத்தியெம்பான் மேவியே
மண்ணுந் தவஞ்சிதைத்து மால்செய்தான்—பின்னொருவன்
பன்னியர்முன் வந்துகற்பைப் பாற்றினனென் மாயமெனா
வுன்னினர்சேர் வுற்றா ரொருங்கு.

(௨௩)

எண்ணுதலேய் மாமுனிவ ரெய்த்தமனந் தேறியுயர்
கண்ணுதலே யாகுமின்னோர் கற்புடைத்தோன்—பண்ணுதலே
மன்மா தவந்தொலைப்பான் மானயனி யாகிவந்தோ
னன்மா தவன்போலு கண்டு.

(௨௪)

நம்மா தவஞ்சிந்தி கந்தினுகன் றுலின்னும்
வெம்மா தவஞ்செய்து மேலுறுவோ—மம்மா
செழிகயற்கண் ணார்கற்புச் சிந்தும் வசைச்சொற்
கொழிவுமுண்டோ வாருமெக்குமுற்று.

(௨௫)

தந்நொருமா வேடந் தரித்தரியை விட்டிவகை
வானசெயல் செய்தோ னானெனவே—மானமுற்றுத்
தேமொழியார்க் கடயார்பின் செல்கின்றீர் கற்பிகந்தீர்
சாயினன்றேற் போமினென்றார் சார்பு.

(௨௬)

இத்திறக்கெண் மாத ரிவர்க்கண்டோர் முத்ததே
பித்தர் முனிவரைப் பேர்ந்துருவுந்—கவந்தரினயார்
நிபிருக்கை புக்கார்மா நன்னுருவங் கொண்டுவை
கவந்தவன்மடர் கணவந்தா ராக்கு.

(௨௭)

கிடவுனாங் குற்றனவீந் காய்திறையோன் தன்ன
மடமுனீவர் ஸோகியங்கன் மன்னக்—கொடியதோர்
மாமகத்தை யாற்றி மடித்து மிவனையெனத்
திகைத்தைச் செய்தார் செறிந்து.

(௪௮)

அந்த மகத்தி னனலி னிடைமிடல்கொன்
வெந்தரக்கொன் தண்டம் வெடிபடத்தாய்—வந்தததை
விசன்மே லுய்ப்ப வெதிர்போ யுரித்ததன்றோ
தூசி னானுத்தான் குழந்து.

(௪௯)

இங்கிதுசெல் பின்னி நியற்று கணிச்சியொன்று
செங்கனலின் பாற்றோன்றித்தீயருய்ப்பச்—சங்கரன்நன்
சார்படையா மேவவதைச் சம்புகையி லேந்திரம
தார்படையா யாதியென்று னாகு.

(௫௦)

பின்னொருமா னங்கட் பிறந்த ததைமுனீவர்
பன்னொருவன் பால்விடுப்பப் பாய்ந்தெங் கு—மன்ன
தடக்கைலை யானியதை யஞ்செவிநேர் கூவென்
நிடக்கையி லேந்திரின்று னேய்ந்து.

(௫௧)

ஏந்தியபின் வேன்வி யெரியிலெண்ணில் பாம்பெழுந்தே
யார்தவர்தா மேவ வவைகினந்து—போர்தனவா
லன்னவைகண் மேவ வரன்சுரத்தி னுலெடுத்து
முன்னரவ மோடணிந்தான் முன்.

(௫௨)

பின்னர் மகத்தியிற் பேரிடியின் மாமுழக்க
மென்னவெண்ணில் பூத மெழுதலுநீர்—மன்னரானேன்
மாற்றுதிரென் றுய்ப்பவரன் மற்றவர்ப்பார்த் தெம்படையாய்ப்
பாற்றகவிற் சார்திரென்றான் பண்டு.

(௫௩)

வந்த கணம்படையா மன்னவன்னார் சீறிமகத்
தந்தழலில் வெண்டலைதா னென்றெழுவ—நந்தியிசை
மன்னதனை யேவ மலர்க்கரத்தி னுலெடுத்துச்
சென்னிதன்மேல் வைத்தான் கிரித்து.

(௫௪)

அந்த முனீவ ரமலனைப்பல் காணோக்கி
மந்தனைக்க னேவி மடித்திரென—வெந்துடியாய்
வெம்முருவி னூர்த்தவா மீயுலகம் வீயுமென
வம்மகரத் தேந்திநின்று னாகு.

(௫௫)

இத்திறம்பயாரோபுரிவா ரென்று முனீவரெலா
மெய்த்தழவி னின்றார் முயலகனை—மெய்த்தழவை
நந்தியின் போர்க்கரனை நண்ணி முடித்திரென
வந்தவிகரம் தாங்கினந்த வந்து.

(௫௬)

மன்னவன் தேவமுட்க வந்திமொத் தீயைகந்தா
முன்னவன்னை யேந்தி முயலகனைத்—தன்னடியா
லாற்றவியுத் தன்னியத்தா என்னவன் மே ஓரன்றியும்பர்
போற்றநின்ற னீசன் புரிந்து.

(இஎ)

நிற்றலும்வெந் தீயோர் நெருப்பெழப்பார்த் தின்னுமர
னுற்றனன் தோவுருற்றி யுய்த்தவெலா—மிற்றனவோ
வென்றிரங்கிச் சாப மியம்பினா ராங்கவற்று
னொன்றும் பயனிலவே யுற்று.

(இச)

சோபமுமே மேவாத் தகையுணர்ந்து மாதவர்கொள்
கோபமும்போய் வன்மைசெயல் ஞன்றிடநான்—சோப
மிழிபாக வுண்ணெக்க மேய்ந்துதொலை வில்லாப்
பழிபாவம் பூண்டார் பரிந்து.

(இசு)

ஏற்றமிலா வத்தவத்தோ ரேழைமையை யென்னென்று
சாற்றுதுமீ நில்பாணைத் தாமுடிப்பா—ஞற்றமகஞ்
செய்துபல வுய்த்தறைந்தார் தீச்சாப மற்றுற்றீர்த்
தெய்துவற்றோ வன்புமற்ற ரேற்று.

(சு0)

நித்தன் முயலகன்மே னின்றநடஞ் செய்திறத்தை
நத்தனயன் கண்டிறைஞ்சி நன்கேத்தச்—சித்தனைந்து
காம்பணிவாழ் வேந்துங் ககனத் தவருமே
தாம்பணிவர் போல்வீழ்தார் சாய்ந்து.

(சுக)

அருளினட மாடு மரன்புவனம் யாவும்
வெருவிவிழ னோக்கி விழையுந்—திருநடனம்
தீர்த்துநிற்பச் செம்மலொடு தேவ ரொழுந்தன்பு
கூர்ந்து சொழுதார் குறித்து.

(சுகஉ)

மாதங்கன் றன்னை மதியா முனிவர்க்குப்
போதநல்க லோடும் பொலிந்தெழுந்த—யேதமிழை
யெம்பிழைகள் யாவு மிறைவ பொறுத்தியெனச்
செம்பதமுன் வீழ்தார் செறித்து.

(சுகங)

முனிவர் திறநோக்கி முன்னெறியா றுற்றே
யினியதவஞ் செய்திரென வீசன்—நனிவகையிற்
சென்றயன்மா லாநியர்தந் தேமுறச்செய் தேருமைபா
லொன்றவவண் வீற்றிருந்தா னுற்று.

(சுகச)

துங்கக் கரியுருவீற் றொல்லுவகெ லாந்தொலைக்கும்
வெங்கட் கயாசுரன்மா மேருவிற்போய்ப்—பங்கயனைப்
பேசுற்றி யரிய பொருவி நவம்பயில
னத்தலைமன் றோன்றினன்மு னன்கு..

(சுகி)

வேண்டுவதென் செல்கென்ன வேத னவனடிதேன்
மாண்டிடா வாயுன் வயம்வலிமை—யீண்டருடி
பென்ன நகைத்தளித்தோ மீசன்பாற் சேறியே
விண்ணசிந்து மென்றகன்ற னேய்ந்து.

(௬௪)

சொற்றவயன் சொன்னோக்கிச் சோதிமேற் போகல
மற்றவர்பாற் றுன்ன மனத்துன்னி—யுற்றவுண
னண்டர் பதந்தோறு மண்ணியமர் செய்தவருர்
மண்டனலுக் கிட்டான் வளைந்து.

(௬௭)

பொன்னகராஞ் சென்று பொருதுமக வாற்றாரந்தே
யொன்னலன்மன் மாவையலைத் தூரழித்துப்—பின்னர்த்
திசைக்கா வலர்ச்செகுத்துத் தீர்த்தவுணர்ச் சாய்த்தா
னிசைக்கா ராக்கரையு மேற்று.

(௬௮)

மஞ்சுறழ்க யாகரன்பார் வைகிமக்க டம்மையட்டு
நஞ்சிற் றிரிதலுமே நற்றவர்க—ளஞ்சி
யணிகாசிக் கோடி யவனுணா ரோடு
மணிகன் னிகைபுகுந்தார் வாய்த்து.

(௬௯)

அங்கனரற் ருழ்ந்துதந்தி யாயவுணன் வந்துலகட்
டிக்கனெ மைக் கொல்வா னெணிவருவான்—றுங்கமா
ரையநின் தானரண மாவடைந்தே மேவடியே
முய்யவரு னென்ற ருகந்து.

(௭௦)

அன்னதுணர்ந் தாரகா னத்தளியில் வந்திறுத்து
மன்னுருமி னார்ப்ப வணங்குமன்ப—ருன்னமுலைந்
தொல்லு மரற்றழி ஆ யுண்மயங்க வலிதோர்ந்துந்
கொல்லும் வகைசெறுத்தான் கூர்ந்து.

(௭௧)

மற்றவன்செல் காலை மழுவலா னும்பருய்ப்ப
வத்திறங்கண் டுக்கிரமிக் கார்வடிவுற்—றுத்தமமா
வங்கம்விண் டோயநியிர் தாயிரமாந் கோடியினர்
மக்கொளியிற் றேன்றினன்சீர் வாய்த்து.

(௭௨)

உக்கிரமாப் பேர்வடிவ முற்றார்ப்ப வத்தொனிதான்
யிக்க பலயுகங்கண் மேவிறு—தொக்கயன்முற்
றேவர் வெருண்டார் சிவனிவனென் றேர்ந்துமத்தன்
மாவமர்செய் வான்குண் மறந்து.

(௭௩)

தானவன்ற னேர்தலுமே சம்புகடைத் தியெழப்பார்த்
தான் மலர்ப்பீதங்கொண் டக்கொடியோ—னீனமுற்று
வீழ வுதைத்து வெரின்பினந்தங் கையுளிரால்
கேழ்முரித்தான் வெருண்டு.

(௭௪)

தீர்த்ததுதித் தையவுணர்க் காய்ந்து காதற்கு
தீர்த்ததோ தீர்த்ததுமே பெய்வுயிருத்—தீர்த்தனமெய்
கொண்மா கொணிகோக்கிக் கொன்னுத்தப் பார்த்திட்ட
கண்மாத் கதிரிழந்த காண்.

(எடு)

போதகத்தின் புன்சருமம் பொற்புயமேற் போர்த்துகனி
யாதரத்திற் றன்கடர்கீத் தாருயிர்கட்—கோதுவிழிக்
கெல்லாத் கதிரல்லி யேய்ந்தவச்சந் தீர்த்தனித்தா
னல்லாருத் கண்டத் தான்.

(எசு)

அந்த வமயத் தமரர் துதிதாக்கேட்
டெந்தைமணி கன்னிகையி லேகமூந்து—தந்திரெய்த்தோர்
காலவிரு னென்பாதி கண்டுகொன்ற னீசனென
மாலகன்றோர் தேர்த்தார் மகிழ்ந்து.

(எஎ)

காசிரகர் வாழ்பவருங் காமாதி விண்டவரு
கேச முறப்பணிந்து நித்தற்குப்—பூசை
புரிவித்துப் போயினார் போதகத்தோல் போர்த்த
திரிதீற் றெரிதியென்ற னுக்கு.

(எஅ)

புண்ணமொரு வைகன் முராரியயன் மேருவின் கண்
மன்னுழிநற் றேவர் வரம்பிலாவந்—தன்னவர்த்தாழ்ந்
தோவி துலகத் துயிர்க்குயிரா யுற்றுநின்றோ
ரேவகெக்கட் கோதிரென்ற ரிங்கு.

(எக)

என்னதுமே வேதா விறைமாயை யான்யானப்
பன்னும் பிரமமாம் பண்பினிற்றோந்—துன்னிரொனத்
தேனேய் திருத்துழாய்த் தேவுமற்றய்ச் சீர்த்துனையீன்
யானே பிரமமென்ற னேய்ந்து.

(அ0)

இருவருமே யின்னாவின் மெண்ணினுட் சீறிப்
பொருவி றகுக்கம் புரிய—மருவெவருஞ்
சென்றார் மறைகுழி கிருகுக்கொண் டாதிவிவ
னென்றயந் துரைத்த வெதிர்த்து.

(அ1)

வேதங் குழி வின்மபுமொழி கொண்டிலர்போர்
போத கவிவப் புராரிகண்டே—யோதவர்த்தம்
போத மொழியவுன்னிப் பொங்கொளியாய் கிற்பவ
னீதெனவே யோர்த்திலர்மா லேய்ந்து.

(அ2)

இயலதுதேர் தீசனதி வேருருவங் காட்ட
மயலகன் ற மாலெழுந்த வாழ்த்த—வயன்விரி து
மென்ற னாரிபோ கிறைத்துகான் விவிரையுமே
வெண்ணு ரெனவிழைந்த னுத்து

(அ3)

ஐந்தைகொன் லேதனிகழ் வத்தன் செவியேற்ற
முத்துசினம் கொங்கிலா னுன்பகவு—எந்தைநனை
மாற்ற வமடர் மதர்ப்பொழிய வைவாவின்
கூற்றுதைத்தோ னுன்புரிந்தான் கூர்ந்து. (அச)

நீல முறுமெய்யு நீன்சடையு முக்கண்ணு
குல முதற்படையார் தோளுமா—வேலவே
மன்னுக் கிரவடிவம் வாய்ந்துதிக்கு மாவடுகன்
தன்னைக்கண் ணுற்றுரைப்பான் சம்பு. (அஇ)

திசுத்தஞ் சிறுவனயன் சென்னிரமை யெள்ளிற்
றகழ்தந் ததையேந்தி யாவி—யுகந்தளித்துத்
தம்மைப் புகழ்வுவார் தடியுடனெய்த் தோர்பெற்று
வெம்மகந்தை மாற்றியடை மேல். (அஈ)

முன்புடைத்தா மண்ட முகடார் பதமெய்தி
மன்பதைக்கு ழாத்தோடு வானவரைத்—துன்பறவே
காத்தியென்று மென்று கருணைநல்கிச் சோதிபுக்கான்
தீத்திகழுஞ் செங்கைச் சிவன். (அஎ)

சோதி மறையத் துனவோன் நெரிந்துநின்ற
வீதியல்பன் நென்றானே யேத்திரகர்—போதலொடுங்
காரியய னுச்சியிலார் கம்முகிராற் கொண்டேந்தச்
சோரியுற வீழ்ந்தான் றடித்து. (அஅ)

சோரிநீர் வென்னமாய்த் துண்ணென் றலகுற்று
மேருவரை குழ விழியனலாற்—நீரவே
செய்தந் தலரவற்குச் சேரவுயிர் கல்கவவ
னுய்தந் தெழுந்தா னுணர்ந்து. (அஆ)

மலரோ னெழுந்து வடுகற் பணியா
நிலவணியும் வேணி நிமலம்—கலகிலவாங்
குற்றம்பான் செய்தமையாற் கூரிப் பழிபெற்றேன்
செற்றமினிக் கொன்னாய் செறிந்து. (அஆ)

இமைப்பி னுலகமடு மெந்தா யருளி
ஊமைப்பினுணர் வுற்றனன் தீ தாங்கங்—கமைப்பிலவெஞ்
குலமென்றுக் கையிற் துலங்கிடவே கோடி
மாலகல்வான் காரண்டொறும்பான் வாய்ந்து. (அக)

என்னவின்ன பன்னி யிறைஞ்ச வயற்பாரா
வன்னவன்ன மாசவென வாரஞ்செய்—துன்னுமகன்
எலவே கண்கனன்மு கன்சோம கன்முதலாக்
சாங்க் தன்னகடந்தான் சார்ந்து. (அஉ)

விண்ணில் கணங்களை டெய்ந்தயந்தை யாந்தெத்தோர்
கண்ணும் வனந்தோறு நாகருறை—விண்ணினிலை
தோறும்போய் மெய்யுருநெய்த் தோருமைய மாக்கொடவர்
கூறுபுகும் பின்னளித்தான் கூர்ந்து.

(கக)

கிரியண்ட ரூர்கள் கடந்தரிவா மூர்சென்றான்
மூரி செடுங்கணங்கண் மூன்செலவே—சிரியமூன்
வாயிற் றிலுவன் மறிக்கக் கணநாதர்
மேயவனைக் கொன்றார் வெருண்டு.

(கச)

நீர்தனகர் நண்ணவைய னற்றா ணளினந்தாழ்ந்
தெந்தையிவண் வந்தமைதா னென்னையென—நந்தியாஞ்
சென்றேம் பலிக்குன்கஞ் செந்நீ ரளியென்ன
கன்றேற்ப நல்கினன்மா னன்கு.

(கரு)

ஒருவினெய்த் தோரைய னெண்கைச் சிரமாண்
டொருதுறு னுறவதி யுய்ப்ப—வொருமயக்கம்
வந்ததென்கம் பார்தி வரைநிறைந்த தில்லைமா
னந்தெனஞ் சோர்ந்தா னலிந்து.

(கக)

மஞ்சுறழ்மால் சோரவிரு மாத ரிரங்கியையன்
செஞ்சாணை மேவத் தெரிவையரை—யஞ்சலென
நேர்ந்தருளி யச்சதன்மா னீத்தெழுமா ருற்றியதத்
சூர்ந்துறையு னீங்கின னுற்று.

(கௌ)

தொடரலியை நிற்பியென்று சொல்லவவன் சூலத்
திடனுற் றவனையருள் கென்ன—வடுகென்கை
முத்தலவேன் மேவவனை மொய்ம்பின் விடுத்தாலி
யத்தலைதந் தேயளித்தா னாங்கு.

(கௌ)

மாரிலக நீங்கியையன் மன்கணங்கள் சூழ்தரவே
மேவன் புவனமேன் மேவியென்றும்—பாலனஞ்செய்
திறினர னுணையினு லேயிமையோ ரங்கமுயிர்
விற்றிரீ ருக்கு மகிழ்ந்து.

(கக)

பொறிமன் னுயிரும் புவனங்கள் யாவு
மிறுதிபடு னாளீமத் தெல்லை—மறைஞ்மலி
தன்னையுயர்த் தன்னான் மகமகிழ்வி னுலுலவு
மின்னருளி னென்ப விது.

(கௌ)

முந்தொருநான் நிற்கின்றான் மொய்யமார் தம்மொழிம்போய்ச்
சந்தமுறு கைலையாற் றுழுவந்தா—னந்தையொடு
கன்தொன் மணிக்கோயி லார்தலுமோர் பூதமார்
முன்தொன் கடைநின்றான் மூன்.

(கௌ)

நின் தவனை நோக்கியைய நீயாரை யின்றகண்டேன்
மன்ற வாரை வணங்குவான்—சென்றனனென்
வெலசெப்பு கென்னவத்தன் வெந்நோக் குறச்சினந்தான்.
மேலைவருப் பண்புணரா வேந்து.

(௧௦௩)

அந்தைதிறல் கொண்டனனென் றன்னவன்மேல் வச்சிரவே
ஊந்துதலு நம்பன்மே லுற்றொடிந்து—நந்தியது
சித்தன் கணவுருவ நீங்கி யுருத்திரமா
நத்தருவ முற்று னயந்து.

(௧௦௩)

செய்ய விதழ்த்துப்பச் செவ்வாய் முறுவலிப்பத்
தய்ய புருவநெற்றி தொட்டுவவ—வையரிக்கொ
னொண்டிருக்கண் சேப்ப வருத்திரமா வெய்யவருக்
கொண்டிருத்து நின்றனனெங் கோ.

(௧௦௪)

நிற்கின்ற வெம்பெருமா னீன்சினத்தைப் பார்த்துநெஞ்சக்
கற்குன் றுலயக் கழல்விழுந்தே—யெற்கு
ஹழையுறுமா மாயை யுருத்தெரியு மோவென்
பிழைபொறுத்தி யென்றான் பெரிது.

(௧௦௫)

போற்றிப் பணியும் புரந்தரனை யஞ்சலென்று
சீற்றத்தி மேல்கடலிற் செல்லவய்த்தே—யாற்ற
விடையவற்குத் தந்தேவி வெள்ளிவரை மேன்மின்
னிடையோ நெறந்தா னிறை.

(௧௦௬)

சிவன்மந் திரமேவச் சீற்றமொரு சேயா
வுவரியின்கட் டோன்றமன்ன னோர்ந்து—தவமகிழ்ந்து
தன்றிரைக்கை யாற்றழீஇத் தானவே சன்மகனே
யென்றுமே வாழியென்ற னேய்ந்து.

(௧௦௭)

செம்மல் சிறிதழலுஞ் சேண்பார் திசையாவு
மம்ம செவிபெட்ட வஞ்சத்தன்—விம்மலுற்றோர்ந்
தாழியுற வஃதன்பி லாசனமிட் டாங்கிருத்தி
வாழியென்சேய் காண்டியென்றான் மற்று.

(௧௦௮)

கைநீட்ட வாங்கியையன் காமர் மடிசேர்ப்ப
வெய்துபுல்ல ணந்தொடர்ந்தீர்த் தேதூங்க—வெய்துகெய்த்தோர்
துன்னவயுன் கண்ணீர் துலங்கருவி யாயோட
விண்ண னனிகொண்டா னேய்ந்து.

புதுமன் மயிர்த்தொகையைப் பாலன்கை நின்று
கதமெனவே வாங்கிக் காத்தா—ஊத்திதன்னை
புட விறைநினைந்து நீயிதுகே ளீங்கிவன்மன்
முனிவுதித்தா னுக்கு.

கிருதிடா னெந்தக் கடவுளையும் வேண்டா
நெருவாரமு மீறினா னுன்னு—மொருவன் தன்
தேற்றத் துதித்தமையாற் தேவருமற் தேவருமே
யாற்ற மெலிவா சவற்கு. (ககக)

ஏவகுநேர் கில்லா நிகையோ நடுசாப
மேவுமவற் சாருமோ வெய்யவற்கே—யேவருறறு
நானுமஞ்ச வன்மா னமனுமஞ்ச வாருயர்கத
வானுமஞ்ச மன்னுமஞ்ச மற்று. (ககஉ)

பாசனங்கன் போற்றவென்கோல் பாசெலுத்தி யாகருளா
ராசியெய மேலி யரசுசெய்வ—னீசனன் றி
யார்வெல்வ ரென்னவிவற் கேபெயர்நல் கென்னவயன்
பேர்சலந்த ரன்னென்றான் பெட்டு. (ககங)

பேரிட் டயனேகப் பேருததி பற்பகன்மா
சீறிற் பரிந்தளிப்பசு சேய்வனர்த்து—பாரிற்சேர்ந்
தாசவுணர் சூழ்தரவென் றுசைகன்விண் ணோர்திருவஞ்
சேரவெம்மை செய்தான் றிரிந்த. (ககச)

பெரின்னசலந் தன்னிலும்பர் போயுறைய வானாடு
தன்னையொப்பான் றுனவர்க்குத் தந்திமையோர்—மன்னகா
கச்ச வொருநகர நல்கெனவன் னானசார்
தச்சன் சுவைத்தான் தக. (ககஇ)

வந்த னகரி னிடைபெறுழ்கூர் காரவுணர்
வேந்தர் தொழுவரசின் மேயினா—ஞந்தகைய
காலநே மித்தருவன் கன்னி விருந்தைதனை
யேலமணந் தின்பமுற்றா னேய்த்து. (ககஈ)

பாரினைடு நான்வதிந்தான் பண்ணவர்க ளேவருமே
மேருவுற்றா ரன்னவரை மேவியாம்—போரிழைப்போ
மென்றுநவின் தேகவிங்க னெய்தினனென் செய்வமெனாத்
துன்றிகான் டோலினொந்தார் சோர்ந்து. (ககஐ)

மீரின்றெவரு மாலைபுன்ன மற்றவன்புன் னேறிவந்தஞ்
ஞான்றவரத் தீயோ னமர்க்கெழுவ—மேன்றிருபா
னுவிரமான் டாற்றியும்போ ராகவத்தில் வெற்றியின்றிப்
போயினான் மாயோன் புகழ்த்து. (ககஅ)

மரியன் கொடியனாடு மண்டமர்செய் காலைபண்டர்
மேய வலாநிவென்னி வெற்படைந்தார்—சேயொன்றார்
மன்னியசீர்த் தென்சயிலை மால்வரையுற் றுரென்ன
ன்னியா னார்போந்தா னுற்று. (ககஊ)

ஆண்டா ரனிகமேர டங்கயிலை யண்காலை
வேண்டாவேண் டாந்த்தன் மேற்பொருதான்—மாண்டாயே
யென்றுமனை கூறன்மென் மெண்ணன் சலந்தரனாந்
துன்பெயர்ப் பண்பினன்றான் குழந்து. (கஉ௦)

சோனா முகில்போற் றுவங்குபடை மாரிபொழி
சேனாபு கஞ்சுழச் சீர்மைந்தன்—போனான்மா
வெற்பொருசா ரஃதுணர்ந்து வேந்த னாமரொடு
வித்பொனவிர் கோயிலுற்றான் வேர்த்து. (கஉ௧)

நீந்தியடி தாழ்ந்துரைப்ப நம்பனரு னாடியே
யுந்திடவேந் தேகியர னெண்சரண்டாழ்ந்—தெந்தை
சலந்தரனென் னாமத் தருவனமை வாட்ட
நலந்தருமார் விட்டிரிந்தே னான். (கஉ௨)

வெந்துயரின் மேருவின்கண் மேவி யொளித்திருந்தே
னந்தவணந் தேர்ந்தங் கவன்வந்தா—னந்தரியைப்
புந்திகொளப் போந்து பொருது புகழ்ந்துசென்றான்
வந்ததிங்குக் கேட்டான் வலிந்து. (கஉ௩)

நங்கும்வந் துற்றனனி யாது கருதியோ
வாங்கதுதேர் கில்லே னளியனின்ன—நீங்குளா
னாடலகற் மென்னவா யல்லலொழி கென்றகற்றி
யாடலொன்று னோர்ந்தா னான். (கஉ௪)

நான்மருண்டி கைய னரைதருயாக் கையன்கோ
லான்முகைய னேலையத்த னெண்டவர்போற்—நேன்றியர
னம்மலையின் பாங்க ரணுகு மவுணர்தஞ்
செம்மலையேர் கொண்டணிநான் தேர்ந்து. (கஉ௫)

நெக்குளா யாரைநீ யேய்ந்தெவரை நேடியே
யிங்குமுகின் ருயுரையா யென்றியம்ப—வங்கணன்முன்
சாற்று சலந்தரனென் னுனவன்போர் சம்புவுட
னாற்றவந்தே னீண்டென்ற னாகு. (கஉ௬)

அந்த வுரைவினவி யண்ணலெண்ண நன்றுநன்மென்
மெந்தை புகழ்ந்தாங் கிகழ்ந்துசொலி—கந்திதன்பா
ல்கொருவ னானவனோ டாற்றினமர் மாய்தியுய்யிற்
செல்கமீண் டென்றான் மெரிந்து. (கஉ௭)

ஐயனுரை கேட்டவுண் னானவிற் சிறியே
மெய்யில் வியர்வெழுவே வெய்தயிர்த்துத்—துய்ய
சிறிய னெனநினைந்திற் செய்திறத்தை யெல்லா
மறிகுதிர்தீ னென்றனனிக் கார்த்து. (கஉ௮)

என்றினைய கூறவன்னான் யாமுனெறுழ் காணலுந்தே
மென்றடியாற் கீரிமண்மே லேய்திகரி—நன்றிதனைச்
சென்னிமே லேற்றித் திறத்தாற் கொளவலையோ
வென்ன வின்னா னிறை. (கஉச)

புங்கவரை வென்றேன் பொருகங்கை நீரடை—தீதே
னங்கி யவித்தே னரியைவென்றே—னிங்கிதுதா
னெற்கரிதோ வென்றெடுத்தா னேணிநந்தோன் வைத்துயிர்த்கே
யுத்தரிய சென்னிவைத்தா னுங்கு. (கஉ௦)

பரிதியாந் தேவப் பதகனுடல் போழ்ந்தே
யொருவன்கை யுற்ற துலவுங்—குருதிப்
பெருக்கதல மேகவுய்த்துப் பெம்மானகட் டயாற
றிருக்கவுணர் சேனையட்டான் தேர்ந்த. (கஉ௧)

தொன்னலுருக் காட்டிநிற்பச் சோதி புரந்தான்முற்
தின்னமார் போற்றப் பரிந்தவர்க்கு—முன்னரசு
நல்கிவிடைதந்து நற்கயிலே மேவியவகேர்
மல்குழையோ நெற்றிருந்தான் மற்று. (கஉ௨)

வித்தவன்தன் தேவிதனை வேட்டு விரதியர்போற்
செந்தவிழி கால்கரவிற் றீங்காவிற்—போந்திருந்தா
னங்கண் விருத்தை யவள்கேள் செயனுணரான்
பொங்கவினை வற்றாள் புலர்ந்து. (கஉ௩)

பரிதலுற்றான் சோர்ந்தாள் பகைத்தாள்சொல் லாடா
னிரிதலுற்றான் செய்குவதோர் கில்லா—ளொருவிந்தை
மேவினனில் சூழ்காவில் விண்பெதக் காவலர்தா
மாபிரியாய்ச் சாரநொந்தாண் மாது. (கஉ௪)

மடந்தையிரிந் தோட மடங்கலுரு வானோர்
தொடர்ந்துவரச் சோர்ந்து துருமத்—திடந்தவனைச்
சாரவஞ்ச னீயென்றான் ருக்கவந்தேரே ரோடவிவ
னிரியான் நென்றுரைப்பா னன்கு. (கஉ௫)

வித்ததே னென்றலைவ னீசன்மேற் போர்க்கடைந்தான்
கந்திலா னின்னமுமே மாய்ந்தனனே—வய்ந்துளனே
சேரதியென மால்படைஞர் சூழ்ஞாங்கி னீருருவாய்
விறவுணன் மெய்யுளுற்றார் வேட்டு. (கஉ௬)

அன்னாவனீர் யாக்கையைக்கொண் டாரணங்கின் முன்னிடக்கண்
நின்னநிக் குற்றவீழ்ந் தோர்வகன்றா—நின்னி
வருந்தலையின் னீயென்னா மாயுண்டிப்ப
விருத்த தொழுதுரைப்பான் வேட்டு. (கஉ௭)

நின்னோர் தவரில்லை நீயெனாயிர் காத்தியே
லென்னேய னீர்மெ யிசைத்தவயி—ரின்னே
தருதிநீ யென்னச் சமைத்துடல்வை குற்றான்
சருதியல்கூர் மாயன் களித்து.

(௧௩௮)

மன்குரங்கி னுற்றார் மறைந்தாரா சலந்தரன்
னன்குடன்மா லுற்றெழுலு ளாரிகண்னுற்—றென்கணவ
னுய்ந்தனனென் றுள்ளத்தி லுன்னித் துயரகன் று
வந்தனையற் புல்லினனார் வாய்த்து.

(௧௩௯)

புல்லியவம் மின்னைப் புணர்ந்துமால் பற்பகல்வே
ணல்லியனா லாதே நலனுகர்தான்—வல்லியத்த
னணையின்மன் மாய மயாத்துறங்க வஞ்சனெ னை
வீணையின்சொன் மாதகன்றாள் வேர்த்து.

(௧௪௦)

அருந்ததிநேர் கற்பழிந்த வாற்றான்மாற் கோதும்
வருந்தி மடங்கலாய் வந்தோ—பொருந்திடுநின்
மேவலராய் மேவநீ வேந்தனாய் மேதினியிற்
ருவுகுரங் கோடுகிரி சார்ந்து.

(௧௪௧)

பொற்பார் கணவனைப்போற் போந்தணைந்தாய் தெவ்வருன்ற
சுற்பார் மனையைக் கவர்ந்தேக—வற்பார்
பழிசுமத்தி யாலெனத்தீப் பாய்ந்திறந்தான் முன்மா
வழியுடன் ருடிநொந்தா னாகு.

(௧௪௨)

அத்துணையில் வாடு னாயன்கயிலை யேகியே
சித்தனைநன் தேத்திமா னீமைசொலச்—சத்திதோர்
தோர்வித்தைத் தந்தரிமு னுற்றிடுதி ரென்னமைந்த
னார்வத்தின் வாங்கினு னாகு.

(௧௪௩)

வேதனைதக் கொண்டு விருந்தையீ மத்துவித்தி
யோத வழுதுபெய்ய வேங்கரிமுன்—மாதுளவா
மன்னியதுமாதாக மாலகலம் மாற்கமார்
ன்னிதனைச் செய்தார் கடி.

(௧௪௪)

நடியார் துளவமாங் கன்னிதனைக் கொண்டொண்
டொடியாரிற் பல்போகந் துய்த்து—முடியாகம்
வேய்ந்தவுண்ற் கொல்படையை வேட்டாரன்றான் கண்மலர் தூய்
வாய்ந்தபடை பெற்றனனே மால்.

(௧௪௫)

மால விரம்புவை வண்கரத்தாற் கொய்தரங்கிட்
டெலாழி யின்கிறமை யின்னீங்கி—மேலாம்பா
யின்கணவமா வாழி யிடைவனரவோ னேமியா
ன்னிதனாகும் பெற்றா னினிது.

(௧௪௬)

இந்நான் குகத்தெல்லு யீரா யிரமனெந்நான்.

பன்ன னாவமுப் பதுமதியம்—துன்ன

நிரண்டாண்டே தூறெய்தி னென்கணன்சா மந்நாண்
முரண்டார்மாற் கோர்நாளா முன்.

(கச௭)

ஆயதன்மை யாலரிக்கு மாயுமே மாயுமெண்ணின்
மேயவுயிர் தேயுமண்டம் வீயுமெங்குந்—தீயுவுவும்
தோன்றகில மீமாய்த் தூநலங்கொள் சூழலின்கட்
டான்றனிக்கடத் தாமமே சம்பு

(கசஅ)

தேயும் பிரளயத்திற் செப்பறத்தின் நெய்வமஞ்சி
வீயுதுமேல் யாம்புரிதன் மேவியென்னென்—னாயுந்நீ
நில்லான் றினையடையி னீறெய்தே னென்றெழில்கூர்
வல்லானே ருயதே மற்று.

(கசக)

வெற்றுருக்கொண் டசனைச்சார்ந் தேத்தியான் பொன்றுதன்மை
மாற்றிவலி நல்கிரிற்ரு வாகனமாம்—பேற்றையருள்
கென்னவிறப் பின்மைபரி யேற்றலெறு முன்புணர்ச்சி
யின்னீதந்தான் குண்டைக் கிறை.

(கச௦)

சுதர்வகைத்த மாயுகத்திற் றன்மத்தின் றன்மை
யிதுவெனநான் மூன்றிரண்டொன் றேய்ந்த—பதமுறையே
யூன்றிமண்ணிற் சேறி யுனதிடத்தி லென்றுமுளோ
மேன்றெமைமேற் கோடி யினிது.

(கச௧)

எண்ணுமன்பர் செய்பாவ மேய்புண் ணியமெண்ணு
பண்ணு மறமெல்லாம் பாலமருந்—திண்ணமது
தொண்டர்செய் பாவமற்றோர் துன்னறமு மேதிரியா
யொண்டுமுனை கீங்கிலம்யா முற்று.

(கச௨)

உன்னிடையா முள்ளோரீ யூர்தியா மன்னலல்ல
தின்னு மொருவடிவுற் றெம்மைப்போற்—றன்னதுணர்
கென்ன வருளியா னேயறத்தே வைப்பரியா
மன்னவருள் செய்தான் மகிழ்ந்து.

(கச௩)

அந்தநா னாதி யானையுட்கொள் ளன்பர்மு
னந்தியா மூர்திமே னன்மைசெய்வான்—வந்தருளுஞ்
சாற்றுவிடைக் கேணளித்தல் சம்புணர்ந்தன் ரோபுரத்தி
லேற்றுருவாய் மால்சுமந்தா னேய்ந்து.

(கச௪)

நிருத ருடனவுணர் நேரமார் நேர்ந்து
திருகுஞ்சூரி னோர்பகல்போர் செய்ய—விருதிதத்தும்
வீய வந்தாமர் விட்டவர்பன் னுட்பொரலோர்
தேயுயன்றூட் டாழ்ந்துரைப்பா ரீது.

(கச௫)

ஒல்குழ் வயதை யுடையரோம் பற்பகல்செய்
மங்கிரும்போ ஶாற்றுவான் வாகிகடைத்—தல்கலிலா
வின்னயிர்தை வாடுகி யெமக்கடிகே ணவ்ருவா
யென்னவயன் சொல்வா னெடுத்து.

(௧௮௯)

மாயற் கிதுகவில்வோ மற்றவனே வேணமதித்
தாய வழுதளிக்கு மன்னதுண்டால்—வீயமெனப்
போதனவ ரோடும் புணரிபுருந் தாங்கேத்த
ஶாத னெழுந்தா னயந்து.

(௧௯௦)

நிவி ரிவண்வந்த நீர்மையென்கொ லென்னமால்
பூவி லயனவுணர் புங்கவர்கண்—மேவரசர்
வேண்டு குறையை விளம்ப உதற்கியைந்தே
வீண்டளிக்கு மாலருளா லிங்கு.

(௧௯௧)

அிருன்செய் தெழுமா லவீர்மந் தாத்தை
யுருண்மத் தெனநிநீ இ யுன்ன—பொருண்மதியை
மன்மதலை யாப்புரியா வாசுகியை நாணுக
வன்மையுற யாத்தான் மகிழ்ந்து.

(௧௯௨)

ஒருபா லமர ரொருபா லவுண
ரிருபா லு மீர்ப்பநல்கி யேணர்—தருபா
மத்தடியோ டேர்முடிதன் மன்மெய்ப் புறங்காத்து
னத்தன் பரித்தா னயந்து.

(௧௯௩)

ஆழிவாய் விட்ட திர்ப்ப வம்மேரு வஞ்சலிப்பப்
பாழிமத வேழம் பதைத்துயிர்ப்ப—ஆழிற்
கடைந்து கடலைக் கலக்கக் கயிறு
யடைந்த பணியயர்ந்த தாங்கு.

(௧௯௪)

சாலக் கணன்றாவந் தன்வாய் தொறுமாலந்
காலக் கடலுந் கடுவுமிழ்ந்த—தேலக்
கடைக்கோடி கார்மனநீக் காலின் விடது
றுடைக்கோடி யிற்பாரந்த தூங்கு.

(௧௯௫)

இடுநஞ்சஞ் குழ வுலைந்தவுணர் வானவர்த
மோடு முனிவாரு மோடலுற்றார்—நீலெக
மாக்குமவு ரோடலுற்றா ரஃதுணர்ந்துந் காப்பமென
வீக்குவிட முஷ்ணுத்தான் விண்டு.

(௧௯௬)

முகிவிரு மல முராரிமேற் ருக்கி
புகிரியின் வண்ணமே யாக்கக்—கடுகியெதிர்
மாண்முதலோர் கில்லார் மருண்டிரிந்தே யேவர்க்கு
மேன்முதலோர் கைலையுற்றார் வேர்த்து.

(௧௯௭)

நீத்திகழல் போற்றி நவிவுரைப்ப மந்தவரை
யந்தினிநீ இ மாலயுன்றிக் கரன்பவரை—யுத்திமுன்பி
னீங்கிருத்த ரென்றியம்பி யேத்திருவர் தம்மையான்
புங்கினிற்கொண் டிய்த்தான் பரிந்து (ககடு)

சூற்றிருவர் தாம்பரமன் தன்னைத் தரிசித்திப்
போற்றிநிற் பமானின் புரமேனி—வேற்றருவ
மேய்ந்ததென்கொ லென்ன விறைவனன்னுன் மாணமுனம்
வாய்ந்தனைத் துஞ் சொன்னுன் வகுத்து. (ககக)

உன்னல் வருன்பெரு தோதஞ்சேர் தந்தின்ன
வின்னலுற்றே நின்னெழிற்று னெய்தினுந்—துன்னவிட
மாயதனை மாற்றி யளியேங்க டங்கலையே
நீயருள்செய் கென்றனன்மா னேர்ந்து. (கக௭)

மந்தவர்த மார்ப்பு வான்வினவி யாங்கழைப்ப
வுற்றவர்தாம் போற்றி யுறுவிடத்தா—லற்றமுற்றே
மன்னதனைச் சிந்தி யடியர்க் கருள்புரிதி
பெண்ண நவின்ற ரினைந்து (கக௮)

சுத்தரிந்து மேலோ னிறைவியைப்பார்த் துன்னெண்ண
மாதனறுதி யென்னநின்னை வந்தடைந்தா—ராதலினு
லன்னார் தமக்குவல்லை யன்பினருள் செய்தியென்றான்
யின்னா னிடையான் விழைந்து. (கக௯)

அந்தநிலின் சொற்கேட் டரன்மகிழ்ந்து தொண்டசெயுஞ்
சுந்தானை நோக்கிச் சுடுவிடத்தை—ந்தமுன்னர்க்
கொண்டடைதி யென்னவதைக் கோலன் கொணர்ந்துய்ப்ப
துண்டிவலை யாக்கினு னெய்து. (க௭0)

அுத்தனெழி லத்தமல ரத்தத்தி லத்திவலை
வைத்திதனை யுன்கோ வறுஞ்சேய்மை—யுய்த்திடுகோ
வென்னவா நின்னையன் றி யார்தொலைப்பார் யாங்களுய்வா
ன்னனதுண்டே யான்கென்ற ராங்கு. (க௭௧)

கொன்றையிலை வேணிக் குழகனீ ரஞ்சலீ
ரென்றுவிட முட்கொன்ன வேத்திமையோ—ரின்றெழுபிர்
சாத்தற்குச் சான்றாக் கனத்திலதை வைத்தருனென்
ருத்தற் றுதித்தா ரவண். (க௭௨)

பேரற்றலுமெங் கோன்விடத்தைப் பெரற்பிற் களிறுவி
பாற்றவருன் செய்தவரை யங்கணுற்றுப்—பாற்றினையார்
மா யினின் வாரி மதிக்கினயிர் துண்டாகும்
பொயினி ரென்றான் புரிந்து (க௭௩)

போஷுவர்முன் போஷப் புணரிக்கடை போதமிர்ந்த
மேனவியன்பொருள்க னேய்ந்துவந்த—வான்வந்தாம்
பெற்றா ரவையாலம் பெம்மா னயின்றதே
ணற்றா ருயிரளித்த தன்று.

(௧௪௪)

கூடவுனெங்கோன் பின்னழிக்குங் காலையெலா மோவு
மிடமதே யீமமதி லீச—னடநவிலு
மெல்லை தகைத்தஃதவ் வீமமின்னுந் தானுமுறு
மொல்லை யதுதவறே வுண்.

(௧௪௫)

ஐயனையோர் ஞான்றையை யங்கயிலைப் பொங்கரிற்செங்
கையிரண்டா லாடலுன்னிக் கண்புதைப்பச்—செய்யகதிர்த்
திங்க மினஞ் செய்வோன் றீயேனைச் சேயொளியுங்
கங்கு னிறம்படைத்த காண்.

(௧௪௬)

தின்னே ரொருவாரிலாத் தற்பரன்றன் கண்ணிரண்டு
மின்னேய்கை யாற்பொதத மேவுகண்—மன்னேரப்
பன்னுயர்கட் கெல்லாம் பலவழி யாகநொந்த
வன்னதன்மை யோர்தா னரண்.

(௧௪௭)

சங்கரன்றன் பாலந் தனினைடுவோர் நாட்டநல்கி
யங்கதனா னோக்கியிரு னாங்கொழித்துத்—திங்கண்மு
னேவர்க்குஞ் சோதிதந்தா னெவ்வயிரு மேசிறந்த
மேவந் குழல்பனித்தாள் வேர்த்து.

(௧௪௮)

அங்கரன்கண் மூடுந்தன் னததந் திறக்குமெல்லை
யவகுலிய் லைந்துமச்சத் தால்லியர்ப்ப—மங்கைகண்
டங்கை விரல்க னவண்வி திர்ப்பப் போந்துசெழுந்
குகைபததாய் வாரியுற்ற காண்.

(௧௪௯)

கூறா யிரதூறு கோடி யணிமுகங்கொண்
டாறா உரவதுகண் டஞ்சியயன்—மாறான
முற்றா ரெவரு முறப்போற்றி யொண்கயிலை
முற்றா வார்பணிந்தார் முன்.

(௧௫௦)

அடிமலர்தாழ்ந் தெந்தா யறிகிலமோர் நீத்தங்
கடலென யாண்டுங் கறங்கி—முடிவுன்
பாஷுநீர் போன்றவிதைப் பெம்மாண் பரித்தக்
கணமெனக் தாத்தியென்றார் காய்ந்து.

(௧௫௧)

நின்றோர் லீயப்ப நினைந்ததைக்கய்ச் சம்புசடை
யொன்றோ ருரோமத்தி னும்பருய்ப்ப—மின்றோகை
யத்தமுற்றான் கம்முறலா லன்னதிலெம் மூர்வைக
கத்தமெனக் கல்கென்றா ராங்கு.

(௧௫௨)

இறைவேணி யுன்புக் கிருந்தகீர் தன்னிற்
சிறிதெடுத்து மூவர்தஞ் செங்கை—செறியல்க
மேவுமன்பிற் றுழ்ந்து விடை யேற்றுத் தத்தநகர்
தாமதனைக் கொண்டேய்த்தார் சார்ந்தா.

(கௌ)

அந்நதியோர் மூன்றி லயனார் புருந்தகங்கை
மன்னும் பகீரதன் றன் மாதவத்தாம்— பின்னருமே
மீளவிறை மாமுடியின் மேற்றாங்கி யிவ்வுலகி
ஞாமிறை செல்வவிட்டா னன்கு.

(கௌ)

நானிலமே லுய்த்தகங்கை நற்சகர ரென்பிற்பாய்த்
தானகதி சேரவல ராழிபுக்க—தேனையவை
யங்கிருந்த நங்கையங்கை யம்மடக்க வேணியிசை
மங்கைகொண்டா னென்பர் வான்.

(கௌ)

தொல்லையோர் கஞ்சத்தன் றேன்றி யிருந்திருநாட்
பல்லுயிர்கள் யாவும் படைப்பதுன்னி—வல்லு
சனகன்முன் னால்வர் தனயரைமுன் னல்க
வனகர்தவ ராகியுற்ற ராங்கு.

(கௌ)

அன்னதற்பின் போத னளிப்பதுமல் காதாக
விண்ணலிலாழ்ந் தேயா தினிச்செய்வ—தென்னமுன்
முன்னுசிறு ரோடு முராரியிட மெய்தியவன்
தன்னடிதாழ்ந் தோதிரின்ருன் றுன்.

(கௌ)

மாலிதமுற் று துநம்மான் மன்னிறையோ னன்றியென்னு
வேலவரோ டொண்கயிலைக் கேகியான்—பாலிறைஞ்சி
கூறுங் குறைகேட்டுக் கோமா னவர்ப்பாரா
கீறுசெய்தா னொத்தனவே யேய்ந்து.

(கௌ)

ஏகனே யாகிவைகு மெந்தையிடப் பாலான
வாகுதனை மோக்கவங்கு மைதோன்றப்—பாகத்
திருத்தி யவட்கலப்புற் றேய்த்தரியெண் கண்ணன் ;
றிருத்தனயர்த் தந்தான் தெரிந்து

(கௌ)

தித்துழியெங் கோவைத் தனயரல ரோன்மால்
வந்தனைசெய் தேத்தவரி வத்திரம்பார்த்—தெத்தமருட்
இரணங்கி னோடினிது சேர்ந்தா மயன்செய்கை
யாரமுற்றும் போதியென்ற னுக்கு.

(கௌ)

என்னலுமே யோகையெய்தி யாமினியுய்க் தோமென்ன
வன்னையத்தன் தன்னாவல மார்த்தேத்தி—பின்னருமே
தாழ்ந்து பெயர்த்தார் சலசத்தோன் பின்புயிர்கள்
மீழ்ந்து விதித்தான் விரைந்து.

(கௌ)

வேதன் ரெழின்முற்ற மேவருளை மின்னாக்கி
நாதனீ கருணையினு னன்னுபதா—மீ துணரா
யேனையர் போல விதையோன் ற்னைமதித்தாய்
ஞானமிலா யோததரியாய் னன்கு.

(௧௧௨)

ததீசி யுத்தாப்படலமுற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா. ச. ௮௬.

கயமுகனுற்பத்திப் படலம்.

இந்திரன்முன் னோர்நா ளிமையோர் படையொடும்போய்
வெந்தருவர் வேந்தைவென்று வெற்றிகொடு—கந்தருவர்
போற்றநக ருற்றான் பொருதுவெட்டி வெய்யனினி
யாற்றுவதென் னென்றினைந்தா னன்கு.

(௧)

போரமர ரோடு பொருதுவெற்றி யெற்களிப்பார்
யாருளா ரொங்குலத்தி லென்றுரையா—வா
வெருவிடமே யன்னான் வியக்குந் தனது
குருவிடமே போய்ப்பணிந்தான் கூர்ந்து.

(௨)

மன்னளித்தேன் மாலை மகவானோ டேற்றமரில்
வென்னளித்தேன் வீரருமே வீந்தனர்மா—வின்னலுற்றேன்
வைதிறனுங் கொண்டேன் மருவவுணர் சாமலைவர்
தெய்தியதோ கூறா யிவண்.

(௩)

தேர்வில் சிறுவர்தாஞ் சீரிற் பிழைப்பரே
லார்வி லுறுகிதெளித தன்னவரை—யோர்வி லுயர்
செய்வா னெறியாக்க நேசிகனார் தங்கடனா
முய்வா னுரைத்தியென்ற னோர்ந்து.

(௪)

பின்னவுரை கேளா வாசனே யுன்னுளத்தி
வின்ன லுறேனீ யெனத்தேற்றிப்—பின்னுறுவ
வுன்னி யறிதலுமா லுந்திவந்தோ னோர்வி லுற்றான்
முன்னும் வசிட்ட முனி.

(௫)

வின்போ டவன்மரபில் வந்துதித்தோன் மாகதன்ற
கொன்போன் மறையுணர்ந்தோ னேய்கதியைத்—துன்போர்
விருகடைவ னென்னா விருமா தவந்தனை
துன்போர் வி லாற்றலுற்ற னுண்டு.

ஆய்வன்பா லின்றோ ரகரமின்னைத் தேற்றிநீ
யேயினையே லன்னனெய்தி யேயவனை—மேயினவ
னோர்வேழ மாமுகத்த னுங்கள் குலந்தோன்றித்
தார்வேந்தாய்ச் செய்வான் நவம். (எ)

நற்றவஞ்செய் தன்மைகண்டு நம்பனெறுழ் செல்வநல்க
மற்றவன்மன் வானவர்கீர் மாற்றிமும்மை—யுற்றவுல
கானுமா சென்றறைந்தா னுசா னதுகேட்டுத்
தாளிறைஞ்சித் தக்கதென்றான் ருன். (அ)

திண்புகரு மற்றே செய்ச்சென்மோ வென்னமன்னன்
விண்புரையு ளெய்தி விபுதையென்றோ—ரொண்டொடியாங்
கன்னி குலத்துவந்தான் காரிகையை யெய்தியன்ன
யென்னிடரைத் தீர்த்தியென்றா னீண்டு) (க)

மன்னனுரை கேட்டணங்கு மன்னினடித் தொண்டுசெயுங்
கொன்ன னிருநர் குலத்துவந்தே—னுன்னுனக்கிங்
கென்ன விசைவிசைத்தி யென்னவும்பர் தம்மைவெல்லவா
னுன்னு லுறவேண்டு மொன்று. (க௦)

ஒன்றதற்குக் கேட்டியே தொண்பொன் வரைத்தென்சார்
மன்றவரு நோன்புபயின் மாகதன்பாற்—சென்றங்
கவஞ்சிகைக்கு மன்னு னமயம்பார்த் தாற்றுந்
தவஞ்சிகைத்துச் சேர்தி தக. (க௧)

சேருதியே லாண்டோர் சிறுவனின் பாற் றேன்றிப்பா
ராருலகின் மேற்பதங்க ளார்ந்துவெளவி—வீரனாய்த்
தெவ்வானோர் தம்மையட்டெஞ் செல்ல றுடைக்குமன்ன
யவ்வா நமைதியென்றா னொங்கு. (க௨)

வேந்தனுரை கேட்ட விபுதையந்த மாமுனிபாற்
போந்துமகற் பெற்றேய் புலன்மீள்வ—னேந்தனீ
யின்னலுறே லென்றேகி யேமவரைச் சார்பெய்தி
யன்னவன்பா லுற்றா ளணங்கு. (க௩)

மாகதன்றன் பாலுற்றான் மாதவத்தின் மாட்சிகண்டே
யாகொழிந் நோன்பிவனன் ருர்புரிவார்—மோகவிதழ்
தெவ்வா நிவற்புல்வ தெய்யுமதன் கோன்மாரி
துவ்வா வொழிக்குந் துறவு. (க௪)

ஏர்செய்தவத்தனவன் யானல்ல மேனகைமுன்
யார்வரினு நோக்கா னிறைவனி—தோர்வின் நிச்
சேர்திநீ யென்றான் நிறணன்று மீண்டுமன்னி
நோர்மன்னன் மீளையுப்பா னுங்கு. (க௫)

ஏற்றவன்பி னெய்தியிவ னெற்கே வரனாக
கோற்றமயம் பார்ப்பனெனா னோன்பரன்றான்—போற்றியுன்னி
வன்றிறனென் பாற்றும் வரமுனிவ னேர்நின்று
மின்றவம்பன் னாட்புரிந்தான் வேட்டு. (௧௧)

மோது தவத்தால் வரீன்முறைவ ழாவுழி
னேதுவா லங்க ணிருங்களிது—காதலுறு
மோர்பிடியி னேடுந் துடன்புணரக் கண்டதவ
னார்வமுற நோக்கினா னாங்கு. (௧௨)

மறந்தான் மனுவை மனமார் பொருளைத்
துறந்தான் விரகவெந்தீச் சுட்டே—யிறந்தான்போ
லஞ்சியயார் தம்முனிவ னந்தோவென் செய்வனெனா
நெஞ்சில் வினவலுற்றா னேர்ந்து. (௧௩)

விடந்தலைக்கொண் டாங்கமொ வெங்காமச் செந்தி
யடங்குவதி லென்றுபுணர்ப் பாசைத்—தடம்படிவான்
போவதற்கெண் போதுமுனி பூவையெண்ண முற்றிற்றென்
னவன் மகிழ்வுற்றா னாங்கு. (௧௪)

நங்கிதுபோ தாகு மிடமிதற் காம்வேறு
நங்கிலைசெய் நோன்பிணக்கச் செய்ததெனா—வாங்குதுதன்
மின்னெழுந்து வல்விரைவில் வித்தகன்பான் மேவியன்னுன்
பொன்னடியிற் றாழ்ந்தான் புரிந்து (௨௦)

நூண்ணிடைமெய் யங்கமுற்று நோக்கிமுனி மாழாந்து
பெண்ணணங்குங் காந்தருவப் பெட்பினெய்தி—எண்ணுமுயி
ரென்றுனியார் நீகனியோ வென்னவதா மென்னம்பாற்
துன்றிவந்த தென்கொலென்றான் குழந்து. (௨௧)

திருந்திழையு மாமுனிநீ செய்ய வரனாக
விருந்தவஞ்செய் தேன்முற்றிற் நின்றே—பொருந்தினனீண்
டுன்னையான் புல்கவந்தே னோகையோ டென்னவன்னா
னுன்னமதி லுற்றா னுவப்பு. (௨௨)

என்றவமு மென்றோ டிணங்கநீ செய்தவமு
மொன்றியன்றோ வுன்ன யுறக்கூட்டிற்—நென்று
கடியார் களிற்றிற் கலப்புறுவ நீயும்
பிடியாதி யென்றான் பெரிது. (௨௩)

மெல்லியது மோர்பிடியாய் வித்தகனு மோர்களிராய்ப்
புல்லியபோ தாங்குப் புணர்ச்சியின்கண்—மல்லின்
வயமுகத்தண் ணண்டர் வயங்கவுண னாடுங்
கயமுகத்தண் வந்தான் கடிது. (௨௪)

விற்றின் பலகையொங்கான் கீசினன்மா ஞாலமெலாஞ்
சுற்றினன்மா லோங்க றுகன்படவே—யெற்றினன்மா
ரேயுருமே தஞ்ச விரட்டினான் மூவுலகுந்
தியன் நிரிந்தான் சினந்து.

(உரு)

அப்பிடியு ரோம மளப்பில் லனவற்றிற்
செப்பெயிற்றுப் பேழ்வாய்ச் செறிபங்கி—யொப்பிறிற்
வீரர் தெழித்தெழீஇ யின்படைசண் மன்கையுற
வாரெண் ணிலரு தித்தா ராங்கு.

(உசு)

இன்னரொடு கூடி யிபமுகத்த னூர்த்திடவுந்
தன்னை யளித்தோர் தனர்த்திரிந்து—மன்னெழிலகர்
முன்னுருவங் கொள்ள முனியுணர்வு தோன்றிடலு
முன்னி யிரங்கிவைந்தா னுற்று.

(உ௭)

காமவலை நீங்குமுனி காந்தி தனைச்சினந்து
நீமன் குலம்யாதென் னேர்ந்ததென்ன—வாமுறையே
கூறியிற்ப மாகதனை கூருயிர்கட் காங்குவித்தேன்
சாறுயீரென் றேகுகிரொந்தான் றுன்.

(உ௮)

சிறிதிரங்கித் தேறித் திருமடந்தை துங்கோன்
செறிமெலிவற் றுன்னெண்ணஞ் சேர்வா—னெறியிற்
கடிந்தியான் செய்தவழும் காண்மூன் றுலகு
முடிந்தநீ போதியென்றான் முன்.

(உ௯)

பொன்னடிதாழ்ந் தன்னாள் பொருக்கெனப்போ யீதெல்லா
மன்னவன்பாற் கூற மகிழ்ச்சியுற்றான்—முன்னுமுனி
முன்போற் றவம்புரிந்தான் முன்ன பன்றன் னேடினாஞர்
பின்போ யினர்தொடர்ந்து போந்து.

(௩௦)

தியவிடஞ் சீறித் திசையெங்குஞ் செவ்வதுபோற்
காயவுணர் மேவிக் கடிசுவார்—மேய
மலைபொடிப்பர் மண்பறிப்பர் மன்னுயிராகன் யாவு
முனையுறழ்பேழ் வாயிடுவ ருற்று.

(௩௧)

தீக்க வவுணரொடு தந்திமுக னெங்குமுலாய்த்
தொக்கவயிர் துங்கிமன்னெய்த் தோர்மாந்தி—யுக்குறு வன்
பெய்த்தார் பொருளெனவே போனவயி நீட்டநனி
யெய்த்தார் முனிவரும்ப ரேய்த்து.

(௩௨)

இனையவா ருக விபமுகத்தோன் மேவ
வினைய வுலக மெவையு—மனையதன்மை
மன்னவணர் மன்னுணர்ந்து மன்னுபுகர் தன்னையி
வன்னவன்பாய்ப் பன்னுற்று னுகு.

ஒன்னதா முங்குலத்தோர்க் கோர்வான் குருவானேன்
மென்மீமறை தேர்த்துளேன் செப்புமென்பேர்—வெள்ளியா,
முங்குலத்து வேந்தனென்னை யுய்க்கவந்தேன் மேன்மைநெறி
தங்குலஞ் சாற்றவென்றான் நான். (௩௪)

சில்லியன்பொற் றுளிறைஞ்சித் தந்திமுக நெங்குலத்தி
லொல்லெவரு முய்வா னுரைக்கவந்தாய்—நல்லுறுதி
தீர்க்கவிதிற் பேறிலெனத் தேர்த்தவுணர் தேசிகளும்
பார்க்கவன்ற டாழ்ந்தார் பரிந்து. (௩௫)

போதகனைப் பாராப் புகர்நீ தவமாற்ற
யோதான யோரா யுறுமாய—நாதிறல்சீர்
வன்பினைய தேராய் மருவுடனில் லாமையெண்ண
யென்புரிந்தாய் புந்தியிலா யிங்கு. (௩௬)

முப்பகைநீத் தைத்துமொன்ற முன்றோற்றேண் பெற்றுவிண்ணுட்
டப்பகைநீத் தொன்சீ ரடைந்திலையா—லொப்பதிலா
விம்மையின்ப மெய்திலா யேயும்மை யின்பகன்ற
யெம்மையின்ப மேவுகின்ற யிங்கு. (௩௭)

ஆற்றறமா விஞ்சை யருமகவு சீர்த்திவய
மாற்றனிதி றோதமின்ப மாதியவு—மாற்றமன்
கூவுமந்த ஞான்று குறித்திட்டாற் கூடுமோ
மேவுவெய்ய வேலோய் வினம்பு. (௩௮)

மந்திரமன் மாயம் வாமேலோர் நல்குபடை
தந்திரமொன் றில்லையண்டர் தானையா—விந்திரன்றான்
போர்செயநின் மேற்செலின்ப் போதுநீ யாதுசெய்தி
சீர்விறலெண் மேன்மையிலாய் தேர்ந்து. (௩௯)

ஆதலினான் மேலா மானையுன்னி யாற்றவே
மாதவஞ்செய் கேட்ட வாழுதவு—நாதன்பின்
மேவரெலா நின்னேவல் செய்வா ருலகனைத்து
மேவரசே யாதியென்றான் வேட்டு. (௪௦)

சொன்னவைகேட் டேந்த றெழுதகைய தும்பிமுகன்
முன்னிவையா ரோனு மொழிந்தனரி—ஹன்னியா
னின்னசெய தேற்றே னினித்தவமே செய்கின்றே
ன்னசெய்மாண் பாற்றுகென்று ஞங்கு. (௪௧)

ஐயினசெய் னாயம்பொறிக னங்க னடங்குகின்ற
மெய்வினைய மீந்திரமு மேல்விதியும்—கைவினையு
முய்வினைய மாதி யுணர்த்துவித்து மேருவின்கட்
கெய்வகைகே கேகென்றான் தேர்ந்து. (௪௨)

தந்திமுகல் வெங்குருதா டாழ்ந்து விடைகொண்டு
வெந்தருவ ரோடவுணர் மெய்ப்பதிபுக்—கந்திலுற்ற
ணீக்கால நேர்வந்த வாண்டகைக்கெல் லாஞ்சொலியூர்
மிக்கான்போய் வீற்றிருந்தான் வேட்டு.

(௪௩)

அங்குருசொன் மாற்ற மகங்கொண்டு தந்திமுகன்
மங்குறவழ் மேருவினோர் மாட்டேறித்—துங்கமிரு
கொன்றவத்திற் காண கொணர்வித்து நீராடி
மன்றவத்தைச் செய்வான் மகிழ்ந்து

(௪௪)

பொறிமன் புலனவித்துப் புன்மைதீர்த் தாசான்
குறிவழிரின் றைந்தெழுத்துட் கொண்டே—யறிவிற
றிவனறிவா யாருயிராய்ச் சின்மயமா நின்ற
சிவனுருவைச் சிந்தைசெய்தான் நேர்ந்து.

(௪௫)

ஆயிரமா மாண்டடைபுல் லாயிரமா மாண்டவிரீ
ராயிரமா மாண்டநில மார்ந்துபின்மூ—வாயிரமாண்
டானதன்மேற் காலெழுப்பி யார்மூலத் தீமூட்டி
வானமிர்தந் தானயின்றான் வாய்ந்து.

(௪௬)

அண்டரது கண்டகவன் தன்னவனிச் செய்கைமுற்றி
ண்ட புவன மலைக்குமெனாக்—கொண்டிறைக்குச்
சாற்றுவது தேர்த்துமன்னன் றுன்மிகவுஞ் சோர்வுரு
வாற்ற மறுக்கமுற்ற னாகு.

(௪௭)

நாற்புறமுந் திச்சலவ நள்ளிலன லோங்கவதன்
மேற்புகைபோற் றுணிரீஇ வித்தகற்பல்—காற்பரசி
யூரயுத வாண்டவதி யாருயிரு நோயுறவே
தாரிபத்தோ னோற்றிருந்தான் றுன்.

(௪௮)

அங்கிபத்தன் நீமே லடிநிரீஇ நோற்றலைப்பார்த்
தங்கிக் கடவு னருள்புரிய—வங்கினரும்
வன்னியிலார் காரிரும்பின் மாண்டதுடல் வைரமணி
பொன்னிற் பொலிந்ததெழில் பூத்து.

(௪௯)

வீசினரல்ல லொண்பூ வியந்தனருன் னார்வத்தா
னாகி நவின்ரு ரவுணரும்பர்—தேசிறந்தா
ரின்னவர் நோற்குமெல்ல யீசனது நாடியன்னான்
முன்னிடப மேல்வந்தான் முன்.

(௫௦)

விந்திறைமுன் றோன்றவிப மரமுகத்தா னோன்பொரிஇச்
சிந்தையன்பிற் றுழ்த்தெந்தை சீர்பரசு—வந்தவத்தோ
பென்னவாம் வேண்டிமென ழார்போர் செயினுமவர்
வென்னிடவெற் கேயருள்வாய் வேட்டு.

(௫௧)

எந்த லுகைப்படையா லெண்கணன்முற் றேவரா
லந்தமுரூ வன்பு மவிர்படையு—நந்துலக
மாணலுமோர் கான்மாளி னூர்க்கியு நல்கெனவெண்
டோளனவை தந்தகன்றான் சூழ்ந்து.

(௧௨)

பெற்ற படையும் பீறவுங் கொடுதன்பாற்
சுற்றமெலாஞ் சுற்றத் துதிக்கையா—னுற்றவண்மிந்
கற்புதங் கொண் டாகத் தரும்பு புனகத்தனாய்
வற்பின் மதர்ப்புற்றான் வாய்ந்து.

(௧௩)

அன்ன துதேர்த்தாரரசு மாசானுந் தந்திமுகன்
றன்னைவந் தெய்திச் சயமுண்டா—கென்னவே
யாசினவின் மெய்தினா ரந்தாரை வென்றுவன்பிற்
காசினியி லுற்றான் கடிது.

(௧௪)

பூவந் தவுணர் புனைவன் றுனைநோக்கி
நாவனண்ணித் தீவி னகர்புரிதி—மேவவெனப்
பூவிலய னாணுறவே பொற்பினகர் கண்டதிலோர்
கோவில் குயிற்றினான் கூர்ந்து.

(௧௫)

சிங்கமணிப் பீடமொன் றுஞ் சிந்தையிற்செய் தன்மைகண்டு
வெங்குருவுண் மாமகிழ்ச்சி மேவியே—யங்கநகர்
மாமதங்கொண் மாமுகந்கா மாண்பின் மதங்கபுர
நாமமதற் கெய்தவென்றா னன்கு.

(௧௬)

ஈரைந்து காத மெழினீட்சி மாநகர
மாரைந்து காத மகற்சியதி—லார்வி
லாக்க ரவுண ரரசினொடு மேவி
யிருக்கநல்லி னானே யிறை.

(௧௭)

அங்கண் மணிக்கோயி லார்மங் கலத்தொடுபோய்ச்
சிங்கணைமேல் வீற்றிருந்தான் சிந்துரத்தோன்—பொங்கவுணர்
வேந்தின் மகனாம் வினங்கும் விசித்திர
காந்திதனை வேட்டான் களித்து.

(௧௮)

வான்மடவார் தன்குலத்து மாதர்முன் மங்கையரைத்
தான்மணந்து பின்னர்த் தனிககர்வெங்—கோன்மருவத்
தாரமார் தானவர்க டாழ வுலகனைத்து
மாநகர செய்தா னவன்.

(௧௯)

ஆணு மிருத்தியு மைங்காவு மாமணியுங்
கோணு மமரருமே குற்றேவ—ருணுகுற்றத்
தந்திமுகந் கார்புகருந் தானவர்தங் கோமானு
கந்திரியாய் வைகினார் வாய்ந்து.

(௨௦)

அன்னபோ தத்திமுத னண்டர் தமைநோக்கி
மன்னிவிவன் வைகலுமே வந்துழி தஞ்—சென்கீரிசுட்டிக்
வாதன் செவியிலுறக் கால்கொண்டு தாழ்ந்தெழீஇச்
செய்குபணி நீவிரென்றான் நேர்ந்து. (சுக)

அன்னதோர்ந் தண்ட ராசு மறுப்பதஞ்சி
முன்னர்நின்றும்பன் முகத்தவணன்—சொன்ன
தொழின்முறையே யாற்றித் துயரவலை மோதப்
பழியழுவத் தாழ்ந்தார் பரிந்து. (சு 2.)

வெங்கைமுக னேவலால் விண்ணோர் விழுமமுற்ற
தங்கயன்மாற் கோத வகந்தேற்றிப்—புகவவரோ
டன்னார் கயிலை யணிகோயி லுட்புகுந்தார்
பொன்னொரு நந்தியுய்ப்பப் போய். (சு 3.)

கிண்டிஹைதா டாழ்ந்தேத்தக் கத்தனண்ட ரோட்குமந்
தெண்ணெவோ யிங்குவந்த தென்னையென—விண்டரற்பார்த்
தோவி லுயிர் தொலைக்கு மும்பன் முகத்தவண
னவிதொலைத் தானென்ற னாங்கு (சு 4)

என்றலுமெங் கோனொருசே யிந்தவணற் சாய்த்தனையான்
வென்றிகொண் டேக விடுத்துமென—நன்றெனவே
யாடினார் பாடினா ரன்னர் விடைபெற்று
நாடி நகரடைந்தார் நன்கு. (சு 5)

போகியபோ தீசனிடப் பூவைதனை நோக்கியா
மாக முறுமில் வனந்தெரித்து—மேகெனவே
தாயினார் னையலுமை தன்னேடுந் தானெழுந்த
போயினான் நேம்பாய் பொழில். (சு 6)

தேனமருஞ் சோலை செழுங்கயிலைப் பாலமர்தல்
வானமருங் கூந்தல் வனிகையொடு—கானமருஞ்
செச்சைமலை சேந்தன் றிருத்தாதை வைகமணிப்
பச்சைமலை மேயதொக்கும் பாங்கு. (சு 7)

பச்சைவண மாய்த்தழைத்துப் பன்னிறமாம் பூப்பூத்த
வெச்செனல்காய் தத்துன்னுண் மேற்கனிந்தே—பிச்சையிற்ற
னூன்றிரீத் தானடைந்தார்க் கம்பலமீந் தார்விமலை
போன்றதே வானோய் பொழில். (சு 8)

நின்னணிக்கோர் வைப்பாய்த் தருநியுமம் பூண்டடியி
ன்னணியவர்க் கொப்பிலின்ப நல்கலால்—விண்ணியிர்கா
மாது முழவு மலர்க்காகுகொன் னித்தகனை
மாது மிகிலினை மற்று. (சு 9)

காவினிமல் கண்டுதன்னோர் காந்தையோ டின்னருஞ்செய்
தாவியுனோர் வென்ன வதனுனா—ரோய்யமன்
றத்தன் செலவாக கவிரோவக் கோலமெலாஞ்
சித்தமுறக் சண்டாள் சிவை.

(௭௭)

பாங்குறுதே வாணையாற் பன்னதன் னாடியா
யோருதனி யக்கார்தா னென்றிரண்டாய்த—தூங்கலெனத்
தோன்றவவை யான்காணத் தொல்புணர்ச்சி யின்முயற
ரோன்றலதென் கொல்லென்றாள் சூழ்ந்து

(௭௮)

முனபுரீ காண்கையான் மூலமா யுளளனோ
மன்பொறியுற் றீருருவ மன்னியே—யன்பினா
றுன்றகதி போற்புணரு மாகையாற் ரோகையே
நின்றகவை யெண்கிளாய் நீ.

(௭௯)

காட்சியா யீதுசெயுங் காரணநதான் பெற்றநபுனன்
மாட்சியா ரோர்வரென மன்புகழ்—வாட்சியா
மன்போ துகமாய்ச்சோ மாணபார தொடிலவிட்
முன்போன்றதுகுழில முன்.

(௮௦)

அிக்கணத்தி லாகுகொருசே யைங்கரநால் வாய்முக்கண்
மைக்களிற்றின் வததிரத்தின் வந்துதிததான்—ரொககெவரு
நேசமுறத் தான்பணிபு ியமயினா னோர்வரியா
வீசனென நின்றருளவா ணையநது.

(௮௧)

வந்திருவர் தநராண மலரிணைமேற் றமுதலுந்
தநதைதாய முன்றபுல தண்ண முளையசய—தந்தமிலாய்
நின்னைநினைந் தாறறுவார நேர்கரு மயாருநீ
யுன்னலர்செய் கைக்கூறுளுற்று

(௮௨)

ஆயனய னுதியா மண்டர்க்கு மார்க்குநீ
நாயகமே செய்தியா னல்லருளின்—நீயகயத்
தானனைச சாடியே யாழியான் றன்சிறுமை
தானகற்றி மீன்கென்றான் சம்பு.

(௮௩)

நோர்ணமைந்தன் பான்மருவ நற்பூத மாவனிகந்
தானருஞ்செய் தத்திமுதன் றன்னைப்பார்த்—தானவெழி
னங்கடைய ன்ருகஞ்செய் நன்கெனவைத் தன்னையொடு
சங்கரன்போய்ச் சார்ந்தான் தளி.

(௮௪)

நீந்திமுதன் பாரிடரான் தானமுன் முற்றுறவே
நீந்தியெங்கோன் வந்தனைதா னன்கியற்ற—வந்து
புறங்கையோ னுதியராம் பண்ணவந்தா னேத்தித்
தன்மம்கிழ்வின் வைகினான் சூழ்ந்து.

கண்ணனன்பிற் கண்ணுதலைக காணக் கயிலையின் க
ணண்ண வரனருளா னநதியுய்ப்ப—வண்ணனற்றா
ளாங்கருத்தியோடுதொழ வாழியான் நன்னைத்தன்
பாங்கிருத்தி யென்றான் பரிந்து.

(௭௧)

மாதையர னோக்கி மகிழ்வுற்றோ ராடலாஞ்
சூதையெம்மோ டேபொருதி தோற்றினையே—லீ திரின்பூண்
வென்றினையே லெஞ்சகிமுன் வெம்பணிகள் கோடியா
லென்றினையோ டோதினா னேய்த்து.

(௮௦)

அன்னதற்கு மாதிரைய வததனத்தற் பார்த்தரிசீ
யின்னதற்குச் சான்றா யினிதிருத்தி—யென்னநன்றென்
றெண்புடையில் வைக வெவருமுற மன்னருளா
லொண்பலகை காசுதநகா ரோநது.

(௮௧)

கண்ணுதலோன் மாலிக் கருவிமுறை வைக்கென்ன
நண்ணவைக்க நாரியைமு னன்கிருத்தி—யண்ணக்
கவற்றினையு னுய்ப்பவெநதை காரிகையு முய்த்தா
டவற்றியல்பின் ருடினா தாம்.

(௮௨)

பஞ்சென் றுரைசெய்வர் பாலயென வோதுவரீ
ரஞ்சென்ப ரஞ்சென்ப ரன்றியுமே—துஞ்சலொடு
தோமினட மென்பர் துருத்தியீ தென்பர்தீ
ராமின் வெடியென்ப ராங்கு.

(௮௩)

அடியிதுபொட் டையிதென்ப ரஃதெனவே பூழின்
முடிவில் குழுஉக்குறி*ண முநதக்—கடி தினன்கு
செப்பினரொண் மாக்கவறு சிந்தினார் நண்கருவி
துப்பினெதி ருக்கிஞர் சூழ்ந்து.

(௮௪)

எந்தையா மீசன்கொ ளின்னருடா னென்னையோ
சிந்தையாந் தேர்ந்திலமெண் செய்கையால்—விந்தையா
மேற்றா னெதிராடு மெல்லியற் து மாலயற்குத்
தோற்றானே தோற்றன் றுதைந்து.

(௮௫)

ஒன்றும் பரம னுமைதன்னை நோக்கினின்னே
ணன்றாய தென்று நகைத்துநம்மை—வென்றா
யலைதோற்றாய் முன்விளம்பு மாற்றானீ பூண்பூ
ணுலைவிலெமக் கீதியென்றா னோர்ந்து.

(௮௬)

ஈன்று ளனைத்துங்கேட் டேண்மா யனைநோக்கிச்
சான்றாய நீயிதனைச் சாற்றுகென—வான்றரு
தார்போர் வெலுந்தகையோ னத்தனென நன்றுநன்றென்
தேர்போ ருமைசென்றா ளேய்த்து.

(௮௭)

அங்கணனங் கேனீ தறையினுநீ யாராயா
தெங்கணிது சொற்ற விழுக்கினால்—வெங்கண்ண
பாம்பாதி யென்னப் ப்கர்ந்தான் பரையொல்லை
யாம்பா லுருவ்டைந்த தாங்கு

(அஅ)

வெவ்வுருவ மெய்திடமால் வித்தகன்றா டாழ்ந்தெவ்வா
றிவ்வுருவ நீங்கு மிசைத்தியென—வெவ்வமிலா
னென்பால் வருமன்பி னீதுபெற்றாய் நீக்குவே
லுன்பால் வருதுன் பொருங்கு.

(அக)

தென்பா லுலகிந் திகழாலங் காணுதங்
கன்பா வடப்பொந்தார்ந் தாற்றுதங்—மன்பால
னவ்வயிற்செல் வானெதிர்போ யன்னவனைக் காண்டியுனக்
கிவ்வுருவ மாறு மினிது.

(க௦)

என்னு மளவி லிறையவனைத் தாழ்ந்தேத்தி
யன்னவனத் தெய்துவே னத்தவென—மன்னும்
வரமார் கயிலை வரைநீங்கி யால
மரமார் வனமடைந்தான் மால்.

(க௧)

வித்திற் சிறிதென்பர் வெள்கவேர் வீழ்சாகை
முத்தலமு மேவ முறையாக—வித்தகன்றெவ்
பூர்போய் வெலவயனா மோர்பாக னுய்த்தநெடுந்
தோபோன்றிருந்ததால் சீர்த்து

(க௨)

வீழ்கிளரொண் காலாய் வியன் றூர்கீழ்த் தட்டாய்விண்
போழ்கிளமேற் றட்டாய்வாழ் புட்கொடியாய்த்—தாழ்கனிக
யெய் பவனத தொடையா யடைதுகிலாய்
வையமது போலாம் வடம்.

(க௩)

ஒருங்காற் கல்லா லுமும்பர் பதியமரைந்
தாருமொவ்வா வாலினுக்கென் சற்குரும—ஒரும
பாச விருக்கும் பதியாந் துறைசை
யாச விருக்கனிக ராம்.

(க௪)

அலகில் புகழுடைய வன்னையுரையா
விலகு பணியா யிருநீ—ருலகமெலாந்
தொந்திதனிவ் வைக்குந் துளவன்வடதாருப்
பொந்தி லமர்ந்தான் புரிந்து.

(க௫)

பூந்து கயமுகனன் முன்னமது நொந்திமையோ
நீந்திரன் பூண் னேவருமே யேரம்பன்—வந்ததோர்ந்
துள்ளமகிழ் வெய்தி யுயர்கயிலை மேவியைங்கை
வள்ளல் பதம்பணிந்தார் வாய்ந்து.

(க௬)

அந்த னிறைஞ்சு மமரணப்பார்த் தைத்காத்தோ
நுங்கன் குன்றயெ னுவனுமெனப்—புங்கவர்சோன்
சொல்வான் கயாகரேனார் சோதிவர மெய்தினு
ஞெல்வான் றயர்செய்தா னுற்று.

(க௭)

பின்னங் களைத்தண்ணிப் பேர்வந் தனைசெய்யசீ
சொன்னதன் திக் குட்டுடனே துன்னுகரங்—கன்னமுறத்
தாழ்ந்தெழவுஞ் சொற்றான் றணியில் பழிநாணத்
தாழ்ந்தவற்கா ளானே மயர்ந்து.

(க௮)

துன்னவன்ற னாவி யடநீ வருவையென
முன்னவன்றான் சொற்றமையான் முன்னெவரு—நின்னடைந்தோ
மேதமகற் றென்ன விலட்டுகமுன் வைத்தேத்த
நாதனவற் சாய்த்துமென்ற னன்கு.

(க௯)

இறைவ னுடனியையோ ரெம்மிடுககண் டாந்து
மறுமையின்பும் வந்தவினி மன்னப்—பெறுவதென்கொ
லென்றின்ப மெய்துறுமபோ தீசனரு ளேரம்பன்
துன்றவற்கொல் வான்முனிஞன் சூழ்ந்து.

(க௦௦)

டெளருக்கென் றெழுந்தையன் பொன்வாய்த லெய்தி
யருக்கனில் வில்வீசசல னார்தோ—டிருக்கழல்வைத்
தேறியிருந் தேகுழித்தி னேண்பூதர் வந்தசுற்றிக்
கூறினான்னவன்சீர் கூர்ந்து

(க௦௧)

சாமரைகள் வீசினார் தண்கவிகை யேந்தினார்
தேமருவார் பூமாரி சிந்தினார்—நாமம்
வருகோடி னார்பூதர் மன்னியஞ்சாற் றிட்டா
ரொருகோடி சாரதர்க ளுற்று.

(க௦௨)

மின்னங் கரத்தோன் வருகாலை யும்பரெய்தி
மின்னலர்கள் பெய்துசெல வெவ்வனிகந்—துன்னுறவே
துபுரமுன் னார்ப்ப னொடிப்பிலேண் டெம்மதங்க
மாபுரமுன் போயினான் வாய்ந்து.

(க௦௩)

ஆயதொற்றர் தேர்ந்தோடி யாம்பன் முகற்கியம்பத்
தீயனலிற் சேரியே திண்படைகொண்—டேயதன்றே
ரேறினான் பல்லியங்க னெல்லா மியம்பினவே
மாறினாற் றுனைசுற்ற வந்து.

(க௦௪)

ஆயிரமா வென்ன மனிகமுற்றப் போயவுண்
னாயகன்செய் தன்படைமூ னண்ணினான்—மேயவெஞ்சு
பூதருந்தின் டாணவரும் போர்புரிந்தார் வன்படைவர
இதழார் ளேக்க விழுந்து.

கயமுகனுற்பத்திப் படலம்

ஏற்று ரிகுதிந்தா ரெண்டா னவர்பூதர்க்
சாற்று தமிழ்திரிந்தா ராவிடைமன்—சாற்றுவி
விட்டா ரனப்பிலார் மெய்குறைந்தா ரெண்ணிலார்
பட்டார் தயர்ம் பலர்.

(க௦௧)

ஒழிந்த கரிபரிதே ரோங்கவுணர் தானே
குழிந்தகட் பூதர்வென்றி கொண்டா—ரழிந்ததன்மை
நோக்கமுற்று வில்வளைஇ நோன்கணவ ராங்குலைய
மாக்கணையா மாரிபெய்தான் மன்.

(க௦௨)

புங்கவந்தின் பூதர்மெய் போழ்தரக்கண் டைங்கரத்தோன்
வெங்க ணவுணனேர் மேவலுமே—யிங்கிவனா
ரென்று வினவ விபமுகத்தோன் சங்கரன்சேய்
வன்றிறலோ நென்றான் வருத்து.

(க௦௩)

அன்னவுரை கேட்டவுண னண்வலவன் நன்னைப்பார்த்
தன்னிரத மைங்கரன்மு னுய்ப்பையென—முன்னுரைப்பத்
தன்னுவினத தீக்கண் சுழறாரோக குற்றெயிற்று
லொன்றுமிதழ் தின்றுசொல்வா னொன்று

*(க௦௪)

நுரிந்தை யெனதுதவ நோக்கிவரந் தந்தமைதேர்
தந்திலையா ராவிகொடு தான்போதி—புந்தியிலாய்
போர்செயினிற் கேணில்லை புங்கவரான் மானுடரா
லார்படையான் மாய்விலையெற் காங்கு.

(க௦௫)

பின்னும் பலவுள்ள பெற்றவரம் வெல்பவரா
ருன்னவென் றண்ட ருயிருமுண்பே—நென்னவெல்ல
வல்லையேல் வல்லை வருதியெனத் தும்பிமுக
னொல்லையே யோதுவா னொர்ந்து.

(க௦௬)

வென்படையும் வாணாளு மேய்வரமு நிற்களித்த
மாண்படையு மெந்தைநின்னை மாய்த்தங்கண்—சேண்புரப்போ
னந்தார்க்குப் பொன்னு டளித்தனையா ருள்ளமுற்ற
வெந்துயர்தீர்த் தேகென்றான் வேட்டு.

(க௦௭)

உன்னுயிர்தான் காத்தியெனி லோருறுதி சாற்றுவன்கேள்
பொன்னகரில் வேந்து புரக்கல்லி—யிந்நிலத்தை
யாண்டே யிருத்தியஃ தாற்றிலையே னின்னாவி
மாண்டே விடநினைவேன் மற்று.

(க௦௮)

என்னலுமே வெய்யவன்வேர்த் தேமத் தனுவாங்கி
யின்னொளியை நேற்றிவெங்கோல் வீசவையன்—மன்னொழுவ
னெற்றவிற்த் தோர்வில் வெடுத்தனையான் வாங்குமுன்னர்
தெய்வையுஞ் செற்றான் வான்.

(க௦௯)

தண்டமொன் தேர்தியான் தன்நயன னோடெதிர்ப்ப
விண்டதயர் வான்புடைத்து வெய்யனூரம்—புண்டயங்கத்
தாக்கமரம் போனினுன் றந்திமுகன் னானெதெற
ஞ்சிவினான் பாசமொன் னோர்ந்து. (ககக)

விட்டவெம் பாசமங்கன் வெய்யதோர் சேனைமுற்றுங்
கட்டியது சேய்பின் கணிச்சியுப்ப—வட்டதா
வன்னதனை நோக்கியும்ப ராடினார் தானைபட்ட
மன்னவண னோர்ந்துநொந்தான் மற்று. (ககக)

முந்துதன்கை யுன்ன முரண்படைகன் யாவுமே
சிந்தினு னன்னவெலாஞ் சேர்ந்தவும்ப—லெந்தை
தனைவலஞ்செய் தேத்தித் தனியேவல் செய்த
வினைவெருளித் திக்கணினுன் வேந்து. (ககக)

முன்னவனை நோக்கி நெடும்படைக டாமேவிற
சென்றவனைக் கொல்லா சிவன்வரத்தா—லென்றிறையை
யுன்னித்தன் கோட்டிலொன் னோர்கரத்தி னுன்முரித்தான்
யின்னிற் றிகழ்சடையோன் வேட்டு. (ககக)

கையிலொசி கோட்டைக் கயாசான்மே லுய்ப்பவது
வெய்யனூரங் கீண்டபோய் மேவுடலம்—வையமிசை
வீழ்த்தியொல்லை யோடிநன்னீர் வேலைபடிந் தேரம்பன்
வாழ்த்துகா முற்றதுவே வந்து. (ககக)

வெய்யனூரங் கீண்டலுமே வேலையுடைந் தாங்கார்த்தார்
செய்யநெய்த்தோர் கான்பாந்து செங்காடா—வையமுன்னும்
பேரா கியதனையான் பேர்ந்துருநீத் தஞ்சவுல
கோராகு வாளு னுருத்து. (ககக)

தாக்கவரச் சாரதன்றோ டன்னினின்று மூடிகத்தை
நீக்கருந்துப் பின்னாக்கி நீநம்மை—மீக்கொன்ன
மேக்கார் பிடர்தாலி வீற்றிருந்தே யூர்தலுற்றான்
மாக்கார் மதங்கொண்ட மன். (ககக)

மற்றதுகாண் டேவர் மகவான் முதலெவரு
மிற்றனன்வெஞ் சூர னிடரேகிற—மற்றதிக
லென்றுமகிழ்ந் தாடியெழி லேமமலர் தூயன்பு
துன்றனனி போற்றலுற்றார் சூழ்ந்து. (ககக)

பூப்பவனு மெல்லாப் புவனங் கருமுறையே
காப்பவனும் பின்னர்க் கடிந்தவற்றை—வீப்பவனு
நீயலா திவ்வையென நின்றிறைஞ்சிப் போற்றவும்ப
தூயனையான் செய்தா னருள். (ககக)

உய்த்தனநா மென்றயன்முன் னும்பரெலாம் போற்றுதலும்
வெளிதருவன் காய வீளிந்தவரை—யெத்தையன்பி
னோக்கி யெழுதிரொன கொய்தெழுந்தா டிஃதுணர்க்தான்
வீக்குகழல் வெவ்வவுணர் வேந்து. (௧௨௪)

மந்திரியோ மென்னியுயிர் வாழ்த்தனனா நென்றுன்னா
யந்தரமார் வீயெனப்போ யப்பதிதீர்—தந்தொளிசால்
பொன்வரையின் சாரலின்கட் பூந்தருமன் பூழையினுண்
மன்புலம்பி யுற்றான் மருண்டு. (௧௨௫)

நீர்னவர்கோன் செல்லத் தனிப்புகரு மோர்புன்னாய்
வானமருந் தன்னுலகம் வாய்ந்திருந்தான்—மாநகர்போய்ப்
பூத ரவுணரொடு போர்முற்றி மேவுதலு
நாதனவ ணின்றகன்றா னன்கு. (௧௨௬)

மீண்டுசெங் காட்டிலொர்சார் மேலிப் பரவெளியிற்
றூண்டவஞ்செய் தாயையுருத் தாபித்துப்—பூண்டவன்பிற்
பூசைசெய்தா னத்தானம் பொற்கணப தீச்சரமென்
ருசையுனார் சொல்வா ரமர்ந்து. (௧௨௭)

பூதகணம் போற்றவரற் பூசை புரிந்தபின்னர்
மேதகுசீ ராகு மிசையேறி—நாதனெங்கோ
மாலவன மாதுமைதன் வாக்கினர வாகிவைகு
மாலவனம் புக்கா னமர்ந்து. (௧௨௮)

கயமுகனுற்பத்திப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா. ௬௧௭.

அனந்தன் சாபநீங்கு படலம்.

புக்கபொழு தங்காலம் பொந்தார்ந் தாற்கருதி
மிக்கதவஞ் செய்மால்கை வேழமுற—வக்கணநோர்
சென்றிறைஞ்சிக் காணவம்மை செப்பிமொ சாபமற
முன்றனுருப் பெற்றான் முயன்று. (௧)

மூன்முனுருக் கண்டு மகிழ்ந்தானே யேத்தியைக்கை
மேன்மையுளான் முன்னிறைஞ்சி மீண்டெளியன்—பாண்டருவு
பூசினகொன் வான்வேண்டும் புந்திமகிழ்ந் தின்னருஞ்செய்
சேண்கண் பாலவென்றா னீங்கு. (௨)

ஐக்கரன்மால் சொற்கேட் டதுசெய்கென் துக்கமால்
கொங்கலர்முன் னாகக் கொடுபோந்து—பொங்கவனைச்
சூற்றியலி வர்ச்சித்துச் சாலயிசிற் றுணர்த்திப்
போற்றியிது சொல்வான் புரிந்து.

(௩)

விண்னா மார்திங்கண் மின்மதியா ரூம்பக்
மிந்நா னுண்ணையர்ச்சித் திட்டமைபோன்—மன்னாவுன்
பொன்னடியார் பூசை புரியினவர் புன்கண்ணுழித்
திண்ணருள்செய் கென்ற னினிது

(௪)

கேசவன்சொற் கேட்டலுநீ கேட்டபடி யாக்கினிற் றன்
பூசைமகிழ் வுற்றமெனப் புங்கவர்க—ணைசமொடு
போற்றிடவெவ் வாகிவந்து பொற்கயிலை மேவியையன்
சாற்றாற்றூழ்ந் துற்றான் தளி.

(௫)

அற்றைநான் மாயனய னுதியர்க ளைக்கான்றான்
முற்றுமன்பிற் ருழ்ந்து முறையினருள்—பெற்றுநின்றே
யெந்தையெமை வாட்டு மிபமுகனைவீட்டவுய்ந்தோ
முத்துகைம்மா றுண்டோ வுனக்கு.

(௬)

நென்னல் வரையசுர னேர்செய் பணினின்று
னின்ன தினந்தொட் டியற்று தம்யா—மென்னவது
செய்திரொன வும்பர் சிரங்குட்டிக் கொண்டுகழை
யெய்துகைவிற் ருழ்ந்தா ரினிது.

(௭)

அன்புடனே யாவருமீ தாற்றி வணங்கிநிற் ப
மன்பரையின் மைந்தன் மகிழ்வெய்த—வுன்புலவ
நின்றமுத லெம்மைப்போ லிப்பணிசெ யேவர்க்கு
கன்றருள்செய் கென்றார் நயந்து.

(௮)

அம்பிகைமா மைந்த னருள்செய்தவ் வாறயன்மா
லும்பர்க் கெலாவிடைதந் துய்ப்பவண்டர்—தும்பிமுகன்
கூர்ந்த வருனாற் குலவியதந் தம்பதம்போய்ச்
சார்ந்தங்கு வைகினார் தாம்.

(௯)

வேத முதலெழுத்தாம் வித்தகனுற் பத்தியிது
மாதிடத்தார் கோர்குணந்தான் வந்ததன்மை—யோதுவங்கேள்
கிற்குணனே யாகுஞ் சிவன்குணமோர் மூன்றுமிலா
நிர்க்குணன்சீர் சொல்பவரார் நேர்ந்து.

(௧௦)

பரவுயர்க்குப் பாசம் பறிப்பவன்மால் வேதம்
கொடுதொழிலீந் தாங்கவற்றிற் கேய்து—மருவுருண
மாக்கி யடுந்தொழிலுக் காந்தா மதமனைத்தா
கொடுகினது நேர்வர் துணித்து.

(௧௧)

மழைமறைநா லாதிதந்து மாமுனிவர் கன்னவைநாற்
நாமநீரு ணத்தனேற் சாற்றுவுனே—வாமமல
கெய்வடிவ மேவுமோ வித்தகனை மூலமெனத்
தெய்வமறை செப்புமோ தேர்ந்து.

(௨௨)

விமலனன் நீறு விளைக்குந் தகைவாற்
நமருணத்த னென்றியந்தத் தன்மை—யமைசெயலா
லெய்த வியற்குணந்தான் யாருரைப்பார் வேதமுமு
னய்த்து மறியா வது.

(௨௩)

ஈத்த லளித்த வியற்று பவர்க்குள்ள
சாத்திக ராசதந்தந் தஞ்செய்கை—மாத்திரை
யல்ல தவர்கட் கவைபார்த் திடினியல்பாச்
சொல்லவு மாகுமோ சூழ்த்து.

(௨௪)

மார்திருவ லீலமுநீர் வாய்த்துயில்கொள் பான்மையந்தை
யேற்கும் பிறவுமெய்து மேலிரண்டி—னார்க்குமன்பி
னேத்திவழி பட்டினரு ளேய்போத மும்பெறலாற்
சாத்திகமே பெற்றுளான் றுன்.

(௨௫)

மேனிபொற் கென்றலான் மேவமல மானபொரு
ணெனன் மருட்கையா னந்திதினேத்—தானன்
குணர்தெளிவிற பூசினையி லுண்டா யதுவே
குணெனலாம் போதற்குங் கூர்ந்து.

(௨௬)

ஆசையின்ன லெய்தினே ரக்குணவி தத்துறுவ
ரீசற் கதுநனுநா தீறுசெயப்—பேசினார்
நாமதமல் லாது தனிமுதலின் நன்மையெலா
நாமறியற் பாலதோ நன்கு.

(௨௭)

என்றினைய தூயோ னிசைத்தலுமே வன்மையொடு
மன்றிருவ மெய்தி மயங்கலால்—வன்றக்கன்
புந்திகொனா தைய புகழற்கீ யேனவிரீ
சிற்தைசெயேல் போதியென்றான் நேர்ந்து.

(௨௮)

திக்கனிது கூறத் ததீசி முனிசினவ
யிக்கு நடுங்கியது மேவுலக—மக்கணந்தன்
சேற்றந் தினேநேர்க்கிச் செப்பகில மற்றவனா
லாற்றலையு மென்றுணர்ந்தா னாங்கு.

(௨௯)

சேற்றந் தணந்து சிவனை விலக்கியின்
குற்றம் மகஞ்சிறைதக வன்பிறக்க—வேற்றநின்கே
நேற்றந் தெல்லா மொழிவுறவின் னேயென்னாச்
செய்தனனே மாமுனிவன் சூழ்த்து.

அத்தனை நேரங்கிலுநி யாரணம்போற் நீசுலோ
டெந்தையன்பர் கண்டுகைநீறென்னிநீர்—சிந்துலகி
லானவைய ராய்ப்பிறந்தே யாங்கிறத்தெய் தாதுகதி
நீறெழியில் வீழ்திரென்றான் நேர்ந்து. (௨௧)

இனையநெடுஞ் சாப மிசைத்துமுனி பாங்கர்
முனிவருதத் தன்னிலுற்றான் முன்னி—யனையவன் தன்
பின்னாகத் தக்கன் பெருந்தகவு சீர்திருவேண்
முன்னாகப் போயிற்றே மொய்த்து (௨௨)

அனந்தன் சாபநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா. சுருகூ.

தானப்பலம்.

போன பொழுதிலவன் பொற்றுவசு மிற்றகொடி
சேனமகத் தூணிற் செறிந்தமலைக்—கானமங்கை
மங்கலன் னுண்கழன்ற மற்றுமெண்ணி னுன்னிமித்த
மங்க ணிகழ்ந்த வுடுத்து. (௧)

இன்ன நிகழ்ந்துமுள்ளத் தெண்ணான் சிறிதுமையன்
தன்னையரி யைப்பூ சனைசெய்தான்—பின்னையுமபர்
மாமுனிவர்க் கானநல்கி மாதர் மருகர்க்கு
மாமங் கலமளித்தா னாங்கு. (௨)

தீக்கனிந்த வாறுநல்கித் தாமோ தான்முதலா
மிக்கெவருங் காத்திடத்தீ வேள்விசெய்போ—தக்களத்தின்
முன்னமே வொண்சாபி மொய்வெள்ளி வெற்பன்ன
வன்னமே நன்களித்த வாங்கு. (௩)

தீயபாற் சொன்றி செழுமுதிரை யுண்டியிற
வாயவனம் வீற்றுவிற் ருகவெற்பின்—மேயவெந்தை
தோசைமுதற் பண்ணியங்க ணென்கிக னேவருமே
யாசை யுறவகுத்த வாங்கு. (௪)

விருந்தினர்தாங் கொன்ன விழுது தயிர்பா
நிருந்தாதி யாமென்னச் செய்த—பெருந்தகவின்
மாண்மதஞ்சார் தொன்பனிரீர் வுன்னடைக்காய் பூவினைய
அர்ண்மகிழ்வி னல்கினவே யாங்கு. (௫)

ஆயுதெல்லா கல்கிமுணி யாரு மிருநிதிகர்த்
தாவிவை னேவலாற் சாலைபின்கண்—மேவி
மணிகள் கனகம் வணங்கொ ளுடைகள்
பணிக டொகுத்தவொவ்வோர் பாங்கு.

(க)

மற்றுன் னனவுதவி¹மாடடைந்த வேலையத்தி
துற்றதக்க னேவலின் க ணுற்றொழுரு—நற்றவர்கள்
யாரு நிலத்தோர்க் கிவையிங் களித்துமெனாக்
கருமன்பிற் சொன்னார் குறித்து.

(எ)

இன்னபோ திச்செயலோ ரோங் தணர்முனிவ
ரன்னநெடுஞ் சாலை தனையணைந்து—முன்னுஞ்
சிறுவிதியைப் போற்றிச் செறிந்தாடிப் பாடி
யறுவைதனை வீசிஞ் சார்த்து.

(அ)

கிண்டந் தணரைக் கடிதுவம்மி னீரென்றாக்
கொண்டு குறுகிக் குழுவிருத்தி—யுண்டுகளை
யம்பொன் மணித்தட்டத் தார்க்குமிட் டேடுவித்தார்
பம்புறவு கொண்டாரிற் பார்த்து.

(க)

அன்னபொழு தாரு மயின்றுஞ் சுவையிகையா
லின்னமுண்டி வேண்டு மெனவுரைப்பார்—பன்னுசில
ராயவுண வாற்றவுண வாரகட்டில் வெய்யபசித்
தீயடலை யென்பார் சிலர்.

(க0)

வாண னனந்தன் வலிதருகுண் டோதரனின்
மாணுறப்பல் கைவாய் வயிறுபெற்றிவ்—ஆணருந்தக்
கூர்வடவை போற்பசித்திக் கொண்டாற் சிறிதுநசை
தீர்தருமே யென்பார் சிலர்.

(க1)

இந்தவுண வுண்ணமைந்த ரில்லாளை யாங்கொண்டு
வந்திலமென் செய்வமென்பர் வாய்ந்தசிலர்—தொந்திதெற
மாக்கறியு ணுண்டிவ் வயினெழுவெவ் வண்ணமெனாக்
தேக்கெறியச் சொல்வார் சிலர்.

(க2)

மக்களொடு வானவரு மற்றவரும் வாழ்ந்திடலாற்
றக்கன் புரிந்த தவத்தினுண்டோ—மிக்கதென்ப
ரெல்லையினல் ளாணுதவு மித்தேனு வைப்பற்றிச்
செல்லுதுழர்க் கென்பர் சிலர்.

(க3)

அன்னபல பேசினுங்கு மந்தணர்கள் கேட்டவெல்லா
மன்ன வளீத்தருத்தி மாமுனிவர்—பின்னவரை
யாங்கிருத்திச் சாந்த மடைக்காய் மலர்யாவு
மேகங்கருத்தி யோடுதந்தா ரோர்ந்து.

(க4)

உண்டான பின்சார் தூதத்தணிந்து பரகணம்மன்
 நெண்டான சாலையெய்த வேர்முனிகுட்—சுண்டார்வி
 வித்தார்பொ னீந்தார்பூ னீந்தார்தூ நீந்தாரா
 னீந்தார்மா தந்தணர்கட் கேய்த்து.

(௧௩)

மல்குசெம்பொற் பாதுகைகண் மன்குடைகள் குண்டுகைக
 ண்கி முனிவர் கயப்புறவே—மல்குபொரு
 ண்கண் மறையோ ரவாவடங்கத் தந்தவெலாந்
 தங்கடலைக் கொண்டுசெல்வார் தாம்.

(௧௪)

மாலயன்முற் தேவர் வயங்கூர்தி யார்த்தவொர்பா
 லாஹ மரம்பையர்க ளாடினரோர்—பாலமர்ந்து
 நண்புறவே வானோர் கயமொழிகள் பேசியங்குப்
 பண்புறவே வைகினரோர் பால்.

(௧௫)

வேதவல்லி யீன்ற வினங்கிழையார் விண்ணவர்த
 மாதர் சசியொடொர்பால் வைகினு—ரோதுமற்றக்
 கோங்காந் குவிமுலையார் கொண்டருடன் கூர்ந்தவன்பி
 னாங்காந் குலவியுற்ற ராண்டு.

(௧௬)

தானப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சுருள்.

வேள்விப் படலம்.

மிருத்துளவன் போதனயன் மன்ன மகத்தின்
 கருத்தனாந் தியன் கருதி—வரித்தநல
 மன்றவரை நோக்கி மாபி னிருத்துமுத்தீ
 யென்றலுநன் நென்ற ரிசைந்து.

(௧)

மேய விருத்தினோர் மேவாணி தன்னிலுற்ற
 தியை யொளிரவே திகைப்பறப்பை—மீயுய்த்துப்
 பன்மந் திரத்தாந் பரிதிகன்சூழ்ந் தேனைவிதி
 மன்மரபிற் செய்தார் மகிழ்ந்து.

(௨)

ஆங்க ணமுனா லறைமுறையிற் செய்தலுமே
 பாங்க னிருத்தினரைப் பாராம—னீங்கணுங்கட்
 ணையசெய தன்னைநினைந் தாற்றாமி னென்றகைத்தான்
 சேய்மணர் மேமைர்வொன் சேய்.

என்ன வதுகேட் டிருத்தினோர் முன்னமா
மன்ன மகத்திற் கவிழுமுதம்—வன்னிபல
துன்னு சயிதை துதைதருப்பை யாதிதந்தார்
பன்னிருவர் கொண்டு பரிந்து.

(ச)

அடுத்தமகஞ் செய்கீத்தா ராக்கொருவ ராலவிக
செந்தையலார் கொள்ள வெவர்க்குமுன்ன—மந்திரத்தைச்
சொன்னு ரொருவரன்னார் குழ்தந் தமையழைத்தார்
துன்னு வொருவர்பேர் சொற்று.

(சு)

மீற்றவர்க்கெல் லாமொருவர் வன்னியிட்டா ரின்னவிய
வற்ற முணர்ந்திருந்தா ராக்கொருவர்—துற்றதற்கு
முற்றுநல்ல வின்னருளே முன்னிப் புரிந்தனரன்
புற்றொருவ ரம்முதல்போ லுற்று.

(க)

இருத்தினர்க்கு மேனையர்க்கு மீதியற்ற யாக
கருத்தனந்தத் தேவர்க கருதிப்—பரித்து னுதி
ரென்றவிசெட் தோறு மினிய மொழிபகர்த்தே
நன்றருத்தி யுற்றா னயந்து.

(ங)

திருந்துசுவை யானுந் திகழ் தூய்மை யானு
மருந்தனைய தேனு மகத்திற்—பொருந்தவிசீர்
மேலவனை யன்றி மிசைதலான் வானவர்கட்
காலமதே யாகிய தாங்கு.

(சு)

வேன்விப்படலம் முற்றிற்று.

ஐ திருவெண்பா சுசுரு.

உமைவருபடலம்.

பாரதிவீவ் வேள்விதக்கன் பாற விழைந்தியற்ற
காரதீன்கண் டெவ்வயிர்க்கு நாதனைத்—தாராளர்
தம்முடனிக் தாற்ற நகைத்தெனப்போ யங்கயிலைச்
செம்மலைத்தாழ்ந் தேத்தினான் நேர்ந்து.

(ச)

இகதொழுதே யேத்தவனைக் கண்ணுதலோன் கண்ணுற்றிங்
தெய்தியவிதன் செய்தி யெவன்கொலென—மைதிகழுந்
கந்தானே கங்கையின்பாற் கஞ்சன்சே யாற்றுகின்ற
கண்ணுதல மொன்றென்ற னன்கு.

(சு)

என்னலுமே யீசு னிடமா மிதைவிகேட்
டன்னவன்செய் வேள்விகா னூர்வீற்றும்—துன்னியெழீஇத்
தந்தைமகன் கண்டு தமியேன் வருகின்றே
னெந்தைவிடை யீதியென்று விற்கு. (உ)

என்றலுங்கோன் தக்கனினே யெண்ணலான் யால்கின்ற
னின்றவன்செய் வேள்வியின்க ணைகலென—நன்றுமையாங்
கன்னு னறிவிலா னாகு மவன்பிழையை
யுன்னாய் பொறுத்தியென்று னோர்ந்து. (ச)

ஆதியடி தாழ்ந்துமக மண்ணியிவண் மீள்வலொல்லை
நாதவிடை நல்கெனலு நங்கையே—யோதுமது
காதலுநக் காணுங் கருத்துண்டேல் கண்டணை
போதியென்றான் வென்றான் புரம். (இ)

அன்னை விடைபெற் றான்மலர்த்தா டாழ்ந்தெழீஇ
மின்னணிவி மானத்தின் மேலேற—மன்னருகிற்
றுய்ய கவிகை சுமாலியொடு மாலினியார்
தையலார் தாங்கியுற்றார் சார்ந்து. (ஈ)

ஆர்மங் கலைசுமனை யாதியோ ரொண்கவரி
யேர்விமலை பாங்க ரிரட்டினார்—சார்மருவி
யாலவட்டம் பீலி யசைத்தே கினர்சில்லோர்
சோலவட்டி லன்னார் குயம். (ஏ)

மன்கோ டிகமடப்பை வாங்கண் ணடிதொடைய
றுன்கோடற் கையெந்தித் தோகையன்னார்—நன்கேக
மாது சுசேசை மலைமகடன் ருண்மலரார்
நாதுகைகொண் டேகினன்பின் பாங்கு. (அ)

கமலினிய னிந்திதையாங் கன்னியர்பூந் தார்கொண்
டமலைபுடை செல்கின்ற ரன்பின்—விமலைதன்சீர்
பாடினா ரேகினார் பண்பிற் சிலர்சிலர்நன்
காடினா ரேகினா ராங்கு (ஆ)

பாங்கியர்தம் மோடு பரிவார் சிலதியர்கள்
கீங்கொளிவி மானத்தின் மேலேறித்—தாங்குலவ
நானறு சாந்துசண்ண நற்குடர்ப்பூண் டானமுத
லானசிலர் கொண்டணைந்தா ராங்கு. (க)

தேரிகைகுயில் பூனைசுகஞ் சொற்பயில மின்னிடையா
ரோகையுட னேந்தி யுமைபவன்பின்—போகையுற்ற
ரோண் கொடிகவிகை யேந்தியியஞ் சாத்தியெண்ணில்
சுகாதர்கள் குழுவற்றார் சார். (கக)

பன்னிரண்டு கோடியும் பாரிடங்கன் பாற்படவே
யன்னீவடா டாழ்ந்தருள்பெற் றானின்மேன்—மன்னமைச்சாஞ்
சோமகந்தி பேுகின்னமும் றாயசுவை தீயதக்கன்
மாமகஞ்செய் சாலையுற்றான் வந்து. (க௨)

மானமே னின்றிழிந்து மாவேன்விச் சாலையுட்போ
யானதக்கன் முன்னுறும்போ தண்ணைதனைத்—தானுருத்தே
யாந்தந்தை தாயிலன் பார்தேவி நீயிங்குப்
போந்ததென்கொ லோமகளிர் போல். (க௩)

மல்லல்சே ரிம்மகக்கு வாவென் றழைக்கிலை
செல்லுமீன் னென்றன் சிலம்பெனமின்—சொல்லு
மருகரோடென் றங்கையர்க்கு மாண்சீர்தந் தெங்க
ணிருவரையு மெண்ணலா யீங்கு (க௪)

அன்றியுமிங் காற்றுமகத் தாரெனையுங் கோபித்தாய்
நன்றலவென் னெண்ண நவிற்தென்ன—மன்றக்கன்
பேயுடனே யாடல்செய் பித்தன்றன் தேவியாய்
நீயுமவ னீர்மையுற்றாய் நேர்ந்து. (க௫)

அன்னவனோ டந்தையுறு மாற்றா னினையிழந்தேன்
பின்னுளர்சீ ரென்மருகர் பெட்டிறலான்—மன்னவர்பாற்
காதலால் யாவங் களித்தளித்தே வேள்வியிங்க
னோதவியுந் தந்தே னுகந்து. (க௬)

மான்முதலோ ரேத்துகின்றார் வந்தரனு நீயுமனைத்
தான்சிறிது மெண்ணிலிந்துஞ் சாரிலைநார்—நான்புரிவி
னாற்றுகின்ற வேள்வி யவநல்கேன் வேதமொழி
மாற்றுகின்றேன் வன்மையினான் மற்று. (க௭)

அனையதன்றி யிங்க னடுத்தநிற்கு நான்றான்
நினையளவு மோர்சிதப்புஞ் செய்யே—னென்னுமுமை
சேற்றமுறச் செற்றத்தி் செப்புலகோ டெவ்வயிரு
மாற்றுவா னோங்கியது வாய்ந்து. (க௮)

பாருட் கினரீர்ப் பரப்புட் கினவங்கி
காருட் கினமாக் களிறுடனே—நாரணனுஞ்
சாற்றயனு முட்கினரேற் றுவினுமை மாதபொங்கு
சேற்றமெவர் செப்பவல்லார் தேர்ந்து. (க௯)

வேலையதோர் பாங்கி கிலைதனைத் தாழ்த்தெழீஇ
ஞாலமெலர் மீன்றாய்க்கு நண்ணுசின—மேலுமோ
வந்த மிழைப்பா னமைந்துளா யென்னிலிங்க
னுய்துமபாங் குண்டோ வயிர். (௨௦)

அதந்தையினையார் னகன் றுனர் வென்னகச்
செறுத்தியன்ன தேவரையுந் தீர்க்கும்—பொறுத்தியெனப்
பொற்றிநிற்கச் சேடினளி பொங்குசினத் தீயுருற
மாற்றியவற் பார்த்துரைக்கு மாகு. (உ.௪)

என்னோர் யெள்ளினமை யெண்ணே னெனதிஹவன்
றன்னை யிகழ்ந்தாய் தரிக்கிலேன்—மன்னமலன்
சிறுருணனே யீறு செய்யுப்போது தாமதமா
முற்குணமின் றுமோ முடிவு. (உ.௨)

தீயதன் றச் செய்கை திருவருளா மாயிலுயி
ராய பிறப்பிறப்பி லாம்வருத்த—மாயவிஹை
யன்னசெய லீசனுக்கே யன்றிப் பிறர்க்காமோ
வென்னிறைவன் பாலா மெலாம். (உ.௩)

மாமறைநா லாகமங்கண் மற்றுளவுஞ் சொற்றவிலைத்
தாமதனென் றேறதத் தருங்கொல்லோ—வாமெவர்க்கு
நாதனாந் தானுவிற்று நல்லவிநல் காதிக்கழி
வேதமஞ்சிப் போற்ற வியந்து. (உ.௪)

சிவனெனும்பேர் செப்புவோர் சேர்வருயர் ஈர்வீ
டவனை யிகழ்ந்தா யயர்ந்தே—யெவனுய்தி
சாலிமுதை நீரைநீ தண்டமெள்ளி னுர்க்குறு மென்
றேறுமறை சாற்று மெடுத்த. (உ.௫)

இதுகே னயன்மைந்த விங்கோர் மகநீர்
விதுமுடியான் றன்னை விலக்கிக்—கதுமெனவே
வாய்ந்துசெய்தாய் நிற்ககனூல் வந்தடைக தண்டமென
வாய்ந்துசொன்ன னாரா யணி. (உ.௬)

இன்னனவார் தீச்சொல் வியப்பிமகஞ் செய்நிலம்விட்
டன்னை பரிசனங்க ளார்த்துவரப்—பொன்னெழில்சூர்
மான மிவர்த்துதக்கன் மாற்றமுன்னி யேற்றரன்வாழ்
வான கயிலைசென்று ளாய்ந்து. (உ.௭)

ஹருவியொளி ஞர்நி யுமையவடன் கேள்வன்
றிருவடிதாழ்ந் தையநினைத் தீயன்—பெரிதும்
யிகழ்வுற்றா னன்ன னியற்று நெடிய
மகமழித்தி யென்றான் வலிந்து. (உ.௮)

ஆயவருட் கோமா னதுகொண் டிலுளுக
நெய்விழை வார்வெறுப்பு நிற்கில்லை—யாயினுமே
யன்பினேற் றாகவன்ன னொற்று மகஞ்சிறைத்தி
மன்பரவென் றேத்தினுண் மாகு. (உ.௯)

உணமவருபட்டம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா ௪௬௪.

• வீரபத்திரப்படலம்.

அந்தவெல்லை வீசு னணங்கன் பினைவியந்து
சிந்தைதனிற் கொண்ட செயன்முற்றப்—புந்தியின்க
ணுன்னினு ணுன்னியபோ தொல்லை நுதற் கண்ணினின்று
மன்னினு னோர்வீரன் வந்து. (௧)

ஏமவரைக் கோடுதொறு மேய்பிறைக டங்கவவை
மாமதியாங் காறுமரா வவ்வநினை—தாமுகட்டின்
சாராரி னேருமன்னான் நன்னு யிரமுடியோ
கூரா யிரங்குழையு மே. (௨)

உழழிக் கனலுடனவ் ளுதையும்பற் பவ்வழிவ
மூழிற் கொடுபோ ருருற்றவபோல்—வாழியவ
னாயிரமுக் கண்டோறு மாயிரமொண் ணுகிதொறுந்
தியநில மார்த்தெழுந்த சீர்த்து. (௩)

கோவார் பிறைகவ்விக் கொண்டே யுடுமென்று
மேவா விருப்பதுபோல் வீரன்றன்—ருவாத
வாயிரம்வாய் தோறு மமைந்து வளையெயிறுந்
தூயபல்லுந் தோன்றுந் துதைந்து. (௪)

துண்ட மிசையழுவோ தோன்று சினத்தழுவோ
கண்டனிலே கான்ற கனலதுவோ—வெண்டிசையு
மாயுயிர்கள் யாவு மடுகின்ற தென்பரந்தத்
தியுகாந் தத்திற் செறிந்து. (௫)

உலகுண் டெழிநீ ருரகங்க டம்மை
யிலகங் கதங்கடக மென்ன—நிலவவிட்ட
திண்டிறல்கொ ளன்னான் றிருப்புயமீ ராயிரமு
மெண்டிசையு மார்த்த விவரந்து. (௬)

விரமா ரயன்மான் மகவான் முதலோர்
சிரமா லிகையென்பு சேர்பூ—ஊரமாவின்
கோடாமை யோடாதி கூர்ந்து பிறங்கினவே
பீடாமை மார்பிற் பெரிது. (௭)

சூந்தமழுச் சூலங் குவிசம்வா ணேமிமுத
லந்தமில்பீல் வெம்படைக ளங்கையிலார்—தந்தொளிரச்
செய்ய பணியுந் திகழ்பாப் பணியுமையன்
மெய்யி லிலகினவில் விட்டு. (௮)

தஞ்சமெனத் தன்சரணைச் சார்ந்தவன்பர் தங்குமுறை
யஞ்சலஞ்ச லென்சொலென வார்கழலுஞ்—செஞ்சிலம்பு
மொத்திரங்க வையன்மு னுற்றுநின்றான் நின்வீர
பத்திரமும் வல்லோன் பரிந்து.

(௧)

அன்னையங்க னஞ்சினத்தா வார்பத் திரகாணி¹
தன்னையங்க வாயிரமேர் சார்முகத்தோ—டுன்னரிய
வீரா பிரங்கையுமா யென்வீர பத்திரன்நன்
சாரா யினடுணையாய்த் தான்.

(௧0)

இருவர் மகிழ வினிதுவலஞ் சூழ்தந்
தொருவருஞ்சீர்ப் பத்திரையோ டெற்றுப்—பொருவின்மா
லத்திரனை யன்னையைத்தாழ்த் தன்னார் சமைநோக்கிப்
பத்திரன்முன் சொல்வான் பரிந்து.

(௧௧)

மாலையனைப் பற்றிமுன் வந்திடோ வெஞ்சினத்த
கால னுயிர்முடிக்கோ கண்டவண்ட—நீலநீர்
வையமுற்று முண்ணுகோ மன்னினரு ளானானென்
செய்யெனினுஞ் செய்வலென்றான் நேர்ந்து.

(௧௨)

என்றவந்த வீரனைப்பார்த் தீசன்வெந் தக்கனெமை
யன்றிமக மாற்றுநின்ற னாயிடைநீ—சென்றங்
கெமதவியைக கேட்டிவெய்யோ னீந்தனனே யென்னி
லமலிவ் விடைநடத்தி யார்ந்து.

(௧௩)

தருதலின்றே லன்னான் றலையைத் தடிந்து
பரியவன்பா லுள்ளார்ப் படுத்துப்—புரியுமந்த
வெச்சங் கலக்குதியங் கெய்துவோம் போதியென்ற
வீச்சங் களத்துவைத்தோ னன்கு.

(௧௪)

அந்த வமயத் தவிர்பத் திரையொடுமை
யெந்தையடி போற்றிவிடை யேற்றரனை—நிந்தை
புரிபவன்றன் மாவேன்வி பொன்ற நினைந்தான்
வரிபவயில் வீரன் பரிந்து.

(௧௫)

உன்னியவ னீங்கி யுறவுருத்தே யன்னவன்றன்
கண்ணுயிர்ப்பில் வேர்வின் மயிர்க்காலிற்—பன்னுரையிற்
கண்ணி லவிரச்சடையிற் காமருந்தி யாச்சுழிவி
லெண்ணில் கணங்கடந்தா னேய்து.

(௧௬)

தேராளிற் காதத்திற் றடையின் முழங்காலிற்
ஞளிந்பல் பூதர் தமையளித்தான்—வாளிலவன்
பற்பலரைத் தந்துநிற்பப் பத்திரையுங் காளிகாநாம்
பற்பலரைத் தந்தான் பரிந்து.

(௧௭)

வீரபத்திரப் பேர் விஷங்குருத்தி எண்ணித்த
சாரதாக்குட் சில்லோர் தனிநீல—வேருருவர்
கோரபத்திரம் மணிப்பூண் கொண்டுமுகில் போற்பொலிந்தே
யாகுருயிற் சாற்றுகின்ற ராங்கு. (கக)

அக்குடுவி னாவெயி ரூர்பிறையிற் றேன்றவுருச்
செக்கர்வான் போன்றார் சிலர்பூத—ருக்கிரை
சார்ந்தவரொன் வானிறத்தர் சாரதருண் மாப்பெரியர்
சேர்ந்தகட னேர்ந்தார் சிலர். (கக)

அம்பொன் வணர்திருமா லன்ன வருவினராய்ச்
செம்பொனகம் போன்றார் சிலர்பூதர்—பம்புபசப்
பூர்வடிவர் காய முறழ்வில்லார் வீழ்நூங்கு
சேர்வடத்திற் றெருக்கார் சிலர். (உ௦)

ஆங்கவர்க்கு னான்மடங்க லாளி களிறுபுலி
வாங்குகிறை யெண்குலை வத்திரத்தா—ரோங்குசிலர்
பன்னினைய ரீட்டம் படையனித மேண்வீர
முன்னரிதேற் சொல்வதெங்க ளேற்ற்து. (உ௧)

லையிலெண்ணில் வான்படையர் காய்பூணர் தீக்கண்ண..
வெய்ய மொழியர் வெருவுருவர்—வையமுண்ணும்
வாயர் பலகறைநேர் வாணெயிற்றர் செஞ்சடிலர்
தீயுயிழுஞ் சூலத் தினர். (உ௨)

துண்டமிசை வீழனலர் தொல்லண்டம் வீக்குகையர்
சண்டவளி பின்செலமுன் றுஞ்செல்வர்—பண்டிதனில்
வெங்கணல்போல் வாட்டுபசி மேயினவர் தீயெனினு
தங்குந் திறலார் துனித்து. (உ௩)

ஆலமதிற் றீய ரடிபெயர்க்குந் தோறுமே
ஞாலமங்கை யஞ்சு நடையினார்—சாலவே
பூழிக்கா லுட்கு முயிர்ப்பர் கடல்வயிற்றர்
பாழித்தின் பூதர் பலர். (உ௪)

பத்திரன்றன் றிண்புயஞ்சேர் பத்திரையின்காளிகடா
மித்துணையென் றெண்ணற் கியையுமோ—வத்தகையா
ரந்தயில்பல் லாயுதங்க ளங்கையுறத் தும்பைமீலை
தந்தெழில்கூர் தோற்றமுற்ற ருற்று. (உ௫)

சாடியலார் காளிவந்தை சாகினிபன் மோகினிதெவ்
வாடியலார் யோகினியேன் வைரவிமன்—மோடியென
வெம்படையும் பூணும் விறலுநனி கொண்டசெல்வர்
பம்பரிவை மார்கள் பலர். (உ௬)

கணங்கொன்ன திண்பூதர் காரிகைமார் யாரு
மணங்கினுட னுண்டகைபொன் னூர்தான்—வணங்கிப்
பரசியவர் பாற்கூழ்ந்து பாடினனி யாடி
வீரசியவன் போதலுற்றார் வேட்டு.

(௨௭)

பரீனுகம்பன் முற்கணங்கன் பன்வீரன் முன்னகி
வானியங்கள் சூற்றி வழிக்கொண்டார்—கோனவன்பால்
விண்டன் குடைபிடித்து வெண்கவரி வீசியுற்றார்
தண்டன் முதற்கணவர் தாம்.

(௨௮)

பரீவையர்கள் சில்லோரார் பத்திரைதன் பாங்காகித்
தாவில் கவிகைக டாங்கியே—மேவவெழில்
வெண்கவரி வீசிப்பல் வேறுசி கள்புகன்று
தண்மலர்க யேப்போந்தார் தாம்.

(௨௯)

பார்முழுது மீண்டிப் படையார்க்கும் பேரோதை
வார்கலியின் வாயடக்கி யாரவெங்கும்—கூர்தருவெம்
பூழியெழுந் தம்மா புலிவான் பதவிமறைத்
தூழியிருள் போற்பார்த துற்று.

(௩௦)

இப்பெரிய சேனையுற வெங்கோ நெழுந்துகிணத்
துப்புடன்போய்த் தீயதக்கன் றென்மகஞ்செய்—வைப்பணுகித்
தன்புடையர் தானைத் தலைவர்கட் கொன்றுரைப்பான்
வன்புருமே றுட்க வலிந்து.

(௩௧)

பற்றலரு ரட்ட பரீனையெள்ளி நீக்கிவெய்யோன்
மற்றவர்க்கொண் டாற்று மகச்சாலை—யுற்றவுயர்
வெய்துநெடு வாயி லிவர்குற் றெடுசேமஞ்
செய்துநனி காத்திரென்றான் நே.

(௩௨)

என்றனுமே சேனையோ ரிஞ்சியயன் முற்றுமுற்றி
நின்றனர்வான் வாய்தறொறு நீர்மையுறச்—சென்றனர்வெந்
தக்கனவன் றானையாய்த் தாமெதிர்த்தார் தம்மையட்டு
மிக்கவருன் றுய்த்தார்த்தார் வேர்த்து.

(௩௩)

வீரபத்திராபட்டலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௭௨௭.

யாக்கச்சுநிகாரப் படலம்.

மாக்கமன்சீர் மாதூடனே மாவீரன் வன்றக்கன்
யாகமுறு சரீலை யிடத்தொல்லை—யேகலுமே
தீர்த்தனோடு தேவிதனைச் செப்பயன்முற் றேவரெலாம்
பார்த்தனரச் சுற்றார் பதைத்து. (க)

மடங்கல் வரவுகண்ட மானினம்போல் யாக்கை
கடுங்கினரோண் சிந்தி நகைபோ—யொடுங்கி
யுயிரில் ல்வர்போ லுணங்கியிவை சில்ல
வயர்வுற்றுச் சொல்லலுற்ற ராங்கு. (உ)

நசனுங்கன் மாதும்வந் தெய்தினு ரென்பரன்னார்
மாசினத்தின் காட்சிநல்க வந்ததென்ப—ராசின்றிப்
பேசினிவர் சீற்றம் பெரிதென்பர் நம்முயிர்க்கு
நாசம்வந் திட்டதென்பர் நன்கு. (ஈ)

திக்கன் நனக்கிறுதி சார்த்தத் தின்றென்பர்
மிக்கதோ ருழினையார் வென்றதென்பர்—முக்கணனை
வெய்யசினங் கொண்டுகழ்ந்தோர் வீவரன்றே யென்பதற்கோ
ரையமே யில்லைமென்ப ராங்கு. (சு)

ஈடுமுறா பூதரெங்கு மேவனைந்தா ரென்பாரிங்
கோடவரி தென்பா ரொளிக்கவிட—நாடவரி
தென்பா ரினிச்செயலென் னென்பார்கு முங்கியுற்ற
வன்பார் கயம்போன்றார் வாய்ந்து. (ஐ)

அஞ்சினரிங் வாறுரைத்தே யண்ட ரரந்தையிகச்
செஞ்சரண்சார் பூதர் சிலர்குழக்—கஞ்சமலர்த்
தான்விமலை யோடுசென்று தாவுசின வீரன்னன்ன
வேள்விபுரி தன்மைகண்டான் வேர்த்து. (ஊ)

இடித்தா லெனநக் கெரிவிழியிற் காலப்
பிடித்தான்கொம் போதை பினந்த—தடித்தான்ம்
விண்டதுமா ஞாலம் வெடித்ததுமா மேருநனி
மண்டு முயிர் துடித்த மற்று. (ஊ)

ஊழுகின்ற வோதைகேட் டேரிமையோர் யாரும்
விழுகின்றார் சால வெருவி—யழுகின்ற
ரோடுகின்றார் வேள்வி யொழிந்ததோ வென்றுசொல்லி
ஊடுகின்றார் மீனுகின்றார் வாய்ந்து. (ஊ)

காலமதில் வீரன்போய்க் கஞ்சன்மா லுட்கமகத்
தாலமுறத் தக்கன் தகனோக்கிச்—சாலவஞ்சி
யெக்கருமஞ் செய்வ தெனவுழந்து தேறிமன்போ
னுக்கிரனைப் பார்த்துரைப்பா னென்று.

(க)

இங்கனம்வந் துற்றதென்கொல் யாரைநீ யென்னயான்
சங்காண்சேய் தக்கநின்றன் சார்மகத்தி—வங்கவற்கு
லெகு மவிப்பாக நல்குதற்கா வப்பரன்சீர்
வல்கருளிற் போந்தெனென்றான் மன்.

(க௦)

சாற்றவான் றக்கனவி சங்கானுக் கில்லையெனப்
போற்று மறையெழுந்து பொன்னெனவோ—ரேற்றுடையான்
வாறி லிறைவன் மகத்தி லவற்குநல்குந்
கூறிதுநீ யீதியென்ற கூர்ந்து.

(க௧)

நிலைமையிலான் கேட்ப நெடிகின்ன கூற்றா
னலமறைகள் சாற்றவெய்யோ னல்காத்—தலைமைகண்
டத்தனவன் ரெல்கீ ரறைந்தேத்தி யங்ககன்று
தத்தமிடம் பேரயவன்றே சார்ந்து.

(க௨)

போதலுமே தக்கனைத்தின் போர்வீரன் பார்த்துமறை
யோதுபொருள் கேட்டியன்றே யுண்ணினைந்தே—யீதியவி
யத்தனுக்கே யென்ன வணங்கோடு காணும்
யித்தனுக் கியென்றான் பேர்ந்து.

(க௩)

ஆங்கதனைக் கேனா வயனாதி யர்ப்பாரா
சீங்கனாமே மற்றவன்பா னின்றீர்சீ—ரோங்கமலற்
கின்னவிலல் காநென் ளிசைவு துமக்குமென்றா
னுன்னருமா வீர னுருத்து.

(க௪)

என்றலுமே யன்னவரு மேய்வினது கேளார்போ
வொன்று முரையாரா யுமரென—நின்றிடலு
வின்றயங்க வீரன் விழித்து வெருண்டுவரே
ணன்றென்றா னுமுறவே நக்கு.

(க௫)

கீழ்த்தா னெயிறுசெந்திக் கான்றனைங் கையிற்
யிழ்த்தான் வரைத்தண்டம் பேர்ந்து—தடித்தார்
சடித்தா ராஞ்சாயக் கண்டதக்க னுட்க
வடித்தா னரிவீழ்ந்தா னுக்கு.

(க௬)

வின்டுமுனம் வீழ்தலுமே வீரன் மலரோனைக்
கண்ணுனி ருட்டக் கவிழ்ந்துவிழ—வண்ணமன்னா
வாக்குமுயின் றன்னமற்ற மாதர் தமைவானான்
மூக்குமுலை கொய்தான் முனிந்து.

(க௭)

பீழூர் வீரனிப் பெற்றியினன் னுரைமுனஞ்
சாடினான் கண்டங்கட் சாரெவரு—மோடின
ரோர்த்தலந்தார் வீழ்ந்தா ரொளித்தற் கிடமிவெனத்
தேர்ந்து சிதறினார் சேர்ந்து.

(௧௮)

ஆய பொழுதிலிரி யம்புலியைக் கண்டிறையோர்
சேயடியாற் சின்னமுறத் தேய்த்துவிட்டுக்—காயருண்
னச்சங்கொண் டோட வவன்றன் நெயிறுடைத்து
மெச்சபகன் கண்பறித்தான் வேர்த்து.

(௧௯)

சீற்றமிகு வீரன் தெருமந் திரிந்தயருங்
கூற்றன் நலையுமித்துக் கொன்றணரி—சாற்றுகுயி
லங்கமுறி இவானேக வன்னான் நனைத்தடிந்து
வெங்கனல்கை நாவிரிந்தான் வேர்த்து.

(௨௦)

செந்தழலோன் நேவி திகழ்நாசி யைக்கிள்ளி
யெந்தைபிரான் சாடலுமே யேணிருதி—நொந்தடியில்
வீழ வவனைவிட்டு வெவ்வருணன் காறனதன்
மாழ வவர்த்தடிந்தான் மற்று.

(௨௧)

எட்டென்னு மாயையா னேங்கியஞ்சி யேகலுமே
கிட்டினான் வைதான் கெடுத்தலின்றி—விட்டனனே
ரொண்சோ ணிதபுரக்கோ னோட வவன்றலேசே
ரண்சோதி வீட்டினா னுங்கு.

(௨௨)

மணிகளவிர் சாலையார் மாமகத்தின் நெய்வம்
பிணையினஞ்சி யேகப் பெருவிற்—கண்தொடுத்தே
யன்னான் நலையுமித்தா னையனைவை தேர்ந்தயனின்
மன்னாங் கெழுந்தான் மருண்டு.

(௨௩)

வலைப்பட்ட மான்போன் மயங்கிவெய்ய தக்க
னலைப்பட்ட நெஞ்சினனா யாற்று—தலைப்பட்ட
விம்மா மகமென்மு னீறுபெறு மோவென்னா
விம்மா விவைநவின்ருன் வேர்த்து.

(௨௪)

வேதனுரை வாய்மையால் வேள்வி புரிந்தியா
னேதமிலா னல்குவன மெய்தினன்பி—னாதினைச்
சிற்தைசெய்தே னில்லேன் சிவையைநல்கு நீர்மையினா
ளிர்தைசெய்தே னந்தைகொடு நின்ற.

(௨௫)

முறைமுறையீ சற்கு வழங்கு மலியின்
முறையைவிலக்கினேன் முன்னே—யறைததீசி
வாய்மை தனையிகழ்ந்தேன் வந்தமக டன்னாவெறுத்
தாய்வானி நிற்தைசெய்தே னுங்கு.

(௨௬)

அன்றியுமே வீர ன்ணியிதி யாலென்று
நன்றெனவே யிந்திலே ன்ண்மை யிலேன்—மன்ற
அறுதிதனை நாழிலே னூற்ற வெவ்வர்க்கு
யிறுதிதனைத் தேடினென் யான்.

(௨௪)

வேதப் பொருளுணர்ந்தும் வித்தனை நிந்தித்திப்
போதிறத்தற் கேதுற்றேன் புந்தியுழும்—மீதுசெலு
மென்னத் தருமா றிணந்துரைத்து நெஞ்சொடினி
யென்னசெய்வ தென்றெண்ணினு னீண்டு.

(௨௫)

பூதர் பரப்பும் பொருவீர னேன்சினமு
மாது தகவு மனக்கண்டிப்—போதிங்க
ஞோடரிதென் றுன்னியும்ப ருற்றமைபோற் செய்கிலனென்
றூடலன்முன் னின்றா னவன்.

(௨௬)

கூண்டதனை வீரன் கனன்றுதக்க கீயரனை
யண்டொரோடு மெள்ளினா யன்னதாற்—றண்டமிதென்
றெற்றிகழ்வான் கொண்டவன்ற னென்சிரமீர்ந் தங்குநல்கத்
திற்றியெனத் தின்றதுசெந் தி.

(௨௭)

அங்கியுண்ண வேதவல்லி யாதியரேர் மாமகளிர்
தங்குழல்கன் சோர்தரவே தாம்புலம்பி—யங்கணுற
மன்வண் குழையிறத்து மற்றோர் தலைதடிந்தா
ளுன்பத் திரகாளி யுற்று.

(௨௮)

காளியுமா மீளியுமே காயத் தவர்முனிவர்
கேளி ரிவரைக் கிடைத்தெழில்சூர்—தாளிற்
படையிற் றடிந்தே பகர்தக்கன் வேள்வி
யடையத் தொலைத்தா ரடர்ந்து.

(௨௯)

இற்றெலா நேர்வேலை யேர்வீரன் றன்னைசைவாற்
சுற்றனிகர் நோக்கிச் சலவுமதிற்—பொற்றைதகர்த்
துன்புகுத்தே யார்த்தா ருலைந்தெவரு மாங்கிரியக்
கொள்பரவை போல்வளைந்தார் கூர்ந்து

(௩௦)

தியக்குற்றா ரஞ்சித் திடுக்கிட்டார் நெஞ்ச
மயக்குற்றார் விஞ்ச மறுகி—யுயக்குற்றார்
நற்றவரும் வானவரு நாடெண் டிசையினரு
மற்றவரு வந்த வரைப்பு.

(௩௧)

இருகுவர் தம்மை யெழில்சூர் மனையைத்
தருமகரைச் சுற்றத்தார் தம்மைக்—கருதி
விளிக்கின்றார் சால வெருவிப் பிணத்து
னொளிக்கின்றா ரந்தணரங் குற்று.

(௩௨)

பேரூர்க்கனமாஞ் சாதரத்தார் புங்கவரை மாதவரை
யார்க்கைக் கலக்கிவல்லோ ரங்கிரியப்—பார்க்கின்றார்
சித்தை தியங்கச் சிரத்தைக் கறிக்கின்றார்
தந்தங் கறகறெனத் தாம்.

(கூச)

முறிக்கின்றார் திண்டோண் முழுவென் புடலங்
கறிக்கின்றார் நாவோடு கண்ணைப்—பறிக்கின்றார்
தேய்க்கின்றார் செந்நீர் செறிந்தோடத் தீதவரையே
மாய்க்கின்றார் பூதர் வளைந்து.

(கூ௪)

கூர்க்கின்ற மாதவரைக் கண்டுபிடித் தங்க
மரக்கொம் பெனவொசித்து வாயிட்—டிர்க்கின்ற
வெங்கமுகும் பேயும் விரும்பவண்டர் தங்குமா
மங்கழுவே யீகின்ற ரார்த்து.

(கூ௫)

நெய்யுண்டார் பாலுண்டார் நேரி லவியுண்டார்
துய்யுண்டார் தேக்கெடுப்பச் சூழ்பூத—ரையர்
தவித்தா ரிரிதரவே தாவியெழு முத்தீ
யவித்தார் மகமழித்தா ராங்கு.

(கூக)

நிவக்குண்டத் தொள்வேதி தன்னைச்சாய்த் தங்கன்
றுவக்குண்ட வர்வின் றெகையை—யவிழ்க்கின்றார்
கங்கை யிலையிற் கறங்கிச் செலவிடுவார்
செங்கையுள் வீரர் சிலர்.

(கூ௦)

தீக்கன் மருமக்க டம்மைப் பிடிக்கின்றார்
யிக்க கருமம் விளைக்கின்றார்—தொக்கவவர்
தங்கனுயர் மார்பின் நடத்திற் புடைக்கின்றார்
ரங்கனுமிழ்வித்தா ரயி.

(கூ௧)

குட்டென்பர் போழென்பர் கொல்லென்பர் தேயென்பர்
வெட்டென்பர் குத்தென்பர் வீழ்த்தென்பர்—கட்டென்பர்
வெம்பூத ரிவ்வோதை மேவியதே யெவ்வீடனு
மைம்பூத மச்சமுற வாங்கு.

(கூ௨)

கையற்றார் காதற்றார் காலற்றார் கண்ணற்றார்
மெய்யற்றார் நாவற்றார் மேவருவி—னையற்றார்
காயத்தா ரோடு களத்தா ரெவருமே
காயத்தா ராயினரங் கண்.

(கூ௩)

இத்திறத்தி னாரையுமே யேந்த லனிகமொடு
பத்திரைதன் சேனையுமே பாற்றவிற—னத்த
னெழுந்தான் மகத்தி னிறப்பதனைக் கண்டான்
செழுந்தா வெரியிற் சினந்து.

(கூ௪)

பரமனையென் பான்மையர்க்கிப் பண்புறுமென் றெண்ணுன்
நெருமந்து வீரன்மேற் சென்று—பொரரினைந்தே
யுன்னினன்வீ வேந்தை யுடைந்தமையாற் றன்சேற்ற
வன்னியைப்புன் னாக்கினான் மால். (௪௮)

முன்னின்ற புன்மேன் முராரிபொருக் தென்றேறி
மின்னைம் படைதாங்கி வேள்வியிட—மன்னி
யெடுத்தனன்சங் கைவாய்வைத் தேறுநீ ருட்கப்
படுத்தனன்பே ரோதை பட. (௪௯)

தீச்சிகைநன் கீந்த சிலைவளைத்து மால்களைக
னோச்சினன்றிண் வீர னுறுபடைமேன்—மீச்செலுஞ்சீர்க்
காளிகளுங் கடளிகளுங் காய்த்தாரியைச் சூழ்த்தரிதாய்
நீளிகனோர்ந் தாற்றினார் கேர். (௫௦)

தண்டா ரரியமர்தன் றுனைமுற்றுங் கொண்டாற்றல்
கண்டா னகைத்தரன் கவின்வீர—னண்டானோர்
போரதனைச் செய்யரித்தன் பூமி சிறிதெனவோர்
தேரதனை யுய்த்திட்டான் தேர்ந்து (௫௧)

மறையா விரம்புரவி மன்கே தனங்கள்
கறையார் படைமீக் கலந்த—பொறையார்தே
ரங்கனொல்லை மேலிற் றயானறிவு பெற்றெழீஇத்
துங்கமக மாய்வுகண்டான் சூழ்ந்து. (௫௨)

விண்ணிழிதேர் மேலே விரைவினயன் பாடுனெயதி
முண்ணெடுங்கோல் கொண்கைத்து மொய்ப்புடையோ—யண்
வீரிரதந் தன்னையுய்த்தான் வீரநீ தேவியோ [ணன்றிகோர்
தேறுதியென் றேத்தினு னீங்கு. (௫௩)

செங்கமலன் மேற்கொன் னினஞ்சிறி து நீங்கியத்த
னங்கண்ணை யோடதன்மே லாகவயன் —பொங்கனிக
வீட்டந் தனைநீக்கி யேரரிமுன் னுய்ப்பவல
னாட்டமுறப் பார்த்துரைத்தா னன்கு. (௫௪)

தெழித்தபுனல் சென்னியிற்கொ டேசார் சிலனைப்
பழித்ததக்கன் றன்னையடல் பண்பே—யழித்தமச
மன்னவன்பா ழுற்றவரை யங்கடுவ தென்னசொன்னீ
யென்ன வியம்பினன்மா லெய்ந்து. (௫௫)

பரமன் றனையிகழ்ந்தோன் பண்ணு மகத்தில்
விரவியவி யுண்டவர்க்கு வேத—ருரைதருமுன்
றண்டமது செய்தனநின் றன்னையுட்கொல் வொம்வலையேங்
விண்டதுநீ காத்தியென்றான் வேந்து. (௫௬)

வீரனது கூற வெகுண்டுமால் விற்குனித்தே
மாரியேனப் பூதருலை வான் பொழியச்—சூரியோ
டத்தனது கண்டுக்கைத் தாடகமா வெற்பினையே
யொத்த தனுவனைத்தா னோர்ந்து. (௫௪)

செற்றமிக வையன் சிலைவாங்கி னன்சிறிதே
பற்றிநா னோதைகொனப் பாமநீர்—வற்றினகல்
கீண்டபுவி கம்பமுற்ற கேழ்கிளர்பல் காண்டந்நாய்
நீண்டவன்மெய் போர்த்தா னெழுது. (௫௫)

வீராதி வீரன் விடுகணைக ளேபடவே
யோரா யிரங்கோண்மா லுய்க்கமன்மே—னேராவங்
வம்பொத் தனது யரிதுதன்மீ தெம்பெருமான்
வெம்பொத் திரம்விட்டான் வேர்த்து. (௫௬)

ஏவுகணை மாயனுத லெய்தவவுன் சோர்தலுமன்
மாவிரதத் தூன்றினன்வின் மாலயர்த—லோவளவு
மன்னு னெதிர் தரலு மண்ண லுமே நேர்ந்தனன்போர்
முன்னுப் புரிந்தார் முறை (௫௭)

போரிவ் வணம்புரியப் புண்ணியன்மா றின் னுரத்தில்
வாரியன லன்னபடை மாழவுப்த்தான்—சோரவுள்
முய்திறனின் றோர்ந்தெழுந்த வொள்ளரியை நோக்கியத்தன்
செய்தியம ரென்றுரைத்தான் தோர்ந்து (௫௮)

மெய்வதத்தை யார்க்கும் வீரேவி னீழைக்குமா
தெய்வப் படைகள் செலுத்தமா—லவ்வனைத்து
மவ்வப் படையா லகற்றினு னேற்றுவுருந்
தெவ்வர்ப் படுத்தான்றன் சேய். (௫௯)

அரியதன்பின் வீரன்மே லம்புபல வெய்யச்
சரமவற்றை மாற்றிமால் சார்ங்க—மிருதுண்ட
மாக்கியத்த னீரம்பா லன்னவனுர் புள்சிறைஈயப்
போக்கியொல்லை யுய்த்தான் புவி. (௬௦)

பாயவனாற் தன்மையினுன் மால்பல் கணரைநல்க
நாயகன்முன் மைம்முகில்பா னண்ணுதலு—மேயவரைப்
பாழியந்தோன் வீரன்கட் பாயனலா னீரூக்க
வாழியைச்செல் கென்றுவிட்டா னாங்கு. (௬௧)

விழுத்த திகிரிதனை வீரனெழிற் கையாற்
பிடித்து விழுகினன்மால் பேர்த்து—மெடுத்திடுகின்
டண்ட மெறியத் தடுத்தான்நன் பொற்றண்டா
லண்டர் தொழுத்திறலோ னாங்கு. (௬௨)

சங்காரஞ் செய்தண்டந் தான்விழலும் வான்வீழிப்ப
ஷங்காரஞ் செய்தா னுமைமைந்த—னங்காரம்
மேனியன்மெய் வேர்த்துநின்றான் வீர வெருளலென.
வானி லெழுந்ததான் வாக்கு.

(௬௩)

வின்மொழியைக் கேனா விமலன் சினமகல்போ
தண்மணித்தேர்ப் பாக னதுநோக்கிப்—பண்மகத்திற்
பேதையனா னுண்ட பிழைபொறுப்பா யென்றவன்றாட்
போதையன்பிற் ருழந்தான் புலர்ந்து.

(௬௪)

ஆரணனை நோக்கியத்த னஃதாக வென்றருள
நாரணனு மன்னு னலங்குலவு—போருளின்
றன்மையைக்கண் மண்டிதுவாந் தக்க வமபமென
நன்மையுற வேத்தினு னன்கு.

(௬௫)

பாரவரி வில்லீட்டிப் பல்படையு மேசின்திச்
சீரமரு மாழியுமே செல்லுநங்கிப்—போரிவெனை
வென்றுபுகழ் வேய்ந்தனையேன் மேதக்க வீரமுற்ற
நின்றகைமை யாருரைப்பர் நேர்ந்து.

(௬௬)

திக்கன் புரிபூ சனைவிழைந்து வேள்வியின்கட்
புக்கனனுள் புந்தியிலேன் புண்ணியனே—மிக்கநின்ன
லீதுபெற்றே னந்தோ விறையோன் றணையிகழ்ந்து
திதுபெற்றோர்ச் சேருவரோ தேர்ந்து.

(௬௭)

ஆதி யிறையையொவ்வா ரன்னவரைச் சேர்ந்தவர்க்கு
வேத மிசைக்கும் வியன்றண்ட—மீதெலாம்
பேதியாதாற்றினாய் பேதையேங் கட்கினைய
நீதியா மெந்தாய் நின்கு.

(௬௮)

விழியின் முறுவறனின் வெய்துயிர்ப்பி லார்ப்பின்
மொழியி லுலக முடிப்பா—யிழிதகையோன்
வேள்விக் கிறுதி விளைத்தனைநீ யாவுமே
மாள்விக்கினுர்தடுப்பார் வந்து.

(௬௯)

இறுதிசெய்தல் சீற்றமின்ப மேயாண்மை யென்னு
வறைசத்தி நான்காணுக் கையை—பறைகளி
மன்கவுரி மும்மைபெற்றோர் மற்றதுகொள் சத்தியா
னென்கு மறைக ளினிது.

(௭௦)

ஈசன் பெருஞ்சத்தி யென்னிலுறு பின்னமன்று
பேசன் பவற்குப் பெரி துடையேன்—தேசிழந்த
நேமியர்ச்சித் தெய்துகின்றே னீபொறுத்தி ருற்றமென
வாமினைத்தான் வீழ்தா னரி.

(௭௧)

தீரணரிக்கன்பு செய்தணிய காலதணிற்
பாரிடீங்கன் குழந்தி பன்னவர—ஞரியொடு
வீங்குவிடை, மேற்றோன்ற வீரனச்சத் தோடிதைஞ்சப்
பாங்குளருந் தாழ்ந்தார் பரிந்து.

(௭௨)

கண்டனன்வேள் லீக்கட் கவுரி கழல்கையுர்
துண்டந் தலைதோடு ணிந்துவிழ—வண்டரும்வெந்
தக்கனுயிர் போய்க்கிடந்த தன்மைசின நீங்கியருண்
மிக்குவரச் சொல்வான் விதந்து.

(௭௩)

தினனா தனைநோக்கிச் சம்புவே வேள்விக்கு
மன்னுன வற்குமங்கு மற்றெவர்க்கு—மென்னுன்
முடிவுற்ற தென்பர் முதல்வனின்சீர் பேணார்
மடிவுற்றார் வீரனுன் மாய்ந்து.

(௭௪)

முந்து மிவரை முடித்தி யெனமுடித்தாய்
மைந்தன் நனைக்கொண்டு மற்றனைய—ருய்ந்துகுறை
போயினுயிர் பெற்றெழுவான் புண்ணியனே மிவ்வரமு
நீயினிதா நல்கென்ற ணைந்து.

(௭௫)

என்று தொழுதே யிறைவி ரியம்பலுமே
நன்றுனரு ளென்ன நகைத்திறைவன்—றன்புடையா
ராண்டகையை நோக்கிமகத் தாங்கிறத்தார் தம்முயிரை
பிண்டுருவிற் சேர்த்தியென்ற னீங்கு.

(௭௬)

வீரனாதுதேர்ந்து மேனா ளெனவிளிந்தீர்
யாரு மெழுதி ரொனவிலச்—சீரமார்
சோருமையர் மாமுனிவர் துஞ்சி யெழுந்தவர்போ
லாருயிர்தாம் பெற்றெழுந்தா ராங்கு.

(௭௭)

தண்ட மியற்றிய தூஉந் தாவுயிர்மெய் பெற்றதூஉங்
கண்ட கனவுபோற் கண்டுணர்ந்தார்—மண்டெவருஞ்
சிந்தை மருண்டு சிவனை யிகழ்ந்ததினால்
வந்தபழி யுன்னிறைந்தார் மற்று.

(௭௮)

மன்வீரன் றன்றோர் மருங்காகத் தேவியுடன்
மின்வீசு செஞ்சடையெய் வித்தகனைப்—பொன்வீசு
மந்தரத்தார் கண்டஞ்ச வஃதுணர்ந்தே யஞ்சலென்றான்
கந்தரத்தார் காளத்தான் காண்

(௭௯)

என்றிசைக்க வீசு னிமையோர் மகிழ்ந்தணித்தாய்ச்
சென்றிறைஞ்சித் தீயதக்கன் செய்மகத்தி—னின்நிருந்த
வந்தையுளே முன்வந் தருள்புரிந்தாய் மைந்தர்க்குத்
தந்தையன்றி வேறுண்டோ சார்பு.

(௮௦)

வேதத் திறங்கடந்த வேன்னிப் பவியருந்தும்
பேதைச் சிறியேம் பெரும்பகலும்—பாதகத்தி
லேதப் படாமே யிமைப்பி லதுதொலைத்த
வாதிக்கென் செய்வ தடுத்தா.

(அக)

இங்குன் னடிபிழைத்தோ மெல்லோமும் வீரன்
னங்கரத்தா லாறுபட்ட வாறெல்லாம்—புங்கவனே
பங்கங்க ளன்றே பவித்திரமாய் மற்றெங்க
னங்கங்கட் காமே யணி.

(அஉ)

கிங்கை முடித்த தூஉங் காய்கனலை யேந்திய தூஉ
மங்கண ரால மருந்திய தூஉஞ்—சங்கரனே
நங்கையுமை காண நடித்ததூஉ முற்பகலு
மெங்கண்மேல் வைத்தவரு னே.

(அங)

ஐய பலவுண் டறிவிலே நின்றனக்குச்
செய்ய வருபிழைதன் சிந்தைகொளே—ஹையலத்த
வென்ன வதுதணிந்தா மென்னலும்பொற் றாளிறைஞ்சி
யுன்னமகிழ்ந் தாடினா ருற்று.

(அச)

அன்னபொழு தத்த னயன்முதலாந் தேவர்மே
லின்னருட்கண் வைத்தே யியைந்ததுந்—மன்னரசு
முன்றிறத்திற் செய்திரொன முன் லோன்கீர் போற்றினார்
மின்றனயற் காணுன் விதி

(அதி)

தக்கன் சனத்தோடு தானெழாத் தன்மைகண்டு
நக்கன்றா ணன்கிறைஞ்சி நான்முகத்தோன்—மிக்கதண்ட
மையசெய்தி கையனெழ வாராருன்செய் கென்னவா
னுய்யவருன் செய்தா னுவந்து.

(அசு)

இறையருன்கண் டேந்த லிறைஞ்சிவெய்ய தக்கன்
குறையுடலோர் பூதம் கொணர்தி—யிறையினென
வீர்த்துவந்து மன்முனுய்ப்ப வேய்மைத் தலைகண்டு
சேர்த்தியெழு கென்றான் சிரித்து.

(அஏ)

மெருத்தக்கன் முன்னின்ற வேந்தலைக்கண் டஞ்சி
விழுந்திறைஞ்சி நாணியின்னல் வேலை—யழுந்தினனால்
வீஞ்சுபாற் காணு வெருக்கொள்ளத் தக்கவினி
யஞ்சலை யென்றா னான்.

(அஅ)

மேடமுகத் தக்கன் விமலனினைத் தாளிறைஞ்சிக்
கோடலிலா வுன்னத்துக் கோமானே—நீடுகினை
மாலயன்போ லுன்னிரின்றன் மாலையா வெள்ளினேன்
சாலவறி வில்லென்னொன் றான்.

(அக)

காலை யதிலம்மை காளிதன்னே டிக்கிரந்தப்
வேலவனத் தேவியென வெந்நீவி—யெலவா .
மீந்தா ளரியயன்மா வேலையரு மேத்திநித்ப
வாந்தா ணுரைப்பா னவர்க்கு.

(௧௦)

வம்மினயன் மாலாதி வானவர்கீ ரெள்ளின
தெம்மைமுன் னூழ் நாணுந் திரங்கலீ—ரம்மவென்ற
னன்னவனைப் போற்றவும்ப ரையனங்க னேகின
னுன்னும் பரிசனங்க ளோடு.

(௧௧)

ஓரற் கருங்கலை யுற்றுமையோ டத்தனெறுழ்
வீரற்கு விண்மேல் வியன்பதவி—யார
வுளித்திருத்தி யாங்கென்ன வன்னவர்தாள் போற்றிக்
களித்துவிடை பெற்றான் கணத்து.

(௧௨)

நீந்தையருள் பொற்றேரிற் சார்ந்திருவர் தாமுமிவர்க்
துந்திடவே பானுகம்ப னெண்பதம்போ—யந்தளியிற்
றுவியலார் சாரதர்கள் சூழ்தரவே மாவீரன்
தேவியுடன் வீற்றிருந்தான் சீர்த்து.

(௧௩)

யாக சங்கராப்படல முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா எகாஅ.

அடி முடிதேடு படலம்.

முன்னிறைவன் வந்திடுங்கான் முன்னமர் தம்முனயன்
றன்னமர்சேய் தக்கன் றனைநோக்கி—யென்னுணர்ந்தா
யென்னியற்றி யென்கருதி யாரிடத்திற் பெற்றனைதா
னென்னையுற்று யாது னெனம்.

(௧)

மாய்விலதோர் வானவர்க்கு மாதவர்க்கு மற்றவர்க்கு
மேய்தருமோர் கூற்றானு யெண்டொலைத்தா—யாய்பெரியர்
சொன்ன தூஉ மோர்ந்திலாய் சோதிதனை யெள்ளின
யிந்நிலைய தாயினு யிங்கு.

(௨)

அடியர்த்தனைபெங் கோன்மேன்மை யஃதுன் னளவன்
றுயிர்த்தொகைகட் கெல்லா முனதே—மயக்குற்றாய்
முற்றுணர்வு பெற்றளிக்கு மொய்ப்பெங் கணினுமுண்டங்
குற்றருளி னீக்கினன்றே வோர்ந்து.

(௩)

ஆதலின லண்ணன்ற ளர்ச்சினையே செய்திபவத்
தீதகற்றி யின்னருளே செய்குவனென்—ரேதமைந்த
ஐய்திறமா முக்கணுமுன் னுற்ற மயலத்தனருள்
செய்த துரைத்தியென்றான் தேர்ந்து.

(ச)

முன்னலரோன் மைந்தன் முகநோக்கி முன்னயின்றோ
மின்னமுமக் காதை யியம்புவோ—மென்னவவன்
மேலதோர் மெய்ப்பொருளு மென்றிறைவன் வந்தருள்செய்
கோலமுன்னிச் சொல்வனன்பு கூர்ந்து.

(ரு)

சுதர்யுகமீ ராயிரங்கள் சாரினெனக் கோர்நா
ளதுவந்தி சேரவிரு ளாகான்—மதிமருண்டு
கண்டியில்ல வவ்வெல்லை காயங்கோ னுளொடுங்கு
மண்டர் கிளையொடுங்கு மாங்கு.

(சு)

மண்ண ருயிர்கள் வறந்திறுதி யாகுமே
விண்ணார் பதங்கள் வியன்முனிவ—ரெண்ணரு
மெண்ணுசன லோகமிசை யெய்துவார் நாட்கடல்பா
ருண்ணுபுபோங் கீழ்சா ருலகு.

(எ)

முநீர் ரெழுந்தோங்கி மூவுலகும் போர்த்தெங்குந்
தன்னீர்மை யாகுஞ் சமையத்தான்—மன்னீ
ளிலையிலிறை தாளுன்னி யேய்குழவி யேபோன்
மலிகண் டெயிலுமே மால்.

(அ)

கண்டெயிலு கின்றபடி கண்டு சனலோகத்
தண்டறவோர் போற்றவிழித் தங்கதல—மண்டயங்கக்
கோல வருக்கொடுமால் கூறெயிற்றிற் பாரெடுத்த
முலமென வைத்தகன்றான் முன்.

(க)

அற்போது நாலுகமோ ராயிரமு மேகவே
யெற்போது தோன்றியதி யானுணர்ந்தே—என்றிப்பாத
முந்தைநிலை யுற்றகொம்பின் மொய்பா ரெடுத்தோமென்
தந்தைகொடு துஞ்சினன்மா லாங்கு.

(க௦)

ஆனபொழு தண்ட ரவுணர் நார்விலங்கே
ரேனையுயிர் யாவையுமே யானளித்தே—வானவரை
யோவினிலை யுய்த்தேனென் னுன்னி யெனையலதோர்
தேவில் வெனவெழுந்தேன் தேர்ந்து.

(க௧)

துஞ்சுறுங்காற் றுஞ்சியெழுந் தோறுமெழுந் தொல்லுயிர்க்குத்
தஞ்சமெனை யன்றியொரு தாதையிலை—விஞ்சுபொருள்
யானென் றெனைவியந்தே யெப்பொருளு மீந்தமையான்
கோனென் றெனைமதித்தேன் கூர்ந்து.

(க௨)

அஞ்நபொழு தாழியின்மா லந்தையொடு தஞ்சக்கண்
மென்னியெழில் கூர்மா வுறையுமணி—முன்னமிசை
யெற்றித் துயிலுணர்தி யென்னவெழு மாயனையார்
சொற்றியெனத் தாதையென்றான் குழந்து.

(௧௩)

தந்தையென வந்தவர்க டாங்க னுதவுகின்ற
மைந்தர் தமக்குணைசெய் வாசகமஃ—தந்திலென
முந்தையெமக் கீது மொழிந்த தியல்பன்று
லெந்தையென்றென் யாம்பிரம மே.

(௧௪)

உந்தி யிருந்துவரு முண்மை யுணராமன்
மைந்த னென்னினைந்தாய் மற்றெம்மை—யித்தனத்திற்
றோன்றமெரித் தேவுக்குச் சொல்லதுவே தாதையிது
வான்ற சூழ்க்குரைய தன்று

(௧௫)

நின்னுடைய தந்தையென நீயே நினைவியந்தா
யன்னதனை விட்டிடுதி யாந்தவத்தி—னன்னலத்தான்
முன்னமொரு தூணின் முனோத்தா யவற்றினு
லுன்னிலதும் மாண்பொருளா மோ.

(௧௬)

தூயமக னுப்பிருகு சொற்றிடுமா சாபத்தா
லாயபிறப் பீரைந் தடிக்கடியே—நீயெடுத்தாய்
மீண்டுருவம் யாவும் விதித்தனங்கை சேந்துனது
கண்டிடுதி டென்றென் களித்து.

(௧௭)

நிச்சுவண னன்றென்ன நக்கரனுன் சென்னிதனி
லுச்சித் தலைகின்ள வோர்வின்றி—யச்சமாய்ச்
சாய்ந்தனையஃ தாக்குந் தகையிலாய் நன்றுநீ
யேய்ந்தெந் தமைத்தருவ தீண்டு.

(௧௮)

நேயமாய் முன்னமே நின்றினையே யீன்றுதவு
தாயும்யா மன்றியுநற் றந்தையும்யா—மேயவுனச்
காய விறையா மடிகன்யா மைந்தநம்
மாயமதான் மாழ்குறுதி மற்று.

(௧௯)

பொன்னையன்றி யாங்கொலோ பூணெச் சராசரமு
மென்னையன்றி யாங்கொலோ வெல்லாநா—னுன்னுசிவ
னான்பகவ னுன்பூத நான்யாரு நான்சோதி
நான்பரமெ னொண்பொருளு நான்.

(௨௦)

வீன்று பவுவரைப்ப யானெதிர்போப்ப் போர்புரிந்தம்
வென்றியுற்றோர் மேலோர் விரைந்தெழுன—வன்றிறன்மா
லேற்றெழுந்தோர் வில்வாங்கி யேவிடக்கண் டொண்குசையா
னாற்றியுய்த்தே னப்படையை யாங்கு.

(௨௧)

மாயன் படைவிடுப்ப மற்றதுகண் டென்மருங்கின்
மேய்படை விட்டதனை லீட்டிவரத்—தூயசிவ
னல்கு படைவிடமா னுனுமான் பாற்பெற்ற
மல்குபடை யுய்த்தேன் வலிது.

(௨௨)

ஒருதிமத்தி னீச னுதவு படைகள்
பொருவிறம்மி லாடல் புரிந்தே—யெரிகனல்கள்
சிந்தியுல கெல்லாந் திரிதலினால் யூழியின்க
ணந்தல்கு தீநிகர்த்த தாங்கு.

(௨௩)

மாயந்தார் சிலவர் மருண்டார் சிலர்கனலாற்
நீயந்தார் கலிவறந்த செல்கரிந்த—வேயந்தாரு
மாரமர்செய் காலையெந்தை யாராளு லென்முதமா
நாரதன்வந் தொன்றுரைப்பா னன்கு.

(௨௪)

நீர்முதனா மென்ன நினைந்தறைந்து செய்கின்றீர்
போர்முதறான் தேநீர் பொருபடைமு—னார்கொடுத்தா
ரன்ன துணர் ரதன்பே ரயர்த்தீரோ
வுன்னமதிற் றேற்றமுமி னோந்து

(௨௫)

வாதி யா வின்று மலைதிரே யென்னினி
ராதியா மெய்யறிவின் பானபொருள்—சோதியா
நன்னாறவே தோன்று நனிகாண்டி ரென்றுணர்த்தி
வின்னாறவே போனான் விரைந்து.

(௨௬)

போயினன்சொற் கொண்டிலோம் புந்தி செருக்குற்றோ
மாயிரமாண் டெல்லு யமர்புரிந்தோ—மாயவெலாஞ்
சுழித்தமுகந் தூழியின்கட் டியி னடம்புரியு
மத்தனது நோக்கினு னாங்கு.

(௨௭)

அறிவறை போயினா ரந்தைமேற் கொண்டார்
சிறுவரிற்போர் செய்கின்றார் தீமை—யுறுவதுன்னார்
போய்கந் நிலையுணர்த்திற் போர்தணிந்து நிற்பொரு
வாய்கந்தா னுள்ளத் தான்.

(௨௮)

அண்டளவை தன்னிலுற்ற தந்தரம்பா னுட்கங்குல்
கொண்டசுடர் சூழனென்னல் கூர்ந்ததியாங்—கண்டஞ்ச
வெற்படவே நாப்ப னெரிவரைபோற் றேன்றினான்
தற்பரமாஞ் சோதி தனித்து.

(௨௯)

தோற்று பாஞ்சோதி தொல்போ ருழந்தியா
மேற்ற படைபைய யினிதுவவ்வி—யாற்றலொடு
மாற்றருந் தன்மைத்தா வாறு தகன்றுபோய்ச்
சிற்றமிக னீங்கிநின்றேந் தேய்ந்து.

(௩௦)

நீற்றிலுமயாங் கேட்ப நெடுவிசம்பி லோர்வார்த்தை
யுற்றெழுந்த தம்மா வுறுசிறுவர்—மற்றுமதேன்
கூறுமான் காண்பான் கொழுஞ்சோதி நீதடியு
மீறுமுறை தேருமென்றே யேய்ந்து.

(ந.க)

அதுவினவிச் சேற்றம்விட் டந்தைதணி கில்லே
முதுசொற்ற ராரொணவே யுன்னி—முதிர்சோதி
தான்முனிசொல் வண்ணத் தரிசிக்க வந்ததெம்மில்
வான்பொருள்கொ லென்றே மதித்து.

(ந.உ)

நீடிருவா னூடுசென்று நீன்பா ரிடந்துபுக்கு
மோடிநாஞ் சோதி யுறுமுடிபு—நாடிவந்
றென்று நலம்பெறக்கா னுற்றே ருயர்தலைவ
ரென்று நவின்றுநின்றே மேயந்து.

(ந.ங)

முடிகாண்ப னென்றே மொழிந்தேன் றமியே
னடிகாண்ப னென்றே யரியப்—படியிசைந்தான்
காண்டத் கருஞ்சிறுவர் கையினால் வான்கதிரைச
திண்டத் துணிந்தமைபோ ரேர்ந்து.

(ந.ச)

முராரிவென்னைக் கோல முயங்குருவங் கொண்டே
யொராயிரமா யோசனையே யோங்கு—பருமமுற்றுப்
பாரிடந்து கீழே படர்ந்து துருவிச்சென்
றாறலம் போயின னாங்கு.

(ந.ரு)

பாதலமா னாடிப் படர்தலமே யானுமோ
ரோதிமமேர் கூர்வடிவா யும்பர்போய்—மீதமருஞ்
சீல முறுபுவனந் தேடிச் செலச்சோதி
சாலமேல் போயதம்மா தாய்.

(ந.சு)

ஏனமாய்ப் பாரீண் டெழுஞ்சோதி மூலமுறப்
போனமால் கீழ்போகப் போகவதன்—வானடியைத்
துன்னியே காண்கிலான் சோர்ந்தகந்தை தீர்ந்துமுந்தை
யுன்னுமுணர் வுற்ற னெருங்கு.

(ந.எ)

தொல்லை யுணர்ச்சிதான் றேன்றத் தெளிந்துகண்ண
னல்லுறழ் கார்மேனி யங்கரிமெய்—மெல்லத்
தரிக்கலாற் றுன்மீளுந் தன்மையிலான் செல்லான்
பாற்சிந்தை செய்தான் பரிந்து.

(ந.அ)

என்று முணர்வரிய வெம்பெருமா னின்பதமே
யன்றியா ணில்லையவை யர்ச்சிக்கப்—பொன்றியதென்
வன்பு பொறுத்திருறை மன்னடியே றேன்ற்திலனென்
தன்பினனி போற்றினு னாங்கு.

(ந.க)

ஆனபொழு தத்த னருளான்மா லேனினன
யேனவடி வோடெழுத்தங் கேத்திரிற் ப—யானுமுன
மோதியமா ஞாலாண் டோரா பிரந்துரு விச்
சோதிதனைக் கண்டிலேன் சூழ்ந்து. (௪௦)

மீன நிளையேன் விளையேன்குன் பொன்றுமென
மூளுஞ் சுடர்முடியை முத்தியெந்தை—நானவடி
செல்லிலும்போய்த் காண்பனென்றே சேன்செல்லச் சிந்தை
யொல்லுயிர்சொர்ந்தேன்டொலைந்த தூங்கு. [வெம்பி] (௪௧)

அன்னந் திரிந்த ததுபொழுதொண் சோதியுணின்
முன்னரிய சித்தரென வற்றமலர்—துன்னிவின்போ
யஞ்சத் தனக்கறிவின் ருமினிப்போ மேலிறக்கு
மஞ்சிவனென் றெண்ணு தது. (௪௨)

மூலென் பவனு மருவுநிலங் கீண்டனன்போய்
மூல முணரான் முரணீங்கி—யேலச்
சிவனே சரணென்று தேர்ந்தவனி போந்தே
யவீர்வரையை நண்ணிரின்ற னுங்கு. (௪௩)

முந்துந் திரிதையருள்செய் மூர்த்தியருள் செய்வினுய்யு
மிந்தப் பறவையென யானுமுன்னிப்—புந்திக்குண்
மால்போ யவர்ப்பரச மற்றவரங் கேகவன்பு
மேல்போ யரற்றுதித்தேன் மீண்டு. (௪௪)

வந்துதிரு மாலேநண்ணி வான்பொருளா மென்றிகவி
முந்துசம ராற்றி முனிமொழியுஞ்—சிந்தியா
தந்தைகொடு தேடலுற்றோ மந்தமுறும் வேலையவ
னந்தருளாற் போற்றினோ நன்கு. (௪௫)

மண்ணிடந்தும் விண்பறந்தும் வான்சோதி யாதியந்த
நண்ணிலந் தேவருளா னன்குய்த்தோங்—கண்ணுதலைப்
போற்றிவழி பாடு புரிதமென யான்சொலவக்
கூற்றிற் கிசைந்தனன்மால் கூர்ந்து (௪௬)

இருவருமே யெந்தை யியலுருவந் தாபித்
துருமலர்நன் மஞ்சனமு னுற்ற—பொருளமைத்துப்
பூசை புரிந்தன்பிற் போற்றி வணங்குதலு
மீசனவன் வந்தா னெதிர். (௪௭)

மைக்களமு மான்மழுவு மன்வரத மோடபய
மெயக்கரமு நாற்புயமு மின்சடையு—முக்கண்ணு
மின்னின் மருங்குமைபான் மேவவான் யாங்காண
முன்னின் மருள்புரிந்தான் முன். (௪௮)

அங்கு னிருவருமே யுத்தனடி தாழ்த்திறைஞ்சிப்
பொங்கருள்பெற்றீது புசுன்றனமா—றுங்குமறை
யுன்னியலிம் மாண்பென் றுணரா தே யாங்காணற்
கென்ன வெளிவருயோ விரகு

(௪௯)

புந்தி மயங்கிப் பொருங்காலை யெம்முன்னிற்
செந்தழுவின் மேனிகொடு சென்றருளி—முத்தறிவு
தந்து நினையுணர்த்தித் சாக்கமரு நீக்கினையா
யெந்திரம்யா மாட்டுவனீ யிங்கு.

(௫௦)

உன்னை யுணரு முணர்வதந்தால் யாமுணர்வோ
மென்னிலெமக் கென்ன வெறுமுளது—முன்னமுற்
செய்த பிழைபொறுத்தி கிற்பரனே யாங்களினி
யுய்திறநீ நல்கென்றா ருற்று.

(௫௧)

என்று துதித்தலுமே மீசனீர் செய்தபிழை
யொன்று நினைகிலீ ரும்பூசை—நன்றுவந்தா
முன்னுவரங் கேளிரென வுன்பதத்தா ரன்பளித்தா
ளென்னநல்கிச் சோதியுற்றா னேய்ந்து.

(௫௨)

கிலந்தபோ தெங்கோன் கனற்பிழம்பாஞ் சோதி
விலங்கலாய் நிற்ப வியாதே—யிலங்கச்
சிவலிங்க ரூபத்தைச் சேர்ந்துவலஞ் செய்தே
யவிரெம் பதஞ்சென்றே மாங்கு.

(௫௩)

மாலொடுநா னேடசலம் வன்னிவரை யென்னநின்ற
தேலவ் வொளிகிளர்ந்த வேய்உதே—சீலச்
சிவநிசியா யிற்றாளைச் சிந்தனைசெய் துய்ந்தார்
தவவன்ப ரந்நா டனில்.

(௫௪)

ஆதலா லத்த னருள்பெறின்முன் னோதியுறும்
வேதமுத லோதின் விளங்காவாம்—பேதையரா
யுன்னூர்க் குறாதே யுறுதரும மன்புனித
ரன்னூர்க் கவனருளு மாம்.

(௫௫)

நீயு நெடியவினை நீங்கலினு னித்தனிலை
யாயுமுணர் வின் றுற்ற தம்பரனே—தாயினுட
னுன்னுதந்தை யாசா னொளிக்கடவு ளாக்கமுமா
மன்னவனைச் சார்தியென்றா னுங்கு

(௫௬)

அடிமுடிதேடி படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அளகா.

தக்கன் சிவபூசைசெய் படலம்.

போதனிலை கூறப் புரிசுவனம் தென்றறைத்து
தாதைதலைத் தாழ்ந்துதக்கன் தண்காசித்—கோலினகர்
சென்றுமணி கன்றிகையோர் தேத்திறைவற் காலயந்தா
மென்று விதித்தா னுகந்து. (க)

உருவருவா யுன்னருளா யொப்பி லொளியார்
திருவுருவொன் றுங்கிச் சிவனுக்—கொருவில்சீர்
மேயதிரு வாகமத்தின் மேயமுறை யீசனற்ற
ளாயிரமாண் டர்ச்சித்தா னாங்கு. (உ)

பூசை புரியவயன் புத்திரன் ற னர்வங்கண்
நெசனெதி ராக விறைஞ்சியைய—நேசமின்றி
சின்னை யிகழ்ந்துபவ நேயியுற்றே னன்னதுநீத்
துன்னிடையன் பாக்கென்று னுற்று. (ங)

மேயவணந் தந்தமலன் மேலா மியற்கைநல்கிப்
போயினன்சீர்த் தக்கன் புனிதனே—யாயினன்மன்
புண்ணியனைப் பூசிக்கப் போந்துழிமால் புங்கவர்க
ளண்ணுமகம் விட்டகன்று ராங்கு. (ச)

சென்று ரனைவோருங் சீர்த்திமிசு வீரன் தன்
பொன்ற வயந்தனையே போற்றியேர்—குன்றாத
வாசமுறு தொல்லைத்த மாதலமுற் நீசனையே
பூசைபண்ண லுற்றார் புரிந்து. (ரு)

ஆரா தனைசெய் தனைவோரு மெங்குமாய்ப்
பேராது நின்றபிரான் பேரருள்பெற்—ரோராத
சின்னமது தீர்ந்து சிறந்துதத்த மூராய
மன்னுபதம் போயுறைந்தார் வாய்த்து. (சு)

தக்கன் மகத்தினான் டானுண்ட வந்தணர்கண்
மிக்க கணத்தின் விளிந்தெழுந்தூர்—புக்கனரா
லென்றினைய வேந்தியம்ப வேந்தனன்றென் றுண்மகிழ்த்
தொன்றுகவல் போய்வினுற்று னோந்து. (ஏ)

தக்கன் சிவபூசைசெய் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அஅங்.

கந்தவிரதப்படலம்.

முன்னமொரு ஞான்று முசுருந்தன் சீர்வசிட்டன்
தன்னுறையு மெய்தியடி தாழ்ந்தேத்திக்—கொன்னவில்வேல்
வேள்விரத மெல்லாம் வினம்புநல்லோ யென்னமைந்த
கேள்பகர்வ னென்றான் கிளர்ந்து.

(௧)

பகர்ஞாயிற்றுதியாப் பன்வார மேழுட்
புகர்நான் விரதம் புகழுங்—குகஞர்
விரத மதுபுரிந்தோர் மேவெண்ண முற்றுஞ்
சாதமிது கேட்டி தக.

(௨)

பகிரதஞன் பாருவகைப் பன்கோர னென்னுந்
துகணிருதன் வவ்வத் துயர்ந்து—மகவு
மனைவியொடு தானும் வனஞ்சென்று வெள்ளி
முனைநவின்ருன் முற்று முறை.

(௩)

வெங்குருமன் சொற்கோள வேண்மகிழும் வெள்ளிநாட
டுங்க விரதந் தொடங்குதியெண்—பொங்குமும்மை
யாண்டிருந்துன் புங்கட் கிழைத்தவெய்யோன் பொன்றுவன்
யாண்டிடுவை யென்ற னரசு.

(௪)

நின்றெனமன் ஞாயிறுமுன் ஞானொன் றென்வெள்ளி
துன்றுவரை யூணைத் துறந்துமுன்பின்—சென்றிமொ
சீரிரண்டு நாளுந் திவாவினிலுண் டின்றுழிநீத்
தாரிருநோன் பாற்றினன்மூ வாண்டு.

(௫)

நோற்றிடம்போ தைய னுதியுடைச்செவ் வேல்வந்து
மாற்றலன்ற னாகொடு வல்லையுறப்—போற்றியே
மன்னும் பகிரதன மன்றன் னகரெய்தித்
தன்னரசு பெற்றான் தக.

(௬)

நாரதனைத் தத்த னறுமலர்த்தான் போற்றியைய
ரோரெழுவர் தம்மி லுயர்பதமுஞ்—சீருமுற
வீண்டருநோன் பொன்றறைதி யென்னவேள் கார்த்திகைநா
ளாண்டுமுந்நான் காற்றென்ற னாகு.

(௭)

நன்கிதுநான் செய்வனென நாரதன்றின் பார்வந்து
பன்பரணி நீள பராணத்தி—லன்பினொரு
போழ்துணவு கொண்டே புதுக்கார்த் திகைநாளில்
வீழ்விரத மாற்றலுற்றான் வேட்டு.

(௮)

தூசினொடு நீர்தோய்த்து தூயவெள்ளைத் தாளைசுற்றி
பாசினரிமமமுற்றி யார்வலனுய்த்—தேசிகன்ற
டாழ்த்துசெவ்வேன் பூசைசெய்து சாற்றமவன் மாக்கதையு
மாழ்த்தவன்பிற் கேட்டா னமர்ந்து. (க)

கடிப்புனனீர் முக்காலோர் கையினள்ளி யுண்டே
படுத்தகுசை மேலே படுத்து—மடக்கொடியார்
தங்கண் மயலொழித்துச் சண்முகன்றான் முன்னியி
வங்கணுறங் காதுற்ற னுங்கு. (க)

அந்தப் பகல்செலப்பி னண்ணுமறு நாட்காலைச்
சந்திக் கடன்முடித்துச் சண்முகனை—வந்தித்துப்
பன்மா தவரோடும் பாரணஞ்செய் துண்மகிழ்ந்தான்
மன்மா விசைவல்வோன் வாய்ந்து. (கக)

பாரணந்தான் செய்தோன் பகற்போ துறங்குமே
லாரணர்க ணுற்றுவரை யார்த்தெழுந்தே—காரணமின்
றட்டபுழி யெய்துமென வஞ்ச ணிமைத்திலான்
சிட்டர் புகழ்முனிவன் தேர்ந்து. (கஉ)

யாழ்முனியிவ் வாறற்றி யேழ்முனிவர்க் கேற்றமுற்றான்
வீழ்விரதம் போற்றிமுன்னோர் வேதியனு—மேழ்புலியு
ளங்கன் மனுவானு னந்தணன்பின் னோற்றொடரி
சங்குவா யங்குற்றான் றான். (கங)

பின்னுமிங்கோர் கோன்வேடன் பெட்டினிந்த நோன்புளுற்றி
மன்னுமந்தி மான்சந்தி மாணென்பேர்—துன்னியுல
காண்டனர்நன் கென்ப வ்விர்விரத நோற்றவர்பின்
காண்டருவீ டெய்தறிண்ணங் காண். (கச)

இப்படியே யாரனா னெத்தனையோ பேர்நோற்று
முப்புவனத் துற்றமுறை முன்னடைந்தார்—பெட்டின்கேள்
பன்னுதுலைத் திங்கண்முன் பக்கப்பின் முறபகன்முன்
மன்னுநா னோற்றார் மகிழ்ந்து. (கடு)

முந்து தினமாதி மூவிருநா ளங்காலை
யந்தமினீ ராடியிரு வாடைசுற்றிச்—சந்தியிற்செய்
தன்கடன்க ளாற்றியல்லிற் றம்பவிம்ப கும்பத்தின்
மன்குகனைப் பூசித்தார் வாய்ந்து. (கசு)

நிறைகட்டி கூட்டி நெயிற்சமைக்கப் பட்ட
வறையிலட்டு கம்வேட் கருத்திப்—பிறவியுஞ்
செய்துபிரான் சீர்வினவித் தெண்ணீர் சிறிதருந்தி
யைநி னுபவசித்தா ராவகு. (கஎ)

யன்முனவ ருமபரங்கு மற்றைவைகல் செவ்வேட்டுப்
பன்சிறப்பிற் பூசைசெய்து பாணந்தான்—முன்விதியிற்
செய்தனரிந் தோன்பிற் நிறலவுணர் கொண்டதங்க
ளுய்பதங்கள் பெற்றா ருகத்து. (௧௪)

என்றினைய வாசா'னியம்பவிவை செய்வனென
வன்றுமுதற் பற்பலநா ளவ்விரத—நன்றுஒற்றக்
குன்றெறிந்தோன் கூர்மயின்மேல் கொண்டிலக்க ரோணையர்க
டுன்றவவண் வந்தான் றுதைத்து. (௧௫)

வந்துகுகன் றோன்மமன்னன் மாணடிதாழ்த் தேத்திநிற்ப
வெந்நவரம் வேண்டுமென வேய்த்தமுசு—குந்தனற்பார்
முற்றுமென்செங் கோண்டப்பான் மொயம்பினன்முன் வீரரைக்கே
ணற்றுணையா நல்கென்றா னன்கு. (௧௬)

மன்னிவ் வகைவினவ வள்ள லருள்புரிந்தே
யுன்னிவிறல் வீரரைப்பார்த் துமயினன்ப—னன்ன
ரிணையிலுல காளுவனீ ரேயந்தவன்பாற் போயேண்
டுணைவரா யார்திரென்றான் குழ்த்து. (௧௭)

முன்னவன்சொற் கேளா முடிவிலாச் சூர்குலத்தைச்
கொன்னுறச்செய் வன்மையுளேங் கூறிரவி—துன்னுவழி
மன்னுஞ் சிறுவன்பால் வைகித் தொழில்புரியே
மென்ன மறத்துரைத்தா ரேயந்து. (௧௮)

டுந்தலது தேர்ந்துநீ ரெஞ்சொன் மறத்தமையான்
மாந்தராய் மாதலத்தின் மன்படையாய்ச்—சேர்ந்துபின்னர்
நன்மா தவம்புரிந்து நம்பால் வருகிரென்றான்
நென்மா தவற்கருநூற் தே. (௧௯)

யுபன் மொழிதோந் தடன்மொயம்ப னுதியோர்
மையன் மனித்தராய் வன்மைபோய்—மெய்யி
லொறுத்தா லெனவருந்தி யுத்தமன்றா டாழ்த்து
பொறுத்தாள் பிழையென்றார் போந்து. (௨௦)

தேனளிசைத் தாளிறைஞ்சிச் செவ்வேன் விடைபெற்று
மானவாநன் மன்றமராய் மன்னினா—ரானபொழு
தேந்தன் முககுந்தம் கின்னருன்செய் தேமறைந்தான்
சேந்தன் கணங்கொளாடு சேண். (௨௧)

முறைந்துகுக னேகமகிழ் மன்கருகூ ரென்னுஞ்
சிறந்தக றூட்சியெய்திச் சேணா—ரறத்தருமா
மாடகெடு வீதி வகுப்பித்தங் கார்வீரர்
தீட விருத்தினு னேர்ந்தா. (௨௨)

ஆயவர்கட் கெல்லா மருமாத் திருவமுள்ள
தேயங் கரிதேர்வா சித்திரன்க—யோபல
நட்சனங்க டந்ததண்ட நாயகரா மாண்புதந்தான்
முற்சனர்க்கோர் சிங்கமன்னான் குழிந்து. (௨௭)

அன்னதோர் காலத் தரம்பையர் பாராளு
மன்னர்பாற் றேன்றி வளர்மொயம்பின்—முன்னவன்முன்
முன்னவர்கட் கெல்லா முசுருந்த னந்தவெழிற்
கன்னியர்ச்செய் வித்தான் கடி. (௨௮)

அந்தமிலேண் சால்வீர வம்புயத்தோன் முன்புட்ப
கந்திதனை வேட்டுக் களிப்பொடுசேர்ந்—திந்துமுக
மன்சித் திரவல்லி மாதைநல்கிப் பின்னன்கன்
மின்சனகற் பெற்றான் விழைந்து. (௨௯)

சீரண் முசுமுகற்குச் சித்திர வல்லிதனை
யோரண் கடிவிதியி னீந்தனன்றின்—வீரருமே
மன்மரபிற் கேற்ப மணந்துமக்க ளீன் றுமனுத்
தன்குலத்தி லொன்றியுற்றார் தாம். (௩௦)

சித்திர வல்லியங்கோர் சீர்கொள் கிளிவளர்த்தான்
மைத்தருமன் றேவிவெல்க மன் றாதர்—கைத்தலத்திற்
பற்றிவந்து நல்கவதைப் பாவைகா னுதயரக்
கொற்றனது தேடலுற்றான் கூர்ந்து. (௩௧)

வன்னிநமன் பன்னிகையில் வாய்ந்தமர்த லோர்ந்திறைவ
னுன்னுவிறன் மொயம்புமுத லுற்றவர்க்குய்த்—துன்னுமங்கன்
முண்டவன்னார் சேனைபுடை சுற்றநெடுங் கூற்றார்போ
யாண்டு வளைந்துகொண்டா ரார்த்து. (௩௨)

தின்னகரை முற்றத் தருமன்சுந் தேற்றிடலு
மன்னவனோ டாரமர்செய் தாண்மைதொலைத்—துன்னரிய
மின்கிளியை வாங்கினார் மீண்டன்பிற் றத்துதங்கன்
மன்மகிழ வென்றிசெய்தார் வாய்ந்து. (௩௩)

மின்சித் திரவல்லி மெய்ச்குல் கொடுவேண்டு
மன்பலங்காய் வேண்டி மலைநாட்டிற்—குன்பலரை
யேவவந்த நாட்டா ரிகன்மொயம்ப னாதிபர்போய்
மேவுகரம் வென்றுவந்தார் மீண்டு. (௩௪)

நின்மகடான் வேண்டுவன நல்கியிறை கொண்டெங்கு
மன்செழுங்கோ லாணை மனச்செய்தார்—மின்கொடியி
னங்கிவன்மன் றன்னை யளித்தா டவத்தினுற்
பொங்கவிறை யாண்டான் புவி. (௩௫)

அந்நீர் வலாகர னுனற் படையொடும்போய்ப்
பொன்னாட்டி னைச்சுற்றிப் போர்செய்தா--னன்னாற்
பொருதுவெல்லா நீர்மையிற்பார் போற்றுமுக வேந்தை
வருதியென்றோர் துதுவிட்டான் மன். (௩௯)

ஏவொற் றிருநிலம்புக் கேந்தல் பணிநவில
மேவிநன் றென்றுவினாய் வீரோடு--மாவரசன்
வான்போய்மன் றுள்வணங்கி மன்படைக்கு நாயகனாய்த்
தான்போர் புரிந்தான் தக. (௪௦)

சுற்றவுணர் தானை சுருங்க வலாகரனைச்
செற்றமுடன் போர்செய்து சேணகரான்--கொற்றவன்றான்
கொன்று வலாரியென்பேர் கொண்டுகுசு குந்தனோடு
மன்றனகர் புக்கான் மகிழ்ந்து. (௪௧)

காய்ந்தவண்ட ராண்மை சுடந்தே யெனைவான
வேந்தனே யாக்கியிசை வீரமுட--னீந்தெனக்கு
நற்றுணைவ னாயினாய் நாடரிய வந்தரங்கச்
சுற்றமன்றோ நீயென்றான் சூழ்ந்து. (௪௨)

என்றிறையை நோக்கி யினிய மொழிபகர்ந்து
சூன்றனைய கோயிலினுட் கொண்டிபோய்--மன்றயங்கு
வாசநீ ராடி மணிக்கலைசூழ்ந் தீசனையே
பூசை புரிந்தான் புரிந்து. (௪௩)

அண்ணலொரு பாலுமையு மார்க்கனு மேவவெள்ளி
நண்ணகத்தி லார்தல்போ னன்கிருக்கக்--கண்ணுற்றுப்
பாடினா னேத்திப் பாவசமா யுள்ளருகி
யாடினா னன்பி னரசு. (௪௪)

சிறந்தவுருக் கண்டுகண்டு சிந்தைமகிழ் கொண்டு
மறந்தனன்கொ லோபிறப்பின் மான்மென்--றறைத்தனன்புன்
மாவின் முகங்கொண்டு மாழ்கியமன் மன்றேவ
தேவனைத்தாழ்ந் தோதுமிவை தேர்ந்து. (௪௫)

மாமறையோ ருற்று வழிவகுதே வேபோற்றி
தோயிலா போற்றி துணைவியே--யாழுற்
றியைப்பொறுத்த பாகத் திறைபோற்றி யென்றன்
பிழைப்பொறுத்தி யென்றான் பெரிது. (௪௬)

இன்ன முசு குந்த னியம்பவர னின்னருள்செய்
தன்னவனை நோக்கி யரிவழிபட்--டுன்னெடுநான்
வாசவன்பால் வைத்தனன்பார் வைப்பினிற்கொண் டேடுநமைப்
பூசைசெய்தி யென்றான் புரிந்து. (௪௭)

என்றினைய வீசான னிந்திரன்கே ளாவண்ணு
நன்றினருள் செய்ய நனிமகிழ்ந்தே—நின்றன்
நிருவருளீ தாயினுய்ந்தேன் சிற்றடியே நென்னு
வருவிம் மிதமுற்றான் மன்.

(௪௫)

இந்திரன்மன் பூசைமுற்றி யேய்ந்தகட னுற்றியோர்
மந்திரம்புக் காவினைக்கூய் மன்னவற்கு—முந்து
விருந்துசெய்வித் தாடைகலன் வேண்டுவதற் தின்னும்
பொருந்துவகே னென்றான் புரிந்து.

(௪௬)

பையரவம் பூண்ட பரணைப் பரிந்தரித்தி
யையபுவி போய்ப்பூசை யாற்றவெனத்—தய்யன் முன்
மாலவன்சேய் வேண்டி வரணைக் குறித் தூழி
காலந் தவம்புரிந்தான் காண்.

(௪௭)

தீவமுழந்த காலைச் சயம்புமையுந் தோன்றப்
புலனமுண்ட மாலெழுந்து போற்றிச்—சிவனடியில்
வீழ்ந்திறைஞ்சி நிற்பநீ வேண்டுவன சொல்லென்ற
னுழந்தகட னஞ்சுண்டோ னுங்கு.

(௪௮)

அந்தமிலா வாயுளளிப் பாக்கமா வோடுதந்தாய்
மைந்த னிலாமே வருந்தினே—னெந்தையரு
னென்ன நகைத்தெழிற்சே யேயுனக்குத் தந்தோமென்
றின்னருளே செய்தா னிறை.

(௪௯)

மாயனுமை தன்னை வழிபா டியற்றிலன்சீ
ரேயுந் தனக்கினாயா னென்றெணியோ—நாயகனு
கெம்மைப்போற் சத்தியிவ னென்றுணர்ந்தோ தேர்கிலே
மீம்மைபாற் செய்திலா னன்பு.

(௫௦)

அன்னையது காலே யரிதன்னை நோக்கிநீ
யென்னை யவமதித்தா யெம்மிறைக்கன்—பன்னன்று
முன்னருஞ்சே யத்தன் முனிவான் முடியவெனப்
பன்னருஞ்சொற் சொன்னாள் பரிந்து.

(௫௧)

ஆன பிரமம்யா னல்லதில்லை யென்றறிவின்
மானவர்க்கு மால்பூட்டும் வஞ்சகன்முன்—ஞான
நிருமலனே நீயஹுகி நின்றனன்றோ சேறும்
வருகெனவே கூறினணன் மாதா.

(௫௨)

இன்னதுரைத் தீசை யிறைவனைக்கொண் டேகுமெல்லை
யன்னதன்மை கண்ணொமா லச்சுநீஇ—யின்னதுற்றே
யம்மையினிஃ துற்றதென்றோர்ந் தம்மையப்பன் சேய்வடிவு
செம்மையமைத் தர்ச்சித்தான் நேர்ந்து.

(௫௩)

பன்னதன்பின் மாலாண்டு பல்லா யிரகோடி
மன்னுதல் மாற்றவரின் மாதொடு—முன்னமகிழ்ந்
தம்மை உழ லோடிமுன்றாழ்த் தத்தனடி தாழ்ந்தேத்த
வேம்மையருள் செய்தா னினிது.

(௫௪)

நர்வளை நீ மாற்கருவிசெ யென்ன வவற்பாரா
வேர்வரன்சொற் தன்சொல் விரண்டுமுன்னிக்—கூர்வரன் க
ணங்கியால் வீத்துமுன்பின் னங்கியா நின்மகனென்
றங்கியாய் சொன்னா ளமர்ந்து.

(௫௫)

இறைவியுரை கேட்டிறைவ னிஃதாக வென்றே
மறைதலுமால் விம்மிதமே மன்னி—யுறைபதி
வைகமையார் மெய்க்காமன் வந்தவன்றனெஞ்சுதித்தா
னுய்கவுல கெல்லா முவந்து.

(௫௬)

வந்திடுவேள் உர் : லையின் மன்மலர்க்கோல் வண்கைகொடு
மைந்தரொடு மாதர் மனங்காமச்—சின்னதயுறப்
போர்புரிவா னோர்பகன்மெய்ப் புண்ணியன்மேற் பூங்கணை தூய்ச்
சீர்குலைந்து நீராளுன் செத்து.

(௫௭)

உருவழிந்தோ னொப்பி லுமைகே ளருளா
லருவோ டிருவ மமைந்து—மருவுதொல்லை
நான்வளத்தி னோடுமே நண்ணினான் மாதுமைசொல்
சூள்வறிதே போமோ துடைந்து.

(௫௮)

மாலவன்முன் னன்பின் வழிபட் டுமைகுமான்
மேலராளிம் மூவரையு மின்மார்பி—லேலவைத்தே
பன்னாப் பஹைய பாந்தண்மேற் பாற்கடலின்
மன்னாத் துயின்றான் மகிழ்ந்து.

(௫௯)

நீடரவே கண்வளர்மா னெட்டுயிர்ப்பி னாரசைவா
லூடர்வப பாய லுயிர்ப்பசையர்—லூடலை
ணீடியுமுந் நீரசைவா னின்மலமா மூர்த்தியர்தா
மாடியே வைகினா ராங்கு.

(௬௦)

அன்னதோர் காலை யசுரப் படைக்கெல்லா
மன்னனும் வாற்கலிதான் வானவரோ—டென்னையமர்
செய்துவென்றா னுனரிமுன் சென்றிறைஞ்சிச் சொல்லிமலி
வுய்தரநீ காத்தியென்றே னுற்று.

(௬௧)

துஞ்சுமறி வுள்ளான் றுயிலவிடாத் தானெழீஇ
யஞ்சலீ ருடிகட் கலக்கண்செய்—வஞ்சனுயிர்
கொன்றிடுதும் வல்லையெனக் கூராளி னாணமா
லொன்றெனக்குச் சொன்னா னுகந்து.

(௬௨)

பார்த்தியா வென்மார்பிற் பார்ப்பதிசேய் தீர்த்தனென
மூர்த்தியாய் வைகு முழுமுதலை—யார்த்தியொடு
பூசனைசெய் துன்றிமை போக்குதியென் றங்கைதா
மாசிரமேற் றாங்கினென் வாய்ந்து.

(௧௩)

அங்கதற்பின் மாயவன்பா வாழியின்க ணின்மெழுந்த
நங்குமூக்கள் சூழவயர் நாவலந்தீ—வங்கணுற்றே
குன்றற் தனுவாக்கொன் கோண்டஞ்செய் வான்றில்லை
மன்றற் தொழுதான் மகிழ்ந்து.

(௧௪)

நின்று பரவசமாய் நேர்நிருமூன் வீழ்ந்திறைஞ்சி
யொன்றுசுவ பூணத்தி லொன்றிநான்—மன்றிங்க
ளத்த னடிக்கீ முடங்கியே யாணையினற்
மத்துவமே யோர்ந்தெழுந்தான் றான்.

(௧௫)

பொன்னடிதாழ்ந் தேத்திப் புறத்தேகிப் பூவுலகா
ளொன்னலனாம் வாற்கலியோ நெற்றமர்செய்—தன்னவன்ற
னாவியுண்டு வாகைபுனைந் தங்கெமக்கு நல்கிவிடை
மேவுத்தி போய்வளர்ந்தான் விண்டு.

(௧௬)

தேவரொடு மீண்டு திகழித் துறக்கத்தி
லாவலுடன் வந்தேயா னன்றுமுதற்—காமருநற்
பூவைநிறங் கொண்டபுத்தேன் பூவைநிறங் கொண்டபுத்தேன்
மூவரையு மர்ச்சித்தேன் மூன்.

(௧௭)

மன்னற்கு மன்னீ வழிபடுதல் காரணமாத்
தன்னொப் பிலாதாரைத் தந்திடுவே—தென்னிச்சை
யன்றுனக்கு மாலிசைவுண் டாமாகிற் பின்றருவ
னென்று நவின்றே னினிது.

(௧௮)

பின்ன முசுருந்தன் பாற்கடல்போய் நாரணன்பொன்
மின்னடிதாழ்ந் தண்மைநின்று வேண்டிதலு—மின்னுயிராம்
வாசவன்பால் வைத்திடும் வன்ன றனைக்கொடுபோய்ப்
பூசனைசெய் யென்றான் புரிந்து.

(௧௯)

நின்றென் றிசைவுகொண்டு நாரணன்பாற் பெற்றுவிடை
சென்றிற் திரற்குரைப்பச் சிந்தைதனார்—தன்றுதனை
யின்றபுனிற் றுவை யகல்கன் றெணப்புலம்பி
வான்றவகத் துன்னினனென றங்கு.

(௨௦)

தேவர்கோன் றெய்வதச்சன் செய்கையாற் சம்புமைசெய்
மேவுவடி வாறுமுறை வெவ்வேறு—வேவருமே
யெய்த வியப்பமைத்தே யேந்தல் கரத்துநல்கச்
கைதவமென் றோர்ந்தனனே காண்.

(௨௧)

ஆதிவிலே தெய்வதச்ச னுக்கமைத்த வாறருவும்
புதல்மன் வாங்கிப் புதல்வனுமை—காத
னிவரார்ந்தா ரென்றிருந்து மின்சொலுறா நீரா
லிவரவான் றென்று னிறை.

(எஉ)

உன்னுமுசு குந்த னுரைகேட்டு மானிறத்திற்
றுன்னும் புதல்வனெடுத் தோகையொடு—மன்னு
தவரா வரையெடுத்தோன் றன்னைக் கொடுவ
திவராமோ வென்று னிறை.

(எங)

இந்திரனின் வாறுரைப்ப வேறுயர்ந்தோ னெர்விறல்நீர்
முந்துமுசு குந்தன் முகநோக்கி—உத்தனமா
நேசமுட னெம்மை நிலத்திற் கொடுபோந்து
பூசைபுரி யென்று ன் புரிந்து.

(எஃ)

மரானமருங் கையான் வலாரியுண ராதுரைப்பப்
தேனவர்த்தா டாழ்ந்தேத்திச் சிந்தித்து—வானரசே
யாங்கரிபூ சித்தவர ராமிவரை நல்கெனவே
வாங்கினன் மன்னவர்தம் மன்.

(எஃ)

வாங்கியபின் வானவர்கோன் மன்னன் முகநோக்கி
யீக்கிவரை யன்னரொடு மேண்பாரிற்—ருவகொடுபோ
யார்கமலை யாதி யறைகின்ற மாதலத்திற்
சீர்வழிபா டாற்றென்றுன் தேர்ந்து.

(எஃ)

நின்றெனவே கொண்டுவிடை நானிலத்தி லாளுரிற்
பொன்றவிலாப் பூங்கோயில் புக்கரிதா—என்றன்
பதிர்தரவர்த் சித்தவரை யாங்கேற் றணைமேல்
விதிமுறையாற் றுபித்தான் வேந்து.

(எஃ)

கார்நாகை நன்னாறு காறயங் கோளரிபூர்
சீர்வாய்மி யூர்மறைக்கான் தேத்தாறு—கூர்வடிவ
மார்ந்த வரனை யமர்வித்தா னுர்வமுளங்
கூர்ந்தமுசு குந்தனங் கோ.

(எஃ)

இவ்வா நெழுவரையு யேய்பகலிற் றுபித்தே
யவ்வா நியல்வழிபா டாற்றுவித்துச்—செவ்வாளுர்த்
தேவாதி தேவற்குச் சீர்விழாச் செய்குவான்
மேவா வுளங்கொண்டான் வேந்து.

(எஃ)

அந்நாளி லண்டர்கோ னர்ச்சனைசெ யண்ணறனை
மன்னார்க்காங்கொடுத்த மாபவத்தாற்—பொன்னாட்டி
னாக்கப்போய் நீசவுரு வார்ந்துகரி யூர்ந்துபதி
மாக்கமலை வந்தடைந்தான் வாய்ந்து.

(எஃ)

ஆநரின் மேயபின்ன ரண்ணல் விழாப்போற்றப்
பாருர் வருகெனவே பன்முரசு—மாரவெறிந்
துன்னற் கரியகரி யும்பருற்றுச் சீராகு
கென்னற் புடைகுழந்தா னேர்ந்து.

(அக)

பூங்கமலை மேய புனிதனூர்க் கன்னதற்பி
னோங்கு விழாநடத்தி யுற்றபதி—யாங்கடவுட்
காங்கதுபோற் செய்வித் தாசர்பிரான் வீரருடன்
பாங்குறவே யாண்டிருந்தான் பார்.

(அஉ)

ஆண்பெல வங்க னான்விழாச் சேவித்துக்
காண்டகுநோன் பாற்றிக் கடைகுருரு—மீண்டு
தபவலியின் முன்வடிவந் தான்பெற்று வான்போய்
விபவமுடன் வீற்றிருந்தான் வேந்து.

(அங)

அங்கருவூர் தன்னி லளவினாட் கோலோச்சித்
தூங்கமுசு குந்தன றுவரனோற்—றங்கணில
நன்கயிலே யேந்துதிற் றண்ணங்கி வன்மனுக்கீந்
துன்கயிலே யுற்றா னுவந்து.

(அச)

எங்களெழின் மொய்ம்ப னிலக்கருட னெண்மருமே
தங்கள் சிறார்க்குத்தந் தஞ்சிறப்பீந்—தங்கிவன்மன்
பாலிருத்தி நோன்பியற்றிப் பன்கந்த வெற்பகி
வேலவற்றாழ்த் தன்பினுற்றார் வேட்டு.

(அரு)

ஆகையாற் செவ்வே ளவிர்விரத மாரேனு
மோகையாற் போற்றியிடி னுன்னியவை—தோகையார்
கந்தவரைப் பெம்மான் கணியருளாற் பெற்றிடுவர்
வந்தவரைத் தாழ்வரண்டர் வாய்ந்து.

(அசு)

கந்தவிரதப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௪௦௭௭௭

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்.

வள்ளியம்மை மன்னும் வரையின்கண் மாண்மகளாம்
வள்ளியம்மை யென்பேர் வருமணங்கை—யொள்ளியவேற்
சேந்தன் மணந்த திறனைந்துந் தேர்த்துசொல்ல
லாந்தன்மை யார்க்கு மரிது.

(௧)

பாடியனா வல்லோர் பாசுதொண்டை நாட்டினின்றேம்
பாடியன்முன் னோங்கும் பழம்பதிமேற் - பாடியெனு
மண்போய சீர்நகர்ப்பான் மண்ணளந்த மாயவன்போல்
விண்போய்நிற் கின்றதோர் வெற்பு.

(௨)

தீயரவ மேலாய்த் திகிரிவோ யேந்தியே
மேயமத மாவடக்கி லேரிநூற்—தூயமலர்
வேய்ந்துலக முண்ணளந்த விண்ணவைய யவ்வசல
மெய்து பிறங்கிற் றினிது.

(௩)

நான்முகமுங் காண நறுமலர்மே லார்த்துநலை
மாண்மருவிச் சாந்தமுற்ற மன்னுபொரு—டான்படைத்துந்
தாதாருஞ் சாரற் றடநிவர மாமறைதேர்
வேதாவை நேரும் விழைந்து.

(௪)

ஆயிரமாங் கண்க ளமைத்து மையிவர்த்து
மீயுயர்ந்த விண்பதவி மேவியே—தூய
மகவான் றனை நிகர்க்கும் வள்ளி வரைப
மிகவா னிவந்தவந்த வெற்பு.

(௫)

கண்வேழ முத்துங் கரவேழ வெண் மணியும்
விண்மேக நித்திலமு மேவியே—நண்வேகத்
துள்ளி வரையாமற் றூங்கருவி பாய்தலால்
வெள்ளி வரையாமல் வெற்பு.

(௬)

இன்னவள மேய்ந்தவெற்பி லேரெயின் நீண்டியே
மன்னியதாங் கோர்குறிச்சி மாதுமைசேய்—பின்னரே
தன்பான் மருவத் தவமபுரிந்து பொன்னகர்போன்
மன்பா நிருந்ததம்மா மற்று.

(௭)

ஆயதொரு சீறாரி லார்புளிஞர்க் கெல்லாமோர்
நாயகனாகாமவே னம்பியென்போ—னையமொடு
செய்தவத்தின் மைந்தர் சிலர்ப்பெற்றுப் பெண்மகட்குத்
தெய்வம் பராவியுற்றான் தேர்ந்து.

(௮)

அவ்வரையின் பாங்குதனிடிலம்புலனு மொன்றுசெலச்
செவ்விறுநாய் துய்க்குஞ் சிவமுனிவ—னெவ்வெவர்க்கு
மெய்தரியான் தன்னையுன்னி யேய்விரதம் பூண்டெவஞ்
செய்திருத்த ஹற்றான் நெளிந்து

(௧)

சேயிலேவே லண்ண நிருவருளால் வந்துலவேர்
மேயயினை நவ்விறை மேவியங்குத்—தூயமுனி
பார்த்தலுந் செவ்வி படைத்தபிற னிற்கண்ட
நூர்த்தனின்மா ஹற்றான் சுழன்று.

(௧௦)

மாட்சியடை நல்லார்பால் வாறோர் புணர்ச்சியெனக்
காட்சியினி லின்புதய்த்துக் காமந்தீர்ந்—தாட்சியினுற்
மெய்யுணர்வு பெற்றுமுன்போன் மேவியிருந் தேனோற்றான்
செய்ய சிவமுனிவன் நேர்ந்து.

(௧௧)

நீற்றவத்தோன் காட்சியினு னவ்விறுந் கர்ப்பமுறத்
தெற்றெனவே தேற்றிமால் செல்விபுக்காண்—மற்றதனிற்
கொற்றவைவே லவகைக் குமாவேண் முன்னமே
சொற்றகுமி சென்னீரான் குழிந்து.

(௧௨)

அனையபோ தங்ககன்றே யம்மான் புனம்போய்ச்
சுனையின்க ணீருண்டோர் குழ—றனிலமர்ந்து
வெற்பி னிடந்தோறு மேவியண்மிப் போயதே
யற்பினல்லார் னுன்போ லணைந்து.

(௧௩)

பிறங்குபிள்ளை யீற்றுப் பிணமுருக வேட
னறங்கொ ணெறிதன்னை யாற்றிக்—கறங்கித்
திருழ்வயிறு நொந்தீன்று சீரெயினர் வள்ளி
யகழ்குழிக்க ணிட்ட தனைந்து.

(௧௪)

கோற்றொடிக்கைச் சீர்த்த குழவி தனைநோக்கி
யீற்றுப் பிணையெம் டினத்ததன்று—வேற்றுருவ
மேற்றமைந்த தீண்டென வேங்கிமனத் தச்சமுறீ இ
யாற்ற மருண்டகன்ற தாங்கு.

(௧௫)

மாதா வெனவீன்ற மான்பிணைதா னோடியபின்
ருதார் குழவி தனித்தனையச்—சேதாம்ப
லன்னவா யங்காந் தழுதிட்டா ளின்னிரைசக
ளின்னவா மென்ன வினிது.

(௧௬)

அந்த வமையத்தி லாறிருடோ ணண்ணலரு
ருந்த லெயினர்க் கொருதலைவன்—பைந்தொடியான்
மற்றவர்க ளவ்ஹுற மாதின ருல்கேட்டிஃ
தாற்றறிவா மென்றுபுக்கா னாங்கு.

(௧௭)

வந்தான் முதலெடுத்த வள்ளிக் குழிவைகு
நந்தா வினக்கை நனிநோக்கி—பூந்தா
வினங்குழவி. யென்றெடுத்தே யீர்வளைகை யீந்து
வளங்கொளின்ப வாரியுற்றான் மன். (௪௮)

கொற்றக் கொடிச்சி குழுவியைத் தான்வாங்கிப்
பெற்றுக்கொள் வான்போலப் பேணிமகிழ்—வுற்றுத்
தனத்தூ றமிர் தூட்டச் சார்மகண்மின் னோடும்
வனத்தூர்க் குடிப்புக்கான் மன். (௪௯)

அண்ட ரமிர்த மனையமகட் பெற்றிடலான்
மண்டமகிழ் வுற்றிருந்தான் வான்விடையைக்—கெண்டியொரு
தன்கொடியோ ணெடு தனித்தொண்டகமார்ப்பப்
கொண்குரவை தூங்குவித்தான் கோன். (௫௦)

கொலை மதற்பின் கடவுட் பலிசெலுத்தி
வாலரிசி மஞ்சண் மலர் தூவிக்—கோல
மறியா டறுத்தொளிரவேன் மன்விழாக் கண்டு
வெறியாட னேர்வித்தான் வேந்து. (௫௧)

இன்னசெய்து வேந்துமனை யேர்மகட்டுக் காப்பிட்டுத்
துன்னுப்பாற் றோகையுறு தொட்டிலிட்டான்—பன்னெகிழ்ந்தோர்
வள்ளி யகழ்குழியில் வந்தமையா லன்னவன்பேர்
வள்ளி யெனகவின்றார் வாய்ந்து. (௫௨)

முல்லைப் புறவ முகுந்தன் றிருமடந்தை
கொல்லைக் குறவன் குலமகளாய்ச்—சில்லை
மருவுகுடில் சேர்ந்து வளர்ந்தாள் பெறாமே
யிருவர்மக ளென்றழைப்ப வேய்ந்து. (௫௩)

பொற்றோட்டி விட்டுப் புவியின் மிசைதவழக்
சற்றுத் தளர்நடையுங் காட்டிநிழ்—ஊற்றகணி
முற்றத் துலாவி முறத்தின் மணிமொழி, த்துச்
சிற்றிலிழைத் தாடினணமின் றேர்ந்து. (௫௪)

முந்தை யுணர்வின்றி மொய்மகளி ரோடுவண்டல்
சிற்தையுறச் செய்துவளர் செவ்விக்கட்—பைந்தொடிக்குப்
பன்னிரண் டாண்டுசென்ற பாவை தனைத்தினை யார்
முன்னிலத்தில் வைத்தார் முறை. (௫௫)

கூட்டு வரிவிற் கருங்குறவர் கைத்தொழிலா
லிட்ட விதிணத் திருந்திறைவி—சட்டை
குணிறமுலை தாங்கிக் குருகோட் டினளை
யணில்வாற் குரல்கவரா தாங்கு. (௫௬)

எய்யா ரிரலை யெழின்மான் மரைபிறவுங்
கொய்யாத வேனற் றூல்கவறா—தையார்
துடியிடையான் செம்மணிக்கற் றாங்குகவ ணிட்டிக்
கடிதோச்சி வீசிஞன் காய்த்து.

(௨௭)

பூவைகா னேர்கூர் புறவங்கா னாலோல
மாவலுறு தோகைகா னாலோலங்—குவனேர்
சென்றார் குயில்கான் சேவல்கா னாலோல
சென்றா டிருவனையா னேய்ந்து

(௨௮)

இவ்வண்ண மீர்வனே தா னேனற் புனங்காப்ப
வவ்வமயத் தன்ஞட் கருள்புரியச்—செவ்வயில்வேள்
கந்தவரை நீங்கிக் கடியார் தணிகையின் கண்
வந்துதணிவைகிஞன் மற்று.

(௨௯)

இன்னிசையாழ் வல்லோ னிருநீ ருலகடைந்து
மன்னிசையார் வள்ளி வரைவந்து—பொன்னிசையாக்
கற்பிற் குறமகளைக் கண்டு தொழுதகத்தி
லற்புதத்தி னின்னசொல்வா னாங்கு.

(௩௦)

அன்னையா யிக்கிருப்ப வார்பே ரழகனைத்து
முன்னியான் கூறிடினு முற்றுமோ—வென்னிறைதேன்
பெய்தார்த் துணைவியாய்ப் பெட்டிருப்ப மாதவமுன்
செய்தா ரிவரென்றான் தோர்ந்து.

(௩௧)

எனற் புனக்காவ லேந்திழையைப் பார்த்துரைத்தே
தானற்பிற் போற்றிப்போய்த் தண்டணிகை—மாநிவரத்
தவக ணமர்ந்திருக்கு மத்தானடிக்கமலந்
துங்கமுனி தாழ்ந்தறைவான் சூழ்ந்து.

(௩௨)

மாதவத்தோன் நன் றனைய மானினுற்றான் வள்ளிவெற்பி
னோதெயினர் கன்னியா யோங்குதினை—போசப்
புரந்திதன்மேன் மேயினணற் பொற்புளாள் போத்தந்
தார்தெரிதி யென்றான் நக.

(௩௩)

தாயதா மத்திருமுன் சங்கரியின் மாதுநின்றோ
டோயநெடு நாணோற்றான் சொல்வரைப்பிற்—போயவட்கு
நன்றருடி யென்னநன்று நன்றிதுசீர்க் காட்சியோய் .
சென்றிநீ யென்றறைந்தான் சேய்.

(௩௪)

எய்யுந் தனுவெயின ரேந்திழைதா னுய்யத்த
மெய்யுருவ நீத்தெழீஇு மேவருன்செய்—தையன்மான்
மானிடமெய் தாங்கி வரிசிலைக்கை யேந்தியெழிற்
கானவத்தின் கோலமுற்றான் காண்.

(௩௫)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம். சுசுசு

கிணியின்சொன் னான்பாற் கினர்மோகத் தன்னுனத்தைத்
தன்னவே வண்டணிகை தாடுஞ் இ—வள்ளிவெற்புற்
றொண்டா ரணிகடந்த லொண்டொடியைத் திண்புனத்திற்
கண்டான் கருணைவன்னல் காண். (௩௬)

பூமஞ்சார் மின்போற் பொருப்பிற் றினைகாக்குங்
கோமஞ்சார் மாதைக் குகனோக்கிக்—காமஞ்சார்
ஹன்னத்தா னாகி யுயர்வா னிதணருகின்
மென்னத்தான் சென்றான் விழைந்து. (௩௭)

கூர்வசிகேர் நீணயனக் கோதைகேண் ஞாலமதி
வீர்வளையர் கெல்லா மிறைவியா—யார்நினையே
யேனறனைக் காக்கவைத்தே யேகினார் வேடரவர்க்
காணவுணர் வில்லென்ற னாங்கு.

வாரற் குழலாய் மதினரீவற் குன்றனெழிற்
பேருரைத்தி யஃதுரைக்கப் பெட்பிலையே—ஹருரைத்தி
யுரு முரைக்க வுடப்பிலையே னின்சிறுநீர்க்
காருநெறி சொற்றியென்ற னாங்கு. (௩௮)

மொழிபொன்றுரையாய் முறுவஹமே செய்யாய்
விழினோக்காய் காமத்தாழ் வேனுய்—வழிகாட்டாய்
நெஞ்சருகா யாதவினா னின்பாற் பழிகுழு
மஞ்சணங்கே யோர்தியென்றான் மன். (௪௦)

செய்ய குமரிமுன்னர்ச் சீரார் குமரனின்ற
மையலினீர் மைகாட்டி மாற்றமுரை—செய்யுமெல்ல
பெய்யுளியம் வேழ மிரிதாவே கோதே
வொய்யெனவே தாதைவந்தா னாங்கு. (௪௧)

ஆங்கதுபோ தாடிமு னாணங்க ளாகவே
யோங்குநடு வீச னுயர்நூலாப்—பாங்கரொடு
மேற்பல் கிளைகலையா வேங்கையுரு வாகியே
வேற்படைமா வீரனின்றான் வேட்டு. (௪௨)

கானவர்கோ னங்குவந்து கன்னிதனைக் கண்டுகட
மானிண னும் பால்கிழங்கு மாநீங்காய்—தேனிநெடு
திற்றிபிற நல்கித் தினைப்புனத்தார் வேங்கையினை
யுற்றினிது கண்ட னாகந்து. (௪௩)

ஆங்கவன்பா னின்றோ ரவிற்கணியை நோக்கிவியற்
தீங்கிதுமு னுற்றதன்ற லேயந்தவிதை—நீங்கண்
முறித்திடவி ரென்பார் முதலோடும் வெட்டிப்
பறித்திடவி ரென்பார் பரிந்து. (௪௪)

இங்கிலைசொல் வெய்யோரை யேந்தல் விலக்கியெழி
னங்கைமுகம் பாராவேர் நண்பேங்கை—செங்குரலா
ரேனற் புனத்தின்கண் ணெய்தியதென் கொல்லறைதி
வானற் சாதமென்றான் மற்று.

(௪௫)

தந்தைமொழி கேளாத் தளர்ந்து வெருவியிது
வந்தவா ரோர்கிலனான் மாயமையா—முந்தைநா
ளில்லா ததுநவமா யெய்தி முளைத்ததென
நல்லா ணவன்ற ணயந்து.

(௪௬)

என்றரிவை கூறவஞ்சே லீங்கமர்தி வேங்கைமா
மின்றுணையா யிங்கடைத்த தென்னமன்னன்—சென்றிடலுந்
தாருருவ மாணதன்மை தானகன்று மாணுடந்
சீருருவங் கொண்டுகின்றான் சேய்.

(௪௭)

பெதிரல்லருவங் கொண்டமர்வே னென்னுமையன் மன்னினன்போ
லல்லருமைக் கூந்த லருகுநின்று—நல்லருளாற்
கோங்குமப்பை யெய்க்குங் குயத்தாய் நினைபடைந்தேன்
பூங்கழலின் நிலை புகல்.

(௪௮)

மைதிகழ்வேற் கண்ணின் வலைப்பட்டேற் காரருடான்
செய்திதெ லன்றிச் சிறைக்கணித்தா—யுய்வுளதோ
நீயா டியசுனையாய் நேர்சாந்தாய் வேய்மலராய்த்
தோயா துலைந்தேன் றுயர்ந்து.

(௪௯)

புல்லிதுபுல் லீது புனங்காத்தன் மெல்லியனீ
யொல்லை வருதியா லும்பரமர்—வல்லியர்தா
நின்றான் வணங்கி நினைவருத்த நனறுதுயப்பான்
குன்ற வளந்தருவேன் கூர்ந்து.

(௫௦)

என்றுபல கூறிநிற்ப வீர்வனாவேன் சிந்தைதனி
லொன்று கருத்தை யுறநோக்கி—நன்றென்
றிழிகுலமாம் வேட ரியன்மகனா னீரெற்
றமுவவுன்னிச் சார்த நகாது.

(௫௧)

சிலையெயினர் பேதையான் தேவரீர் வேட்டார்
புலிபசிக்குற் புற்றினுமோ போயென்—நிலையிடையென்
செந்தா மரைக்கண்ணன் செப்புமெல்லை யார்ப்பவியம்
வந்தான் மறவர்தம் மன்.

(௫௨)

வந்தமைகண் டன்னான் மனநடுங்கித் தேவரீர்
ருய்ந்திமோ றிங்குநில்லா தோடுமெனச்—சிந்தைமகிழ்ந்
தாடலுறு சைவநெறி யார்தவமா வேடமுற்றன்
வேடரெதிர் சென்றனன்செவ் வேன்.

(௫௩)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம். கூடுக

தென்றுமுதிர் மாதவத்தோன் செம்ம லெகிரணுகி
நின்றபரி வோடுதிரு கீறுவங்கி—வன்றிறலு
மைதபுமா வாகையு மற்றன் னனவுமே
யெய்திகெ வென்றா னினிது. (௫௪)

பூதிபரி வோடுவர்கு புண்ணியன்சீர் நண்ணிருநாட்
போது பணிந்து புளிஞரிறை—மேதகுமுவ்
வெற்பில் விருத்தரென மேவிவந்தீர் வேண்டியதை
யற்பி னறைதிரென்றா னாகு. (௫௫)

ஆண்டகைகே ணீண்மூப் பகலொஞ்ச மானீங்க
வீண்டண் கு மரியெய்தி யேவாட—வேண்டிவந்தே
னென்னநன்று நீர்நவின்ற வேய்தீர்த்த மாடிநித
மன்னடுணை யாதிரென்றா னாகு. (௫௬)

இணையதோர் போதுதகைத யேந்திழைபா லேகித்
தினைகிழங்கு மாவாதித்திறி—நனிநங்கி
யன்னா டுணையா வருந்தவத்தோன் றன்னைவைத்து
யின்னாற் குறிச்சிசென்றான் மீண்டு. (௫௭)

போனதுகண் டேர்முதியோன் பூவை தனைநோக்கி
நானினியென் செய்வனென நண்பசிக்கு—மானையா
டேனுங் கனியுந் தினைமாவு நங்கிடப்பெற்
றாநறுநீர் வேண்டுமென்றா னாகு. (௫௮)

செப்புறுமம் மாற்றந் திருவனையா டான்கேனா
விப்புறவெற் புக்குமப்பா லேழ்வரைபோ—யுப்புறத்திற்
றுன்சுனையொன் றுண்டங்குத் துன்னிழறு நீர்மிசைந்து
பின்வருதி ரென்றான் பெரிது. (௫௯)

பூவையே யன்னாய் புலர்ந்துமிக நீர்வேட்டேன்
மாவிருத்தன் வெற்பின் வழிதேரேன்—மேவித்
தனைநிகர்தா ணைமென்று தாழ்த்திடா தேகிச
சுணைகாட் இதியென்றான் சூழ்ந்து. (௬௦)

முருக னுரைவினவி மொய்குழன்மா னெந்தாய்
வருகென் றழைத்துமுன்போய் மமை—தருசீர்
வரைகடந்துசென்று மலர்ச்சுணைநீர் காட்டப்
பருகினுன் சாலப் பரிந்து. (௬௧)

ஆகந் தனைவருத்து மப்பசிகோய் தீர்த்தாய்கீர்த்
தாகந் தனையவித்தாய் தாழ்குழலாய்—மோகந்
தனையுவித்தா யாயிற் சரியாய் முடிந்த
தெனதுகுறை யென்றா னிறை. (௬௨)

முதியோ னிரந்திரங்கி முன்குறைகன் கூறி
மதியயங்கிக் கும்பிடலு மையார்—துதியயிற்க
ஞறு மலர்க்கூந்த னங்கை நகைத்துயிர்த்துக்
கூறுகின்றான் கோபமேற் கொண்டு.

(௬௩)

மேலாய மேதக்கோர் வேடத் தினைப்புனைந்திங்
கேலா தனபுரிந்தீர் யார்விழிக்கும்—பாலா
யருந்தினு ராவிகொளு மாலால நீர்மைத்
திருந்தவரா மைய ரியல்பு.

(௬௪)

வழுவிறினை காப்பேனை மாசி நவத்தீர்
தழுவமுனித் தாழ்வான சாற்றித்—தொழுதுநிற்ற
னன்றன்று வேடரிது நாடி யறிவாரேற்
றுன்றிடுமே தீது தொக.

(௬௫)

நீத்துப் புரைமுடியீர் நல்லுணர்வு சற்றுமில்லீ
ரோத்துக்கு மூத்திரிழி வெய்துமெனை—மெத்தவெஃகிப்
பித்துக்கொண் டார்போற் பிதற்றுலீ ரிவ்வேடர்
கொத்துக்குச் செய்தீர் குறைவு

(௬௬)

சேவலாய் வைகுந் தினைப்புனத்திற் புள்ளினுடன்
மாவெலாங் கூடி வளர்குரலைத்—தாமிசையு
நாவலோய் நீரு நடந்தருளு நான்முந்திப்
போவனா லென்றுசென்றான் பொன்.

(௬௭)

திருவனையான் முன்போற் திறனோக்கிச் செவ்வேன்
பொருவிவிபத் தண்ணிலையப் போது—வருவையெனச்
சுந்தித் தலுமுடனே சென்றாரி முன்னாக
வ் துற்ற தம்மாவம் மா.

(௬௮)

அந்தவம யத்துவன்னி யச்சமுநீஇயந்தவர்போல்
வந்த முதியோர் மருங்கணந்தே—யெந்தைநீர்
சொன்னவனாஞ் செய்வேனித் தூங்கல்காத் தாங்கென்றாப்
பன்னவரைப் புல்லினனோர் பால்.

(௬௯)

அந்தமிலாச் சீர்த்தி யறுமுகவன் முன்னொருசார்
வந்து முதுமா மதக்களிற்றுத்—தந்தமொற்றப்
பின்னொருசார் வந்து பிடியிருகோ ணேறகின்றான்
மன்னடுவே தூணமென வாய்ந்து.

(௭௦)

கந்தனாஞ் செவ்வேன் கடவுட் களிறுதனை
வந்தனைசெய் தேத்தி வழிவிட்டுத்—தந்திடையென்
கன்னியையோர் காவீற் கலந்து கருணைசெய்து
முன்னுருவங் காட்டினனே முன்.

(௭௧)

பன்னிருதின் டேரனும் பகர்வதன மோராறுத்
கொன்னவிலவை வேன்முதலாக் உர்ப்படையு—முன்னரிய
பொன்னார் பயிலுமாப் பொற்பார் புணக்குறவர்
மின்னுள்கண் காணநின்றான் வேன். (௭௩)

ஐயன் திருவுருக்கண் டாராத காதலொடு
மெய்யன்பிற் போற்றியின்னான் வேலவரோ—செய்யெ
னினைதருமாக் குற்றமெலா மின்னே தணிந்தே
யெனையாண்டு கொள்ளுமென்றா வரிக்கு. (௭௩)

உம்மைதனின் மாண்மகண் யொப்பி னமையனைய
வம்மமுன்னர் நோற்றா யதனாலே—யிம்மை
யெழில்கொணினே யெய்தினு மென்றணக்கு தன்னைத்
தழுவி யருள்புரிந்தான் றான். (௭௪)

எங்க ளிறைவ னிறைவி தனைநோக்கி
யுங்கள் புனத்துறைய வுற்றிடுதி—யங்கண்மா
மங்கைநல்லா யாமும் வருவோ மெனநவில
நங்கைவிடை கொண்டு சென்றா ணன்கு. (௭௫)

தேங்குபுகழ் வள்ளி தினைப்புனத்து னேகியே
பாங்க னிருக்க வயற்புனத்தார்—பாங்கிவந்து
சேறடிசு டாழ்ந்துமனஞ் செப்பொழுக்கஞ் செய்கைமுற்றும்
வேறுறுதல் கண்டான் வியந்து. (௭௬)

இந்தப் புனமழிய வெங்குற்றாய் செப்புதியென்
றந்தத் தெரிவை யறையவென்கிப்—பைந்தொடிதா
ணப்புறமே வொண்குனைநீ ராடவே பேரந்தனனான்
வெப்புறமா நீரினென்றான் வேர்த்து. (௭௭)

தனைநனை யாமல்வேற் றுரை சிவப்பமெய்
மேனித் திவத்தின் வியர்வரும்ப—மானே
தினையருவிச் சாரத் சிலம்பினீ தோய்ந்த
கூனெய்க் குளதென்றான் சூழ்ந்து. (௭௮)

செப்பு மிருளைதனைச் சேற்றமுற நோக்கியே
யொப்பிதுணை யாயுண்ண யுட்கொண்டேன்—தப்புமொழி
சொற்றாய் கொடியையெனச் சொல்லாடு மெல்லையிலவே
ஞற்றானோர் லேடனென வோர்ந்து. (௭௯)

காந்த னிகர்காமும் கந்தி நிகர்கனமு
மேய்ந்தநெழில்குடிகொ ளீர்வனாய்—ராந்தகவி
னுந்துகிண யோடுகெய்த்தோ ரோடவோ ரும்பலிவண்
வந்ததுவோ சொல்லிரென்றான் மன். (௮௦)

வேழமுத லானவினாய் வேணிந்ப நேருமக்காய்
வாமுநருக் கோதவன் றி மற்றுமெறு—மேழையே
முன்ற நெதிர்த்து முகநோக்கிக் கூறுவதெ
னென்ற ளிருளை யினிது.

(அக)

ஐயர்தாம் வேட்டைவந் தாட நினைப்புனத்துத்
தையருண் காத்தல் சரதமோ—வெய்யபுள்ளெய்
வேட்டுவர்தந் கோலமொத்த மேவிருவர் மையறனைக்
காட்டிடுமென் றேமதித்தான் கண்.

(அஉ)

மனத்திலிவை யுன்னியே மன்றுணைவி மற்றைப்
புனத்தடைந்து ஸவகினனப் போது—சினத்த
கரியெய் தனமென்ற காளைபோய் மாதே
பரிவொடுகே ளென்று சொல்வன் பாங்கு.

(அங)

நேசமுறு கேளீரு நீங்க னெனக்குமக்கே
யாசையுள நல்குவனு மார்பணிக—ளரசின் றி
முற்றும் புரிவேன் முனியா தருளுமென்ற
னுற்ற தலைவ னுகந்து.

(அச)

அண்ணலுரை தேர்த்திருளை யையர் திருவுளத்தி
னெண்ணமிதோ வெங்கிளைக்கோ ரெள்ளிழுக்கு—நண்ணவோ
வந்ததெயின் பேதை மடமாதை வெஃகுவரோ
வந்தகையோ ரென்று ளயார்து.

(அரு)

நாரணமா னல்கமிர்தை நல்லெயினர் செய்தவத்தை
யேரணவும் பெண்ணரசை யெற்கருன்செ—யாரணங்கைப்
பேதையென் றோதுவதே பேதைமை யென்றனமா
மேதையே மெய்வடிவாம் வேள்.

(அசு)

என்றிறைவன் கூறுதலு மேந்திழையிங் கண்காவற்
குன்றர் வருவார் கொடியான்னா—ரொன்றுமெண்ணூர்
காண்பரே லெம்முயிரைக் காதுவரின் றுவதென்
மாண்புடையீர் போமென்றாள் வாழ்ந்து.

(அஎ)

சேலனைய கண்ணாய் திருவொடெனைக் கூட்டாயே
லேல வொருகிழியி லீர்வனாதன்—கோலமது
தீட்டிமட லேறிதுந்தஞ் சிறுந்த தெருவதனி
லோட்டுவனா னையென்ற னுற்று.

(அஅ)

ஆதிசொற்கேட் டாந்துணைவி யஞ்சியே யையருக்கு
நீதி யலமடலூர் நீரதுகீர்—மாதவியின்
மன்றுருமந் தன்னின் மறைந்திருமென் மின்றருவே
னென்றதைந்து சென்ற ளினிது.

(அக)

அம்மாத வித்தருமத் தம்மா னுறப்பாங்கி
செம்மான் மகனான்னத் தேற்றியொளிர்—மெய்ம்மாச்
சிறைமயில்க் காடுபுனஞ் சென்றுகொடு போன
ணைமலர்ப்பூம் பொங்கரின்க ணன்கு. (௬௦)

நீற்றலைவி நீவேய் நறும்பூக் கொடுவருவே
னிற்றியிவனென்றிருத்தி நேர்சென்றான்—சிற்றிடையா
னங்கணிற்பக் கண்டுமகிழ்ந் தாறுமுகன் ரேற்றினன்முற்
றுக்கவுரு வோடெதிர்த்தான் சூழ்ந்து. (௬௧)

வடுத்தடங்கண் வள்ளியெங்கோன் மன்றான் வணங்க
வெடுத்தவளைப் புல்லியின்ப மெய்திச்—சுடர்த்தொடியே
யுந்தைபிறர் நாடுவர்வந் தூர்க்கே குதிநாளை
வந்திடுவோ மென்றுசென்றான் வாய்ந்து. (௬௨)

போந்தபினக் காவகன்று பூவைவாரப் பூவையறற்
கூந்தறனிற் சூட்டிக் கொடுசெல்ல—வாந்தகைமை
சாற்றிசூளை யோடுநங்கை சாரற் றினைப்புனம்போய்ப்
போற்றி யிருந்தான் புலர்ந்து. (௬௩)

புனமருவோர் வள்ளி புலர்ந்தே யிருப்ப
வனநடையே யன்னா ளளிக்குந்—தினையி
னிருங்குரால்க ளீன்றுமுற்றி யேவிளைந்த வேட
ரொருங்கு வந்துகூடினா ருற்று. (௬௪)

குன்றுறைவா ராரூங் கொடிச்சி தனைநோக்கித்
துன்று தினைவிளைந்த தூங்காமே—யின்றளவும்
போற்றி வருந்தினாய் போயினியுன் புல்லிலெனச்
சாற்றி விடுத்தார் தக. (௬௫)

குறவர் மொழிந்தசெவி கொண்டணங்கு வைவிவ
லுறுபுண் ணுழைந்ததுபோ லுள்ள—மறுகியே
மற்றவ் வயினீங்கி வாழ்புன் குடிச்சென்றா
ணற்றுணையுந் தானு நலிந்து. (௬௬)

மாளினத்தை மாமயிலை மற்றவற்றை நோக்கியாம்
போனசெயல் வேட்டுப் புகலிரொனாத்—தானிரங்கிப்
பூவைபோய்ப் புன்குடிவில் புக்குள்ளம் வேறாகி
யேவரோடும் பேசிலளன் பேயந்து. (௬௭)

அந்தவம யஞ்செவிலி யன்னைமகட் பாராவோர்
நங்கவருவேறாய் நவையுனக்கு—வந்தவகை
யென்னெனவற் பார வியம்பிச் சினமெய்தி
யன்னைவளை யிற்செறித்தா ராங்கு. (௬௮)

மின்னினாயன் வேலவனை மேலிப் பிரித்தமைபூ
வின்னதன்மை யெய்தினனென் றென்னுமே—யன்னவனை
யின்டித் திருநிகர்வா ரோர்மலைவாழ் ரூர்கொலாந்
திண்டிற் றெனவின்ருர் தேர்ந்து. (௧௧)

தீந்தைதம ராதி சுவரர் பிறரீண்டிச்
சீந்தைதனார் தம்மின் செயலோக்கிக்—கந்தம்
கறிமுதியா னோடு மலிர்முருகற் கூவி
வெறியயர் வித்தார் விழைந்து. (௧௦௦)

வெறியயர்போ தார்வேலன் மேல்வந்து தேன்றிப்
பிறிதொன்றன் ருற்றனியாப் பேதை—யுறைபுனத்திற்
நீண்டினன் முண்மகிழ்சீர் செய்யினிடர் தீருமென்றே
யாண்டகைவேன் சொற்றா னமர்ந்து. (௧௦௧)

சூறிப்புடனொன் வேலண்ணல் கூறுகன்ன மூல
சூறிப்படவந் தெய்தமின்மா னீங்கி—முறைப்படவே
யார்தரவேர் வேளை யகத்துன்னி யாங்கேசீர்
நேர்துமெனத் தாய்துதித்தா ணேர்ந்து. (௧௦௨)

மனையிலம்மை வைக வணசாரர்கள் செவ்வித்
தினையரிந்து கொண்டுருடி சென்றார்—புனையிழையை
காணுந்புலம்பிவேள் கார்மஞ்ஞை வெற்பாதி
பேனா வினவும் பெரிது. (௧௦௩)

வாடினான் சோர்ந்தான் வருந்தினன்மை யற்கெல்லை
கூடினான் குற்றடியின் கூர்சுவடு—நாடினா
னார்முருக னன்யாமத் தேஜிச் சிறுகுடிம
னார்சுரம்பை போய்நின்ற னாக்ரு. (௧௦௪)

பாங்கிருகற் கண்டு பணிந்துநீ கங்குற்போ
தீங்குறலொல் லாதணங்கு மேங்கினு—ணீங்களிங்கன்
கூட விடமரிது கோதைதனைக் கொண்டகநீர்
நாடடிக னென்றா ணயந்து. (௧௦௫)

என்றிவையின் கூறி யிறையை நிறுவிப்போய்த்
தன்றுணையைக் சார்ந்து தலைவரிவ—ஊன்றினையே
வவ்விடுவான் சென்றார் வருதியெனச சீரிஃதென்
றெவ்வொருப் பாடுற்றா ணேர்ந்து. (௧௦௬)

தாய்துயிலுந் தங்க டமர்துயிலுந் தஞ்சாத
நாய்துயிலு மூர்துயிலு நன்கறிந்து—பேய்துயில் கொள்
யாமத் திருநா யெழிலணங்கைக் கொண்டசென்று
சேமத் தனத்தினுய்த்தா டேர்ந்து. (௧௦௭)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம். ௬௫௭

கந்திரான் தன்னையெழிற் கன்னியெழிற் தந்திறைஞ்ச
நந்தெயினர் சேரியின்க ணையெற்கா—வந்தமலர்
நற்பதங்கள் கன்ற நடப்பதே யென்றிரங்கி
யற்பிற் றெழுதுநின்ற ளாங்கு.

(௧௦௮)

மின்னிற் பந்பாங்கி வேடன் முகநோக்கிக்
கொன்னெயினர் காணிற் கொடுமையெய்து—மின்னேது
மெய்யடையா வூர்க்கிவட்கொண் டேகியளித் தாளுமெனக்
கையடையா நேரந்தாள் களித்து.

(௧௦௯)

தந்திடையை வேன்கரத்துத் தந்திருளை தானிற்
நந்தருன்செய் தேந்திழைநீ நன்றெம்பாற்—சின்னையன்பில்
வைத்த கருணை மறக்கலம்யா மென்றான்
மைத்த மிடற்றான் மகன்.

(௧௧௦)

மையார் தடங்கண்ணன் வள்ளி தனைவணங்கி
மெய்யாரப் புல்லியன்னாய் வெய்துசெல்லென்—றையாரு
மையனெடு கூட்டி யவர்விடுப்ப மீண்டுபுக்காள்
வெய்ய குரம்பை விரைந்து.

(௧௧௧)

செந்ததிர்வே லண்ண நிருவுடனே நள்ளிருளி
லங்ககன்று போயோ ரவர்காவிற்—றங்குமெல்லை
வைகறையாம் போதுசெல மன்றேவி தஞ்சலொரீது
மெய்துணுக்க முற்றெழுந்தான் வேர்த்து.

(௧௧௨)

காத லுறுமகளைக் காண்கிலளாய் நாடியெங்குங்
கேதமிலாப் பாங்கிதனைக் கேட்பவல்லாம்—போதிற்
சரிசூழ லநானுந் துயின்றமைதா னுண்டு
தெரிகிலன்மற் றன்னையென்ற டேர்ந்து.

(௧௧௩)

தீம்மகளைக் காணுமை தாய்வந்து கூறவினாய்ச்
செம்மறெரு மந்து செயிர்த்துநனி —நம்மனையின்
காவலிகந் தீர்வனையைக் கைக்கொடுசென் றுறொருவ
னேவனே வென்ற னினைந்து.

(௧௧௪)

இன்ன புகன்று தந்தை யெல்வாண் மருங்கசைத்துக்
கொன்னவில்வில் கோலெந்திக் கோற்றொடியா—மின்னைக்
கவர்கள்வ னுற்றவிடங் காண்பனெனச் செல்ல
வவனெயினர் தோர்ந்தா ரது.

(௧௧௫)

வேடொலா மீண்டி விரைந்துபோய் வேந்தனெடு
கூடி யிரிசூ குறித்துநெறி—தேடினர்கூழ்
பூக்கினர்கா நாடிப் புலம்புக் கடிச்சுவடு
கோக்கிடை தந்தார் துனித்து.

(௧௧௬)

இங்கனமன் வேடுவரோ டேய்ந்துசெலப் பாத்தரினோர்
பொங்கர் தனிற்கரவிற் போந்தநங்கை—யங்கனந்தேர்ந்
தஞ்சி யறுமுகவ னந்தாண் மலர்வீழ்த்து
நெஞ்சினெந்து சொல்வா னெழுது.

(கக௯)

கோலொடுவில் வாண்மழுவான் குந்தமுத லேற்றையின
ரேல நமைத்துருவி யேகியிந்தச்—சோலையின்பா
லெய்திவந்தா ரச்சமுற்ற தென்சின்தை யென்கொலினிச்
செய்வ தறைதியென்ற டேர்ந்து.

(கக௮)

வருந்தலேர் வாழிநல்லாய் மால்வரைவெஞ் சூர
ஹுர்துளைத்த வேலுனதும் மோர்போர்—வினர்துநூர்
யாற்றவரின் வீட்டுதூர மன்னதனை நோக்கியரு
கோற்றொடும் பின்னென்றான் கோ.

(கக௯)

சூறத்திருமி னின்னவினாய்க் கூரயில்வேற் காளை
புறத்தில் வரக்குறுகிப் புக்கத்—திறத்தையுற்று
நோக்கிவெகுண் டேகாவை நோன்மை யுறுபுளிஞ
மாக்கள் ஷினாந்துகொண்டார் வந்து.

(க௨௦)

சூறவர்தங் கோமான் கொடுமெயினர் யாரு
மறிகடல்போ லார்த்தெழுவில வாங்கி—யெறிசுடரைக்
கார்மறைத்துப் பெய்தாங்குக் காண்ட முறைமுறைதூ
யோர்குனைச் சூழ்த்துகொண்டா ருற்று.

(க௨௧)

ஒட்டலராய்ச் சூழ்த்தங் குடன்றுசமர் செய்துவெய்யோர்
விட்டவெங்கோன் மென்மலரின் வித்தகன்மேற்—பட்டிடலு
முட்டியங்கி மாதுதும்மே லுய்த்தவரை வேலினின்னே
யுட்டிடவே வேண்டுமென்ற ளாங்கு

(க௨௨)

என்றிவையேர் மாதுரைப்ப வெந்தையரு ளாற்பாங்கர்
நின்றகொடிச் சேவ னிமிர்ந்தார்ப்பக்—குன்றவர்த
மாண்டகையு மைந்தருமற் றுருமே பொன்றினராய்
மாண்டவனி மேல்விழுந்தார் மற்று.

(க௨௩)

தந்தைதமர் வீழ்ந்திறந்த தன்மைகண்டு வள்ளியம்மை
சின்தை பதைத்திரங்கச் செங்கதிர்வேற்—கந்தன்
றுணைவியன்பு காண்பான் றுருமமகன் நேகப்
பிணைமகளு மேசென்றான் பின்.

(க௨௪)

செல்லவே நாரதப்பேர்ச் சீர்முனிவ னேர்வந்து
வல்லிகுதற் றுழ்ந்துசெயல் வாய்ந்தவெலாஞ்—சொல்லெனவே
டந்திடையைக் காண்டொட்டித் தானெயினர் தம்மையட்டு
வந்தனவுஞ் சொற்றான் மகிழ்ந்து.

(க௨௫)

மெற்றதந்தை சன்னிப் பிறவா முறவினரைச்
செற்றதந்திச் சீர்த்தவருள் செய்யாமற்—பொற்றொடியைச்
கொண்டு வறற்றகுமோ கோமர் னென்முனிவ
னெண்டகையிஃ தாமென்று னேய்ந்து. (கஉச)

கம்மே லெழுபொழிலிற் கந்தவேண் மீண்டருளி
யம்மே வணங்கினைப்பார்த் தார்ப்பிடுனெடு—நம்மேற்
பழிப்படுவெம் போராற்றிப் பட்டகிளை யெல்லா
மெழுப்புதிநீயென்று னினிது. (கஉஎ)

சீருயிருக்கள் சிந்தித் தெறவிழுந்த நங்கேளிர்
யாரு மெழுதி ரெனவருளப்—பாரின்கட்
டுஞ்சுகின்றோர் தொல்லுணர்வு தோன்றவெழல் போற்றமரோ
டஞ்சுவரர் கோனெழுந்தா னுங்கு. (கஉஅ)

எழமமயத் தெம்பெருமா னின்கருணை வெள்ளம்
பொழிமுகமோர் மூவிரண்டும் பொற்றோட்—கெழுவரையீ
ராறுமயின் முற்படையு மாகியுருக் காட்டவண்ணார்
வீறுமலர்த் தான்பணிந்தார் விழ்ந்து. (கஉக)

ஆரையினர் சேரி யளித்திடுநீ யேயெய்கள்
தாரிகையை வெளவிக் கரவிலிருஞ்—சீரழித்தே
தியபழி நாட்டினையின் செல்வர் கொளவிடத்தைத்
தாயருத்து னுர்தடுப்பர் சார்ந்து. (கஉ௦)

ஆங்குதா னிற்க வணங்கைவிறை வான்வெளவி
நாங்களுண் ராவண்ண நங்காவ—னீங்கியெந்தா
யொல்லை யிவட்கொணர்ந்தா யூர்க்கேகி வேட்டன் ன்முன்
செல்லுதினின் னூர்க்கென்றார் தேர்ந்து. (கஉ௧)

யாமன் முதலோர்சொன் மன்றன் மொழிக்கிசைந்தே
கோமனருள் செய்தனையுங் கொண்டிசையாழ்த்—தூமுனிவன்
றன்னெடுபூங் காநீங்கித் தாண்மலர்க ணோவவரை
மன்னெடுஞ்சே றூர்டுக்கான் வாய்ந்து. (கஉ௨)

தந்தை யொடுதமருஞ் சண்முகன்பாங் கேகிமகிழ்
சிந்தையுற நோக்கிச் சிலையினரைக்—கந்தனே
நந்த யினைக்கவர்தா னம்மொழியாற் றுன்மணப்ப
வந்தனனீங் கென்றார் மகிழ்ந்து. (கஉ௩)

செப்பவர்சொற் கேட்டுச் சிறுகுடியின் மேவுற்றோ
ரொப்பிழ் சினநா ணுவகையுற்று—நிற்பமன் னூர்த்
தன்னகத்திற் சண்முகனைத் தாழ்குழலோ டெய்த்தண்மேன்
மன்வ விருத்தினுன் மற்று. (கஉ௪)

அன்னபோ தாறிருதோ எண்ணலய லாறணங்கை
மன்னருளி னோக்க மருவெயின்—மின்னையார்
செய்கோல நீங்கமுன்னைத் தெய்வதமரக் கோலமுற்ற
தெய்கோல் விழியருட்க வேய்ந்து.

(௧௬௮)

நீந்தையொடு தாயுஞ் தமருஞ் செவிலியுமேர்
நந்து மிகுளையுட னங்கையருஞ்—சந்த
விருந்தமகன் கோலங்கண் டும்மினுற்ற தெம்பாற்
பெருந்தவமே யென்றார் பெரிது.

(௧௬௯)

அந்நல்ல வேலைதனி லன்பா நிறவுனர்கோன்
கந்தபிரான் பாணியின்மின் கைபைகல்கி—நந்தவமா
மாதை நயப்பினின்று நன்கீந் தனன்கொன்கென்
றோதுபுனற் றுரையுய்த்தா னுற்று.

(௧௭௦)

நீற்றவத்தின் மாண்டசீர் நாரதனக் காலதனிற்
கொற்றமுறு வேலோன் குறிப்பினங்கி—மற்றை
யறைகலனுந் தந்துமண மார்சடங்கு நாடி
யறைவினியிற் செய்தான் மகிழ்ந்து.

(௧௭௧)

அந்த வமயத் தசனண்டர் சூழ வின்னிற்
தந்திடையோ டிற்றுமணந் தான்கண்டு—நந்தருன்செய்
தங்கனிற் பான்முதலோ ராய்மலர் தூ யேத்தினார்
புங்கவனை யன்பு புரிந்து.

(௧௭௨)

அதுமுகமா வன்ன லதுநோக்கிச் சீறா
நிறையுமுண ராவண்ண மீன்றோர்—நறைமலர்த்தான்
கைதொழுதே யேனையர்க்குந் காண்முறையிற் கூர்ந்தவருன்
செய்தனன்மா வோகை சிறந்து.

(௧௭௩)

அங்கந்த வேலை யயனா தியரோடு
மங்கையொரு பாகன் மறைந்தேகத்—துங்கமுனி
செய்த சடங்குமுற்றத் தேன்மொழியோ டத்தனைத்தா
னுய்திறத்திற் போற்றினா னுற்று.

(௧௭௪)

மற்றந்த வேலைதனின் மாதுலனேர் வள்ளிதனைக்
கொற்றவேல் வேண்மணஞ்செய் கோலங்கண்—மற்றகண்க
டம்மா லுறுவபெற்றேன் றுனென்றான் கோலுவகை
யம்மா பெரிதறைவா ளார்.

(௧௭௫)

குன்றங் குலவுங் குறவர் குலமகளிர்
மன்றன் மருமகனு மன்மகனா—மென்று
மிலகுமின்னே போல்வாழ்க வென்றாசி கூறி
மலரதுகு தூர்த்தார் மகிழ்ந்து.

(௧௭௬)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம். ௬௪௩

சேத்தினமா தேனற் செழுங்கனிக டங்காய்கள்
கந்தம் பிறவும் கலத்திவிட்டுப்—பைந்தொடியும்
வீறுடையநீயு மிசைதிரென் வெவ்வெயினர்
உறவருள் செய்தான் குகன். (௧௪௧)

வில்லெயினர் காதலியும் வித்தகனார் காதலனுஞ்
சிலுணவு துய்த்தார் தினத்திடியல்—குல்லையத்தார்
மாயனய னுதியும்பர் மானவர்பான் மற்றிருபா
வாயவைபா வெங்குமுள்ள தார்த்து. (௧௪௨)

அநியையோ தாறிருதோ னண்ணலெழுந் தாங்கே
நுனையயில்வான் வில்வேந்தை நோக்கி—வனிதையுடன்
சென்றியாஞ் சீரார் செருத்தணிகை வெற்புறைது
மென்றலுநன் டென்றிசைந்தா னேய்த்து. (௧௪௩)

தாய்செவிலி பாங்கியெழிற் றையறனை நோக்கிவிற்
லெய்வரன்பின் செல்லுதியோ வென்றுதழ் இ—பாய்தருசீர்
நந்திபெல் லாசி நவிலவே னோடேகச்
சிந்தைதனிற் கொண்டா டிரு. (௧௪௪)

தேவியுட னங்ககன்று சேய்குறவர் காவலங்கூப்பக்
கோவியனற் சீர்த்தி கொளச்செலுத்தி—மேவுகனை
வாங்கிருத்தி வள்ளி யசலமிகந் தந்தணிகை
யோங்கறனைச் சார்ந்தா னுகந்து. (௧௪௫)

செச்சையணி சேந்தன் செருத்தணிமா வெற்பிலும்பர்
தச்சன்முன் னாற்று தனிநகர்புக—சிச்சகத்தி
லாருயிர்கள் யாவுமுய்ய வஞகுறவர் நங்கையொடு
சீரமர வீற்றிருந்தான் தேர்த்து. (௧௪௬)

அந்த வமயத் தவிர்வள்ளி நாயகிவேற்
கந்தவேன் காமர் கழல்பணியா—விந்தவெற்பின்
மன்னியற்கை யாவும் வகுத்தியெனப் பேரருளி
னின்னன் னன்கோது மிறை. (௧௪௭)

சென்னையோர் வெஞ்சூர்ச் செருத்தொழிலி னோடெயினர்
வன்மலினும் யாந்தணிந்திவ் வாயுறலான்—மின்செய்
செருத்தணியென் றோர்காமஞ் செப்பிடவெய் திற்றே
திருச்சுருசீர் மேவிச் சிலம்பு. (௧௪௮)

மீன்துணைவி பூசை மகிழ்த்தவனோ மசனொர்மா
நன்மருகல் காஞ்சி நகரனுச—நின்றிடலா
லந்தமுற வேசொல்ல வந்ததைத்தன் நேர்ருடினொ
ளிர்த்தவரைத் தூய்மை யினிது.

(௧௧௪)

நீகாத்துட் காஞ்சி நகர்சிறக்கு மாபோற்
சிகாத்து விர்த்தணிகை சீர்த்த—தகமுநத்தே
கோடியம்பிக் கூர்வேய்க் குழலூதி யாழிசைத்துப்
பாடினன்ன ராடுதுயிப் பால்.

(௧௧௫)

மந்தரமா மேரு வரைகயிலை யாதியைப்போ
லித்தவெற்பி லோகை யெமக்குண்டே—யந்தரர்கோன்
வைகலுமே சாத்துதற்கிம் மன்கூனயிற் காவியுன்
தெய்துறவே வைத்தா னெமக்கு.

(௧௧௬)

காலையிலோர் பூவெங் கதிருச் சியிலோர்பூ
மாலையிலோர் பூவீவ் வரையின்மே—னீலமூன்
தென்று மலரு யிறும்பு துடைத்தெனினிக்
குன்றின்சீ ராருரைப்பார் கூர்ந்து.

(௧௧௭)

இந்த வரைதொழுவோ ரேய்ந்த பவமேகுஞ்
சிந்தையினன் போடிச் சிலம்பிற்போய்—முந்தநின்ற
விச்சுணையின் மூழ்கிவந்தே யெம்மை வழிபட்டோர்
மெச்சுபதம் வாழ்வார் விழைந்து.

(௧௧௮)

அஞ்சுவைக லிந்த வசலமடைந் தெம்மடிச
டஞ்சமென வுன்னியே தாழ்த்தவத்தோர்—நெஞ்சமதி
னாபல போக நனிரிரப்பி யெஞ்சலிலோர்
ஜீடுபே றுற்றிருப்பர் வேட்டு.

(௧௧௯)

தேவ ரெனினுந் திகழ்முனிவ ரேனுமந்
தேவ ரெனினுயிவ்வெந் தேய்த்துதொழார்—தாவரங்க
டம்மிற் கடையரே தம்பவங்க டர்தருமோ
வம்மவலஞ் செய்யினும்பா ரார்த்து.

(௧௨௦)

பாதகஞ்செய் தாரேனும் புல்பவஞ்செய் வாரேனு
மாதரங்கொண் டேதணிகை யார்வரே—லோதவர்தாழ்
தேவிற் பொலியயன்மா நேவரினு மேதக்கோர்
யர்வந் தினுமிக்கோ ரீங்கு.

(௧௨௧)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம். ௧௭௭

உத்பலமா வெற்புறையோ ரோத்தருமஞ் செய்யலது
பற்பலவா யோங்கும் பவஞ்செய்தாற்—சிற்பமதா
யொன்றதாய்த் தேய்ந்திடிகில் ருன்னிதன்றி யற்புதங்க
யின்தனந்த கோடியுண்டு சூழ்த்து. (௧௧௩)

என்றிவைவேள் கடற வெயினர்தம் மின்வினவி
நன்றென் றுவகையுற்று நானிலத்தார்—ருன்றிற்
சிறந்தவிந்த வெற்பின் றிறனின் னருளா
வறிந்துயந்தே மென்றா னமர்ந்து. (௧௧௩)

இந்த வரையொருசா ரீராறு தோளிறைமான்
றந்த வணங்கரசுந் தானுமர—னைந்துருவி
லோங்குருவொன் றுகமத்தா றுய்த்தருச்சித் தேவேண்டி
யாங்கருளும் பெற்றா னமர்ந்து. (௧௧௪)

அருத்தியொடு சின்ன னானைவழி பட்டாங்
கொருத்தியுடன் வைகியெங்கோ ளோர்நா—டிருத்தணிசைச்
சந்தவெற்பி னின்றே தயங்குவெள்ளி மால்வரைப்பாற்
கந்தவெற்பிற் சென்றான் களித்து. (௧௧௫)

கந்தவெற்பிற் சென்றிளவல் காய்கதிர்வி மானமொரீஇ
வெந்தகைய பூதர் வியந்தேத்த—வந்தளிபோ
யானைமகன் வரமு மெழின்மந் திரம்புக்கான்
மாணைமக னோடு மகிழ்த்து. (௧௧௬)

சைவத் தனிமுதற்சேய் தன்வரவு கோக்கியே
தெய்வப் பிடிவந்து சேவிக்க—வைதி
னனியார மார்புறவே ணன்றெடுத்துப் புல்லித்
தனியார் துயர்தீர்த்தான் ருன். (௧௧௭)

அன்னபொழு தங்குவள்ளி யண்டர்கோ ளாணங்கு
பொன்னடிக டாழப் புரிந்தெடுத்து—மின்னினையாய்
துற்ற தமியனாய்த் துன்னிடுவேற் கோர்துணையி
லுற்றவா நன்றென்றா னோர்ந்து. (௧௧௮)

செங்கதிர்வே லண்ண றிருவனைய மாதவொடு
வெங்கதிரிப் பிடிக்கேமெல் வீற்றிருந்தா—னங்கமர்ந்த
காணியிப மாதவினக் கண்ணுற் றிவன்வரவை
மெய்வுரைத்தியென்றா ளிங்கு. (௧௧௯)

வெண்டருமால் பானீ ரிருவருமே தோன்றினீர்
யாண்டொருமும் நான் கனவு மெம்மெழிற்றோன்—வேண்டினீர்தே
யெண்ணமா தவம்புரிந்தீ ரும்மையெய்திச் சேருதம்பாம
வின்பா ருறுதிரென்றோ மேல். (௧௭௦)

சொன்ன முறையினையே தூக்கி யிருவருளு
முன்ன மருவியநீ மொய்ப்புடைய—பொன்னகரான்
மன்னன் மகனாய் வளர்ந்தா யதுபோதி
லுன்ன மணந்தா முவந்து. (௭௭௧)

ஏக்கினர்கண் மாதா னினையளிவன் சொல்வினை வு
தூக்கிவியன் நீழுழ்கித் தொல்வடிவ—நீக்கியே
யுள்ளிற் றிகழுருவத் தோடெழீஇ வள்ளிவெற்பிற்
றெள்ளி திதோற் றாங்கிருந்தா டேர்ந்து. (௧௭௨)

சென்னிலவவ் வெற்பிற் சிவமுனிவ னோற்புழியோர்
பொன்னிடுளளிர் மானொன்று போந்துலவ—வன்னதனைக்
காதலொடு நோக்கவன் னான் கர்ப்பமது மேவலிந்த
மாதக் கருவிலுற்றான் வாய்ந்து. (௧௭௩)

மீனில் வணங்கை வயிற்றினிடை தாங்கியே
யானதோர் வள்ளி யாழ்ப்பயம்பிற்—நூனளித்துப்
போகவங்குக் கானவர்கோன் பூவையுடன் கண்டெடுத்தே
யேகிவள்ளி யென்றனன்பே ரேய்ந்து. (௧௭௪)

மீன்வெயினர் மாதாய் வனருமெல்லையாமவன்பாற்
றுன்னியும்வேட் கையுரைத்துத் துன்புற்றும்—பன்னியுஞ்சீர்
மாயைபுரிந் தோர்வனத்திம் மாதைநென்னல் வேடர்நக்க
வேயமணஞ் செய்தே மினிது. (௧௭௫)

அங்க னகன்றிவனோ டார்தெய்வக் குன்றகம்போய்த்
தங்கியோர் சிப்பகண்மைத் தாழ்குழலா—யிங்குவந்தே
மென்றிகைவேல்வீர னியம்பலிப மாதவினாய்
நன்றெனவே யொன்றுசொல்வா ணன்கு. (௧௭௬)

தொல்லையின் மாயவன்பாற் றோன்றினா னானுமிசர்
தெல்லையில் காண மிருந்தேமை—பொல்லையி
லும்மா விவண்கட்டி னுண்டகக்கி யாம்புரியுப்
கைம்மா றியென்றான் காண்.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம். ௬௭௭

மூன்றனையை யானை மகன்சொல் வின்விழுன்னாள்
யநன்றங்கை யாகுநின் கீதலதிஞ்—ஞான்று
மிடைந்தே நினையளாய் மேலியுப்தே னின்னை
யடைந்தே னனித்தியென்ற ளாக்து. (௧௭௮)

மன்றற் குறமகளிம் மாற்ற நவின் றுதெனவை
தன்றிருத்தா டாழ்த் தழுவிக்கொண்—ஒன்றுணையு
மற்கரிய கண்டன்சே யாரருளு நான்பெற்றே
னெற்கரிய தேதென்ற ளிங்கு. (௧௭௯)

இந்திரன் நன் மாதா மெயினர்தம் மாதாமிவ்வா
றந்தரமின் நன்பி னளவளாய்ச்—சிந்தையுயிர்
செய்கைசிறப் பொன்றாய்த் திகழ்மணமும் பூவும்போ
லுய்கவுல கொத்திருந்தா ருற்று. (௧௮௦)

பாலுடனே தேன்கலந்த பான்மையென யானைமான்
சால வுதவு தனையமா—ரேலவே
போதவழி பாடியாற்றிப் போற்றவொளிர் வேற்றடக்கை *
காதனங்கன் வீற்றிருந்தா னன்கு. (௧௮௧)

மாலவுண் ராமுருப்ப மாயக் ககனமுறு
தால நனிதழைப்பச் சைவமல்கச்—சால
விழையவிரு மஞ்ஞை யினிர்வே னருண்மா
மழைபொழியு மென்று மகிழ்ந்து. (௧௮௨)

சேவலும்வா மான்றேருஞ் செய்யமணீத் தோகையுஞ்சீர்
மேவு தகருமொளிர் வேலுமற்ற—யாவுமண்ண
னாபெணி நன்கியற்றி நற்கோவின் முற்கோலி
மாடுகணி வீற்றிருந்த வாய்ந்து. (௧௮௩)

ஆற்றிருதோள் வாழ்கவரு ளாறுமுகம் வாழ்கவெற்பைக்
கூறிடுவேல் வாழ்க கொடிவாழ்ச்—வேறிடுமா
வீரமயில் வாழ்கவிரு மெல்லியர்கன் வாழ்கவன்பார்
சிரடியர் வாழ்க நிறந்து (௧௮௪)

தீயங்குறுசொன் மோனை தனையெதுகை நாடி
*மயங்குறுபோ தென்றன் மணத்துள்—வயங்கறியாய்த்
தோன்றுமை தோற்றுவித்த தோன்றறன்சீர்த் தொல்காதை
நான்றுனே சொற்றே னயந்து. (௧௮௫)

கௌடி

தகை காண்டம்.

கொற்றவருள் கூர்சீர்க் குமாவேண் மாக்கதையைச்
சொற்றவருஞ் சூழ்கருந் தோமறவே—கற்றவருந்
தற்க முயல்பவருந் காதலொடு சேட்பவரு
கற்கதியி லெய்துவரே கன்கு.

(கஅசு)

ஒன்று யிரண்டா யொளிர்முன்றுப் நாலைந்தாய்ப்
பொன்று வுயிர்க்குயிராய்ப் பூரணமாய்—நின்று
னெவன்று நெவர்க்கு மிறைவனா மேத்தி
யவன்று னடைதாமன்றே யாங்கு.

(கஅஎ)

கற்றுணர்ந்தோன் போல்யான்செய் கந்தபுராணவெண்பா
முற்றுணர்ந்தோன் தன்னருளான் முற்றிற்று—மற்றதண்பா
வித்தொகைடா மையா யிரத்ததுதாற்றறு
பத்தைந்து நேரிசைவெண் பா.

கூர்வளக்கச் சிக்குமரக் கோட்டக் குமானருள்
சார்க்கி யப்பெவா சாரியர்செய்—சீர்கொன்
விருத்தந்துன் கந்த புராணக்கிவ் வெண்பாக்
கருத்தன்றி வேறன்று காண்.

வள்ளியம்மை திருமணப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ககடுசு

தகைகாண்ட முற்றிற்று.

ஆ காண்டம் ஆறுக்குத் திருவெண்பா நுகுகந்.

கந்தபுராண வெண்பா.

முற்றுப் பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	பிழை.	திருத்தம்	பக்கம்.	பாட்டு.	பிழை.	திருத்தம்
கச	உரு	பொது	யொது	கஉஎ	நஅ	ஹான்	ஹன்
கரு	உஎ	ஹராய்	ஹராய்ந்	கஉஅ	சக	டேர்	டார்
உக	அரு	றுசுவை	றுறுசு	கநக	எஎ	ரோடு	ரோடு
உஉ	கந	வோ	வே	கநந	கரு	லேர்	லோர்
உச	கரு	முரா	மனா	கநரு	ககரு	யேர்	யேர்க்
உஅ	உசு	கூரை	கூரை	கநசு	கநரு	வாய்	வாய்த்
	நஉ	குரா	குனா	கநஎ	ந	தந்த	டத
நக	ருஎ	னோ	டேர்			வடு	டு
சுரு	கந	தூ	தூ	கநஅ	ச	யோ	யே
ருந	நந	றோது	றோறு	கசக	கரு	ளிறை	ளிறை
ருஎ	நஎ	காழ்	காழ்த்	கசச	கசு	ரினவ	ரினவ
ருஅ	சக	முன	முந்		நஅ	முனார்	முனார்
சுந	நந	சொல்	சொல	கசசு		மைதா	மைதா
சுச	சந	யொந்	யெந்	கருரு	ரு	பதந்	பதந்
சுஅ	அ	லாரக்	லரக்		ந	னேதி	னேதி
	க	ழியன	ழியன்		ச	வாய்ந்	வாய்ந்த
எஉ	கச	சிரமா	சிர--மா			வாரு	வாரு
	கக	யும்	யும		அ	வீருந்	வீருந்
எரு	கச	கை	கயி	கருக	கஎ	ளிறு	ளிறு
அரு	சு	தழ்	தழ்ச்	கருஉ	உஅ	னேன	னேன
கச	க	வெம்	வெம்	கருஎ	நரு	தீக்	தீக்
	எ	முறி	முறிஇ	கருக	கக	ண்டை	ன்ப
கரு	கசு	ரிகல்	ரிகற்		கரு	ததிழி	த்திழி
கக	உ	கிணி	கிணி	கசக	உ	பூக	பூக
கரு	உரு	நென்	நென்		ந	உற	உறு
சுரு	நஉ	ணவ	ணவர்	கசஉ	கஉ	லம்	லபந்
சுரு	சஅ	யுட்	யுட்	கசரு	நரு	ழித்த	ழிந்த
சுரு	சசு	படி	படி			ரம்மை	ரம்மை
சுரு	சஅ	வெல்	வெல்		நசு	வென	வென்
	எசு	வரு	யரு		உ	கண்	கண்டு
சுரு	கந	குர்	குர்த்	கசசு	க	சுவவை	சுவவை
கசரு		குர	குர்த்		சசு	யழல்	யுழல்
	கந	கை	கயி	கஎரு	எ	தலவு	தலவு
ககஉ	கசு	கேழ்	கேழ்த்	கஎசு	சஎ	டேர்	டேய்
ககசு	கஎ	கினை	கினை	கஎஎ	ரு	கினை	கினை
	உ	கேழ்	கேழ்த்	கஎஅ	சக	ழ்த்து	ழிந்து
ககஎ	கரு	முனி	முனி	கஎக	எரு	வெல்	வெல்
ககஅ	கஉ	கை	கயி	கஅக	கஉ	னேர்	னேய்
கஉரு	உசு	வ்ணு	வ்ணு	கஅஉ	கஎ	செய்	செய்
	உஎ	யோந்	டோ	கஅச	ககரு	யேர்த்	யேர்த்

பஞ்சபூர்வம்	பாட்டு	பிறை	திருத்தம்	பஞ்சபூர்வம்	பாட்டு	பிறை	திருத்தம்.
ககஉ	எ	தான்	தான்	உரு	வத்	வத்	வத்
ககங	உக	டேர்	டேர்	உசஅ	ஊன்	ஊன்	ஊன்
ககச	சரு	எல்ல	ல்கா	எ	லாந்	லா	லா
உ௦க	கக	மெ	மே		றை	றையு	றையு
உ௦உ	உ	தொட்	தொட்	உருஎ	கஎ	டைய	டியை
உ௦ச	உ௦	கப்	கப்	உருஅ	உஉ	யந்தி	யந்தி
உ௦எ	சக	கேழ்	கேழ்க்	உச௦	உ	கோர்	தோர்
	ரு௦	ஹி	ஹி	உசுந	உ	தப்ப	தப்பு
உ௦அ	ருச	ரத்	ரத்	உசுச	கக	மேவு	மேவு
	ருஅ	பன்	பன்	உஎந	ந	தேர்	தேர்
உகஉ	அஎ	ற்ற	ற்றி	உஎச	அ	வெய்	வெய்
உகந	அ	யா	வா	உஎச	கரு	யேர்	யேர்ச்
உகரு	கக	னேந	னேந்	உஅ௦	அ	விழா	விழி
உகச	உஎ	யான	யான்	உஅச	ருந	கிறைய	கிறைய
உஉ௦	உ	புகா	புகர்	உஅரு	உ	எதி	எதி
	சு	லேர்	லேய்	உஅச	கச	கமழ	கமழ்
உஉக	சு	கோன்	கோன்	உஎஅ	க	வென	வென
உஉச	கச	துன்	துன்		உ	காங்கு	தாங்கு
	உ	டினை	டினை	உச௦	சு	வல்ல	வல்ல
உஉரு	க	கூர்	வா	நக௦	உசு	கம்பி	கம்பி
		வா	கூர்			வெள	யொன்
உஅஉ	கக	யொழி	யொழு	நகச	ருச	ணைந்	ணைந்
உந௦	எ	தேர்	தே	நஉஎ	நஎ	கூர்	கூர்ந்
	கந	தேர்	தேய்	நநச	கரு	ஞாக்	ஞாக்
உநக	ரு	ன்னை	ன்னை	நநரு	உந	யலி	யலி
உநஉ	அ	யாரு	வாரு		உஎ	சொல்	செல்
உந௦	க௦	வியா	வியா		உசு	ரு	ருன்
உநச	அ	தனன்	தனன்	நருஉ	ச௦	குட்க	குட்க
	க	னனி	ன்னி	நருக	க௦ச	யடாத்	யடாத்
		னகா	னகா	நசுச	கச	வென்	வென்
உநரு	கந	மென	மென்	நஎஎ	ககச	லெழுந்	லெழுந்
	கஅ	முன்	முன்	நஎஅ	கஉரு	தனன்	தனன்
உநஅ		வான்	வான்	நஎக	கநஉ	தே. யி	தே. யி
உச௦	க௦	யோர்	யோன்	நஅக	கசஎ	தெற	தெற
உசக	க	வொன்	வொன்		கருஉ	திருத்	திருத்
உசஉ	க	வற்கு	வற்கு	ச௦ச	ந	தன்	தன்
	ச	தும்	தும்		ச	டனிக	டனிக
	ரு	பற்	பற்		எ	திர்வ	திவர்
	சு	வலன்	வலன்	சகச	கஉ	தின்	தின்
உசந	க	முன்	முன்	சகச	கரு	செய்	செய்
	கந	வருத்	வருத்	சஉக	உஎ	ணர்யி	ணர்யி
உசச	க	மெய்	செய்	சச௦	உ௦	னீர்	னீர்
		வத்தி	வத்தி		உஉ	மகன்	மகன்
உசஅ	உச	தொன்	தொன்	சரு௦	ககச	கன்	கன்

பக்கம்.	பாட்டு	பிழை.	திருத்தம்.	பாட்டு	பிழை.	திருத்தம்.
சுருஉ	கஉஎ	தோ	தோ	சுருஉ	கஉஎ	தோ
சுருந	கநச	சேவ்	சேவ்	சுருந	கநச	சேவ்
சுருசு	கநசு	வரைம்	வரையும்	சுருசு	கநசு	வரைம்
சுருஅ	கசுஅ	வெண்	யொன	சுருஅ	கசுஅ	வெண்
சுருக	கஉக	நத்த	நத்த	சுருக	கஉக	நத்த
சுருங	கநங	சங்	செங்	சுருங	கநங	சங்
சுருக	கநசு	வேங்	வெங்	சுருக	கநசு	வேங்
சுருக	கசுஉ	வற்	வற்	சுருக	கசுஉ	வற்
சுருசு	கஅஎ	ருர	ருபா	சுருசு	கஅஎ	ருர
சுருந	கசுஎ	கியே	கியே	சுருந	கசுஎ	கியே
சுருங	கஅசு	னிருண்	னருண்	சுருங	கஅசு	னிருண்
சுருஅ	எ	டான்	டான்	சுருஅ	எ	டான்
சுருக	கநசு	ண்டான்	ண்டான்	சுருக	கநசு	ண்டான்
சுருந	கஅ	ப்பான்	டப்பான்	சுருந	கஅ	ப்பான்
சுருசு	கநசு	வாரி	வாரி	சுருசு	கநசு	வாரி
சுருக	எக	தேய்	தேய்	சுருக	எக	தேய்
சுருசு	அரு	தேர்ந்	தேர்ந்	சுருசு	அரு	தேர்ந்
சுருஅ	கசுஅ	வெண்	வன்	சுருஅ	கசுஅ	வெண்
சுருக	கசுஅ	புரிய	புரிய	சுருக	கசுஅ	புரிய

சீர்மாறியிருத்தல்.

பக்கம்.	பாடல்.	திருத்தம்.
சுரு	கஉ	மாண்டவிய னாடி
சுரு	கசு	தீர்த்தமுடி வைத்து
சுரு	கசு	வேந்தனனை கேளா
சுரு	கசு	சென்மாதேர் விட்டு
சுரு	கசு	சுற்றம் பதைத்திரங்க
சுரு	கசு	துவெண் முனைகுவ
சுரு	கசு	போய்க்கொணுயிர் தாங்கினழிப்
சுரு	கசு	சீய முகற்பாரா
சுரு	கசு	வெறுக்கோதோ வும்ப
சுரு	கசு	துன்னிநக ரெங்கும்
சுரு	கசு	துன்னிடன்பி னுன்னுழி
சுரு	கசு	னத்த னடியவன்போல்
சுரு	கசு	துயதிரு மஞ்சனமும்
சுரு	கசு	சென்னிகென்பீ டத்தாணீ
சுரு	கசு	சிறியவந்தம் மேமடு
சுரு	கசு	னிறையோர்மே லுய்த்தனனே
சுரு	கசு	நேர்தன் னமுயில்லா
சுரு	கசு	முன்னோர்தாய் பாக்முறவே
சுரு	கசு	தரும்புபுன கத்தனும்

